

دیوانی

شیخ نووری شیخ سالح

به‌رگی یه‌که‌م

نأزاد عه‌بدولواحید

کۆی کردوو‌ه‌ته‌وه و ساغی کردوو‌ه‌ته‌وه و

له‌سه‌ری نووسیوه

منتدى اقرأ الثقافي

www.iqra.ahlamontada.com

دیوانی

شیخ نووری شیخ صالح

بہرگی یہ کہم

دهزگای چاپ و بلاوکردنه‌وهی

زنجیره‌ی روشنبیری

*

خاوه‌نی نیه‌تیاژ: شه‌وکه‌ت شیخ یه‌زدین

سهرنووسیار: به‌دران شه‌همه‌د هه‌بیب

ناوونیشان:

دهزگای چاپ و بلاوکردنه‌وهی ناراس، شه‌قامی گولان، هه‌ولیر

دیوانی

شیخ نووری شیخ صالح

چاپی دووہمی بزارکراو

بہرگی یہ کہم

شازاد عبدالواحد

کوی کردوہتہ وہ و ساغی کردوہتہ وہ و

لہ سہری نووسیوہ

ناو کتیب: دیوانی شیخ نووری شیخ صالح - بهرگی یه کهم
کۆکردنه وه و ساغکردنه وه و له سه ر نووسینی: ئازاد عه بدولوا حید
بلا و کراوه ی ئاراس- ژماره: ۶۹۰
هه له گری: شیرزاد فه قی ئیسما عیل + تریسکه نه حمه د حه مید
ده رهیتانی هونه ریی ناوه وه: ئاراس نه کهرم
به رگ: مه ریه م موته قییان
چاپی دووهم، هه ولیتر- ۲۰۰۸
له به پتوه به رایه تی گشتی کتیبخانه گشتیه کان ژماره (۵۵) ی سالی ۲۰۰۸ ی دراوه تی

شیخ نووری شیخ صالح
له سالانی چله کاند

له باره‌ی چاپی دووهمی نهم دیوانه‌وه

زۆر به‌هه‌له داده‌چین نه‌گه‌ر وا تییگه‌ین پرۆژه‌ی نوښوونه‌وه‌ی شیعری کوردی له سه‌ره‌تای سه‌ده‌ی بیستم، یا راستتر وایه بلتین له بیسته‌کانی سه‌ده‌ی بیسته‌مه‌وه سه‌ری هه‌له‌دای، یان وا بزاین نوڅوازی له‌و کاته‌وه ده‌ستی پێ کردووه که به‌کیشی هیجایی - بره‌گی شیعر نووسراوه، چونکه چه‌مکی نوښوونه‌وه به‌ته‌نیا چه‌مکی ته‌کنیکی نییه، به‌لکو پرۆسه‌یه‌که زۆر له‌وه قوولتر و هه‌مه‌لایه‌نتره. نوڅوازی به‌لای منه‌وه دوو کاری بنه‌رته‌یییه و له‌سه‌ر دوو کۆله‌که راوه‌ستاوه:

یه‌گه‌م: نه‌و چه‌مکه‌یه که ده‌لتی شیعر، یان هه‌ر کارێکی هونه‌ری دیکه بنیادێکه، به‌شێوه‌یه‌کی توندوتۆڵ و ئۆرگانیک پیکه‌وه نووساون، واته بریتی نییه له کۆمه‌له ره‌گه‌زێکی جیا و به‌ته‌نیشته‌یه‌که‌وه ریزکراو، تا بتوانین وا به‌ئاسانی له یه‌کتريان جیا بکه‌ینه‌وه و لێکیان دابهرین، که نهم دیارده‌یه زۆر به‌زه‌قی له شیعری کلاسیکی کوردیماندا به‌دی ده‌کری.

دووم: یاخیبوون له‌سه‌ر هه‌ر داوونه‌ریته‌کی شیعری که ده‌بیته کۆسپ له به‌رده‌م شاعیره‌که و شێوه‌ی ده‌رپه‌نه‌که‌ی، به‌شێوه‌یه‌کی نه‌وتۆکه به‌یته ده‌رپه‌نیتکی راستگۆیانه له نه‌زموون و سه‌رده‌مه‌که‌ی خۆی.

کاتیک به‌و پێدانه‌که له چه‌مکی نوڅوازی تیده‌گه‌ین، نه‌وساکه ده‌توانین بیجگه له (گۆران) سه‌نگ و قورسایی و ئیعتیبار بۆ پێشه‌نگه‌کانی دیکه‌ش بگه‌یه‌ینه‌وه که له‌و پرۆژه‌یه‌ی نوڅوازیدا به‌شداربوون، به‌نه‌سه‌له‌که‌ی پێش خۆیان و دوا‌ی خۆشیانه‌وه. هه‌ر نه‌و کاته‌ نمونه‌گه‌لیک له شیعری نوڅوازانیه‌ی نه‌و شاعیرانه‌دا ده‌بینین وه‌ک ره‌حیم ره‌حمی هه‌کاری و پیره‌مێرد و ره‌شید نه‌جیب و عه‌بدولره‌حمان به‌گی نفوس و ره‌فیق حیلمی و هه‌ندێ شیعری رۆمانسیانه‌ی دیکه که له نێوانی نه‌و دوو جه‌نگه‌دا نووسراون، به‌لام گرنگ لێره‌دا سووربوونی شێخ نووری و گۆرانه له‌سه‌ر پرۆژه‌ی نوڅوازییه‌که‌ی خۆیان که به‌باوه‌ر و متمانه به‌خۆه‌بوونه‌وه له ناو نه‌و پێبازه‌ نوێیه‌دا کاریان بۆ کردووه؛ هه‌ر نه‌مه‌ش پارایی و دوودلی له لای شاعیرانی دیکه‌ی پاش نه‌وان ره‌واندووه‌ته‌وه، بۆ نه‌وه‌ی زیاتر ره‌گه‌رپه‌سه‌ی نوڅوازی دابکوتری، نه‌مه‌ش به‌یاردان له باره‌ی شاعیرایه‌تی شێخ نووری نییه، نه‌وه‌نده‌ی کارێکه پتوه‌ندی به‌ره‌خنه‌گران و میژوونووسانی نه‌ده‌به‌وه هه‌یه، له‌م روه‌وه

ئهوانه‌ی خاوه‌نی ئینسافن هه‌رگیز ناتوانن گرنگی پۆلی شیخ نووری له پڕۆسه‌ی نوێکردنه‌وه و دامه‌زراندن و په‌ره‌پێدانی شیعری نوێخوازان له ئه‌ده‌بی کوردیدا پشتگۆی بخهن.

شیخ نووری به‌هۆی زانیینی زمانی تورکی و فارسی و عه‌ره‌بی، به‌تایبه‌تیش له پهنای زانیینی زمانی تورکی و فارسی شنه‌ بای شیعره‌ پۆمانتیکییه‌کانی هه‌لی کرد و له‌ په‌نجه‌ره‌ کراوه‌یه‌وه هاته‌ ناو ئه‌ده‌بی کوردییه‌وه و په‌نگ و پووی ئه‌وه له‌ ناو زۆر له‌ شیعره‌کانی به‌ده‌رکه‌وتن، بۆیه هه‌ر پۆشنییرییه‌ک ئه‌گه‌ر ئه‌وه‌ی له‌ ده‌ره‌وه‌ی خۆی پوو ده‌دات، پشتگۆیی بخات، ئه‌وه هه‌ر زوو ده‌بێته‌ پۆشنییرییه‌کی داخراو و به‌ره‌و پووجه‌وه و ده‌ست به‌تالی ده‌روات.

زۆر که‌س گله‌یی ئه‌وه له‌ شیخ نووری ده‌که‌ن گوایه‌ تا دوا هه‌ناسه‌ی ژیا‌نی ده‌ستبه‌رداری قافیه‌ نه‌بوه، له‌ کاتێکدا سه‌ره‌تای شیعری شیخ نووری و لوتکه‌ی به‌خششی شیعری به‌به‌راورد له‌گه‌ڵ شاعیرانی ده‌ر و دراوسێ زۆر لێکته‌روه‌ نه‌یکن، بۆ ئه‌وه‌ یه‌که‌م کاری نیما تا ئه‌وپه‌ری سنوور به‌کاریکی لاساییکه‌روه‌ داده‌نری که‌ له‌ قالی مەسنه‌وی دا‌په‌شتوه‌، له‌ ژێر ناوونیشانی (چیرۆکی په‌نگ زه‌رد) که‌ له‌ سا‌لی ١٩٢١دا نووسیویه‌تی، ئه‌م شیعره‌ له‌ لایه‌نی هونه‌رییه‌وه له‌ ریزی پاشماوه‌ی شیوازی ته‌قلیدی داده‌نری، به‌لام له‌ ناوه‌پۆکدا ده‌چێته‌ ژێر کاریگه‌ری شیعری ئه‌ورووپاییه‌وه، بگه‌ به‌تۆماریک ده‌زانری بۆ زۆربه‌ی ئه‌و ناوه‌پۆکه‌نه‌ی که‌ له‌ ناو شیعری ئه‌ورووپایی هاوچه‌رخدا باون، هه‌ر له‌ گۆرانی وتن بۆ ژیا‌نی نازادی و بێزاری له‌ ده‌ست ژیا‌نی شار و ئاهو حه‌سه‌ره‌ت هه‌لکێشان بۆ خۆشه‌ویستییه‌کی به‌ناکام نه‌گه‌یشه‌توو، یان خۆشه‌ویستییه‌کی ون بوو، تا ده‌ربه‌ینی ئاوات و خواستی لاوتیک و خه‌ونه‌کانی. هه‌رچه‌نده‌ ئه‌و قوناغه‌ی شیعره‌کانی فۆرمیکی زه‌نی تیدا به‌دی نا‌کری، که‌ یه‌کیتی شیعری تیدا بێ، واته‌ کێش و وینه‌ و زمان و بابته‌که‌ به‌یه‌ک نا‌راسته‌دا کاریگه‌ری هه‌بێ، به‌لام شیعری (ئه‌فسانه‌) به‌سه‌ره‌تای راسته‌قینه‌ی ئه‌و داده‌نن، هه‌روه‌ک چۆن به‌ (پالتوی گۆگۆل)ی شیعری فارسی نازادی ده‌ژمێرن، که‌ دوورکه‌وتنه‌وه له‌ شاعیره‌ ته‌قلیدییه‌کانی فارس به‌ پرونی به‌سه‌رییه‌وه دیاره‌ و شاعیر به‌راشکاوی تیدا په‌خنه‌ی له‌ حافزی شیرازی گرتوه‌، شیعره‌که‌ش بایۆگرافیا‌یه‌کی درێژه‌ که‌ بریتییه‌ له‌ سه‌د و بیست و شه‌ش بڕگه‌ و تیدا هه‌ر بڕگه‌یه‌ک له‌ پینج نیوه‌ دێر پیکدی که‌ شاعیر له‌و شیعره‌یدا ده‌ستی به‌قافیه‌وه گرتوه‌ و وه‌ک دوا

رواله تی خو پاریزی له لای ماوه ته وه، به لام هه رچی لایه نی عه رووزی ته قلییدییه، نه وه دهستی لی هه لگرتووه، پاشان بهیتی شیعر له لای نه وهک خوئی ماوه ته وه، به لام وهک یه کیتی مانا نه ماوه ته وه. نه وه قسانه ی لیتره دا سه باره ت به نیما یوشیج کراون زۆر له ههنگاوه کانی شیخ نووری نزیکمان دهخه نه وه، که راسته له شیعره کانیدا وهک رواله تیتیک دهستبهرداری قافییه نه بووه، به لام عه رووزی دهسکاری کردووه، له م ههنگاوی نوێکردنه وه یهیدا کیشی عه رووز و کیشی هیجایی تیتیک له به یه کتر کردووه.

بێگومان شیخ نووری یه کتیکه له وه که سانه ی که رهوشت و خو و خهسله تی، پله و پایه ی کۆمه لایه تی، لایه نی مروژانه ی، فره به هره بییه که ی دهیکه نه یه کتیک له وانیه ی بلتین به راستی نه وه پیاوه بو شیعر و نه ده ب زاوه، نه گهر هه لومه رچی له بارتر له ژبانی که سی نه ودا هه بوایه، نه وه نه وه به هه رانه ی زۆر گه وره تر و دره وشاوه تر ده رده که و تن، چونکه سه ره پای نه وه فره به هره بییه ی، نه وه توانایی و هیزه خو پرسک و سروشتیه ی له ودا بووه، هه ر خوشی پیاوێکی جگه رسۆزی میلله ت و ولاته پاریزی بوه، نه وه هه میشه ههستی به مه زلومیه تی میلله تی خوێ کردووه، بۆیه وهک دلسوژیکی خه مخۆر بو میلله تیکی بێ پشتیوان و بێ کهس و دواکه وتوو له هه موو شتیکی نه وه دنیا یه، هه ولی داوه و تیکۆشاوه و به هره و توانایی خوئی له زۆر بواری جوړاوجوړدا تا قی کردووه ته وه، نهک نه وه ی کردوویه تی هه ر به ته نیا له بواری تا قی کردنه ودا بمیتی، بگه ر وسته ویه تی نه وه نه رک و کاره ی راپه ده پهریتی جی دهستی تیدا دیار بیت و وهک شوین بێ هه لگرتیکی چاکی سه رده می خوئی چه زی کردووه له زۆر بوارد که موکوپییه ک، بۆشایییه ک پر بکاته وه و رچه و دهق و مۆره که ی بشکینتی و بیسه لمینتی که میلله تی نه وه هیچی له میلله تانی دیکه که مته ر نییه، بۆیه ده توانین بلتین لی هه تاته وانه بو نه و بو ارانه ها توه ته مه یدان، نه ویش له پال به هره ی شاعیریتی، رۆژنامه نووسی، وه رگیران، پیهس و ئۆیه ریت نووسین، ره خه گری، وتار نووسین، ده نگخو شتی، ده رکه وتوووه و وهک ئالا هه لگرتیکی (بیری نوێ) له کوردستان حیسابی بو ده کری، که بو هه موو نه و بو ارانه چی له ده ست ها تی در یغی نه کردووه، له پیتاوی گه یشتنه وه ی نه ته وه که ی به ئاستی کاراوانی پیتشکه وتوو ی میلله تانی پیتشکه وتوو و بلا و کردنه وه ی بیروبا وه ری نوێخوازانه و پیتشکه وتنخوازانه تا ئیمه ش وهک نه و میلله تانه له ره وتی شارستانیه ت دوا نه که وین.

له راستیدا باسکار و لیتویژه‌وهی کورد باسی ئەو قۆناغە هەستیاریە بکات کە شیخ نووری شیخ سەلح-ی تیندا ژیاو و کاری کردوو، ناکرێ خۆی لە کەسایەتییەکی گەرمی وەک ئەو بیوێژ، چونکە کار و بەخشش و بەرھەمەکانی دەتوانم بڵێم لەگەڵ دەستاویژەکانی ئەو سەرەدەمە تەواوەکی یەکتەرین، من وەک کەسێک کە بایەخم بەشیعی نوێ و شاعیرە نوێخوازەکانی دەدا نەدەکرا بۆ گەڕان بەدوای بەریاکەر و دامەزرێنەری سەرەتا و پەرەگوریشالەکانی ئەو بزاڤە نوێخوازانەیە ناوێ جیددیوانە لە بەرھەم و شیعی شیخ نووری نەدەمەو، بۆیە لەو تافی گەنجیتیبەمدا کەوتە کە و پشکنین و گەڕان و سەر و سۆراخکردنی بەرھەمی ئەو شاعیرە، بەمەش کاتێکی زۆرین و گەرمی ژبانی لاوتیم بۆ ئەو شاعیرە تەرخان کرد کە دەتوانم بڵێم تا ڕۆژی گەیانندی پڕۆژەکەم بە چاپخانە لە لای من بووبوو (کیشە) و (مەسەلەیک)، ئەو پڕۆژەیەش بەو پەڕشوبلاوی و پەڕ پەچری و رووناککردنەوهی سەرەدەم و شیعیەکان نزیکەی (۵ - ۶) سالی لە تەمەنی جوانی لای من برد، کە لەو کاتانەدا بەو ھێز و توانایییەو بۆ ھەر کارێک، نامانجێک تەرخانم بکردایە، زۆر بەرھەم پێشی دەبردم و دەستکەوت و داھاتی زۆریشی دەستم دەخست، بەلام من ھەمیشە لە نووسینی خۆمدا کردووم بە عەدەت ڕێگای راستگۆیانە ی پڕ زەحمەت و مەینەتی و پڕ ڕەق و دال و کیشەم ھەڵبژاردوو، کە ئەو ھەمیشە تووشی سەریەشە و بگەر و بەردە و زەرەر و زیانی ماددی و مەعنەوی کردووم. بۆ ئەم قەسائەشەم ھاوێ و برادەرە نزیکەکانم ناگادارن و شاھەدی ئەوەم بۆ دەدەن، منیش ئێستا نەک ھەر لەو کارانەم پەشیمان نیم، بگەر نەگەر جارێکی دیکەش تێھەڵبچمەو ھەر ئەو ڕێگا سەختانە بۆ ڕێبازی نووسینی خۆم دەگرم بەر، بە سەرانی و باجی زۆرتیشی لێم بویت.

ناخەر لەو سەرەدەمدا کێ سەر و ملی خۆی لەو چەقۆبە دەسوی شیخ نووری-یەک کە وەک یەکتێک لە ئەندامە بەرێژەکانی خانەوادە سەریەرزەکی بەمنی و ت ناگامان لێیە سەبارەت بەو کاری گرتوووە دەست چ حەشر و پەتپەتینیکت پێ دەکێ، تۆش وەک ئێمە و بنەمالە کەمان بەر نەفرەتی فیرعەونەکان کەوتوو. ھۆبە کەشی ئەو زمان بەدانیە بوون کە لە ھەموو سەرەدەمێکدا ئاشیان دەگەرێ و بەناز پەرورەدەکراوی ھەموو ڕۆژگار و دەسەلات و بارودۆخیکن، ئەو ساکەش لە ژێرەو لەگەڵ دەسەلات و شەیتان دەستیان تێکەڵ کردبوو و فاوستیانە ھەلسوکهوتیان دەکرد، لە سەرەو ڕۆلی فریشتەیان دەگێرا، لە ژێرەو ھەموو کار و کردەو یەکی ئێمە و مانانیان بۆ ڕۆژیم تەفسیر دەکرد، تەنانەت وەک لە کاتی

(لیکۆلینهوه) له دائیره‌ی ئەمنه سووره‌که پێیان وتم ده‌زانین تۆ چای زه‌رد، یان به‌رهنگ ده‌خۆیته‌وه، به‌لێ ئه‌و کاتانه که ئه‌و بنه‌ماله‌یه له لایهن ئه‌وانه‌وه به‌گه‌وره‌ترین (مخرب - تیکده‌ر) له قه‌لم ده‌رابوون، منیش خه‌ریکی ساغکردنه‌وه و کۆکردنه‌وه‌ی ئه‌و به‌رهممه‌ بووم، بۆیه پڕیشکێکی زۆری ئه‌و ئاگره‌ی ئه‌وانی پێ ده‌سووتا به‌ر من و مال و منداڵم که‌وت و له هه‌ینان و بردن و سه‌ر و دل گرتن و هه‌ره‌شه و ته‌نانه‌ت قوتکردنه‌وه‌ی کتێبیک و به‌چاپ گه‌یاندنی له لایهن که‌سیک که نه‌ک هه‌ر پێوه‌ندی به‌دنیا‌ی پاک و بێ گه‌ردی نووسینه‌وه نه‌بوو، بگه‌ر له کاتی خۆیدا جه‌للادیکی به‌ناو و ده‌نگی هه‌یه‌ی که‌رکووکیش بوو، ئەمانه هه‌مووی ته‌نیا بۆ ئاسته‌نگ دروستکردن بوون بۆ من و بۆ ده‌ره‌نه‌چوون، یان شتواندن و دروستکردنی غه‌لبه‌ غه‌لب و هه‌را و ئا‌وا‌هه‌یکه‌ بوو له ده‌وره‌یه‌ری کتێبه‌که‌م، تا چاپ نه‌ک‌ریت یان له باه‌خ و گرنگیه‌که‌ی که‌م بک‌ریته‌وه. ته‌نانه‌ت قسه‌ی وایان ده‌کرد که هه‌یچ کوردیک زه‌ره‌یه‌ک کوردبوون له گه‌یاندن هه‌بوو، پووی نه‌هاتوه بیه‌کا وه‌ک ئه‌وه‌ی من خه‌لکی ئه‌و شاره نیم بۆچی هاتووم خۆم به‌شیه‌ر و ژیا‌نی شیخ نووری-یه‌وه خه‌ریک کردوه؟ به‌لام من وه‌ک ته‌حه‌داکردن له به‌یاننامه‌یه‌که‌دا که به‌سه‌د دانه چاپ و بلاوم کردوه با‌سی دزینی کتێبه‌که‌م کرد و له داها‌تووشدا زیاتر له‌مه‌ر چه‌وسانه‌وه‌ی ئه‌و کتێبه و شێوه‌ی چاپکردن و قه‌ره‌کانی که‌وته نه‌ستۆم و پاشقۆل گرتنه‌کان به‌دوورودری‌زی ده‌نووسم و خه‌لکانیکی زۆریش شوکر ما‌ون و له‌و کیشانه‌ی بۆیان نامه‌وه ئا‌گا‌دارن، زۆر نووسه‌ر و با‌سکاری لا‌وا‌زی کوردیش هه‌بوون، ئه‌و کتێبه‌ دزرا‌وه‌یان ده‌کرده سه‌رچاوه‌ی نووسین و با‌سه‌کانیان، وه‌ک مه‌راییکردن و مامه‌حه‌مه‌یی بۆ خا‌وه‌نه‌که‌ی تا بکه‌ونه به‌ر په‌حمه‌تی به‌خشنده‌یی ئه‌وه‌وه. ئه‌وه‌ی که جێی نه‌سه‌فی گه‌وره‌ش بوو له پاش پا‌ه‌په‌ین هه‌ر ئه‌و که‌سانه‌ بوونه قا‌ره‌مانی یه‌که‌می سه‌ر گۆره‌پانه‌که و هه‌ر ئه‌وانیش بوون جارێکی دی وه‌ک نه‌ بایان دی‌بێ و نه‌ بۆزان، که‌وته‌وه دا‌به‌شکردنی ناسنامه‌ی نیشتمانپه‌روه‌ری‌تی به‌سه‌ر ئه‌م و ئه‌ودا.

چا‌پی یه‌که‌می ئه‌م کتێبه وه‌ک پێشتر با‌سم کرد تووشی گه‌یترمه و کیشه‌ی زۆری کردم، ئەمه‌ چ له لایهن نووسه‌ران و نه‌دی‌بانی کورده‌وه بوو، یان له لایهن دا‌ووده‌زگای رۆشن‌بیری و سیاس‌ی ئه‌و سه‌رده‌مه‌وه بێ، ئەمه با‌سیکه له ده‌رفه‌تیکێ نزیک‌دا به‌تیروته‌سه‌لی لێی ده‌دویم. ئه‌وه‌ی با‌سم کرد چهند ئا‌ما‌زه‌یه‌کی خه‌یران که پتو‌یست بوو خۆمی لێ نه‌بو‌یرم و به‌سه‌ری‌پیش بێ با‌سیکی لێوه بکه‌م، بۆیه چا‌پی یه‌که‌می ئه‌و دوو

به‌رگه‌ی بلاؤکرایه‌وه زۆر به‌ناپێکی و به‌ناشیرینی له چاپ دران، سه‌ره‌پای پوودانی هه‌له‌یه‌کی ئێجگار زۆر که هه‌ندیکیانم لێ ده‌ستیشان کرد و له کاتی خۆیدا بلاوم کردنه‌وه، به‌لام زۆریش له‌وه زیاتر مابوون که په‌نجهم بۆیان پانه‌کیشابوو، ئهم هه‌له‌ هونه‌ری و چاپییانه و ئهو بر و بیانوو و کێشه و به‌ره‌یه‌ی بۆ چاپی کتێبه‌که و بۆ من دروست کران، سه‌ره‌پای قه‌رزێکی زۆر که که‌وته سه‌ر شانم له نه‌جایمی سووربوونه‌وه بۆ له چاپدانی و زۆری ئهم هه‌موو سه‌فه‌رانه‌ی کردم‌ن تا له ده‌می هه‌زیای سانسۆر پزگارم کرد و پاشان ئهو ته‌گه‌رانه‌ی له‌وێ پوویه‌رووم کرانه‌وه به‌لابردنی به‌شێکی زۆری شیع‌ره‌کان و لاپه‌ره‌یه‌کی زۆری نووسینه‌که‌م، سووریوون و پێداگری منیش بۆ ئهو‌ی کار و پرۆژه‌که‌م به‌کاملی و به‌ته‌واوی ده‌ریچتی و پاشان بۆ پوونه‌دانی هه‌له‌ی چاپ له سلێمانیه‌وه به‌ده‌یان سه‌فه‌ری به‌غدام کرد، به‌لام نه‌جایم کاره‌که هه‌ر به‌خواستی من هه‌لنه‌سوورا، له پاشان ئه‌وانه‌ی چاویان به‌کاره‌که هه‌لنه‌ده‌هات ئهو هه‌له چاپییانه‌شیان له‌سه‌رمان کرد به‌مال و به‌که‌موکۆری بۆیان حیساب کردین، هه‌رحه‌نده ئه‌وانه چه‌ند ده‌نگ و نووزه‌یه‌کی بچووک و سنووردار بوون که له به‌رانبه‌ر ده‌نگی دلتسۆزان و پووناکییان و نووسه‌رانی خاوه‌ن ئینساف و وێژدان و که‌سایه‌تی خۆی به‌پێوه پانه‌ده‌گرت، چونکه هیچ نه‌بی ئهو که‌ره‌سته‌یه‌ی من تا ئیستا بووه‌ته که‌ره‌سته‌ی سه‌ره‌کی بۆ وه‌رگرتنی دوو نامه‌ی دکتۆرا له باره‌ی ئهو شاعیره‌وه، هه‌روه‌ها ناوی ئهو شاعیره‌که‌وته‌وه سیاقی می‌ژوویی خۆی و له شۆنی شیای خۆی دانرا و سالانه یاد ده‌کرایه‌وه و ته‌نانه‌ت مامۆستایه‌کی وه‌ک د. مارف خه‌زنه‌دار وه‌ک سه‌ره‌رشتیکاری تیزی خویندنی بالا ناوی له کتێبه‌که‌م نا ئینسیکلۆپیدیای شیخ نووری و کتێبی سه‌ر می‌ژ، واته نابێ بخریته ناو کتێبخانه‌وه و زۆر ستایشی تر که زیاتر بوونه مایه‌ی دلخۆشبوونی من و زۆر له‌وه ده‌رده‌سه‌ری و ئازار و پاشقۆل لی‌گرتن و هه‌لاکی و ماندوویتییه‌ی له بیرم برده‌وه.

من که بۆ چاپی دووهم خۆم گورج کرده‌وه به‌مه‌به‌ستی سه‌ره‌له‌نوێ له چاپدانه‌وه‌ی ئهم دیوانه، زۆر چه‌زم ده‌کرد سه‌ره‌له‌نوێ بکه‌ومه‌وه کارکردن له‌سه‌ر پرۆژه‌که و فراوانتری بکه‌م، پاشان که سه‌یرم کرد، ده‌سکاری نه‌کردنی جوانتر و چاک‌تره، چونکه ئهو‌ی له هه‌شتایه‌کاندا چاپ کراوه وه‌ک پرۆژه‌یه‌کی نه‌ده‌بی و به‌یاننامه‌یه‌کی سیاسی - پووناکییری خراوته‌وه، من له ئیستادا ته‌نیا به‌وه‌نده وازم لێ هه‌تا که هه‌له‌به‌ری بکه‌م و له‌ پووی زمان و که‌موکۆری هونه‌ری و هه‌له‌ی چاپه‌وه بنبێ بکری، هه‌روه‌ها ئهو‌ی له باره‌ی ئهو

شاعیره وه نووسراوه بیانخه مه ناو ببیلیۆگرافیا یه که وه و نهوی تریش پیم چاکتر بو وهک نووسینی قوناغیتیکی نه ده بی خۆم دهسکاری نه که م وهک خۆی به جیتی بهیتم، لهو ماوه به شدا که نزیکه ی بیست و نه و نه ده سال به سهر چاپی یه که میدا تیه په ریه و له بهر نه وهش که ماوه یه کی زۆر دوور درێژه له شاری سلیمانی دوور که وتوو مه ته وه، بیتجه له وهی نه و ساکه له بهر هه مه کانی شاعیر به ده ستم هینا بو، هیچی ترم وه گیر نه که وت و کهس له هیچ لایه که وه شتیکی بلاو نه کرده وه، شیعرێک یان بیرو پرایه کی نوێی له وانه ی من زیاتری پێ بێ، بۆیه نه م چاپه ش وهک خۆی هیلرا یه وه، ته نیا لایه نی هونه ری و ته کنیکی نه بێ، پرپاریشم دا هه ر بۆچوونیک و باس و بابه تیکی دیکه م هه بێ له دوو توتی کتیب و نووسینی جیاواز و تایبه تدا به جودا چاپ و بلاویان ده که مه وه، نه وه سه ره رای نه وهش که نه و قه ناعه ته ی نه و ساکه به رانه به به شاعیره تی و به ره و که سه یه تی شیخ نووری هه مبو، ئیستاش هه ر هه مان قه ناعه ت و پرپار و بۆچوونم له باره یه وه هیه و لیره دا پیم وایه هه ر شتی بنووسم و بلیم شتیکی نوێ و جیاواز نابێ له وه زیاتر که له ویدا وتوو مه، به لام به داخه وه ئیستاش هه ندێ کهس هه ن، له سه ر قه وانی ئایدیۆلۆژیانه ی کۆنکریتیانه ی خۆیان به رده وامن و پێیان وایه وه زیفه دیقن و کارکردنی شیخ نووری له وه زیفه دا به ره ی شاعیریتی تیدا کوشتوو، وهک بلتی هه رچی نووسه ر و شاعیری نه و سا و ئیستا هیه هه موویان خۆیان ته نیا بۆ نووسین و شیعر ته رخان کردبێ و نان و بۆتوی ژیا نیان به شیعر و نووسین مه یسه ر کردبێ، ته نیا نه وه شیخ نووری-یه که وه زیفه دهستی ناوه ته بینه قاقای و به ره که ی لاواز کردوو و کوشتوو یه تی، به حیساب نه و قسانه له نیه ت پاک ی و له دلسۆزی و خه مخۆزییه وه بۆ شیخ نووری ده کرین، وهک بلتی وه زیفه په کی خستبێ و له دا هینان و نوێیونه وه دووری خستبێ ته وه و له په لوپۆی خستبێ و به قسه ی نه وان ده بویه شیخ نووری ته نیا خۆی بۆ نووسینی شیعر و نه ده ب ته رخان بکر دایه و بۆ شیعر بژیا یه چاکتر بو!

دۆست و ناشنای دێرینم کاک عه لی به گی حوسین به گی جاف که هاو پێیه تی له گه ل مامۆستا گۆران-دا هه بووه و له ناشتیخوازانیشدا له سالانی ۱۹۵۸ به داواه هه ر پیکه وه کاریان کردوو و له گه لی بووه بۆ گیرامه وه: جارتیکیان به مامۆستا گۆرانم گوت له ده ستم بهاتایه ژیا ن و بژێویم بۆ دا بین ده کرد بۆ نه وهی ده ست به تال بویه خۆت بۆ شیعر نووسین ته رخان بکر دایه و ته نیا خه ریکی سه فه ر و گه شتکردن بویتایه، تا ده یان شتی دیکه ی وهک گه شته که ی هه ورامان و قه ره داغت بنووسیایه. منیش پیم وت ئنجا کاک عه لی کێ

دهلتي ماموستا گوزان ژباني مسوگر بوايه و بږتوي ژباني بو دابن بکرايه دهيتواني
شيعري جوان بنووستي و له شيعر نووسيني جوان نه ده چووه؟

به راورد کړدني شاعيري کي کورد له گڼل شاعيري کي دیکه کي کورد کاري کي نه شي او
نه گونجاوه و ناکړي دوو شاعيري يه ک نه ته وه به يه کتر به راورد بکړين و به بالاي يه کتريان
بېرېن، چونکه نه ده بي به راورد کړدن به هر دوو قوتابخانه ي فهره نسي و نه مريکيشه وه
هه لومهرجي تاييه تي خوځيان هه يه و نه و جوړه به راورده هه لانه ي نيمه له گڼل پرهنسيه کاني
نه ده بي به راورد کاري يه ک ناگر نه وه، بويه وه ک چوڼ ناکړي (کامه ران) و (ديلان) پتکه وه
به راورد بکه ين، هر به و جوړه ش ناکړي (شيخ نووري) و (گوزان) له گڼل يه کتري به راورد
بکړين، چونکه نه و دوو شاعيره که پتکه وه ده يانروانيه يه ک کلاز ږوژنه، من به ته و اوکاري
يه کتريان ده زانم، بو توخ کړدن و قهقهه کړدني سيمايه کاني شيعري نوڅوازانده ي
قوناغي ک، چونکه راسته هه ريده کيان تاييه قهقهه ندي و جياوازي هونه ري و شيعري و ژبان و
گوزه راني خوځيان هه يه، هه ردو و کيشيان له پتياوي يه ک نامانجدا کاريان کړدوه که
دامه زانندن و ريشه ډاکوتاني ديارده ي نوڅوازيه له ناو شيعري کورديدا.

پيشتر وتمان شيخ نووري فهرمان به ري نه بوه له سهر ته ختي شاهانه ي شيعري نو
دانرابي، چونکه پر وسته ي نوږيونه وه به شو و ږوژي پي ناگات و سهر هه لنادا، به لکو
ريگه بو خوش کړدن و ماوه و پشوي ده وي تا نه و تير وانيه نوڅوازانده ي و که ره سته کاني
دهرېني پي ده گات، نه مه ش هه لومهرجي تاييه تي و بارودوخي ژباني سهرده م و
قوناغه کي ده وي، وه ک چوڼ هه لومهرجي پتگه ييني که ره سته ي دهرېن و په خساني
هه لومهرجي خوځي شاعيره کي ده وي، به لام هه ردو و هويه خوځي و مه و زو و عييه که بو
شاعيري کي وه ک شيخ نووري په خساوه تا بتواني به پير نه و داوايه ميژرو و حه قيه تي
ميژرو وه و بچي و له گڼل ږوداو و پتسه اته کاني سهرده م و ږوداو ه کاني، شان به شان
له گڼل ريتمي سهرده مه که بروات.

شيخ نووري له گڼل هه لايساني بزوتنه وه ي ږگار يخوازانده ي نيشتماني و بهر يابووني
پا په پين و شوړ شه کان له دږي داگير که ران ده ستي دايه نوږيونه وه و هاته مه يداني
نوڅوازيه وه، چونکه هوشيار ي کومه لايه تي و سياسي و ږوونا کبيري گونجاوي پي بو،

خۆشی وهك ئازادىخوازىك چاوى بېرىپووه ئازادى و له ناسۆى دەرپوانى و له بوارى كارى كۆمهلايه تيش دوانه كه وتبوو، نه مانه هه موويان له پال هۆيه گرنگه كانى ديكهى دهستى كه توتشوى رۆشنبىرى هاوچه رخ بوو، دابونه ريتى شيعرى پى گۆرى و چىتر نه يتوانى به رانه بهر بهو گۆرانكارىانه دۆش دايمىنى و دهسته پاچه بوهستى، بۆيه نه وهى به ديدى خه يال و جيهانبىنى و دل و ويژدانيدا گوزه ريان ده كرد، بزاڤىكى نوڤخوازانه گرتىيه خۆيه وه.

ليره دا شىخ نوورى كه شيعرى به رهو دنيائى نوڤبونوه برد و له بوارى نووسىنى شيعر و نه ده بيات دهستى دايه شۆرشىك، نه وه ناگه يهنى كه ئىتر به يه كجارى دهستبهردارى كيشى عهرووز بووى، بهلكو له زۆر ههولدا كيشى عهرووزى له گهڻ كيشه هيجانبىيه كان تىكهڻ كردوه و هه ندئ جار يش به تهواوى له سه ر كيشى خۆمالى گىرساوه ته وه (به نمونه له شيعرى په پوله دا)، تا بتوانى نه و ئازادىيه دهستى، كراوه تر بى و به تىرتوه سه لى گوزارشت له ژيان و قوناغىكى نوڤ بكات، كار كردن له سه ر دوو دنيائى جياواز ماناى دوودلى و بى باوه رى نىيه به چه مكى نوڤخوازى، نه وه ندئ ده رفه تى گه و ره تر و به رى نتر له به رده مى شاعىر ده كاته وه بۆ نه وهى هه ندئ جار به كيشى (عهرووز) يان به مه جزو و نا تى په ي به گرفتى ده رپى ن ببات، چونكه هه ندئ بابەت و گوزارشت كردن له هه ندئ حاله تى ويژدانى بهو كيشه زياتر ده توانى دهسته مۆ بگرئ و په ي پى بى رى، نهك به زۆره مى لى جلىكى بكاته بهر، شاعىرى چاك ده ست له شيعره كه ي به رده دا و وا زى لى ده هى نئى خۆى كراسى خۆى هه لده بژى رى، نهك به زۆر كراسى كى ديارى كراوى بگرته بهر. بۆ نمونه ماموستا هه ردى شاعىرىكى نوڤخاوزه، دى د و جيهانبىنى نوڤيه، به لام شيعره كانى له سه ر شى وهى عهرووز نووسى وه، نه وه ش هه رگى ز نا بى ته هۆى ده ره تى نانى له ناو بزووتنه وهى نوڤخوازى شيعرى كوردى. بۆ شاعىرىكى وهك شىخ نوورى ناكرئ هه ر له سه ره تاي نوڤبونوه وه، يه كه سه ر عهرووز تووڤ هه لېدا و هه موو شيعره كانى به دوو ر له عهرووز و له قافىه بنووستى، چونكه له سه ره تاي نه و نوڤخوازىيه وه ده بى بى سه لمى نئى كه توانا بى و ده سه لانتى به سه ر عهرووزدا ده شكى، تنجا به هۆشيارىيه وه روو ده كاته وه كيشه خۆمالييه كان، كه به كيشى نه ته وه بى ناو زده ده كرى ن. گرنگ نه وه يه كه به رده وامبوونى شىخ نوورى بهو قه ناعه ته وه تا دوا هه ناسه ي ژيانى وهك له و نامه يه دا ده رده كه وى كه بۆ ماموستا (عه لانه ددى ن سه جادى) نووسى وه و داكو كى له نوڤخوازى راسته قى نه و هۆشيار ده كات، نهك نوڤخوازىيه ك كه بى ته مایه ي نا شى رى ن كردن و دزى كوردنى رووى نوڤخوازى و له نه فامىيه وه ده ستى بۆ درى ژ بگرئ، كه نه مه ش سوو ربوونه له سه ر نه و مېتۆ د و پى بازه ي

خۆی، ھەر بۆیەش ئىتمە ویستوو مانە ئەو حەقیقەتە تانە بخەینە ناو چوارچێوەی میژوویی
خۆیەو، بۆیەش هیچ رەخنە گرتیک یان میژوونوو سیتیکی ئەدەب ناتوانی گرنگی شیخ نووری
لە ھەنگاوانان و جوولانەوێ لەسەر نەخشەی نوێخوازی بەلاوہ بنی و نادیدەیی بگری.

پیشدهستی

ماوهیه کی کم نه بوو بیرى نووسین له سهر قوناغى راجه نیوى شیعرى هاوچه رخى کوردی له سهرمدا ده خولایه وه، ههرچهند لیکم ده دایه وه و ده مهینا و ده مبرد، نه مده ویرا و زاتم نه ده کرد خۆم له قهره ی ئه و نیشه بدهم، چونکه ههستم ده کرد خۆ خه ریک کردن به لیکۆلینه وهیه کی وا به و شتیه لیل و هه لماوییه ی ئه مپۆکه ده بیینین، جۆره سه رکیشی کردن و هه و لدا نیکى بیهووده یه. سهره نجام و ئاکامه که شی به دهسته هینانی کۆمه لى بیروپرای هه ره مه ییه، که دووره له گیانی لپرسینه وه و له وسه ریشدا نه مه وزووعیه ت و نه زانست په ره ره ران ئه و رایانه یان لى وه رنده گرتم.

بیگومان ئه مپۆکه هه موو ئه وانه ی خه ریکى لیتوتیزینه وه و لیکۆلینه وه ن، که رهسته ی نووسینی ئه م قوناغه شیعریه راپه رپوه له کتیبخانه ی کوردیدا شک نابه ن، به لانى که مه وه ته وای به ره مه مى شاعیرانی ئه و قوناغه یان له به رده ستدا نییه، که ئه مه یان که ره سه سه ره تایییه هه ره پتیه سه ته که ی دهستی لیتوتیزه ره وه یه. که حال به م شتیه یه بیت، چۆن ده ره قه تی نووسین له سهر ئه و ته که نه شیعریه دیم، که لق و پۆی بۆ زۆر لایه ن و سووچی تری ژبانی ئه و سه ره ده مه په رش و بلاو کردووه ته وه؟! چۆن بویرم خه ریکى کارىکی وا بیم، له کاتیکدا ئه و شاعیرانه ی که پتیه رایه تی بزووتنه وه ی شیعرى هاوچه رخیان کردووه، به ره مه مه کانیهان له چاپ نه درایی و که س مشووری کۆکردنه وه و ساغ کردنه وه یانی نه خواردی؟! ته گه ر وا نییه نه ی کوا به ره مه مى چاپکراوی (شیخ نووری شیخ صالح) و (عه بدولپه حمان به گی نفوس) و (په شید نه جیب) و (په فیه ق حیلیمى) که مامۆستا (گۆزان) ده وری له تازه کردنه وه ی شیعرى کوردیدا دیار کردووه؟! یان کوانى ئه و دیوانه ی (پیره میترد) که جیتی متمانه پتیکردن بیت و به ته وای ساغ کرابیتته وه، که (پیره میترد) پتیه خۆشکه ری تازه کردنه وه که یه؟! ئیتیر که ئه مه یه واقیعی حالی شیعرى هاوچه رخى کوردی، چۆن ده کری له باره یه وه بنووسریت و رای له سهر بدریت، له کاتیکدا زۆریه ی که لوقۆزینه کانی تاریک و لیل بی؟! ده بی به رنامه ی ئه کادیمیانه ی ئه و لیکۆلینه وه یه له سهر چ کۆله گه یه ک ویتستا بیت که باسی قوناغى بکات، به لام قوناغه که هیتستا پر بی له که له بهر و ته مومژ و پتیه چوپه نای ده ق و مۆر نه شکاو؟! یا ده بی ئه و لیکۆلینه وه یه چهند مه وزووعیه تی پتیکا بی و به گیانیکی زانستییه وه نووسرا بی، تا له وسه ر بتوانی

بەپاریکی پەخەیی راست و دروست لەمەر ئەو قۆناغە بداتە دەستەوه؟!

خۆ دەکرا منیش وەک ئەو کەسانەی لەم باسە داوان بێم و هەندێ شتی گشتی دوور لە بەرنامەی زانستی بلتیم و بەم کارە زیانم لە بزوتنەوهی شیعری تازە بدابایە و گری کوێرەکەیم ئەوەندە دی ئالۆز بکردایە، لەجیاتنی ئەوهی سوودی پێ بگەیهنم و پروناکی بخەمە سەر لایەنە تاریک و نووتەکەکانی، لە زۆر سەرەوه حەقیقەتم بخستبایە ژێر لیۆمەوه و لەو سەرشدا ئەگەر بیانوتایە بۆچی بەلای ئەو شاعیرانەدا تۆزت نەکردوو و مافی ئەوانی دیکەت خواردوو؟ ئەو دەستەجێی لە وەرنامیکی حازر بەدەستدا دەمگوت: (بەرەمی شیعری ئەوانەم لەبەر دەستدا نەبوو)!!

ئەمڕۆکە دواى ئەوهی سى و پینچ سال زیاترە بەسەر بەپارکردنی بزوتنەوهی شیعری عەرەبی هاوچەرخی تێدەپەڕی و دواى ئەوهی بەدەیان نامەى ماستەر و دکتۆرا و بەهەزاران لاپەرە لەسەر ئەو بزوتنەوهیە نووسراوه، لە یەکیک لەو لیکۆلینەوه هەرە تازانەى دەربارەى شیعری هاوچەرخی عەرەبی نووسراوه - کە نامەیهکی ماستەرە - بگوتری: (زۆربەى ئەو نووسینانە «واتە ئەوانەى لەسەر شیعری تازە نووسران - ئا - ع» لەگەڵ ئەوێش کە زۆرن بەرنامەیهکی تەواویان نییه، یا لە قۆناغیکی زوودا نووسران، کە پێویستە ئەمڕۆکە چاویان پێدا بگێڕینەوه، یا چەمکیکی باس کراوه، زۆر چەمک و لایەنى دیکەى پشتگوێ خراوه)^(١) یا بلتیت: (بۆم پروون بووهوه لەو سالانەدا بارودۆخی عێراق بەگشتی، لە لایەنى رامیاری و فیکری و ئابووری و کۆمەلایەتییهوه هێشتا بەتەواوی لێی نەکوێلراوهتەوه، لەو بوارەشدا سەرچاوهیهکی ئەوتۆ بەدەستەوه نییه کە لیتۆیژەرەوه و الی بکات نەگەریتەوه سەر ئەو سەرچاوه پەرش و بلاوانەى ئێره و ئەوى، کە پەنجەى بۆ ئەو بابەتانه راکیشاوه)^(٢) لە کاتیکدا ئەمە دەلێت، کە تا ئەمڕۆ بەتەنیا شاعیرێکی وەک (عەبدولوهەب ئەلبەیاتى) کە هێشتا خۆی لە ژباندایە، کەچی بەدەیان نامەى ماستەر و دکتۆرا لەسەر شیعری ئەو وەرگیراوه و بەدەیان لیکۆلینەوهى قوولێ لەسەر نووسراوه و چەند جارێک سەرچەمی شیعەرەکانی لە چاپ دراوەتەوه، جگە لەو هەموو سەرچاوه جۆر بەجۆرەى دەربارەى ژبانی کۆمەلایەتى و فیکری و سیاسى ئەو

(١) یوسف الصانع: الشعر الحر في العراق منذ نشأته حتى ١٩٥٨ - رسالة ماجستير - ١٩٧٨ -

بغداد مطبعة الاديب البغدادية ل ٣ - ٤ .

(٢) هەمان سەرچاوهى پێشوو ل ٤ .

سهردهمه نووسراون. نه مه نه گهر پای ره خه گریکی عه ره ب بیت که سه رچاوه یه کی زور و زه بندی له سه ر شیعری تازه له به رده ستدایه، ده بی ره خه گریکی کورد بلتی چی که جاری شیعری شاعیره کانی له به رده ستدایه و به ته وای بوی ساغ نه کراوه ته وه؟ یان چ هه ول و کوششیکی بی پایان و خو بۆ ته رخان کردن و کاتیکی زوری بویت تا بتوانی له و قوناغه بکۆلێته وه؟! ئنجا که نه م قوناغه جاری شتیکی نه وتوی بۆ نه کرابیت، چون ده کری بکه وینه بهر اوورد کردنی له گه ل قوناغی به ره و دوا، که باری شیعری نه مۆکه مانه؟!.

خوتنه ری به رتزم، ره نگه ئیستا توش له گه لم بیت له وهی نه و قوناغه شیعریه پیتیستی به وه هیه هیه شاره زایان له زور سه ره وه لیتی بدوین، لیدوانی زانستبانه نه ک هه ره مه بی که وهک (گۆرانی سه رخووش و ورینه ی نه خووش) قسه فری دان بیت، چونکه ناکری له باسکردنی دیارده یه کی شیعری وا دا که له باریکی رامباری و کۆمه لایه تی و میژوویی و نابوویدا که وتوه ته وه، سه ره خو باسی نه و دیارده یه بکری و له م بارودوخه دایه رین. که له هه مو ره هه ند و سوچ و مه و دایه کانی نه و سه رده مه کۆلرایه وه، نه وسا که ده توانی به جیا له به ره مه می شیعری و له ژبانی نه و شاعیرانه ش بکۆلێته وه و به دوا ی سه رچاوه ی رۆشن بیریاندا بکه ریت. بۆ گه ران به دوا ی سه رچاوه ی رۆشن بیریه نه م شاعیرانه، نه و که سه ی بیه وئ له و قوناغه شیعریه بدوئ، بیگومان پیتیستی به زانینی زمانی (تورکی) و (فارسی) و ته نانه ت ئینگلیزش هیه له پال زمانی (عه ره بی) دا. هه ره هیه نه بی پیتیستی به زانینی زمانی (تورکی) هیه که به هۆی نه و زمانه وه له و سه رده مه دا نازووقه ی رۆشن بیریه خۆیان خستوه، زانینی نه و زمانه هیه نه بی بۆ وه ستان بیت - به قوولی - له سه ره نه و پا په رینه شیعریه ی که جه ماعه تی (شوعه رای فه جری نات) له شیعری تازه ی تورکیدا به رپایان کرد، نه وسا ده زانین چیان وه رگرتوه و چیان به خشیوه و ده توانین ده وری هه ر شاعیریک له شوړشی شیعری تازه و شوړنیان له سه ره نه خشه ی شیعری نه و سه رده مه دیاری بکه یین، یان رتچکه و ری و شوین و ته رزی بۆچوون و روانینیان بۆ (تازه بوونه وه) و را ده ی قوولی و ساکاری تیکه یشتنیان له و (تازه بوونه وه) یه دا روون بکریته وه. نه وسا ده توانین رووتن بهر پیتی خۆمان ببینین و به بی لایه نگیریکردنی پتیش وه خته ی هیه کام له و شاعیرانه و دوور له مه یلی نایدۆلۆژی و هورا و هوتاف کیشان بۆ هیه کامیکیان، هه ره که یان له خانه ی راسته قینه ی خۆیان دابنیتین و وینه یه کی ته وای نه م قوناغه شیعریه بکیشین. به م پتیه ده توانین به هه مان پتیدانگ وینه ی قوناغی شیعری ئیستا بکیشین، ئینجا بۆمان هیه وینه ی هه ردوو

قوناغه که له یه کتر نژیک بکهینه وه و ههردوکی بهروونی ببینن. نهوه شمان بویه کلا بیته وه که قوناغی شیعی ئه مړوکه چی وهرگرتوه و چی به خشیوه و چی خستوه ته سهر تهلاری قوناغی پتش خوی.

به لای رای منه وه بایه خدان بهو ئیشه مهیدانیانه، بایه خدانه به به شتیکی زیندووی کولتور و که له پووری نه ته وایه تیمان، که ئه مړوکه (وه رگتپان) و پاراستنی که له پوور و به ره می داهینه راغان و وردبونه وه لیپان، دوو بنچینه ی دروستکردنی کولتور و تیکی نه ته وایه تی ره سمن و پیشکه وتوه، بۆ دروستکردن و بردنه وهی گره وی دواړوژ و چاره نووسمان، بویه به نیوه ی نه رکی رۆشنبیرانی کوردی ده زانم، تا زوه وه شو شاعیره له یادکراوانه مان سهرله نوی بوو بووژتینه وه و ژبانیان به به ره وه بکهینه وه و ته پوتوژی پشتگوئ خستیان له سهر بته کتین، که ئه مهش بۆ خوی به شتیکی بچوکه له دانه وهی نه و قهرزی که ناری ئه مهک و وه فایه، به رانه به وه که سانه ی به درتژیایی ژبانی خویان، له گه ل وشه ی کوردیدا ره نجیان کیشاوه، ره نجی فره ادا نه و دلی خویان بۆ مان کردوه ته گورانی خوشه ویستی و پیشکه شیان کردوین. بیتگومان داهیتانی ئه مړوکه شمان له خورا دروست نه بووه، نه گهر له سهر شانی نه وانه ی. دوتینی نه وه ستابتی، بویه به ره می ئه مړوکه مان منالیتی که حه لالزاده ی به ره می زیندووی دوتینیمانه و ده شتی سوور بین له سهر نه و نه رکه ی ده که ویته سهرشانی رۆشنبیران و نه دیانی کورد، چونکه هه ره که یان چندان چیروکی سووتان و له ناوچوونی گه نجینه ی نه ته وایه تیمان ده زانی.

شاعیرتیکی وهک شیخ نووری شیخ سالت ده بویه زۆر له زوه وه مشووری کۆکردنه وه و له چاپدانی شیعه کانی بخورایه، نه وسا ده ستور دکردن بۆ له چاپدانی شیعه کانی نه و گرفت و کۆسپانه ی هاتونه ته پتی من تهخت ده بوون و له وانه نه بوو پرویان بدایه، که له ماوه ی نه و بیست و پینج ساله ی به سهر کۆچ کردیدا تیه په یوه، روه ی داوه و بووه ته هو ی له کیس چوون و فه وتاندنی زۆر له شیعه کانی. نه مړوکه ش دوا ی بیست و پینج سال تیه په یوون به سهر کۆچی دوا یی نه م شاعیره، که ده بینن شیعه کانی بیتاز که وتوون، ده مانه وی زه ره له نیوه ی بگه رته وه. که نه م شیعه رانه ی ده خینه به رده ستان، چاک ده زانین به ره می تیکی زۆری نه م شاعیره په رش و بلاو بوون و له لای هندی که س به ند کراون، یان له لای مرۆقی قه در نه زان له ده ست دراون و فه وتینراون. ئی مړوکه ش که داهیتانمان زاده ی نه و رابردوه مانه، ده مانه وی له دواړوژتیکی نژیک، دوا ی له چاپدانی به ره می نه م شاعیره پیشه وانه، هه ول بده ی و بزانی شیعی تازه به خشی ئه مړوکه مان چه ند چینی خستوه ته

سەر بەرھەمی ئەم پیشەرەوانە، کە ڕێچکەکی شیعری کوردییان شکاند و نەربیتی شیعری تازەیان ڕشت، یا شیعری ئەمرۆکە جیاوازی بەخشش و لێ زیاد کردنی بۆ سەر ھەولێ ئەوانە چەندە و چۆنە؟!

من لەو بروایەدام بەبێ ئەوەی دیوانی شیخ نووری لەبەر دەستدا بێ، کە ئەلقەییەکی زیندووی شیعری ئەو قۆناغە پێکدەھێنێ، ناتوانین بەھیچ شێوەیەک لە بەراورد کردنی لەگەڵ شیعری ئەمرۆکە مەوزووعیەت بپێکێن. ئەگەر ئەو ھەلە توانیمان بەتەواوەتی وێنەی راستەقینەی قۆناغی پێشوو بکێشین و بگرە لە کێشانی وێنەی قۆناغە کە نیەت پاکێ و دلپاکێ بکێتە سەر وەر و بەر و ھیچ ئامانجێکی تایبەتی لار نەبووینەو، ئەو کاتە دەتوانین ھەقێقەتی مەوزووعی و میژووویی لە شوێنی خۆیان دابنێین و جێگەیان بۆ بکەینەو، بەمەش ھەر شاعیرێک دەخرێتە خانەی راستەقینەی خۆیەو و مافی خۆی وەر دەگرێ، واتە کەسیان لەسەر حیسابی ئەو کە ی تر زیاتر لە مافی خۆی وەر ناگرێ، بۆ ئەم مەبەستەش پێوستە لە شتوازی شاعیرە کە و زمان و سستی دەربێن و وێنەی شاعر و میتۆدی شیعری شاعیرە کە ورد ببینەو، لە ناو ئەو چوار چێو میژوووییە کە بەخششەکی تێدا پێشکەش کراوە.

لەبەر دەست نەبوونی بەرھەمی شیعری ئەو شاعیرانەی بەشداری تازەبوونەوی شیعری کوردییان کردووە، یا ھەر خۆیان - ڕێچکە شکێن - بوو تە مایە دەکرندی زۆر بپاری بەپەلە و سەریبێی لەسەر ژبانی ڕۆشنیریمان. لەو بروایەشدا بەرچاوخستنی ھەر بەشیکی ئەو قەف و زیرانە دەبێتە ھۆی ھەلۆشەوانەوی زۆر لەو بپارانە و بپاری تری راست و دروست جێگەیان دەگرێتەو. من وای بۆ دەچم کە زۆری ئەو پرایانەی لەسەر کەسی شاعیرەکانە، ئەوەندە لەسەر دەقی شاعرەکان نییە، کە لە لیکۆلینەوی زانستیدا ھەر ئەو دەقە قەسە دەکەن، بۆیە بەم دواییەش پەخنی (بنیادگەری) کە دوا بەخششی تازە پەخنی ولاتانە، ئەو قەسە دووپات دەکاتەو و دەقە کە دەکاتە تاقە ڕێگە یەک بۆ دەستنیشان کردنی (شتوازی) شاعیر و داھێنەرە کە. ھەر بەھۆی ئەم دەقەو دەقەو دەزانێ کام شاعیرەیان توانیویەتی بەشدار بوونی چالاکانە لە دروستکردنی ئەو قۆناغە شیعریەدا بێ و کامیان لەو کە ی تر بەقوڵی ھەولێ ڕەگ داچوونی بنەما شیعرییە تازەکانی داو؟ بەبێ ئەوەی ڕێچکە شکێنەکان، دەستپێشخەرییە میژوووییەکانیان لە بیر بکێ. ئێتر کە وێنەی قۆناغە کەمان لە لا ڕوون بوووە (کە وێنە کە سەرجمی شیعری شاعیرانی ئەو قۆناغە دروستیان کردووە) ئەوساکە دەتوانین خاسیەت و بنەما و شتو جیا

که ره وه کانی بزاین، ئینجا له گهڵ خاسیهت و بنهما شیعریه تازه کانی قوئاغی شیعریه نه مژکه مان به راوردیان بکهین، به بێ روونکردنه وێ قوئاغی شیعریه رابردوو، ناتوانین به هیچ شیوهیه که خۆمان به قوئاغی (گۆزان) و قوئاغی دوا (گۆزان) هوه سه رقالب بکهین. که به لاهمه وه ئهم لێدوانه هه ره له بنه رته وه سه روو له لاساییکردنه وێ کتومتی نه و به راورد و مشتومریه که له م سالانه ی دوا یی له سه ره رووی لاپه ره ی رۆژنامه و گۆفاره کانی عه ره بی - عیرا قیدا به رچا و ده که ون که له نێوان شیعریه پیشه وه کانی قوئاغی تازه بوونه وه: (عه بدلوله هاب نه لیه یاتی) و (به در شاکر نه لسیاب) و (نازک نه له لایکه) تاد... له گهڵ قوئاغی شیعریه شه سه تکان و هه فتاکان (سامی مه هدی) و (حه سه ب نه لشیخ جه عفه ره) و (فازل عه زاوی) تاد... ئنجا که قوئاغی شیعریه ته نیا شاعیریک دروستی نه کردبێ، چۆن ده توانین بهیرو را ده ریا ره ی قوئاغی (گۆزان) پیکه وه بنیین؟! یا خود چۆن نه و رایانه پیکه وه ده نیین، له کاتی که لایکۆلینه وه یه کی تیرو ته سه ل له سه ره نه و قوئاغه و شاعیره کانی نه کرایت؟!

مامۆستا (گۆزان) که له چا و هاو پێ شاعیره کانی خۆی له هه مو یان به خته وه رته ره، له رووی له چاپدانی به ره مه کانی و نووسینی ره خنه و لیکۆلینه وه وه، که روو به ریکی زۆری بۆ نه و ته رخان کراوه، که چی نه گه ره به چا و یکی ورد و به زه نیکی فراوانه وه له و نووسینه نه رابمێنین، بۆمان ده رده که وێ که نه مێش تا ئیستا جگه له چه ند (وتاریکی ره خنه یی) شتیکی نه وتۆی بۆ نه کراوه هه موو لایه نه کانی شیعر و شاعیرایه تی نه و ی گرتیته وه و شایانی پایه ی شیعریه نه و بیت. ئهم وتاره ره خنه ییانه ش لایه نیکیان گرتوه و زۆر لایه نی تریان فه رامۆش کردوه، بگه ره زۆر له و وتارانه بریتی بووه له هوتاف کێشانی بۆی و هیچی تر. که واته هه موو نه و گوتار و چا و پیکه و ته نه رۆژنامه نووسیانه ی له کاتی خۆیدا ده ریا ره ی قوئاغی - گۆزان - و دوا - گۆزان - نووسرا ون و گوترا ون، به کار یکی زیادی ده زانم، چونکه قسه کان هه رچی بووبن و هه ره چۆن گوترا بن، بنچینه یه کی مه وزووعی و زانستی یان له پالدا نه بووه، که نووسینی ش کۆله گی زانستی نه بوو، قسه هه لپشتن و لاپه ره ره ش کردنه وه و کات به فیرۆ دان و داگیر کردنی روو پیوی لاپه ره که مه کانی رۆژنامه و گۆفاره کانه و خه ریک بوونه به شتی لابه لایی، له و سه ره شدا خویته ران تووشی چه ندان کۆلانی ده رنه چوو ده که ن و له کیشه (جه وه ره ی) یه کان دوور ده خرتنه وه.

نه وانه ی لاسایی مشتومره که ی شیعریه ها وچه رخی عه ره بی ده که نه وه، نه یان زانیوه نه و ی بۆ نه وان ره خسا وه و وه ختی ها تووه بیلێن، جاری له لای ئیمه پینه گیشته وه و وه ختی

ماوه قسه‌ی تیدا بکرت و به خۆمان راپه‌رمووین بکه‌وینه ئەم جوړه به‌راوردکاربانه‌وه. زۆر دوور نارۆین، هەر جارتیک که خوینەر کۆمه‌له‌ هۆنراوه‌یه‌کی شاعیری نوڅوازی عه‌ره‌ب (عه‌بدولوه‌هاب ئەلبه‌یاتى) ده‌خوینیتسه‌وه، له‌ پاشکۆی زۆریه‌ی کۆمه‌له‌ شیعره‌کانیدا ناوی ده‌یان که‌سی به‌رچا و ده‌که‌وئ، که‌ نامه‌ی ماسته‌ر و تیزی دکتۆریان له‌سه‌ر شاعیرایه‌تی‌ئو وه‌رگرتوه‌. به‌ئێ شاعیریک هێشتا خۆی له‌ ژباندايه‌ تا ئیستا پتر له‌ چه‌ند جارتیک شیعره‌کانی به‌سه‌رجه‌م و به‌جیا جیا چاپ کراوه‌ته‌وه، ئیتر پیاو چۆن به‌زه‌یی به‌ئه‌ده‌بیتکی گوناح و بێ ناز و بێ که‌سی وه‌ک ئەده‌بی کوردی نه‌ییتسه‌وه؟! چۆن به‌زه‌یی به‌و واقیعه‌ نه‌ییتسه‌وه، تا ئەمڕۆکه‌ پێشه‌وه‌کانی شیعری کوردی دواى زیاتر له‌ بیست ساڵ تێپه‌ر بوون به‌سه‌ر مردنیاندا، هێشتا خوینەر ته‌واوی شیعره‌کانیانی له‌ به‌رده‌ستدا نییه‌. ئەوه‌ باسی ئەوه‌ ناکه‌م، لێکۆڵینه‌وه‌یان له‌ باره‌وه‌ بکرت و به‌روبوومه‌کانیان وه‌رگێتدرینه‌ سه‌ر زمانى بێگانه‌وه‌.

له‌ به‌رچا و نه‌گرتنى ته‌ق‌للا و کۆششى ئەم شاعیرانه‌ با له‌و سه‌ر بوه‌ستى و بێ که‌سى و بێ نازى ئەده‌به‌که‌ش هه‌ر له‌ولا، به‌لام پاشاگه‌ردانى به‌رپا کردن له‌ ناو ئەده‌به‌که‌، به‌ده‌ست قه‌لم به‌ده‌سته‌کان ئەوه‌نده‌ زیاتر قوهره‌که‌ی خه‌ست کردوه‌، ئیتر ئەوه‌ به‌ناوی جیاوازی بیروپا - که‌ حاشا فره‌ی به‌سه‌ر جیاوازی بیروپاوه‌ نییه‌ - شه‌ره‌ ده‌نووک و ته‌قله‌ به‌یه‌کتر لێدانیکه‌ هه‌ر مه‌پرسن، به‌ناوی جیاوازی بیروپا شتى وا ده‌کرت و ده‌گوترت، له‌ قووتووی عه‌تارى هېچ ولات و مه‌یله‌ تیکدا وینه‌ی نادۆزیته‌وه‌. ئەوه‌ شه‌ره‌ جێتو و درۆ هه‌لبه‌ستن به‌ناوی راستگویی و مه‌وزوووعیه‌ت... شتواندن و گێره‌شیوتنى به‌ناوی خزمه‌ت کردن و دلسۆزی و پێشکه‌وتنخوازی. مل بادان و نوqrچک گرتن به‌ناوی عیلمانییه‌ته‌وه‌. ئەوه‌ی له‌و ناوه‌دا تووشی ژانه‌ دل و ژانه‌ سه‌ر بووه‌ خوینهرانن، که‌ خه‌ریکه‌ له‌ ناو دووکه‌لی ئەو ناژاوه‌یدا نیه‌تپاک و نیه‌ت پسیان لێ تیکه‌ل بێ. ئیتر نازانم ئەو نه‌وه‌یه‌ی تینوو و تامه‌زرووی فێربوون و خویندنه‌وه‌یه‌، چ تاوانتیکیان کردوه‌، تا به‌م جوړه‌ چه‌واشه‌ بکرتن، لێفه‌یان له‌سه‌ر چ هه‌تیوتیک هه‌لداوه‌ته‌وه‌ تا تووشی ئەم میتشک له‌ق و لێژ کردنه‌ بکرتن؟!!

(شیخ نووری) نه‌ک تا ئەمڕۆکه‌ هه‌ر هېچی بۆ نه‌کراوه‌، بگه‌ر له‌ زۆر سووچ و قوژینی پۆژنامه و گوڤاره‌کان و بگه‌ر له‌ به‌رنامه‌ی خویندنی قوتابخانه‌کانیشدا شیعری به‌ شیوتنراوی و به‌نیوه‌ و ناچلی و به‌ناته‌واوی بلالو کراوه‌ته‌وه‌، له‌ زۆر سووچی پۆژنامه و گوڤار، تانوتی لێدراوه‌، په‌نگی ئەوه‌ش له‌ لای ئێمه‌ جوژتیک بیت له‌ پاداشت دانه‌وه‌ و خه‌لات کردن و چاپ کردنی به‌رهمه‌کانیان، یان جوژی بیت له‌ ده‌ربینی خۆشه‌ویستی و

ئەمەكمان بۆيان. يان كە ھەندى دەستيان بۆ بېەن، تەنيا بۆ مەبەستى بازارگانى پىتوھ كەردن،
ئەگىنا بۆ ھىچ مەبەستىكى تر دەست بۆ كار و بەرھەمىيان نابەن و لە گۆریشدا ھەلىيان
دەتەكپەن و ناھىلەن بەھەستەو! بۆيە ناھەقم نەبوو كە نەمدەوترا شتە لەسەر ئەو قوناغە
بنووسم و پروو بەرووى قوناغىكى وا پەشوگاو بېمەو، بەو ھەموو بەخششەى خۆيەو،
دەمزانى ھەر ھەولەيك بەدەم، ئاسنى سارد دەكوتەم!

له جایدانی نهم دیوانه چۆن کهوتە نەستۆی منهوه؟

وهك زۆر ئىئواري تر، ئىئواري رۆژىك له رۆژكهانى سالى (١٩٧٧) له ههولير لام دايه لاي ماموستا (گيوى موكرىانى)ى خوالىخوشبوو. له چاپخانهى - كوردستان - كه له شهقامى (مظفرية) بوو كه وتينه گفتوگو كردن. ماموستا وهك نه ريتى خوى ئه و ئىئواريهش باسى كۆمهلتى يادگار و بيره وهري رابردوى خوى بۆ گيتپامه وه، ده رگاي زۆر راز و نيازى دلى خوى بۆ ئاوه لا كردم. ريكه وت ئه و ئىئواريه باسما هاته سه ر ئه و شاعيرانه ي ئاشنايه تى و پتوه ندى له گه لياندا هه بووه، يه كئى له و شاعيرانه ي ماموستا له قسه كانيدا باسى لىتوه كرد، (شېخ نوورى شېخ سالىح) بوو، زۆر تر باسى ئه و ماوه يه ي ژيانى (شېخ نوورى) بۆ كردم كه به وه زيفه ي (كاتىبى ئه وه لى خه زينه) گوتىز رابووه وه ههولير. ئه و دوو سالى مانه وه ي (شېخ نوورى) له ههولير، زياتر ئاشنايه تى و دۆستايه تى به كه ي نىوانيانى بتمو كر دووه كه زۆريه ي ئىئوران له چاپخانه كهيدا سه رى لىداوه.

به لای منهوه له هه‌مووی گرن‌گرت‌ر نه‌وه بوو، نه‌و ئی‌ت‌واره‌یه مام‌ۆستا هه‌وال‌تی‌کی خوشی ده‌رباره‌ی (شیخ‌ نووری) پێ‌ را‌گه‌یان‌دم، که له کاتی خو‌یدا له‌گه‌ڵ (شیخ‌ نووری) ده‌رباره‌ی به‌ر‌هه‌مه‌ شی‌ع‌ری‌یه‌کانی دوا‌وه و نه‌و‌یش وا‌ته - شیخ‌ نووری - کۆمه‌ڵ‌ی شی‌ع‌ری به‌ده‌سخه‌تی خو‌ی له‌گه‌ڵ کورته‌یه‌ک له ژبانی پێش‌که‌ش کردووه، نه‌وه‌شی پێ‌ را‌گه‌یان‌دم که زۆری‌ه‌ی هه‌ره‌ زۆری نه‌و شی‌ع‌رانه‌ بلا‌و نه‌کرا‌وه‌ته‌وه. مه‌به‌ستی (شیخ‌ نووری) له‌ نار‌دنی نه‌م شی‌ع‌رانه‌ له‌سه‌ر دا‌وای مام‌ۆستا (گیو) بۆ نه‌وه‌ بو‌وه که له‌ لایه‌ک له‌ چاپ‌خانه‌که‌یان - چاپ‌خانه‌ی کور‌دستان - بۆی له‌ چاپ‌ بدات و له‌ لایه‌کی تر‌یشه‌وه وه‌ک مام‌ۆستا (گیو) بۆی گێ‌رامه‌وه، نه‌و سه‌رده‌مه‌ ده‌ستی دا‌بو‌وه نو‌وسینی کتێبی (می‌ژو‌وی نه‌ده‌بی کور‌دی) و نیاز‌ی وابو‌و به‌شی‌کی نه‌و شی‌ع‌رانه‌ هه‌ل‌بێ‌تر‌ی بۆ نه‌وه‌ی له‌و کتێبه‌دا جی‌گه‌یان بۆ ب‌کاته‌وه، وت‌یش‌ی تا ئێ‌ستا سه‌رقا‌لی کار‌تی‌کی وای کردووه، نه‌مه‌په‌ر‌ژا‌وه‌ته سه‌ر نه‌وه‌ی خه‌ری‌کی نه‌و پر‌ژۆیه‌ بم و به‌ری‌ک‌ۆپ‌تی‌کی بی‌ان‌نو‌وسمه‌وه و پێ‌شه‌کی‌یان بۆ بن‌ووسم و له‌ چاپ‌یان ب‌ده‌م. لی‌تان نا‌شارمه‌وه مه‌نی‌کی شه‌یدا و تاهه‌ زرو‌ی بی‌نی‌ی شی‌ع‌ری نه‌م شاعیره، که به‌ر‌هه‌مه‌تی‌کی زۆر که‌می له‌به‌ر ده‌ستی خو‌ینه‌ر دا‌یه، شا‌گه‌ش‌که‌ بووم و هه‌واله‌که‌ فین‌کی‌یه‌کی زۆری خسته‌ د‌ل‌مه‌وه، بۆیه هه‌ر له‌و دان‌یشتنه‌دا به‌ مام‌ۆستا (گیو)م گو‌ت هه‌ول بدات به‌زو‌وتر‌ین کات د‌ل‌مه‌وه، بۆیه هه‌ر له‌و تاری‌کی‌ی پ‌زگا‌ر ب‌کات و چ‌ی‌تر له‌ لای خو‌ی به‌ندیان نه‌کات. له‌ هه‌مان

کاتیشدا نامادهیی خۆم نیشان دا که بۆ ئەم کاره پۆژنامەکانی بۆ پیشکنم و هەرچی شیعری بلاوکراوهی دیکەى هیه، که له دەستنوسەکانیدا نییه، بخریتە سەریان و تەنانت نامادەکردن و نووسینەوهشیان من بیگرمە ئەستۆی خۆم و بەهەموو جوۆی یارمەتی مامۆستا بەدەم له هەر تەگەرەیهکی دی که له بەردەم له چاپدانى ئەم دیوانەدا دەوێستى. پیتان سەیر نەبێ ئەم کەفوکۆل و گەرموگورپیهی لەمنى دیت و ئەو قسانەى له منى بیست مامۆستای دل نەرم کرد که گفتم بداتى هەرکە تۆزى نەخۆشیهکەى چاک بووهوه، بەدواى دەستنوسەکانى شاعیردا بگهڕێ و له ناو دەستنوسەکانى تردا بیاندۆزیتەوه و بەیهکەوه دەست بەدینه جێبهجێ کردنى ئەم نیشه. دوا بەدواى ئەم ئیوارەیه، چەند ئیوارەیهکی تریش باسى (شیخ نوورى) یان کرد. یان راستەر وایه بلیتم من سەرى باسەکم له گەل مامۆستا دادەمەزراند، ئەویش دەکەوتە پیاھەلدانى (شیخ نوورى) و دەگەل باسى رەوشت بەرزى و کەسایەتى و ژيان و شیعری ئەم شاعیرەدا ماوێهە کمان بەسەر دەبرد. له یەکیک لهو دانیشتنانەدا ئەوێ بهگویتدا چرپاندم که لهو پۆژانەدا بەدواى دەستنوسەکاندا گهراوه، بەلام له ناو ئەو هەموو دەستنوس و کتیبانەیدا بۆی نەدۆزراوێتەوه. دوو سێ مانگ بەسەر باسکردنى پۆژەکەدا تێنەپەرپبوو که مامۆستا (گیو) نەخۆشیهکەى له جاران سەختەر و توندتر بوو. لهو ماوێهەدا زۆرتر هاموشۆی (موسل) ی دەکرد، بەمەبەستى چوونە لای دکتۆر و چارەسەرکردنى نەخۆشیهکەى. منیش هەرچەندە لهو ماوێهەدا سەرم لێدەدا، بەلام لەبەر کزى و بێ تاقەتى مامۆستا، تەنیا بەهەوال پرسینى نەخۆشیهکەى رادەگەیشتم. وا دیاربوو چارەش نەبوو له بەرانبەر مردنێکی مسۆگەر و نەخۆشیهکەى کوشندەى وەک نەخۆشى (دل)، ئەو بوو مامۆستا له (۱۹۷۷/۷/۲۴) دا کۆچى دواى کرد.

ماوێهەکی تر بەسەر ئەو رووداوێ تێپەری، بۆ جارێکی دی بیری پۆژەکە له لام سەرى هەلدایەوه. بۆ ئەو مەبەستە له یەکیک له دانیشتنەکانم له گەل کاک (نازاد) ی کوپی مامۆستا (گیو) باسم له گەلدا کردەوه، خوا هەلناگرێ نامادهیی خۆى نیشان دا که ئەو دەستنوسانە بدۆزیتەوه، بەلام له دوایدا سەر دەرەنەکردنى له دەستنوسەکان و کتیبخانەکیان منیان لهو بێ هیوا کرد. ئەوێ زۆرتر تەمام پیتی بوو و پشتم پیتی ئەستور بوو، خاتوو (کوردستان موکریانى) بوو، که تاقە مندالى مامۆستایە حەز له خۆتندنەوه و نووسین بکا و سەرشى له کتیبخانە گەورەکەى باوکی دەرچێ و ناگای له ورد و درشتى دەستنوسەکان بیت. ئەو هیوايەشم زیاتر لهو کاتەدا هاتە دی کاتى له

سلیمانی گیرسامه وه و (د. کوردستان موکریانی) یش کرا به سه روکی به شی کوردی له کوللییه نادابی زانکۆی سلیمانی نهوسا.

که بۆیه کهم جار لهو شارهدا یه کترمان بینی نه ده کرا لهم یه کتر بینینه دا نهو باسه ی له گه لدا بکه مه وه، بۆیه دوا ی چهند جارێک به یه که وه دانیشن و یه کتر بینن و پتر ناشنایه تی په یدا کردن، باسی نهو پرۆژه یه م بۆ کرد که وه خستی خۆی له گه ل باوکی خوالیخو شبویدا به ته ما بووین خه ریکی بین و داوام لێ کرد، نه م جار ه که رو شته وه بۆ (هه ولێتر) ده ستنوسه کان بدۆزێته وه و به یه که وه خه ریکی پرۆژه که بین، به لام خۆی وای نیشان دا که وا له رێزمان پسپۆزه و نایه وێ خه ریکی نه ده ب بیت (چونکه ته نیا هیوا یه تی نه ده بی هیه)، نه له حق به لێنی دامی که ده ستنوسه کانم بۆ به یتنی. بۆ نهو مه به سه یه که م جار ته له فۆنی بۆ خوشکی کرد که له هه ولێتر بوو، تا به دوا ی ده ستنوسه کانی شیخ نووری- دا بکه ریت و له ناو ده ستنوسه کاندایا بیاندۆزێته وه و ئاماده یان بکات تا من بچم له هه ولێتر ده ستنوسه کانی لێ وه رێگرم. سه فه ری هه ولێتر کرد و چومه ماله وه یان، به لام دوا ی گه ران و پشکنین خوشکه که ی نهو ده ستنوسانه ی نه دۆزییه وه، منیش له ده سه که و تنی ده ستنوسه کان بێ ئومید و هه ناسه سارد بووم. که گه رانه وه سلیمانی (د. کوردستان) م بینن و پتم را گه یاند که ده ستنوسه کانا م نه دۆزیوه ته وه، داواشم لێ کرد به لکه خۆی هه ولێ بدات و کاتی سه ری له هه ولێتر دا و چوه ماله وه، ده ستنوسه کان بپشکنی. هه رواش بوو، نه وه نده ی نه برد که خاتوو (کوردستان) سه ری ماله وه ی دا و له گه ل گه رانه وه ی بۆ سلیمانی ده موده ست نهو ده ستنوسانه ی پتوه ندییان به (شیخ نووری) یه وه هه بوو هه موو بۆ هینابووم و کاتیکی بۆ دانام که بچمه لای له زانکۆ، ده ستنوسه کانم له وێ بداتی، ئیتر که چومه لای و ده ستنوسه کانم لێ وه رگرت، به گوێتر له جارانی تی هه لچووم و که و تمه پشکنین و گه ران و سۆراغ کردن. بۆ نه م مه به سه ته سه رم کرد به زۆر مالاندا، رووم له زۆر که س نا، هه ر که سیکی زانیییم تۆزه خزمایه تی و دۆستایه تی و هاو ریتییه کی له گه ل (شیخ نووری) دا هه بوو چومه ته لای و هه والی ژیان و شیعی نهو لێ پرسیه. نه وه ی توانیبت یارمه تیم بدا یارمه تی داوم له شوێنی خۆیدا ناویانم بردوه، نه وه ی نه شیتوانیبت یارمه تیم بدات نه وه ناوی که سانی تری بۆ هه لداوم و منیش چومه ته لایان.

بێگومان له پیش هه موو نه وانه شه وه چومه لای کاک (شیخ جهناب) ی کوره گه وری شاعیر، که باسی پرۆژه کهم له لا کرده وه و نهو هه ول و کوششانه ی دا بووم بۆ ده ستگیر

کردنی شیعره‌کانی باوکی و بۆم پروون کرده‌وه، زۆر خوشحال بوو، بگره ناماده‌یی خۆی نیشان دا که هەرچی له دهست بیت بۆ سه‌ره‌که‌وتنی پرۆژه‌که‌م درێغی نه‌کات. له راستیشدا کاک (جه‌ناب) وه‌ک به‌لێنی دابووم، به‌لێنه‌که‌ی هێنايه دی و یارمه‌تی زۆری دام، به‌به‌لگه‌ی ئه‌وه‌ی دوا‌ی ماوه‌یه‌کی که‌م ته‌له‌فۆنی بۆ کاک (روشدی عه‌زیز) ئامۆزای کردبوو، ده‌فته‌ره‌ ده‌ست‌نووسه‌کانی باوکی که له لای دانا بوو بیا‌نپاریزی^(١)، بۆ پرۆژه‌که‌مان داوا‌ی لێ کردبوو ئه‌و ده‌ست‌نووسانه‌مان بۆ بنی‌رتیه‌وه. ئه‌ویش هێنده‌ی پێ نه‌چوو، دوو ده‌فته‌ری ده‌ست‌نووسی که له لا بوو بۆ کاک (جه‌ناب) ی نارد‌ه‌وه و ئه‌ویش یه‌ک‌سه‌ر ده‌ست‌نووسه‌کانی بۆ من نارد.

به‌م جو‌ره‌ پرۆژه‌که‌م پۆژ له دوا‌ی پۆژ رووی له فراوانی ده‌کرد، له چه‌ند که‌سی‌کیشم بیستبوو کۆمه‌ڵی شیعی (شیخ نووری) که‌وتووه‌ته لای مامۆستا (هه‌ردی) له کاتی خۆی (شیخ نووری) داویه‌تییه ئه‌و بۆ ئه‌وه‌ی پێشه‌کی بۆیان بنووسی و له چاپیان بده‌ن. کاتی له لای کاک (جه‌ناب) باسی ئه‌م شیعرانه‌م کرد دیاریوو مامۆستا (هه‌ردی) یش خۆی له‌گه‌ڵ کاک (جه‌ناب) له باره‌ی ئه‌و شیعرانه‌وه دا‌بوو و پێشی گوتبوو یه‌کێ بنی‌ره ده‌ست‌نووسه‌کانت بۆ بنی‌رمه‌وه. به‌م شێوه‌یه ئه‌و ده‌ست‌نووسانه‌ی که له لای مامۆستا (هه‌ردی) یش بوون کاک (جه‌ناب) به‌خه‌لاتی کۆری بۆی هه‌نارد، نی‌تر که‌ بنه‌ماله‌ی شاعیر زانیان من به‌دڵ و به‌گیان خه‌ریکی ئه‌م ئیشه‌م و بگره کاریکی زۆرم بۆ کرد‌وه و به‌رده‌وامیش خه‌ریکم، هاوکاری ته‌واوی چاپ‌کردنی دیوانه‌که‌یان کردم، چونکه ئه‌وان مه‌به‌ستی سه‌ره‌کییان له چاپ‌کردنی دیوانی شاعیر ئه‌وه بوو به‌شێوه‌یه‌کی ڕێک‌وپێک بکه‌وێته به‌رده‌ستی خوێنه‌ران، دوور له مه‌به‌ستی بازرگانی پێوه کردن و خه‌ریک بوونی سه‌ره‌پێتی.

دوا‌ی ئه‌وه ته‌واو که‌وتمه خۆم، هه‌ر که‌سی‌کی وێنه‌یه‌کی ده‌گه‌من و دانسقه، نامه‌یه‌ک، کوته‌ کاغه‌زنکی ده‌ست‌نووسی شیخ نووری لای‌ه‌وینی لێم وه‌رگرت‌وه. هه‌ر که‌سی‌کی ترووسکاییه‌کی خست‌بێته سه‌ر ژیا‌نی (شیخ نووری) تو‌مارم کرد‌وه و لێی ورد بوومه‌ته‌وه و بگره به‌هۆی پرسیار کرد‌ه‌وه له که‌سانی تر چوومه‌ته ناو بنجوناوانی ئه‌و قسه‌یه‌وه، که شتی‌کم وه‌رگرت‌وه ته‌واو لێم پێچاوته‌وه ئنجا تو‌مارم کرد‌وه. به‌و ده‌ست‌نووسانه‌ی له لام بوون دڵم ناوی نه‌ده‌خوارد‌ه‌وه، چونکه شیعی و ام له‌لا بوو له پێنج ده‌ست‌نووسی جو‌ر

(١) وه‌ک زانی‌م ئه‌ویش له لای د. که‌مال مه‌زه‌هر پاراست‌بوو.

به جۆری شاعیر نووسرابوووه، که له ههر دهستنووسێکدا شاعیر دهسکاری شیعره که ی کردووه و گۆرانی به سهردا هاتبوو. من ههولم داوه دهستنووسی ترم چنگ بکهوێ تا دوا دارشتنی شیعره کهم دهسکهوێ و بیکه مه دهستنووسی باوه پیکراو. ئیستاش پهنگه شیعی و له دیوانه دا بهرچاو بکهون، له دهستنووسه که دا پهشوووس - مسوده - بیت، یا دهستنووسی تری ئهم شیعره هه بیت که شاعیر دهسکاری کردبێ و دهستی پێدا هینا پێتهوه و من چنگم نهکهوتبێ، له ههر دهرفه تێکی تر دهستم بکهون دهیانخه مه شوینی ئه وه پهشوووسانه وه.

له راستیدا دانیشتم له سلیمانی دهرفه تێکی لهباری بۆ پهخساندم، بۆ ئه وه ی سوود له کتیبخانه ی (زانکۆی سلیمانی) و (مۆزه خانه) و (ئه وقاف) و (کتیبخانه ی گشتی) وه ربگرم. ههر له وه کاته وه که هاتووم بۆ ئهم شاره، وه که ههر که سییک که به کاروباری شیعی کوردییه وه خه ریک بێ، سه ودا ی پشکنین و گه ران به وای شیعی بلا وکراوه ی ئه و شاعیرانه ی به شدارییه کی چالاکانه یان له تازه کردنه وه ی شیعی هاوچه رخی کوردیدا کردووه، که وته که لله مه وه. ههر به و نیازه که وتمه هه لاندانه وه ی لاپه ره به لاپه ره ی پۆژنامه و گوڤاره کوردییه کان و پۆژنامه و گوڤار نه ما بواردیستم و سه یرم نه کردبێ. بۆ پڕۆژه که ی (شیخ نووری) په رۆشییه کهم ههر به ته نیا له کتیبخانه کانی که له سه ره وه ناوم بردن، دانه مرکا، به لکو هانام برده بهر زۆر کتیبخانه ی تایبه تی، له و کتیبخانه نه ی سوودم لێ وه رگرتن کتیبخانه ی مامۆستایان: (شیخ محمه دی خا ل) و (شاکر فه تاح) و (دکتۆر مارف خه زنه دار) و (جه مال خه زنه دار) بوون، که پۆژنامه و گوڤاری کوردی زۆریان تێدا پارێزراون. ئهم گه ران و پشکنینه ش به ناو گوڤار و پۆژنامه کاندایا که رهسته و ئازوو قه یه کی باشی شیعی ئهم شاعیره ی خسته بهر دهستم، ئه وه بێجگه له وه ی بۆ خۆم سوودێکی ئێجگار زۆرم لێ وه رگرتن. به وه ندهش نه وه ستام، تا گه لاله کردنی ئهم دیوانه بۆ له چاپدان، من له سۆراغکردن و ئیشی (مه یدانی) نه که وتم. بۆ ئه و ئامانجه له گه ل زۆر که سان ده که وتمه ده مه ته قی، به تایبه تی له گه ل ئه وانه ی پێوه ندییه کی دوور یان نزیکیان به (شیخ نووری) یه وه هه بوو. یا ئه وانه م ده بینی که له نزیکه وه ئهم شاعیره یان ناسیوه. ههر بۆ ئه وه ی نه که ومه هه ندێ هه لوه لهباری ژبان و وه زیفه و جۆری گوزهرانی شاعیر چووم دوای عه زیه ت و ماندوو بوونیکی زۆر ئیزنم وه رگرت و له خه زینه ی سلیمانی دۆسیه ی شاعیرم له ناو پێنج سه د دۆسیه دا دۆزییه وه، سه رجه می دۆسیه کهم نووسییه وه. زۆریشم مه به ست بوو پۆشنایی بخه مه سه ر هه موو قوناغه کانی ته مه نی شاعیر، ههر له مندالیه وه

تا هه‌رزه‌کاری و لاویتی و پیری، به‌لام هه‌رچه‌ند کردم و کو‌شام له‌وه زیاتر رو‌شنا‌ییم پێ
نه‌خرا‌یه‌ سهر، نه‌گه‌رچی نه‌وه‌نده‌ش که به‌ده‌ستم هه‌تا‌وه، زۆر هه‌له‌ی ژیا‌نی شیخ نووری بو
راست کردمه‌وه، ته‌نا‌ه‌ت دیار کردنی موو‌چه‌ی مان‌گانه‌شی، پێ‌گه‌خۆش کردنه‌ بو‌زانی‌نی
باری ئابووری و دارایی و شی‌وه‌ی گوزه‌رانی شاعیر، که بێ‌گومان له‌ پاشه‌رو‌ژدا یارمه‌تی
په‌خنه‌گران ده‌دات و ده‌ستی‌ان ده‌گرێ له‌ لێ‌کو‌ڵینه‌وه‌ی به‌ره‌مه‌کانیدا، هه‌روه‌ها له‌ نزیک
بوونه‌وه له‌ شیع‌ر و نه‌زموونی شاعیرایه‌تی شاعیر، چون‌که که‌س ناتوانی شاعیر له‌ ناو
شیعه‌رکانی جیا بکاته‌وه. ژیا‌نی تایبه‌تی و گشتی - ده‌ورو‌به‌ره‌که‌ی - له‌ شیعه‌رکان له
بێ‌ژنگ بدات، یان شیعه‌رکان دوور له‌ ژیا‌نی تایبه‌تی و سه‌رده‌می شاعیر جیا بکاته‌وه،
بۆ‌یه هه‌وڵم دا زیاتر به‌ناو شته‌ ورده‌کانی ژیا‌نی شاعیردا بچمه‌ خواری، نه‌گه‌رچی زۆر
لایه‌نیشی ماوه پێ‌ویستی به‌روون‌کردنه‌وه هه‌یه!

دەربارەى بەرنامەى ساغکردنەوہى ئەم دیوانەوہ

بیتگومان تا لە چاپدانى ئەم دیوانەش شتیکى ئەوتۆ نەکراوە، شایانى پایەى شاعیریتى و بەهرەى تاییەتمەند و بەبژوینى (شیخ نوورى) بى. زۆریەى خۆینەرەن (شیخ نوورى) دەناسن، پەنگە تەنیا وەک شاعیرىک بیناسن و بەس، لە کاتیکدا (شیخ نوورى) جگە لە شاعیرایەتیە کەى دەکرى لە زۆر سەرەوہ باسى بکەین. شیخ نوورى (پەخەگر) و شیخ نوورى (نوسەرى سیاسى) و شیخ نوورى (پۆژنامەنوس) و تاد... بەبى مشتومر (شیخ نوورى) موونەوہرىکى بەدەرەوہ بووى سەرەمى خۆى بوو و شیعەرى کوردی زۆر قەرزاری ئەو پیاوہیە کە تا ئەمڕۆکەش مافى تەواوى خۆى نەدراوەتى - ئەگەر زۆر جار مافى نەخوراين - جگە لە ھەولە دلسۆزانەکەى مامۆستا (پەفیع حیلەى).

ئەگەر بەوردی چاویک بەپۆژنامە و گۆڤارە کوردییەکاندا بخشین، و تارىکى قوول و چر و پر و لیکۆلینەوہیەکى ھەمە لایەنت لەسەر ئەم شاعیرە بەرچا و ناکەوئى، بۆیە دەلیم ئەوہى دەربارەى ئەم شاعیرە نوسراوە، زۆر لە ئاستى بەھرە و دەسەلاتى شاعیرانە و ھونەرى شیعەرى ئەو کەمتر و کورتە بالاترە. ھۆى سەرەکى بەسەر نەکردنەوہ و پشتگوى خستنى بۆ فەرمانۆش کردنى بەرھەمەکانى دەگەرپتەوہ، کە تا ئەمڕۆکە خەمىکى خەمخۆرانەى بۆ نەخوراوە، ئەمەش کارىکى وای کردووە شیعەرىکى ئیجگار کەمى لەبەر دەستى خۆینەرەندا بیت. ئەو جگە لەوہى تا ئەمڕۆکە کتیبخانەى کوردی ریکوپىک لە ھەموو کوردستاندا نابینى کە ژمارەى تەواوى پۆژنامە و گۆڤارەکانى پاراستبى، ئەمەش بۆ خۆى تەگەرەى کە لە بەردەم پەخەگران و لیتۆیزەرەوہکان، کە نەتوانن بەرھەمە شیعەرییە بلالوکراوەکانیشى ببینن. بەھەرچال دەکرى لە چاپدانى ئەم دیوانە ببیتە سەرەتایەک بۆ ئەوہى چیتەر ئەم شاعیرە لە لیکۆلینەوہى ئەدەبى پاشەپۆژماندا مافى نەخریتە ژیر لیتوہ و ببیتە پڕۆژەى لیکۆلینەوہى تیرۆتەسەل و کەرەسەى بەراورد کردن و شۆپوونەوہ بەناو تاقیکردنەوہى شیعەرى و پادەى تیکەیشتنى لە کیشەى (تازەبوونەوہ). یان ببیتە کەرەستەى پروناکى خستنە سەر ئەو قوناغە مێژوویى و گۆمەلایەتى و سیاسییەى بەھرەى ئەم بەھرەدارەیان تەقاندەوہ، تا بتوانى بەدەنگ داوايەکانى حەقیقەتى مێژوہوہ بچیت. ئەم بەھرەمەش کە چمکىکى زیندووى - ھەرە زیندووى - ئەم قوناغەى، بکەویتە ژیر نیگای پەخەوہ.

ئىدى بەئومىدى ئەۋەدى ئەو شىعيرانەى لەم بەرگەدا بەرچاۋ ناكەون و نەيگرتوۋەتە خۆيەۋە، چاۋەرۋانين ھەر كەسى دەستى دەكەۋى، تا نەفەوتاۋە بۆمانى بنىرى، يان لەسەر روۋى لاپەرەى رۆژنامە و گۆڭارەكاندا بلاۋيان بىكاتەۋە، يان ئەگەر ھەر يەككىك كە من دەستم پىتى نەگەيشتى، ئەگەر ئەو زانىارىيانەى لەو چاپەدا خستوۋمنەتە روۋ، بوۋنە ھۆى وروژاندنى بىرەۋەريپەك لەگەل شاعىر ئەۋە بخرىنە سەر لاپەرەى رۆژنامە يان بە نامە ئاگادارمان بىكەنەۋە. بەمەش دەتۋانين بەھەۋل و تەقەللای ھەموو لايەك ئەم ھەنگاۋە سەرەتايىيەى ئىمە روۋ لە تەۋاۋى بىكات. بەھەمان شىتەۋەش ھەۋل بدرى بەرھەمى شاعىرانى بزوۋتنەۋەى تازى شىعەرى كوردى (پەشىد نەجىب) و (عەبدولرەھمان بەگى نفوس) بخرىتە بەر دەستەۋە و بەمەش دەتۋانين ھەنگاۋىكى گەۋرە بنىتىن لە روۋنكرەنەۋەى قۇناغىكى كىرنگ لە مېژوۋى ئەدەبى ھاۋچەرخدا، كە ئەم كارەش ئەركىكى نەتەۋەبى سەرشانى ھەموو لايەكمانە و بۆبەئەنجام گەياندىنى پىتۋىستى بەئىشى مەيدانى ھەدە.

بەدلىيايىيەۋە دەلتىن (شىخ نوۋرى) ژمارەيەكى زۆر لە شىعەرەكانى لەناۋچوۋە و بەپەرەگەندەبى لەملا و لەۋلا پەرش و بلاۋ بوۋنەتەۋە و كەۋتوۋەتە لای زۆر كەسەۋە. ھەر ناچىتە عەقلىۋە شاعىرىك لە تەمەنىكى زوۋى ژيانىدا دەستى دايتتە شىعەر نوۋسىن و ھەر ئەۋەندە شىعەرى ھەبىت. ئەۋەندەى من خەرىكى شىعەرى - شىخ نوۋرى - بوۋم، بۆم دەرگەۋت ئەو شىعيرانەى كە خۆى لە ژيانىدا بلاۋى كىرەۋنەتەۋە ھەلەى تىدا نىيە، ئەگىنا كەم كەس ھەبۋە بەئەمانەتەۋە شىعەرەكانى رابگۈزىن. خاۋەنى وتارى گۆشەى (شىعەر و شاعىرەكانمان) ناھەقى نەبۋە بلىت: (ھەر چەندە ئىمە بىرمان دابوۋە شىعەرى ئەو شاعىرانەى كە نەماۋن زىندوۋ بىكەينەۋە، بەلام ئەترسىن نوۋسەرى ئەو بەشە بەم زوۋانە بىرى و كەسىكى تروەك ئەو نەبى كە پارچە شىعەرىكى (شىخ نوۋرى) مان بى ھەلە بۆ بنوۋسى. لەبەر ئەۋە ئەم ھەلەستەيمان نوۋسى) (۱) لىرەدا ناتۋانين نمۇنەى ئەو ھەلە زۆرانە بنوۋسىن، كە لە كاتى دوۋبارە بلاۋكرەنەۋەى شىعەرىكىدا روۋيان داۋە، چونكە لاپەرەيەكى زۆرمان لى دەگرى، بەلام خۆتەرى بەرىز دەتۋانى بەھۆى ئەو بىبلىۋگرافىيەى سازم داۋە، بەئاسانى بىگاتە سەر راستى بۆچۈنەكەم.

خۆتەرى شىعەرەكانى (شىخ نوۋرى) بۆى دەرەكەۋى، كە لە زۆر شۆتىدا ئامازەى بۆ زۆر

(۱) رۆژنامەى ژىن: ژمارە (۱۳۸۴) سالى (۳۳) پىتىن شەمە ۱۹۵۸/۳/۹ شىعەر و شاعىرەكانمان.

پرووداوی میژوویی ئەو سەردەمە کردووێ وەک (٦) ی ئەیلوول و (شۆرشەکی شیخ
 سەعیدی پیران)، یان شیعری بۆ (یانە ی سەرکەوتن) و (جەمعیەتی زانستی کوردان)
 وتوو. یان لە زۆر شیعردا پەنجە ی بۆ هەندێ ناو راکیشاوه، یاخۆ نامە ی شیعری بۆ
 نووسیون، هەندێ جارێش ناشنا و خزمی خۆ ی بەشیر لاواندوو تەوه، یان باسی کەسانی
 وای کردوو کە لەو سەردەمە ناسراو بوون و ناویان لە ناو ناواندا بووه، بەشی هەرە زۆری
 ئەو ناوانە ی بەرچاو دەرکەون لەو سەردەمە دا لە ناو خۆتێندەوارەکانی کورد نێویانگیان
 هەبووه، ئەمە یۆکە ئەو ی نوێ زۆریان لێ ناسن، لەبەر ئەو ی کە مەتر ناویان دێتە پێشەوه و
 باسیان لێوه دەرکێ. یان بۆی هەیه لە شارێکدا شەخسێک زۆر ناسراو بیت و لە شارێکی
 تردا ئەو ئەندە نەیناسن، بۆیە هەستم بە پێتووستی روونکردنەو ی ئەم ئێشارە تانە کرد، تا
 ئەو ی ئەمە یۆکە زیاتر بەو ناوانە ناشنا بکێتن و هەولم داوه زۆری ئەو ناوانە لە پەرەوێزی
 شیعەرەکاندا، بە پێی مەودا و پێتووستی - لە هەندێ شوێندا بە کورتی و لە هەندێ شوێنی
 تر بە درێژی - لێیان بدویم. لە گەڵ ئەو هەدا کە درێژە دان بەو لاباسانە دوور کەوتنەو یە لە
 ستراتیژیەتی کارە کەم وەک پیاوانی سیاسەت دەلێتن، بەلام چونکە بۆ خۆتێندەواری کوردی
 ئەمە یۆکە تازە بابەتن، ئەو بەلامەوه قازانجی لە زیانی زۆرتر، هیچ نەبێ دەبێتە
 هاندەرێک بۆ کەسانی دی تا لە پاشەڕۆژدا بیانکەنە پەرۆژی باسی سەریەخۆی نووسین تا
 وەک نواندنێ وەفایەک بەرانبەر یان بەسەر یان بکەینەوه. سەرەرای ئەو هەش لەو
 سەردەمە ماندا پێتووستە لە ساغکردنەو ی دیوانی شیعری شاعیرێک، شیعەرەکانی
 بەروونی و بەبێ گرتوگۆڵ و کۆسپ و تەگەرە بخەریتە بەردەم خۆتێنەرەن و هێلکەیان بۆ سپی
 بکێت، بەبێ ئەو ی بگەرێتەوه سەر فەرەهنگ و بەدوای ناسنامە ی کەسدا بگەرێتن و
 لەبارە ی ژبانی کەسەوه پرسیار بکەن.

راستە ئەمە یۆکە بەرنامە ی ساغکردنەو ی دەقی ئەدەبی و بەرنامە لە کاری لێتوێژینەو دا
 وەک زانستێکی سەریەخۆی لێتەتوو و دابونەرتیتیکی بۆ داپێژراوه، هەموو میللە تانی
 پرووی زەمین سوودی لێ وەر دەرگرن و لە بەرژەوێندی ئەدەبی نەتەوایەتی بەکاری دەهێتن و
 لە زانکۆکاندا قوتابیانی دەهێخوێن، بەلام دیسان ئەو بەرنامە یە ئەو ئەندە وشک و برنگ نییە
 بکێتە قەفەس و باسکار و لێتوێژەرەو ی بخەریتە ناوێ، بەلکو بە پێی مۆرک و خاسیەتی
 ئەدەبە نەتەوایییە کە سوودی لێوە دەرە گیرێ، ئێمە ش وەک میللە تێک کە دەق و مۆری زۆر
 بواری لایەنی پۆشنبیرمان نەشکاندوو، ناکرێ ئەو بوارانە بە لنگە و قووچی بهێلێنەوه،
 چونکە ئەو لایەنانە لە لای میللە تانی تر دەمێکە حەقی خۆیان دراوەتی، بۆیە تا پێم

کراپی ئه و رووداو و ناوانه‌ی هاتوونه ته پێش، له باسکردنیدا قسوورم نه‌نواندوه. هیچ نه‌بێ بۆ ئه‌وه‌ی خوێنه‌ران بزائن ئه‌و رووداوه‌ یان ئه‌و که‌سه، شایانی ئه‌وه‌یه‌ شیعری بۆ بگوترێ یان نه‌؟!

هه‌ر دیسان به‌مه‌به‌ستی ئه‌وه‌ی شیعه‌رکان له‌به‌ر ده‌ستی خوێنه‌راندا پروون بن، (فه‌ره‌ه‌نگ‌ۆکی‌ک) م بۆ وشه‌ قو‌رسه‌کان سازداوه و به‌پیتی پیته‌کانی نه‌بجده مانای وشه‌کانم لێک داوه‌ته‌وه. له‌م کاره‌شدا بۆ ئه‌وه‌ی له‌خۆمه‌وه‌ قسه‌ فرێ نه‌ده‌م و مه‌عنای وشه‌کان به‌وردی به‌پیتکم، په‌نام بردووه‌ته‌ به‌ر کۆمه‌ڵتی فه‌ره‌ه‌نگی جو‌راو‌جو‌ر وه‌ک فه‌ره‌ه‌نگی (الع‌مید) و (المنجد) و (مختار الصحاح) و (فه‌ره‌ه‌نگی خال) و (قاموس‌ی زمانی کوردی) و (مه‌هاباد) و (دیوانی نالی و فه‌ره‌ه‌نگی دیوانی نالی) تا خوێنه‌ر له‌ مه‌عنای وشه‌کان تیبگات و له‌و تیبگه‌شته‌وه‌ له‌ مه‌عنای شیعه‌رکه‌ نزی‌ک بپیته‌وه. مه‌عنا لێدانه‌وه‌ی وشه‌کانیش به‌وردی ده‌ستیشانم کردوون، به‌بێ درێژ دادری و به‌بێ هێنانه‌وه‌ی هه‌موو مه‌عنایه‌کانی وشه‌که، به‌لکو ئه‌و مه‌عنایه‌م نووسیوه، که‌ شاعیر له‌ شیعه‌رکه‌یدا مه‌به‌ستی بووه، یان نه‌گه‌ر دوو واتای هه‌بووبێ، هه‌ردووکیانم نووسیوه. هه‌ندێ جاریش به‌رانبه‌ره‌که‌یم نووسیوه‌ واته - مو‌را‌دی‌فه‌که‌ی - تا خوێنه‌ر له‌ به‌رانبه‌ر مه‌عنا جو‌ر به‌جو‌ره‌کانی وشه‌که ده‌سته‌پاچه‌ نه‌وه‌ستی و به‌ مه‌عنایه‌ ته‌واوه‌که‌ی شیعه‌رکه‌ بگات. بۆیه‌ش فه‌ره‌ه‌نگ‌ۆکم جیا کردووه‌ته‌وه، تا په‌راوێزه‌کان له‌وه زیاتر قه‌له‌با‌لغ و جه‌نجا‌ل نه‌که‌م و باری گرانتر نه‌بێ. له‌ لایه‌کی تریشه‌وه‌ خوێنه‌ر ئه‌وه‌نده له‌ خوێندنه‌وه‌ی شیعه‌رکه‌ نه‌په‌چرێ و زۆر چاو نه‌گوزێته‌وه‌ سه‌ر په‌راوێز و نه‌مه‌ش له‌ تامو‌چێژی شیعه‌رکه‌ی بگات.

گه‌ران و سو‌را‌غ‌کردنی به‌رده‌وامم به‌دوای ده‌ست‌نو‌وسی (شیخ نووری)، به‌ره‌مه‌یی‌کی زۆری شیعری ئه‌و شاعیره‌ی خسته‌ به‌رده‌ستم. ئه‌م ده‌ست‌نو‌وسانه‌ زۆر شیعیان تێدا بوو که‌ له‌ ناو زیاتر له‌ ده‌ست‌نو‌وسێکدا نو‌وس‌رابو‌وه‌وه، بۆیه‌ هه‌و‌لم دا دوا ده‌ست‌نو‌وسی شاعیر بکه‌مه‌ بنچینه، له‌ هه‌ندێکیاندا به‌ئاسانی ده‌گه‌یشه‌مه‌ سه‌ر دوا ده‌ست‌نو‌وسه‌که، به‌لام له‌به‌رئه‌وه‌ی زۆر له‌ ده‌ست‌نو‌وسانه‌ می‌ژوو‌یان له‌سه‌ر نه‌نو‌وس‌را بوو، ئه‌وه‌ ناچاری ده‌کردم یه‌کی‌کیان لێ بکه‌م به‌بنچینه و جیا‌وا‌زییه‌کانی تر له‌ په‌راوێزدا نیشان بده‌م. له‌ به‌رنامه‌ی چاپ‌کردنی شیعری ئه‌و شاعیرانه‌ی ده‌ست‌نو‌وسی خو‌یان له‌به‌ر ده‌ست‌دايه، پت‌ی‌ست به‌په‌راوێز نو‌وس‌ین و به‌راورد کردن له‌گه‌ڵ ده‌ست‌نو‌وسه‌کانی تر ناکات، به‌لکو دوا شێوه‌ی دا‌ر‌شت‌نی شیعه‌رکه‌ ده‌خ‌ریته‌ به‌رپه‌ی دی‌وانه‌که‌وه، له‌گه‌ڵ ئه‌وه‌ش من له‌ کاتێکدا نه‌گه‌ر پشتم به‌دوا ده‌ست‌نو‌وسی شاعیریش به‌ست‌بێ هه‌و‌لم داوه‌ ئه‌و به‌یتانه‌ی بۆی زیاد کردووه‌ یان لێی

دهرکردوه و دانیانی پتدا نه‌ناوه، له په‌راوړتدا بیان‌نووسم، جیاوازییه‌کانی تر له نالوگ‌وې
 کردنی شونې وشه و ده‌ست پتدا هیتنان به‌شعیره‌که له په‌راوړتدا نه‌منووسون و پشت‌گوټم
 خستوون. یان که شیعریکی بلاو کرابیتته‌وه و من ده‌ست‌نووسی خوټم لا بووبی، پشتم
 به‌ده‌ست‌نووسه‌که‌ی خوټی به‌ستوه، له‌به‌رنه‌وه‌ی نه‌وه‌ک له کاتی بلاو‌کردنه‌وه‌ی شیعیره‌که
 ده‌ست‌کاری کرابی یان لیتیان قرتاندی. خو نه‌گه‌ر زانیبیتم ده‌ست‌نووسه‌که‌ی لای من
 په‌شنووسه، نه‌وه پشتم به‌روژنامه‌که به‌ستوه. له هه‌موو باریک‌دا تا پټم کرابی نوسخه‌ی
 پاکي شیعیره‌کانم کردوه‌ته بنچینه‌ی نهم دیوانه، بویه‌ش له هه‌موو حاله‌تیک‌دا په‌دوای
 ده‌ست‌نووسی شاعیردا گه‌راوم، چونکه ده‌سکاری کردنه‌که هی شاعیره‌که خوټه‌تی، که
 به‌هوی سه‌نه‌تسازي و سانسوړی هو‌شیارییه‌وه کردوویه‌تی بو‌بزار کردنی شیعیره‌که‌ی له
 شتی لابه‌لای یان شونې وشه‌کانی قایم و پته‌وتر کردوه و دوا‌قه‌ناعه‌تی خوټه‌تی،
 ده‌ست‌نووس و به‌یازی که‌سانی تر نین تا جیاوازییه‌کان بنووسین و له هه‌لېژاردنی ده‌قی
 شیعیره راسته‌که‌دا، بیروړا و چټری خوټم بکه‌مه سه‌روه‌ر، بویه هه‌ر چوټ بووبی، ته‌نا‌ه‌ت
 نه‌گه‌ر له ده‌سکاری کردنه‌که‌ی له‌گه‌ل ده‌ست‌نووسی پټستر جوان‌تریش نه‌بووبی، من کنهم
 تیتدا نه‌کردوه.

ده‌میتیتته‌وه سه‌ر په‌شنووسه‌کان که که‌ره‌سته‌ی په‌خنه‌گران و ده‌توانن له دوا‌روژدا بیان‌ین
 و رای خوټان له‌سه‌ر چوټیه‌تی ده‌سکاری کردنه‌که‌ی شاعیر ده‌ریسرن، یان بو‌باس و
 لیک‌وټینه‌وه‌کانیان سوودیان لی وه‌ریگرن، وه‌ک چوټ نه‌مړوکه نهم په‌شنووسانه بوونه‌ته
 که‌ره‌سته‌ی ده‌یان لیک‌وټینه‌وه‌ی نه‌فسی و سایک‌وټوژي^(۲).

شاعیر زوړیه‌ی شیعیره‌کانی خوټی به‌بی ناوونیشان به‌جی هیشتبوو، بویه منیش بو
 چاره‌سه‌ر کردنی نهم که‌له‌به‌ره چهند وشه‌یه‌کی میسرده‌عی یه‌که‌می شیعیره‌که‌م کردوه
 به‌ناوونیشان، وه‌ک عاده‌تی نه‌وه‌که‌سانه‌ی که بو‌شاعیره کلاسییه‌کامان کراوه، چونکه
 نه‌ده‌لوا من له خوټه‌وه ناوونیشان بو‌شعیره‌کان دابنیم.

له به‌رنامه‌ی ساغ‌کردنه‌وه‌ی شیعری شاعیره‌کاندا، چهند ریگه‌یه‌ک بو‌دانانی شیعیره‌کان
 هه‌یه.

یه‌گه‌م: ریزکردنی شیعیره‌کان به‌پتی میژووی نووسینیان.

(۲) بو‌نمونه پروانه کتبی: (الاسس النفسية للابداع الفني - في الشعر خاصة) د. مصطفى
 سويف - القاهرة.

دووهم: به پیتی بابه تی شیعره کان.

له ساغکردنه وهی دیوانی شاعیره کلاسییه کانیش به پیتی پیته کانی نه بجه د شیعره کان ده نووسرینه وه، به لام له بهرته وهی (شیخ نووری) شاعیرتکی کلاسیکی نه بووه، خوی بهم ده ستووره وه نه به ستوته وه، له بهرته وهش که به شیتکی زوری شیعره کانی میژووی نووسینی به سهره وه نه بوو، بویه من به پیتی (بابه ت) شیعره کانم جیا کرده وه.

شیخ نووری وهک نهریتی زۆریه ی شاعیره هاوچه رخه کانی خوی بهرینه نوی فارسی شیعره کانی خوی نووسیوه، له م چاپه دا من شتیه ی نووسینی فارسیی نهم شیعرا نهم گۆری بۆ شتیه نووسینی نه مژکه، نه مهش بۆ خوی کارتکی سووک و سانا نییه و ته گهری زۆری خسته بهرده م و له ساغکردنه وهیدا زۆری پتیه مانوو بووم.

له زۆر دیره شیعردا، له کاتی پاگنوس کردن بیت، یان له نووسینی رهشنووسی شیعره که، شاعیر زۆر بیت و وشه ی له بیر کردوه، نه مهش بووه ته هۆی لاسهنگ کردنی شیعره که و تیکدان و شتواندنی موسیقایه که ی. من هه ولتم داوه نهم که له بهره، هه روا به جی نه هیتلم و هه ولتی چاک کردنی بدهم و له پهراویزشدا په نجه بۆ چۆنیه تی چاک کردنه که رابکیشم تا بوار و ده رفهت بۆ که سانی تریش بهیتلمه وه بیرو پای خویانی له مه ر ده برین.

(شیخ نووری) وهک زۆر له شاعیرانی نه و سهرده مه، له شیعره کانیدا وشه ی عهره بی به کارهیتاوه، له وشه عهره بییه کانداییتی تیدا بوو وهک: (ذ، ط، ث، ض) من به پیتی شوتنی وشه که له شیعره که دا کردوومن به (ز، ت، س، ز) بویهش ده لیم (به پیتی شوتنی وشه که) چونکه له و شوتنانه ی زانیبیتم ته نسیر ده کاته سهر موسیقای وینه شیعریه که یان به یته که نه وه وهک خوی به جیم هیشتووه. له هه ندی شوتندا شاعیر پهراویزی نووسیوه، من له و شوتنانه به نه مانه ته وه له ژیر پهراویزه کاندای ناوی خۆیم نووسیوه و به هیچ شتیه یه کیش ده سکاری پهراویزه کانم نه کردوه!

ئەو سەرچاوە و دەستنوسانە

لە ئامادەکردنی ئەم دیوانەدا لە بەردەستماندا بوون

وەک بۆمان پوون بوو (شیخ نووری) خاوەنی بەرھەمیکی زۆر و زەبەند بوو، بەلام ئەوەندە لە چاپ درابن، تەنیا یەک کۆمەڵە شیعریەتی، کە بریتییه لە چوار شیعەر و قەسیدەیەکی درێژ. ئەم کۆمەڵە شیعەرە بەناوی (ھۆنراوی نووری شیخ صالح) لە چاپخانەی (کامەرانی) لە سالی (٢٥٧٠ - ١٩٥٨ ز)، لە شاری سلێمانیدا لە چاپ دراوە. نامیلکە کە بریتییه لە (٤٠) لاپەرە قەوارە ناوەنجی، (٩) لاپەرە بۆ پیشەکییەکی (کامەرانی موکری) تەرخان کراوە. شیعەرەکانیش بریتین لە (شیوەنی شیخ مەحمودی سەرۆک) و (ئەو کارساتە لە ھێنانەوێ جەنازە کەدا رووی دا) و (لە خەوما) و (١٤ ی تەممووز) و شیعریکی تریش ھەر بەناوی (چواردە ی تەممووز) ھو.

(کامەرانی موکری) وەک لە کۆتایی پیشەکییە کەیدا دەری خستوو و دەلتی: (زۆر سوپاسی مامۆستا نووری ئەکەم کە ئەم سەرھەرزییە بە من بەخشی). (شیخ نووری) ئەم چەند شیعەرە داو بە مامۆستای ناویرا تا پیشەکی بۆیان بنووسێ و لە چاپیان بدات. کە مامۆستا (کامەرانی) یشم بۆ ئەم مەبەستە بینی و دواندم وتی: (بەلتی من سەرھەرشتی لە چاپدانی ئەم نامیلکە یەم کرد. ئەم چەند شیعەرە بە دەستخەتی مامۆستا شیخ نووری وەرگرت و پیشەکی بۆیان نووسی و بە یارمەتی خاوەنی چاپخانەی (کامەرانی) خستمانە ژێر چاپەو. ئەوەندە نە مابوو لە چاپکردنی نامیلکە کە ببینەو، کاتی ھەوالتی کۆچی دوایی مامۆستامان پێگە یشت و شیعەرەکانی خۆشی بە چاپکراوی نەدی. وادیارە دوای ئەوێ ئەم شیعەرە لە داو بە مامۆستا کامەرانی، بەردەوام لە گەڵ شیعەرەکانیدا ژیاو و دەستی پێدا ھێناو تەو و لە ھەندێ شوندا دەسکاری زۆر و لە ھەندێ شوندا تر تەنکە دەسکاری کردوون، بگرە لە دەستنوسای تازە ھەندیکیاندا بەیتی لێ لابردوون و لە ھەندێ شوندا تردا دێری تازە خستوو تە سەر یانەو، بۆیە من پشتم بە دەستنوسای تازەتری ھەندیک لەو شیعەرە بەستوو و خستوو مەتە برپەری کتیبە کەو.

سەرچاوەی دووھمی ئەو دیوانە جگە لەو نامیلکە چاپکراوە، بریتییه لە سەرچەمی ئەو شیعەرە لە کە لە ژبانی ئەدەبی خۆیدا پەیتا پەیتا لە گوێھار و رۆژنامە کوردییەکانی کوردستانی عێراقدا بلاوی کردوونەتەو، بە تایبەتی رۆژنامەی (ژبانی) و (ژیان) و

(ژین) و (زۆری کوردستان) و (بانگی کوردستان) و (پیشکەوتن) و گوڤاری (پەڕێه) و (گەلاوێژ) و (زاری کرمانجی) و زۆری تر که له بیبلیۆگرافیا یه کهدا ناویان هاتوه. زۆریه ئهم شیعرانهش وهک خۆیان رامگوتراوه ته ئێوه ئهم دیوانه وه. خۆ نه گهر دهستنوسیکی دیکه یه کێ لهو شیعره بلاوکراوه ئهم دهسکهوتی، ئه وه شیعره بلاوکراوه کهم، پشتگوێ خستوه و دهستنوسه کهم کردوه به بنچینه، بۆیهش جیاوازییه کانی ئهم دهستنوس و شیعره بلاوکراوه ئهم نه نووسیوه، چونکه شیعره بلاوکراوه که له بهر دهستی خۆتانه دایه و له ههر کاتیکدا بیهوێ، دهتوانی بگهڕێته وه سهریان و له گهڵ ئه وه دهستنوسه ی من پشتم پێ بهستوه، پێکیان بهراورد بکات، مه گهر له هه ندێ حالتی پێوستدا نه بێ!

دهستنوسیکی شاعیر کاک (سدیق صالح) بۆی هێنام که کاتی خۆی زۆری بۆ گه رام، چونکه وهک بنه ماله ی شاعیر گوتیان له ناو دهستنوسه کان دیار نه ما بوو، ئه وه دهستنوسه له قه واره ی دهفته رێکی به ریا خه ل گه و ره تره. (٢٢) پارچه شیعره گرتوه ته خۆی، به مه ره که بی سه وز به ده سخه تی خۆی ئه وه شیعرانه ی نووسی بووه وه، لهو شیعرانه دا تێیاندا هه بوو په شنوس بوو، وهک په شنوسی شیعره ی (په پوله) و (به هار) و (روبا عیاتی خه یام). هه ره وه ها وهرامی شیعره ی شێخ نووری-ش هه ره به ده سخه تی خۆی نووسا وه ته وه که (په مزی مه لا ماف) بۆ شیعره ی (هاوار له ده ست مالیه) نووسی بوو. کۆمه له ی به یته شیعره تازه شی تێدا یه، ئهم دهستنوسه (٦٤) لاپه ری بیه که زۆر له لاپه ره کانی به سپیتی ما وه ته وه، دوو - سێ شیعره تازه ی شاعیره ی ده سگیر کردم، میژووی نووسینی زۆر شیعره دیکه شی بۆ ده رخستم که له مه و پێش له هه یج دهستنوسیکی دیکه دا ئه وه میژووانه له سه ره شیعره کان نه نووسا بوون، که ئه وه ش بۆ خۆی سوودی زۆر به ره خه گران ده گه یه نێ. سه رباری ئه وه ش شاعیر کۆمه له ی پرو داوی سیاس ی و میژووی لای خۆمان و هه ندرانی له وه دهفته ره خنجی لانه یه دا نووسی بووه وه.

مامۆستا محمەد مسته فا حه مه بۆر-یش که دهستنوسی زۆری له لایه دهستنوسی مینای شکسته که به ره مه می شاعیرانی کوردی تێدا نووسا وه ته وه، ئه وه دهستنوسه که سێ به شه و به ده سخه تی مامۆستا (نه جمه ددین مه لا) نووسا وه، به شی یه که م و سییه می لای مامۆستای ناوبراو پارێزراوه، که سه بری ئه وه دهستنوسه م کرد له به رگی سییه می ئه وه دهستنوسه دا کۆمه له ی شاعیره ی شێخ نووری-م بینی، له ناو ئه وه شیعرانه دا، دووانیانم لا نه بوو، که ئه وه دووانه ش (به هاری شێخ نووری شێخ صالح) و (شێوه ی زه وه) بوون.

دهستنوسیتکی دی دیسانه وه دهستنوسی مامۆستا (نهجمه ددین مهلا) بوو له ناو دهستنوسهکانی لای مامۆستا (گیوی موکریان) دهستم کهوت، نه وهش ههر نهو دهستنوسهیه که له کاتی خۆیدا (شیخ نووری) داوای له مامۆستا (نهجمه ددین مهلا) کردوو، گۆفار و پۆژنامه کوردیهییهکانی بۆ پیشکنتی، بۆ نهوهی ههرچی شیعری بلاکراوهی خۆی ههیه بۆ بنوسیته وه. مامۆستاش چاکێ لێ کردوو بهلا و هاتوو پۆژنامه و گۆفارهکانی بۆ گهراوه، چی شیعری شیخ نووری بهرچاو کهوتوو، له دهفته ریتکی سه د لاپه پیدای بۆ نووسیه ته وه، لهو دهفته ره دا شیعره کان (٤٥) لاپه رهیان گرتوو. من لام وایه ته کلیف کردنی مامۆستا (نهجمه ددین مهلا) له لایهن (شیخ نووری) یه وه بۆ راپه راندنی ئهم کاره، له بنه چه دا مه بهستی بووه بۆ مامۆستا (گیوی موکریان) بنیتری^(١) مامۆستا (نهجمه ددین مهلا) له سه ره برگی یه که می دیوی ناوه وهی دهفته ره که بۆ شیخ نووری نووسیه وه دهلتی: (کاکه نووری! زۆر زۆر سلاوت لێ ئه کهم، به سه ری تو عمومی مه وجوداتی جه ریدهی کوردستان گه راوم له مه زیاترم بۆ نه دوزرایه وه که لیته را نووسیه ته وه و هه مووی به تاریخ و نومرووی خۆی ده رجم کردوو !! دووباره بۆ که شکۆله کهش قسور ناکه م، نه توانن سێ چاره ک دینار بنیتر بۆتان په وانه ئه کهم، ئیتر سه لام. بچووکت - نیمزا - ١٩٣٨/١٠/٣) مامۆستا (نهجمه ددین مهلا) که ده فره موئی (عمومی مه وجوداتی جه ریدهی کوردستان گه راوم) مه بهستی نه وهیه که ههرچی گۆفار و پۆژنامه ی کوردی تا نهو پۆژه ده رجوه، بۆی گه راوه. واته نهو میژوهی که دهفته ره که ی بۆ په وانه کردوو له (١٩٣٨/١٠/٣). ئهم (٢٣) شیعره ی له پۆژنامه ی (پیشکه وتن) و (ژین) و (پۆژی کوردستان) راپه گوتیزاوه واده ده که وهی جگه له م سێ پۆژنامه یه، شوینی تر نه گه رایی^(٢)، نه گه رچی دهلتی: (عمومی مه وجوداتی جه ریدهی کوردستان گه راوم). ئهم له لایه ک، له لایه کی تریشه وه وه ک بۆم ساغ بووه وه مامۆستا (نهجمه ددین مهلا) ئهم چه پکه شیعره ی زۆر به په له نووسیه ته وه، بۆیه له نووسینه وه یاندا تووشی زۆر هه له بووه، ئهم هه لانه ش شیعرهکانی له نگ کردوو یان له هه ندێ شویندا به ئاره زووی خۆی شیعرهکانی نووسیه ته وه، بۆیه شه له کۆتایی شیعرهکاندا ئهمه پاساو ده دا و دهلتی: (تیبینی: له م وهخته دا زۆر عاجز و دلته نگ بووم که ئهم نه شعارانم

(١) سهیری نهو نامهیه بکریته که بۆ مامۆستا (گیوی موکریان) ناردوو و له پاشکۆی ئهم کتیه دا بلاوم کردوو ته وه.

(٢) بۆ نهو مه بهسته سهیری نهو بیلیۆگرافیا به که له م کتیه دا بۆ به ره مه بلاوکراوهکانی شاعیر ریتکم خستوو.

نوووسیوه تهوه. رجا نه كهه له خه تا چاوپۆشی بفرموی و بهقه له می عالیتان تهسحیحیه بفرموی نه جمه ددین مه لا ۱۹۳۸/۱۰/۳ ئیمزا) نهو قسه یه خۆی بۆ خۆی به لگه یه كه (عاجزی) و (دلتهنگی) نهو كاتانه ی نهو شیعرانه ی تییدا نووسیوه تهوه بووه ته هو ی بهوردی نه نووسینه وه یان.

(شیخ نووری) كه دهستنووسه كه ی له مامۆستای ناوبراو وه رگرتوه تهوه و دهستی كردوه به خوێندنه وه یان ههستی به كه موکوری و لهنگی زۆر له شیعره كانی كردوه، بۆیه به مه ره كه بی سه وز ههولتی داوه هه ندی له وه لانه راست بكاته وه، بگره دلنیا نه بوونی تهواویشی لهو شیعرانه كه بۆ مامۆستا (گیوی) ناردوه، وای لی كردوه له نامه یه كدا كه بۆ مامۆستا (گیوی) نووسیوه بلی: (غهزه ته كۆن و شه ركاهم هیشه تهوه بۆ نه وه ی به یه كێكا بینیرم)، واته ویستویه تی نهو شیعرانه ی له رۆژنامه كوردیه كاندا بلاو كراونه تهوه بۆی بنیتر، له شوێنێكی تری نامه كه یدا ده لی: (له غهزه ته كۆنه كان، به خوا هه ر نه مه مابوو كه وا بۆم ناردی. مندا لان هه موویان له ناو بردبوو) ناردنی نه م رۆژنامه نهش دوا ی چوار ساله به سه ر تێپه ر بوونی نووسینه وه ی شیعره كانی له لایه ن مامۆستا (نه جمه ددین مه لا) وه، له گه ل نهو رۆژنامه نه دا هه ندی شیعر ی به ده ستنووسی خۆی بۆ مامۆستا (گیوی) ناردوه. له گه ل نهو شیعرانه ی له ناو ده ستنووسه كانی مام گیوی موكریانی دابوو، وینه یه كیش هه بوو، ده لێن مامۆستا گیو خۆی بۆی گرتوه. شیخ نووری له پشت وینه كه ی خۆی نووسیویه تی: (نهو وینه ی ژیا نه له گه ل غهزه لێك بۆ نه وه ی له مه جمووعه ی نه دیسانی كوردا نه شری بكات ته قدی خۆشه ویستم گیو كرا ۱۹۳۸/۱۱/۱۹ ئیمزا).

قسه ی خۆمان بی، له به ر نه وه ی مامۆستا (نه جمه ددین مه لا) زۆر بهوردی شیعره كانی له رۆژنامه و گوڤاره كان بۆ شیخ نووری نه نووسیویه وه، له به ر نه وه ش كه له كاتی چاوخشاندم به رۆژنامه و گوڤاره كان زیاتر ههستم به وه لانه كرد^(۳).

(۳) بۆ غوه نه: شیعر ی (له كوردستاندا كرا نی) كه شیعرێكی وه رگێر دراوه و له دوو ژماره ی رۆژنامه ی (ژیا نه) دا بلاو كرا وه ته وه، كه چی مامۆستا (نه جمه ددین مه لا) هه ر دوو وه رگێرانه كه ی به یه ك شیعر زانیوه و داویه تیه پال (شیخ نووری)، به لام شیخ نووری وه رگێرانی هه مان شیعر كه له لایه ن (زێهه) وه وه رگێر دراوه جیا ی كردۆته وه. له به ر نه وه ش ده ستنووسه كه له به ر دهستی خوێنه راندا نییه، بۆیه نه كه و ته به ر وارد كردن و په راویز نووسین بۆ هه له كان. نه وه نه ده نه بی یه ك سه ر پشتم به شیعره بلاو كرا وه كانی نیو رۆژنامه و گوڤاره كان به ست و كردم به سه ر چاوه ی باوه ی پێكراو، چونكه نه گه ر بۆ نهو مه بهسته خه ریک ی په راویز نووسین بوو مایه. نهو ده بوایه چن دان لا په ره ر هه ش بكه مه وه.

بۆیه من زۆر پشتم بهو دهستنوسه نه بهست. بههه رحال نهو دهستنوسه نه و نه دهش له سوود گه یاندن بهدەر نه بوو که به تهواوی به لاوهم نابێ، به لکو شیعره که ی که بۆ (نهحمه دهستی توفیق بهگ) و تراوه، جگه له دهستنوسه کانی (نهجمه ددین مهلا) له هیچ دهستنوسیکی تر یان له هیچ رۆژنامه و گۆناریکدا به رچاوم نه کهوت، له بهر نهوه ناچار بووم بۆ نهو شیعره یان بگه پتمه وه سه دهستنوسه کانی مامۆستا. ئەمه لهولا بهوستی، له لایهکی تریشه وه زۆر شیعره ی بلاو کراوه ی شیخ نووری هه بوون، له کاتی بلاو کردنه وه یاندا هه ندێ وشه یان لێ گۆری بوون، وشه ی تر یان له جیگه یان دانا بوو، به لام (شیخ نووری) بهمه ره که بی سهوز چاکی کرد بوون و راسته که ی نووسی بوو. وهک گۆرینی وشه ی (کورد) به (شه رق) له شیعره وه رگه یاره که ی (له کوردستاندا گرانی). یاخود به چیژی خۆی دهسکاری هه ندێ وشه ی کرد وه که بۆ خۆی به له بارترو و گونجاوتری بینیه.

سوودیکی تری ئەم دهستنوسه له ئاماده کردنی ئەم دیوانه نا نهویه که (شیخ نووری) به دهسته خه تی خۆی سێ شیعره خستوه ته سه ری که شیعره ی (شه و) و (شه وێ بازێ به بازیکه ی وت نه ی یار) و (چاوت که دوو میسراعی کوتیخانه یی...) بوون. له لاپه ره کانی دوایی دهفته ره که ش به دوو لاپه ره بهمه ره که بی سهوز ژیا نی خۆی به دهسته خه تی خۆی بۆ مامۆستا (گیو) نووسیوه ته وه. مامۆستا (گیو) ییش شیعره که ی که بۆ (مهلا فه ندی) نووسیوه به دهسته خه تی خۆی له وه دهفته ره دا نووسیوه ته وه، چونکه کاتی خۆی (شیخ نووری) ئەم لاوانه وه یه ی به هۆی مامۆستا (گیو) وه بۆ (عه زه ددین) ی کوری نارد وه.

دهستنوسیکی تری مامۆستا (نهجمه ددین مهلا) م له لا بوو که بریتیه له (۲۲) لاپه ره، وا دیاره ئەم چه ند لاپه ره به به شتی بووه له که شکۆلێک و له وه که شکۆله ده ره یتراره، ئەم به شه لاپه ره (۱۵ - ۳۶) ی نهو که شکۆله ی گرتوه وهک له سه ره لاپه ره کانی دهفته ره که نووسراوه، ئەم دهستنوسه ئەم شیعرانه ی تیدا نووسرا بووه وه: (عه سه که ره)، (پوتبه ی عه زه مه ت لایقی زاتیکه بزانی)، (شین بۆ سالی ۱۹۲۶ م)، (له سه ره نیوه به یتیکه ی یاوز سولتان سه لیم)، (مرثیه بۆ عه بدولکه ریم بهگ حاکمی موئفه رید سالی ۱۳۴۸ هـ)، (دل)، (مه دحی مه سه رپی سلیمانی نهحمه دهستی توفیق بهگ).

دهستنوسیکی تری مامۆستا حه وت لاپه ره بوو^(۴)، ئەمه شیای له که شکۆلێک جیا کرابوه وه. ئەم دهستنوسه ئەم شیعرانه ی لای خواره وه ی تیدا بوو: (عه سه که ره) و (وقت

(۴) ئەم دهستنوسه یان به هۆی کاک (عه بدولره قیب یوسف) وه دهستم کهوت.

ارشادست) و (نومیدی زه‌مانه، ئەمه‌لیکه به‌د و بێ سوود) و (کوردي په‌تی: شاره‌زوور تاکو بلایی جێگه‌یه‌کی...) و (ئه‌له‌سه‌فه‌ی نووری: نابێ موه‌نه‌وه‌ر به‌گولێ یه‌خه‌یی چاکه‌ت)، له‌گه‌ڵ شیعی (تالعی کوردي به‌ده‌خت).

که‌شکوڵێکی دیکه‌ی نه‌جمه‌ددین مه‌لا که له‌ ئه‌رشیقی د. مارف خه‌زنه‌دار پارێزرا بوو به‌ناوی (سۆزی نیشتمان)، ژماره (١١٤٥) ی له‌سه‌ره و ساڵی ١٩٤٥ نووسراوه‌ته‌وه. ئەم شیعرانه‌ی شیخ نووری له‌ لاپه‌ره (٤٠٢ - ٤١٠) یان له‌ ده‌ستنووسه‌دا گرتوه‌ و ئەم شیعرانه‌ ده‌گرنه‌ خو: (وا به‌هاره‌ات و هه‌وا غالیه‌...) و (ئه‌ی بادی سه‌با په‌یکی خه‌یالاتی ئەدیبان) و (وه‌لامی زیوه‌ر بۆ ئه‌و شیعه‌ر) و (شین بۆ شیخ عه‌زیزی بۆی).

ده‌ستنووسیکی تر به‌مه‌ره‌که‌بی سه‌وز نووسرابوو، قه‌واره‌که‌ی له‌ ده‌فته‌ریکی به‌ریاخه‌ڵ گه‌وره‌تر بوو، به‌ده‌سه‌خته‌ی شاعیر نووسرابوو. ئەم ده‌ستنووسه‌ش یه‌کیکه‌ له‌ ده‌ستنووسانه‌ی بۆ (گیوی موکریان) ناردوه‌. نامه‌یه‌کیشی له‌ دوا لاپه‌ره‌ی ئه‌و ده‌ستنووسه‌ له‌ ساڵی (١٩٤٢) دا بۆ مامۆستا (گیو) نووسیوه‌، هه‌ر له‌و نامه‌یه‌دا ده‌لتی ئەم ده‌ستنووسه‌م ناو نا (توحفه‌). ئەم ده‌ستنووسی (توحفه‌) یه‌ بریتییه‌ له‌ (٢٠) لاپه‌ره‌. چوارینیکی و ده‌ پارچه‌ شیعی گرتوه‌ته‌ خۆیه‌وه‌، که نه‌مانه‌: چوارینیکی به‌ناوی (نووریکه‌ که‌ دیده‌ حه‌ددی بینینی نییه‌) له‌گه‌ڵ شیعی: (شیوه‌نی ناو‌ه‌حمانی خالۆزای، به‌هار، به‌هار، بۆ دۆستیکی قه‌دیخی خۆی نووسیوه‌، سلیمانی چ خۆشه‌ نه‌وبه‌هاران، هاو‌زبانم زبانی منه‌، ساقیا مه‌ی بیته‌ تیکه‌ڵ به‌زمه‌ بادی نه‌وبه‌هار، ئاده‌میزاد، گردی سه‌یوان، ئه‌ی پۆچی په‌وانم مه‌به‌ له‌م وه‌زعه‌ مکه‌ده‌ر).

له‌ ناو ده‌ستنووسه‌کانی کۆری زانیاری عێراق - ده‌سته‌ی کوردي - ده‌ستنووسه‌کانم پشکنی و چهند ده‌ستنووسیکی په‌شنووسی شاعیرم ده‌ست که‌وت، ئەم ده‌ستنووسانه‌ له‌سه‌ر چهند کاغه‌زێکی خو‌رشیدی نووسرابوو. که‌ سه‌ره‌تای نووسین و دامه‌زراندنی شیعی (بۆ میژوو) بوو، هه‌روه‌ها له‌ ناو ئەم ده‌ستنووسانه‌دا که له‌ کاتی خۆیدا کۆری شاعیر پێشکه‌شی کۆری زانیاری کردوه‌، ده‌ستنووسیکی تری شیعی (له‌ خه‌وما) م بیني که به‌مه‌ره‌که‌بی سه‌وز له‌ ده‌فته‌ریکی بچکۆلانه‌ی به‌ریاخه‌ڵ نووسرابوو. له‌ راستیدا له‌ ناو په‌شنووسی ئەم ده‌سه‌خته‌تانه‌ی شاعیر ته‌نیا په‌شنووسییکم به‌رچاو که‌وت که له‌ ده‌ستنووسه‌کانی لای خۆمدا نه‌بوون، که ئه‌ویش شیعیکی موسته‌زادی بێ ناوونیشانه‌، به‌لام له‌به‌رنه‌وه‌ی نوسخه‌ی پاک‌نوس کراوی ئەم شیعه‌رم ده‌ست نه‌که‌وت، بۆیه‌ خسته‌مه

دهستنوو سیکی تر که به دهسخه تی شاعیر نووسراوه، بریتییه له دهفته ریکی دوو سه د
 لاپه ریهی، که دوا پاکنووسی هه ندی لهو شیعرانه یه تی که له دهستنوو سی (که لاپه ریزان) دا
 هه بوون، ئەم دهستنوو سه (۹۰) لاپه ریه. نووسینه وهی ئەم شیعرانه بۆ چەند مانگی بهر له
 مردنی ده که ریتیه وه، له سه بهرگی ناوه وهی نووسراوه (بهرگی دووهم). به لایمه وه ئەم
 دهستنوو سه زۆر جیگهی متمانه بوو، بۆیه شیعره کانیم یه کسه ر خسته برپه وه - متن - ئەم
 شیعرانه ش بریتین له: (له خه وما، ۱۴ ی ته مموز ۱۹۵۸، ۱۴ ی ته مموز، بۆ میژوو، گرتنی
 شیخ له تیف، ناچم بۆ به غدا، بۆ بیکه س). (بهرگی یه که می) ئەم شیعره پاکنووس کراوانه
 که شاعیر که یشتوو ته دوا دارشتیان زۆری بۆ که رام نه مدوژییه وه.

کۆمەلە ئىلى بەرھەمى نادىارى شېخ نوورى

پىراسكە شىعرى توند گرى دراو
لە ترسى گەپان، لە كون ناخراو
بىرى ئازادى و وتارى نووسراو
لە كونه مشكى قوولا ھەلگىراو

شېخ نوورى

نەمە ھەستى شاعىرىكە، شېخ نوورى لە ترسى زەبر و زەنگى سىستى پادشاھىتى،
بەرھەمىكى زۆرى بوو تە خۆراكى مشك و لە ژىر گلا رىزون. گەواھى شاعىرىكە، مەرگى
زادەى فېكر و نەندىشەى خۆى بىنيو و بەدەستەكانى خۆشى ناشتوونى. يان لە نزىكەو
ناگاي لە دەيان چىرۆكى لەناوچوون و فەوتانى بەرھەمى ھاوړى شاعىرەكانى ھەيە. ئەو تە
مامۇستا (كامەران موكرى) دەلى: (مامۇستا شېخ نوورىش بىگومان زۆر شتى و سەير و
(بەنەندىشەى) بەسەر ھاتوو، وە ئەو بەيتانە ھەستى خۆى و ئىمەمانانە) ^(۱) راستە
(شېخ نوورى) كە ھىشتا لە ژياندا بوو بەرھەمى فەوتاو، بەلام لە دواى مردنىشى
بەرھەمىكى زۆرى بى ناز كەوتوون و تەپوتۆزى بىنازىيان لەسەر نەتەكىنراو، بۆيە
بەشىكى گىرنگى ئەو بەرھەمانەى يان فەوتاون يان پەرشوبلاون و لەبەر دەستدا نىن. لە
نەجمى ئەو سۆزاغ و گەپانەى كىردوومە بۆ دەستگىركردنى شىعر و بەرھەمى (شېخ
نوورى) گەيشتمە سەر ئەو پايەى كە ئەو شاعىرە جگە لەوەى بەروبوومىكى شىعرى زۆرى
لى و ن بوو، كۆمەلە بەرھەمى بەنرخىشى ديار نىيە. ئەو بەرھەمانەش بەلگەى ئەو ن كە
شېخ نوورى خاوەن تاقىكردنەو و بەھرەيەكى بەپىت و دەولەمەند بوو و لە پال ئەو شەو
رۆشنىرىكى گەورەى سەردەمى خۆى بوو. سەربارى ئەو بەھرە و توانستە سروشتىيەى
لەو پياو دەا ھەبوو، مەزىنىكى تا بلىتى جەرگ سۆز و بەھىمەتىش بوو لە ئىشكردن و خۆ
پىگەيانندا، چونكە زوو ھەستى بەو كىردو، ئەو مىللەتەى ئەو يەككە لە پۆلەكانى،
مىللەتتىكى بى پىشتىوان و بى كەس و پاشكەوتوو، لەبەر ھەندى وىستوويەتى وەك
عادەتى زۆر رۆشنىر و موونەوهرى ئەو سەردەمە، بەھرەى خۆى لە زۆر بوارى رۆشنىرىدا

(۱) ھۆنراو نوورى شېخ سالىح - چاپخانەى كامەرانى سلىمانى - ۱۹۵۸ پىشەكى ل ۹.

تاقي بکاتهوه. به ته نياش نه بو يستووه ئيشه که ی ده يکات خو له قهره دان و تاقيکردنه وه
 بيت و بهس، به لکو وهک شوتن پي هه لگريکي روشنبيري نه و سه رده مه، ههستي به زور
 که موکورتی و کون و که له بهری روشنبيري و نه ده بی کردووه و به دلسوزییه وه دهستی بویان
 بردووه و پرچه یانی شکاندووه، چونکه هه موو لایه نه کان دهق و مۆر نه شکار و بون، بۆیه
 ده بینین له زور له و بوارانه دا کارامه و دهست رهنگینه هاتووه ته کوپ و مهیدانه وه.

نهم شاعیره به جارێ چه ند ئیشیکی پاپه پاندووه، بۆیه ده کری سهره پای
 شاعیرایه تییه که ی وهک وهرگیت و وهک پوژنامه نووسی قوناغیکی ناسکی کوردستان،
 وهک یه که م ره خه گری تیۆری، وهک هه لگري ئالای بیری نوێ و وهک نووسه ری سیاسی،
 وهک شانۆنوس و ناماده کاری ئۆپه ریت، وهک زمانزان و نووسه ری رێزمان، وهک یه کتیک
 له شۆپه سوارانی بواری شیعری درێژ و چیرۆکه شیعری و سروود، چی له دهست هاتبێ
 درتیی نه کردووه. له پینای پیتشکه وتنی میلله ته که ی و بلاوکردنه وه ی بیروباوه ری
 نوێخوازی و پیتشکه وتنه خوازان له کوردستاندا، تا نه میش وهک میلله ته سه رازاد و
 سه رفرازه کانی دنیا له ره وتی شارستانیته دوا نه که وێ. به هه ر حال به م ده موده سه ته
 مه به ستم نییه له وه به ره جوړاو جوړانه ی شیخ نووری بکو لمه وه، چونکه لیکۆلینه وه ی
 به شیک له م به هرا نه م خستووه ته به رگی دووه می نهم به ره مه مانه ی شیخ نووری، که له
 وتاره کانیدا به پروونی بیروباوه ری خوێ خستووه ته روو. نه وه ی لیته دا مه به ستمه
 ده ستنیشان کردنی نه و کو مه له به ره مه به نه رخانه ی شاعیره، که له دوا ی مردنی خوێ که س
 ده رباره ی چاره نووسیان هه یچ نازانی، ته نه نه ت به نه ماله ی شاعیریش نازان نه و ده ستنوس
 و به ره مه مانه که وتوونه ته لای کێ. منیش نه گه رچی سه رو سو راغیکی زۆرم کرد نه گه ی شتمه
 نه فجامیک. له و به وایه شدام نازاد کردنی نه و به ره مه مانه له زیندانی تاریکی،
 زیندوو کردنه وه ی که له پووری نهم شاعیره یه و به ته وای به ره وه و روشنبیری و شوتن و
 پایه ی له لامان روون ده بیتته وه. ئیستاش با بزاین نهم به ره مه ون بووانه کامانه ن.

* له بواری وهرگیت پاندا (شیخ نووری) به رگی یه که می کتیبی (کورد و کوردستان) ی
 (مه ردوخ) ی وهرگیت پاره. مامۆستا (هه ردی) ده لێ: (من نه و کتیبه م له سالی
 ۱۹۵۷) دا دیوه و ماوه یه ک له لام بوو. له دوا ییدا دامه وه به شیخ نووری) شیخ
 جه نابی کو ره گه وه ی شاعیر و هه روه ها شیخ هه سیبی کو ری شیخ نه حمه دی شیخ غه نی
 به شیکیان له و وهرگیت پانه خوێندووه ته وه و ناگیان له وهش هه یه که وهرگیت پانه که ی ته و او
 کردووه. واته وهرگیت پانه که ی ته و اه. کاک (جه مال مو فتی) یش ده لێ: [له سالی

(۱۹۵۷) دا من به شیکم له و کتیبه له سهر ته کلیفی خوی نووسییه وه. نه و کتیبه ی له فارسییه وه وهرگتر ابو، زور له گه لیدا هیلاک بوو بو. کاتی وهرگترانی نه م کتیبه له لاین (محمد فیدا) وه که و توه ته بازاره وه و تویه تی: وهرگترانه که ی ورد نیبه و بگره له نه مانته به دووره. و ا دیاره نه م وهرگترانه نه م ده ست و نه و دهستی زوری کردو وه و له دوا ییشدا له لای که سی ماوه ته وه که جاری مه علوم نه بو وه کتیه؟!

* ههر له بواری وهرگتراندا له زمانی فارسییه وه، کتیبیکی دهر باره ی (شاعیرانی فارس) ناماده کردو وه. وه ماموستا (محمد صالح دیلان) ده لی: (ده فته رتکی دوو سه د لاپه ری بی بو، بریتی بو له ژبان و به سهر هات و کومه لی شیعری (شاعیرانی فارس) له گه ل لیکولینه وه یه کی تیرو ته سه ل دهر باره ی شیعه رکانیان. شیخ نووری ده یزانی من حه ز له شیعی هندی له و شاعیرانه ده کم، به تاییه تی شیعری که لیمی هه مه دانی، بویه هینای بو من تا بیخو ینمه وه) دوا ی بیستنی نه م قسه یه له ماموستا (دیلان) که و ته هه وال پرسین و عه و وال بوون به دوا یدا، به لام نه گه یشته ه یچ نه نجامیک، که کاک (جه مال موفتی) یشم بی نی و با سی نه و ده ست نوو سه م لا کرد، نه ویش له لای خو یه وه نه وه ی دوویات کرده وه و وتی: (له سالی ۱۹۵۷) نه م ده فته ره م دیوه و شیخ نووری به ته مابوو له و ساله به دوا وه دیراسه له سهر کومه لی شاعیر بنووسی و شیعه رکانیان وهرگتری، له راستیدا نه ونده ی من نا گام لیتی بی شیخ نووری به نیسبه ت نا ونده ی رۆشنیری نه وسا له هه موویان پیشکه و توتر بوو، مو تاله عه ی زوری ده کرد و نا گای له نه ده بی تورکی و فارسی بوو، نه و ده فته ره شم له لای و له سهر ته کلیفی خوی به شیکم بو نووسییه وه).

* شیخ نووری له نامه یه کدا که بو ماموستا (عه لانه دین سه جادی) نووسییه و ده لی: (نامه که تانم وهرگرت لیم عایه ن بوو نه ده بیاته که تان زور جوان خو یندو ته وه، به رانبر به و زه حمه ته تان سوپاسی بی پایانتان پیشکه ش نه کم)^(۲). که نامه که له ماموستا (عه لانه دین) وهرگرت، داوا ی روونکردنه و شه م لی کرد دهر باره ی نه و نه ده بیاته ی بوی نار دو وه بیخو ینیته وه، وتی: (کاتی خوی شیخ نووری پیش نه م نامه یه ده فته رتکی دوو سه د لاپه ری بی بو ناردم که دهر باره ی عه رووز و ره وان بیژی نووسی بووی، نمونه کانی له شیعی کوردی بوون. له راستیدا نه م پیا وه له عه رووز زور مته به حیر بوو.

(۲) پروانه نامه ی سییه که له پاشکوی ژماره (۱) ی نه م کتیبه دا بلا و کراوه ته وه.

شاره‌زاییه‌کی ته‌واوی له‌م باب‌ه‌ته‌دا هه‌بوو، به‌لام چونکه‌مه‌وازیع بوو، بۆ منی ناردبوو سه‌رنج و تیبینی خۆمی بۆ بنووسم و پاشان پێشه‌کییه‌کی بۆ بنووسم تا له‌ چاپی بدات. له‌ کاتی‌کدا من له‌ چاو نه‌و شاره‌زاییه‌کی نه‌وتۆم له‌ عه‌رووز نه‌بوو. ئیتر نه‌و ده‌فته‌ره‌ ماوه‌یه‌ک له‌ لام مایه‌وه و له‌ دوا‌ییدا بۆم نارد‌وه‌ سه‌لمانی. جا نازانم چی لێ کرد و چی لێ به‌سه‌ر هات؟!.

* (شیخ نووری) وتویه‌تی: (ته‌بعی مو‌تیعه‌یه‌تی زۆر ته‌سادوفی کرد‌وه‌ له‌گه‌ڵ مه‌رحووم نه‌حمه‌د موختار به‌گی کوری عوسمان پاشادا هه‌ر نه‌و مه‌سه‌ره‌عیکی وت‌وه‌ منیش نیوه‌که‌ی تر. نه‌سه‌رتکیان هه‌یه‌ به‌ (نشر) ده‌ره‌ق به‌ده‌ستوری نه‌ده‌بیاتی کوردی له‌ ته‌واو بوون دایه‌). نه‌مه‌شم له‌و ده‌ست‌نوسه‌ی مامۆستا (گیوی موکریان) راگو‌یزاوه‌، که‌ یه‌که‌سه‌ر له‌ ده‌می خۆی وه‌رگرت‌وه‌، بۆیه‌ش راناوی قسه‌که‌ری تێدا‌یه‌، به‌لام داخه‌که‌م نه‌و شیعرانه‌ی که‌ له‌گه‌ڵ (نه‌حمه‌د موختار جاف) دا وت‌وونی ده‌سمان نه‌که‌وتن، نه‌و نه‌سه‌ره‌ش که‌ به‌ (نشر) ده‌ره‌ق به‌نه‌ده‌بیاتی کوردی نووسی‌ویانه‌ و له‌ ته‌واو بوون دایه‌ دیار نییه‌. می‌ژووی نه‌و ده‌ست‌نوسه‌ش (۱۲/۱۲/۱۹۴۲) ی پێت‌ویه‌.

* له‌ (۱۴/۹/۱۹۸۲) دا له‌ ماله‌وه‌ سه‌ری مامۆستا (مه‌حمه‌د مه‌ولود مه‌م) دا ده‌رباره‌ی شیخ نووری که‌وتینه‌ گفت‌وگۆ کردن و وتی: (له‌ گه‌لاله‌ کاتبی ناحیه‌ بووم، نه‌ویش مو‌دیر ناحیه‌ بوو، زۆریه‌ی شه‌وان له‌گه‌ڵ یه‌که‌تر دا‌ده‌نیش‌تین. شیخ نووری له‌ قسه‌کانیدا دیار بوو ژبانی رۆشن‌بیری تورک زۆر کاری تێک‌رد‌بوو. زۆریش هه‌زی له‌ شاعیریکی تورک ده‌کرد که‌ ناوی (جه‌ناب شیهابه‌دین) ه‌. (۳) نه‌و کاته‌ (شیخ نووری) ده‌فته‌ریکی پانی حیساباتی له‌ لا بوو، که‌مه‌لێ شیعی تێدا نووسی‌بووه‌وه‌، نه‌و ده‌فته‌ره‌ی دا به‌من بی‌خو‌ت‌نمه‌وه‌ و بی‌رو‌پ‌رای خۆمی له‌سه‌ر ده‌ربێرم. وه‌ک بیرم بێ شیعی‌ریکی تێدا بوو به‌ناوی: (ده‌بی به‌وه‌زیر نابی به‌پیاو) (۴) که‌ حیکمه‌تییکی فارسی بوو کرد‌بووی به‌ شیعر. له‌گه‌ڵ شیعی (په‌پوله‌) و (ژیانی ئاده‌میزاد) م له‌ بیره‌. دوا‌ی ماوه‌یه‌ک نه‌و ده‌فته‌رم دایه‌وه‌ خۆی.) نه‌م ده‌ست‌نوسه‌شمان ده‌سگیر نه‌بوو.

* بۆ پرسیار و سۆرا‌گر‌دن ده‌رباره‌ی شیعر و ژبانی (شیخ نووری) ده‌بوا‌یه‌ په‌نا بیه‌مه‌ به‌ر که‌سیکی وه‌ک مامۆستا (نه‌حمه‌د خواجه‌)، که‌ له‌ لایه‌که‌وه‌ هاو‌ن‌شینی بووه‌ و له‌

(۳) دوو کوری به‌و ناوه‌وه‌ ناو ناوه‌.

(۴) نه‌مه‌ یه‌که‌تیکه‌ له‌و شیعرانه‌ی، ده‌ستم نه‌که‌وت‌وه‌.

سهردهمیکدا زۆر بهیه‌که‌وه بوون، له لایه‌کی تریشه‌وه خزمایه‌تییان له‌گه‌ل یه‌کتردا هه‌یه. که‌ چوومه‌ لای و باسی پرۆژه‌که‌م بۆ کرد و هه‌والی ده‌ستنوس (شیخ نووری)م لێ پرسی وتی: (له‌ کاتی خۆیدا زۆریه‌ی ئیواران به‌یه‌که‌وه‌ بووین و به‌زۆری کاتمان به‌یه‌که‌وه‌ پاده‌بوارد. نووری که‌ شیعرێکی تازه‌ی ده‌نوس، دوا‌ی ئه‌وه‌ی بۆی ده‌خوێندمه‌وه‌، ده‌فته‌ریکی به‌ریاخه‌لم هه‌بوو له‌و ده‌فته‌رده‌ا به‌شیخ نووری-م ده‌نوسییه‌وه‌. وای لێ هات ئه‌و ده‌فته‌ره‌م به‌ده‌سخه‌تی خۆی پر کرده‌وه‌. له‌ دوا‌ییشدا هه‌ر شیعرێکی ده‌ستنوسی خۆی یا نامه‌یه‌کی که‌ بۆمی ناردبوو هه‌موویم خستبووه‌ دووتویتی ئه‌م ده‌فته‌ره‌ چکۆلانه‌یه‌ و له‌گه‌ل ده‌ستنوسه‌کانی (خواجه‌ فه‌ندی) باوکم و کۆمه‌لێ ده‌ستنوس و کتیی ده‌گه‌من و دانسقه‌ی تره‌لم گرتبوون. له‌ سالی (١٩٧٤)دا به‌هۆی بارودۆخی ئه‌و کاته‌ سلیمانیم به‌جێ هێشت. ئه‌مه‌ش وای له‌ خوشکه‌ - نه‌زیره‌ که‌ریم - کردبوو که‌ ئه‌وسا (به‌پۆه‌به‌ری) کتییخانه‌ی مۆزه‌خانه‌ بوو، که‌ له‌ رووی دلسۆزییه‌وه‌ بۆ ئه‌وه‌ی ئه‌و ده‌ستنوس و کتیبانه‌ نه‌فه‌وتین و له‌ کتیبخانه‌ی ناوبراودا بیانپاریزی، هاتبوو له‌ ماله‌وه‌ ئه‌و کتیب و ده‌ستنوسانه‌ی بردبوو و له‌وێ سجلیکی تایبه‌تی بۆ ناوی کتیبه‌کان و ده‌ستنوسه‌کان کردبووه‌وه‌) من که‌ ئه‌و قسانه‌م بیست یه‌کسه‌ر چوومه‌ لای (نه‌زیره‌ خان) که‌ ئیستا فه‌رمانبه‌ره‌ له‌ - په‌روه‌رده‌ی سلیمانی - تا وه‌ک شاره‌زایه‌ک له‌ شوینی ئه‌و کتیب و ده‌ستنوسانه‌ یارمه‌تیم بدات. خوشکه‌ (نه‌زیره‌) به‌ده‌نگمه‌وه‌ هات و ته‌له‌فۆنی بۆ یه‌کێ له‌ فه‌رمانبه‌ره‌کانی مۆزه‌خانه‌ کرد، ئه‌وه‌ی پێ راگه‌یاند ئه‌و ده‌ستنوس و کتیبانه‌ی له‌ کوێ داناوه‌ و چۆن له‌ سجلیک ناویانی نووسیوه‌، ئنجا داوا‌ی لێ کرد ئه‌و سجله‌م بۆ ده‌ربه‌یتێ و بیدا به‌ من سوودی لێ وه‌ریگرم. که‌ چوومه‌ ئه‌وێ کابرای فه‌رمانبه‌ر چونکه‌ چاک ده‌یزانی ئه‌و ده‌ستنوس و کتیبانه‌ (لرف)یان لێ دراوه‌ و له‌ ده‌ست یه‌کیک له‌ کۆنه‌ فه‌رمانبه‌ره‌کانی لای خۆیان رزگاری نه‌بووه‌، که‌ هیوایه‌تی - لرف - لێدانی کتیب و ده‌ستنوسی کردوه‌ به‌پیشه‌ی خۆی، بۆیه‌ دوا‌ی چاو و پراو کردن و هه‌ندێ هێتان و بردنی سجله‌کان وتی: (کاکه‌ شتی وامان لا نییه‌)!!

دوا‌ی ئه‌وه‌ جارێکی تر چوومه‌وه‌ لای مامۆستا (ئه‌حمه‌د خواجه‌) وتی: (من دوا‌ی گه‌رانه‌وه‌م داوام لێکردنه‌وه‌، ئه‌و ده‌ستنوس و کتیبانه‌م بۆ بگێتینه‌وه‌، به‌لام وا دیار بوو هه‌ر ئه‌وسا بردبوویان). ون بوون و نه‌مانی ئه‌و چه‌ند ده‌ستنوسه‌ له‌ کتیبخانه‌ی ناوبراو ئه‌وه‌ ده‌گه‌یه‌نی که‌ له‌ مه‌ولا که‌س پرۆای به‌فه‌رمانبه‌رانی ئه‌و کتیبخانه‌ نه‌میتنی و هیچ کتیب و ده‌ستنوسیکیان نه‌دات. له‌ کاتیکدا ئه‌و ده‌ستنوسانه‌ که‌ ده‌بته‌ مولکی

کتیبخانه‌یک نابی به‌هیچ جوریک بدرینه ده‌ست که‌س و نه‌وه‌ی که زور پتویستی پتیا
 هه‌بی بوی هه‌یه به (فوتوکوی) وینه‌یان بگریته‌وه و بیگه‌پرتیته‌وه و بۆیان و
 به‌نه‌مانه‌تیش‌وه ئامازه بۆ سه‌رچاوه‌که‌ی بکات. نه‌مانی نه‌و ده‌ست‌نوسانه‌ شیوه‌یه‌کی
 ره‌وای تیدا نابینم، بۆیه هه‌ر کاتی له هه‌ر کونیکه‌وه سه‌ر هه‌لبه‌دن، من مه‌سه‌له‌که
 ده‌خه‌مه (دادگا) وه تا له‌مه‌ولا کتیبخانه‌کان ریزی که‌له‌پووری کوورد بگرن و بازرگان و
 مافیاکانی نه‌ده‌بی کووردیش، به‌م شیاوزه نا‌ره‌وايه ته‌سه‌روف به‌که‌له‌پووری کوورده‌وه
 نه‌که‌ن.

* ماموستا (نه‌جمه‌ددین مه‌لا) که له کاتی خۆیدا به‌پاره به‌ده‌سخه‌ته خوشه‌که‌ی خۆی
 به‌ره‌می شاعیرانی ده‌نوسیب‌وه. یه‌کێ له‌وانه (شیخ نووری) بوو که وه‌ک چه‌ند
 براده‌ریک ده‌لتین له ده‌فته‌ریکی دوو سه‌د لایه‌په‌یه‌ی به‌ره‌مه‌میتکی زۆری شیخ نووری
 نووسیب‌وه‌وه، و تیشیان په‌نگه نه‌و ده‌ست‌نوسه که‌وتبیته لای ماموستا (شیخ محمه‌دی
 خالی) و هه‌والی نه‌م ده‌ست‌نوسه‌م لی پرسی وتی: (من نه‌مدیوه و نازانم که‌وتووه‌ته لای
 کێ). دواي نه‌وه‌ش له زور که‌سی تر پرسیا‌ری نه‌و ده‌ست‌نوسه‌م کرد، به‌لام هه‌ر ده‌ستم
 نه‌که‌وت^(۵).

(۵) سه‌ره‌پای نه‌و ده‌ست‌نوس و ده‌فته‌رانه‌ی که له سه‌ره‌وده‌ا باس‌مان کردن، نه‌وه‌نده‌ی من بزانم چه‌ند
 شیعه‌ریکی تری (شیخ نووری) گووم بووه و جارێ چه‌ندی هه‌ولم دا ده‌ستم نه‌که‌وتن، له‌وانه شیعه‌ریکی
 که له سالی (۱۹۲۵) دا شیخ نووری دا‌وای کۆمه‌له شه‌تلیکی له مه‌لا خالیدی مه‌حوی کردووه، که
 مه‌لا خالید له خانقه‌که‌ی (مه‌حوی) دا بایه‌خی زۆری به‌گول و شه‌تل داوه. کاتی که سه‌ر له ئیواره‌ی
 پوژی ۱۹۸۱/۹/۲ له‌گه‌ل کاک (که‌مالی ره‌مزی مه‌لا مارف) چوینه لای ماموستا (شیخ محمه‌دی
 مه‌حوی) پتی راگه‌یاندم که‌وا شیعه‌که نه‌ماوه، نه‌که‌رچی خۆی شیعه‌که‌ی بینیه و نه‌م دیره‌شی له بیر
 ما‌بوو بۆی خوت‌دینه‌وه. (گولی مینا و جو‌زی و شه‌سته‌په‌ر و شه‌وبۆ ره‌فیع‌م بێ). که به‌ماموستا
 (نه‌خول) م وت سه‌د و نه‌وه‌نده شیعه‌ری شیخ نووری-م ده‌ست که‌وتووه، وتی: (من له‌و به‌روایه دام شیخ
 نووری زیاتر له حه‌وت سه‌د شیعه‌ری هه‌بو‌ی).

شيعری شیخ نووری له دیوانی (بیخود) دا

له کاتی ناماده کردنی دیوانی (شیخ نووری) چند دهستونوسیکم له بهر دهستدا بوون، له ناو نهو دهستونوسانه دا چند شيعریکم که وته بهرچاو، پيشتر له دیوانی (بیخود) دا بينیوومن، بویه بو ساغکردنه ووی نه چنده شيعره، ههول دهدهم له سهریان بوهستم و ههلوسته یه که بکه م تا روشنایی زیاتریان بهخمه سهر. لهو بروایهش دام نه من و نه کاک (محهمه دی مه لا که ریم) که سهر پهرشتی له چاپدانی نه دیوانه ی کردوه مه بهستیکمان هه بی، جگه له ووی به هه موو لایه که ههول بدهین راستی بپیکین و نه م جوړه گری کویرانه بکه پنده تا بهرهمی ههر شاعیریک بهچيته وه لای خاوه نه راسته قینه که ی خوینه وه. کاک (محهمه د) یش ههر نهو مه بهسته ی هه یه، بویه له کوتهایی نهو وتاره ی دهریاره ی (دلاوهران) وه نووسیویه تی ده لتي: (هیشتا مه سه له که پتووستی به لیکولینه ووی تره و نه بی زیاتری له سهر بنووسری).

شيعری یه که م که دراوه ته پال ماموستا (بیخود) پارچه شيعری (دلاوهران) ه. که له لاپه ره (۱۳۶ - ۱۴۰) ی دیوانه که دا بلاو کراوه ته وه. به لگه ی سهره کی به هی (بیخود) زانینی نه م شيعره پشت بهستنه بهو رایه ی ماموستا مسته فا سائب (۱۹۰۴ - ۱۹۸۱) که بو کاک (عه دوله رحمان موفتی) نووسیوه و ده لتي: (له سالی ۱۹۲۲) له که رکوک قوتابی بووین، به یانیان به تورکی گوزانیان پی نهو تین. بیستم که جه نابی (بیخود) ته شریفی هاتوه بو که رکوک، چومه خزمه تی له (به رته کیه)، وه له دوی به خیره اتن عه رزم کرد لیره به تورکی گوزانیان پی نه لتي، نهویش فهرمووی جا مسته فا چیت نهو؟ وتم: قوریان سروودیکمان به کوردی بو دابنی هه تا ئیمهش له بهری بکه یین. فهرمووی باشه، به یانی وه ره وه تا سرووده که بهری. به یانی چومه وه خزمه تی نه م (سرووده ی فهرموو بو)! خوتند بیه وه بوم، منیش ره وانم کرد و بردم بو قوتابخانه وه به قوتابییه کورده کانم ره وان کرد. (خویشی نوسخه یه کی نارد بو سلیمانی بو شیخ نووری شیخ سالح که له روژنامه کاندلاوی بکاته وه). ئنجا قوتابخانه کان هه موو بردیان و قوتابییه کان له بهریان کرد. سرووده که له سلیمانی بلاو کرایه وه و ناوی شیخ نووری-یان له سهر دانابوو، وه له کتیبی (گوزانی کوردی) دا به ئیمزای (م. نووری) بلاو کراوه ته وه. نه م سرووده له سهر

ئاوازی (دیشب که مرا وضع وطن در نظر آمد) نهوتری) جاری با له پیش هه موو شتیکدا و پیش نهوهی هیچ به لگه یه ک بهیتمه وه ده مووی هه نگاو هه نگاو له سهر ئه و قسانه بوهستم و موناقه شه یان بکه م. له دواییشدا دیمه سهر دوو وتاره که ی کاک (محه مه دی مه لا که ریم) که دوا به دوا ی له چاپدانی دیوانه که بلاوی کرد و نه ته وه^(۱) ئنجا خاسیه ته کانی ئه م شیعره باس ده که م، تا له گه ل خاسیه تی شیعری هه ر شاعیره یان به راوردی بکه م.

له پیشه وه که ماموستا (مسته فا سانیب) ده فهرمووی: (له سالی ۱۹۲۲ له که رکوک قوتابی بووین) وه ک کاکه (حه مه) له سهر قسه که ی (کاکه ی فله لاج) ئاماژهی بو کردوه، ئه م شیعره له ئه سلدا له ژماره (۲۱) ی رۆژنامه ی (ژیانه وه) سالی (۱)، (۲۴) ی شه عبان ۱۳۴۳، (۱۹) ی مارتی ۱۹۲۵ دا و پاشماوه که ی له ژماره (۲۲) ی سالی (۱)، (۱) ی رهمه زان ۱۳۴۳، (۲۶) ی مارتی (۱۹۲۵) دا بلاو کراوه ته وه، که ئه م شیعره ناوی (ئینتیباه) ه و به په خشان له فهره نسویه وه، له لایه ن ماموستا (مه محمود جه وده ت) وه کراوه به کوردی و خوی له م باره یه وه ده لئی: (بینانه عه له یه ی ده رحه ق ئه م گۆرانییه که گۆرانی (عه زیمه ته) نه ختی عه رزی مه علومات به لازم ئه زانم. ئه م گۆرانییه له ته ره ف ژنه فرانسزیکه وه که ناوی (ماری ژوزه ف شه نی) یه وه وتراوه و له ناو فرانسزه کاندایه بو به گۆرانییه کی زۆر مه رغوب و مه شهووری میللی. به نده که خویندمه وه ئه م مه وزووعه م وه ک فه وه رانی حسیاتیک... تا نه لئی: (فیکری مونه زیمه که ی که ئه ساس ته شکیل ده کا به نه زه ر نه حوالی روحیه و ته مایلاتی خۆمانه وه نه ختی هه لمگیترا یه وه، به مقه دیمه که یه وه عه رزم کرد. له ته رجومه کردنی عه رزی نه سلیشم ئه گه ر یه کتی له شاعیره کانه م مه وزووعه که ی لا چاپو به زمانی خۆمان نه زمی بفه رمووی، تا کو له ته ره ف مناله کانی مه کته به وه به گۆرانی بیژری. لام وایه ئه م هیمه ته هه موو هاوخوین و هاوژمانان خوشحال ده کا). میژووی بلاو کردنه وه ی ئه م په خشانه له رۆژنامه ی (ژیانه وه) دا ئه وه ده رده خات که ئه و میژووه ی خوالی خوشبوو (مسته فا سانیب) باسی لیه ده کات له گه ل یه کتردا یه ک ناگر نه وه، چونکه سالی بلاو بو نه وه ی په خشانه که (۱۹۲۵) ه، که چی ئه م ده لئی: (له

(۱) پروانه رۆژنامه ی (بیری نوێ) ژماره (۶۶) ۱۹۷۳/۹/۲۶ وتاری: دیسانه وه له باره ی شیعری (دلاوه ران) وه. هه روه ها گۆڤاری براهی ته ی ژماره (۱) سالی (۱) خولی دووهم. نووسینی (محه مه دی مه لا که ریم).

سالی ۱۹۲۲ له که رکوک... پیتش نهم میژووهش په خشانه که له هیچ شونینیکدا بلالو نه کراوه توه، بنگومان بیري شيعره کهش هه ر له و په خشانه وه وهرگیراوه. هه ر بۆ نهم مه به سته له گه ل کاک (جه مال موفتي) چوینه مالی کاک (عه بدولر حمان موفتي)، داوای ده ستونوسی نهم شيعره م لی کرد، به ده سخته می ماموستا (بیخود) نووسرا بیته وه. چونکه نهم زووتر پیتی راگه یاندم که هه موو شيعره کانی ماموستا (بیخود) ی به ده سخته می خوی له لایه و لای خوی پاراستوونی، به لام خوی له داوایه که م بیده نگ کرد. که وتاره که ی کاک (حه مه ی مه لا که ریم) م بیني بۆم دهر که وت هوی پشت خستنی داوایه که م له لایه ن کاک (عه بدولر حمان موفتي) یه وه نه وه یه که کاک (حه مه د) نووسیویه تی: (که ده ستونوسه کانی خوالیخوشبوو (بیخود) یان دایه ده ستم بۆ نه وه ی پتکیان بخه م و لییان بکۆلمه وه و ناماده یان بکه م بۆ چاپ، پارچه ی (دلاوه ران) یش یه کیتک بوو له و پارچانه که له ناو نهم ده ستونوسه دا بوون. به لام نه ک به خه تی (بیخود) ی خوالیخوشبوو خوی، به لکو به خه تیکی تازه) ره نگه نهم خه ته تازه یه ش هه ر خه تی کاک (ناو ره حمان) خوی یان خه تی که سیتیکی دیکه بیت.

هه ر چۆنی بیت (شیخ نووری) وه ک شاعیر پتکی چالاک و پر له جموجوولی نهم سه رده مه ی ته مه نی خوی، به ته نگ داوایه که ی ماموستا (مه حمود جه وده ت) وه چوه و نهم شيعره به په خشان وهرگیراوه ی کردووه به شيعر. وه ک کاکه (حه مه) نووسیویه تی، بۆ یه که م چار له (دیاری لاوان) دا بلالو نه کراوه توه، به لکو بۆ یه که م جار هه ر له و ساله ی ماموستا (مه حمود جه وده ت) وهرگیرانه که ی تیدا بلالو کردووه توه نهم شيعره ش له سپپاره یه کی بچوکی (۱۵) لاپه رهی، له سالی (۱۹۲۵ - ۱۳۴۴) دا له چاپخانه ی - بلدیة - له سلیمانی له چاپ دراوه و به ناوی (گۆزانی کوردی) بلالو کراوه توه و له سه ر به رگه که ی ناوه ویدا نووسراوه: (له سه ر نه مری عالی موته سه ریف و موفه تیشی نیدار ی چاپ کراوه) وه ک ده زانین نهم کاته موته سه ریفی لیوای سلیمانی پیاویتی خزمه تگوزار و موونه وه ری وه ک (نه حمه د به گی توفیق به گ) بوو که دۆست و هاوړتی (شیخ نووری) بووه. له مه وه بۆمان دهرده که وئ که هه ر له و ساله دا (مه حمود جه وده ت) شيعره به په خشان وهرگیراوه که ی بلالو کردووه توه، نهم گورج کردوویه تی به شيعر و له م نامیلکه یه دا بلالوی کردووه توه. له دوا ییدا (کوردی و مه ربوانی) دوا ی تپه رینی حه وت سال به سه ر له چاپدانی نهم نامیلکه یه دا له سه ر هه مان پتودان و پئ و شوتن له سالی (۱۹۳۲) دا نامیلکه یه کیان هه ر به ناوونیشانی (گۆزانی کوردی) له چاپخانه ی - الأیتام - له چاپ

داوه و شیعرى (دلاوه‌ران) یشيان له نامیلکه چاپکراوه‌کەى سالى (١٩٢٥) وه‌رگرتوه و سه‌رله‌نوئى له (گۆرانى کوردى) یه‌که‌ى خو‌ياندا بلاويان کردووه‌ته‌وه، ناوه‌که‌شيان له (ئینتیباه) وه‌ کردووه به (دلاوه‌ران)، که (دلاوه‌ران) له نامیلکه‌ى یه‌که‌مدا ده‌سته‌ى یه‌که‌من. جگه له‌وه‌ش (کوردی و مه‌ریوانی) به‌ئه‌مانه‌ته‌وه شیعره‌که‌یان رانه‌گو‌یتزوه‌ته‌ ناو نامیلکه‌که‌ى خو‌یان و به‌ شیکى ئه‌م شیعره‌یان قرتاندووه، بگره له‌ زۆر شو‌تندا له‌نگیان کردووه. هه‌ر ئه‌مه‌ش وای له‌ کاک (حه‌مه) کردووه له‌ کو‌تایی شیعره‌که‌دا به‌ل‌تیت: (له‌ خو‌یتندنه‌وه‌ى ئه‌م شیعرانه‌ ده‌رئه‌که‌وئى له‌ هه‌ندئى (مصرع) یانا له‌نگیه‌که‌ى ئاشکرا هه‌یه. ئیمه‌ جارئ ئه‌م له‌نگیه‌مان پئى چار نه‌کرا، چونکه له‌ کتیبى (گۆرانى کوردی) به‌ و لاوه سه‌رچاوه‌یه‌که‌ى ترمان لا نه‌بوو. له‌و‌تیشا به‌م جو‌ره نووسرا‌بووه که ئیمه لی‌رده‌دا بلاومان کردووه‌ته‌وه). ئه‌م قسه‌یه ئه‌وه ده‌گه‌یه‌نئى که ئه‌م ده‌ستنووسى (دلاوه‌ران) ه‌ی خراوه‌ته به‌ر ده‌ستى کاک (مه‌حه‌مه‌د) جیبى متمان‌ه پێ‌کردن نه‌بووه، چونکه به‌هه‌له له‌به‌ر ئه‌و نامیلکه‌یه‌یان نووسیه‌وه‌ته‌وه، بۆ‌یه ده‌لئى: [له‌ کتیبى (گۆرانى کوردی) به‌ و لاوه سه‌رچاوه‌یه‌که‌ى ترمان لا نه‌بوو] ئه‌وه له‌ کاتیکدا (کوردی و مه‌ریوانی) به‌بێ په‌نجه‌ راک‌یشان بۆ نامیلکه‌ى یه‌که‌م زۆریه‌ى هه‌ره زۆرى سروود و گۆرانییه‌کانیان نه‌قل کردووه.

مامۆستا (بێ‌خود) وه‌ک کاکه (حه‌مه) بۆى چووه (وه‌رگێ‌پرانیکى تری پارچه‌ فه‌ره‌نسییه‌که‌ى پێ‌ش می‌زووى شیعره به‌په‌خشان وه‌رگێ‌پراوه‌که‌ى نه‌دیوه تا شیعره‌که‌ى له‌سه‌ر ئه‌وه دانابێ، جگه له‌وه‌ى بلاو‌کراوه‌ته‌وه. فه‌ره‌نسیشى نه‌زانیه‌وه تا به‌ل‌تین ناگای له‌ وه‌رگێ‌پراوه‌که‌ى (مه‌حموود جه‌وده‌ت) نییه، گومانیش له‌به‌رده‌م ئه‌وه ناهێ‌ل‌تیه‌وه که (مه‌حموود جه‌وده‌ت) پێ‌ش سالى (١٩٢٥) ئه‌م شیعره‌ى وه‌رگێ‌پرایته سه‌ر زمانى کوردی و پێ‌شانى (بێ‌خود) ى دا‌بێ، تا (بێ‌خود) له‌سه‌ر ئه‌وه بنچینه‌ى شیعره‌که‌ى دا‌ر‌شتبێ و پاش سێ سالی‌ش ئنجا (مه‌حموود جه‌وده‌ت) شیعره به‌په‌خشان وه‌رگێ‌پراوه‌که‌ى خو‌ی بلاو‌کرد‌بیت‌ه‌وه، چونکه کاک (مه‌حه‌مه‌دى مه‌لا که‌ریم) هه‌ر خو‌ی به‌لگه‌یه‌که‌ى به‌هێ‌زى به‌ده‌سته‌وه‌یه که ده‌لئى: (لی‌رده‌ا ئه‌وه‌ى که من بیرم بۆى ئه‌چئ ئه‌وه‌ته که مه‌حموود جه‌وده‌ت هه‌ر له‌ سالى ١٩٢٤ - ١٩٢٥ دا ئه‌م پارچه‌یه‌ى کردووه به‌کوردی، چونکه هه‌ندئى په‌لارى تیا داناوه به‌را‌به‌ر به‌ره‌وشتى حکومه‌تى خوا لئى خو‌ش بوو شیخ مه‌حموودى حه‌فیدا (من لی‌رده‌ا ئه‌و په‌لارانه‌م نه‌نووسیه‌وه) که له‌و سالا‌نه‌دا له‌ شو‌پشدا بوو به‌را‌به‌ر به‌ئینگلیز)، ئه‌مه‌یان ساله‌که‌ى که مامۆستا په‌نجه‌ى بۆ راک‌یشا بوو به‌هه‌له‌ى ده‌خاته‌وه. ئنجا که ده‌لئى: (عه‌رزم کرد لی‌ره به‌تورکى گۆرانی‌مان پێ‌ ئه‌ل‌تین، ئه‌ویش فه‌رمو‌وى جا مسته‌فا چیت

ئەوئ؟ وئەم: قوربان سەروودىكىمان بەكوردى بۆ دابنى ھەتا ئىمەش لەبەرى بەكەين.
فەرمووى باشە. بەيانى ۋەردەھە تا سەروودەكە بەرى. بەيانى چوومەۋە خزمەتى ئەم سەروودەى
فەرموو بوو).

كە زانىمان بېرى سەركەى ۋە ھەوتىنى ئەم شىعەرە نە ھى مامۆستا (بىخود) ۋ نە ھى
(شىخ نوورى) يە، ئەى چۆن بەم دەمودەستە مامۆستا (بىخود) ئەو ۋەرگىرانەى دەسكەوت
ۋ بەشەۋىك تۋانى بۆى دانىشىئ ئەم ئۆپەرتتە جوان ۋ بەھىزەى لىئ بەھۆنىتەۋە؟! لە
كاتىكدا ئەگەر ئەم پىش بلاۋكردنەۋەى ۋەرگىرانەكەش ئەم شىعەرە بەپەخشان ۋەرگىراۋەى
دەسكەوتىئ ۋ بەسەردان چووبىئ بۆ كەركووك ئايا لەم سەردانەدا، شىعەرە بەپەخشان
ۋەرگىراۋەكەى لەگەل خۆى بردوۋە؟ كەۋاتە ئەم ئۆپەرتتە پىشتر نووسراۋە، بگەر
ئامادەكراۋە ۋ ئىنجا لە نامىلكەيەكىشدا بلاۋكراۋەتەۋە. رەنگە لەم ھالەتەدا (بىخود)
لەسەر داخۋازى (مستەفا سائىب) ئەم نامىلكەيەى پەيدا كەردىئ ۋ شىعەرەكەى (شىخ
نوورى) لەبەر نووسىبىتەۋە. كە ئەم شىعەرەشى داۋە بەكاك مستەفا ئەۋە بەھىچ شىۋەيەك
بەلگە نىيە بۆ ئەۋەى شىعەرەكە بە ھى (بىخود) بزائىن، چۈنكە كە سەلماندىمان ئەۋە سالى
مستەفا سائىب ناۋى بردوۋە ھەلەيە، ئەۋە تەنبا سالى دەرچونى شىعەرە بەپەخشان
بلاۋكراۋەكە ۋ نامىلكە چاپكراۋەكەى سالى (۱۹۲۵) مان لەبەر دەستدا دەمىنىتەۋە.
كاتى ئۆپەرتتەكەش لە سلىمانىدا بلاۋكراپىتەۋە ۋ مامۆستا (بىخود) ىش بەسەردان چووبىئ
بۆ كەركووك، (مستەفا سائىب) چۆنى زانى: (نوسخەيەكى نارد بۆ سلىمانى بۆ شىخ
نوورى شىخ سالى كە لە رۆژنامەكاندا بلاۋى بكاتەۋە...)؟! ئىنجا كە دەلىئ مامۆستا
(بىخود) سەرى كەركووكى داۋە، سەردانىش جىتشىن بوون نەبىئ بۆ ماۋەيەكى دوورودرىئ
چ پىتويست دەكات ئەۋە شىعەرە بۆ (شىخ نوورى شىخ سالى) بنىرىئ، تا لە رۆژنامەكاندا
بلاۋى بكاتەۋە؟!.

شىعەرىك ۋەك كاك (مستەفا) دەلىئ: لەسەر داخۋازى خۆى ۋ بەشەۋى نووسرا بىئ،
باۋەر ناكەم خاۋەنەكەى ئەۋەندە پەلەى بىئ ۋا زوۋ بلاۋى بكاتەۋە، پىش ئەۋەى چاۋى پىدا
بگىرپىتەۋە ۋ لە روۋى (سەنەتسازى) يەۋە دەستى پىدا نەھىنىتەۋە. لەۋ سەردەمەشدا،
ۋاتە لە سالى (۱۹۲۵) دا شىخ نوورى ھىچ پىۋەندىيەكى بەرۆژنامەۋە نەما بو، بەتايىبەتى
ئەۋ رۆژنامانەى خۆى ئىشى تىدا كەردوون، ۋەك (رۆژى كوردستان) ۋ (بانگى
كوردستان). ئىتر نازانم بەج بۆنەيەكەۋە ئەم شىعەرەى بۆ (شىخ نوورى) ناردوۋە؟ لە
كاتىكدا خۆى بەسەردان چووبىئ بۆ كەركووك بۆچى خۆى نەيناردوۋە بۆ رۆژنامەكان بۆى

بلاو بکه نه وه؟! یان که به ناوی (شیخ نووری) یه وه بلاو کرایه وه، بۆچی (شیخ نووری) خۆی بیدنه نگ کردووه و (بیخود) نه هاتووه ته قسه؟! بۆیهش کاک (حمه مه) ناهه قی نه بووه که ده لئی (منیش که نه مه مه دی که و ته دوود لیبیه وه، ناخۆ به راستی نه مه پارچه یه هی (بیخود) بئی وه ک کاک (مسته فا سائیب) نووسیویه (یا وه ک له دیاری بی لاواندا بلاو کراوه ته وه، هی شیخ نووری شیخ صالح بئی؟ سرنجم نه دا شیوه و ناوه روکی شیعه که له شیوه و ناوه روکی شیعه کانی تری بیخود ناچن که له بهرده همان دان، به لکو له شیوه و ناوه روکی شیعی شیخ نووری یان پیره میترد یان گۆزان نزیکن. نه مه وای لئی کردم که شیعه که به هی (شیخ نووری) دابنیم. له ولایشه وه قسه کانی کاک مسته فا سائیب مه و دای نه وه ی نه نه هیشته که دوود لیم بچنن و (ناچار پیرام نه دا) که راسته شیعی بیخود خۆیه تی و دیاره له بهر هۆیه کی تایبسه تی به ناوی (م. نووری) یه وه بلاوی کردووه ته وه).

وا دیاره کاکه (حمه مه) وه ک خۆی ده لئی (ناچاری) وای لئی کردووه بریار بدات که نه مه شیعی (بیخود) ه، نه گینا هیچ هۆیه کی تایبسه تی و گشتی له نارادا نییه، نه مه شیعه به ناوی (م. نووری) یه وه بلاو بکاته وه. تۆ بلتی که سیک شیعی کی نووسی بی وه ک کاک «مسته فا» ده لئی په رووشی بلاو کردنه وه ی بووبی و نارد بیتی بۆ سلیمانی بۆ نه وه ی له رۆژنامه کاندای بلاوی بکاته وه، شیعه که ش جار یک له سالی (۱۹۲۵) دا بلاو کرابیتنه وه و جار یکی تر له سالی (۱۹۲۷) دا به نه و په ریت پیشکه ش کرابی و له سالی (۱۹۲۸) (*) و (۱۹۳۲) دا بۆ جار یکی دیکه بلاو کرابیتنه وه، هر دهر فه ت بۆ ماموستا (بیخود) هه لئه که وت بئی هیچ نه بی به قسه، په نجه یه ک بۆ نه و راستیییه درێژ بکات؟ نه وه ده لیم و نابی نه وه ش له یاد بکه ین که ماموستا (بیخود) له سالی (۱۹۰۰) دا که (هه له بجه) دا حاکم بوو، کچیکی ماره کردووه، نه و کچه به روودا و یک مردووه، له و کاته وه له شیعر وتن سارد بووه ته وه، مه گهر تاک و ته را نه گینا له شیعی نایینی به و لا وه شیعی تری نه نووسیوه. له کاتی گه ران و عهدا ل بوونیشدا به وای ساغ کردنه وه ی نه مه شیعه، چه ندان که س که ها و چه رخی نه مه دوو شاعیره ن و له سه رده می نه واندای ژباون، نه وه یان بۆ دووپات کردمه وه که شیعه که هی «شیخ نووری» یه نه ک (بیخود).

(*) مه به ست له بلاو کردنه وه ی له (گۆزانی کوردی) که له سالی ۱۹۲۸ دا له لایه ن که ریم سه عید زانستی له گه ل کۆمه لیک سرود و گۆزانی چاپ و بلاو کراوه ته وه.

له لایه کی تریشه وه ماموستا (بیخود) شیعریک نالی دتیریکی کورت و دتیریکی دریژ بیت. جگه لهو شیعره ی نیستاکه دراوه ته پالی هیچ نمونده یه کی شیعره تری نابین، لهم جوړه کیشانه و نهو شتوازه ی تیدا ره چاو کردی، بویه وه کاک (حه مه) ده لتي: [که دیوانه که ی بیخود ده رچو به هوی «دلاوه ران» سه وه له ناو کوږ و کومه له نه ده بیسه کانی سلیمانیدا بولغاختیک پیدا بو، و دپاره نهوان زیاتر ته ماشای شتو و ناوه روکیان کرد بو دیاریکردنی خاوه نی راسته قینه ی «دلاوه ران»]. پیدابوونی نهو مقومقویه ش له بهر نه وه یه زور لهو که سانه ی له نزیکه وه لهم مه سه لیه ناگادارن ماون و نه گهر به وردیش له مه سه له که نه زان، نه وه له شاعیریان بیستووه و ناگایان له بهر و توانایی نهو بو، یان له که سانی پتش خو یان بیستووه، چونکه هیچ کامیکیان ناحه زی ماموستا (بیخود) نین تا له ناحه ق شیعره که ی لی بکه ن به هی «شیخ نووری». (کاکه ی فله للاح) یش ههنگی له داری کلور نه دوزیه ته وه که (گه یشته) نه وه بتوانی پارچه یه که په خشان بدوزیته وه که ناوه روکه که ی به ته واوی له ناوه روکی «دلاوه ران» نه چن، چونکه نه م مه سه لیه، شتیکی زور زق و ناشکرا و پروونه و که م که سی نه دهب دوستی نه م سه رده مه، نه خوازه لا روشنبیر و نه دیسه کان ده دوزیه ته نه م مه سه لیه نه زان. بیتگومان (کاکه ی فله للاح) یش هه ر له ده می نه وانه وه بیستوویه تی و له وانه وه قوزتویه تیسه وه. به زیره کی و ته قه لای خوی نه گه یشتووه ته نهو راستیه، نجا شیعره به په خشان وه گیتراوه که ش نه ک هه ر له «دلاوه ران» ده چن، به لکو ته واوی په خشان که یه له قالبی نویهریتیکدا که له ژبانی کورده وه نزیک بی. ماموستا (شاکر فه تاح) ده یاره ی نه م شیعره ده لتي: [له سالی ۱۹۲۷ من قوتابی بووم له قوتابخانه ی (فه یسه لیه) که شیخ نووری خوی هات و نه م شیعره ی بی له بهر کردین و من یه کتیک بووم له ناو کوزسه کان که به شداربووم له نه داگردنی نه م نویهریته. شیخ نووری به دهنگی خوی، که دهنگیکی تا بلتی نایابی هه بو به نیتمه ی ره وان کرد] نجا ده لتي: [هه ر نه وسا پتی راگه یان دین که شیعره که به بونه ی شوږشی گهره ی فه رنه سه وه دانراوه. خوالیخوشبوو (مه محمود جهوده ت) که نه فسه ر و نه دیبیتی کورد بو له سالی ۱۹۲۵] به په خشان گوزیه سه ر زمانی کوردی، (شیخ نووری شیخ صالح) که هونه رمه ند و نه دیبیتی که به ناوبانگی نهو سه رده مه ی کورد بو کردی به هونراوه. له نگریتیکی تاییه تی جوانیشی بو دوزیه وه له سه ر له نگره ی [دیشب کی مرا وضع وطن در نظر آمد] که ناوازیکی فارسی بو^(۲) له سالی (۱۹۲۷) له لایه ن تیپی

(۲) نیستاش ماموستا (شاکر فه تاح) نهو ناوازه ی له بیر ماوه و پتش دوو سال له سه ر به کره یه ک تواری کردوه و پتشکه شی نهرشیقی نه مینداریتی روشنبیری و لاوانی کردوه.

لاسا ییکردنه‌وه و ساز و ئاوازی قوتابخانه‌ی یه‌که‌می سوله‌یانییه‌وه، نهم گۆرانیه‌یه له شیشه‌ی (ئۆیه‌ریت) دا لاسایی کرایه‌وه و گۆرانیه‌یه‌که‌ش گوترا. به‌لای دانیش‌توانی نهم سهرده‌مه‌وه زۆر په‌سند بوو، هه‌روه‌ها بۆ جارتیکی تر له‌سه‌ر شانۆی [یانه‌ی فه‌رمانبه‌رانی شه‌قلاوه] له‌ سالی (١٩٥٤) دا له‌ ژیتیر چاودیتیری مامۆستا (شاگر فه‌تاح) خۆی، بۆ جارتیکی تر نهم ئۆیه‌ریتشه‌ بووژیتیراوه‌ته‌وه و پیشکه‌ش کراوه. ئه‌وانه‌ی ده‌وریان تیتدا یاری کردووه، بریتی بوون له‌ فه‌رمانبه‌ران و قوتابیانی (شه‌قلاوه). مامۆستا (شاگر فه‌تاح) ده‌لتی ئۆیه‌ریتشه‌که‌ جیگه‌ی په‌زانه‌ندی بینه‌ران بوو^(٣) نهم ئۆیه‌ریتشه‌ له‌ چه‌ند ده‌نگینکی جیا‌جیای وه‌ک: [دلاوه‌ران - دایک - باوک - مناله‌کان - که‌چه‌کان - ئافه‌رت به‌مناله‌وه - کۆرس]^(٤) پیتکه‌ها‌تووه و نهم هه‌وت ده‌نگه‌ جیا‌وازه، هه‌ریه‌که‌یان به‌جیا، کۆمه‌له‌ که‌سانیک ده‌وری تیتدا ده‌بین و هه‌ریه‌که‌یان به‌جلوبه‌رگی تایبه‌تی خۆیا‌نه‌وه دینه‌ سه‌ر شانۆ.

ئیتستا ده‌مه‌وی بزانم کاک (مسته‌فا سائیب) چۆن توانی نهم شیعهره‌ دوورودرژێه به‌قوتابیان له‌به‌ر بکات؟! نه‌وه گوتمان په‌رۆشی قوتابییه‌کان بۆ سه‌روودی کوردی وای لیک‌کردن و زوو نه‌زه‌ری بکه‌ن، به‌لام ده‌بی بزانین کتی ئاوازی بۆ داناون و په‌راوه‌ی پتی کردوون، بۆ نه‌وه‌ی نهم ده‌وره‌ جو‌ر به‌جو‌رانه‌ نه‌دا بکه‌ن؟ یان بۆچی مامۆستا (بیخود) که‌

(٣) لهم قسانه‌ی سه‌ره‌مه‌دا سوودم له‌ موخازه‌ریه‌کی ده‌ستنوسی مامۆستا (شاگر فه‌تاح) وه‌رگرت، که‌ له‌ پایزی سالی (١٩٧١) له‌ هۆلی (تطبقات دار المعلمین فی السلیمانیه) دا پیشکه‌شی کردووه. موخازه‌ره‌که‌م له‌ خۆی وه‌رگرت.

(٤) نهمه‌ یه‌که‌م ده‌سته‌پیتشخه‌رییه‌ له‌ بزوتنه‌وه‌ی هه‌نهری ئۆیه‌ریتدا. کاک مه‌حمود زامدارش له‌ کتێبه‌که‌یدا «ده‌روازه‌یه‌ک بۆ ئاواز و گۆرانی کوردی» ل ١٥٥ ده‌لتی: [له‌ نیوئیمه‌شدا، تا ئیتستا گه‌لتی هه‌ولتی ساده‌ و سووک بۆ په‌ره‌پیتدانی نهم هه‌نهره‌ په‌رزه‌ دراوه‌ یه‌که‌ هه‌ولتی - به‌بۆچونی من - که‌ وه‌ک به‌لگه‌نامه‌یه‌کی نووسراو، بۆمان مابیتته‌وه، ئۆیه‌ریتی «دلاوه‌ران» به‌ که‌ له‌ سالی (١٩٣٠) و به‌خامه‌ی «ع. نووری» نه‌مر نه‌خسه‌ی کیشراوه، که‌ خۆی له‌ خۆیدا، نیشانه‌یه‌کی سه‌وزی وه‌چه‌ی یه‌که‌می بزوتنه‌وه‌ی پۆشنبیری کوردیا‌نه‌ له‌م باره‌یه‌وه). به‌لام ئۆیه‌ریتشه‌که‌ له‌ سالی (١٩٢٥) به‌ به‌خامه‌ی «م. نووری» یه‌ نه‌ک «ع. نووری». هه‌روه‌ها به‌روانه‌ رۆژنامه‌ی (هاوکاری) ژماره‌ «٣٥٥» ١٩٧٧/٢/١٦ گۆشه‌ی (ده‌نگی) و تارینکی کاک مه‌حمود زامدار به‌ناوی (به‌لگه‌نامه‌یتکی تر) که‌ ده‌لتی: [لام وایه‌ نهمه‌ یه‌که‌م ده‌س پیتشکه‌ری و یه‌که‌م ئۆیه‌ریتی کوردیه‌یه، که‌ به‌ شیعهر نووسرا‌یتته‌وه... سه‌یره‌...!].

مه‌به‌ستی بووه سروود به‌شه‌ویک دابنێ، سروودیکی کورتی خۆی نه‌داوه‌تی و په‌نای
 بردووه‌ته به‌ر ئهم پارچه شیعره به‌په‌خشان وه‌رگه‌تپاوه درێژه، که ئه‌رک و ماندوویتی زۆرتی
 ده‌وێ وه‌ک له‌وه‌ی خۆی بینوسێ؟! دوایی شێخ نووری که شیعره‌که هی خۆی نه‌بووبی
 چۆن به‌و گه‌رموگوری که‌فوکوله‌وه ده‌چی له‌ قوتابخانه به‌دوای کۆکردنه‌وه‌ی (کۆرس)
 ده‌گه‌رێ و به‌ده‌نگی خۆی راهێنان و په‌راوه‌یان پێ ده‌کا؟!

ئهو سروودانه‌ی که له‌ نامیلکه‌ی (گۆرانی کوردی) دا له‌ سالی (١٩٢٥) له‌ چاپ
 دراوان، به‌ناگاداری حکومه‌ت و [کاپتن لاین] (*) تا سالی (١٩٣٠) له‌ قوتابخانه‌کانی
 سلیمانی وتراوه‌ته‌وه، هونه‌ره‌که‌شی بۆ مه‌سه‌ره‌پیی ئه‌وسا ئه‌حمده به‌گی توفیق به‌گ
 ده‌گه‌رێته‌وه، بۆیه من وای بۆ ده‌چم ئه‌گه‌ر قسه‌که‌ی (مه‌سته‌فا سائیب) راستیش بێ ئه‌وه له
 سالی [٩٢٥ - ١٩٣٠] بووه، نه‌ک سالی (١٩٢٢)، که ئه‌مه‌ش وای دیسان
 ده‌پرسینه‌وه چۆن کاک (مه‌سته‌فا سائیب) زانیویه‌تی (بێخود) نوسه‌ی ئهم شیعره‌ی
 ناردووه بۆ سلیمانی، له‌ کاتیکدا شیعره‌که له‌ سالی (١٩٢٥) ته‌نیا له‌و سه‌رچاوه‌یه‌دا
 بلاوکراوه‌ته‌وه که نامیلکه‌ی (گۆرانی کوردی) یه‌؟!

که ئهم شیعره لهم نامیلکه‌یه‌وه که‌وتبێته ده‌ستی خۆنده‌واران و قوتابیان و به‌شێوه‌یه‌کی
 په‌رسمی له‌ قوتابخانه‌کان خۆنده‌رابێ، ئیتر نازانم کێ له‌ خۆیه‌وه ناوی (م. نووری) له‌سه‌ر
 ئهم سرووده‌ داناهه‌؟! که زانیمان سه‌رچاوه‌ی یه‌که‌می ئهو شیعره پشت به‌ستنه به‌و
 نامیلکه‌یه، جاریکی تر ده‌پرسین: (بێخود) که به‌سه‌ردان چووبی بۆ که‌رکووک، کاک
 (مه‌سته‌فا) خۆشی له‌ که‌رکووک بووبی و له‌ نزیکه‌وه ئاگای له‌ مه‌سه‌له‌که نه‌بووبی که ئهم
 شیعره چۆن ها‌تووه‌ته نووسین، ئه‌وه‌شی به‌چاکی پوون نه‌کردبێته‌وه که چۆن زانیویه‌تی
 (بێخود) ئهم شیعره‌ی ناردووه بۆ سلیمانی؟ له‌ کاتیکدا ئهم قوتابی بووه و (بێخود)
 پیاویکی به‌ته‌مه‌ن و خاوه‌ن پایه‌ی خۆی بووه، به‌ چ شێوه‌یه‌ک ئهو هاوڕێتییه به‌تینه له
 نێوانیاندا په‌یدا بووه؟! که‌واته ئهم قسه‌یه که له‌ په‌راوێزی ئهم شیعره‌دا نووسراوه، ته‌نیا
 وه‌ک قسه ده‌مینێته‌وه.

له‌ مه‌سه‌له‌ی بلاوکردنه‌وه‌ی ئهم شیعره‌ش به‌ناوی شێخ نووری کاکه (حه‌مه) ده‌لێ: (جا
 *) له‌جیاتی کاپتن چاپمن که سه‌ره‌ره‌شتی شالاری به‌سه‌ردادانی شاری سلیمانی کردووه، ئه‌فسه‌ریکی
 یه‌ده‌گی ئینگلیزیان خسته‌ شوینی ئهو که کاپتن لاین بو. ل ٢٤. کشف القناع عن بعض الوقائع
 العراقیه - الجزء الأول - مذكرات عبدالعزيز ياملكي في العراق - ١٩٥٧ - حقوق الطبع محفوظة
 للمؤلف - مطبعة دار المعرفة - بغداد.

نازانم مه به سستی کاک مسته فا لهم بلاوکردنه وهیه، بلاوکردنه وهی ناو رۆژنامهیه یان بلاوکردنه وهی به ده مه. خۆزگه ئه مه ی پروون ئه کرده وه و بۆی ده رئه خستین ناخۆ چۆن و له کویتدا بلاو کراوه ته وه، تا زیاتر مه سه له که مان بۆ پروون ببیته وه. ههر چه ند کاک (محهمه د) له سه ره تای وتاره کهیدا ئه وه ی ده رخستوه که له گوڤاری (دیاری لاواندا) بلاو کراوه ته وه، به لام من سه رچاوه ی یه که م جاری بلاوکردنه وه ی ئه م شیعره م ده ستنیشان کرد، به هیچ جوړیکیش له گوڤاری دیاری لاوان و یادگاری لاوان-دا بلاونه کراوه ته وه، دوا ی ئه وه ی بۆمان ده رکه وت ئه م چه ند قسه یه نه له پرووی میژووه وه راسته، نه به لگه یه کی راست و دروستی ئه وتۆی داوه به ده سه ته وه که پیاو دلی پیتی ئاو بخواته وه، بۆیه ئه و که سه ی باسه که ی بۆ کاکه (حه مه) گێڕاوه ته وه، قسه کانی وه ک بلقی سه ر ئاو وان و هیچیان ناچه نه سه ر یه ک، بۆیه ش موناقه شه م کرد تا بیسه لمیتم ئه و قسانه هاوسۆزی و لاریونه وه یه کی تیدا یه بۆ لای مامۆستا (بیخود)، به لام به شتیه یه کی ناڕه وا، نا هه قیشم نییه ئه و قسانه بکه م، فه رموون بزانن کاک (مسته فا سائیب) خۆی چی له لای کاکه حه مه وتوه: (ئه مه سه رله نوێ بیرى وروژاندمه وه و وتم بۆ سه رتیک له کاک مسته فا سائیش نه دم، بزانم به لکو شتیکی نوێی لای؟ له گه ل کاک محهمه د ره سو ل هاوار چوینه لای و سه رله نوێ باسه که م بۆ گێڕایه وه فه رمووی (ئاگام لێیه وه ختی خۆی مه حموود جه وده ت پارچه نه تریکی فه رانسزى کردبوو به کوردی، به من و ئه نه وه ی برامی وت خۆزگه که سه یتک بیکردبایه به شیعر، ئیمه ش به عه لی که مال باپیر و شیخ نووری-مان وت و شیخ نووری کردی به شیعر و ئیمه ش خستمانه سه ر ئه و وه زنی فارسییه (وه زنی سروودی: دیشب که مرا وضع وطن در نظر آمد) و به یانیان له قوتا بخانه ئه مان خۆتنده وه). (۵) که ئه م قسانه ش ته واو پیچه وانه ی قسه کانی کاک (عه بدوله حمان موفتی) یه که به ناوی مسته فا سائیه وه به کاک (محهمه دی) وتوه.

ههر له و نووسینه دا کاک محهمه د نووسیه تی: (منیش مه سه له ی نامه که ی نیتوان خۆی و کاک عه بدوله حمان موفتی-م هینایه وه بیرى که له (دیوانی بیخود) هکه دا ئیشاره تم بۆ کردوه و گوایه فه رموویه تی شیعره که هی بیخوده. فه رمووی: (نه خیر بیخود شیعرتکی که ی داومه تی) (۶). که ئه م قسه یه هه موو مه سه له که ده برێتیته وه و به ته واوی ئه وه ئاشکرا

(۵) پروانه رۆژنامه ی بیرى نوێ، ژماره (۶۶)، ۱۹۷۳/۹/۲۶، محهمه دی مه لا که ریم.

(۶) سه رچاوه ی پێشوو.

دهکات که کاک (عبدالرحمان موفتی) به لیپرسینه و ده قسه که ی بۆ کاک (حه مه) نه گیتراوه ته وه و ههر له راهی خوا ویستویه تی ئه م به ڕه یه بخاته مزگه وته وه، ههر بۆیه ش ئه وه ده ستنوسه که دراوه ته کاک (حه مه دی مه لا که ریم) به خه تی (بیخود) خۆی نه بووه.

تا ئیره یان پتیه ندی به قسه که ی مامۆستا (مسته فا سائیب) و گیتراوه ی له لایه ن کاک (عبدالرحمان موفتی) یه وه هه بوو، لیتره به دواوه ده گه ڕیمه وه سه ر قسه کانی کاکه (حه مه) که له وه دوو وتاره دا ده رباره ی ئه م شیعه نووسیویه تی. کاک (حه مه د) له وتاری یه که مهیدا ده رباره ی ئه م شیعه ده لێ: (بیخود) گه لێ شیعه ر تری وتوه که به ناوی (م. نووری) یه وه بلاو کرانه ته وه و شاره زایانی ژبانی بیخود و شیخ نووری ئه مه نه زانن و که سیان نکولییان له م راستیه نییه. که واته دوو ر نییه (دلاوه ران) یش یه کێک بی له وه شیعرانه). بۆ وه رامی ئه م قسه یه ده لێم (شیخ نووری) شاعیرێکی ئه وه ند ده سه پاچه و داماو نه بووه به رانه ر به شیعه ر دۆش دامابی و چاری له ناو و شوهره تیک بووبی لامیژانه له سه ر خوانی خه لکی تر خواردیته ی. که سیش به چه ند شیعه ریک و بلاو کرده وه ی چه ند نووسینیکی نه بووه به شاعیر و ڕۆشنیر، چونکه مرۆڤی بی به هره و توانست وه ک چه مه زستانه وایه ههر هاوین هات وشک ده کات و چک ده بی، بۆیه من له گه ل ئه وه نیم (بیخود) شیعه ر خۆی دابی به شیخ نووری، خۆتنده وه ی ئه م شیعرانه ی له وه دیوانه دا هه به باشتین به لگه ن که شاعیرایه تی شیخ نووری ده سه لێن، کاتیک شیخ نووری به ده سه خه تی خۆی بلێ: (له مندا لیه وه خه ریکی خۆتنده وه و نووسینم) و له ته مه نیکی زووه وه ده ستی دابیته خۆتنده وه و نووسین، ده شی شیعه ر خۆی بر دبیته لای (بیخود) و بۆی ده سکاری کردی، وه ک چۆن ده سکاری شیعه ر مامۆستا (گۆزان) یشی کردوه (۷) به لام بلێن شیعه ر بۆ نووسیبه ئه مه یان سه ته مه ده ره ق به شاعیرێکی لێوه شاره ی وه ک شیخ نووری.

سه ره رای ئه وه ش قسه که ی کاک (حه مه) ههر به ته نیا قسه یه کر دویه تی و هیچ به لگه نامه و پالپشتیکی زانستی له پالدا نییه، چونکه بۆمان ده ستنیشان ناکات (بیخود) که گه لێ شیعه ر تری به ناوی (م. نووری) یه وه بلاو کر دوه ته وه، ئه م شیعرانه کامانه ن؟! یان ئه و شاره زایانه ی ژبانی بیخود و شیخ نووری کین که نکولییان له و راستیه نییه؟! نه گه ر مامۆستا (بیخود) که مو نه وه رێکی ئه و سه ر ده مه بووه و خزمیکی

(۷) بر وانه ل ۱۵۱ شیعه ر ئه ده بیاتی کوردی) نووسه ری: ره فیق حیلمی - به غدا ۱۹۵۶.

نزیکی شاعیره، دهسکاری شیخ نووری کردبێ، ئەو ههچ خهوش و نهنگیهکی تیدا نابینم، چونکه (بێخود) خۆی زۆر پێزی ههبووه بۆ بههره و توانایی شاعیرایهتی شیخ نووری و بهشایهتی زۆر لهو کهسانه‌ی که له مه‌جلیسه‌کانی مامۆستا (بێخود) دانیشتون^(۸) ستایشی شیخ نووری و شیعه‌کانی کردووه. ناکرێ ئەو به‌دوور بزانی که شیخ نووری له کارتیکردنی (بێخود)ی خالی دوور بووبێ، له کاتیکدا (شیخ نووری) له زۆربه‌ی دانیشته‌کانی (بێخود) ناماده‌ بووه. ئەو کۆبوونه‌وانه‌ش جگه له (شیخ نووری)، کهسانی تری وه‌ک (گۆران) و (بێکه‌س) و (په‌مزی مه‌لا مارف) و (عه‌لی که‌مال باپیر ناغا)ی تیدا به‌شدار بوون. مامۆستا (بێخود) لهو شیعه‌یدا که بۆ (عه‌لی که‌مال باپیر)ی شاعیری نووسیوه‌ باسی (شیخ نووری)یش ده‌کات، که وه‌ک ده‌رده‌که‌وی ئەو کاته‌ی ئەو نامه‌ شیعه‌یه‌ی نووسیوه (شیخ نووری) له دانیشته‌کانی (بێخود) دوور بووه، بۆیه ده‌لێ:

له به‌زمی حوسنی خۆتا توخودا جار جاره یادم که
که من په‌روانه‌که‌ی روخساری شه‌معی مه‌جلیس ناراتم
به (شیخ نووری) به‌رموو چاوه‌کانت ماچ ئەکا (بێخود)
به‌یادی خانه‌یی خه‌مما‌ری ئەو مه‌ستانه‌ واهاتم^(۹)

دوا به‌دوای ساغکردنه‌وه‌ی رایه‌که‌ی مامۆستا (مسته‌فا سائب) ئەم جار به‌کاک (مه‌حه‌مه‌د) نووسیویه‌تی: (شته‌که هه‌ر به‌چاره نه‌کراوه‌یی مایه‌وه، تا له‌م دوا‌یه‌دا ئالۆزیه‌کی تریشی هاته‌ سه‌ر. نامه‌یه‌کی به‌پێز مامۆستا په‌مزی مه‌عرووفم بۆ هات تیا نووسیوو (ئەو غه‌زه‌له‌ی که له دیوانه‌که‌ی خاله‌ مه‌لا مه‌حمود بێخوددا چاپ کراوه به‌ناوی (دلاوه‌ران)ه‌وه، ئەو غه‌زه‌له‌ زۆر چاک نه‌زانم که هه‌ی مه‌لا مه‌حمودی خالمه‌ که له وه‌ختی خۆیدا دای به‌شیخ نووری شیخ سالح که بلاوی بکاته‌وه). له راستیدا که ئەو قسه‌به‌م خۆتنده‌وه، گومانم کرد وستم بۆ په‌واندنه‌وه‌ی ئەو گومانه‌ بچمه‌ لای چه‌ند که‌سانێکی باوه‌ر پیکراوی ئەو سه‌رده‌مه. یه‌که‌م که‌س که چوومه‌ لای مامۆستا (هه‌ردی) بوو، چونکه لهو شتانه‌ پتوبستی به‌ نامه‌وزوعیه‌ت نییه، که باسه‌که‌م له لا کرده‌وه ئەو له‌سه‌ری

(۸) له‌وانه‌ بایان (که‌مال په‌مزی مه‌لا مارف و ناسح حه‌یده‌ری و شیخ جه‌ناب و نه‌خۆل و شیخ حه‌سیبی شیخ نه‌حه‌مه‌د و نه‌حه‌مه‌د خواجه‌).

(۹) دیوانی بێخود- ل ۴۳.

مهسه له که هاتبووه و وتی: (ئهم شیعره هی شیخ نوورییه و له کاتی خۆیدا - واته که دیوانی بێخود بلاوکرایهوه - خهریک بوو و تارێک بنووسم، بهلام له بهر نهوهی ههر خۆم له نووسین نهختی سست و ته مبه له مهسه له کهم پشتگوێ خست.) ههر بۆ نه و مه بهسته خزمیکی نزیک شیخ نووری که نهویش (نووری کاکه حه مه) یه که به نووری غه ربی ناسراوه، ده رباره ی ئهم باسه وتی: (له سالی ۱۹۳۰-۱۹۳۱ دا له مالی باپیرم که ناوی (حاجی فه تاح قادر) ه که خالی شیخ نووری بووه، ئهم شیعره ی (نینتیباه) ی بۆ (میرزا ناوړه حمان)^(۱۰) و (حاجی حه مه نه مینی) برای خوێنده وه و له وێ منیش یه کتیک بووم له ناماده بووه کان.

دوای نه وهی له خوێنده وهی شیعره که ته و او بوو گوتی: (ئه گه ر مناله کان و که سه کان یه ک به یه ک لیته ده وه رکانیان نه بین، جوان ده رناچی) کاک (عه بدولقادر قه زاز) که یه کتیک بووه له وانه ی ده وران له م ئۆپه رتته دا بینیه و ناگای له چۆنیه تی نووسین و پێشکهش کردنیه تی ده لێ: (شیخ نووری پیاویکی زۆر هه لکه وتوو بوو. من یه کتیک بووم له وانه ی به شداری ئهم ئۆپه رتته م کردوه. له سالی (۱۹۲۷) له سلیمانی قوتابی پۆلی چوارم و پێنجه می ئیبتدانی بووم له قوتابخانه ی (فه یسه لیه) له گه ل مامۆستا (شاکر فه تاح) به یه که وه بووین، شیخ نووری خۆی هات و په راوه ی پێ کردین. من یه کتیک بووم له وانه ی ته مسیلی ده سته ی کورپانم ده کرد. هیچ نه مبیستوه ئهم شیعره هی مامۆستا (بێخود) بێ، ههر له سه ره تاوه له ده می شیخ نووری بیستومه و له به رم کردوه و خوشی پێی وتین و له به رمان کرد، ههر نهویش وتی شیعره که مامۆستا (مه حمود جه وده ت) له فه رهنسییه وه ته رجومه ی کردوه و منیش کردومه به شیعر. ئیتر به هه موو توانایه کییه وه هه ولێ له گه ل ئیمه دا بۆ سه رکه وتنی ئهم ئۆپه رتته، تیا شیا سه رکه وتین)^(۱۱).

ئینجا کاک (حه مه) نووسیویه تی (له م دوایییه دا ئالۆزییه کی تریشی هاته سه ر: نامه یه کی به رتیز مامۆستا ره مزی مه عرووفم بۆ هات تیا نووسیوو: (ئه و غه زه لی که له دیوانه که ی خاله مه لا مه حمود بێخود دا چاپ کراوه به ناوی (دلا وه ران) وه، ئه و غه زه له زۆر چاک ئه زانم که هی مه لا مه حمودی خالمه که له وهختی خۆیدا دای به شیخ نووری شیخ صالح که بلاوی بکا ته وه). دوای نه وهی کاک (مه حمه د) خۆی چوه ته لای مامۆستا (مسته فا سانیب) و ئالۆزییه که ی یه که می نه هیشته وه ته وه و منیش قسه کانم مونا قه شه

(۱۰) مه به ستی (میرزا ناوړه حمانی) خالۆزایه تی که شیعرکی شیوه نی بۆ نووسیوه.

(۱۱) قسه کانی مامۆستا (عه بدولقادر قه زاز) به شریتی کاسیت له لام پارێزراوه.

کرد که هه‌له‌ی زۆری تێدا بوو، ئیستا ته‌نیا نه‌وه ماوه له‌و قسانه‌ بدوێن که له‌ نامه‌که‌ی (په‌مزی مه‌لا مارف) دا هاتوه‌. وه‌ک ده‌رده‌که‌وێ مامۆستا (په‌مزی مه‌لا مارف) نه‌ویش ناگای له‌و نامیلکه‌ بچوکه‌ نه‌بی که بۆ یه‌که‌م جار نه‌م شیعه‌ی تێدا بلاوکراوه‌ته‌وه که له‌ سالی (١٩٢٥) دا به‌ ناوی (گۆزانی کوردی) یه‌وه ده‌رچوه‌ و هه‌ر له‌گه‌ڵ ده‌رچوونی شیعه‌ به‌په‌خشان وه‌رگێراوه‌که‌ نه‌میش کوردویه‌تی به‌شیعر، که نه‌و گورجی و ده‌ستبێرد کردنه‌ له‌ شیخ نووری به‌دوور نییه‌ له‌و کاته‌دا که له‌ ناو گه‌رمه‌ی کارکردن و داھێنان و نووسین بووه‌، نه‌گه‌ر وه‌ک خۆشی ده‌لتی ناگای له‌وه‌ بووه‌ (بێخود) نه‌م شیعه‌ی داوه‌ به‌ (شیخ نووری) ده‌بوايه‌ په‌نجه‌ بۆ نه‌و نامیلکه‌یه‌ رابکێشێ که بۆ یه‌که‌م جار شیعه‌که‌ی تێدا بلاوکراوه‌ته‌وه. یان له‌و ماوه‌ دوورودێژی دواي بلاوکردنه‌وه‌ی شیعه‌که‌ تا مردنی بێخود که ده‌کاته (٣٠) سال نه‌م حه‌قیقه‌ته‌ی ساغ بکردایه‌ته‌وه. یان به‌پیتی توانایی پۆشنبیر و قوتابییه‌کانی نه‌و ئۆپه‌رته‌یه‌یان نمایش کردبوو، له‌و راستییه‌ حالێ بکردایه‌، تا شیعه‌که‌ به‌ هی (شیخ نووری) وه‌رنه‌گرن، به‌لام نه‌و هاتوه‌ دواي مردنی (شیخ نووری) و (بێخود) نه‌و نامه‌یه‌ی بۆ کاکه‌ (حه‌مه‌) ناردوه‌، چونکه‌ ده‌زانی نه‌وان مردوون و لیتی نایه‌نه‌ ده‌نگ، به‌لام خۆ به‌ری خۆری راستی به‌بێژنگ نه‌گیراوه‌، تاکو نه‌مۆکه‌ش به‌ده‌یان که‌سی تر جگه‌ له‌و زاتانه‌ی ناوم هێنان، ماون و نه‌وه‌ ده‌زانن که نه‌مه‌ شیعه‌ی (شیخ نووری) یه‌، لێرده‌دا نازانم کاکه‌ (حه‌مه‌) له‌ پای چی نه‌م به‌لگه‌ به‌هێزه‌ ده‌داته‌ دواوه‌ که ده‌لتی: (ئه‌وانه‌ی لایان وایه‌ هی شیخ نوورییه‌، به‌لگه‌ی گرنگیان نه‌وه‌یه‌ بێخود شیعه‌تکی تری لهم‌ بابه‌ته‌ی نییه‌ و شیعه‌که‌ش به‌ناوی شیخ نوورییه‌وه‌ بلاوکراوه‌ته‌وه‌، به‌لکو بێخود شیعه‌ی نیشتمانپه‌روه‌ری که‌مه‌، ئیتر چۆن نه‌بێ ته‌نها به‌شایه‌دی یه‌ک که‌س بیده‌ینه‌ پال (بێخود)؟ کاکه‌ (حه‌مه‌) نه‌وه‌ ده‌لتی له‌ کاتێکدا هه‌ر خۆی ته‌نیا به‌قه‌سه‌ی (په‌مزی مه‌لا مارف) ده‌یه‌وێ نه‌م شیعه‌ بداته‌ پال (بێخود) و قسه‌ی نه‌م هه‌موو خه‌لکه‌ باوه‌رپێکراوانه‌ بداته‌ دواوه‌. که قسه‌که‌یشی بۆ خۆی به‌لگه‌یه‌کی به‌جێیه‌ و ده‌یان که‌سی دوور و نزیک له‌ شاعیر، بگه‌ر دۆست و خۆمه‌کانیشی ناگیان له‌ دانانی شیعه‌که‌ هه‌یه‌.

که‌واته‌ چۆن ده‌کرێ قسه‌ی هه‌موو نه‌مانه‌ بده‌ینه‌ دواوه‌ و به‌قه‌سه‌ی تاقه‌ که‌سێک بڵێن نامین؟ من تێناگه‌م نه‌گه‌ر شیواز و هه‌ندێ لایه‌نی هونه‌ری وه‌ک (کێش) نه‌کرێ به‌به‌لگه‌ی ناسینه‌وه‌ی شیعه‌ی دوو شاعیری وه‌ک شیخ نووری و بێخود چی بکه‌ینه‌ به‌لگه‌، له‌ پال نه‌و به‌لگانه‌ی هێنامانه‌وه‌؟ رهنگی به‌لگه‌ی هه‌ره‌ گه‌وره‌ی کاک (مه‌حه‌مه‌د) لهم‌ گومانکردنه‌ له‌سه‌ر نه‌و راپه‌ی له‌ سه‌روه‌ هێنامانه‌وه‌ پێداگرتن بێ له‌سه‌ر نه‌و راپه‌ی که‌

گوايه (بيخود گه‌لئ شيعرى ترى وتوه كه به‌ناوى (م. نوورى) يه‌وه بلاو كراوه‌ته‌وه و شاره‌زايانى ژيانى بىخود و شىخ نوورى نهمه نه‌زانن و كه‌سيان نكوليان لهم پاستيه نييه) نه‌گهر له پتودانگى نه‌و قسه‌يه‌وه سه‌يرى ديوانه‌كه‌ى (شىخ نوورى) بكه‌ين ده‌بى بلتين (شىخ نوورى) شاعير نه‌بووه، چونكه هه‌رچى شيعرى هه‌يه - كه به‌شيكى زورى برتياه له شيعره نه‌ته‌وايه‌تى و سياسيه‌كانى - هى بىخود بن و زاده‌ى نه‌زمون و هه‌لقولاوى تاقى‌كرده‌وى شىخ نوورى نه‌بن و بىخود دابيتى پتئ تا به‌ناوى خۆيه‌وه بلاويان بكاته‌وه و به‌زۆر بيكات به‌شاعير!

كاك (محهمه‌دى مه‌لا كه‌ريم) جگه له‌وه‌ى پايه‌كى بئ به‌لگه به‌ده‌سته‌وه ده‌دات، به‌ناوى كۆمه‌له‌ كه‌سانى ناپيارشه‌وه قسه ده‌كات بۆ مه‌به‌ستى پينه‌ كردنى نه‌و پايه بئ كۆله‌گه و بنچينه‌يه. هه‌تانه‌وه‌ى نهم قسه بئ به‌لگه‌يه كه به‌ته‌موژ پتچراوه، جگه له خۆى كه‌سى دى برۆاى پئ ناكا و كه‌سبش به‌و ناسانيه ناپتته عه‌قلييه‌وه، بۆيه زۆر بر ناكات و هه‌ر زوو ده‌بوكتته‌وه. كه شاره‌زايانى ژيانى بىخود و شىخ نوورى نهمه ده‌زانن، نه‌ى بۆچى به به‌لگه‌كانيانده‌وه نايه‌نه مه‌يدانه‌وه، تا زوو نهم تىكهل و پتكه‌ليه له شيعرى نهم شاعيرانه جيا بكه‌نه‌وه. من واتيه‌ده‌گم مه‌به‌ستى كاك (محهمه‌د) له‌و شاره‌زايانه به‌ته‌نيا كاك (عه‌بدولپه‌حمان موفتى) بئ^(١٣). كه زۆر تر له‌گه‌ل (بىخود) ى ماميدا هاوسۆزى هه‌يه. هه‌ر نهم قسه هه‌ره‌مه‌پيانه واى له كاكه (حه‌مه) كرده‌وه نهم قسانه بكات و پشتيان بئ به‌ستى. نه‌وه بۆ چهند سال ده‌روا من خه‌رىكى لى‌كۆلينه‌وه و ساغكرده‌وى ژيان و شيعرى (شىخ نوورى) م بۆ نه‌و مه‌به‌سته چهندان كه‌سم ديوه، تا ئىستا تووشى كه‌سى نه‌هاتم له گول ناسكتى به‌م شاعيره‌ گوتبئ، يان كه‌سى گومانى له توانايى و به‌هه‌رى شاعيرانه‌تى نه‌و كرده‌بئ. شىخ نوورى، شاعيرى دارده‌ست نه‌بووه به‌ده‌ست كه‌سانى تره‌وه قورميش كرابئ. يان خاوه‌نى كه‌سايه‌تى خۆى نه‌بووبئ، كرابيته (پووکار - واجه‌ه) و كه‌سانى تر كرده‌بتيان به‌كىلگه‌يه‌ك بۆ تاقى‌كرده‌وه‌كانى خويان و شيعريان به‌ناوى نه‌وه‌وه بلاو كرده‌بته‌وه.

به‌لگه‌ى ترى كاك (محهمه‌د) له‌وه‌ى نهم شيعره بداته پال مامۆستا (بىخود) نه‌وه‌يه كه ده‌لئ: (هه‌يچ سه‌ير نييه بىخود نهم شيعره‌ى خۆى به‌ناوى شىخ نوورىيه‌وه بلاو بكاته‌وه،

(١٣) سه‌ر له به‌يانى رۆژى ١٩٨٣/٧/٦ له سليحمانى چاوم به‌كاك (عه‌بدولپه‌حمان موفتى) كه‌وت و نه‌و پرسىاره‌م لئ كرد كه شيعرى (دلاوه‌ران) هى كتيه‌ وتئ: (هى كاكه نوورىيه و هه‌موو جار به‌ده‌نگى خۆش ده‌يگوت...!!).

چونکه شیعرى وا نیشانەى (موونه وەرەتەى) یەكە بۆ پیاویكى خانەدانى ناين پەرستى وەك (بێخود) لەو پۆژەدا بەناسانى لە لاين خەلكەكەو پەسەند نەكراو و لەبەر ئەو ناچار بوو كە بەناوى (م. نوورى) یەو بىلاوى بكاتەو كە كۆپىكى گەنجى تازه پىگەيشتوو بوو. من خۆم مەيلم بۆ لاى ئەو باوەرەى دوايىيە و... جارى نازانم كاك (محەمەد) بۆچى وىستووئەتى جامى رقى خۆى لىرەدا قەلب بكاتەو و بەهەر جۆرئى بىت دەيەوئ ئەم شىعرە بداتە پال (بێخود)؟ كەس نكولى لەو رايەى كاكە (حەمە) نىيە كە (بێخود) پياویكى موونه وەر و خانەدانى ناين پەرست بى، بەلام (خانەدانى) چ پىتوهندى بەو وەهەى ئەم شىعرە بداتە (شىخ نوورى)؟! يان ئىنسانى (موونه وەر) چۆن دەبى لەگەل خۆى و لەگەل مێژوو راست نەروات و شىعر بەناوى كەسانى ترەو بىلاو بكاتەو؟! يان مەرچە ئادەمىزادىك موونه وەر و ناين پەرست بى، لە هەمان كاتدا شاعىرىكى گەرەش بى؟! ئنجا برا بۆچى ئەو بەرەوا نازانى شىخ نوورى شتىكى لەو خانەدانىيەى خالى بەركەوئ؟ بەم جۆرە دەبينىن كاكە حەمە چاكى لى كردوو بەلاداو لە شىخ نوورى هەلكىلاو و ديسان ئىستەرمەى لەسەر ئەو يە كە ئەو شىعرى (بێخود) و بۆ ئەم مەبەستەش وەنەبى بەلگەى مەزووعى بەدەستەو بى، نا، بەلكو خۆى بەملا و ئەولا دادەدات و لە زۆر جاردا لە بابەتەكە دوور دەكەوئتەو. بۆيە لە وتارى دووهميشيدا هەر سوورە لەسەر ئەو رايە و دەلتى: (كە كاك مستەفا داواى سروودى نىشتمانى و نەتەو يى لە بێخود كردبى، ئەو و اتە بێخود و ناسراو بوو بتوانى شىعرى وا بلى هەرچەند شىعرى وا لە دىوانەكەيدا نىيە، كەواتە پتئى تىناچى (دلاوهران) هى ئەو بى و لەبەر ئەو كە بەوتنى شىعرى وا ناسراو، بۆيە داو يە بەشىخ نوورى كە گەنج بوو و خەرىكى سياست بوو، تا بەناوى خۆيەو بىلاوى بكاتەو) جارى كاك (مستەفا) داواى سروودى كوردى واتە (بەزمانى كوردى نووسرابى) لە (بێخود) كردوو.

ئنجا كە ئەو داوایەى عەرزى بێخود كردوو، كەى دەبىتە بەلگە بۆ ئەو (بێخود) بتوانى شىعرى وا بلى؟ پاشان كە كاك (مستەفا) دەلتى (لە سالى ١٩٢٢) ئەوسا قوتابى بووین لە كەركوك، هەرچەند كاك مستەفا نەينوسىو لەو تەمەنى هەژدە سالىيەى خۆى لە چ پلەيەكى خۆئىندن بوو، بەلام وەك دەرەكەوئ كۆپىكى گەنجى وەك ئەم كە هەستى نەتەوايەتى هەبووبى و حەزى لە سروودى نىشتمانى و نەتەو يى كردبى و وىستبىتى بەيانىان بەزمانى خۆيان سروود بلىن، هەر ئەو كەفوكولە گەنجانە يە پالى پتو نابى هانا بباتە بەر مامۆستا (بێخود)، بەبى ئەو يە بزائى رپەرەو شىعرى (بێخود)

له گهل داوايه كهى نهم كه متر يهك ده گريته وه. وهك كه نجيكيش واى زانيوه شاعير ده توانى له هه موو باهه تتيك بنووسى و ده توانى له هه موو باهه تتيك قه لم بخاته كار.

ئيتير بهم روو ليتانه (بيخود)ى شاعيرى رنچكهى ناين و ستايش كردنى خوا و پيغه مبهه، نابيته شاعيريكى ناسراو به شيعرى سياسى و نه ته وهى. سه ده مى (بيخود)يش نه وه نه ده ليتانه وه دوور نيهه تا نه توانين هاوچه ركه كاني ببينين و نه وه مان بو روون بكه نه وه كه (بيخود) بهم جوړه شيعره ناسراوه يان نه ناسراوه؟! نجا كاكه حه مه دواى دوو رسته پيغه واندهى نهو رايدهى خوځى ده وه ستى و ده لى: (كه واته رتي تى نه چن «دلاوه ران» هى نهو بى و له بهر نه وه كه به وتنى شيعرى وا نه ناسراوه، بوژه داويه به شيخ نوورى) له وسهر كاك «محهمه ده» ده بوست نه وه مان تتيگه ينى كه كاك مسته فائ قوتابى رووى له (بيخود) كردوه سروودى نيشتمانى و نه ته وهى بو بنووسى، چونكه (وا ناسراو بووه به توانى شيعرى وا بلتى)، به لام نهم جاره يان ده لى شيعره كه هى نه وه، چونكه به (وتنى شيعرى وا نه ناسراوه) نازانم نه مه يان چه ندى به چهند؟! نجا كه شيخ نوورى له بوارى سياسه تدا ئيشى كردبى و ده يان سه روتارى له رۆژنامهى (رۆژى كوردستان) و (بانگى كوردستان) دا نووسيبى، شرۆفه و شيكر نه وهى سياسى پيگه يشتوانهى له رۆژنامهى (ژيان) دا بلاو كر دبېته وه، تا نهو سالهى نهم سرووده يان بلتين نهم ئۆره رېتهى كه داوه به ده ستوه به ده يان شيعرى چاكى بلاو كر دبېته وه و به شاعير ناسرايى، ئيتير نازانم شيخ نوورى چ پيوتستى به وه هه بووه شيعر له (بيخود) وه رېگرى و به ناوى خوځى بلاويان بكاته وه؟!

كاك (محهمه ده) درېژه به قسه كاني ده دا و ده لى: (جا نه گهر وهك كاك مسته فا سائيب نه فه رمووئ بېخود شيعر يكى ترى سروودى دا بېتى، نه بى نهم شيعره كامه بى و چى لى هاتبى و چۆن كه - به گوڤره قسه كاك مسته فا سائيب - له ناو قوتابيه كاندا بلاو بووه ته وه، نه خراوه ته كتيبى (گوڤرانى كوردى) و ئيستا كه س ناگاي لى نيهه؟ نه مه جار يكى تر زياتر نهو بيره لا نه چه سپيڼى كه (دلاوه ران) هى بېخود بى و وهك و تم بوژه دا بېتى به شيخ نوورى، چونكه خوځى خه ريكى سياسه ت نه بووه و شيخ نوورى خه ريكى بووه). دواى نه وهى كاك (مسته فا سائيب) وهك كه سپيگ ناگاي لهو سرووده بى ده لى سرووديكى تر بوو داي به من، كاك (محهمه ده) هه ر مه سه له كه ده باته وه سه ر نه وهى (مريشك له هيلكه يه، يان هيلكه له مريشكه)، نه گينا نهو سروودهى كه كاك (مسته فا سائيب) باسى ده كات كه له ديوانه كه دا نه بى، بوچى نه مه جار يكى تر نهو بيره لاي كاكه

حه مه نه چه سپینتی که (دلاوهران) هی (بیخود) بئ؟ یان له پای چی دابیستی به شیخ نووری؟!

ئجنا که ی مەرجه (گۆزانی) هه موو سرووده کانی نهو سهرده مه ی تیدا بووبی، تا نهو سرووده شی تیدا بلاو بکرتیه وه؟ له کاتیکیدا (گۆزانی) یه که ی - کوردی و مهربوانی - له گه ل ریزم بو کوشش و تهقه لایان، راگوێزرانه وه ی نهو نامیلکه بچوکه یه که به ناوی (گۆزانی کوردی) له سالی (۱۹۲۵) له سلیمانی له چاپ دراوه!! واته دوا ی بلاو بوونه وه ی شیعره به په خشان وه رگیتراوه که به ماوه یه کی ئیجگار که م و هه ر له هه مان سالد له لایه ن (ئه حمده به گی توفیق به گ) ی ناشنا و دۆستی شیخ نووری له چاپ دراوه، نهو کاته ش شیخ نووری له تروپکی ده سه لاتی دا بووه به سه ر شیعر نووسین و خوێندنه وه و داهێناندا، چونکه وه ک هه موو لایه ک ده زانی و مامۆستایان (گۆزان) و (ره فیق حیلمی) و (عه لانه ددین سه جادی) ی ش دانی پیدا ده نین، که شیخ نووری له سالانی (۱۹۲۰- ۱۹۳۰) دا شیعر ی کوردی ناوچه ی سلیمانی تازه کردووه ته وه. وه ک کاک حه مه ده لئ: (شیخ نووری کورپکی گه نجی تازه پتگه یشتوو) نه بووه، ته مه نیشی (۲۹) سال بوو. له ناو خه لکیشدا ناسراو بووه، بگره شیعر و نووسینه کانی له ناو خوێنه رانی نهو سهرده مه دا په سند کراوه و جیگه ی ره زامه ندییان بووه.

به نیسه بت نه م ئۆپه رتیه شه وه دوا ی دوو سال تپیه ر بوون به سه ر نووسینیدا، واته له سالی (۱۹۲۷) دا که خراوه ته سه ر شانۆ خه لک زۆر په سندیان کردووه. جا نازانم کاک (مه مه د) له سه ر بناغه ی ج به لگه یه ک ده لئ: (به ناسانی له لایه ن خه لکه وه په سه ند نه کراوه، له به رنه وه ناچار بووه که به ناوی (م. نوورییه وه بلاوی بکاته وه...؟!). گریمان له و ساله ی نیشان دراوه، جیگه ی ره زامه ندی و په سه ندی خه لکه که نه بووبی، نه ی بۆچی له سالی (۱۹۲۸) و (۱۹۳۲) که دوو جارپکی تر له نامیلکه ی (گۆزانی) ی که ریم سه عید زانستی و کوردی و مهربوانی - دا بلاو کرایه وه نه م نه ئینییه هه ر نه خرایه روو؟

وه ک وتمان (شیخ نووری) له سالی (۱۹۲۵) دا له ته مه نی (۲۹) سالی دا بووه، له و ته مه نه شدا وه ک له ببیلیۆگرافیا که ی ریکم خستوو ده رده که وئ تا نهو کاته چه ندان شیعر و وتاری سه رکه و تووی نووسیوه، گرینگترینیان نهو (۲۵) زنجیره و تاره یه که له رۆژنامه ی (ژیان) دا بلاوی کردووه ته وه که به سه ره تای ره خنه ی تیۆری کوردی داده نرئ. پتشتیش وه ک موونه وه رپکی سه رده می خۆی، یان باشتر وایه بلتین له سه رده می هوکمه دارتتی شیخ مه محمودی نه مردا، سه رنووسه ر و به رتیه به ری دوو رۆژنامه ی سه رده می شیخ مه محمود بووه

که رۆژنامه‌ی (پۆژی کوردستان) و (بانگی کوردستان) بوون، هه‌روه‌ها له‌گه‌ڵ پیاوه به‌ده‌روه‌ه بووه‌کانی سهرده‌می خۆی نیشی کردووه و هه‌لسوکه‌وتی کردووه. زۆر له‌و که‌سانه‌ی چوومه‌ته‌ لایان و ده‌رباره‌ی (شیخ نووری) پرسیارم لێکردن، له‌سه‌ر ئه‌و رایه یه‌ک ده‌گرنه‌وه که شیخ نووری نه‌وه‌نده‌ زرنه‌گ بووه، به‌گۆتیه‌ی سهرده‌می خۆی له‌ هه‌موو هاوه‌له‌کانی پیشکه‌وتووتر و باخه‌به‌تر بووه و ئاگادارییه‌کی زۆری له‌ نه‌ده‌بیاتی فارسی و تورکیدا هه‌بووه. واته‌ وه‌ک کاک (مه‌مه‌د) ده‌ریخستووه، کابرایه‌کی ده‌سته‌پاچه و سێبه‌ری (بیخود) نه‌بووه، مامۆستا (بیخود) خۆشی بایه‌ نیستاکه‌ قبوولی نه‌ده‌کرد به‌و شێوه‌یه‌ی بای (شیخ نووری) بکریته‌!

ئه‌گه‌ر وه‌ک کاک (مه‌مه‌د) ده‌لتی، مامۆستا (بیخود) له‌وه‌ ترسا بی ئه‌م شیعهره‌ له‌ لایه‌ن خه‌لکه‌وه‌ په‌سه‌ند نه‌کری، بۆچی ناویکی خوازاوه‌ی بۆ خۆی هه‌له‌نه‌بژارد و به‌پاری دا به‌ناوی - شیخ نووری - یه‌وه‌ بلاوی بکاته‌وه؟! شیخ نووری که‌ یه‌که‌م هه‌نگاوی به‌ره‌و تازه‌کردنه‌وه‌ی شیعری کوردی هاوێشت، سلی له‌وه‌ نه‌کرده‌وه‌ شیعهره‌که‌ په‌سه‌ند ده‌کری یان نه‌، به‌قه‌ده‌ر ئه‌وه‌ی ویستی بیه‌ته‌ پیاوی سهرده‌می خۆی و به‌ته‌نگ داوایه‌کانی میژووه‌وه‌ بچن. مه‌نتیقی میژووی به‌گه‌وره‌تر زانی له‌ مه‌نتیقی ساده‌ و ساکار و عه‌فه‌وییانه‌ی خه‌لک. ئه‌گه‌ر یه‌کیه‌ک خۆی ئه‌و ته‌یگه‌یشتنه‌ ته‌واوه‌ی له‌ لا یه‌تیه‌یشتوو و کامل نه‌بووبن چون قبوولی کرد له‌ په‌سندکردن و نه‌کردنی شیعهره‌که‌ له‌ لایه‌ن خه‌لکه‌وه‌ بکریته‌ قوچی قوریانی تا (بیخود) شیعری خۆی به‌ناوی ئه‌وه‌وه‌ بلاو بکاته‌وه؟ ئه‌وه‌ له‌ کاتیکدا یه‌ خۆی له‌و سهرده‌مه‌دا خاوه‌نی پله‌ و پایه‌ و یه‌تیه‌ی کۆمه‌لایه‌تی و سیاسیی و رۆشنییری گه‌وره‌ی خۆی بووه. دوا به‌دوای ئه‌وه‌ شیعریکی نیشتمانپه‌روه‌رانه‌ی وا بۆ ده‌بن جیه‌گی په‌زنامه‌ندی و په‌سندی خه‌لک نه‌بن؟! چ دا‌بونه‌ریته‌کی کۆمه‌لایه‌تی و سیاسیی ئه‌و سهرده‌مه‌ی به‌زاندووه؟! جگه‌ له‌وه‌ی هه‌نگاوانه‌یکه‌ به‌ره‌و باه‌تیه‌کی تازه‌ به‌خوینه‌ران و بینه‌ران که ئه‌ویش هونه‌ری (نۆیه‌ریته‌)ه‌؟!!

(شیخ نووری) یه‌ک له‌و سهرده‌مه‌دا ده‌ستپیشخه‌ری له‌ زۆر بواردا کردبێ و بگه‌ شۆره‌سواریش بووبن له‌و ده‌ستپیشخه‌رییانه‌ و گه‌وه‌ی میژووی بۆ خۆی برده‌یه‌ته‌وه‌، ئیدی چ یه‌یوست به‌وه‌ ده‌کات له‌م هه‌نگاوه‌شیان به‌ترسێ و گوێ بداته‌ ئه‌وه‌ی په‌سه‌ند ده‌کری یان ناکری؟ ئه‌گه‌ر شاعیر و نووسه‌ر له‌ پشت خه‌لکه‌وه‌ به‌روا، ئه‌ی په‌تیره‌وایه‌تی نووسه‌ر چیه‌ و له‌ کوێدا یه‌ و چون ده‌توانی له‌ به‌واری نووسیندا شۆرشگه‌یه‌یه‌تی خۆی به‌سه‌لمێنن، له‌وه‌ی خه‌لک بۆ ته‌یروانیی پیشکه‌وتووتر به‌ات و چێریان پێش به‌خت؟

وهرگيتړې نهم شيعره ده نو سې: [فيكر و مه نزيه كهي كه نه ساس ته شكيل ده كا به نه زهر نه حوالی روحیه و تهمايولاتی خو مانه وه هلگيتړايه وه و به موقه ديمه يي كه وه عه رزم كردا شيخ نوريش هر له سر هه مان شيوه به [نه زهر نه حوالی روحیه و تهمايولاتی خو مانه وه] شيعره كهي هلگيتړاوه ته وه و تامو بويه كي خو مالتيسانه ي داوه تې. لهم پتسه كييه ي وهرگيتړشدا هيچ نيشاره تيكي دوور و نزيك نابنين كه زووتر وهرگيتړا (*) بې.

به لگه يه كي ترم بو نهم شيعره كه هي - شيخ نووري - يه نه وه يه، كه شيخ نووري له بواری نووسيني شانودا كه شيعري تپه لگيتش كړدوه نه وه يه كه [فاتمه خانی محيه ددين پري] ده يگيتړته وه: [هر نه وه نده بيستان فوئاد ره شيدی ماموستای كوران شانوكه ري «نيرونی زورداري» ي پتسه كesh كړدوه و بهو كاري هه ستي زور كه سي بزواندوه، نيمه ش هاتينه مهيدان و ويستان هه نكاويكي باشر بنين. بيري يه كيكمان بو نه وه چو كيتسه يه كي نه وتوی ناو كو ماله كهي خو مان باس بكهين كه زور تووشی يه كيك له قوريانيه كانی ده هاتين، به لام كه سمان ده ست و زاتی نووسينمان نه بوو. بويه كا په نامان برده بهر شيخ نووري و نه ویش له سر پتسينياری خو مان شانوكه ري «دايك» ي بو ناماده كړدين. قوتابخانه مان پازانده وه و پرده مان هه لواسی و نزيكه ي حفته يه ك ژنانی شار پرويان تې كړدين و به پرده وشوه سه يري «دايك» يان ده كړد. بهيجه ي خوشكم دهوري دايك و شه فقه سه عيد كه قوتابييه كي وريای قوتابخانه كه مان بوو دهوري دكتوره ي بيني. ديار بوو له تلی دلی بينه رانيان ده دا] تا نيمړوش چ خوی، چ خوشكي ناوه روکی «دايك» يان له بيره كه به شيكي به شيعر هوترا بووه. «دايكه ي نه خو تينده وار به هه له ده رمانتيكي عه تاره كان ده رخواړدی كزيه كهي ده دات، ده رمانه ده يخاته گيانه لا، هاوار و قيژه و گريه ي دايكي كلول گهړه كي دينيته سه ير. يه كيك له سر سپيه ژيره كانی دراوسې به هه له داوان خوی ده كات به ژوردا ده پرست:

(*) شيخ نووري له ژبانی شيعر نووسيني خويدا جگه لهو په خشانه ي كه به شتوي نويه ريت كړدوويه تي به شيعر، نه زمونځكي ديكه شي هيه له شيعري (مه قبر دا)، چونكه نهو شيعره ي عه بدو له حق حاميد وه ك خوی نووسيويه تي يه كسر له توركيه وه وهرينه گيتړاوه، به لكو (عه رب فه می)، به په خشان كړدوويه تي به عه ربی و شيخ نووري - ش لهو وهرگيتړانه وه به شيعر دا پرستوه ته وه، نه وه دووم تاقيكړدنه وويه تي له پاش نويه رتي (نينتيا به)، ديسان نه مه ش ده سه لميني كه نهو جوړه به پيره وه چوون و كارانه زياتر جتگه ي بايه خي شيخ نووري بووه نه ك بيتخود كه كاري لهو جوړه ي نيه.

چییه نهم گریه و زارییه
بو چیته هاوار و ته لاش

دایکه به شیرزه یی:

هرگیز خه وی نه بوو منیش
چووم دامی توژیک شیلهی خاش خاش

دراوسیکه یان که نهمه ده بیستیت، ده ستورد ده چیت به دوا ی دکتوره ی شاردا، دکتوره
به هه مان ده ستور ده پرستیت:

چییه نهم گریه و زارییه

دایک: چووم دامی توژیک شیلهی خاش خاش
دکتوره:

جا

کتی به توژی وت ده وایه کی زهریف و باشه
تیلفی وا قابیلی ده رمانی وه ک خاش خاشه؟
خیراکه نهم ده رمانه ی بده ری
به لکو به جارتیک چاره ی بکری
نیت هرگیز له و ده وایانه ی نه ده دیتنی
دایک:

تویه بی، تویه بی یا ره بی

هه تا ماوم ده رمانی وای نه ده منی (۱۴)

شیعریکی تری (شیخ نووری) که دراوه ته پال ماموستا (بیخود) شیعریکی شیوه نه که
شیخ نووری بو هاوړتی خوژی «عبدالکهریم به گی حاجی عبداللای که رکوکلی زاده» ی
نووسیوه. نهم شیعری ناو ناوه (تالعی کوردی به دبه خت). که ریم به گ حاکمی مونفهریدی

(۱۴) د. که مال مه زهر نه حمده - فاقه محی الدین پهری پیشرو و سهریازی نه ناسراو ژماره (۷۳) ی
گوڅاری روښنیری نوی نادار ۱۹۷۹-۱۷-۱۸ منیش هه مان زانیاریم له و چاوپیکه وتنه ی له گه ل
فاقه خان نه نجامم دا له سر شریتی کاسیت تو مار کردوه.

سلیمانی بوو، له (۱۸) ی نهیلوولی سالی (۱۹۲۰) دا کۆچی دوايي کردووه. ئهم شيعره له لاپهړه (۹۶ - ۱۰۰) ی دیوانه کهي بيخودی گرتووه. يه کهم به لگهي به هي «شيخ نووري» زانيني ئهم شيعره نهويه که (شيخ نووري) داواي له ماموستا (نجمه دين مهلا) کردووه شيعره بلاوکراوه کاني نيو پوژنامه و گوڅاره کان له دهفته ريکدا به دهسته خوي بنووسيته وه. ئه ميس داوايه کهي شيخ نووري به جتي هيتاوه و له سهر بهرگي ناوه وي نهو دهفته ره سهد لاپهړه يييه ي بۆ نووسينه وي شيعره کاني ته رخا کردووه نووسيويه تي: [کاکه نووري زور زور سلاوت لي ئه کهم. به سهری تو عمومي مه وجوداتي جهريده ي کوردستان گه راوم، له مه زياترم بۆ نه دوزرايه وه که ليته دا نووسيومه ته وه و هه مووي به ته نريخ و نومرووي خوي ده رجم کردووه] ئه و قسه يه نه وه ده رده خات ئهم شيعري - تالعي کوردي به دبه خت - يه کيکي بئ لهو شيعرانه ي به قه لئهم و دهسته تي ماموستا (نجمه دين مهلا) نووسراوه ته وه و لاپهړه [۲۰ - ۲۴] ی نهو دهستنوسه ي گرتووه، به للام وهک شيعره کاني تري دهستنوسه که نه نووسيوه له چ پوژنامه يه ک يان گوڅاريکدا بلاوکراوه ته وه. منيش له کاتي گه ران و هه لئدانه وي لاپهړي پوژنامه و گوڅاره کاغان ئهم شيعره م بهرچاو نه که وت. وا دياره نوسخه يه کي ئهم شيعره له لاي ماموستا (نجمه دين مهلا) بووي و له گه ل شيعره کاني تر نووسيويه تيه وه. له وانه يه ئهم شيعره ي شيخ نووري چهند نوسخه يه کي له بهر نووسيبيته وه و يه کي لهو نوسخانه که وتبيته لاي ماموستا (بيخود). شيخ نووري که دهفته ره کهي له ماموستا (نجمه دين مهلا) وه رگرتووه ته وه، خو شي هاتووه چاوي پيدا گيتره وه و سه رگورشته ي ژياني خوي له گه ل هه ندئ پارچه شيعري تري له لاپهړه سپييه کاني نهو دهفته ره نووسيويه ته وه، بگره له زور شويندا به مه ره که بي سه وز له نگييه کاني چاک کردووه و وشه ي تازه ي له باتي هه ندئ وشه ي تر داناوه. يه کي لهو شيعرانه ي چاوي پيدا گيتره وه، شيعري (تالعي کوردي به دبه خت) له. دياره نه گه ر نهو شيعره هي خوي نه بوايه، وهک چۆن لهو دهستنوسه دا له سهر شيعريکي وه رگيتره واي (زيتوره) ي نووسيوه هي (زيتوره)، به بي نه وي له پوژنامه که دا ناي زيتوره نووسراي، به م شيويه دلنيا بووم نه گه ر ئهم شيعره هي ماموستا (بيخود) بوايه ده بيردوه لاي نهو.

بۆ جاريکي تر ماموستا (نجمه دين مهلا) چهند پارچه شيعريکي تري (شيخ نووري) له چهند لاپهړه يه کي به يه که وه نووساوي (۲۲) لاپهړه ييدا نووسيويه ته وه. وا ده رده که وي ئهم چهند لاپهړه يه ي له که شکو ليکي گه ورده دا نووسيبيته وه و نهو لاپهړانه ي پتوه ندي به (شيخ نووري) يه وه هه يه ماموستا (نجمه دين مهلا) داويه تي به (شيخ نووري). لهو

دهستنوسه شدا همديسان شيعرى (تالعى كوردى به دبهخت) نووسراوه ته وه و لاپه ره (۱۲ - ۱۶) ي ئه م دهستنوسه ي گرتووه.

دهستنوسىكى ترى ماموستا (نهجه ددين مهلا) برىتى بوو له حدوت لاپه ره، نه مه شيان له كه شكوتليك جيا كراوه ته وه. يه كئى له شيعره كانى ئه م دهستنوسه ش، شيعرى (تالعى كوردى به دبهخت) بوو.

ماموستا (بيخود) ته نيا يه ك شيعرى نيشتمانى هه يه له لاپه ره (۶۹) ي ديوانه كهيدا بلاو كراوه ته وه. له م شيعره دا دهلتى:

ئه ي به مال و به سهر فيداي وه تن
وه ي وه كو كاكي خوت برى وه تن
دامه نى كام و ده ستى تو دوورن
تا به روخ نه بيه گهردى راي من
تا من و تو نه بينه په روانه
شه وقى چون خوش نه بين چراي وه تن

وهك ماموستا (ههردى) دهگيرپه ته وه و دهلتى: (بيكه سى شاعير هه موو جارى كه سه رخوش ده بوو، به م شيعره وه ده يگرت...) به لتى وهك ده رده كه وي، شيعرىكى نيشتمانى لاوازه و سه ركه وتوو نيه. نه مه ش توانجيتك نيه بۆ پله و پايه ي كه سىكى وهك ماموستا (بيخود) كه پايه يه كى ناينى به رزى هه بووه، به لكو نه وه ده گيه نئى كه له بوارى شيعرى نيشتمانيدا ده سه لاتدار نه بووه به و شيوه يه ي كه له بوارى تردا نه سپى خۆى تاوداوه. نه وه سه ره راي نه وه ش، شيعره كه به ته كليف نووسراوه و به رادان دراوه، شيعرىش به م جوژه بووترئ، هه لبه ته زۆر له خوكردن و ونكردن كه فوكولى شاعيرانه ي تيدا ده رده كه وي.

خوينه رى شيعرى (تالعى كوردى به دبهخت) نه وه ي بۆ روون ده بيتته وه، كه سىك نه و شيوه نه به كه فوكول و به سۆزه بۆ كه سىك دهكات كه تيكه ليه يه كى گيانى به گيانى و نزىكى و خوشه ويستيه يه كى نه وتۆيان له نيواندا بووي، كه مردنه كه ي بوويته هۆى به جئ هيشتنى كار تيكردن يه كى زۆر گه ووه له سه رى. ههر بۆيه ش مردنه كه ي به به دبهختى (تالعى كورد) داده نئ و به و شيوه گه رموگوره فرميسكى بۆ ده پيژئ و شيوه نى بۆ ده كا. وهك زانراو يشه ئه م تيكه لاوى و ناشنايه تى و خوشه ويستيه به تينه له نيوان (بيخود) و (عه بدولكه ريم به گى حاجى عه بدوللاي كه ركوكولى زاده) دا نه بووه، تا مردنه كه ي له لاي نه وه نده

کۆستیکی گه‌وره و گران و جهرگېر بڼ، نهم لاوانه‌وه پر له سۆزه‌ی بۆ بنووستی!

مامۆستا - شیخ محهمه‌دی خال - ده‌رباره‌ی نه‌و شیعره و پتوه‌ندی (بیخود) به (عبدالکهریم به‌گ) وه‌ ده‌لتی: (که‌ریم به‌گ به هیچ شتیه‌یه‌ک نه‌و پتوه‌ندییه‌ی له‌گه‌ل (بیخود) دا نه‌بووه، به‌لام له‌گه‌ل (شیخ نووری) دا هاوپایاله‌ بوون، بۆیه شیعره‌که ههر به‌ هی شیخ نووری ده‌زانم نه‌ک (بیخود). هه‌روه‌ها مامۆستا (هه‌ردی) یش ههر رای وایه (نهم شیعره‌ هی شیخ نووریه، چونکه پتوه‌ندی دۆستایه‌تییان له‌گه‌ل یه‌کترا زۆر به‌تین بووه و زۆربه‌ی شه‌وان به‌یه‌که‌وه دانیشتون و خواردوویانه‌ته‌وه) مامۆستا (ناسح حه‌یده‌ری) ده‌لتی: (له‌به‌رنه‌وه‌ی عبدالکهریم به‌گ کوردیکی موسته‌قیم بوو، شیخ نووری زۆر خۆشی ده‌ویست و زۆر به‌یه‌که‌وه بوون) به‌رێز (فه‌تحو‌للا شیخ ره‌شید) ده‌لتی: (عبدالکهریم به‌گ نه‌گه‌ر پتوه‌ندیشی به (بیخود) وه‌ بوویتی، نه‌وه پتوه‌ندییه‌کی زۆر کز بووه، به‌لام زۆرتر له‌گه‌ل شیخ نووری هه‌لسوکه‌وتی ده‌کرد. تا مردنیش ههر به‌یه‌که‌وه بوون. شه‌وان به‌یه‌که‌وه داده‌نیشتن و هاموشۆی یه‌کتریان ده‌کرد). مامۆستا (حیلمی) شاعیر له‌ باره‌ی نهم شیعره‌وه ده‌لتی: (به‌ده‌سخه‌تی خۆی شیخ نووری نوسخه‌یه‌کی نهم شیعره‌ی بۆ من نارد بۆ هه‌له‌بجه، ئیستاش له‌ بیرمه به‌مه‌ره‌که‌بی سه‌وز بۆی نووسیوووه‌وه. تا نهم دوا‌یییه نهم ده‌ست‌نووسه‌م ههر مابوو، هه‌ول ده‌ده‌م بیدۆزمه‌وه). (١٥). ئیتر نازانم به‌ چ به‌لگه‌یه‌ک نهم شیعره‌ی - شیخ نووری - دراوه‌ته پال مامۆستا بیخوده‌وه؟!

جگه‌ له‌و دوو شیعره‌ی باس‌مان کردن که درابوونه پال مامۆستا (بیخود)، له‌ لاپه‌ره (١٥٨) ی دیوانه‌که‌یدا - به‌شی تاکه‌کان - کاک (محهمه‌دی مه‌لا عبدالکهریم)، دێره شیعره‌یکی ئاشکرای - نالی - یشی خسته‌وه‌ته ناو تاکه شیعره‌کانی (بیخود) وه‌ که نه‌ده‌بوایه نه‌وه‌یان به‌سه‌ردا تیپه‌رێ. نه‌مه‌ش تاکه شیعره‌که‌یه:

ده‌ستم که به‌صه‌د وه‌عه‌ده له‌ صه‌د لاوه شکاوه

جهری نییه نهم که‌سره، هه‌تا نه‌یخه‌مه نه‌ستۆم (١٦)

(١٥) ههر له‌و دانیشه‌دا مامۆستا (هه‌ردی) یش که له‌وئ ناماده‌ بوو، رای وابوو که نهم شیعره‌ هی شیخ نووریه.

(١٦) به‌روانه دیوانی نالی - مه‌لا عبدالکهریمی موده‌پرپس و فاتح عبدالکهریم هه‌مان به‌یت له‌ لاپه‌ره (٣٨٤) دا بلا‌وکراوه‌ته‌وه. هه‌روه‌ها دیوانی نالی و فه‌ره‌نگی نالی - د. مارف خه‌زنه‌دار لاپه‌ره (٨٩) سالی ١٩٧٧ .

نهم دیره شیعره‌ی - نالی - وهک شیعره‌کانی پیشتر باسمان کردن، هدرکه له ناو ده‌ستنوو سه‌کانی ماموستا - بیتخود - دۆزراوه‌ته‌وه، یه‌کسه‌ر به‌شیعره‌ی نه‌وی تینگه‌یشتوون، له‌کاتیکدا نهمه‌ تاکه شیعریکه له ناو شیعریکه‌ی درێژی - نالی - دا که نهم تاکه شیعره به‌ناوبانگه‌ی - نالی - چووپیته ناو نه‌و دیوانه‌وه، نیتر قسه‌ بو نه‌وه ناهیتلایته‌وه که شیعره‌کانی تریش ههر به‌م چه‌شنه‌ ڕنگه‌ی ناو نهم دیوانه‌یان گرتبیته‌به‌ر. جگه له‌مانه‌ش، شیعریکه‌ی چوار به‌یتیه‌ی تر له دیوانه‌که‌دا له‌ لاپه‌ره (١٤٩) دا بلاو‌کراوه‌ته‌وه، که ده‌بنی ره‌شنوو سی یه‌که‌می نه‌و شیعره‌ بیت که (شیخ نووری) بو (شیخ برایی) برای وتوو. نهمه‌ش پارچه شیعره‌که‌یه:

بلا فرمیسکی خوتنن بو نه‌پژئی بیل‌بیل‌ه‌ی چاوم
به‌حرفی ناله بو نه‌پژئی، زمانی لال و گیراوم
نهمامی عه‌یشه‌که‌م نیژرا، خه‌فته‌ گۆپکه و چۆزی ده‌رکرد
سه‌راپا ته‌رزی غه‌م، نالایه‌ گیانی هه‌ل‌ک‌پروزاوم
ده‌سا نه‌ی (میرزا مه‌ده‌ی) ی زه‌مان، نه‌ی (کاشی) یی نادر
له‌ کیلتی قه‌بره‌که‌ی ته‌ریخی کۆچی کاکه‌ نیبراهیم
بنووسن (شیخ برایم ڕۆ) به‌خوتناوی گه‌شی چاوم

جوۆری ته‌عبیر کردن له‌م شیعره‌دا، هه‌وین و وینه و دارشتن و شتوازی به‌ناشکرا دیاره‌ هی - شیخ نووری-یه. جگه له‌وه‌ش نهم ته‌عبیرانه له‌ شیوه‌نه‌که‌ی که بو (مه‌لا فه‌ندی) و بو (شیخ برایم) ی برای وتوو ههر هه‌مان ده‌رپرین و شتوازه، بگره‌ یه‌که‌م به‌یت و دوا به‌یت کتومت نه‌وه‌یه که له‌ شیوه‌نه‌که‌ی (مه‌لا فه‌ندی) دا هه‌یه که به‌ر له‌ ده‌ سال له‌ کۆچی دوا‌یی (شیخ برایم) دا نووسیویه‌تی. هیوادارین له‌ چاپیکه‌ی تری دیوانه‌که‌ی ماموستا (بیتخود) دا نه‌و شیعرانه‌ی لی بژار بکرت و هه‌ول بدری زۆر شیعره‌ی بلاونه‌کراوه‌ی خو‌ی هه‌یه له‌گه‌ل شیعره‌کانی تریدا بلاو بکرتنه‌وه، که به‌شیوه‌ی (نامه) بو زۆر دۆست و هاوه‌لی خو‌ی نووسیوه!!

سه‌برده‌ی ژبانی شیخ نووری شیخ صالح

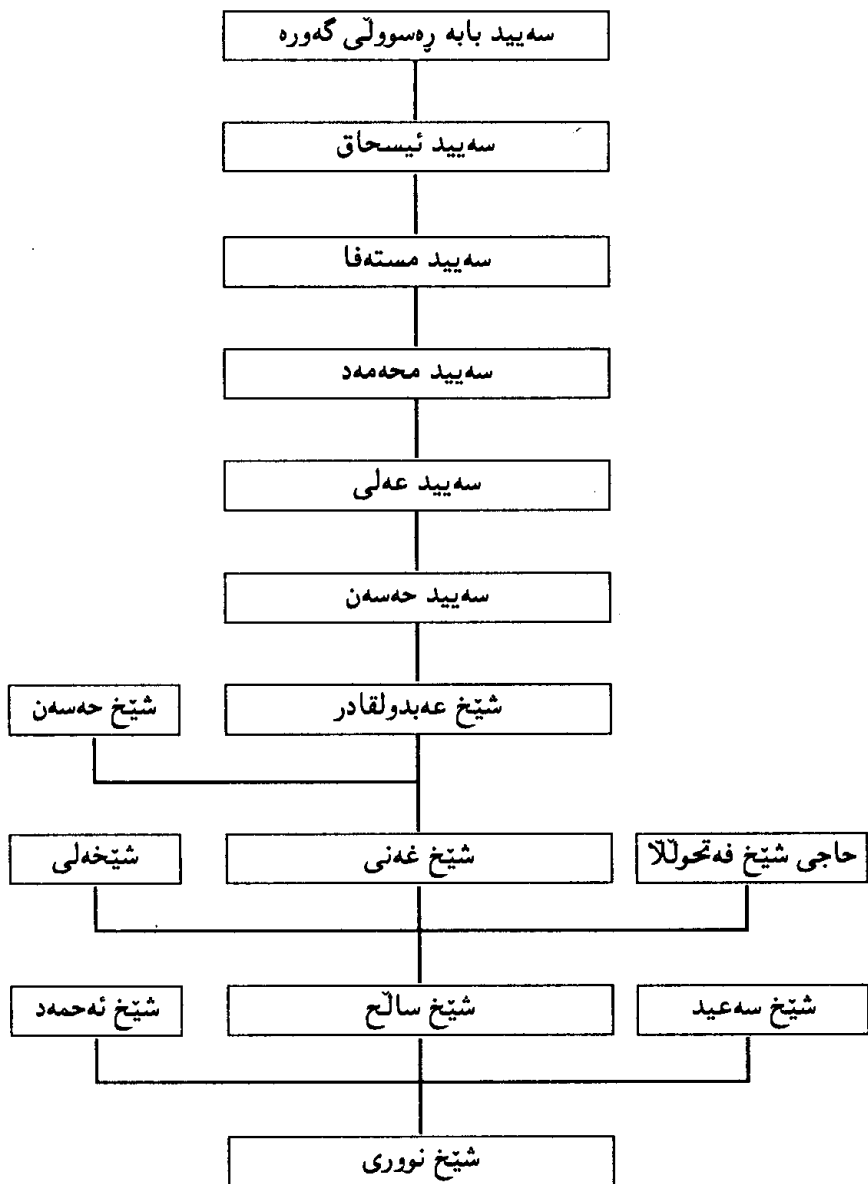
* ناوی ته‌واوی شیخ نووری کوپری شیخ صالحی کوپری شیخ غه‌نی کوپری سه‌بیید عه‌بدولقادی کوپری سه‌بیید حه‌سه‌نی کوپری سه‌بیید عه‌لی کوپری سه‌بیید محه‌مه‌دی کوپری سه‌بیید مسته‌فای کوپری نیسحاقی کوپری سه‌بیید باب‌ه ره‌سوللی گه‌وره‌یه و له ساداتی به‌رزنجیه^(۱)، وهک له‌م شه‌جهره‌یه‌ی لاپه‌ری دواتردا دهرده‌که‌وئ.

* شیخ نووری له سالی (۱۳۱۲) ی رۆمی^(۲)، واته له سالی (۱۸۹۶) ی زایینی^(۳) له شاری سوله‌یانی و له گه‌ره‌کی (ده‌رگه‌زین) له دایک بووه و چاوی بۆ نه‌فسانه‌کانی ژبان

(۱) مامۆستا (ره‌فیق حیلمی) له کتێبه‌که‌یدا (شیعر و ئه‌ده‌بیاتی کوردی) به‌رگی دووم ل ۱۹۹ ده‌رباره‌ی ره‌چه‌له‌کی شیخ نووری نووسیه‌وتی: (شیخ عه‌بدولقادر کوپری سه‌بیید حوسه‌ینی کوپری سه‌ی محه‌مه‌دی سه‌ی عه‌لیه). که وهک روونم کرده‌وه (سه‌ی حوسه‌ین) کوپری (سه‌بیید حه‌سه‌ن) ه‌ نه‌ک باوکی. هه‌روه‌ها (سه‌ی عه‌لی) کوپری (سه‌بیید محه‌مه‌د) ه‌ نه‌ک باوکی. ئه‌م شه‌جهره‌ی عانیله‌ی‌م له مامۆستا (فه‌تح‌وللا‌ی کوپری شیخ ره‌شیدی کوپری شیخ عه‌بدولقادر) وه‌رگرت که (ئه‌رشدی ئه‌ولاده) و له کاتی خۆیدا به‌ئیرس بۆ ماوه‌ته‌وه، چونکه‌ براه‌ه‌کانی به‌ر له خۆی مردوون، ئه‌ویش له (شیخ عه‌بدولقادر) ی باپیری بۆیان ماوه‌ته‌وه. له‌به‌رئه‌وه‌ی ئه‌و شه‌جهره‌یه‌ نووسرا‌بوو و له به‌رده‌ستم بوو، زیاتر به‌راستم زانی. هه‌له‌که‌ش، هه‌له‌ی مامۆستا (ره‌فیق حیلمی) بێ یان له کاتی نووسینه‌وه و وه‌رگرتنی هه‌له‌ی تیکه‌وتبێ یان (شیخ نووری) خۆی به‌و شێوه‌یه‌ دا‌بیستن به‌ مامۆستا (ره‌فیق حیلمی) من به‌پێرستم زانی راستی بکه‌مه‌وه.

(۲) مامۆستا (ره‌فیق حیلمی) هه‌ر له کتێبه‌که‌یدا لاپه‌ره (۱۹۹) وای ده‌رخستوه که (شیخ نووری) له سالی (۱۳۱۵) ی رۆمی له دایک بووبێ. سالی زایینی له دایک بوونه‌که‌شی نه‌نووسیوو، که‌چی شیخ نووری خۆی له ده‌ست‌نووسیکی خۆیدا ده‌رباره‌ی ژبانی خۆی (۱۳۱۲) ی رۆمی، واته (۱۸۹۶) ی زایینی نووسیوه، که ده‌س‌خه‌تی خۆی زیاتر جێی متمانه و باوه‌ر پێک‌دانه.

(۳) دکتۆر مارف خه‌زنه‌دار له وتاریکی که له گۆڤاری (الثقافة الجديدة) دا له ژماره (۹) ی کانوونی یه‌که‌می سالی (۱۹۶۹) دا به‌ناوی (الأنجاه الرومنطیقي في الأدب الكردي) (النصف الأول من القرن العشرين) دا بلاوی کردووه‌وه و نووسیویه‌تی: نووری شیخ صالح (۱۸۹۸-۱۹۵۸) واته له سالی (۱۸۹۸) دا له دایک بووه. دکتۆر (کامیل حه‌سه‌ن به‌سیر) له کتێبه‌که‌یدا ده‌رباره‌ی (شیخ نووری شیخ صالح) له کۆری لیکۆلینه‌وه‌ی وێژه‌یی و ره‌خنه‌سازیدا نووسیویه: (له سالی ۱۸۰۶ ز) له شاری سلێمانی له دایک بووه) لاپه‌ره (۵) وادیاره ئه‌مه هه‌له‌ی چاپه. هه‌روه‌ها له دۆسیه‌که‌ی =

و نه‌تینییه‌کانی کردووه‌ته‌وه و ئهم میژووه بووه به‌لاپه‌ره‌کانی یه‌که‌می ژبانی مندالیک، که له دواییدا شوتن و پایه‌یه‌ک بۆ خۆی دیار ده‌کات.

* به‌پیتی ئهو زانیارییه‌ی که له نه‌نجامی پشکنینی دۆسیه‌ی شاعیره‌وه بۆم ده‌رکه‌وت ناوی (محهمه‌د نووری شیخ سالح) ه. ئهو ناوه‌ش له‌سه‌ر فۆرمی (دفتر خدمه‌) که‌یدا به‌ده‌سخه‌تی خۆی نووسرا‌بوو، بۆیه ده‌بینن سه‌رجه‌می شیعر و وتاره‌ بلا‌وکراوه‌کانی به‌ئیمزای (م. نووری) یه‌وه بلا‌و کردووه‌ته‌وه، که کورت کراوه‌ی (محهمه‌د نووری) یه‌ (٤).

* دایکی ناوی (په‌حمه‌ خانی کچی قادری حاجی په‌سوولی حه‌ماغای گوورونی پۆسته‌م ئاغایه‌، که پۆسته‌م ئاغاش کوپه‌زای (زولال ئاغایه‌)، نه‌مه‌ش یه‌کی‌ک بووه له جه‌نگاوه‌ره‌ دلته‌ره‌کانی دوانزه‌ سواره‌ی مه‌ریوان). (په‌حمه‌خانی) دایکی شه‌ش کوپ و کچی‌کی هه‌بووه، ناوی ئهو منالانه‌ش به‌پیتی سالی له دایک بوونیان به‌م جۆره‌یه‌: (نووری، ئیبراهیم، جه‌میله‌، ئیسماعیل، عه‌زیز، په‌ئووف، بابه‌ عه‌لی) وه‌ک دیاره‌ (شیخ نووری) نۆبه‌ره‌ی دایکی بووه. دایکی له ته‌مه‌نی حه‌فتا و پینج سالی‌دا، له پۆژی هه‌ینی (٢) ی مایسی سالی (١٩٤١) ی زایینی (٦) ی ربيع‌ الثانی (١٣٦٠) دا کوچی دوا‌یی کردووه‌.

* شیخ غه‌نی باپیری به‌کاروباری بازرگانیه‌وه خه‌ریک بوو، حه‌یوانی هه‌بووه و خه‌ریکی سه‌له‌م و تووتن کرین و فرۆشتن بووه. چووه بۆ حه‌ج و له‌وی مردووه‌. ژنی بۆ هه‌ر سێ کوپه‌که‌ی هیناوه و هه‌ریه‌که‌یانی له خا‌نویه‌کی سه‌ربه‌خۆی خۆیدا نیشه‌ته‌جێ کردووه‌، نه‌جا (شیخ سالح) ی باوکی شیخ نووری ئه‌ویش به‌پیشه‌ی بازرگانیه‌وه خه‌ریک بووه‌.

=شاعیردا سالی له دایک بوونی به‌ (١٨٩٧) دانرا‌بوو. به‌پیتی ئهو ده‌فته‌ر نفوسه‌ی که به‌ه‌ریاری دادگای (سولح) ی سوله‌یمانی چاک کراوه، به‌پیتی نووسرا‌وی ژماره‌ (١٨٤٣ / ١٤٩) له ٨-١١-١٩٤٩، سالی له دایک بوونی شاعیر به‌ (١-٧-١٩٠٢) دانراوه، به‌لام ئیمه‌ پشتمان به‌و ده‌ستنوسه‌ به‌ست که به‌ده‌سخه‌تی خۆی نووسراوه. مامۆستا (گیوی موکریان) یش له ده‌ستنوسه‌ی خۆیدا که ده‌باره‌ی ژبانی (شیخ نووری) نووسیوه، له نووسینه‌که‌دا وا ده‌رده‌که‌وت له ده‌می خۆی وه‌رگرته‌وه، به‌لام سالی زاینیه‌که‌ی به‌ (١٨٩٨) داناهه‌.

(٤) دکتۆر کامیل حه‌سه‌ن به‌سیر له هه‌مان کتێبیدا له لاپه‌ره‌ (٥) نووسیویه‌تی: (ناوی «م. نووری» بۆ خۆی هه‌لته‌راردووه‌) وه‌ک پوونم کرده‌وه ئهم (م. نووری) یه‌ کورت کراوه‌ی ناوی (محهمه‌د نووری) یه‌ و هه‌لی نه‌ه‌ژاردووه‌.

یه کهم جار له ولاتی ئیرانهوه کهلوپه‌لی ده‌هینا و لیترهوه کهلوپه‌لی ده‌برده نه‌وی. له سالی (١٩١٢) هوه وازی له بازارگانی کردن و هاموشۆی ده‌ره‌وی ئی‌راق هیناوه و ده‌ستی کردووه به‌بازارگانی کردنی ناو ئی‌راق. تووتن و پیتسته و خوری بردووه بۆ (به‌سره) و له‌وی نه‌و که‌لوپه‌ل و پیتووستییانه‌ی لیتره ده‌ستنه‌که‌وتوووه له‌گه‌ل خۆی هیناویه‌تی. بیتگومان نه‌م بازارگانی کردنه‌ش به‌هۆی ولاغه‌وه نه‌نجام دراوه، چونکه نه‌و کاته ئوتومبیل نه‌بووه، خۆشی قه‌تارچی هه‌بووه.

له پیتش هه‌لگیرساندنی شه‌ری جیهانی یه‌که‌م تووتنێکی زۆری ده‌بی و نه‌و تووتنه‌ پاره‌یه‌کی زۆری بۆ ده‌کات و به‌هۆیه‌وه سه‌رمایه‌یه‌کی باشی ده‌ستگیر ده‌بی. له سالی (١٩١٤) به‌ولاوه (شیخ سالح) تاقه‌تی له پیتشه‌ی بازارگانی نامین، چونکه پیر و نه‌ساغ و نه‌خۆش که‌وتبوو. ئیتر هه‌ر له‌و ساله‌وه (شیخ سالح) ئیشه‌که‌ی خۆی به‌ (شیخ نووری) و (شیخ برایی) کوپه‌کانی خۆی ده‌سپێرئ. نه‌م دوو برایش ده‌ست ده‌که‌ن به‌هاموشۆ کردنی ولاتی ئی‌ران و شیخ نووری له‌ ته‌مه‌نی (١٦) سالیدا ده‌که‌وته‌ بینه و به‌ره‌و زه‌حمه‌تی نان په‌یدا‌کردن، که‌ گرانی و (سه‌فه‌ریه‌ر) بالی به‌سه‌ر گوزه‌رانی خه‌لکیدا کیشابوو، به‌لام له‌به‌ر نه‌وه‌ی شیخ نووری پیاویکی ده‌ست بلابوووه، دوو سئ جار له‌ بازارگانی نووچی داوه و پاره و پوولی به‌ده‌سته‌وه نه‌ماوه. هه‌ر له‌و دانیشتنه‌دا که‌ مامۆستا (ئه‌حمه‌د خواجه) قسه‌ی له‌گه‌ل کردووه و توویه‌تی: (ئیتسا هه‌میشه به‌ توجاره‌تی ئی‌رانه‌وه خه‌ریکم. له‌ سوله‌یمانییه‌وه شه‌کر و چاو په‌نگ و شتی بابه‌تی ئی‌ران نه‌به‌م و له‌ویشه‌وه قالی و مالی ئاوریشم نه‌هینم. (پیتکه‌نی) به‌لام قازانجه‌که‌ی ئه‌خۆم وه‌ پاشه‌که‌وتم پت ناکرئ. ئیستره‌کانی باوکم نه‌ته‌قینه‌وه، خۆ نه‌گه‌ر یه‌کیکیان بتۆین، نه‌وه له‌ مایه‌که‌شی زه‌ره‌ر نه‌که‌ین، برایم یاریده‌ده‌رمه‌). باوکی له‌ ته‌مه‌نی شه‌ست سالی له‌ مانگی ته‌مموزی سالی (١٩٢٠) دا کوچی دوایی کردووه.

* شیخ نووری وه‌ک نه‌ریتی باوی نه‌و سه‌رده‌مه، خراوه‌ته به‌ر خویندنی (حوجره). له‌سه‌ر ده‌ستی چهند مه‌لایه‌کی زانا و دانای نه‌و سه‌رده‌مه خویندوویه‌تی، له‌وانه (خواجه فه‌ندی و حاجی مه‌لا سه‌عیدی زلزله‌یی و شیخ بابه‌ عه‌لی شیخ عه‌بدو‌للا). مامۆستا (ئه‌حمه‌د خواجه) ده‌ریاره‌ی خویندنی (شیخ نووری) له‌ لای (خواجه فه‌ندی) باوکی ده‌لتی: (له‌ چایخانه‌که‌ی «سالحی وه‌ستا بسته، به‌شه‌و له‌ لایه‌ن سه‌بیید هه‌سه‌نی سه‌عاتچییه‌وه شانامه‌ نه‌خوینرایه‌وه، پڕ نه‌بوو له‌ گوێگرانی داستان، نه‌و داستانه‌ش وه‌ک ته‌له‌فزیۆن و

سینه‌مای ئیستا جیگیر بوو، به‌لام ئیمه (همه ره‌شید، ئاوره‌حمانی نامۆزام، همه سه‌عید قه‌زاز، همه کاکه، نه‌نور سائیب، همه ره‌شید نه‌جیب) هاوړی و خزم، کۆمه‌لنکی له تمه‌نی پانزه تا حه‌قده سالی‌دا بووین. نه‌ک بز‌شانامه، له‌به‌ر په‌نا و بیده‌نگی به‌شوه له‌م چای‌خانه‌یه‌دا پامانده‌بوارد. به‌ناره‌زوو نی‌رگی‌لهم نه‌کیشا. له نه‌یستمه‌وه دوو لاوی جوان و چالاک به‌ به‌رگی کوردی ئیرانییه‌وه دانیش‌تبوون، نه‌وه‌ی ته‌نیستم وتی: (نی‌رگی‌له باش نییه) من قسه‌که‌یم پی خوش نه‌بوو. ورده ورده که‌وتینه وتووێژ، وتی: (ئه‌حمده نامناسی، ئیمه خزمین؟ نه‌بوو له‌خویندنگه‌که‌ی باوکت له‌گه‌ل برایی برامدا نه‌مان خویند، جار جاریش ته‌به‌قه قاقه‌زی خو‌رشیدیت لی نه‌سەندم؟ من (نووری)م. ناسیمه‌وه راسته‌ دایکمان خال‌تۆزا و پوورزان. ئیتر (نووری) و (برایی) برای ناو‌یت‌ه‌ی ئیمه بوون. که‌وتینه جی گواستنه‌وه بۆ مالی (شیخ نووری) و مالی ئیمه که جی‌گای لا‌وپه‌رمان هه‌بوو. وتی: (تا مردن خۆم به‌به‌نده‌ی خواجه‌فەندی^۵) باوکت نه‌زانم، چونکه‌ ئه‌و سه‌رمایه‌یه‌ی همه له‌ سایه‌ی نه‌وه‌یه).

مامۆستا (ئه‌حمده‌ خه‌واجه) له‌سه‌ر قسه‌کانی به‌رده‌وام ده‌بی و ده‌لی: وتم (نووری) تو له‌گه‌ل زمانی فارسی‌دا چۆنی؟ به‌پنکه‌نینه‌وه: (من فارسی، تورکی، عه‌ره‌بیش زۆر باش نه‌زانم، به‌لام به‌عه‌ره‌بی ناتوانم به‌ته‌واوی قسه‌ بکه‌م. خواجه‌فەندی وای دانه‌رشتووم پی‌وستم به‌هیچ زمان و شتی‌ک بی، په‌کم ناکه‌وئ). به‌مه‌وه بۆمان ده‌رده‌که‌وئ که مامۆستا (خواجه‌فەندی) ده‌ورنکی بالای له‌ فی‌رکردن و گو‌شکردنی (شیخ نووری)‌دا هه‌بووه. وه‌ک خۆی دانی پێ‌دا ناوه و له‌به‌ر نه‌وه‌ی به‌عه‌ره‌بییه‌که زۆر باش قسه‌ی نه‌کردوه، یان چاک‌تر وایه‌ بل‌تین خۆی به‌دلی نه‌بووه و له‌گه‌ل خواست و ناواتی خۆی نه‌گه‌نجاهه‌، بۆی پهنای بردوه‌ته‌ لای مه‌لایه‌کی زانای وه‌ک (شیخ بابه‌ عه‌لی شیخ عه‌بدوللا) که ده‌رسی (نحو و صرف و بلاغه‌)ی لا بخوینئ. به‌م جو‌ره شیخ نووری له‌ حو‌جره‌دا تا قۆناغی (جامی) خویندوه‌وه، دوا‌ی خویندن و ته‌حسیلی له‌ قوتا‌بخانه‌ی سه‌ره‌تایی، قۆناغی جامیش دوا قۆناغی سوخته‌یه و یه‌که‌م هه‌نگاوی پی خستنه‌ مه‌لایه‌تییه. له‌و قۆناغه‌دا پێ‌یان ده‌وترئ (موس‌ته‌عید) و کتیه‌کانی (السیوطی) و (الفیه‌ بن مالک) و (نوره‌ددین عه‌بدوله‌حمان جامی) که یه‌که‌یکه له‌ شاعیره‌ عی‌رفانییه‌کانی ئیران ده‌خوینن. بۆه‌ش به‌و قۆناغه‌ ده‌لین

(۵) وشه‌ی (خواجه) له‌ با‌ری عوسمانیه‌کاندا نیشانی‌ک بوو ده‌درا به‌و پی‌اوه‌ زانا و دانا یان نه‌وانه‌ی پی‌ا‌وی نایینی بوون، خه‌رجی مانگانه‌شیان لی‌ره‌ی زۆر بووه‌.

(جامی)^(۶)، چونکه کتیبیکى (مهولانا عهبدولپرحمان جامى) دهرباره ی (نحو) دهوختن. هر له و قوناغه دا له پال خویندنی خوین، جار به جاریش درس به فقه قییه کان ده لینه وه. شیخ نووری له و قوناغه دا (حجره ی) به جتن هیشتووه. له و سهرده مه دا زمانى خویندن و نووسین فارسى بووه، نه و که سه ی بیوستایه له میرى نریک بییته وه، خو ی فیرى زمانى (تورکى) یش ده کرد. به لام (شیخ نوورى) نه که مه به ستى نریکبوونه وه له میرى، به لکو وه که سه و دایه کى دواى فیربوون و قوتا بییه کى زانست، خولیاى فیربوونى نه و زمانه ی که وتووه ته سهر.

له و سهرده مه شدا زمانى تورکى له پال زمانى کوردی خویندراوه، بگره به شیکى رۆژنامه و گو فاره کانى نه و سهرده مه شى بو ته رخان کراوه، نه مه ش به هو ی دريژه خایاندنى ده سى لانی عوسمانییه کان بووه بو ناچه که مان که نریکه ی چوار سه ده ی خایاندووه، بو یه شیخ نوورى نه گره به زمانى تورکیش شیعرى وتبى زیاتر ویستوویه تى له و بواره دا توانایى خو ی تا قى بکاته وه، بو یه ش ده بینین شیعرى تورکى ئیجگار که م نووسیوه.

له و پروایه شدا نیم (بیخود) که خالى شیخ نوورى بووه و فارسى زانیکی گه و ره ی سهرده مى خو ی بووه، شیخ نوورى عه و دالى فیربوون له سهر ده ستى نه و فارسى نه خویندنی و سوودى لى وه رنه گرتبى! به م جو ره سهرنج ده ده بین (شیخ نوورى) خویندنى حجره ی له لای مه لا زانا و ناوداره کانى نه و سهرده مه خویندووه، خویندنه که شى شتیه یه کى ریکوپیک و یه ک جو ر نه بووه، وه که ده بینین دواى خویندنى حجره ده ستى کردووه به خویندنى سهره تایى و قوناغى سهره تاییشى ته و او کردووه. ئنجا له گه ل (ناوړه حمانى شیخ ره شید) که ناموزایه تى له هاوینى سالى (۱۹۱۶) دا به یه که وه چوونه ته قوتا بخانه ی (پوشدى) یه ی عه سکه رى له سلیمانى، به لام (شیخ نوورى) له پاش سالى دواى (ناوړه حمانى) ناموزای بو نه و ی نیردراوه. مردنى ناوړه حمانى ناموزای بووه ته هو ی وازهینانى (شیخ نوورى) له و قوتا بخانه یه که به نا ره زوو و خواستى خو ی بو ی نه چو بوو، چونکه له خو و نه ریتى نه و سهرده مه و باو بووه که داهاتوى منال، باوک و دایک

(۶) ضیا پاشا ده لى:

مى نحويله مست اولق ديلرسن

کيجه گوندز، الندن صالنه جامى

واته نه گره ده ته و ی خو ت به مه ی مه حو و مه ست بکه ی، شه و رۆژ (جامى) له ده ست فرى مه ده. واته جامى مه ی و کتیبى (جامى).

رهنگیان بۆ رشتووه، بۆیه باوکی شیخ نووری ناردوو یه تی بۆ ئه و قوتابخانه یه، زوو به هۆی جهنگی جیهانی یه که میشه وه که له و قوتابخانه ده ده چون ده نیردران بۆ جهنگ. ئه م قوتابخانه یه ش له سالی ۱۳۱۱ ک. دا به کرده و کۆششی خهستی سه روکی شوای ده ولت (سه عید پاشای خه ندان) به ناوی (روشدیه ی عه سکه ری) له سلیمانی به چوار پۆل کرایه وه. قوتابیایان پاش چوار سال خوتندن ده چونه به غدا. له ویش (۳) سنی سال ده یان خوتندن ئه و سا ئه بونه ئه فسه ری سوازه، پیاده، توپیچی. پاش ئه مه ش هه قیای هه بوو بچه ئه سه مبول که له پاش سنی سال خوتندن به پله و پایه ی بهرز ده رنه چون و جیگا و شوینی گرنگیان بۆ خۆیان له داموده زگای عوسمانیدا ئه کرده وه) (۷). ئه م قوتابخانه یه ش وهک قوتابخانه ی ناوه ندی ئه مرۆکه بووه و له بهر ئه وه ی ئه و سا که له سلیمانی خه لک زۆر تر خه زیان له روتبه ی عه سکه ری کرده وه، بۆیه مناله کانیان بۆ ئه و ناردوو.

راسته شیخ نووری بۆ ئه و قوتابخانه یه نیردراوه، به لام زوو ههستی به وه کرده وه ئه و بۆ ئه و کاره نه خولقاوه، یان له گه ل خولیاو ناواتی ئه و ناگو نجی بیته (ئه فسه ر)، بۆیه دهستی لیه لگرتووه. ئه گه ر شیخ نووری به رده وام بوایه له سه ر خوتندنی روشدیه ی عه سکه ری و به دوا ی حه زه ره سه ن و راسته قینه کانی خۆی نه چوبا، ئیمه ش ئه مرۆکه باسی خۆی و کهس و کار و ده ور پشته که یان نه ده نووسی. که واته هه ره ک شیخ نووری به ده سه خه تی خۆی له دۆسیه که یدا نووسیویه تی: (له قوتابخانه ی ئاینی و سه ره تای و ئه هلیدا خوتندوو یه تی. زمانی عه ره بی و تورکی و فارسی به خوتندنه وه و نووسین ده زانی)، پروغان کرده وه شیه ی خوتندنه که ی چۆن بووه.

* شیخ نووری له هه ره تی لاوتیتیدا کچه پووریکی هه بووه، که ناوی (زه کیه خانی محیه ددین قادر) ه و زۆری خو ش ویستوو، به شوودانی ئه و کچه به ده ست کاک (سه عید حه سه ن) وه بووه، به لام به رپه به ری ئه و سا که (حاجی حه سه ن ناغا) به رجا و تکا و به هۆی ده ست رۆیشتن له (عه زیزی که رکوکلی زاده) ی ماره ده کن، له بهر ئه وه ش که (شیخ صالح) ی باوکی شیخ نووری له گه ل (ره حمه خانی) دایکی (زه کیه خان) ناکۆکی و ناته بابییان ده ست پیده کا، ئه م روودا وه بووه ته هۆی ئه وه ی (شیخ نووری) به مر از نه گات و نامیتزی ئه و ئه وینداری خه ونی پتیه بینیه گه رمی نه کاته وه. دوا ی ئه وه ی

(۷) بهرانه گۆفاری رۆشنبیری نوی: ژماره (۹۰) مانگی کانوونی دووهم و شوبات سالی ۱۹۸۲ ل ۷۹ غه فووری میرزا که ریم.

(زهكويه خان) دراوه به (عهزیزی حاجی سالحی كهركوكلی زاده) كهچيكی لی بووه، ناوی ناوه (ناجیه). دواى له دایك بوونی ئەم نوڤه‌ره‌یه، (عهزیزی حاجی سالح) تووشی نه‌خۆشی هاتووه و كوچی دواى كردووه. له پاش ئەو پروداوه هاموشۆی یه‌كتریان كردووه‌ته‌وه و پتیه‌ندی خزمایه‌تی‌یان كه‌راوه‌ته‌وه دۆخی جارانی، بگره دواى سال و نیوێك تپیه‌ر بوون به‌سه‌ر كوچی دواى (عهزیزی حاجی سالح) له سالى (١٩٢٦) دا -شیخ نوورى- به‌كوئه دلخواز و دل‌به‌ره‌كه‌ی شاگه‌شكه ده‌بیته و ماره‌ی ده‌كات.

ما‌م‌وستا (ئه‌حمه‌د خواجه) ده‌رباره‌ی ئەم خۆشه‌ویسته‌یه ده‌لێ: (جار جارێك نوورى هه‌ناسه‌یه‌كی هه‌ل‌ده‌كه‌تسا هه‌ستی كه‌ده‌رێكم لی نه‌كرد، به‌لام به‌باشم نه‌ نه‌زانی پرسپاری لی بكهم. تا پۆزێك له مالی خویان به‌جووته، دوو به‌دوو نانی نیوه‌پۆمان نه‌خوارد، له‌په‌ر هه‌ناسه‌یه‌كی په‌ر ناهی هه‌ل‌كه‌تسا. به‌توره‌یه‌یه‌وه و تم: تو به‌وه هه‌ناسه‌یه دلی من نه‌شیتونی، چیته بوچی ده‌ری نابری...؟ له وه‌لامدا به‌پێكه‌نینه‌وه وتی: كه‌په تو چیت له ده‌ست دێ، نه به‌ئیمه و نه به‌باوكی ئیمه چاره ناكړی. ئەوه‌ی چوو چوو). وازم نه‌هیتا و زۆرم وت. له ئەنجامی له‌سه‌ر پۆشتم وتی: (ئه‌حمه‌د گیان ئەمه‌ سه‌رپێكه به‌شه‌راكه‌تی می‌شك و دلم. شه‌ریكی تر قبوول ناك. كه‌وا بوو با ده‌رده‌كه‌م هه‌ر پۆشراو بێ) به‌لام به‌ره‌للام نه‌كرد. دیسان چووم به‌گژیا، وه‌رامه‌كه‌یم دایه‌وه، ئیتر به‌ناچاری وتی (نابێ من له‌گه‌ل تودا سه‌رپیا‌تم هه‌بێ، به‌لام نه‌بێ تۆش ببی به‌یه‌كێك له‌ دل و می‌شكم. یه‌عنی نه‌یدركینى. من و.....) دلدار و ده‌ستگیران بووین، له عیشق و ده‌سه‌لاتی هه‌ردووكمان به‌هیزتر یه‌كێك خواسته‌یه‌وه. له‌و پۆژه‌وه چاوه‌ڕیتی چه‌رخ نه‌كه‌م چۆن ئە‌سووری، به‌یارم داوه تا ئە‌مرم چاوه‌ڕیتی بم! وا تێگه‌یشتم كه (نوورى) ته‌نیا خۆشه‌ویسته‌ی گه‌ل نه‌بوو، خۆشه‌ویسته‌ی خواو سه‌روشتیش بوو، چونكى له‌ دوا‌یدا خوا ئەو نیت‌چیره‌ی دلی خسته‌ ژێر كه‌مه‌ندی و به‌یه‌كتری گه‌یان‌دن).

* با‌پیره‌ گه‌وره‌ی شیخ نوورى سه‌ر به‌ته‌ریقه‌تی قادری بوو، به‌لام (شیخ عه‌بدولقادری به‌غدادی) با‌پیره‌ گه‌وره‌ی (شیخ نوورى) خه‌لیفه‌ی حه‌زه‌تی (مه‌ولانا خالیدی نه‌قشبه‌ندی) بووه و پوتیه‌ی (سراج‌ه‌ددین)ی داوه‌تی كه ده‌كات (سه‌رۆکی خه‌لیفه‌كان). ئەم هه‌ل‌گه‌رانه‌وه‌یه‌شی له‌ قاده‌ریه‌كان به‌هۆی ناكوکی و نات‌ه‌با‌ییه‌ك بووه له‌گه‌ل‌یاندا. كه‌ لی‌یان هه‌ل‌گه‌راوه‌ته‌وه چووته به‌غدا و له‌سه‌ر ده‌ستی (مه‌ولانا خالید) ته‌ریقه‌تی نه‌قشبه‌ندی وه‌رگرتووه. هه‌ر ئەم (سه‌یید عه‌بدولقادری)یه (مه‌ولانا خالید) خوشکی خۆی پتیه‌كه‌ش كردووه. له‌ سالى (١٩٢٩) دا (شیخ عه‌بدولقادری) له‌ به‌غدا به‌نه‌خۆشی

تاعوون کۆچی دواپی کردووه و هەر لهوێشدا نیژراوه، بۆیه پتیان وتووه (بهغدادی) (۸) له هه‌مان کاتیشدا (شیخ مافی نوڊی) کوره‌که‌ی که ناوی (شیخ محهمده) و برا گه‌وره‌ی کاک (ئه‌حمده‌ی شیخ) ه‌ ناردووێه‌تی بۆ به‌غدا تا خه‌یزانه‌که‌ی (سه‌یید عه‌بدولقادر) و مناله‌کانی به‌ئیتیه‌وه‌ بۆ سلیمانی، ئه‌ویش که ده‌چیته‌ به‌غدا تووشی نه‌خۆشی تاعوون ده‌بی و له ته‌نیشته‌ (سه‌یید عه‌بدولقادر) له غه‌وسی گه‌یلانی ده‌نیزن.

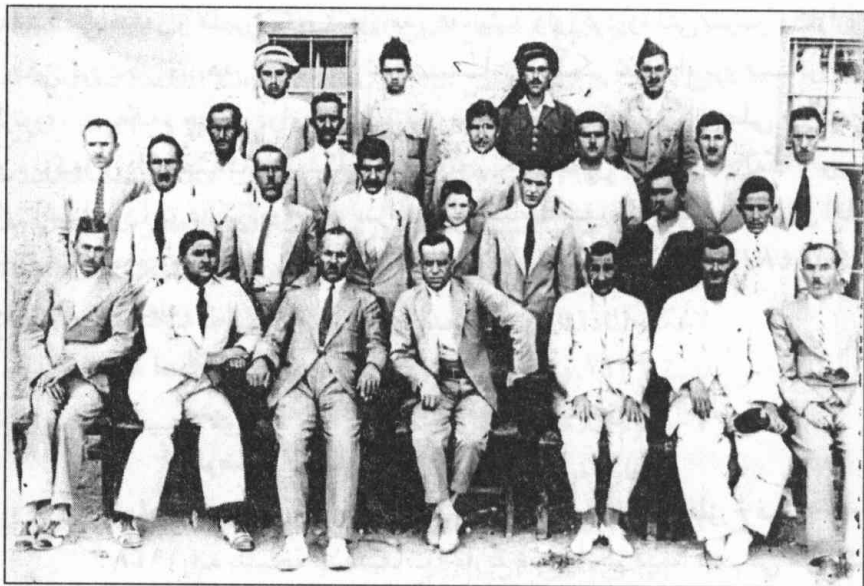
* شیخ نووری پتیه‌ندی خزمایه‌تی و دۆستایه‌تی پته‌وی له‌گه‌ڵ شیخ مه‌حمودی نه‌مردا هه‌بووه. پتیه‌ندی خزمایه‌تییه‌که‌ی به‌هۆی (به‌هییه‌ خانی ئه‌مین عه‌تار) هه‌ویه که خه‌یزانی دووه‌می شیخی نه‌مربووه، که دایکی (شیخ ره‌ئوف و شیخ بابه‌ عه‌لی و حه‌لاو خان) بووه.

له مه‌سه‌له‌ی شیخایه‌تییه‌که‌شیدا «شیخ مه‌حمود» به‌پشت ده‌گه‌ڕێته‌وه‌ سه‌ر «شیخ عه‌لی» و (شیخ نووری) یه‌ش ده‌گه‌ڕێته‌وه‌ سه‌ر (سه‌یید ئه‌سحاق). که ئه‌م دووانه‌ برا بوون و کۆری بابه‌ ره‌سوولی گه‌وره‌ن. وه‌ک له‌م شه‌جه‌ره‌یه‌ی خه‌یزانی شیخ مه‌حمودی نه‌مربوون قسه‌یه‌مان ده‌سه‌لێنین (شیخ مه‌حمود کۆری شیخ سه‌عید کۆری شیخ محهمده‌ی کۆری کاک ئه‌حمده‌ی کۆری شیخ مه‌عروف نوڊی کۆری شیخ مه‌سته‌فای نوڊی کۆری سه‌یید ئه‌حمده‌ی غه‌زالی کۆری محهمده‌ی نوڊی کۆری شیخ عه‌لی کۆری بابه‌ ره‌سوولی گه‌وره‌یه‌) که ئه‌م (شیخ عه‌لی) یه‌ دووه‌م کۆری بابه‌ ره‌سووله‌ له‌ دوا (شیخ ئه‌سماعیل). ئه‌م (بابه‌ ره‌سوول) ه‌ش حه‌فده‌ کۆری هه‌بووه، له‌به‌ر زۆری ژماره‌ی کۆره‌کانی ناویان ناوه‌ (ئاده‌می دووه‌م) که یه‌که‌یک له‌ کۆره‌کانی (سه‌یید سادق) ی ناوه‌ که ناحیه‌ی (سه‌یید سادق) به‌و ناوه‌ ناوێراوه. جگه‌ له‌ مه‌سه‌له‌ی خزمایه‌تی و شیخایه‌تییه‌که‌یان، (شیخ نووری) هه‌ستی نه‌ته‌وایه‌تی به‌رزی هه‌بووه و به‌بیروباوه‌ڕ پیاویکی ئاینی بووه، ئه‌م هه‌سته‌ نه‌ته‌وایه‌تی و ئاینیه‌ی له‌ که‌سی (شیخ مه‌حمودی نه‌مربووه) دا دۆزیوه‌ته‌وه، ئه‌م دوولایه‌نه‌ش دوو هۆی سه‌ره‌کین بۆ نزیکبوونه‌وه‌ی شیخ نووری له‌ شیخی نه‌مربووه. بێجگه‌ له‌وه‌ش ئه‌م دووانه‌ له‌ رقی ئه‌ستووریان به‌رامبه‌ر به‌ داگیرکه‌ری ئینگلیز به‌یه‌که‌تر ده‌گه‌نه‌وه، که شیخ نووری به‌هۆی ئه‌م رقه‌یه‌وه‌ تا دوا دوا ژبانی باج و سه‌رانه‌یه‌کی زۆری که‌وتووه‌ته‌ سه‌ر.

(۸) له به‌رگی یه‌که‌می کتێبی (یادی مه‌ردان) که مامۆستا (مه‌لا عه‌بدولکه‌رمی موده‌ریس) به‌چاپی گه‌یاندووه، له زۆر شه‌یتدا (مه‌ولانا خالید) نامه‌ی بۆ (عه‌بدولقادر) زاوی نووسیوه‌ ئه‌م (سه‌یید عه‌بدولقادر) ه‌ هه‌ویه که ئه‌مه‌ باسمان کرد. وا دیاره‌ مامۆستا کاتی خۆی ئه‌و ناوه‌ی بۆ ساغ نه‌بووه‌ته‌وه‌ کتیه‌!

(شیخ نووری) ناده میزادیکمی موونه وەر بووه، به لکوریه کیتکه له رۆشنبیره به ده رهوه بووه کانی سهرده مه کهی خۆی، نه گهر له رۆشنبیرانی سهرده می خۆی پێشکه و توتوت نه بووبی، بۆیه خاوهنی که سایه تی و بیرو پای تایبه تی خۆی بووه، له باره ی بارودۆخی سیاسی و میژوویی نه و رۆژه ی گه لی کورد. وتاره سیاسییه کانی که کردبوونی به سهروتاری رۆژنامه ی (رۆژی کوردستان) و (بانگی کوردستان)، له دواییشدا وتاره کانی رۆژنامه ی (ژیان) که به شیوه ی وهرام به ریه چی رۆژنامه ی (نه جمه) ی داوه ته وه، نه مانه هه موویان به لگه ی پێگه یشتنی هۆشباری و بیرو پای سیاسی نه م شاعیره نیشان ده دن، بۆیه ناساییه شیخی نه مر بیکاته جێگه ی متمانه پێکردن و لێپرسراوی نه و رۆژنامه یه ی که زمانی حالی خۆی بووه. له گه ل دامه زرانندی (شیخ مه حمود) به حوکمرانی کوردستان، تا نه و رۆژه ی مرد، وهک شاعیریکی به ناگا و وربا له ده وروپشتی خۆی و له سیاسه تی نه و رۆژگاره، هه میشه رقی له ئینگلیز بووه و هیوا و متمانه ی پێیان نه بووه. هه ر نه و رقه نه ستووره شی له ئینگلیز وای لێ کردوه له وه زیفه دا پێش نه که وئ و بۆ ماوه یه کی زۆر تهر فیه که ی ته گهره ی تێیکه وئ. واته له (۱۲) دیناره وه نه یان کردوه به (۱۵) دینار، نه مه ش له و یاداشتهدا (مذکره) یه دا دیاره که بۆ مه نمووری خه زینه ی لیوای سلیمانی نووسیوه و نه ویش به پیتی نووسراوی ژماره (۱۷۵۰) له (۱۲-۸-۱۹۴۱) خستویه تییه بهرچاوی مه ته سه رپی لیوای سلیمانی و تییدا ده لی:

لا یخفی علی سعادتکم أن السید نوری صالح الکاتب فی خزینة لواء السلیمانیة هو من ذوي المقدره والكفاءة فی أمور المالیه. وإنه مثال الأخلاص والنشاط فی أداء الواجب. وبالنظر الی خدماته المسبوقه فی هذه الدائرة التي بلغت خمسة عشرة عاما لم یئل خلالها أي ترفیع سوی مرة واحدة و ذلك فی (۱۹۳۷/۱۰/۳۰) (أي ان راتبه المعین له فی أول تعینة و قدره ۱۰,۵۰۰ دینارا) قد بلغ الی (۱۲,۰۰۰) دینارا. فعلیه وبالنظر لما عرضته أعلاه، أن بقاء المومی الیه فی هذه الدرجة طول مدة خدماته مما یستحق العطف. هذا من جهة، من جهة أخرى أننی أعلم شخصا بما یقاسیه المومی الیه من ضیق بخصوص أعالة أفراد عائلته الكثیره براتبه الحالی الضئیل و لاسیما فی هذه الظروف الاقتصادیة الراهنة. فبناء علی ما تقدم ذكره اعلاه وبما أن الشروط القانونیه متوفرة فی الکاتب المومی الیه للترفیع، أرجو التفضل بالتوسط لدى المراجع

له پیزی یه کهم دانیشتووه کان: (۱) علی ناجی (۲) میرزا مارف (۳) مستهفا ئه فهندی (۴) عزیززی جووله که (ژمیریار) (۵) جه میل سائیب (۶) شیخ نووری شیخ سالتج (۷) عارف ئه مین (۸) مه محمود حه مه ئاغا (۹) ئه حمه ره فیق (۱۰) عزیز شیخ سالتج (۱۱) حسه ین که ریم بهگ (۱۲) کوری عزیز جووله که (۱۳) که ریم سالتج ئه فهندی (۱۴) عه بدولر حمان مه لا سه عید (۱۵) کابرایه کی که رکوکیه (۱۶) مه لا حه مه سه عید (۱۷) عه بدلو هاب که رکوکیه (۱۸) حه مه سالتج سه عید زهنگه (۱۹) ئه حمه سه بری (۲۰) حیلمی (۲۱) نه زهت ئه فهندی (۲۲) قادری فه راش (۲۳) سه عید بائع (۲۴) سه عیدی فه راش (۲۵) فه راش. ئه مانه له نیوان سالانی (۱۹۳۰ - ۱۹۳۵) کارگپ و به پتوه بهر و بهردهستی خه زینه ی سلیمانی بوون

المختصة لترفيه درجته إسوة بزملائه و تلافيًا لبقائه في تلك الدرجة مدة طويلة.

له (١٩٤٣/٧/٧) دواى چەندان بگه و بەردە و (کتابنا و کتابکم) ئنجنا مووچه کهیان له (١٢) دینارەوه کردووه به (١٥) دینار. پالپشتی نه کردنی سیاسه تی ئینگلیز و رقی له کاربه دهستانی نوکەر و ملهوری نه و سه رده مه، هه میسه وای کردووه لیتی بترسن و نازاری دهروونی پی بگه یخن. هه ر به و نه دهش نه وه ستاون، به لکو به رده وام به رو بیانوویان پیگرتووه، بۆیه کهم جار و دواى نه وه ی بۆیان ساغ بووه ته وه که ناتوانن ملی پی که چ بکه ن، نوکەر و داردهسته کانی ئینگلیز له و کاته ی به پتیه به ری ناحیه ی (بالهک) بووه، سزای (ئینزاریان) بۆ ده ر کردووه، نه م سزایه ش له مه ته سه ریفیه تی لیواى هه ولیر (قلم التحریرات) ده ر چوو وه به پیتی نووسراوی ژماره (٨١٧٧) له ١٢ - ١٤/٩/١٩٤٨ که نه مه ش ده قی سزاکه یه.

الي السيد نوري الشيخ صالح
مدير ناحية بالك السابق و مدير ناحية طق طق الحالي
الموضوع / أنذار

أعلمتنا مديرية واردات لوائنا بكتابها المرقم ٣٢٧٥ والمؤرخ في ٥-٩-١٩٤٨ انه بنتيجة التدقيقات الجارية تبين بأنكم فيما كنتم في مركزكم السابق أي (ناحية بالك) لم تعتنوا بواجباتكم المرتبة عليكم، حيث قد أهملتم مسك سجلات التحقيقات هناك، الأمر الذي أدى الى تأخير تحصيل البقايا المدورة في الناحية المذكورة، فعليه وبما ان عملكم هذا جاء مخالفا للأوامر والتعليمات المبلغة اليكم فاننا قررنا انذاركم وفق الفقرة (آ) من المادة السادسة من قانون انضباط موظفي الدولة رقم (٦٨) لسنة ١٩٣٦ وعند تكرار عدم اهتمامكم بمسك السجلات المبحوث عنها بصورة منتظمة ومطلوبة فسوف نطبق بحقكم عقوبة أشد.

متصرف لواء أربيل

بهه م جوژه ده بینین به رده وام به دواى هه لئى گه راون بۆ ده ست وه شان دن لیتی. جگه له وه ش هه ر پوژئی له شویتنیکه وه گویتز راوه ته وه بۆ شویتنیکى دی. به وه ش دلیان ناوی نه خوار دووه ته وه، (عو مه ر عدلی) کاسه لئیس و چلکا وخوړی ئینگلیز (شیخ نووری) له

وهزيفه فہسل کردووه، بہیئ نہوہی ھۆی فہسل کردنہ کە ی دەستنیشان بکات. متەسەر فیه تە لیوای سلیمانی (قەلەمی خەزینە) بەژمارە ٥٥٦/٤٧ لہ ١٩٥٥/٢ (١) دا (فەرمانیکی کارگێڕی) دەرکردووه و دەلێ:

أمر إداري

الموضوع / فصل مدیری ناحیة

بناء على موافقة مجلس الوزراء بجلسته الثامنة المنعقدة بتاريخ ١٩-١-١٩٥٥ قررت وزارة الداخلية بأمرها الوزاري المرقم (١٥٧٠) والمؤرخ في ١٩-١-١٩٥٥ فصل كل من السيد (عارف حکمت عبدالمجید مدیر ناحیة ماوت و السيد الشیخ نوری الشیخ صالح مدیر ناحیة (وارماوا) براتب (٣٠٠٠ ر.دینار) شهريا من الخدمة لمدة ثلاث سنوات وفقا لاحكام المادة ال(١٥) المعدلة عن قانون انضباط موظفي الدولة رقم ٦٩ لسنة ١٩٣٦ وأعتبارا من تاریخ تبليغهما وانفكاكهما من الوظيفة... ١- يقوم الملاحظ کمال علمدار بوكالة مديرية ناحیة (وارماوا) حتی إشعار آخر.

٢- يقوم السيد عبدالرحمن حلمي كاتب الناحیة بوكالة مديرية ناحیة (ماوت) حتی إشعار آخر.

متصرف لواء السليمانية

(شیخ نووری) لہ (١٩٥٥/٢/٣) دا لہ وهزيفه کە ی دەستی لہ کار ھەلگرتووه، بەلام ھەک بەدوای ھۆی دەرکردنی شیخ نووری لہ وهزيفه دا سۆراغە کرد و لێم پێچایەو، لہ ئەنجامدا بۆم دەرکەوت ھۆیە کە ی ئەوہیە کە دوا جار شیخ نووری گوتێزایەو (وارماوا - قلیجە)، قایقامی (ھەلەبجە) کە ناوی (خالید نەقشەبەندی) بوو، چووہ بۆ (وارماوا) تا بزانی (شیخ نووری) بۆچی لہ دائیرە کە ی دەوام ناکات؟ مامۆستا یان (فەتھوللا شیخ رەشید و شیخ ئەحمەدی شیخ غەنی و بیتخود و شیخ سەمایلێ شیخ رەزای ئەحمەد، نەجیبی بەرزنجی، شیخ سەعیدی شیخ غەنی) بە کۆمەڵ چوو بوون بۆ خوازینی کردنی (گەلاوێژ) ی کچی (شیخ نووری). (شیخ قادری شیخ نەجیب) بە مامۆستا (فەتھوللا شیخ رەشید) ی وتبوو، (شیخ نووری) دەوامی دائیرە ناکات و خەلکە کە ئیشی خۆیان بۆی دەبەنە مالەوہ بۆیان ئیمزا دەکات. مامۆستا (فەتھوللا) دەلێ کە لێم پرسی ھۆی نەچوونی

بۆ دائیره چىيە ؟ وتىۋى: (من ناتوانم لهو تهويله يەدا ئىش بکەم). ئەم قىسەيەى به قانئىمقامى ھەلەبجەش وتىۋو، قانئىمقامى ھەلەبجەش بۆ متەسەرىفى لىۋاى سلىمانى (عومەر عەلى) نووسىبىۋو، ئەۋىش بۆ ۋەزارەتى ناوخۆيى پەۋانە كىردىۋو، ۋەزارەتىش بەئىمزاى (سەئىد قەزاز) بىرارى فەسل كىردىيان بۆ دەر كىردوۋە. لە دوايىدا كە شىخ نوورى بۆ تەۋاۋ كىردنى موعامەلەى خانەنشىنى خۆى دەچىتە ۋەزارەتى ناوخۆ لە بەغدا (سەئىد قەزاز) دەيىنئ ئەۋ پىتى رادەگەيەنئى كە كارەكە لە دەست ئەۋدا نەبوۋە و ئەگەر نەي كىردبا گلەيى دەھاتە سەر. ئەۋەشى پىئ دەلتى كە بەمەر جىئ ماۋەيەكى كەم ۋەزىفە بىيىنئ دوايى دەكرئ بە قانئىمقام. لە دوايىشدا (عومەر عەلى) خۆشى ناردىۋو بە شۆئىندا تا بگەر پىتەۋە سەر ۋەزىفە كەى و دواى ماۋەيەك ۋەزىفەى بەرزترى بدىرتى، يان ھەر ۋەزىفەيەك خۆى ھەلپىزىترئ، بەلام ئەۋ بەتەۋاۋى تاقەتى لە ۋەزىفە دىتن چۈۋ بو، دواى ئەۋانىشى رەت كىردىۋو، چۈنكە نەيدەۋىست لە ژىر دەسەلاتى (عومەر عەلى) و گەرەكانى ئەۋ ۋەزىفە بىيىنئ.

بەم شىۋەيە دەيىنن ئەۋ ۋەزىفانەى (شىخ نوورى) لە ژيانىدا بىيىۋەتى زۆر بچوۋكتىر بوۋە، لەۋ تىكۋشان و خۆبەخت كىردن و پاىەيەى بوۋەتى، بەلام شىخ نوورى سادە و بىي فىز، قەت چاۋى لەۋە نەبوۋە بۆ دەسكەۋت و پارە و سامان ھەۋل بدات، ئەۋەندەى پىۋا بە كەسايەتى خۆى ھەبوۋە، رۆژئ لە رۆژان ھەلپەى خۆ بىردنە پىشەۋە و دەستخستنى پاىەى بەرزى ۋەزىفە لەۋ ئامانجەى بۆ خۆى كىشاپو، دوورى نەخستۋوتەۋە، بۆيە تاسەر خۆى نەدا بە دەستەۋە، تا ئەۋ رۆژەى مرد ۋەك كىۋە سەر كەشەكانى كوردستان بە سەر بەرزى مايەۋە، ئەگەرچى ئەۋانەى لە شۆئىن و پاىەى بەرز دانرابوون بە ھىچ شىۋەيەك لەۋ بەھرەدارتر و زىرەكتىر نەبوون. لەۋ كاتانەشدا كە ھاۋرئ نىزىكەكانى دەستيان رۆشستۋە، ئەم جگە لە مافى خۆى، داۋاى شتى زىاترى لىيان نەكردوۋە، تا بەھۆى ئەۋانەۋە پاىەى ۋەزىفەى خۆى بەرز بىكاتەۋە. چەۋساندەۋەى شاعىر لە سەر دەمى پادشايەتيدا ۋاى لئ كىردوۋە، ھەر لەگەل كەۋتنيان و بەرپابوونى شۆشى چۋاردەى تەمۋزى گەلاۋىژ، دوو شىعر بۆ ئەم شۆرشە بلىت و موزدەى رۆژئىكى تازەى پىشنگدارى لىۋە بىيىنئ، بەلام داخەكەم ھەر لەۋ سالىەدا، واتە لە (۱۹۵۸/۱۲/۲۰) دا كۆچى دوايى كىرد و ئەنجامى ئەم دۋارۆژى بەچاۋى خۆى نەدیت كە چۆن شىكايەۋە و چۆن ئەۋ شۆرشەيان لە راستەرتى خۆى لادا!!.

* شىخ نوورى دواى دەسەلاتى عوسمانلىيەكان، ژيانى ژىر دەسەلاتى داگىر كەرانى ئىنگلىزى بە كۆبلايە تىيەكى تر زانىۋە، بۆيە ھەر زوۋ چوۋەتە ناۋ كۆرى خەباتى قەلەم و

کرده‌وه و شان به‌شانی خه‌بات‌گتیران وه‌ستاوه و پالپشتی سیاسه‌تی شیخ مه‌حمودی نهمری کردووه که قه‌لایه‌کی سه‌خت بووه به‌رووی ئینگلیزه‌کاندا وه‌ستاوه. به‌شیعر و وتاره ناگرینه‌کانی رۆژله‌کانی نه‌ته‌وه‌که‌ی هۆشیار کردووه‌ته‌وه و خه‌لکی له‌خه‌وی غه‌فلته‌ت راجله‌کانه‌وه، به‌مه‌ش له‌ریزی ههره‌ پیتشه‌وه‌ی نه‌وانده‌ا وه‌ستاوه که دژی ده‌سه‌لاتی ئینگلیز بوون، ههر له‌سه‌ره‌تای ده‌رکه‌وتن و سه‌ره‌له‌دانیان له‌عیراقد، حه‌زی به‌شیتوه و شه‌مایله و بیچمیانه‌کردووه، نه‌مه‌ش بۆ خۆی جووت‌کردن و کو‌کردنه‌وه‌ی شیعر نووسین و هه‌لویتستی رۆژانه‌یه، چونکه زانیویه‌تی له‌لای نه‌و میلله‌تانه‌ی وه‌ک خۆمان وان شاعیر پتویسته له‌پال شاعیرایه‌تییه‌که‌ی هاوالاتییه‌کی خه‌رخواهی به‌ره‌ی نازادیخوازان بیت. کرده‌وه و ره‌وشت و خووی به‌رز و ده‌ست و دل و میتشکی پاکی شان به‌شانی رۆشنگیری و شاعیرایه‌تییه‌که‌ی رۆشیتووه، به‌کرده‌وه و به‌شیعر خه‌باتی کردووه که چه‌کی برن‌د و کوشنده‌ی ده‌ستی بووه بۆ گۆزان و هه‌له‌ته‌کاندن دهموده‌زگای چه‌وسانه‌وه و پیتشیل کردنی سه‌ره‌ستی و نازادی مرۆف.

له‌سالی (۱۹۲۲)دا و له‌سه‌ر مه‌سه‌له‌ی نه‌ته‌وایه‌تی، کاتێ به‌رتوه‌به‌ری رۆژنامه‌ی (رۆژی کوردستان) ده‌بی، له‌سلیتمانی و که‌رکووکدا بۆ ماوه‌ی سێ مانگ ده‌یخه‌نه به‌ندیخانه‌وه، ته‌نانه‌ت له‌ (۷-۶-۱۹۲۳)دا که بۆ جاری سێهه‌م ئینگلیز سلیتمانی داگیر کرده‌وه، له‌نیشتمانپه‌روه‌ره‌کانی کورد یه‌که‌م که‌س (شیخ نووری)یان خسته‌ به‌ندیخانه و تووشی چه‌رمه‌سه‌رییان کرد. له‌سالی (۱۹۲۶)یشدا بۆ جارتیکی دی له‌سه‌ر مه‌سه‌له‌ی نه‌ته‌وایه‌تی ههر له‌سلیتمانی بۆ ماوه‌ی (۱۲) رۆژ خسته‌یانه‌ گرتوو‌خانه‌وه، له‌به‌ره‌نه‌وه‌ی به‌وتار و شیعره‌ به‌سۆزه‌کانی بۆ مافی گه‌لی کورد سکالای ده‌کرد. له‌و ماوه‌یه‌ی (شیخ مه‌حمودی حه‌فید) کرایه‌ هوکمداری کوردستان یه‌کسه‌ر (شیخ نووری) کرده‌ سه‌رۆکی شاره‌وانی و ماوه‌یه‌کیش کردی به‌یاوه‌ری تاییه‌تی شاهانه. وه‌ک مامۆستا (ئه‌حمه‌د خواجه) بۆی گێرامه‌وه وتی: (میتجهرسون) به‌(مسته‌فا نه‌فهن‌دی) کاتبێ تاییه‌تی خۆی - که له‌م دوا‌یییه‌دا به‌رتوه‌به‌ری مه‌عاریف بوو - وتبوو: خۆزگه‌ قه‌فه‌سێک بوومایه و (نووری)یش مه‌لیک، نیت له‌گه‌لیا بژایامایه. یان بم‌توانیایه‌ بچمه‌ ناو میتشکییه‌وه بژانیایه‌ نه‌وه چۆن دروست بووه‌؟.

* لێره‌دا نه‌و کار و وه‌زیفانه‌ی - شیخ نووری - له‌ژبانیدا بینویه‌تی ده‌نووسین، له‌لایه‌ک بۆ ده‌رخستنی لایه‌نی ئابووری و باری گوزه‌ران و جو‌ری ژبانی، له‌لایه‌کی تر بۆ نه‌وه‌ی خۆینه‌ر بزانێ که وه‌زیفه‌ چۆن بووه‌ته‌ مۆته‌که‌ بۆ کزکردن و بێ هیزکردنی گیانی

شاعیرایه تییه که‌ی شیخ نووری. نه‌گهر وه‌ک میلله‌ته سه‌ریه‌ست و نازاده‌کان (قه‌دری سنه‌ت کار) یان بزانیایه نه‌وه بۆی هه‌بوو شیخ نووری پایه‌ی زۆر له‌وه گه‌وره‌تر بوایه که ئیتمه ده‌یزانین، به‌خششی داهینه‌رانه‌ی زۆرتر بوایه له‌وه‌ی نه‌م‌پ‌رۆکه بۆی به‌جی هیش‌توین. نه‌مانه‌ش نه‌و کار و وه‌زیفانه‌ن که (شیخ نووری) له ژانییدا بینویه‌تی:

* کاتبی دووهم له شاره‌وانی سلیمانی.

* له ۱۵-۱-۱۹۲۱ تا ۳۰-۸-۱۹۲۱ به‌مووچه‌ی (۱۲۰) روپیه‌ی مانگانه.

* کاتبی نه‌وه‌ل له شاره‌وانی سلیمانی.

له ۱-۹-۱۹۲۱ تا ۵-۹-۱۹۲۲

نه‌و ماویه که‌وتوه‌ته سه‌رده‌می ده‌سه‌لاتداریتی (شیخ مه‌حمودی نه‌مر) و به‌مووچه‌ی (۱۶۵) روپیه‌ی مانگانه کردوویه‌تی به‌سه‌رۆکی شاره‌وانی.

* مأمور تسجیل أرباب الحرف والمصانع.

له ۱۴-۹-۱۹۲۶ تا ۱۵-۱-۱۹۲۷ به‌مووچه‌ی (۱۴۰) روپیه‌ی مانگانه. وه‌ک ده‌رده‌که‌وئ دوا‌ی نه‌مانی ده‌سه‌لاتی شیخ مه‌حمود له وه‌زیفه ده‌رک‌راوه. نزیکه‌ی چوار سال به‌سه‌ر وه‌زیفه‌که‌ی پیشووی تپیه‌ریوه، ئنجا نه‌م ئیشه‌ی دۆزیوه‌ته‌وه. له دوا‌ییشدا بۆم ده‌رکه‌وت گرتنی (شیخ نووری) له لایه‌ن ئینگلیزه‌کانه‌وه بووه‌ته‌وه‌ی دوور خسته‌نه‌وه‌ی له وه‌زیفه.

* کاتبی دووهمی مه‌سره‌ف له مو‌حاسه‌به‌ی سلیمانی.

له ۲-۴-۱۹۲۷ تا ۳۱-۷-۱۹۳۵ به‌مووچه‌ی (۱۴۰) روپیه‌ی مانگانه.

* کاتبی مه‌سره‌فی خه‌زینه له سلیمانی.

له ۱-۸-۱۹۳۵ تا ۲۹-۱۰-۱۹۳۷ به (۱۰,۵۰۰) دیناری مانگانه.

* کاتبی مه‌سره‌فی خه‌زینه له سلیمانی.

له ۳۰-۱۰-۱۹۳۷ تا ۱۹-۱۲-۱۹۳۷ به (۱۲,۰۰۰) دیناری مانگانه.

* کاتبی مه‌سره‌فی خه‌زینه‌ی لیوای هه‌ولێر.

له ۲۵-۱۲-۱۹۳۷ تا ۲۱-۳-۱۹۳۹ به (۱۲,۰۰۰) دیناری مانگانه.

(به‌پیتی نووسراوی مه‌سه‌ریفیه‌تی لیوای سلیمانی - قه‌له‌می خه‌زینه - ژماره ۲- ۳- ۴۱۸۴. له میژووی ۱۸-۱۲-۱۹۳۷، به‌یار درا (شیخ

نووری شیخ صالح) له سەر بەرژە وەندی گشتی وەزیفە کە ی بگوتزرتێتە وە له کاتێی خەزێنە ییوای سلیمانی بۆ کاتێی خەزێنە ییوای هەولێر و گوتزانە وە (جەمیل ئەحمەد) کاتێی خەزێنە ییوای هەولێر بۆ کاتێی خەزێنە ییوای سلیمانی و هەریە کە یان بە مووچە ی خۆیان. نیمزاً مەسەرپە ییوای سلیمانی).

بێتگومان گوتزانە وە ی (شیخ نووری) هەر لە بەر ئە وە یە کە بە ئارەزووی پیا وە کانی سەر دە مە ی پادشایە تی ئە جولا وە تە وە، بۆ یە لە شیعە رتیکیدا کە لە هەولێر نووسیویە تی، ئە م گوتزانە وە یە بە (دەر بە دەر و ئە فی) دادە نێ بۆ ئە وانی (سیرە تیان چاکە) کە یە کێک لە وانی خۆ یە تی.

لە مێژووی (۱۹۳۷/۱۲/۲۵) دا لە هەولێر دەست بە کار بوو و (۱۰-۳-۱۹۳۷) دا لە خەزێنە ی سلیمانی دەستی لە کار هە لگرتوو. وایارە ما وە ی گوتزانە وە کە یان بە (۲) سال بۆ دەست نیشان کردوو، بۆ یە دوا ی دوو سالە کە نووسیویانە:

(بناء على الأمر الديواني الصادر من مديرية المحاسبات العامة المرقم (۱۳۵) والمؤرخ في ۱۹-۳-۱۹۳۷ يحول الشيخ نوري صالح كاتب خزينة لواء أربيل براتب (۱۲,۰۰۰) دينار والشيخ (جميل أحمد) كاتب خزينة لواء السليمانية براتب (۸,۰۰۰) دينار كل بمحل الآخر و براتبهما الحاليين - متصرف لواء السليمانية).

ئە جە (شیخ نووری) لە مێژووی (۲۱-۳-۱۹۳۹) دا لە هەولێر دەستی لە کار هە لگرتوو.

* کاتێی مەسەرپە ییوای سلیمانی لە ۲۵-۳-۱۹۳۹ تا ۵-۷-۱۹۴۳ بە (۱۲,۰۰۰) دیناری مانگانە.

* کاتێی مەسەرپە ییوای سلیمانی.

لە ۱۵-۷-۱۹۴۳ تا ۸-۹-۱۹۴۳ بە (۱۵,۰۰۰) دیناری مانگانە بە رە زامە نە ی وە زارە تی نا و خۆ شیخ نووری کرا بە ژمیریاری (قومین) ی ییوای سلیمانی و بە پیتی نووسراوی ژمارە (۳۳۰) لە مێژووی (۴-۹-۱۹۴۳) و (۹-۹-۱۹۴۳) دا لە و دائیرە یە دەست بە کار بوو، ئە جە عە ریزە یە کێ دا وە بۆ چوونە نا و تاقیکرنە وە ی بە رتو بە رانی (ناحیە). مەسەرپە ییوای سلیمانی بە پیتی نووسراوی ژمارە (۴۱/۲۵۸) لە (۲۰-)

۲-۱۹۴۴) دا لم باره يوه نووسراوټيكيان ناراسته ي وهزاره تي ناوخو ټي نهوسا كړدوه، دواي وهرگرنتي په زامه ندي وهزاره تي ناوبراو، له ميټرووي (۱-۳-۱۹۴۴) دا به هوي سهرکه وتني شيخ نووري له تاقيكړدنه وي بهر ټپه بهراني (ناحيه) به نيمزاي وهزيري ناوخو نووسراوټي ناراسته ي (مديرية المنتوجات المحلية العامة) كراوه بو نه وي رايان وهرگرني بو گوټزانه وي (شيخ نووري) تا بكرني به (بهر ټپه بهري ناحيه). نه وانيش په زامه ندييان له سهر ناوه روكي نووسراوه كه داوه. له نووسراوه كه شدا نووسيويانه: (علي أن يعين محاسباً قديراً بدلاً من المومي اليه)، نه مهش بو خو ټي گه واهي نه وه ددات كه شيخ نووري له و ماوه دور و درټزه ي كاروباري دارايي پي سپيږدراوه، مروفيكي دهسټپاك و په وشت بهرز و لټهاتو بووه، ننجا (عه بدوللا نووري نه لموه ته دي) كه ماموستايه كي خانه نشين كراو بووه، ده كهن بهر ميټريار و له شويني (شيخ نووري) داده نين. (شيخ نووري) يش ده كرت به بهر ټپه بهري ناحيه ي (ناوده شت) هر به موجي جاري خو ټي كه (۱۵,۰۰۰) دينار بووه. له (۱۵-۲-۱۹۴۵) دهستي كړدوه به كار كړدن، به لام بهر له وي بكه وټه سهر نيشه كه ي تووش نه خو ش (عرق النسا) بووه و (۱۵) روژ موټه تيان داوه تي و له دوايشدا، واته دواي نه و پانزه روژه كه چوه بو نه وي هر نه يتوانيوه له وه زيفه كه ي دهسټبه كار بي. وهزاره تي ناوخو به نووسراوي ژماره (۳۸۴۲) له (۱۰-۲-۱۹۴۵) دا كه ناراسته ي مته سهر يفيه تي ليواي سليمني كړدوه، داواي لي كړدوون له هوي موياشه رته نه كړدني (شيخ نووري) بكوټنه وه. به هر حال له ۱۶-۳-۱۹۴۵ دا له ناوده شت دهسټبه كار بووه و بو چاره سهر كړدني گيروگرفتي هاوولا تيان، دهسه لاتي حاكمي سولحي دراوه تي. قائم مقام ي قه زاي رانيه، به پي راپورتي پزيشكي ژماره (۲۸۹) له ميټرووي (۷-۸-۱۹۴۵) كه له نه خو شخانه ي مهر كه زي رانيه وه ده چوه، (شيخ نووري) يان حه والي سليمني كړدوه بو تيمار كړدني قاچي، چونكه له سهر يان بهر بووه ته وه.^(۹)

له (۲۸-۸-۱۹۴۵) دا كراوه به بهر ټپه بهري ناحيه ي (باله ك) كه له نزيك (كه لاله) يه. له (۱۲-۶-۱۹۴۸) دا گوټزراوه ته وه بو ناحيه ي (تهق تهق). له (۲۱-۶-

(۹) وهستا علي حه سن (۱۹۰۴-۱۹۹۱/۳/۷) ده لي: (له مالي حوسين مه زلوم له هه يوانه كه - تارمه كه كه شونيتيكي تاريخ بوو ده مانخوارد وه. دواي خواردنه وه له قالد رمه كان كه پيچيكي تيډا بوو، قاچي هله نگووت و به دمه دا كه و ته سهر قاچه كه ي و شكا. نيجه به كوټل برده مانوه. (مه محمود به كي جه رپراح) خو ټي هاته لاي و قاچي گرته وه. من بو ماوه ي سن مانگ هه موو شو له پاليا بوم و له لاي دهمامه وه.

* (شیخ نورری) به دهه‌ست نازاری نه‌خوشی به‌رزبونه‌وی پاله‌په‌ستۆ (ضغط) و (قرحه المعدة) وه ده‌ینالاند. له ئیواره‌ی پۆژی (۱۹) ی مانگی کانونی یه‌که‌می سالی (۱۹۵۸) خۆینی هه‌لیناوه‌ته‌وه. دکتۆر (عه‌بدوله‌حمان عه‌بدوللا) ی خزم و دۆستی شاعیریان بۆ بانگ کردووه‌ته‌ ماله‌وه، به‌لام ئهم دکتۆره‌ به‌ماله‌وه‌یان پاده‌گه‌یه‌نی که نه‌مشه‌و نه‌گه‌ر چاک نه‌بووه‌وه، به‌یانی بیه‌یتنه‌ نه‌خۆشخانه‌وه، به‌لام به‌یانی کار له‌ کار ده‌تزازێ و به‌وه‌ راناگه‌ن فریای نه‌خۆشخانه‌ی بخه‌ن. له‌ کاتر میتری هه‌شت و نیوی سه‌ر له‌ به‌یانی به‌نه‌خۆشی ته‌قینی (قرحه) له‌ پۆژی (۲۰) ی مانگی گه‌لا پێزان سه‌رده‌نیته‌وه. وه‌ک ده‌یان هونه‌رمه‌ند و پروناکبیر و شاعیری تری نه‌و میله‌ته‌، ده‌بی به‌میوانی دار نه‌رخه‌وانه‌کانی (گردي سه‌یوان). به‌لێ سه‌یر نییه‌ شاعیری‌ک دیوانی‌کی شیعی‌ی خۆی له‌ قه‌باره‌ی ده‌فته‌ریکی (۳۰۷) لاپه‌رده‌دا ناو نابێت: (گه‌لا پێزان) خۆشی له‌ یه‌کێ له‌ پۆژه‌کانی خه‌زانی پایزی زه‌رد، وه‌ک گه‌لای دره‌خت بکه‌ویته‌ سه‌مای مه‌رگه‌وه‌ و وه‌ک هه‌له‌وه‌رینی گه‌لای دره‌خت، گه‌لای ته‌مه‌نی هه‌له‌وره‌ی. به‌م مرده‌شی زیانیکی گه‌وره‌ی له‌ بزووتنه‌وه‌ی شیعی‌ی کوردی و گیانی نیشتمانپه‌روه‌ریتییدا^(۱۰) که مامۆستای شاعیر

(۱۰) شیخ نورری له‌ ده‌ستنووسی‌کدا که به‌ده‌سه‌خته‌ی خۆی نووسراوه‌ و بۆ مامۆستا (گیوی موکریان) ناردووه‌، ده‌رباره‌ی خۆی نووسیویه‌تی: (م. نورری. ناوی شیخ نورری کو‌ری شیخ سالح کو‌ری شیخ غه‌نی شیخ عه‌بدولقادر له‌ ساداتی به‌رزنجیه‌. له‌ سالی ۱۳۱۲ رومی ۱۸۹۶ میلادیدا له‌ شاری سلیمانی له‌ دایک بووه‌). که‌چی له‌ ده‌ستنووسی‌کی دیکه‌یدا می‌ژووی له‌ دایکبوونی خۆی به‌شیر نووسیوه‌ و ده‌لێ:

از داوری دل دوش بجستم امداد

آمد به نظر گلی زباغ اجداد

تاریخ ولادتش چو من پرسیدم

فرمود خرد نور به‌شیخ صالح داد

واته‌ سالی له‌ دایکبوونه‌که‌ی به‌ (۱۳۱۱) ی رۆمی به‌رانه‌به‌ر (۱۸۹۶) داناهه‌. هه‌روه‌ها له‌و ده‌ستنوسه‌دا نووسیویه‌تی: (ته‌حسیلی علومی له‌ مه‌دارسی علمییه‌ و مه‌کاتبی ئیبتدائییه‌دا کردووه‌. نورری فیه‌ره‌ شاعیره‌ شاعیری‌تی وه‌ه‌بییه‌ که‌سبی نییه‌. ژۆر مندال بووه‌ که‌ شیعی‌ی وتوه‌. له‌ شوعه‌رای کو‌رداندا نه‌وی ئینقیلابی به‌سه‌ر نه‌ده‌بیاتی کو‌ردیدا هه‌تانه‌ و له‌سه‌ر ئسۆلی غه‌رب شیعی‌ی وتوه‌ نورری-یه‌. ئهم شاعیره‌ له‌ هه‌موو مه‌وزووعی‌ک شیعی‌ی هه‌یه‌. له‌ عاله‌می سه‌حافیدا موده‌تی‌ک نیشتیغالی کردووه‌. مودی‌ری غه‌زه‌ته‌ی پۆژی کو‌ردستان و بانگی کو‌ردستان بووه‌ که‌ له‌ سلیمانی ده‌رحووه‌، ئیله‌اماتی شیعییه‌ و نه‌ده‌بییه‌ی به‌نه‌کسه‌ر له‌ به‌را به‌ر به‌مه‌نازری ته‌بیعه‌ و به‌ته‌نیایی بۆ =

(په‌مزی مه‌لا مارف) هه‌والی کۆچی داویی (شیخ نووری) پێده‌گات به‌م چوارینه‌یه‌ میژووی کۆچ کردنه‌که‌ی تۆمار ده‌کات و ده‌لی:

دَل خۆش مه‌که‌ ئه‌ی په‌مزی به‌م ده‌یره‌ که‌ دنیا‌یه
بروانه‌ که‌ (شیخ) ئێستا له‌ کوی دایه‌ (۱۱)

حاصل بووه‌. له‌ عالمی شیعر و خه‌یالاتدا زۆر ته‌نهایی خۆش نه‌وێت. بێجگه‌ له‌ شاعیریه‌ت نووری وه‌ته‌نپه‌روه‌رتکی سادقه‌، خه‌ده‌ماتی وه‌ته‌نپه‌روه‌رتی زۆر سبقه‌تی کردووه‌. نووری به‌کوردی و فارسی و تورکی و عه‌ره‌بی شیعی و تווو و له‌ نه‌رشیدا ده‌ستیکێ بێندی له‌ عالمی وه‌ضعیه‌تی ئه‌ده‌بیاتدا و له‌ قه‌واعیدی ئه‌ده‌بییه‌دا مه‌قالاتی له‌ غه‌زه‌ته‌دا زۆر نه‌شر کردووه‌.

نووری له‌ هه‌موو شوعه‌رای کورداندا وردی فیکر و ئیجادی شاعیری شه‌هیر مه‌وله‌وی زۆر په‌سند نه‌کات. حاڵی حازر له‌ حیاتدا‌یه و له‌ وه‌زائنی حکومه‌ته‌دا کاتبی ئه‌وله‌ی خه‌زێنه‌ی لیوای ئه‌ریله‌). مامۆستا گیوی موکریانیش له‌ زمانی شیخ نووری خۆیه‌وه‌ نووسیه‌تی: (شیخ نووری کوری شیخ سالحی کوری شیخ غه‌نی له‌ به‌رزنجیانه‌. له‌ سالێ (۱۳۱۲) ی پۆمی (۱۸۹۶) ی میلادیدا هاتۆته‌ پرووی دنیا، له‌ سلیمانی له‌ مه‌دارسی عیلمیدا تا پایانی جامی گه‌یاندووه‌. فارسی و عه‌ره‌بی و تورکی خوێندووه‌. هه‌ر له‌ ئێبته‌دائیه‌وه‌ زه‌وقی ئه‌ده‌بیاتی بووه‌. موته‌اله‌عی ئه‌ده‌بیاتی زۆر کردووه‌ و زه‌وقی ئه‌ده‌بی له‌وه‌وه‌ حاصل کردووه‌. له‌ دینی به‌رچاوانی ته‌بیعییدا زه‌وقی ته‌واوی خشتی جوانی ته‌بیعه‌تی به‌نه‌زم و سه‌ف کردووه‌ و له‌ ئیجتیماعیات و نیشتمانی و غه‌رامی و هه‌موو شتی‌کدا غه‌زه‌لیاتی هه‌یه‌. ئاساره‌کانی هه‌موویان به‌کوردیه‌، که‌میکێ تورکی و فارسی‌شی هه‌یه‌. به‌مونا‌سه‌به‌تی تووشبوونی ده‌ره‌ی سه‌عاده‌ت (کوردیه‌ت) ئه‌غله‌ب شیعه‌رکانیان بۆیه‌ به‌فارسییه‌. له‌ (۱۹۲۲) دا له‌سه‌ر مه‌سه‌له‌ی قه‌ومی که‌ مودیری جه‌ریده‌ بوو (ئومیدی ئیستقلال) له‌ سلیمانی و له‌ که‌رکووک (۳) مانگان له‌ گرتوو‌خانه‌دا پای بواردووه‌. له‌ ۱۹۲۶ دا له‌سه‌ر مه‌سه‌له‌ی قه‌ومی له‌ نه‌فسی سلیمانیدا (۱۲) پۆژگیراوه‌). له‌ راستیدا (شیخ نووری) داواي لێ کراوه‌ بێی به‌به‌پتوه‌به‌ری (ئومیدی ئیستقلال)، به‌لام خۆی ئه‌و کاته‌ تا‌قه‌تی له‌ نیشی پۆژنامه‌گه‌ری چووه‌، بۆیه‌ له‌و ئیشی نه‌کردووه‌ وه‌ک مامۆستا (گیوی موکریان) ده‌ری خستووه‌. ئینجا له‌ نووسینه‌که‌ به‌رده‌وام بووه‌ و نووسیه‌تی: (له‌ سکونی شه‌ودا ده‌رگای زه‌وقی ده‌کرتیه‌وه‌. به‌هاران له‌ ناو شاخ و داخدا که‌ پر سه‌وزی بێ پۆ و ره‌گرتنی ئیله‌امات به‌باشتر ده‌زانێ. له‌ په‌رۆشی و شادیشدا ده‌رگای ته‌بعی ده‌کرتیه‌وه‌. له‌م ده‌رفه‌تانه‌ی سه‌ره‌وه‌ ته‌بعی موته‌بیعه‌تی زۆر ته‌سادو‌فی کردووه‌ له‌گه‌ل مه‌رحومی ئه‌حمه‌د موختار به‌گ عوسمان پاشادا هه‌ر ئه‌و میسه‌ره‌عیکێ و تווو منیش نیوه‌که‌ی تریش. ئه‌سه‌رتکیان هه‌یه‌ به‌نه‌سر ده‌رحق به‌ده‌ستووری ئه‌ده‌بیاتی کوردی له‌ ته‌واوبوون دایه‌. له‌ زمانی شیخ مه‌حمودیدا که‌ حوکمه‌داری کوردستان بوو په‌نێس به‌له‌دیه‌ بووه‌ و موته‌تیکیش یاوه‌ری خاسی شاهانه‌ بووه‌.

(۱۱) ئه‌گه‌ر دان به‌وشی (له‌ کوی دایه‌) دانه‌نێن، ئه‌م تا‌که‌ له‌نگ ده‌بی

شیخ نووری و منداآله‌کانی له‌گه‌ل کۆمه‌لێک که‌سایه‌تی و ناسیاوی خۆی

بۆ سالى وەفاتى ئەو پىرى بەزمانى حال

فەرموى كە (بەدل خۇشى نوورى لە جنانايە) (۱۲)

ئەو ى خراوە تە ناو كە واندە بە حىسابى ئەبجد بەرانبەر بە سالى (۱۳۷۸ ھ - ۱۹۵۸ ز) دەوەستى. ئەمە سەرگۆشتە ى ژيانى شاعىرىك بوو كە پىتويستە ەموومان شانازى بەو لاپەرە پىشنگدارانە ى پاكيستى و ژيان و تىكۆشانە يەو بەكەين، لام وايە ئەمەش بچووكترىن خەلاتى خۆشەويستى گەلە، پىتويستە بدرتتە شاعىرىك كە لە ژيانيدا نەحەساوہ تەو و لە پىشكى نازار و چەوسانەو ى مىللە تەكە ى بەدوور نەبوو، بگرە تا رۆژى مردنى ەلگىرى جانتاى خەمى مىللە تەكە ى خۆى بوو.

ئەو سەرچاوانە ى لەم بەشەدا سوودم لى وەرگرتن:

* دۆسيە ى شاعىر كە لە خەزىنە ى پارتىزگاي سلىمانيدا پارىزراو.

* ژيانى شاعىر بە دەستنووسى خۆى.

* ژيانى شاعىر بە دەستنووسى مامۆستا (گىوى موكرىانى) كە ئەويش يەكسەر لە دەمى خۆى وەرى گرتوو و ەر بەراناوى قسەكەر - متكلم - ەشتوويە تىيەو.

* شىعر و ئەدەبىياتى كوردى - بەرگى دووم ل ۱۹۹ - ۲۰۸.

* چەند دانىشتنىك لە گەل (شىخ جەناب) ى كورە گەورە ى شاعىر.

* چەند دانىشتنىك لە گەل مامۆستا (فەتھوللا حاجى رەشىد) ى خزمى شىخ نوورى.

* دانىشتنىك لە گەل دكتور ئىبراھىم حىلمى فەتاح.

* دانىشتنىك لە گەل مامۆستا (ئەحمەد خواجە) ى خزم و ئاشناى شاعىر.

* دانىشتنىك لە گەل مامۆستا (ئەخول) ى شاعىر.

* دانىشتنىك لە گەل مامۆستا (حەسب شىخ ئەحمەد شىخ غەنى).

* دانىشتنىك لە گەل مامۆستا (شىخ محەمەدى خال).

* دانىشتنىك لە گەل مامۆستا (عەبدوللا جەوھر).

* دوو دانىشتن لە گەل مامۆستا (ناسح عەبدوللا حەيدەرى).

* دانىشتنىك لە گەل (كەمال رەمى مەلا ماف).

* دانىشتنىك لە گەل (وہستا عەلى حەسەن).

* دانىشتنىك لە گەل (نوورى كاكە حەمە «غەرى»).

* رۆژنامە ى ژين: ژمارە (۱۳۸۴) سالى (۳۳) پىنجشەمە ۹-۳-۱۹۵۸-شەر و شاعىرە كانمان.

(۱۲) ئەم چوارىنە لەم كاك كەمالى كورى رەمى مەلا ماف وەرگرتوو.

شیخ نووری شیخ صالح له کۆری هونهری گۆرانیدا

(شیخ نووری) وهک له شوی ئی تریشدا وتوو مه پیاوێکی بههره دار بووه، بههره که ی به ته نیا له سه ر شیعر نووسین نه گیر ساوه ته وه، نه گهرچی له لای زۆریه ی هه ره زۆری خۆینه ره کانی نه مپۆکه مان ته نیا وهک شاعیرێک ناسراوه، نه و بههره یه شی به سه ر کۆمه لێ بواری جۆراوجۆری ده رپیندا دابه ش کردووه، بۆ نه وه ی ئۆخژنی پێ ببه خشن و خودی خۆی به و هۆیا نه وه به ملێتی. بێگومان دابه شکردنی نه و بههره یه شی به سه ر چه ند لایه نیکی جیاوازی ده رپین و کارکردن بۆ نه یشتنه وه ی خروش و هه لچوون و داچوونه کانی ناخی خۆی، له هیز و ته کانی نه و بههره یه ی که م کردووه ته وه، که زۆرتر پێوه ندی راسته وخۆی له گه لێدا هه بووه، چونکه نه گه ر به اتایه هه موو نه و بههره و تواناییه ی خۆی له یه ک بواری ده رپیندا نیشان بدایه، نه وه نه و بههره یه ی به هیزێکی گه وهره تره وه ده ته قیسه وه و خه ونی گه وهره تری له و بواره دا ده هێنا یه دی.

یه کێک له و بوارانه ی (شیخ نووری) که فوکولی ده روونی خۆی بێ دامرکاندووه ته وه و ئازار و نه ندیشه کانی خۆی پێ ده رپیه و، هونه ری (گۆزانی) یه، چونکه خۆی خاوه نی ده نگێکی زو لال و خوش بووه و به هۆی نه و ده نگه وه ئۆخژن که و تووه ته دلپیه وه، (گۆزانی) یارمه تی داوه زیاتر له ژیا ن نزیک بپێته وه و له زمانی برین و فرمیتسک تی بگات!

مامۆستا (مه مه د صالح دیلان) ی ناشنا و هاو نشینی (شیخ نووری) له باره ی ده نگ خوشییه که ی ده لێ: (زۆریه ی دانیشتم له خزمه ت (شیخ نووری شیخ صالح) دا له مالی خوالێخۆشبوو (سه عید به گی نه حمه د به گ) دا بوو که به خزمایه تی نه گه یشتینه یه کتری. (سه عید به گ) باوکی جه میلی جوانه مه رگ. شیعر له بهر و شیعر خوش ویست بوو، به تاییه تی شیعر ی (حافظ و سه عدی). شیخ نووری-ش دوا به دوای شیعر خۆینه وه، به ده نگه خوشه مه جزوونه، ئازاراوییه که ی ده سته پێ نه کرد. زیاتر به شیعه ره کانی خۆیه وه که بۆ جوانه مه رگی به رای - شیخ عه زیز- ی وتبوو. ده نگ خوشی شیخ نووری ته سه لاده ری ده لێهه برینداره کان بوو. نه و جۆره دلانه ی که له گه نجییه وه تا پیری (فرمیتسک) یان لا نرخدار بوو. فرمیتسکی هه سه ره ت، نه ک هه لاتن... خو سووتانن - نه ک چوونه وه... هاوار به فرمیتسک ده رخست... نه ک پشت کردنه رووداو...!! بۆیه نه لێین... شیخ نووری... ده نگ خوش بوو... نه ک گۆزانیبێژ...!

دهر خستنی دهنګه خوښه کړی و ټټکه لاو کړدنې به شيعره کانی خوځی که بډ دلې خوځی و نازاری پوژنای نه گړیا... نهم نازارانه وای له شېخ نووری نه کړد جوړه نووسانېک له قورګیا په یدا بېی، نووسانېک هه موو کهس ټیټی نه نه گه یی، هه موو کهس نه پشه زانی هڅی نووسانه که چیه؟ پټوېستی نه کړد له گه لیا بیت و لټی بېرسی: بډ تیماری قورګت ناکه ی، با نه و نووساوییه ی له قورګتایه نه میننې، نه وسا پټی نه وتی و بډی دهر نه خستنی که نووساندن و قرخه ی ناو قورګی له چیه وه هاتووه! دهنګی له تاو نازار و هه ست به ژانی دهرو پشستی وای لټ کړد بوو دهنګه کړی گریناوی بیت.

نهم چند دټره کورته یادی چند جاری دانېشتنمه له گه لیا، شاد بټی په وانی پاکې^(۱) پوژنامه ی (ژین) ی ژماره (۱۳۸۴) سالی (۳۳) ی پوژنی پینجشتمه (۶-۳-۱۹۵۸) و له گزښه ی (شيعر و شاعیره کافان) دا دهر باره ی دهنګ خوځی و هونه ری به هاداری (شېخ نووری) نووسیویه تی: (شېخ نووری شېخ سالح بېجګه له وهی که نه مړی له هونه ری شيعر و هه لېه ستدا پایه ی بلنده، هه روه ها که نیستا پیر بووه و بډ پیری شاعیران له به هاری لاوی خوځېدا دهنګ خوځشېکی بټی وټنه بوو. شيعره کانی خوځی به به سته، وه شيعری (مهوله وی) به قه تار، له نټوارانی به هار له دهمی زهرده پردا، له گوډ ناو و سه رچاوه کانی که نار، روو به پرووی سه وزه زار هر له خوځی نه هات. به بلبلې کوردستان ناوبانګی دهر کړد بوو. (به لام نیستا که گولشه نه په شپوه... که لکی بلبلې نه ماوه پټوه). نهم هونه رمه نده دهنګ خوځه که له سه رده می خوځېدا سه ر گولنی کوز و مه جلیسه کانی سلیمانی و هه ولټیر و که رکوک و هه لېه بجه بووه، دهنګ و له پاش به جیماوی هونه ره به رزه کړی، وه که دهیان بګره سه دان دهنګی تر نه پار ټیزراوه و تومار نه کراوه. نه پاراستنی دهنګی (شېخ نووری) زیانېکی گه وره ی له هونه ری گورانیی کوردی داوه، به تاییه تی هونه ری (مه قامات)، چونکه مه قام شوناسیکی گه وره بووه و یه کټیک بووه له و شاره زایانه ی زور به چاکی مه قامیان نه دا کړدووه. نه گهر نه مړی که دهنګی (شېخ نووری) له بهر دهستان بوايه، نه وه به بټی مشتومر یه کټیک ده بوو له و دهنګانه ی خاوه نی موزک و خاصیه تی تاییه تی خوځی بټی و له بزوتنه وه ی هونه ری کوردیاندا جیګایه کی تاییه تی بډ داده نرا.

نه گهر له و سه رده مه دا، کومه له که مان کومه لټیکی شارستانی و پټشکه وتوو بوايه،

(۱) نهم چند دټره ی ماموستا (دیلان) م به ده سخته تی خوځی له لایه. وه که خورم نووسییه وه و به هیچ شپوه یه که ده سکاری نه کراوه.

گۆزانی گوتتى به خەش و نەنگى دانەنايە و بەچاوى سووک تەماشای دەنگخۆشەکانیان نەکردبا و بەپەللار و توانج لە پەلە و پایەى کۆمەلایەتییانى کەم نەکردایەتەوه، ئەم زبانه گەورەیهش لە بزوو تەنەوهی ھونەریمان نەدەکەوت - کە شیخ نوورى یەکیکە لە وێنەکانى - ئەوانیش بەتەنیا ھونەرەکیان بۆ چەند ئان و سەعاتێکی گۆر و دانیشتنى سەرەستەنەى دۆستان و ئاشنایان تەرخان نەدەکرد. ئەوسا ئاسایی بوو ئەگەر دەنگى خۆیان تۆمار بکەدایە یان بیان ھێشتایە تۆمارى بکەن...! لەگەڵ ئەوەشدا ھەر چۆنى بوايە دەبوو کەسانى نزیک لە (شیخ نوورى) بە (قەوان) و (گرامەفۆن) یان بەریکۆردەری گرۆندیک بەشێ لە گۆرائیەکانى تۆمار بکەن و بۆ ئەم کارە ھانى بەدن، ھەر نا بەدزییەوه دەنگیان تۆمار بکەدایە.

ئەگەرچی شۆنەوارى ھونەرى (شیخ نوورى) بەشێوەى دەیانى وەک دەرویش عەبدوللا لەناو چوو و سەراوەتەوه، بەلام ئەو دەنگ و سەدایە ئیستاش لە میتشكى زۆر کەساندا دەزینگیستەوه و لە بیرەوهرى زۆر کەساندا یادگارى خۆى ھەلکەندوو، جار جارە فێنكى دەداتە دلى خاوەن ئەو یادگارە، بەتایبەتى لە سەردەمێكى پڕ لە چوورتم و وەیشوومەى وەک ئەمڕۆکە. لێرەدا دەربارى دەنگخۆشى (شیخ نوورى) کۆمەلەى یادداشت و سەرگوروشتەتان بۆ دەنوسینەوه، کە پێتەندى راستەوخۆى بەھونەرى (شیخ نوورى) یەوه ھەبە، لەو پڕوایەدام تۆمار کردنیان لە سوود بەخشین بەدەر نییە. لە ھەمان کاتیشدا دەمانەوی نووسینەوهی ئەو سەرگوروشتانە، بێنە ھاندەریک بۆ برایانى تر، تا ئەوانیش پێش ئەوێ کار لە کار بترازێ، ئەو یاداشتەیان بنوسنەوه، یان تۆمارى بکەن.

بێگومان نووسینەوهی ئەم سەرگوروشتانەش پایەى ھونەرى (شیخ نوورى) دەردەخەن و بەپێى ئاگادارى ھەموو ئەوانەى لەگەڵیدا دانیشتون، بەھەرى دەنگخۆشى شاعیر دەسەلمێن. مامۆستا (مەحمود توفیق فەتاح - شەلک) بیرەوهرى خۆى لەگەڵ (شیخ نوورى) دا دەگێتەوه و دەلێ: (ئەو کەسە بەختیارە لە ژبانا سوودی ھەبێ بۆ گەل و نیشتمان و لە دووى خۆى بەھەریەک بەجێ بەھێلێ، بەو بۆنەى ھەتا ھەتایە بەنگ و باوى لە ناو نەچێت. بێگومان شیعەر و دەنگخۆشى دوو بەھەرى بەرپێزن زۆربەى خەلقى ئەم ولاتە پێزى لێ ئەگرن و شایانى شانازییە. مەبەستمان لەو پێشەکییە ھۆنراوەکانى مامۆستا شیخ نوورى شیخ سالت (خوا لێى خوش بێ) و دەنگە ناسک و نازدارەکیەتى. کاکە شیخ خۆتەندەوارێكى ھەلکەوتوو و ناسراو بوو. خاوەنى دەنگێكى نەرم و نیا، لە ھەست و نەست کارى ئەکرد. لەگەڵ ھاوتای خۆیدا زۆرتر لە مالى خوالێخوشتبوو مامۆستا

حوسټين مه زلوم جار جار به مه سټي باده وه له ناڅي د هرونيكي جوښ سهندو، ناوازي به شيويه كي مه لولولانه دهرپوه.

نوهي بؤ من لوا بي، كه تا نيسټا يادي له بيرم دهرناچي، سهر له نيواري شهويكي زستان، وهك به بيرم بي سالي (۱۹۴۴) بوو. چهند كه سانيكي به پټز و ناودار ميوانم بوون، ناهنگي ناواتي كورم بوو. پوټ و نيدارهي (عه بدوللا سهييد زاده) خوا لټي خوښ بي - هاوبه شي ناهنگم بوو. له سهره تاي ناهنگه كه باسي كاكه شټيخ نووري هاته كايه وه. به زوري ميوانه كان هانيان دام بچم به دوايدا، چونكه دراوسيمان بوون. ناچار چوم له دهرگه كي يانم دا، له هيواني باله خانه كه يانه وه سهرېي كردم و فهرمووي سهره وهي لټي كردم. منيش پټم وت كه له سهر داخوازي فلان و فلان هاتووم. نارودو ميان به دووتا هاوبه شي ناهنگه كه مان به فهرمووي. پټي وتم، مه گهر له بهر خاتري خوټ بټم. چاوه پټم كرد خوي پوټه كرده وه هات له گه لټما. كه ميوانه كان زانيان كاكه شټيخ هات له خوښيانا ههمو هه لسان و به پيري به وه هاتن. هه تا سهر كه و ته ژووري كه له گييه كه وه. دانيسټبووين، دانيسټوان به گهرمي به خيره اتنيان كرد. بهو بؤنه يه وه (سهييد زاده) ده سټي كرد به گوزاني (گولم گولم ههر توي فينكي دل) شادمانې نه ونه نده پهرېي سهند ههر كهس له جټي خوي وهك چرا داگيرسا. كاكه شټيخ بهو بؤنه يه وه لام وايه پټكي ويسكي نوش كرد و كردي به دوو. له پاش چندناني له پشويكي بي دهنگيدا، بؤ هانداني كاكه شټيخ خوټ ده سټم كرد به گوزاني (نازير و سهره) به شيعري (مه حوي) يه وه كه نه لټيت (ديارم دهرېي عه شقه جي به سووتن بي...) ههر كه من سهره تاكي لټي بوومه وه شټيخي ره حمه تي وه لامي دامه وه، نه ما چوټن وه لاميتك ههمو كشمومات، ورته مان لټي نه نه هات گوزانيه كه ي به به يټيټك له شيعره كه ي (مه حوي) سهند وه (نه گييه دامه ني ده سټي دوعا...) له دواي نهو من تټيه له چوومه وه، هه روه ها نه و يش وه لامي دايه وه هه تا دوا به يټي هوزراوه كه. داخه كه م نازانم له مه به و لاوه چوټن هه سټي نه و كاته دهر بيرم كه هټشتا ههر له ميتشك و دل و دهر و غمان نه زرين گيټه وه. ننجا دواي قهرايي سه عات و نيوتك داواي لټبووردن و پوټسټني كرد، چووين له گه لټيا هه تا ماله و هيان په و انمان كرد).

ماموستا (نه خول) ي شاعير كه دوسټيكي نزيكي (شټيخ نووري) بووه له م باره يه وه ده لټي: (له سالي ۱۹۳۶) وه (شټيخ نووري) م ناسيوه. بويه ش درهنگ ناسيم، چونكه نهو له تهمنا زور له نيمه گه و ره تر بوو، بگره له تهمه ني باوكما بوو، به لام لهو سالد ا كه ناسيم من له مه حكه مه مووه زه ف بووم و نه و يش له خه زينه بوو... سهره را ي نه و ي

خزمايه تيمان له گه ليان هه بوو، له گه ل براكاني (شيخ نووري) (شيخ عهز و شيخ ره نووف) هاوسنف بووم و له حوچره و مه كاتبي علميه دا بهيه كه وه خوئندبوومان. زۆرتر دانيشتنه كانم له گه ل (شيخ نووري) له مالي (حوسين مه زلوم) بوو، كه ماليان كه وتبووه سهره تاي شه قامي (كاوهي) نه مړۆكه. حوسين مه زلوم كاكه يي بوو، پير و به سالاجو بوو، ژنيسي نه هيتا بوو. به هۆي نه وهي خانوه كه ي سهره خو بوو، كه سوكاري نه بوو، له وئ كو ده بوينه وه. زۆر كه سي ترش له دانيشتنانه به شدار ده بوون. كابرا خه له فاو بوو، مه زاقيان پي ده كرد.

حوسين مه زلوم (شيخ نووري) زۆر خو ش ده ويست و دانيشتنن نه وي زۆر له لا خو ش بوو. ههر كه سيك (حوسين مه زلوم) لتي عاجز بوايه، نه گهر له گه ل شيخ نووري بچووبايه وه ماله كه ي له گه لي ناشت ده بووه وه. نه گهر (شيخ نووري) شه ويك درهنگ هاتبا، نه وه يه كيكي وهك (ره شۆل) يا من وه يا ههر كه سيكي دي تۆزه تۆزه گۆرانييمان ده گوت. ههر كه شيخ نووري ده ده كه وت، (حوسين مه زلوم) بيته نكي ده كردين و ده يگوت: (گوينده ي راسته قينه هات!) (شيخ نووري) يش دلي نه ده شكاند و چي بوو تايه بۆي ده گوت). دواي كه مي بيته نكي، ماموستا (نه خۆل) بيره وه ريبه كاني هينايه وه بير خو ي و گوتي: (له سالي (١٩٤٥) دا كه شيخ نووري به رپوه به ري ناحيه ي - بالهك - بوو، به سهردان هاته كه ركوك. شيخ ره نووفي براي له كه ركوك له دائيره ي ئيشغال بوو. شيخ نووري له مالي نه و براي دابه زيبوو، له گه ل (شيخ كه ريمي تاله باني) كه تا نه مړۆش ماوه، نه وسا له كه ركوك بهيه كه وه له مه حكمه مه فهرمانبه ر بووين. شيخ نووري له گه ل بنه ماله ي تاله بانويه كان ناشنايه تي و تيكه لاوي هه بوو. (شيخ كه ريم) كه خوشكه زاي حه بيب و حه سيب تاله باني بوو، شه ده عوه تي بۆ كردين. زستان بوو، نه وسا كه شيخ نووري مودير ناحيه بوو، له به رنه وه ي له وئ مقه يه د بوو، نه يده خواره ده وه. كه له ماله وه دانيشتين، كوراني شيخ حه سيب تاله باني هه مويان ده نكيان خو ش بوو، كۆر گهرم كرا و ده ست كرا به گۆراني گوتن. له ناوه راستي رابواردن و خواردنه وه دا، له سهر ته كليفي شيخ ره نووف و من و جه ماعه ت، داواي گۆراني (گل كۆي تازه ي له يل) ي حه ماغاي ده ربه ند فه قهره مان لي كرد. له عه يني كات له و به ره وه خيتراني تاله بانويه كان له ژووره كاني نه و به رمانه وه دانيشتنبوون. نه وانيش گوتييان له ده نكي شيخ نووري بوو، كه له و شه وه دا ده يچريكاند و ده نكي وهك زهنگوله ده زرينگايه وه. نه و شه وه مان به و شتويه به سهر برد. به ياني كه چوينه وه سهر ئيش له دائيره (شيخ كه ريم) هاته ژووره كه م و پتي وتم: (دهك

مالت کوتر ببیتته وه، وهک مالت کوتر کردمه وه! ئیستاش که هاتم و له مائه وه دهرچووم، خوشک و دایک و خیزانه کهم ده گریان...!) ماموستا (ئهخۆل) تۆزێ بیدهنگ بوو و وتی: (موعجیزه بوو، ههموو سیفاتێکی باشی تیا کۆ بوو بووه وه. مرۆفێکی هێمن بوو، دهنگێکی داوودی مه لانیکی هه بوو. له ههر مه جلستیکدا ئه و گۆرانی بووتایه، ههموو بیدهنگ ده بوون... شیعرێکم ههیه (شه رته شه رته) که شیخ نووری ده یگوت، داروبه ردی ده جوولاند. بهم دوا بیهش هه مان شیعر و مه قام له لایه ن ماموستا (عه لی مه ردان) وه ده گوتری که له شیخ نووری وه رگرتبوو.

له زۆر مه جلێسدا ئیلحاحم لێ ده کرد ئه و مه قامه بلێت که شیعره که ی شیوه نیکه بۆ (شیخ عه زیز) ی برای گوتبوو. که ده ستی ده کرد به گوتن هه ردو کمان ده ستمان ده کرد به گریان. تا ناخیری رۆژێ گه بشته تینی و وتی: (وام لێ ده که هیت جارێ ئینتیحار بکه م)^(۲). ماموستا (ئهحمه د خواجه) ده رباره ی پتوه ندی (شیخ نووری) به (ئهحه ی ناسر) وه^(۳) ئه م قسه یه ده گێریتته وه: (ئهحه ی ناسر که زۆر مه شهوور بوو به ده نگخۆش و شیعی خه بیام و حافز و زۆرتر له فارسی، بابه تایه ر و نالی و ههموو شاعیره کانی کوردی له به ر بوو. ئه یان به رد بۆ ئێران، ئه یان هێنا یه وه بۆ سوله یمانی. کیشیان ئه کرد بۆ هه له بجه. هه ر مانگه و سا له له جیگایه ک بوو، ده نگێ (ئهحه ی ناسر) به هه ر لایه کدا زینگا بووه وه، به لām له وتنا ئینکار بوو. زۆری نه ئهوت که سییک وه یان جیگایه ک ئه گه ر به دل و ئاره زووی خۆی نه بوایه، هه یج مومکین نه بوو کورکه یه ک بکات، به لām شیتتی ده نگێ (شیخ نووری) بوو. زۆر له ئیواران له که ناری شار و له سه ر جۆگه ئا و کۆ ئه بوینه وه، له پڕ ئهحه نه هات ئه ی قیژاند و ئه یوت: نووری (سلام علیکم)، خۆتم لێ ئه شاریتته وه ده سا شار گڕ، که له لای (نووری) یه وه به چیچکانه وه کوشک هه لته هات. ئه م که م جار ئه یخواره وه. به نگ - هه شیشه ی - ئه کیشا. ئه یوت نووری وا دلēm پچرا کورکه یه کم بۆ بکه. نووری پیتته که نی. ئه یوت: (ئهحمه د زۆرت به سه ره وه یه، به لām قه یناکا...). له مه قامی (سێ گا و چوار گا و

(۲) ئه و قسه یه ئه وه ده سه لیتنی که مر دنی (شیخ عه زیز) ی برای زۆر کاری تیکر ده وه، ته نانه ت مر دنه که ی بووه ته هۆی که م کور د نه وه ی به ره مه می شیعریشی. بۆ ماوه ی شه ش مانگیش گۆرانی نه گوتوه.

(۳) ئهحه ی ناسر: له سلیمانی له سالی (۱۸۷۶) دا له دایک بووه، به گولله ی وێل هه ر له و شاره دا له سالی (۱۹۲۳) دا کۆچی دوا یی کړدوه. بنۆنه نامیلکه ی (ئهحه ی ناسر) ی هونه رمه ند - چاپخانه ی کامه رانی - سلیمانی - سالی ۱۹۷۱ غه فوور ره شید داراغا.

هومایون) و زۆر مهقاماتی تر چهند پارچهیهکی بۆ ئهوت. ئیتر ئهحهی ناسر بهرله ئه بوو. ئه مانوت: به سه! رۆژیک وهک رۆژان (ئهحه) هات. به یارمان دا نووری ههچ نه لێ تا ئه نهیلێ. پاش زۆر پارانه وه له نووری، ئهحه رووه قهبله وهستا و دهستی ههلبهری و وتی: خوایه رووپهشی ئه م منالانه م که. مه بهسته که م بزواندنی (نووری) یه، دهنگم ساز بکه. له کاتی پارانه وهیدا وا ریکهوت بایهکی لێ ده رچوو. بێگومان ئه مه بۆ پیکه نهین بوو، وتی خوایه هه موو دهستکردی خۆته: نازانی ئه مه (ق...) ه و ئه مهش ده مه... زۆر پیکه نهین.

ماموستا (فه تحوللا شیخ رهشید) پتوهندی نێوان (ئهحهی ناسر) و (شیخ نووری) زیاتر روون دهکاته وه و ده لێ: (ئهحهی ناسر هونه رمه ندی ناسراو، یه کیک بووه له وانهی عاشقی دهنگی ساحیرانهی شیخ نووری بوو. زۆر له گه لیدا دانیشتوه و له زۆریه ی دانیشته کانی سلیمانی به یه که وه بوون، به لام که ئهحهی ناسر له گه ل (شیخ نووری) داده نیشت له بهر ئه وه بوو که ئه م نه خوینده وار بوو^(٤)، (شیخ نووری) یش رۆشنهیر و شاعیر و مه قامزان بوو، له ئوسوولی مه قامات شاره زا بوو.

(ئهحهی ناسر) گوێی لێ ده گرت، تا ئوسوولی مه قامات له وه وه فیر بێ، ههروه ها به وردی گوێی له و شیعرانه ده گرت که شیخ نووری به گۆرانی و مه قام ده یانی وت، تا شیعره که ی به ته وای و به بێ هه له لێ فیر بێ و له بهری بکات و ئه ویش له کاتی گۆرانی وتنا شیعره کان به ته وای بلێته وه. بۆیه (ئهحهی ناسر) له دانیشته کانی (شیخ نووری) دا که متر گۆرانی وتوه، چونکه (شیخ نووری) ی به ماموستای خۆی زانیوه. ماموستا (فه تحوللا) له سه ر قسه کانی به رده وام ده بێ و ده لێ: (جاریک شیخ نووری له گه ل ئهحهی ناسر به یه که وه چوونه ته ولاتی ئێران و له (ته بریز) لایان داوه. جاریکی دیکه ش که شیخ نووری به کاروباری بازرگانیه وه ده چێته (ئێران) پتی راگه یاندم که (ئهحهی ناسر) ی له (سابلاغ) بینه وه، به سه رگه ردانی به شه قامه کانداسو رپاوه ته وه. (شیخ نووری) که چاوی پیکه وتوه له گه ل خۆی بر دوویه تی بۆ ئه و شوێنه ی لێی دابه زیوه، ئیدی له گه لی بووه هه تا به یه که وه گه راونه ته وه سلیمانی). ئه م پتوه ندییه ی له نێوان (ئهحهی ناسر) و (شیخ نووری) دا دروست بووه، یان ئه و هۆگر بوون و ناشنایه تییه ی به یه که وه کۆی کرد و نه ته وه،

(٤) ماموستا وای ده رخستوه که ئهحهی ناسر نه خوینده وار بووبێ، به لام راسته که ی: (کاک ئهحه هه ر چهند له خویندنگه نه ی خویندوه، ته نیا له لای مه لای مرگه وته کان سه ره تای خویندنی فارسی ته وای کردوه) ل ٤٤ نامیلکه ی (ئهحهی ناسر) ی هونه رمه ند.

هۆپهكهى بۆ ئهوه دهگهڕێتهوه كه (ئهحهى ناسر)ى هونهرمه‌ند بۆيه هه‌زى له هاورپيه‌تى (شيخ نوورى) كردووه و له مه‌جلىسه‌كانيدا گوتى لىگرتووه، تا وه‌ك شاره‌زا و رووناكبيرىك سوودى لى وه‌ر يگرت!

كاك (حه‌مى به‌كر) كه ئه‌و‌يش يه‌ك‌ي‌كه له ده‌نگ‌خۆشه‌كانى شارى سوله‌يمانى و يه‌ك‌ي‌ك بووه له‌وانه‌ى له كۆر و دانىشتنه‌كانى (شيخ نوورى)دا به‌شدارى كردووه و له نزىكه‌وه ناسىويه‌تى، كه داواى گيترا‌نه‌وى يادگارى خۆيم لى كرد له‌گه‌ل (شيخ نوورى)دا ئه‌م يادگاره‌ى بۆ گيترا‌مه‌وه كه ئه‌و‌يش له خۆى پيرترى بىستوه و وتى: (له پيش بىسته‌كان شيخ نوورى هاورپى (ئهحهى ناسر) بووه. له و سه‌رده‌مه‌دا شيخ نوورى تووشى نه‌خۆشيه‌كى سه‌خت ده‌بى و له جىگاي ده‌خا، كاتى (ئهحهى ناسر) ده‌چيته ماله‌وه بۆ به‌سه‌ركردنه‌وى شيخ نوورى، ده‌بينى نه‌خۆشيه‌كه‌ى له په‌لوپۆى خستوه و بيه‌هۆش كه‌وتووه. (ئهحهى ناسر) له به‌رده‌م ئه‌و ديمه‌نه‌ى خۆى بۆ ناگيرى، به‌م شيعه‌رى (مه‌وله‌وى) يه‌وه گۆرانىيه‌ك ده‌لتى:

ئەى فەلەك چۆن من نازبەزەش مەمەرد

يانە چۆن من لەره‌ى ئاهى سەر مەكەرد

ئيشى دله‌ى ویش هه‌ر مه‌شنه‌فته‌وه

جى مه‌رگ نازيز، دور مه‌كه‌فته‌وه

دواى ته‌واوبوون و لىبوونه‌وه له گوتنى گۆرانىيه‌كه به‌چاوى پر له فرمىسكه‌وه لىده‌دا ده‌روا. دواى رۆيشتنى نه‌وه‌نده نابا (شيخ نوورى) عاره‌قه ده‌كات و چاو هه‌لدېنى. يه‌ك‌ي‌ك ده‌نيرن به‌شوين (ئهحهى ناسر)دا بۆ ئه‌وه‌ى بىگيترا‌ته‌وه، به‌لام نابىنرا‌ته‌وه و له‌به‌ر چاوان ئاوا ده‌بى...

سه‌ى عدلى ئه‌سغه‌رى كوردستانى (١٨٧٦ - ١٩٣٧) هه‌ر له زووه‌وه به‌هه‌رى هونه‌رى تىدا دره‌وشاوه‌ته‌وه. وىپراى زانينى نه‌دا كردنى گۆرانىيه‌ كوردىيه‌كان، شاره‌زاي ته‌واوى گوتنى گۆرانى و مه‌قامى فارسىش بووه كه له‌و سه‌رده‌مه‌ باو بووه. زۆرتريش مه‌قاميان به‌شيعه‌رى (فارسى) يه‌وه گوتووه، به‌لام ئه‌م زۆر له‌و مه‌قامانه‌ى كه به‌ شيعه‌رى فارسى گوتراون، به‌شيعه‌رى كوردىيه‌وه گوتوونى. (سه‌ى ئه‌سغه‌ر) خاوه‌نى ده‌نگىكى ناسك و پر سۆز بووه، به‌لام داخه‌كه‌م ئه‌م ده‌نگه‌ نايب و كه‌م وىنه‌يه وه‌ك زۆر ده‌نگى ترمان كه‌مى لى تۆمار كراوه و به‌مه‌ش زيانىكى له‌ پاده‌به‌ده‌ر له سامانى هونه‌رمان كه‌وتووه. ئه‌م زيانه‌ش بۆ

زۆر ھۆی خودی و مەوزووعی دەگەریتەوہ کہ ئیرە جیگای باسکردنیان نییە...!

لە سالی (١٩٣٦) دا - واتە سالتی بەر لە مردنی - سەید عەلی ئەسغەری کوردستانی لە شاری ھەلەبجەدا بێنراوہ. ئەمەش ھەر ئەو جارە بووہ کہ ھاتووہتە شاری سلێمانی. مامۆستا (نەخۆل)ی شاعیر دەلی: (ئێوارە وەخت بوو چایخانەیک ھەبوو، لە شەقامی کاوہی ئەمرۆکەدا بوو. سە ی ئەسغەر لەو چایخانەیدا دانیشتبوو، کہ بیستم لەوتیہ، چووہمە خزمەتی. وردە وردە بۆ بزواندنی ئەو کەوتە گۆرانی و مەقام گوتن. سە ی ئەسغەر جوولا. ئەو ئێوارە تە درەنگانی لە گۆرانی گوتن نەکەوت، شەو داھات ئەو دەنگە لەو شەوہدا دەزرنگایەوہ... خەلکیکی زۆر لەو ناوہدا کۆتووہونوہ. تا بڵاوہمان لێ کرد و ھەر کەسەمان بەرەو مالتی خۆی پۆشتەوہ. بەیاننێہ کە ییستم (سە ی ئەسغەر) گیراوە. تومەز پیاو خەرپان خەبەرپان لێدا بوو کہ ئەوہ (سە ی ئەسغەر) - و پەسپۆرتی نییە و لەو دیوہوہ ھاتووہ بۆ ئەو ناوہ. مەن ئەوساکە لە مەحکەمە کاتب بووم، حاکمی جەزام دەناسی، ھەولێکی زۆرم بۆ دا بەری بدەن، یان جەزایەکی کەمی لێ وەرگیرن. ئەوہ بوو بەھیمەتی حاکمی جەزا، دوو دینار غەرامەیان خستبووہ سەر، بەلام حاکمەکە خۆی پارەکە ی بۆ داہوو و پەوانە ی ھەلەبجە کرا، تا حەوالە ی ئەو دیو ی بکەنەوہ. کاتی پەوانە کردنی (سە ی ئەسغەر)، (سە عید قەزاز) قایقامی ھەلەبجە دەبی، ئەمیش وەک لیتی دەگێرنەوہ پیاویکی مەجلیس ئاراو بەزەوق بووہ. ھاورتیہتی لەگەڵ زۆریە ئەدیبان و پۆشنبیران و ھونەرماندانی ئەو پۆژە ھەبووہ. شیخ نووری وەک یەکتی لە کۆنە ھاویتیکانی بەشداری زۆر کۆر و مەجلیسی - حەمە سە عید قەزاز - ی کردووہ و بەمەقام و بەستە بەسۆزەکانی دانیشتوانی ھەژاندووہ. ھەر ئەو کاتە (سە عید قەزاز)، (سە ی ئەسغەر) لای خۆی گل دەداتەوہ، پێش پەوانە کردنەوہ ی بۆ ئەو دیو، شەو کہ لە (یانە ی فەرمانبەرانی ھەلەبجە) دادەنیشن و لە دانیشتیکی سەرمەستانەدا دانیشتنەکیان بەگۆرانی گەرم دەکەن. بەپێز (ئەحمەد میرزا ١٩٠٤ - ١٩٨٢) کہ یەکتیک بووہ لە بەشداریانی ئەو دانیشتنە دەلی: (دانیشتوان دوای سەر گەرم کردن داوای گۆرانییان لە (سە ی ئەسغەر) کرد، ئەویش پیتیانی وت: لەبەرئەوہ ی مەن تازە لە گرتوو خانە بەریبوم، ھیچ زەوقی گۆرانی وتن نییە، بەلام ئەگەر ھەر حەزیش دەکەن گۆرانی بلیتم و بەشداریتان بکەم، ئەگەر یەکیکی دەنگخۆشتان تیایە با لە پێشان ئەو کورکە یەک بکات، بەلکو منیش بجوولیم و بتوانم شتی بلیتم...) ئەوہ ی لەو دانیشتنەدا بووبی و بەدەنگ خۆش ناسرا بی (شیخ نووری) دەبی، بۆیە ھەموویان روو دەکەنە (شیخ نووری) و داوای گۆرانیی لێدەکەن. (شیخ

نووری) له سەر داوای هه موو لایهک مه قام و بهسته یهک دهلتی. که لیده بیته وه (سهی نه سفهر) به خه لکه که دهلتی: (ئیه وه تان هه بی متان بۆ چییه؟ سا وه لالا تا نهو پیاوه لیتره دانیشتی، من له خزووری نهو گزوانی نالیم و بی نه ده بی وا ناکه م...).

(وه ستا عه لی هه سه ن ۱۹۰۴ - ۱۹۹۱/۳/۷) یه کیتکه له وانیه له زۆریه دانیشتنه کانی شیخ نووری به شدار بووه. بیره وه ری خۆی له گه ل شیخ نووری بۆ گیترا مه وه و وتی: (به زۆری له گه ل شیخ نووری له دوکانی (عه به ی ده لاک) یان (عه لی مه مه د) ی بهرگدروو یان له مالی (حوسین مه زلوم) داده نیشتین، به لام زۆتر دانیشتنه کانم له گه ل (شیخ نووری) له مالی (حوسین مه زلوم) بوو که زۆر که سی تریشی لی کۆده بووه وه. به ده م گزوانی گوتن و نوکته و قسه ی خۆش و هه ندی جار شیعی پیکه نین شه ومان به سهر ده برد و هه ره که له لای خۆیه وه به یته شیعیکی پیک ده خست. شیخ نووری بۆ سوچه ت و پیکه نین شیعی به سهر (حوسین مه زلوم) هه لده دا. تا ئیستا نهو به یته م له بیر ماوه که دهلتی:

دالی کهر خۆرم خۆشی، جه ولان نه کا له ناسمان

کئی خۆی به مه رد ده زانی فهرموو بابیته مه يدان

یان ده یگوت:

مالی حوسینه فهندی جیگای پاز و ته گبیره

بارام حاکی شاره، (عه به ده لاک) وه زیره

زۆر جاریش به گزوانی شه ومان به سهر ده برد، (حوسین مه زلوم) که شیخ ده هات ده یگوت (موغه نی نه خوتنی) بیده نگ بن. (شیخ نووری) که سه رخۆش ده بوو و ده که وته گزوانی گوتن پیاوی ده هینایه گریان. له سالی (۱۹۳۲ - ۱۹۳۳) شه وی چوینه مالی (عیزه ت به گی وه سمان پاشا) بۆ لای (حوسین به گی مه حمود پاشا) نهو کاته (حوسین به گ) مالی له هه له بجه بوو، به سهر دان هاتبوو بۆ سلیمانی. ههر نهو کاته ش من خه ریک بووم خانوم بۆ ده کرد. که من و شیخ نووری چوین بۆ نه وی، (عیزه ت به گ) له مال نه بوو، دوو کوپی عه بابیه لی له وی بوون که ناویان (شیخ جه عفهر و شیخ حه یده ر) بوو. شه و که تۆزی دانیشتن (حوسین به گ) ته کلیفی زۆری له شیخ نووری کرد گزوانی بلتی. شیخ نووری-ش چه ند گۆرانییه کی وت. که ها ته ده ره وه سه یرم کرد خه لکیکی زۆر له ئافره ت و مندال و گه نج له و سهر یان و گو تسوانه یه کۆبو نه ته وه و هه ندیکیان ده گریان.

سه‌یید ئه‌حمه‌دی خانه‌قا کوری سه‌یید حوسه‌ینی کوری شیخ ئه‌حمه‌دی سهردار (۱۸۷۰- ۱۹۵۲)^(۵) مرۆفیتی پروناکبیری سهرده‌می خۆی بووه و یه‌کێکه له پیاوه ناودار و به‌ده‌روه بووه‌کانی شاری که‌رکووک. سه‌یید ئه‌حمه‌د پیاویتی ئاینی پایه‌دار و نیشتمانپه‌روه‌ریکی راستگۆی کورد بوو. له‌گه‌ڵ ئه‌وه‌شدا مه‌جلیس ئاراو پروو خوش بووه. زۆر هه‌زی به‌هه‌لسوکه‌وتی ئه‌دیبان و شاعیران و هونه‌رمه‌ندان کردووه و دلی به‌دانیشته‌کانیان کراوه‌ته‌وه. سه‌یید ئه‌حمه‌د له‌ نزیک پردی خاسه‌وه دیوه‌خانه‌یه‌کی گه‌وره و فراوانی هه‌بووه و له‌ گشت لایه‌کی کوردستانه‌وه خه‌لکی پرویان تێکردووه، به‌تایبه‌تی پیاوه نیشتمانپه‌روه‌ر و ناوداره‌کانی کورد. ئه‌وه جگه له‌وه‌ش ماله‌که‌ی پرووگه‌ی هونه‌رمه‌ندان و ئه‌دیباانی ئه‌و ده‌ور و زه‌مانه‌ بووه. سه‌ره‌رای ئه‌وه‌ی پیاویتی خواره‌ و جوامیر بووه.

کاک (شیخ جه‌ناب) کوره‌ گه‌وره‌ی شاعیر وه‌ک بیستویه‌تی ده‌گێرتنه‌وه و ده‌لتی: (پاش کۆچکردنی (شیخ عه‌زیزی)ی مامم به‌ماوه‌یه‌کی کورت، باوکم پتی ده‌که‌وێته که‌رکووک و له‌ مائی (سه‌یید ئه‌حمه‌دی خانه‌قا) لاده‌دا. شه‌و به‌شیعر خوتنده‌وه و باس و خواسی جوراوجۆر کۆر گه‌رم ده‌کن، ئنجا ده‌ست ده‌کرت به‌گۆرانی گوتن. باوکم له‌و دانیشته‌دا ئه‌و شیعه‌ری که‌ بۆ کۆچی دوا‌یی (شیخ عه‌زیزی) مامم نووسی‌بووی به‌مه‌قامی سه‌فه‌ر ده‌لتی، دانیشته‌وان هه‌یران و سه‌راسیمه‌ ده‌کات. له‌به‌رئه‌وه‌ی گۆرانییه‌که‌ زۆر کار له‌ دانیشته‌وان ده‌کات، زۆری لێده‌که‌ن ئه‌و گۆرانییه‌یان بۆ دووباره‌ بکاته‌وه. ئه‌و ده‌نگه‌ به‌سۆزه به‌راوه‌یه‌کی ئه‌وتۆ موچرکی به‌له‌شیاندا هه‌تاوه و سه‌راسیمه‌یانی کردووه، گه‌وره و بچووک مه‌ست و سه‌رسام ده‌بن!

مامۆستا حیلمی شاعیر ده‌لتی: (شیخ نووری که‌م که‌م گۆرانی ده‌وت، به‌لام که‌ ده‌یوت پیاو هه‌زی ده‌کرد قووتی بدا. زۆرتر گۆرانی (له‌و که‌له‌ ده‌نگی ساز دئی)ی ده‌گوت، به‌لام زۆر خوش ده‌یگوت) مامۆستا (هه‌ردی)یش که‌ له‌ دانیشته‌نه‌که‌ بوو کاتێ له‌ هه‌له‌بجه‌ له‌ مائی (حیلمی) سازمان کرد وتی: (به‌پیری به‌هه‌یمنی ده‌یگوت). مامۆستا مه‌حموود شه‌وقی-ش که‌ چوومه‌ لای وتی: (ئینسانیتکی تا بلیتی ده‌نگخۆش بوو، خه‌لک له‌

(۵) مامۆستا (عه‌لانه‌ددین سه‌جادی) له‌ کتێبه‌که‌یدا (میژووی ئه‌ده‌بی کوردی) چاپی یه‌که‌م (۱۳۷۲- ۱۹۵۲) چاپخانه‌ی مه‌عاریف - به‌غدا له‌ لاپه‌ره (۵۴۸ - ۵۴۹) له‌ باخی شاعیراندا (سه‌یید ئه‌حمه‌دی) وه‌ک شاعیرێک باس کردووه.

دانیشتنی وه‌پس نه‌ده‌بوو. له سالانی نیوان (۱۹۳۰-۱۹۴۰) دا زۆر جار پیکه‌وتووه‌گویم له‌ده‌نگی بێ و له‌گه‌لی دابنیشم). شیخ نووری ده‌نگی له‌پا‌ده‌به‌ده‌ر زه‌ن‌وێر بووه. نه‌وه‌نده‌ده‌نگی خو‌ش بووه، هه‌ندێ شتی لێ ده‌گێر نه‌وه، ده‌توانم ب‌لێم نزیکه‌ له‌ نه‌فسانه. لێ‌به‌دا نامانه‌وی نه‌و قسانه‌ بنووسینه‌وه‌ بۆیه‌ پشت‌گوتییان ده‌خه‌ین.

کاک (نووری کاکه‌ حه‌مه «غه‌ربی») ده‌گێریتته‌وه‌ و ده‌لی: (حه‌مه‌ سال‌حی حاجی فه‌تاحی قادر) که‌ له‌ سال‌ی (۱۹۱۷) به‌ نه‌خو‌شی (گرانه‌تا) له‌ سه‌فه‌ربه‌را له‌ ته‌مه‌نی (۲۵) سال‌یدا مردووه، نه‌م (حه‌مه‌ سال‌ح) له‌ کو‌ری خا‌لی (شیخ نووری) یه. شیخ نووری که‌ هاتووه‌ بۆ لای و له‌ ماله‌وه‌ سه‌ری داوه، (حه‌مه‌ سال‌ح) ماوه‌یه‌کی زۆر به‌ه‌وی نه‌خو‌شیه‌که‌ به‌وه‌ چاوی هه‌لنه‌ب‌په‌وه‌ باوکی (حه‌مه‌ سال‌ح) که‌ خا‌لی شیخ نووری-یه، ته‌کلێفی لێ کردووه‌ گۆرانییه‌ک ب‌لێت (که‌ کو‌ره‌که‌ی یه‌کی‌ک بووه‌ له‌ مو‌عجه‌به‌کانی ده‌نگی شیخ نووری)، به‌لکه‌ کو‌ره‌که‌ی چاوه‌ل‌ب‌په‌ی! شیخ نووری به‌ ده‌نگه‌ ته‌لیسماو‌یه‌ خو‌شه‌که‌ی که‌ گۆرانی وتووه، (حه‌مه‌ سال‌ح) له‌ دوا‌ی تو‌زێ چاوی کردووه‌ ته‌وه‌!

نه‌م چه‌ند سه‌رگورو‌شته‌یه‌م بۆ سه‌لمان‌دنێ ده‌نگ‌خو‌شیه‌که‌ی (شیخ نووری) هێنا‌یه‌وه، که‌ نه‌م شاعیره‌ به‌ه‌رده‌اره‌مان وه‌ک (وه‌فایی) شاعیر و ده‌نگ‌خو‌ش، خاوه‌نی د‌د‌نگ‌یک‌ی ئیج‌گار خو‌ش و په‌ر له‌ سو‌ز و بێ و یته‌ و بێ هاوتا بووه^(۶) به‌لام‌ پرو‌ی د‌ی‌گه‌وتن‌ په‌ش بێ که‌ له‌و سه‌رده‌مه‌دا نه‌و پێ‌ز و پایه‌یان نه‌داوه‌ ته‌ نه‌و جو‌ره‌ هونه‌رمه‌ندانه‌ نه‌ک له‌ ناو که‌سه‌دا، ته‌نانه‌ت له‌ ناو پو‌شن‌بیره‌کانی نه‌و سه‌رده‌مه‌ش، رو‌انییان بۆ هه‌ر سه‌ده‌ده‌ نه‌ند نا‌جو‌ر و به‌ن‌زمی سه‌یرکردن بووه، یه‌کی‌کیش له‌و هونه‌رمه‌ندانه‌ (ده‌رویش عه‌بدول‌لا‌ی له‌مه‌ر (گۆران) له‌ که‌ یه‌کی‌که‌ له‌ قوربانیه‌کانی کو‌مه‌ل‌ت‌یک‌ی دوا‌که‌وتوو، نه‌گه‌ر ما‌مو‌ستا (گۆران) به‌و شیعه‌ مه‌زنه‌ نه‌مری نه‌کردایه، نه‌وه‌ نه‌مرۆکه‌ ناوی له‌ کووله‌که‌ی ته‌پ‌ش‌دا نه‌ده‌ما.

شیخ نووری له‌گه‌ل نه‌وه‌ش‌دا که‌ له‌ زۆربه‌ی دانیشتنه‌کانی سلیمانی و هه‌ل‌وێر و که‌رکو‌ک و هه‌له‌به‌جه‌دا دانیشتوو و گۆرانی وتووه، به‌لام‌ هه‌رگیز به‌ زۆر لێ‌کردن نه‌ی‌گوتووه، بگه‌ر له‌ پێش هه‌موو شتی‌که‌دا گۆرانی بۆ نا‌زار و فرمیسک و ناخ و برین و چێژی خو‌ی گوتووه، بۆیه‌ نه‌گه‌ر خو‌ی که‌یف و ئاره‌زو‌وی نه‌کردبێ، قه‌ت مو‌م‌کین نه‌بووه‌ گۆرانی ب‌لێت. نه‌وه‌ نا‌لێم زۆر که‌ په‌ت پیکه‌وتووه‌ له‌ کو‌ری گۆرانی گو‌تن له‌گه‌ل (شیخ مه‌حموودی نه‌مر) که‌ نه‌ویش ده‌نگ‌خو‌ش و مه‌قام‌زان بووه‌ گۆرانی گوتووه. یان له‌ ناو هاو‌پێ‌کانی خو‌ی ئاره‌زو‌وی

(۶) وه‌ک با‌سمان کرد ده‌نگی شیخ نووری له‌ ته‌به‌قه‌ی (تین‌زوری تیژ) بووه.

بزواوه یان جوولاندوویانه و گۆزانی گوتوره، وهک له دانیشتنهکانی (حوسین مهزلووم)دا دردهکهوئ. بێگومان نهوانه ی لهگه‌لیان دانیشتوه خوشیانی ویستوه و دانیشتنهکه ی لهگه‌ل هه‌موو که‌سیک نه‌بووه، بۆیه لی‌ره‌شدا هه‌ز و ئاره‌زووی خۆی تیدا کردوه به‌سه‌ریشک. نه‌گینا به‌فرمان و خواهیشتی هه‌چ که‌سیک گۆزانی نه‌وتوه و که‌س نه‌یتوانیوه بیهێنێته وتن. هه‌چ که‌وره پیاویک، هه‌چ ده‌سه‌لاتدارێک نه‌یتوانیوه بیه‌زوێن(٧).

ئه‌گه‌ر به‌هاتایه‌ ده‌نگی شیخ نووری تۆمار بکرایه، ئه‌وه یه‌کیک ده‌بوو له‌ وه‌نگه‌ جیاواز و تایبه‌تمه‌ندانه‌ی که‌لێنێکی که‌وره‌ی له‌ مه‌یدانی گۆزانی کوردیدا بۆ پر ده‌کردینه‌وه و لاپه‌ره‌کانی هونه‌ری گۆزانی کوردی به‌چه‌له‌نگیه‌وه ناوی له‌ لاپه‌ره‌کانی خۆی تۆمار ده‌کرد، چونکه وه‌ک بۆمان ده‌که‌وت له‌ نه‌داکردن و وتندا خاوه‌نی خاسیه‌تی تایبه‌تی بووه. رووبیوی فراوانی قورگی یارمه‌تی داوه به‌سه‌ر مه‌قام گوتندا زāl بیت بۆ چینه‌کانی ئه‌و مه‌قاماتانه‌ی پێویستی‌یان پێی هه‌یه، وه‌ک خۆی ده‌ریان به‌ی‌نێ. سه‌ره‌رای ده‌نگ خوشیه‌که‌ی، شاره‌زایی له‌ مه‌قاماتدا ده‌یخاته‌ ڕیزی نه‌وانه‌ی که‌ ده‌زانن به‌شێوه‌یه‌کی زانستی قورگی خۆیان به‌کارده‌هێنن. ئه‌و مه‌رجانه‌ش به‌سن بۆ ئه‌وه‌ی وه‌ک هونه‌رمه‌ندێکی ده‌نگخۆش بدره‌وشیته‌وه و شۆتێک بۆ خۆی داگیر بکات. مامۆستا (حه‌سیبی کوری شیخ ئه‌حمه‌دی شیخ غه‌نی) ده‌لێ: (له‌م دواییه‌دا که‌ ته‌سجیل داها‌تبوو، زۆر هه‌ولم له‌گه‌ل دا به‌ده‌نگی خۆی گۆزانی تۆمار بکات، به‌لام قبوولی نه‌ده‌کردا) راسته (شیخ نووری) له‌ کۆری قه‌ده‌ح نۆشان گوێی مه‌جلیسان بووه و دانیشتنه‌کانی که‌رم کردوه، به‌لام به‌ئیمه‌ی ئه‌وه‌ی ئه‌م‌ڕۆکه‌ چی، که‌ له‌ وه‌نگه‌ ئه‌فسووناوییه‌ی بێ به‌ش بووین...

(٧) شیخ نووری جگه‌ له‌وه‌ی ده‌نگخۆش بووه، وه‌ک شاره‌زایه‌ک ده‌رباره‌ی گۆزانی و مه‌قام بیرو‌رای خۆی هه‌بووه. مامۆستا (ناسح حه‌یده‌ری) ده‌گێ‌یته‌وه و ده‌لێ: (رای له‌ نه‌داکردنی گۆزانی و مه‌قامی ره‌شۆل نه‌بوو، ده‌رباره‌ی ره‌شۆل ده‌یگوت جوانی نا‌لێ... گۆزانی (که‌تان که‌تانه) و (هه‌وری لاری) به‌لاوه هه‌له‌ بوو. ده‌یگوت پێویسته ئه‌و دوو گۆزانییه‌ قورستر و خاوتر بگوترین، به‌لام زۆر رای له‌ نه‌دا کردنی مه‌قام گوتنی (ئه‌خۆل)ی شاعیر بووه).

شیخ نووری شیخ صالح، له سالی ۱۹۳۸

شیخ نووری شیخ صالح: شاعیری ږچه شکیل

چاو گټرانیکی خټرا بهو بیروړایانه‌ی ده‌ستینشانی پله و پایه‌ی شاعیریی (شیخ نووری) ده‌کات، نه‌وه‌مان بؤ درده‌خات که به‌شټکی هره زوړی نه‌و بیروړایانه، (شیخ نووری شیخ صالح)، به‌پیشه‌وای بزووتنه‌و‌ی شیعر ی تازه‌ی کوردی داده‌نتی. له پال نه‌و بیروړایانه هندی بیروړای دی هن ماموستا (گوزان) به‌پیشه‌نگی کاروانی شیعر ی تازه‌ی داده‌نتی. خوټنه‌ران نیستاکه بویان هیه جارتیکی دیکه بیرسن: بزووتنه‌و‌ی شیعر ی کوردی تازه‌مان له‌سهر ده‌ستی (شیخ نووری) و (گوزان) به‌ریا بووبی، نه‌ی وه‌ک لایه‌نه میژووییه‌که کامه‌یان زووتر ده‌ستپیشخه‌ری کردووه: (گوزان) یان (شیخ نووری)؟ یان کامه‌یان پیش نه‌وه‌که‌ی دیکه‌یان که‌وتووه و ږچه‌ی نه‌م پتی تازه‌بوونه‌ویه‌یان شکاندووه؟ به‌ر له‌و‌ی بکه‌ومنه لیدوان له‌و مه‌سه‌له‌یه، حز ده‌که‌م بلټیم: مه‌به‌ستم له‌و نووسینه نه‌وه نییه بکه‌ومه به‌راورد و به‌راوردکاری له‌نیوان (شیخ نووری) و (گوزان) و باسی نه‌وه بکه‌م، که کامه‌یان زیاتر دهوری له‌تازه‌بوونه‌وه‌که‌دا ه‌ب‌ووه، یان له‌ده‌سلات و توانایی نه‌و دوو شاعیره بکولمه‌وه. به‌ته‌نیا مه‌به‌ستم تو‌مارکردن و جټگیرکردنی مه‌سه‌له‌یه‌کی میژووییه له‌شیعر ی کوردیدا، که مه‌سه‌له‌ی (ده‌ستپیشخه‌ری) و (ږچه‌شکاندن) و ږټگا کردنه‌ویه.

ده‌بی نه‌و رایه‌ی ماموستا (گوزان) یش له‌بیر نه‌که‌ین که ده‌لتی: (ږه‌نگ بی ږه‌فیق حیلیمی-ش پیش (نووری) که‌وتوته‌وه، به‌کوردی و تورکی شیعر ی بلاو‌کردوته‌وه... ته‌نانه‌ت شاعیرتکی تر (عبدول‌رحمان به‌گی نفوس) له‌سهره‌تای ژبانی شاعیره‌تیدا زوړ به‌گه‌رمی ده‌ستی دایه تازه‌کردنه‌و‌ی ه‌له‌به‌ست وه له‌(نووری) کوټنره، به‌لام نه‌و شیعره‌کانی بلاو نه‌که‌رده‌وه، نه‌گه‌رجی عبدول‌رحمان له‌دوایی ژبانی له‌ه‌له‌به‌سته‌کانیدا (تطویر)تکی نه‌کرد و وه‌ستا. (۱)

پټوبسته له‌کاتی له‌چاپدان و بلاو‌کردنه‌و‌ی به‌ره‌می نه‌و دوو شاعیره‌ی ماموستا (گوزان) ناویان ده‌بات، به‌دوای میژووی شیعره سهره‌تاییه‌کانی‌اندا بکه‌ږټین، تا بتوانین به‌ه‌وی میژووی شیعره‌کانی‌انه‌وه، به‌به‌لگه‌وه نه‌و راستییه‌ ساغ بکه‌پنه‌وه که کامه‌یان زووتر

(۱) پ‌روانه: دانیشتنیک له‌گه‌ل گوزاندا، گوټاری به‌یان، ژماره (۲) ی شوباتی (۱۹۷۱)، نووسینی: عبدول‌ه‌زاق بیمار.

شيعرى تازهيان نووسيوه، ئو كاته بهؤى ميژووى شيعرهكهوه، ئو رايه ئيمه هلدوه شيتهوه و ئو ميژووه تازه شوتنى ئو ميژووى ئيمه لىي ده دوتين ده گريتهوه. پرسيار كردن دهر باره ي پيشه وايه تي و ده ستپيشخه ري كردن له هه ر بوارى كي تازه كردنه و نه زمونگه ريدا، مه سه له يه كي تازه باهت نيه و هه ر به ته نيا له ناو ئيمه دا باس ناكرت، به لكو له ميژووى نه ده بياتى هه موو گه لانى دنيا لىي ده كو لريته وه و هه ميشه ده پرسن كى له م بواره دا سه ركرده و ده ستپيشخه ر و پيشه وايه ؟

له راستيدا هه رچه نده ئه م مه سه له يه له پرؤسه ي داهينان و خولقاندندا هاتووه ته پيشه وه، به لام ديسان بايه خ پيدانى هؤيه كه بؤ ده رخستنى هتلى به يانيى له ناو بزوتنه وه ي داهيناندا، يارمه تي ره خه گران ده دات بؤ ده رخستنى شتوازي جياوازي هه ربه كه يان. ئه گه ر قه ناعه تيش كرا (شيخ نوورى) پيشه واي شيعرى تازه يه و يه كه م كه سه به ردى بناغى ئو تازه بوونه ويه ي دانايى، ئوه ماناي وا نيه ئيدى (شيخ نوورى) بيتته سه رها و كو تايى داهينانى شيعرى ئو سه رده مه.

له لاي ميلله تانى پيشكه وتوو و شارستاني، كه نرخى زانست ده زانن، ئو ميلله تانه ي ليتوتيزه وه كانيان ناماده ن له سه ر مه سه له يه كي زانستى خويان نان براو بكهن، هه ولى فه رها دانه ده دهن له پتناوى راستكردنه وه ي ميژوويه كي ئوها ناسك، بؤ راستكردنه وه ي ئه م جوړه ميژووانه ش په نا ده به نه به ر به لگه نامه و دو كيومي نت، يان به مونا قه شه كردنيكى مه وزوو عيانه ي بيرو رايه كان كيشه كانيان يه كلا ده كه نه وه. عه ره به كانيش له ده ستنيشان كردنى يه كه م چه شكيتنى شيعرى تازه يان كه وتبوونه ناو مشتومرپكى زؤر و تا ئه مپوش ئوه يان له لا ساغ نه بووه ته وه كه كى يه كه م شيعرى تازه ي به ته فعيله ي نوئ نووسيوه و بؤ يه كه م جار كه رتى كردوو، له كا تيكدا مه سه له كه ي له مه ر خويان زؤر روون و ناشكرايه و هه ندئ كه س حه ز ده كات به ده ستى نه نه قه ست حه قيقه ته كه بشيوتنى و بيخاته ژير ليتوبيه وه، چونكه هيج نووسين و مونا قه شه كردنى ناوئ، بؤيه ئو حه قيقه ته ي دان به يه كه م ده ستپيشخه ري (شيخ نوورى) داده نئ له ژير هه ر په رده يه كدا بشاردريته وه، ئوه ميژوو به رانه ر به و كه سانه برپارى دلره قانه و بئ زه يبيانه ي خوى ده دات و شيواندنئ ئو راستيبه له كه سيان وه رناگرئ، چونكه مه به ستبان نيه به ليتپرسينه وه وه به رانه ر به ميژوو بدوين و حه قيقه ته كانى ژيان وه ك خوى وه ريگرن و بگيتر نه وه. وه ك زانيمان دهر باره ي ئه م مه سه له يه، دوو ده سته ي سه ر به دوو بيرو راي جياواز هه ن، به شيكى ئو رايانه له به رئه وه ي مه نه هه كه يان روون نيه و به رانه ر به ميژووى ئه ده به كه مان كه متر هه ست به ليتپرسينه وه

دهكهن يان له پرووی عاتیفیه وه گرهوی نهم چهشكاندن و پيشمه وایه تی کردنی شیعره تازه دهدهنه پال ماموستا (گۆران). لهو بروایهش دام نهگه ماموستا (گۆران) خویشی بمایه بهو بهیاره قایل نهدهبوو، وهک زووتریش پیتی قایل نهبووه. ههر له بهر نهبوونی مهنه جیکی پروون له لای نهو نووسه رانه، چهند شتی تیکه له بهیه کتر دهكهن، یان بلتین ته پوتۆزیک بهریا دهكهن تا مهسه لهی (چهشكاندن) و دهستپیشخه ریه میژوو بییه که له (شیخ نووری) بهسه نریتسه وه، ئنجا یان دهلتین (شیخ نووری) لاسایی نهدهبی تورکی کردووه ته وه، یان وهستا و پیش نهکهوت، یان وهزیفه بواری نه دا له سه ر تازه بوونه وه که ی بهرده وام بی.

(د. کامیل به سیر) له کتیبه کهیدا ده پرسئ: (که بهیار دراوه ماموستا (گۆران) سه رکدهی رتیار و قوتابخانهی تازه کردنه وهی هۆنراوهی کوردیه، نایه نهم بهیاره تا چ رادهیه ک فه رامۆشی نه رکی شیخ نووری شیخ سالح لهو بواره دا دهکات؟) (۲).

بیگومان بهیاردانی سه رکدهی ته کردنی نهو رتیار و قوتابخانه به بو هه ر کامیکیان بهگه ریتسه وه نابئ ببیته هۆی فه رامۆش کردنی دهو ری نه وه که ی دیکه یان، چونکه (دهستپیشخه ری) میژووی و چهشكاندن له هه ر کایه و بواریکی رۆشنبیریدا، نه وه ناگه یه نی نهو که سه ی دهستپیشخه ریه که ی کردووه، تا سه ر تیییدا سه رکه وتوه و بواری بو که سه ی دی نه هیشتووه ته وه، به لکو پتو یسته به بایه خیکی زۆره وه لا لهو که سانهش بهکرتسه وه که به شداری چهشکینه که دهكهن و په ره به رتیاره که ی دهدهن و دهیچه سپیتن. دیسان (د. کامیل به سیر) ده پرسئ و دهلتی: (تازه کردنه وهی هۆنراوهی کوردی به دیاردهیه کی دوا به دوا ی سالانی (۴۰) له قه له م بدرئ، تا چ رادهیه ک نهم کرده وه یه له گه ل میژووی راسته قینه ی وێژه و په خنه سازی کوردیدا دهگوئجئ...) (۳).

له وه دهکات (د. کامیل به سیر) نهم قسه یه ی سه رزاره کی بیستبئ، ده نا ده بوایه سه رچاوه که ی دهستنی شان بکات، چونکه له هه موو گه ران و سو راخه که مدا به دوا ی نهو نووسینهانی له باره ی شیخ نووری نووسراون، رای وام به رچا و نه که وتوه. که قسه که سه رزاره کی بیت وا به نا سانی جیگه ی خو ی نا کاته وه... نه وه ی تۆزقالتی ناگای له باری

(۲) بهرانه کتیبی (شیخ نووری شیخ سالح) له کۆری لیکۆلینه وهی وێژه یی و په خنه سازیدا د. کامل حه سه ن عه زیز نه له به سیر - به غدا - ۱۹۸۰ له بلاو کراوه کانی کۆری زانیاری عیراق دهسته ی کورد ل ۷.

(۳) هه مان سه رچاوه ی پیتشو ل ۷-۸.

نده‌بی و روشنبیری کورد بیت، ده‌زانی که بزووتنه‌وی تازه‌کردنه‌وی شیعیری کوردی شان به‌شانی بزووتنه‌وه‌کانی شیخ مه‌حمودی نهمر له سالانی بیسته‌وه ته‌قیوه‌ته‌وه و به‌ریا بووه، نه‌ک دوا‌ی سالانی (۱۹۴۰)، بۆیه نهم قسه‌یه له‌گه‌ل میژووی راسته‌قینه‌ی بزووتنه‌وه‌که ناگوئجی و به‌قسه‌ی هیچ‌که‌سی‌کیش ناچه‌سپن.

تازه‌کردنه‌وه له نده‌بدا خه‌میکی هه‌میشه‌یی نه‌و که‌سانه‌یه که‌خواه‌نی به‌هره‌ی ره‌سه‌ن و گه‌وره و زه‌مینه‌ی روشنبیری فراوان و پته‌ون، ههر نهمه‌شه به‌رده‌وام سه‌رنجی ره‌خه‌گران و لیتوتیژه‌ره‌وه‌کان راده‌کیشی. نه‌و تازه‌بوونه‌وه‌یه‌ی (شیخ نووری) له‌کۆری شیعیری کوردی هاوچه‌رخماندا به‌ریای کرد، خۆی له‌ناو په‌ره‌سه‌ندنیکی ناسایی شیعیری کوردیدا حه‌شار دابوو، واته‌ کارێک نه‌بووه به‌زۆری زۆرداره‌کی ملی گرتبی و هینابیتی بۆ ناو شیعیری کوردی. نه‌و تازه‌بوونه‌وه‌یه‌ی (شیخ نووری) به‌ریای کرد و خه‌ت و خال و نه‌ربیتی بۆ پشت، پیشکه‌وتتیکی له‌بار و زه‌مینه‌ خۆشکه‌ریکی چاک بوو بۆ تپه‌په‌راندنی نه‌و شتیوازه‌ی شیعیری پیش خۆی ده‌قی پتوه‌گرتبوو، به‌مه‌ش وازی له‌و (بنه‌ما - قیم) به‌شیعیریانه‌ هینا که‌شاعیرانی به‌ر له‌خۆی ده‌که‌وته‌ ژێر ته‌ئسیری ته‌وژمه‌که‌ی و لاساییان ده‌کرده‌وه. نهم پتی خه‌وش و نه‌نگی نه‌بوو کاتێ به‌هۆی ته‌وژمه‌ تازه‌که‌ی روشنبیری سه‌رده‌مه‌که‌ی خۆی، به‌رووی شیعیری کلاسیکی هه‌لگه‌پایه‌وه و چاوی له‌شاعیرانی پیش خۆی نه‌کرد، په‌په‌روی دابونه‌ربیتی نه‌وان بکات، که‌شیعیری به‌شتیوازیکی تازه‌نووسی گوئی نه‌دایه‌ لیتشای توانج و ره‌خه‌، بۆیه ده‌لێن (شیخ نووری) شاعیرێکه‌ نه‌ربیتی شیعیری گۆری و قاچی نایه‌ ناو قوناغیکی تازه‌وه له‌شیعیری کوردیدا یان وه‌ک مامۆستا (کامه‌ران موکری) ده‌لێ: (مامۆستای ماوه‌ی گۆیزرانه‌وه‌یه (فترة الانتقال) له‌هۆنراوه‌ی کوردیدا) (۴).

شیخ نووری له‌سه‌رده‌می پاپه‌رینه‌کانی شیخ مه‌حمود، ده‌رفه‌تی یاخیبوون و هه‌لگه‌پانه‌وه‌ی زیاتری بۆ ساز بوو، چونکه‌ ههر له‌و کاته‌دا یاخیبوون به‌سه‌ر بنه‌مای کۆمه‌لایه‌تی و سیاسی و شۆرش به‌ریاکردن به‌سه‌ر کۆندا ده‌رگای بۆ خرایه‌ سه‌ر گازه‌رای پشت. له‌به‌رنه‌وه‌ی هه‌نگاونان به‌ره‌و داھێنان پتیوستی به‌ (نازادی) هه‌یه، نه‌و بارودۆخه‌ نازادی زیاتری بۆ مسۆگه‌ر کرد و پتگای بۆ خۆش کرد به‌هۆی نه‌و نازادییه‌وه‌ زیاتر ته‌عبیر بکات و خۆی له‌کۆتی دابونه‌ربیتی شیعیری کلاسیکی ده‌ریاز بکات.

(۴) به‌وانه: (هۆنراوه‌ی نووری شیخ صالح) - چاپخانه‌ی کامه‌ران - سلێمانی ۲۵۷۰ - ۱۹۵۸ ز
پیشه‌کی کامه‌ران موکری ل ۳.

شیخی نەمر ئەو ئاווەهەوایە ساز کرد تا شۆرشەکە ی بێتە شۆرشێکی ھەمە لایەن و ھەموو سووچ و کون و قوژبێکی ژبان و پۆلەتەکانی بگرتەوێ. بەشیکی زیندووی ئەو شۆرشە فراوانە، گۆڕینی جیھانیینی و فۆرم و شێوەی شیعر و تازەکردنەوی کەرەسەکانی بوو، ھێنانە پێشەو و سنگ کوتانی ڕێبازی تەعبیر کردنێکی تازەبوو لەو ژبانی نوێیە، کە گۆڕینی بنەما سیاسی و کۆمەڵایەتییە کە ھێنایانە پێشەو و ڕەپیشیان کرد. ئەم بارودۆخە تازە ھەلیک بوو بۆ نوێخواز و تیکۆشەرەکانی مەیدانی شیعر، تا ئەوانیش بەکرەوێ ڕۆژانە و بەفیعلی شیعر دژی چەوساندنەو و دەمکوتکردن و کۆت و پێوەند بچەنگن و سەرەستی بۆ خۆیان و میلەتەکیان زامن بکەن. ھەر ئازادیشە داھێنان دەتەقینیتەوێ. کەواتە سەرەتای شیعی نوێی کوردی لە باوەشی بزوووتنەوی ڕزگاربخوازانە ی میلەتی کورد چاوی ھەڵبێت.

ھەنگاوێکی (شیخ نووری) تا ماوەیەکی زۆر، خەڵکی تووشی کاردانەو کەردبوو، چونکە ئەم بزوووتنەوێیان بە لادان و یاخیبوون دەھاتە بەرچاو، وەک ھەر ھەنگاوێکی دی بەرەو گۆڕین و داھێنان کەوتوو تە بەر لێشاوی تانە و تەشەر، لەبەرئەوێ (نۆیوونەوێ) لە ژبانی ڕۆشنبیری و کۆمەڵایەتی میلەتی کورددا بەتەواوی ڕەگورێشی دانەکوتابوو و ناشانیانی کەم بوو، بەلام (لە ئەنجاما بەتایبەتی لەم سالانە ی دواییدا دەرکەوت کە شۆرشێک بوو پێ بەپێ (واقیع و پێویستی)^(۵) زۆریە ئێوانەش کە دەرپاری ئەم بزوووتنەوێ نووسیویانە و بەکزی ڕۆژی شیخ نووری تێدا نیشان دەدەن، جگە لە بێنی بەشیکی کەمی شیعرەکانی ئەم مەسەلە یەش پشتگوێ دەخەن. بەموغامەرەکردنی شیخ نووری بۆ نووسینی یەکەم شیعی تازە کە جیاواز بوو لە گەل داپونەری شیعی کلاسیکی و شاعیرانی بەر لە خۆی، بوو یەکەم شاعیری چەشکێن. بەھۆی زمانی ڕووخاندن و خاپوورکردن و بنیادنان و دروستکردنەو بوو خالی وەرچەرخان لە شیعی کوردیدا و ڕێپەوی شیعی کوردی بەرەو راستە شەقامیکی دیکە گۆڕی، بەم کارەشی چەمک و مانای شیعی گۆڕی.

شیخ نووری شۆرشە شیعییەکی بەشۆرشێ شیخ مەحمود بەستەو، کە شۆرشێکی بەدیھاتوو بوو، وەک لە داویدا باسی دەکەم ئەم خۆ بەستەوێ لە سەرێکەو تەئسیرێکی سەلبی کردە سەر بەخشش و داھێنانی شیعی، بەلام وەک شاعیرێک لە سەرەتاو ھەولی

(۵) ھەمان سەرچاوە ی پێشوو ل ۳ .

دا به شیکه که میش بیت سوچ و مهوای شویشی داهاتووی شیعی کوردی دیار بکات، چونکه وهک داهینه ری پتچکه یهک موغامه ری کرد، هه موو موغامه ره کردنیکیش بوو مان به ره و ژیانیکه باشتر ده گوری، ده ستپیشخه ری کردن له موغامه ره دانه بی نامانگوری و نابینه خاوه نی خو مان و چاره نویی خو مان، موغامه ره نه که یه خو مان نادوژینه وه و ناتوانین به هوی نهو موغامه ره یه وه جیهانی نه زانراو بکه یه به مه علوم و زانراو. که واته شیعی کوردی زور قهرزاری نهو موغامه ره یه که (شیخ نووری) کردی.

شیخ نووری نهو جوگه له یه یی ئاری شیعی پیدا ده ویشته، به ره و پیره ویکه دی ئاری جوگه له که ی گوری. نه که ره هیچی بو نه نویی، نه وه نده ی به سه که شاعیریکه بویر بوو، به رانه به وه ده ستپیشخه ری به بی دوش دامن و نازایانه که وته بلا و کردنه وه ی به رو بوومی شیعی خو ی، که له سه ر تانویی نهو پتیاره تازیه نویی بوونی. با له و سه رده مه دا که سانی دی هه بوو بن له سه ر هه مان شیوه و پتیاره شیعیان دانای، به لام که قه ناعه تیان به پتیاره تاز که پته و نه بوو بی وهک چو ن لای (شیخ نووری) هه بووه و پتیه ییوه یان نه یانویزایی شیعه کانیان بلا و بکه نه وه، نه وه دیسان ناهه ری نه که ی بو (شیخ نووری) یه، که به هه ره مه یی و له خو را یان به رتیکه و ته ده ستی نه دایه نهو تاز که کردنه وه یه، به لکو له نه نجامی ورد بوونه وه و له سه ر وه ستان و نه زمون و زه مینه یه که وه گه یشته نهو قه ناعه ته و به جو رنه ته وه له ناو خو تنه رانی نهو سه رده مه دا به ریای کرد و ئالای تاز به بوونه وه ی هه لگرت و بو ی چو وه مه یدان. هه ر به ته نیاش چو وه مه یدان وه و که و ته جه نگ له گه ل نه وانه ی رو و به رووی راپه ری نه شیعه ری به که ی بوونه وه. خو نه که ره که سانی دیکه ش هه بوو بن له تاز به بوونه وه که یدا له گه لی بوو بیتن، نه وه که فوکو ل و سوو رو بوونه که بو نهو پتیاره زیاتر له لای (شیخ نووری) به ده رده که وی. به م عینادی و سوو رو بوونه ی خو ی ده بیته لوتکه یه کی دیکه و ده چته پال نهو لوتکه هه لکشوا نه ی دیکه مان، که له چه رخ و زه مانی خو یان نه وانه ی ئالای داهینان و تاز به بوونه وه یان هه لگرتو وه. به مه ش نیشانه یه کی تاز ی له شیعی کوردیدا دیار و ده ستنیشان کرد، که که س ناتوانی نکولی لی بکات.

(شیخ نووری) شاعیریکه گوزارشت له گیانی سه رده مه که ی خو ی ده کات، چونکه شاعیریکه زور به راستگو یی به وه به ته نگ دا وایه کانی سه رده مه که یه وه چو وه و بو وه ده مه راستی و توانیو به تی به روانیکه تاز وه به چته کوری ژیا نه وه و شیعی نوی به ژیا نی نوی به سه ستیته وه و بیته نویتریکه زیره کی گه یاندنی نهو په یامه شارستانیه. واته (شیخ نووری) تاز به بوونه وه که ی ته نیا له بواری کیش و قافیه دابین نه بوو، به لکو

نوتیوونه‌وی تپروانیینی بوو، تا بهو تپروانیینه‌وه سه‌یری داهاتوو و چاره‌نووس و مه‌سه‌له‌ی نه‌ته‌وه‌که‌ی بکات و له‌گه‌ل ورد و درشتی پروداوه‌کانی سه‌رده‌مه‌که‌ی دلی لیتی داوه و له‌گه‌ل‌یان هه‌ل‌چوو و داچوو. نه‌زموون و تاقیمانه‌ی نه‌و ژبان ه‌تازه‌یه‌ی له‌خویدا گو‌شیوه و له‌گه‌ل‌ خو‌تندنه‌وه‌کانی خو‌ی تیکه‌لی کردوو، تا شیعه‌ره‌کانی کردوو به‌خولاسه‌یه‌کی نه‌و قو‌ناغه‌ راپه‌ریه‌وی می‌ژوو‌ی نو‌تی نه‌ته‌وه‌که‌مان و وه‌ک ه‌ویه‌کی را‌گه‌یان‌دنی نه‌و باره‌ تازه‌یه‌ی له‌و قو‌ناغه‌دا سه‌ری هه‌ل‌دا بوو، خو‌ی ه‌ینایه‌ پ‌یشه‌وه. واته‌ شیعه‌ره‌ تازه‌کانی له‌گه‌ل بزاف‌ی سیاسی و کۆمه‌لایه‌تی نه‌و سه‌رده‌مه‌ له‌ دایک بووه و له‌گه‌ل چه‌که‌ره‌کردنی نه‌و شو‌ر‌شه، شو‌ر‌شی شیعه‌ری خو‌ی را‌گه‌یان‌دوو و جیه‌هانی شیعه‌ری خو‌ی پ‌ئ ناوه‌دان کردوو‌ته‌وه، بۆیه‌ شیخ‌ نووری شیعه‌ری کردوو به‌ته‌رجومان‌تیک‌ی نه‌و باره‌ نو‌ی و تازه‌یه.

خو‌ینه‌ر به‌وردی شو‌تن پ‌تی شیعه‌ر و نووسینه‌کانی شیخ‌ نووری هه‌ل‌گر‌ئ، نه‌وه‌ی بو‌روون ده‌ب‌یت‌ه‌وه‌ که‌ له‌گه‌ل (نوتیوونه‌وه) که‌ سه‌ره‌پ‌تی و را‌گوزار نه‌بووه، به‌ل‌کو به‌دل و به‌گیان و له‌ قو‌لای‌ی ناخیه‌وه‌ هه‌ل‌ته‌کاوه و چوو‌ته‌ ناو نه‌زموونی تازه‌ی شیعه‌ری کوردیه‌یه‌وه، یه‌که‌م جار که‌ ویستی به‌شیعه‌ری تازه‌ ته‌عبیر له‌ ژبان و پروانیینی تازه‌ بکات، ب‌ی‌گومان نه‌م په‌په‌وه‌کردن و پ‌ت‌چکه‌ تازه‌یه‌ی گر‌تییه‌ به‌ر، لادان بوو له‌و عورف و دابونه‌ریته‌ی شیعه‌ر، که‌ خو‌ینه‌ران و شاعیرانی نه‌وسای له‌سه‌ر را‌هاتبوون و ه‌وگری بو‌بوون. ه‌ینانه‌ پ‌یشه‌وه‌ی شتی نا‌اشنا به‌خو‌ینه‌ریش پ‌ت‌ویستی به‌جو‌ر‌ئه‌ت ه‌یه، به‌لام نه‌ک جو‌ر‌ئه‌تی له‌ نه‌زانیه‌وه‌ سه‌ری هه‌ل‌دابی، به‌ل‌کو جو‌ر‌ئه‌ت‌تیک‌ له‌ نه‌نجامی تیکه‌ل بو‌ون‌تیک‌ی گیانی به‌گیانی به‌سه‌رده‌مه‌که‌ و له‌ تیکه‌یشت‌تیک‌ی قو‌ول بۆ ک‌یشه‌ی (نوتیوونه‌وه) هات‌ب‌یت‌ه‌ وجوود. په‌نگه‌ له‌و سه‌رده‌مه‌دا مه‌سه‌له‌ی (تازه‌کردنه‌وه) می‌شکی زۆر که‌سی دیک‌ی گو‌شیی و به‌بیر و زه‌ینی زۆر که‌ساندا تپ‌ه‌پ‌یی، یان زۆر که‌سی دی هه‌بو‌ین حه‌زبان کرد‌ب‌تی به‌دوای نه‌و ئاسۆ فراوان‌دا بگه‌ر‌پ‌ن که‌ ژبانی تازه‌ی ل‌ت‌ه‌ بی‌ین و گوزارشتی ل‌ئ بد‌ه‌نه‌وه، به‌لام هونه‌ری ده‌ست پ‌ت‌شخه‌ریه‌که‌ی بو‌ شیخ‌ نووری ده‌گه‌ر‌ت‌ه‌وه‌ که‌ خو‌ی له‌ قه‌ره‌ی دا و زه‌فه‌ری پ‌ئ برد و ر‌چه‌که‌ی شکاند. خو‌ له‌ قه‌ره‌دانی کار‌تیک‌ی وه‌هاش پ‌ت‌ویستی به‌پ‌ت‌گه‌یان‌دنی که‌ره‌سه‌کانی ده‌ر‌پ‌ن ه‌یه، له‌ پال به‌ه‌ری په‌سن و نه‌زموون و پ‌وشنبیری سه‌رده‌م.

شیخ‌ نووری وه‌ک مو‌ونه‌وه‌ر و پروناک‌ب‌یر‌تیک‌ی نه‌و سه‌رده‌مه‌ هه‌موو هه‌لومه‌رج‌تیک‌ی خو‌ له‌ قه‌ره‌دانی نه‌و تازه‌ک‌رنه‌وه‌یه‌ی تیدا کۆبو‌بووه‌وه و به‌ب‌تی سه‌له‌مینه‌وه‌ نه‌نجامی دا، به‌لام به‌ش‌ت‌ویه‌کی سروشتی و ئاسایی، نه‌وه‌ک ده‌ست‌کرد و زۆره‌مل‌ئ، له‌به‌رنه‌وه‌ی (تازه‌کردنه‌وه) پ‌ت‌داو‌یست‌یه‌یه‌کی می‌ژوو‌یی و نه‌ته‌وه‌یی و شارستانی بوو، ده‌بوایه‌ له‌سه‌ر ده‌ستی (شیخ‌

نووری)یش نه بئ هه ره نه نجام بدریت. نه وهی به وردی چاوێک به شیعره کانیدا بخشینی، به چاکی ههست به عهفه و ییه تی شیعر و خوری دهر پین و نا ههنگی وشه و پرسته و وینه کانی دهکات.

ماموستا (ره فیهق حیلمی) له بهرگی دووه می کتیبه کهیدا (شیعر و نه ده بیانی کوردی) دهر باره ی سه ره تای ده ستپێکردنی شاعیره تی ماموستا (گۆزان) نووسیویه تی: (هه ره له و سه ره ده مه دا گۆزان غه زه لێکی یه که می ههوت بهیتی وتوه که مه ته عه که ی (واته سه ره تاکه ی - نازاد) نه مه یه:

له تاو فرقتی یارم، دلم دایم پریشانه

وه کو مجنونی حی ویلی که ژ و دهشت و بیابانم

نهم غه زه له ی گۆزان پیشانی به ره حمهت چوو، (بێخود) ی شاعیری به ناوبانگی نه و پوژه نه ده ن و پیتی نه لێن که منالێکی (۱۲) سالی نووسیویه. په سه ندی نه کاو وشه ی «یارم» نه گۆرێ به «لیلی» به لام وادیاره که له و ده مه دا گۆزان له مه بهستی ماموستا (بێخود) له م گۆرینه نه گه یشتوو و نه ی زانیوه که به لای (مجنون) وه یار هه ره نه بئ (لیلی - له یلا) بئ (۶). نهم قسه یه ی ماموستا (ره فیهق حیلمی) نووسیویه تی وه ک ماموستا (گۆزان) خۆی ده لئ: (ماموستا ره فیهق حلمی بۆ نووسینی باسه که ی هات له خۆمی پرسی) (۷). واته له خۆی وه رگرتوو. نهم قسه یه نه وه ده گه یه نئ که نه گه ر ماموستا (گۆزان) له دایک بووی (۱۹۰۴) بئ، نه وه نووسینی نه و شیعره ی نیشانی ماموستا (بێخود) ی داوه سالی (۱۹۱۶) بووه، نه گه ر له (۱۹۰۵) یش له دایک بووی نه وه سالی (۱۹۱۷) بووه. که واته که شیخ نووری له سالی (۱۹۲۰) دا بزوتنه وه ی شیعره ی نویتی کوردی راگه یاندوو ماموستا (گۆزان) له ته مه نی (۱۴-۱۵) سالان بووه، نه گه ر له سالی (۱۹۱۶-۱۹۱۷) دا نه مه سه ره تای شیعره ی ماموستا (گۆزان) بیت، برۆ نا که م دوا ی سئ - چوار سال تپه ره یوون به سه ر نووسینی نه و شیعره ی نیشانی ماموستا (بێخود) ی داوه و بۆی سه ر کردوو، نه و قه له م بازه گه وره یه ی دای و شان به شانی شیخ

(۶) پروانه (شعر و ادبیات کوردی) بهرگی دووه - چاپخانه ی الشباب، به عدا، نووسه ری: ره فیهق حیلمی ۱۵۱.

(۷) گۆفاری بهیان، ژماره (۲) شوباتی (۱۹۷۱)، دانیشتنیک له گه ل - گۆزان - دا، نووسینی عه بدوله زاق بیمار.

نووری دهستی دابیتته تازه کردنه وهی شیعرێ کوردی، چونکه شیعرێکی دیکه ی مامۆستا (گۆزان) مان له بهر دهسته له سالی (۱۹۲۱) دا نووسیه تی لهو شیعره دا دهلتی:

نه ی دایه، نه گهر نه پرسی حالم!
«ئێ: تۆیش وه کو باقی بێ رهحم نیت،
تۆزقالتی، که مێ رهحم نه زانیت!»
راستی شهو و پۆژ ههر ده نالم!
ده گریم و ده سووتیم ههر وه کو مۆم،
ناهم نه گاته گۆشی گهر دوون،
مات و کز و مه لول و مه حزوون
بۆ حالی غه ربیی، بێ که سیی خۆم! (۸)

له م شیعره دا مامۆستا (گۆزان) نهو زه مینه روژنبیری و نهو نه زمونه شیعریه ی نه بووه بتوانی شان به شانی شیخ نووری به شداری تازه کردنه وه که ی سالی (۱۹۲۰) ی بکات، به لکو نه م شیعره که له سیمایه کانی شیعرێ کلاسیکی دوور که وتوه ته وه، له ژێر ته ئسیری هه نگاوه که ی شیخ نووری به رهو تازه کردنه وه ی شیعرێ کوردیدا نووسراوه. مامۆستا (ره فیق حیلمی) یش له ده می مامۆستا (گۆزان) ه وه نهو قسه یه ی وه رگرتوه که ده لتی: (شیعر دانانی راسته قینه و به دلی گۆزان له ساله کانی ۱۹۲۹ و ۱۹۳۰ ه وه ده س پێ نه کا. له هاوینی ۱۹۳۰ دا ره شید نه جیب چهن هه لبه ستیکی له غه زه ته ی (ژیان) دا بۆ بلاو کردوه ته وه و تخلصی (گۆزان) یش ههر نهو حه له ره شید نه جیب بۆی داناوه) (۹).

نه م قسه یه ش چهن د لایه نیکمان بۆ روون ده کاته وه. له پێشه وه نهو بیرو پرایه نه وه ده سه لمینی که شیخ نووری نه گهر وه ک مامۆستا (ره فیق حیلمی) ده ستیشانی کردوه، له سالی (۱۹۲۰) نوێی و نه وه که ی راگه یان دبێ، مانای وابوه شیخ نووری لهو ساله دا له ته مه نی (۲۴) سالتیدا بووه، که نه مه ش ته مه نیکی زۆر له باره بۆ موغامه ره کردن له پرۆسه ی تازه بوونه وه دا، چونکه موغامه ره کردن لهو ته مه نه دا سیفه تیکی گه نجانه یه و گه نج

(۸) پروانه دیوانی گۆزان - سه رجهم به ره مه می گۆزان - به رگی یه که م، چاپخانه ی کۆری زانیاری عیراق - به غدا له بلاو کراوه کانی یه کیتی نووسه رانی کورد - ۱۹۸۰ ل ۲۳۰

(۹) پروانه کتبی (شعر و ادبیات کوردی) به رگی دووم، چاپخانه ی الشبَاب، به غدا، نووسه ری: ره فیق حیلمی ل ۱۵۲

خۆی لەو تەمەنانەدا - بەتایبەتیش لە بۆری شیعردا - کاتەکیان زۆر لەبارە و گیانی موغامەرەکردنیان زیاترە بۆ داهێنان و ڕچەشکاندن و سلّ نەکردنەوه. لە ماوهی ئەو دە ساڵەشدا واتە [۱۹۲۰ - ۱۹۳۰]دا (شیخ نووری) تاقە شاعیریکی مەیدان و گۆرەپانەکه بووه که لەسەر نەخشەو ڕووپۆتی شیعری کوردیدا جوولایەتەوه و ئەرکی تازهکردنەوهی شیعری کوردی لە ئەستۆ گرتووه و خۆی بەرپرسیار بووه لە ئەنجامەکانی بەرپاکردنی ئەم بزاڤه و بەتاقی تەنیش چووه بەگژ چێژی مەییوی ئەو خۆینەرانی که گوتچەکیان لەسەر ڕیتەم و ئیقاعی شیعری کلاسیکی راها تۆوه.

شیخ نووری لە ماوهی ئەو دە ساڵەدا بەشیوەیهکی تیسۆری (۲۵) وتاری ڕەخنەیی بلای کوردووه تەوه و تیۆریزه (تنظیر)ی بۆ ئەو تازهبوونەوهیه کردووه و ڕچەشکێن و بەرهەم هێنەری کۆمەڵی شیعری تازهیه و بەم کارەشی لە خوو و نەربیتی شیعری کلاسیکی هەلگەپاوه تەوه و یاخی بووه. وەک پێشتر وتمان لەو سەرەدەدا یاخیبوونی سیاسی و شۆرش بەرپاکردن بەسەر داگیرکەرانی کوردستان هەبوو، تەقینەوه هەبوو بە ڕووی ئەوانەیی دەستیان گرتبوو بەسەر سەرەستی و چەوسانەوهی نەتەوا یەتیان دروست کردبوو، ئەو تەرزه شیعەرەش تەنیا لە لای ئەو کەسانە بوو بەجیتی بایەخ و سەرنجدان که تۆوی یاخیبوون و حەز لە ژیا نێکی شەنگتر و پێشکەوتووتریان تێدا بوو، ئەو کەسانەیی که لە ناستی گەورەیی و مەزنی نازادیدا بوون، ئەم کەسانەش ژمارەیان کەم بووه، مامۆستا (گۆزان) یەکیکە لەو کەسانە و ئەو شێوازە (م. نووری)یان کردووه بەسەر مەشق و قەبوولیان بووه، بەلام لەبەر ئەوهی جەماوەر ئەنجامی زەق و راستەوخۆی لەو تەرزه شیعەر چاوهڕێ دەکرد، بۆیه بزوتنەوه که بۆ ماوهیهک لە جەماوەر و خۆتەندەواران دوورکەوتەوه، لە لایەن ئەوانەیی حەزبان بە شیعری کلاسیکی دەکرد و ئەوانەیی خەریکی نووسینی شیعری کۆڵەگەیی بوون، ڕەت کرایهوه و بەچاویکی سووک و کەم بایەخ سەر کرا.

بۆیە هەیه وشە (لاسییکەرەوه) که بەبەلای شیخ نووری-دا بپاوه، لەو کاتەوه بۆی مابیتەوه که ڕەسەنایەتی لە شیعری کۆڵەگەیییدا ببنراوه، دەرچوون لە کۆت و پێتەندی ئەو شیعەر ئەو وشەیهی بەسەریدا ساغ کردییتەوه، بەلام بەوه چاکە یاسای ژیا ن و ڕەوڕەوهی بەرهو پێشەوه چووی ئادەمیزاد کاریکی وای کردووه، مەرۆڤ وەک دەنکه نۆکیک نەبیت هەر بیچینی و بەروبوومی نۆک بدووریتەوه. ئادەمیزاد خۆی بەفیتەر و زگماک شۆڕشگێڕایەتی و گۆڕانی لە خۆیدا دیوه، بۆیه ئەگەر لە سەرەتاوه لەگەڵ ئەو جۆره هەنگاوانەدا نەبووبی، ئەوه لە دوایدا، لە ئەنجامی وردبوونەوه و تێڕامانی سەر گازه‌رای

پشت و له یه کیک لهو شه وانە ی که تیدا چاوی برپوه ته نه ستیره کان و له ژبان و له خوځان
 راماون و بیربان لڼ کردووه ته وه، بوځان دهرکه وتووه هه ندی برپار پیو بیستی به
 پید اچوونه وه یه، بۆیه به گویره ی هه نځاوی تازه بوونه وه کهش هه ندی کهس به بیرو پرایه کان یان
 داچوونه وه و له ولا شه وه ده سته یه که لاوی خوځن گهرم پهیدا بوون نه و بزووتنه وه یه بگر نه
 باوه شی خو شه و بیستی و میهری خوځان و دا کوکی له (حه لال زاده یی) یه که ی بکه ن و وه ک
 پید او بیستی یه کی میژووی و نه ته وه یی و شارستانی ته ماشای بکه ن.

له سالانی سی به ولا وه و ههر لهو کاته وه که مامۆستا (گۆزان) که وته بلاو کردنه وه ی
 شیعره کانی خوځی، ئیدی شیعی تازه ورده ورده ئاشنا و مریدانی خوځی بۆ پهیدا بو و له
 سه رده می مامۆستا گۆزان و په یتا په یتا بلاو کردنه وه ی شیعره کانی، (تازه کردنه وه) بووه
 به «دیاره» یه که و خوځنه رانی خوځی بۆ پهیدا بوو، شاعیرانی دیکه ش چوونه ژیر نالا که یه وه
 که (شیخ نووری) تا گه یشته نه و فۆرم و شیوه یه باج و سه رانه یه کی زۆری بۆ داوه.
 له بهر نه وه نه گهر شاعیری دی چوویتنه پال نه و بزووتنه وه یه و لهو سالاندا (واته له
 چله کان و په نجاکاندا) تازه بوونه وه که زیاتر بلاو بوویتنه وه و په لویۆی هاویشتی، نه وه
 کاریکی زۆر ئاساییه و نا کریت نه و په ره سه ندن و بلاو بوونه وه یه له سه ره تابه که ی دابیرن،
 به لکو پیوسته هه مووی به سه ره یه که وه سه یر بکه ین و برپاری په خنه یی له باره ی
 قوتا بخانه ی شیعی تازه وه بده ین. خو نه گهر شیخ نووری به دوو دلییه وه ساختمانی شیعی
 نویتی کوردی هه لچنییی و مامۆستا (گۆزان) ها تی کون و که له بهر و که مو کورتیه کانی پر
 کردیته وه و لپی زیاد کردی و له شیخ نووری تیپه راندی و لهو پیشکه و توو تریش بووی،
 نابی مافی شیخ نووری وه ک چه شکیتیک فه رامۆش بکریت. پید اگرتیش له سه ر
 دهر خستنی دهو ری ته نیا یه کهس له دروست کردنی قوتا بخانه یه کدا که - کۆمه لّی شاعیر
 - سیمایه که یان نه خشان دووه، برپا بوونه به (میری شاعیران) که وا بزانه لهو سه رده مه دا
 به هو ی جیاوازی چیژ و بۆچوونی خوځنه ران باوی نه ماوه، نه مرۆکه ههر شاعیره و خوځنه ر و
 مریدی خوځی هه یه و بۆ بینینی ژبان و گوزارشت لیدانی، هه ره که یان خاسیه ت و شتواز و
 گۆشه نیځای تاییه تییا ن هه یه. له لایه کی تره وه ئاستی خوځنده واری و پۆشن بیری شیعی
 ههر خوځنه رتیک له گه لّ خوځنه رتیک دی جیاوازه، بۆیه له هه لّ بژاردنی شاعیری خوځشیان
 جیاوازن، له لایه کی دیکه وه (میری شاعیران) قوت بکه ینه وه ده یی تا کو ماوین سه ری
 داهیتان بکو تینه وه و برپا مان به وه نه بی کهس هه بی نه و (میری شاعیرانه) تیپه ریتی،
 هه موو شیان به ده ست و پیوه ند له لای نه و میری شاعیرانه رانا گیرین. نه م قسه یه م نه وه

ناگه یه نئ - خوانه خواسته - بلتیم خوئنه ری وا هه ن هه ز به شیعی مامۆستا (گۆران) ناکه ن، چونکه ئه و که سه ی هه ز له شیعی مامۆستا (گۆران) نه کات له لای من بئ زه وقه، به لام ده لیم با ته رکیز کردن له سه ر مامۆستا (گۆران) نه بیته هۆی له بیرچونه وه ی نه وانی دیکه و شار دنه وه ی ده ور گیترا نیان له بزو تنه وه ی شیعی تازه ماندا. له کاتیکدا مامۆستا (گۆران) خۆی له چاوپێکه و تنه که یدا له گه ل (عه بدوله زاق بیما ر) نه وه ی ده ور تکی بچو و کیشی له تازه کردنه وه که دا هه بوو بی ناوی بر دووه.

هه رچه نده له م با سه مدا ته نیا مه به ستم رچه شکان دن و ده ستپێش خه ری کرد نه له بواری تازه کردنه وه ی شیعی کوردیدا، به لام هه ز ده که م بیرسم: بۆچی مامۆستا (ره فیق حیل می) تازه بوونه وه که ی شیخ نووری له سالی (۱۹۳۰) دا ده کو ژینیه ته وه و نازانم بۆ ئه م سالی هه لێاردووه و به لگه ی چیه ؟! من زیاتر بۆ ئه وه ده چم که مامۆستا خۆی نووسیویه: [شیع دانانی راسته قینه و به دلی گۆران له سالی کانی ۱۹۲۹ و ۱۹۳۰ وه ده ست پئ ئه کا] که وابئ که مامۆستا (گۆران) که وته بلا و کردنه وه ی شیعی راسته قینه و به دلی خۆی له سالی (۱۹۳۰) به لاوله، ئیتر (شیخ نووری) له به ره مه و به خشی شیعی تازه که وتووه ؟! که من له گه ل مامۆستا (ره فیق حیل می) له م ده ستپیشان کردنه دا یه ک ناگرمه وه، چونکه دوو شیعه ره که ی شیخ نووری (ژیانی ئاده میزا د) و (په پوله) که له به رگی دووه می کتیه که یدا له سه ریانی نووسیوه به ره مه می چله کانی (شیخ نووری) یه، ئه مه ش ئه وه ده که یه نئ که شیخ نووری تا ئه و سالا نه ش به که فوکۆل و به جۆش و که رمیه وه به پیر تازه کردنه وه وه چووه.

مه سه له ی تازه کردنه وه له شیعی کوردیدا وه ک رچه شکان دن و ده ستپێش خه ری میژووی تووشی ئیلتیبا سیکی وا نه بووه وه ک ئه و ئیلتیبا سه ی شیعی تازه ی عه ره بی تووشی هاتووه و کۆمه لئ بیرو پای جیاوا ز ده رباره ی رچه شکان دنه که و میژووی نووسی نی یه که م شیعی تازه ی ئه وانه وه هیه، چونکه ئه وه ی لای خۆمان مه سه له یه که ی زۆر روون و ئاشکرایه و پتووستی به هیچ به لگه و سه لمان دیتک نییه، جگه له سه رقا لکردنی نه وه ی خوئنده واری ئه مرۆکه مان و گرتنی پانتایییه کی فراوانی رۆژنامه و گۆاره کاغان به و با سه وه که مامۆستا (گۆران) هه ر له سه ره تا وه خۆی پرا ندوویه تییه وه.

کیشه ی تازه کردنه وه ی شیعی کوردی له نیوان مامۆستا (گۆران) و (شیخ نووری) له چه ند رۆژیکدا به ند نه بووه، تا لئی بکه وینه گومان کردن، چونکه (کات) و (میژووی) ده ستپێش خه رییه که بپا وه ته وه و مامۆستا (گۆران) خۆی له دوو شوئندا گره و ی

رچه‌شکانه‌که بۆ لای (شیخ نووری) ده‌باته‌وه. ده‌بینین کێشه‌ی میژووی نووسینی یه‌که‌م هۆنراوه‌ی تازه له لای عه‌ره‌به‌کان له نێوان [عه‌لی نه‌حمد باکثیر و لويس عه‌وز و سیاب و نازک] دا به‌ند کراوه. نه‌وان له‌وه‌دا تووشی بگره و به‌رده هاتوون که (نازک نه‌له‌لانیکه) یه‌که‌م شیعری تازه‌ی به‌ناوی (الکولیرا) له رۆژی (۲۷/ ۱۰/ ۱۹۴۷) دا نووسیوه و له (۱) ی کانوونی یه‌که‌می هه‌مان سال‌دا بلاوکراوه‌ته‌وه. (به‌در شاکر نه‌لسیاب) یش له دیوانی (أزهار ذابله) دا که له به‌غدا له ناوه‌پاستی کانوونی یه‌که‌می هه‌مان سال‌دا ده‌رچوه، له‌و دیوانه‌یدا شیعریکی بلاوکردووه‌ته‌وه به‌ناوی (هل کان حبا). خۆشی ئه‌وه‌ی ده‌ستنیشان کردووه و له په‌راوتزی شیعه‌که‌یدا نووسیویه‌تی: [له‌و جوژه شیعرانه‌یه که کیش و قافییه‌ی جیاوازه] له‌گه‌ڵ نه‌وه‌شدا که په‌خه‌گرانی عه‌ره‌ب (بدر شاکر السیاب) زۆر به‌شاعیرتر ده‌زانن له (نازک نه‌له‌لانیکه)، به‌لام بۆ مه‌سه‌له‌ی ده‌ستنیشان کردنی میژووی یه‌که‌م شیعری تازه و یه‌که‌م که‌سی ده‌ستپێشخه‌ر که‌وتونه‌ته ناو نه‌و مشتومهره‌وه، که‌چی وه‌ک وتم له لای ئێمه مه‌سه‌له‌که ته‌واو جیاوازه، (شیخ نووری) به‌چهند سال پێش مامۆستا (گۆزان) ده‌ستی داوه‌ته چه‌کی تازه‌کردنه‌وه و به‌تیۆر و پراکتیک چووته مه‌یدانی تازه‌کردنه‌وه و ده‌ستی خۆی وه‌شاندووه و به‌کۆمه‌ڵی وتاری په‌خه‌یی چهند چه‌مکیکی تازه‌ی ده‌ستنیشان کردووه که له‌گه‌ڵ چه‌مکی شیعری کلاسیکی رێک ناکه‌وێ، به‌شیعریش له‌ بوا‌ری شیعری تازه‌دا به‌ره‌مه‌تیکی زۆری به‌ده‌سته‌وه داوه. که‌واته شیخ نووری له شیعری کوردی هاوچه‌رخماندا سه‌ره‌تایه‌کی تازه‌ی بۆ دارشت و بناغه‌ی بۆ دانا. وه‌ک پرونیشم کردووه راگه‌یاندنه‌که‌ی راگه‌یاندنیکی بێ زه‌مینه نه‌بوو، به‌لکو قه‌ناعه‌تیک بوو پوانینی گۆپیسو، به‌پیتی نه‌و پوانینه تازه‌یه‌وه شیعری ده‌نوسی. که شیخ نووری ئالای تازه‌بوونه‌وه‌ی هه‌لکرد و سه‌رکردایه‌تی بزوتنه‌وه‌ی شیعری تازه‌ی کوردی گرتنه‌ستۆی خۆی تا ماوه‌یه‌کی زۆر، یان باشتروایه‌ بلتین تا ماوه‌ی ده‌ سال هه‌ر خۆی به‌ به‌ره‌م له‌سه‌ر تازه‌بوونه‌وه‌که به‌رده‌وام بوو، نه‌و به‌رده‌وام بوونه وه‌ک مامۆستا (گۆزان) ده‌لی: (ته‌نسیری ده‌به‌خشیه سه‌ر نه‌ده‌بی کوردی).

له‌ دوای سالانی سییه‌وه مامۆستا (گۆزان) هه‌ر چهند به‌هۆی زانینی زمانی ئینگلیزی و ناگاداری له‌ نه‌ده‌بیاتی ئینگلیزی تا ده‌وروبه‌ری سالی (۹۳۵) په‌په‌روه‌ی رێبازی (هونه‌ر بۆ هونه‌ر) ده‌کرد (۱۰).

(۱۰) به‌وانه: گۆفاری به‌یان، ژماره (۲) ی شوباتی سالی ۱۹۷۱، دانیشتنیک له‌گه‌ڵ - گۆزان - دا، نووسینی عه‌بدوله‌زاق به‌مار ل ۳۰.

به لام نهویش به هیژ و توانستیک شیعی گه وره وه شان به شانی (شیخ نووری) که وه ته ههنگاونان و تاقسیرکرنه وه توانایی خوی له بزووتنه وه شیعی تازه دا. به هژی تهختکردنی یتگی تازه بوونه وه و یتگی خوش کردن بوی، ماموستا (گوران) توانی به بهخششه شیعییه کانی خوی و بهشدار بوون و قوژ ههلمالینی دلسوزانه ی بۆ تازه بوونه وه، هیژ و تهکان و گوژمیکی تازه بداته بزووتنه وه که و ههنگاوه کانی خیراتر کرد و خوینی تازه ی کرد به ده ماره کانیدا، چونکه تا نهو کاتهش تازه بوونه وه که تنیا ههول و تهقه لالا و کوششی تاکه که سی بوو، نهگه رچی له سهره تاوه (عهبدولپه حمان به گی نفوس) و (رهشید نهجیب) یش هه ریه که یان به پیتی توانست و دهسه لات لهو تازه بوونه وه یه دا بهشدار بیان کرد. بهشدار بوونه که یان هه رچه ندیک بیت نابی له لیکۆلینه وه ی نهو قوناغه شیعییه دا دهوری هیچ کامیکیان فراموش بکریت.

نهگه ره وهک دهسپیشخه ری میژوویی سهیری تازه بوونه وه شیعی کوردی بکه ی (شیخ نووری) وهک پیشه وایهک خوی دهسه پیتی، لهگه ل نهو هشد ا نهو دهسپیشخه ری و موغامه ره کردن و شوپشه ی له سهر دهستی (شیخ نووری) به ریا بوو، له سهره تاوه جوژه ترستیکی پتیه دیاره، چونکه لهو کاته ی نهو دهستی داوه ته نهو پرۆسه یه خوینه رانی نهو سهرده مه وهک گوناختیک سهیری ههنگاوه که یان کردوه، به لام له دوا ییدا واته دوا ی ناشنایه تی پهیدا کردن لهگه ل بزووتنه وه که دا و هاتنه پیشه وه ی ماموستا (گوران) که شیعه ر کانی نوینه ری راسته قینه و ره سه نی (تازه بوونه وه) بوون به ره به ره تازه بوونه وه که بووه به (دیارده) یه کی ناسایی. له کاتیکدا له سهره تاوه که شیخ نووری به تنیا لهگه ل بزووتنه وه که خه ریک بوو هه لومه رچی له بار و دهستگزیی کردن و پشتگیری کردن زۆر که م بوو. یان که م که س هه بوور انی خیر به و بزووتنه وه یه دابنیت و ئافه رینی بکه ن، چونکه به هژی گۆرانی ئیقاعی نهو ته رزه شیعه رانه وه لهگه ل ئیقاعی گویتچکه یان و روانین و چیتیان جوژه ساقه یه ک بوو، بۆیه سهیر نیسه تانووتی لی بدن و ناو و ناتۆره ی خرابی بۆ بدۆزنه وه. سوور بوونی پیشه وای نهو بزووتنه وه یه و پیتداگرتنی له سهر تازه بوونه وه که ی و سارد نه بوونه وه لیتی، کاریکی وای کرد، ورده ورده خوینه رانی لی نزیک ببیتیه وه، ته نانه ت تا ماوه یه کی زۆریش خوینه رانی نهو سهرده مه شیعه ر کانی ماموستا (گوران) یان به (هه للور مه للور، ته کامه) به راورد کردوه و به گالته و لاقرتیه باسیان لیه کردوون. وایانزانیوه هه مو که س له عۆده یدا هه یه شیعی وهک نه وانه ی (گوران) بنووسی.

له گه رمه ی بهخشش و داهیتانی (گوران) و ههنگاونان به ره و چه سپاندن و په ره پیتانی

نهو بزووتنه ویه، کومه لئی شاعیری دی هاتنه مهیدانی نووسینی نهو جوړه شیعره له وانه
 ماموستایان: (هردی) و (دلدار) و (دیلان) و (کامهران موکری) و (ع. ح. ب) و
 (کاکه‌ی فلولاح) و (حسب قهر داغی)، که نه وانه هر خویان پیش نه‌وی شاعیر بن،
 خویته‌ری وریا و زیره‌کی نهو شیعره تازانه بوون و له مه‌زنی و گه‌وره‌یی نهو بزووتنه ویه
 ده‌گه‌یشتن، ټینجا به‌بره‌مه‌یش به‌شدار بیان تپدا کرد، تا وای لیت‌هات نهو تازه‌بوونه ویه‌ی
 له‌سهر ده‌ستی (شیخ نوروی) به‌ریا کراو به‌ته‌نیا قورساییه‌که‌ی که‌وتبوه سهر شان، له
 سهرده‌می ماموستا (گوزان) بوو به‌(دیارد) یکه، په‌پړه‌وکه‌ران و مورید و شه‌یدایانی زور
 بوون، له‌و ماوه‌یه‌شدا راو و بوجوون و چټی خویته‌رانیش به‌ران‌به‌ر به‌تازه‌بوونه وکه‌ته‌واو
 فره‌قی کرد و زیاتر پالپشتی لیده‌کرا و له‌سهری ده‌کرایه‌وه، نه‌مانه هه‌مووی بوونه هو‌ی
 چه‌سپاندنی تازه‌بوونه وکه‌ته‌و، تا وای لیت‌هات به‌هو‌ی زوربوونی ده‌نگی نه‌وانه‌ی ده‌نگی
 خویان دایه پال تازه‌بوونه وکه‌ته‌و و نووسینی شاعر له‌سهر پتودانی تازه له‌لایه‌ن شاعیرانه‌وه،
 توانی دابونه‌ریتی شاعیری تازه له‌لای خویته‌ران و له‌ته‌ده‌ی کوریدیدا برټن و رټبازه‌که‌ی
 په‌پړه‌ویان ده‌کرد، بیټه قوتاب‌خانه‌یه‌کی خاوه‌ن سیمه‌ی و خاسیه‌تی شاعیری خو‌ی، که
 نه‌مړوکه نهو قوتاب‌خانه‌یه له‌گه‌ل ناوی ماموستا (گوزان) جووت بووه و له‌زور نووسیندا
 نه‌م کوشش و ته‌قه‌للا هه‌روه‌زی و کومه‌کیه و نه‌شونوما کردن و پټیگه‌یشتن و کامل بوونی
 نهو قوتاب‌خانه‌یه به‌شټویه‌کی فراوان و هه‌مه‌لایه‌ن پشت‌گو‌ی ده‌خړی، که ټینکار ناکړی له‌و
 هه‌وله کومه‌کیه‌دا ماموستا (گوزان) ده‌وریک‌ی بالای له‌پال ده‌وری (شیخ نوروی) دا
 هه‌بووه.

که شیخ نوروی پیشه‌وای تازه‌کردنه‌وی شاعیری کوردیبه، نه‌وه مانای وانیه نهو
 پیشه‌وایه‌تیه له‌سهر نهو بنچینه‌یه دروست کرابی، که بیټه کو‌سپ و ته‌گه‌ره له‌به‌رده‌م
 داهیتان و نیتر که‌س نه‌یتوانی‌بی و نه‌یو‌یرابی نهو تیپه‌رټنټی. یان پیشه‌وایه‌تیه‌که‌ی
 داهیتانی که‌س بس‌رټه‌وه، به‌لکو پیشه‌وایه له‌دو‌زینه‌وی نهو رټیگایه و رټچکه به‌ستن
 بو‌ی. نیتر باسی نه‌وه ناکه‌م له‌و رټیگایه‌دا چند پیچ و پنا و کو‌وچه و کو‌لان و جاده‌ی
 تپدا ده‌دو‌زرتیه‌وه، چونکه رټیگای داهیتان، رټیگایه‌کی بی‌کو‌تایی و بی‌برانه‌ویه، تا
 زیاتر به‌دو‌ایدا بگه‌رټی و به‌دو‌ایدا بجی هیشتا هه‌ر که‌مه. رټیگای داهیتان کو‌یره
 رټیگایه‌ک نیسه ده‌رچوونی نه‌بیټ، نه‌گه‌ر داهیتان ده‌رگایه‌کی هه‌بی داهینه‌رټک بیکاته‌وه،
 له‌و ده‌رگایه‌وه دوو ده‌رگای دیکه ده‌دو‌زرتیه‌وه، که داهینه‌رټکی دیکه دیت یه‌کټیک له‌و دوو
 ده‌رگایه هه‌لده‌برټری بیکاته‌وه، چوار ده‌رگای دیکه ده‌بینی و به‌م جوړه تا ناده‌میزاد خولیا

و ناواتیکى مابى جىبه جى نه کرابى و نه هاتبسته دى له داهيتان ناکه وى، تا يک شت مابى له پاشه پوژ و چاره نووسى خوى نه زانئ، له پرسىارکردن و سوږاخ و گهړان و موغامه ره کردن ناکه وى و ناسره وى، بويه نه گهر (شېخ نورى) ده رگايه کى به سهر دنيای په لکه زيرپنه يى تازه کر نه وده ا کردبسته و ده دوو ده رگای ليتوه بينيى، نه وه ماموستا (گوزان) وهک شاعير تک که چه سپينه رى نه م بزووتنه وده يه نه گهر له يه کيتک له و دوو ده رگايه يى (شېخ نورى) دوزيوه تيسيه وه، روانيى بى دنيای شيعر، نه وه چوار ده رگای دیکه يى به سهر شيعرى تازه ي کوردياندا کردووه ته وه. نيتمه ش ليره دا ته نيا مه به ستمان نه وه يه رچه شکيتى و ده رگا کر نه وه که بۆ لای (شېخ نورى) به ينه وه، چونکه ده ستيشخه رى، تو مار کردنيکى ميژووييه، به لام داهيتان خوينى ميژوو و جوولتينه رى نه و ميژوويه. شېخ نورى ناسويه کى تازه ي له به رده مى شيعرى کورديدا کرده وه، کومه لى شاعير بۆ نه و ناسويه که و تنه نه سپ تاودان، بيگومان جوړى نه سپه کانى نه و شاعيرانه سواری بووبون له گه ل چو نيه تى را کردنيان به رو نه و ناسويه جيا وازه، هه يانه نه سپه که ي خوشرو بووه، هه شيانه نه سپه که ي سست رو بووه، نه مه يان باستيکى سهر به خو به و بۆ جيا کر نه وه ي نه و دوو ده سته شاعيره پتويستى به ليتکولتينه وه ي تيروته سهل و زانستى هه يه.

شاعير تک له ده لاقه ي داهيتان و به خششى خو به وه ته ماشا ده کړئ و له چوار جيوه ي بارودوخى ميژوويى خو ي باسى ليتوه ده کړت. نه و ده ستيشخه رييه ميژووييه ي لى ده رکه ي که (شېخ نورى) کردوويه تى، ده نا هه ربه که يان زور و که م خاوه نى پله و پايه ي شاعيرى خو يان. به رده مه کانيان باشتري وهرامى هه موو قسه يه که. ليتکولتينه وه ي ورد و هيمانه بۆ ده ستيشان کردنى پايه ي هه ربه که يان نامانجى سهره کى نووسينى پاک و بى مه به ست و زانستيه. ته نيا مه به ستي نيتمه ش له و نووسينه دا ده رخستنى لايه نه ميژووييه که يه که ماموستا (گوزان) به وپه رى له خو بوورده يى و بى فيزييه وه ده ستي بۆ راکيشاوه، پتويست ناکات چيتر ته مومژ به خرته سهر رووى نه و حقيقه ته که (شېخ نورى شېخ صالح) يه که مين شاعيرى کورده، به ردى بناغه ي تازه بوونه وه ي بۆ شيعرى کوردى داناه، نه و نه زمونه ي شېخ نورى چهند گه وره و قووله يان چهند بچووک و تنه که، نه مه يان نابى تيه که لى نه و مهنه جه مان بکه ين، چونکه به راوردى نيوان ميتودى نه و دوو شاعيره له روانگه ي شيعره کانiane وه نه م لايه نه روون ده کاته وه، نه گه رچى به پنى داوونه ريتى به راوردکاري ناکړئ دوو شاعيرى ميلله تتيک به راورديان له نيواندا بکړئ، بويه ده ليم له روانگه ي به رده مه کانiane وه، چونکه مه وزووعيه ت به ته نيا قسه فرى دان

نییه، ئەوەندە تییۆر و پراکتیکە، ئەوانە و یستوویانە لە شاعیرایەتی (شیخ نووری) کەم بکەنەوه من لە لای خۆمەوه ئەو کەسانە بەنامەوزووعی دەزانم، چونکە بەرھەمیکی کەمی (شیخ نووری)یان لە بەردەستدا بوو و ئەو بەرھەمانەش کە زۆریان لە پۆژنامە و گۆڤارەکانی سالانی (١٩٢٠) بەرەو ژوورتر بلالوکرانەتەوه، زۆر بەدەگمەن ھەولیان داوہ ئەو گۆڤار و پۆژنامانە بپشکنن و بەئەوونە شیعرەکانییەوه بپتە مەیدانی پەخەگرتن و لیکۆلینەوه، زۆریە ئەوانەش قسەکانی یەکتریان وتووہتەوه. ئەوانە لەسەر ئەو قوئاغە دەنووسن، نابێ ئەوەش لە بیر بکەن کە (شیخ نووری) کارتیکردنی بەسەر مامۆستا (گۆزان)یشەوه ھەبوو، ئەوەتا خۆی دەتێ: (یان ئەو جۆرە شێوازەیان تیا کراوہ بەسەر مەشق کە مامۆستا (م. نووری) و ھاوڕێکانی لە ئەدیە تازەکانی تورکی عوسمانییان وەرگرت و لە سەر دەمیکی سنووردارا (١٩٢٠ - ١٩٣٠) شیعی کوردیی ناوچەیی سلیمانینان پت تازە کردەوه)^(١١) ئەو سەرەتایە شیخ نووری تۆماری کرد، ھەرگیز لە بیر و یادێ میتوو ناسپێتەوه، با زۆر کەشیش ھەبن بیانەوی ئەو حەقیقەتە بپنەوه.

پەنگە زۆر کەس ھەبێ شیعی (شیخ نووری)یان بەدل نەبێ، بەلام دەبێ ئەوہ بزائن کە شیخ نووری، گۆتیکە بۆنی لە گۆلەکانی پتیش خۆی جیا، کە لەو سەر دەمەدا باخچەیی شیعی کوردی زۆر پتییستی بەو جۆرە گۆلە ھەبوو، بەوہی دەنگیک جیاوازه لە دەنگی شاعیرانی پتیش خۆی و پەنجەرەیک تازە بەسەر شیعی کوردیدا کردەوه و ئاسۆبەکی تازە لێ بەدی کرد. ھەر چۆنیک بیت (شیخ نووری) لە دنیای شیعی کوردیدا دەستی داہە تاقیکردنەوہیک، دەبێ سەری پتیز و خۆشەویستی بۆ دانەوینن. ئەگەر مامۆستا (گۆزان) لە دوا سێبەکانەوہ ھاتبێ ئەو ئەزمونە درێژە پتدابی و قوولی کردبیتەوہ یان لە شیخ نووری شاعیرتر و ھونەر مەندتر بیت و زیرەکانەتر ساتوسەوای لەگەڵ ئەو کتیشە تازەبوونەوہیک کردبێ، ئەوہ ھیچ لە مەسەلە کە ناگۆرێ و وەک پچەشکینیک ھیچ لە نرخی شیخ نووری کەم ناکاتەوه، بگرە دەتوانن بەھۆی زۆری داھینەرەکانمان زیاتر مەسەلەیی میللەتەیک خۆمان دەوڵە مەندتر و فراوانتر بکەین، چونکە میللەتی تا داھینەری زۆرتر بێ، ئەوەندە زیاتر خواوہنی مەسەلەیک. میللەتی بێ داھیتان، میللەتیکێ مردوہ، گۆرەپانەکش ئەوەندە فراوانە کەس جیکە کەس ناگرێ.

کە دەتێن (شیخ نووری) شاعیریکمان بیر دەکەوتیتەوہ کە لە میتووی ئەدەبی کوردیدا

(١١) بەھشت و یادگار - گۆزان - چاپخانەیی مەعاریف - بەغدا - ١٩٥٠ - ١٢٦٩ لەسەر ئەرکی

عەلەددین سەجادی لە چاپ دراوہ سەرەتا ل ج.

نرخى كەم نىيە، بەۋەي پىئوھندىيەكى توندوتۆل و زىندوۋى بەقۇناغىكەۋە ھەيە، ئەگەر بەرھەمى بگەۋىتە بەردەستان، رەنگە زۆر بىرئارى بەپەلەي نووسەران بگۆرئى و بىيىتە كەرەسەيەك تا پىئوھرى راست و دروست شۇنى پىئوھرى ھەلە بگىرتەۋە و راستىان بىكاتەۋە. يان بىيىتە ھاندەرىك روۋى گەش و روۋناك و راستەقىنەي شىخ نوورى دەريخات، بەيى ئەۋەي كەس بىكاتە پرد بۆپەرىنەۋەي بىروپاي وا كە لەگەل پاىەي شاعىرىك نەگونجى كە سىماي قوتابخانە و پىيازىكى تازەي لە شىعەرى كوردىدا دروست كەردوۋە!

ھەندىك لە نووسەران و رۆژنامەنووسان لەجىياتى ئەۋەي بىنوسن (قوتابخانەي شىعەرى نوئى) دەنووسن (قۇناغى گۆران) و مامۇستا (گۆران) بەسەرەتاي نوئىكەردەۋەي شىعەرى كوردى و سەرۆكى ئەۋ قوتابخانەيە دادەننن، بەمەش ھەقىقەتتىكى مېژوۋىي بەھەلە دەنووسنەۋە، ئەوانە پى بزانن يان نەزانن مېژوۋىيەكى نىك دەشىتۇنن. ئەم بىرپارەش تىنەگەيشىتنە لە زاراۋەي (قۇناغ) و (قوتابخانە)، چونكە (قۇناغىك) يان (قوتابخانەيەك) بەتەنبا يەك كەس دروستى ناكە. لە لايەكى دىكەۋە پشتگۆي خست و دووركەۋتەۋەيە لەۋ بىرپارەي مامۇستا (گۆران) كە بەۋەپەي راستگۆيى و بى فېزىبى دان بەۋ راستىيە مېژوۋىيەدا دەنئى و جىگىرى دەكات و وابزانم بەكەسىش ھەلناۋەشىتەۋە. ئەۋەتا خۆي دەلئى: (نووسەر و شاعىرانى ئەۋسا، بەتايىبەتى شىخ نوورى و پەشىد نەجىب و مەن كە پىكەۋە بەئەدەبىي توركى مۆتەئەسىر بوۋىن و پىكەۋە ئەماننوۋسى، بەلام تەنھا شىخ نوورى شىعەرەكانى بلاۋ ئەكەدەۋە و مەن بلاۋم ئەنەكەدەۋە و ئەم لەم بارەيەۋە نىشاشى دەردەكەۋت، ۋە ئەدەبىي توركى قوتابخانەي شىعەرى تازەي تىبا پەيدا بوۋبوۋ. كە پىيان ئەۋترا (ئودەباي فەجرى تاتى) لەۋانە (توفىق فىكرەت) و (جەلال ساھىر) بوۋن. ۋە ئەدبىيىكى تى تورك كە (عەبدولرەحمان خالىد)ە، ئەگەرچى لەم كۆمەلە نەبوۋ بەلام ھەرپىي مۆتەئەسىر بوۋىن. كەۋابى ھەمۇومان بەيەكەۋە ئەمان رۋانىيە يەك كىلارپۆژنە، بەلام ئەتۋانرئ بەشىخ نوورى شىخ سالىح بوۋترئ سەرۆك، بەھۆي:

يەكەم: زۆرىي بەرھەمى.

دوۋەم: بلاۋكەردەۋەي بەرھەمەكەي كە پىگومان تەئسىرى ئەبەخشىيە سەر ئەدەبىي كوردى. (۱۲)

(۱۲) بىروانە گۇفارى بىيان، ژمارە (۲)ى شىۋاتى ۱۹۷۱، دانىشتىك لەگەل گۆراندا، نووسىنى عەبدولرەزاق بىمار.

مامۆستا (گۆران) خۆی ئەو میژوووی دەستنیشان نەکردوووە کە بەیەکەوێ روانیویانەتە یەک کلاورۆژنە و ئەوانەمی لەسەر (شیخ نووری) و (گۆران) یشیان نووسیوە دیسان ئەمەیان ڕوون نەکردوووەتەو، واتە تەئسیرەکە لە پێش سالانی (سی) بوو یان لە پاش (سی) یەکانەوێ بوو. یان کارتێککردنی ئەدەبی تورکی بەسەر مامۆستا (گۆران) لە سەرەتاوە یەکسەر لە ڕێگەی خۆتێندەوێ ئەدەبی تورکییەوێ بوو یان بەهۆی (شیخ نووری) یەوێ بوو، چونکە مامۆستا (گۆران) لە سەرەتای (بەهەشت و یادگار) دا نووسیوەتی: (یان ئەو جۆرە شێوازێان تیا کراوە بەسەر مەشق کە مامۆستا (م. نووری) و هاوڕێکانی لە ئەدیبە تازەکانی تورکی عوسمانییان وەرگرت و لە سەرەدەمیکی سنووردارا (۱۹۲۰ - ۱۹۳۰) شیعری کوردی ناوچەی سلێمانییان پێ تازەکردووە) لەم قەسەیدا ئەوێ دەرەدەوێ کە لە سەرەتاوە تازەبوونەوێ بەهۆی (شیخ نووری) یەوێ ناسیوێ و لەو قۆناغەدا لاسایی شێوازەکەمی ئەوی کردوووەتەو، چونکە لەوکاتەدا هێشتا خۆی دەستی نەگەیشتوووە سەرچاوەی ئەدەبی تازەمی تورکی و لەو ماوەیدا ناسۆی ڕۆشنیری و ئەدەبی لە بەردەمدا ئەوێندە فراوان نەبوو، تا سالانی (سی) و بەرەو ژوور لە ڕێگەی زمانی تورکی و فارسی ناسۆیەکی فراوانتری لە بەردەمدا کرایەوێ و لەسەر ئەزمونی شاعیرانی دەوروپشت وەستا و بەقەوڵی لێی وردبوووە. ئەو دەلی: (م. نووری و هاوڕێکانی لە ئەدیبە تازەکانی تورکی عوسمانییان وەرگرت) واتە لەوکاتەمی ئەوان وەریان گرتوو، ئەمی تیدا بەشدار نەبوو، ئەگەر نا دەبایە بیوتایە (وەرمان گرت و ...)، جگە لە مامۆستا (ڕەفیق حیلمی) و (گۆران) کەسی دی بای ئەوێ نەکردوو و ئیشارەتی بەوێ نەداوە کە لەو سەرەتایەدا مامۆستا (گۆران) لە ژێر تەئسیری شێوازی (شیخ نووری) دا بووێ. دواي سالانی سییەکانیش (شیخ نووری) لەو سوود وەرگرتن و بەرەم بەخشینە دوور نەکووتوووەتەو. مامۆستا (ڕەفیق حیلمی) لە پاش سالانی (سی) یەوێ هیچ دەوڕیک لە تازەکردنەوێدا بەشیخ نووری ڕەوا نابینی، لە کاتێکدا ئەو دوو شیعرەمی لە کتێبەکەیدا (شیعر و ئەدەبیاتی کوردی) بەفەونەمی شێوازی تازە دەیانخاتە ڕوو و باسیان لێوێ دەکات، لە پاش سییەکانەوێ نووسراون. کەواتە شیخ نووری لە دواي (سی) یەکانیش لە بەخشش و تازەبوونەوێ بەردەوام بوو.

ئەگەر مامۆستا (گۆران) لەو قەسەیدا (بەیەکەوێ ئەمانڕوانییە یەک کلاورۆژنە)، مەبەستی پێش سییەکان بیت، ئەوێ دیسان دانی بەوێدا ناوە کە بەرەمەکانی (شیخ نووری) (تەئسیری ئەبەخشییە سەر ئەدەبی کوردی) بەپیتی ئەو تۆمارکردنە میژووییە،

(شیخ نووری) شاعیریکه له پیش ماموستا (گۆزان) سهوه بنه‌مای نه‌ده‌بیبی نه‌و سه‌رده‌مه‌ی شله‌قاندووه، به‌هۆی ته‌مه‌ن گه‌وره‌یبی بێ، یان هه‌ر هۆیه‌کی دیکه‌وه، ده‌ستی وه‌شاندووه و به‌شداری هاورێ شاعیره‌کانی دوا‌ی خۆشی کردووه. نه‌م قسه‌یه‌شمان هیچ پتی له‌ گه‌وره‌یبی شاعیریکه‌ی وه‌ک ماموستا (گۆزان) نه‌گرتووه، به‌لکو ماموستا (گۆزان) یش ب‌مایه‌ حه‌زی ده‌کرد نه‌و راستیی به‌و جوژه‌ به‌ریته‌وه‌ لای خاوه‌نه‌که‌ی. نه‌گه‌ر به‌روامان به‌مه‌نتیقی پیشکه‌وتن بێ، ده‌بی شاعیرانی دوا‌ی (شیخ نووری) و (گۆزان) لاسایی نه‌وان نه‌که‌نه‌وه، پتویسته‌ وه‌ک چۆن ماموستا (گۆزان) چهند چینیکی خسته‌ سه‌ر ته‌لاری شیعری کوردی، نه‌وانیش به‌رده‌وام ب‌ن له‌ خسته‌سه‌ر و له‌و خه‌رمانه‌ی زیاده‌که‌ن و په‌ره‌ی پێ ب‌ده‌ن، تا بتوانن بنه‌مای زیندوویتی و په‌سه‌نایه‌تی له‌ناو نه‌ده‌به‌که‌مان بپارێزن. وه‌ک چۆن هه‌موو پوانینیکی تازه‌ بوژان پتویسته‌ داهیتان و داهیتنه‌ری خۆی هه‌یه، به‌و شتیه‌یه‌ش زه‌مان و سه‌رده‌می تازه‌ش پتویسته‌ داهیتان و داهیتنه‌ری خۆی هه‌بی. ماموستا (په‌فیک حیلمی) یش هه‌ر رای وایه‌ که‌ ده‌لتی: (به‌م شیعره‌ تازانه‌دا نه‌وه‌ به‌بیردا د‌یت که‌ دوور نییه‌ هه‌ندیک له‌ شاعیره‌ لاوه‌کانی نیم‌رۆ و‌ه‌یا شاعیرانی تری دوا‌رۆژ بگه‌نه‌ به‌رزترین پله‌ی و‌یژه‌وانی) (۱۳).

نه‌وانه‌ی بیانه‌وێ له‌مه‌ولا له‌سه‌ر قۆناغی پا‌ه‌ریوی شیعری نه‌و قۆناغه‌ بنووسن، نه‌گه‌ر خۆیان له‌ مه‌وزووعیه‌ت ته‌وه‌لا نه‌که‌ن ده‌بی دان به‌و راستیه‌دا بنێن که‌ (شیخ نووری شیخ صالح) رچه‌شکێن و سه‌رکرده‌ی ئینقلابی شیعری کوردی ناوچه‌ی سلیمانی بووه، له‌ چاره‌گی یه‌که‌می سه‌ده‌ی بیسته‌م و سالانی به‌ره‌و دوا‌ی. که‌ ده‌لتین (شیخ نووری) سه‌رکرده‌ی نه‌و ئینقلابیه‌، له‌ خۆمانه‌وه‌ نه‌و قسه‌یه‌ ناکه‌ین و به‌گۆتره‌کاری و له‌ رووی عاتیفه‌یه‌کی ساویلکانه‌وه‌ بپاره‌که‌ دروست نه‌بووه، نه‌وه‌تا شاعیریکه‌ی وه‌ک (پیره‌مێرد) که‌ له‌ ناو نه‌ده‌بیاتی تورکیدا کولاوه‌ و یه‌ک‌تیک بووه‌ له‌و شاعیرانه‌ی تاموچێژی شیعری تازه‌یان کردووه، له‌ پ‌ت‌گای زانینی زمانی تورکی و ئاگادار بوون له‌ نه‌ده‌بیاته‌که‌ی و ته‌نانه‌ت ژبان و گو‌ه‌ران به‌سه‌ربردن له‌و مه‌ل‌به‌نده‌ی بزووتنه‌وه‌که‌ی به‌هۆیه‌وه‌ به‌ریا کراوه‌ و شاعیره‌ نو‌یخ‌وازه‌ کاغمان له‌ کاریزی رۆشن‌بیری نه‌و‌ت‌ییان خواردووه‌ته‌وه‌ و له‌ گه‌ل ئیقا‌عه‌ تازه‌که‌ی گونجاوه‌ به‌م جوژه‌ وه‌رامی نامه‌یه‌کی شیعری (شیخ نووری) داوه‌ته‌وه‌:

(۱۳) گو‌فاری پیشکه‌وتن: ژماره‌ (۱) ی سالی (۱) شوباتی سالی ۱۹۵۸، وتاریک به‌نا‌وی (ئینقلاب له‌ شیعری کوردیدا)، په‌فیک حیلمی.

شووکری خوا نه کم که له نووری کوژاوه وه
 پرشنگی جوانی شيعر و نه دهب که وته ناووه
 (نووری)! به نووری ئیوه وه زولمست لاده چتی (۱۴)
 (یاره ب) ی! نه م زیایه نه بخت قهت به چاوه وه

شیخ نووری نه رکه کانی وه ک شاعیرتکی نه و سه رده مه زور بووه، بویه له پال
 شاعیرایه تی، لیکولینه وه ی نووسیوه به کاروباری پوژنامه نووسییه وه خه ریک بووه، جگه
 له وه رگپان و چالاکی کومه لایه تی و سیاسی، واته ته نیا به هره و توانایی خوئی له بواری
 شيعردا تاقی نه کردووه ته وه و ته نیا بۆ شيعر نه ژیاوه. نه و قسه یه م پینه کردنی نه وه نییه که
 بۆچی شیخ نووری به رهه می زۆتر و پوخته تری نه داوه به دهسته وه، چونکه موغامه ره
 کردنه که ی (شیخ نووری) له میژووی نه ده بیاتی کوردیدا نرخیتکی گه وه ی هه یه، که له
 پاش نه و ماموستا (گۆزان) زیاتر به هره و سه ليقه ی شيعری خوئی پتی بگه یه نتی یان نه م
 بارودوخیتکی تایبه تی و گشتی زیاتری بۆ پره خستی و له (شیخ نووری) زیاتر به رهه می
 پوخته تر و هونه ری تر بدا به دهسته وه، نه مه شتیتکی سه یر نییه، به لکو دهستور و یاسای
 ژیا نه و هه ر ده بی وایی، نه ک پتیره وایه تی شيعری کوردی له شیخ نووری سه نه رتیه وه و
 وا له خوینه ر بگه یه نری که شیخ نووری شاعیرتکی ره سه ن نه بووه و هه ر خه ریکی
 لاسایی کردنه وه بووه و به قوتابی و موریدی (قوئاغی گۆزان) یشی پانه گرن، له کاتیکدا
 هه ردوکیان ته قه لاده ری خوشکردنی یه ک زه مینه و پتگان.

له نه نجامی نه و وردبوونه وه یه دا، ده گه یه نه نه و سه ره نجامه که شیخ نووری شیخ سالح
 به پیتی بیروپرای ماموستا (گۆزان) و (ره فیق حلیمی) و که سانی پوژشنبیر و شاعیری
 دیکه ی نه و سه رده مه، تازه بوونه وه ی شيعری کوردی له سه ر دهستی نه و هاته کایه وه.
 شيعری کوردی له سه ر دهستی (شیخ نووری) دا به ره و هه واریتکی دی پتگه ی مه بهستی
 گرته به ر. له پاش سالانی سییه کانی شه وه چهنه شاعیرتکی دی که وته هه نگاوانان بۆ
 نه وه ی خوینی زیاتر بده نه نه و بزووتنه وه تازه یه وه. نه و شاعیرانه ش هه ریه کیهان به جوړتک
 و به پیتی شتوازی خوئی به ره و پیری نه و تازه بوونه وه یه چون که سه ره تاکه ی (شیخ نووری)
 رایگه یاند و له سه ره تاوه نه و شاعیرانه به کارتیکردنی هۆنراوه کانی نه و شيعریان

(۱۴) پوژنامه ی ژین، ژماره (۶۲۱) ی سالی (۱۵)، (۱۵) ی صفر ۱۳۶۰هـ، جیاوازییه کی له گه ل
 نه مه یان هه یه و هه ر نه مه شی داوه ته ماموستا ره فیق حلیمی له کتیه که یدا بلای کردووه ته وه.

دهنووسی، له سهرووی نهو شاعیرانهش ماموستا (گۆران)، که خاوهنی بههره‌یه‌کی گه‌وره بوو، توانی روانینی خۆی بۆ مه‌سه‌له‌ی تازه‌بوونه‌وه قوول بکاته‌وه. به‌دهرکه‌وتنی نهو له دوای سییه‌کانه‌وه و پتیه‌یاندنی که‌ره‌سه‌کانی ده‌رپینی شیعرى خۆی، هه‌ولتیکى زۆرى دا بۆ جێگیر کردنى (ئه‌زموونى شیعرى تازه) و به‌ره‌و مه‌یین و پتیه‌یشتن پالى پتیه‌نا. هه‌ر له‌و کاته‌شدا که شیعرى کوردی تازه‌مان خه‌ریک بوو پتیی ده‌گرت، چهند شاعیرتیکى دیکه‌ش له ژێر ته‌ئسیری نهو که‌شوه‌وا شیعریه‌ی تازه‌یه‌دا که به‌جووته تا نهو کاته (شیخ نوورى) و (گۆران) دروستیان کردبوو، که‌وته‌ کنه و ته‌قه‌للا و هاته‌نه مه‌یدانه‌وه. نه‌وانیش شاعیری به‌توانا بوون و توانییان به‌هره و سه‌لیقه‌ی شیعرى خۆیان به‌سه‌لمێتن. به‌سه‌ره‌لدانی نهو ده‌سته شاعیره و به‌شداربوونیان له‌ کۆری تازه‌بوونه‌وه‌که، زیاتر تازه بوونه‌وه‌که وه‌ک (دیاره‌)یه‌ک له‌ ناو شیعرى کوردیدا ره‌گاژۆ بوو، ئه‌م ره‌تبه‌زه له‌لایه‌ن خوێنه‌رانه‌وه زیاتر له‌ جاران ناوړی لێ درایه‌وه و جمه‌وورى خۆی بۆ دروست بوو، له‌ کاتیکدا له‌ سه‌رده‌مى شیخ نوورى نهو جمه‌وور و ره‌واجه‌ی نه‌بوو. نهو ده‌سته شاعیره یه‌که‌م جار به‌ته‌ئسیری شێوازی (شیخ نوورى) و پاشان (گۆران) و له‌ دواییشدا به‌سه‌رچاوه و چا‌ووگه‌کانی تازه‌بوونه‌ویان زانی و بینیان پتیه‌ نا.

هه‌ر له‌و کاته‌وه که شیخ نوورى سه‌ره‌تای شیعرى تازه‌ی کوردی دامه‌زراند، تا نهو رۆژه‌ی (تازه‌کردنه‌وه) که‌ بووه (دیاره‌)، تا‌قمێک شاعیر که‌وته‌نه خو‌ پتیه‌یاندن و قوولکردنی نه‌زموونیان له‌لا بووه‌ خولیا. هه‌ندێک له‌و شاعیرانه‌ توانییان رۆژ له‌ دوای رۆژ زیاتر خۆیان پتیی بگه‌یه‌نن و نه‌ستیره‌ی به‌هره‌یان بدره‌وشیته‌وه و بجریوتن. هه‌ندیکیشیان ده‌رفه‌تى خو‌ پتیه‌یاندن و پتیه‌که‌وتن بۆ ساز نه‌بوو، ئیدی یان له‌ نیوه‌ی رتیه‌گا وازیان هێنا، یان به‌به‌خششی خۆیان را‌زى بوون و نه‌یان‌توانی له‌وه زیاتر خۆیان تپه‌رێتن.

شیخ نوورى شوێنى له‌سه‌ر نه‌خشه‌ی تازه‌بوونه‌که هه‌ر چهنده‌ بێت، نه‌وه‌نده‌ی به‌سه‌ که خاوه‌نى چهند پارچه‌ شیعرتیکى زیندووه، مێژووى نه‌دبه‌ی کوردی به‌چه‌له‌نگیه‌وه له‌لا په‌ره‌کانی خویدا تۆمارى ده‌کات و ده‌ینوسیته‌وه، ئیدی ئیمه‌ چ کارمان به‌وه‌وه هه‌یه وه‌زفه‌ ده‌رفه‌تى داوه‌ یان نه‌داوه‌ شتى زیاتر و باشت‌رمان بدات. ژيان بۆ هه‌ره‌یه‌کیک به‌جووتیک ده‌یگه‌نجیت، زۆر جار داوا کردنی شتى گه‌وره‌تر و باشت‌ر له‌ ئاده‌میزاد، یان په‌م‌ل لێدان بۆ پاشه‌رۆژى به‌کارێکى ره‌وا نازانم، چونکه‌ ژيانى تابه‌تى شاعیره‌که‌ مولکى خوێنه‌تى و به‌پتیی قه‌ناعه‌تى خۆی ته‌سه‌رووفی پتیه‌ ده‌کات. شیخ نوورى توانایى هه‌ر

چەندىك بەسەر شىعەردا شكابت و ھەر چۆن بويى، ھەر ئەوئەندەى بۆرەخساوھ كە
 پىشكەشمانى كەردوھ، ئىمەش لەسەر ئەو بەرھەمانەى لە بەردەستمانە راي خۆمان دروست
 دەكەين، ئەوئەى ئىمەش مەبەستمانە مېژوو نەشتواندە، كە ئەمە حەقىقەتتە كە لە نرخی
 مامۆستا (گۆران) كەم ناكاتەوھ، تەنانەت بەراورد كەردنیش نىيە لە نىوانيان. مامۆستا
 (گۆران) لە چاوپىتكەوتەنكەيدا وەك دەريارەى (عەبدولرەحمان بەگى نفوس) وتى:
 (بەلام لە دواییدا وەستا و تطورى نەكرد) دەيتوانى ئەمەش بۆ شىخ نوورى بلى، بەلام
 مامۆستا (گۆران) لە نزىكەوھ لە بەھرە و دەسلالتى شاعىرى (شىخ نوورى) گەيشتوھ
 بۆرە ئەمەى نەگوتوھ!

جاريكى دى دىمەوھ و پى لەسەر ئەوھ دادەگرم كە شىخ نوورى لە ئەنجامى ورد بوونەوھ
 و تىگەشتن و دىراسەكەردنەوھ شىعەرى كوردى تازە كەردوھتوھ. ئىشەكەى ئىشيتكى
 ھەرەمەبى نەبوھ پىكەوت پى ناساندبى، بە ھۆشيارى و پروناكبيرى خۆى زەمىنەى بۆ
 خۆش كەردوھ و خۆى لە سىمايەكانى شىعەرى تەقلیدى راپسكاندوھ و بەرەو بەكارھىنانى
 كىشى تازە و يەكىتى بابەت و قافىيەى مەسنەوى و زمانى تازە و دەپرېنى ھونەرى
 (بەوتنە) پەلى ھاوتىشتوھ و يەكەم ئەزمونى شىعەرى تازەى وەك بەردى بناغە بەناوى
 خۆبەوھ لە لاپەرەيەكى تازەى مېژووئە دەبەكەماندا نووسىوھ. مامۆستا (گۆران) یش
 بەئایدیۆلۆژىيەتى داھىتان و شىعەرە نەمرەكانىيەوھ دەچىتە رىزى شاعىرە پىشكەوتنخواز و
 نەمرەكانەوھ، ئەگەر پەخنەگرى كارامە و ھونەرمەند و داھىنەر ھەبىت، ئەوھ دەتوانى
 پاىيەكى زۆر لەوھ گەورەترى بۆ دابىتى و لە دىناى داھىتاندا جىگەى بۆ بكاتەوھ.
 پىويستى بەوھ نىيە لە شاعىرىك بدريت و نرخی كەم بكەرتەوھ تا دەورى ئەو لە
 گۆرەپانەكە گەورەتر ديار بى. ھەموومان دەزانين پۆز نىيە سەدان كەس سەر بەھەمان
 ئایدىيائى مامۆستا (گۆران) نەمرى، بەلام كەسيان لەبەرئەوھ داھىنەر نين، وەك ئەو
 ناويان لە كوولەكەى تەپىشدا نامىتنى. ھەندىك تەنيا لە دەلاقەى ئایدیۆلۆژىيەوھ دەروانە
 مامۆستا (گۆران) و ھەر لەو پروەشەوھ بەشاعىرى دەزانن، ئەم جۆرە بىنېنەش -كە بىنېنى
 يەك چاوە- زىانى زۆر لە ئەدەب و بزووتنەوھى داھىتانمان دەدات. دەنگى نارەزاىش
 بەرانبەر بەوانە بەرز دەكەمەوھ كە دەيانەوئى ھۆيكەك بدۆزنەوھ -بچووكىش بىت- تا لە
 نرخی مامۆستا (گۆران) كەم بكەنەوھ، چونكە لە لاىك ئەوانە ئاسنى سارد دەكوتن و لە
 لاىكى ترىشەوھ خۆيان شەرمەزارى مېژوو و پاشەپۆز دەكەن. بەھىچ شىوہەكىش لەگەل
 ئەوھدا نىم (شىخ نوورى) بكەرتە دار دەستى بۆ لىدان و كەم كەردنەوھى نرخی مامۆستا

(گۆزان)، چونکه هەردووکیان دوو شاعیرن و هەریەکەیان کەسایەتی خۆیان هەبەو هێچیان پێیوستییان بەو جۆرە شێواز و ڕێگایانە نییە و کەسیان نایانەوئ لەسەر خوانی شاعیرایەتی ئەوەکە دیکەیان بخوات.

گرنگترین شت بەلای منەوە ئەوەیە پەخنگەر و لێتوێژەرەو دڵپاک و نییەت پاک بیت، ناپاکی لەگەڵ (مێژوو) و (حەقیقەت) و وێژدانی خۆی نەکات و هەر شتە لە خانەی خۆی دابنێ و مافی خۆی بدات، ئەوساکە گرنگ نییە، خەڵک چۆن باسی دەکەن و چۆنی لێ دەلێن و پاداشتی بەچی دەدەنەو. وا جارێ مەوزوووعیەت ئەوێ لێ داوا کردم بڵێم: هەر شاعیرە کە لە قۆناغی لاساییکردنەوە دەرەدەچێ و دەبێتە خاوەنی کەسیتی و شێوازی خۆی، دەبێتە خاوەنی (قوتابخانە) یەک، پەنگە لە قۆناغی سەرەتای شیعەر و تنی زۆر شاعیراندا دوا ئەو قوتابخانەیە بکەن و بۆ ماوەیەک لاسایی شێوازی ئەو شاعیرە بکەنەو، بەلام ئەو تا سەر نییە و هەر ئەوەندە شاعیرە کە دەنگی خۆی دۆزییەو و کەسیتی شیعیری خۆی دروست کرد، ئیتر ئەو شاعیرە بەوە قایل نابێ بێتە قوتابی لە هیچ قوتابخانەیە کدا، چونکە ئەو کاتە دەیهوئ بەدەمی خۆی هاوار بکات، نەک بەدەمی کەسێکی دی، بەلێوی خۆی زەرەدەخەنە بێگرێ و بەچاوی خۆی فرمیسک هەلێژێ و بەبرینی خۆی ئازار بچێژێ، بۆیە (شیخ نووری) و (گۆزان) دوو قوتابخانەن، واتە دوو کەسیتی شیعیری جیاوازن، دوو دەنگن لە کەسیتی و دەنگ و پەنگیاندا هەندێ شتی هاوبەش هەیە، بەلام ئەو شتە هاوبەشانە تۆزقالتی کەسیتی هیچ کامێکیان ناسێتەو. هەر ئەو (شتە هاوبەشانە) کە هەریەکەیان بەشێوە و پێڕەسم و شێوازی خۆیان وتویانە سیمای قوتابخانەی شیعیری تازە دروست دەکەن، بەبێ ئەوێ دەوری شاعیرانی دیکەش لە دروستکردنی ئەو سیمایانە فەرمانۆش بکەین. هەر پێڕەسمی پێچەوانەی ئەو پێڕەسمی بدێت، تێنەگەشتنە لە چەمکی (قوتابخانە).

دەبێت ئەوە مەسەلەی چەشکاندن، پێوەندی بەدەستپێشخەری و تۆمارکردنە مێژووییە کەوێ هەبە و دوورە لە مەسەلەی بەراوردکردن. ئەمەش بیان مەوزوووعیەت ناچارم دەکات شتی نەلێم پێچەوانەی پێڕەسمی (گۆزان) بیت، ئەوێ کە (شیخ نووری) بەچەشکێن یان باشتر وایە بڵێم: بە (سەرۆک) ی ناو دەبات، هەر پێڕەسمی پێچەوانەی ئەو پێڕەسمی بنووسیت، خۆ بەدوور گرتنە لە حەقیقەتێکی مێژوویی ناشرکرا و پروو!

شیخ نووری نوڤخواز و سەردەمەکە

له چاره‌کی یه‌که‌می ئەم سەده‌یه‌دا، کوردستانی خۆمان وه‌ک سەرتاپای عێراق له‌به‌ر زه‌بری چه‌وسانه‌وه و ژێرده‌سته‌یی ده‌ینالاند. به‌هۆی هه‌له‌شانه‌وه و لێک دا‌په‌چرانی ئەندامه‌کانی له‌شی ئیمپراتۆریه‌تی عوسمانی و له‌پاش شکان و سەرنه‌که‌وتنی خۆیان و هاو‌په‌یانه‌کانیان له‌جنگی یه‌که‌می جیهانی‌دا (١٩١٤-١٩١٨) و سەره‌که‌وتنی به‌ره‌ی نینگلیز و سوێندخۆزانی، نینگلیزه‌کان له‌شکریان کرده‌ سەر عێراق و به‌ناوی رزگارکردن و سەره‌خۆیی‌یه‌وه به‌هموو فرتوفیلتیکه‌وه توانییان له‌ سالی (١٩١٧) ه‌وه عێراق به‌خه‌نه ژێر رکیفی خۆیان‌وه؛ به‌لام نه‌وه‌نده‌ی پێ نه‌چوو ه‌یژه‌کانی نینگلیز له‌ زۆریه‌ی ناوچه‌کانی کوردستان‌دا له‌سەر ده‌ستی ه‌یرشی مه‌ردانه‌ی میله‌ته‌ی کورد تیک شکێنران و به‌توندی به‌ریه‌رج درانه‌وه و تێیان گه‌یه‌نرا که میله‌ته‌ی کورد له‌ جه‌وه‌هر و نیازێ گلاویان گه‌یشته‌وه و نه‌وه‌شی بۆ دووپاتکردنه‌وه که به‌هیچ شێوه‌یه‌ک هه‌ز به‌ژێرده‌سته‌یی ناکه‌ن. ئەم له‌ پروو هه‌له‌گرانه‌وه‌یه‌ش له‌لایه‌ر په‌رشی‌نگداره‌کانی میژووی هاوچه‌رخێ گه‌لی کوردمان‌دا نووسرا، که یه‌که‌مین راپه‌ڕینی چه‌کداری میللی بوو به‌پرووی داگیرکه‌رانی نینگلیزه‌دا، چونکه یه‌که‌م میله‌ته‌ی ئازادیخواز بوو، ته‌فره‌دان له‌گه‌لی دادی نه‌دا و یه‌که‌م میله‌ته‌ی جه‌سور بوو له‌م پوژه‌لاتی نزیکه‌دا بانگی به‌رگری چه‌کدارییان دژ به‌ئینگلیزه‌کان ر‌اه‌یشت و ته‌قه‌یان له‌ ه‌یژه‌کانی کردو سه‌لماندیان که ده‌کرێ له‌گه‌ڵ به‌ه‌یژترین ده‌وله‌تی ئیمپریالیستی داگیرکه‌ر شه‌ر بکری. میله‌ته‌ی کورد ویستی وه‌ک هه‌موو گه‌لانی دنیا ر‌اپه‌ڕی و داوای صافی چاره‌نووسی خۆی بکات، له‌و کاته‌شدا خه‌باتی میله‌ته‌تانی ژێرده‌سته له‌ زۆر شوێنی دیکه‌ی ئەو جیهانه‌ پان و پۆره له‌ ئارادا بوو، که به‌ته‌ئسیری شوێشه‌ مه‌زنه‌کانی جیهان که‌وتبوونه کارکردن، له‌سه‌رووی ئەوانه‌شه‌وه شوێشی ئۆکتۆبه‌ر بوو. موونه‌وه‌رانی ئەو سەردەمه‌ش به‌هۆی بلاوکردنه‌وه‌ی (بیری نوی) له‌ کوردستان‌دا ر‌ۆلتیکی چاکیان گیترا، له‌ جو‌شدانی خه‌بات و جوولاندنی زیاتری هه‌ستی نه‌ته‌وايه‌تی له‌ لایان.

گومان له‌وه‌شدا نییه‌ پاشماوه‌ی پیاوه‌کانی داموده‌زگای پیتشو، که هه‌له‌وتستی سه‌یر کردن هه‌له‌ده‌بژێرن، هه‌له‌په‌رستان و کوته‌په‌رستانی ناوخۆ یارمه‌تی ئەو ه‌یژه‌یان ده‌دا و هه‌زیان ده‌کرد جێ پیتی خۆیان زیاتر بکه‌نه‌وه و به‌رژه‌وه‌ندی خۆیان به‌پاریزن، یان ده‌سکه‌وتی تازه‌یان ببێ، به‌لام ئەوانه‌ نه‌یان‌توانی له‌ ژێر زه‌بری ئەو شالاوه‌ توند و به‌ه‌یژه‌ خۆیان

رځپېرگن، که زړه یې جه ماوه وری گه له که مانی تپدا به شدار بوو.

له راستیدا سره تاي ده ستپت کړدنی راپه رینه جه ماوه ریه کانی (شیخ مه محمود) د پتسه و له سلیمانی و له پارچه کانی دیکه ی کوردستان له پتسه وه بؤ مافی چاره نووس بوو، بؤ نه هیشتنی چه وسانه وهی نه ته وایه تی بوو، هؤی سره کی داگیر ساندنی نه و ناگره و هه لسانی گه لی کوردمان له بهر نه وه بوو، به در ژایی چند سده بهک له ژیر باری چه وساندنه وه و پاله په ستوی سیاسی دهینالاند، بؤیه دهیوست له و باره دا نه می نیته وه، رۆله کانی هم گه له دلیره کاتی نه وه یان هاتبوو تیبگن، مردن له پتناوی سره بهستی و سره به خوی، سده جار له ژيانی کویلايه تی و ژترده سته یی باشتربئی له لایان. له لایه کی دیکه شه وهک هه موو لایه کمان ده زانین کوردستان ناوچه یه کی کشتوکالییه و خاکه که ی به پیت و فهره، جگه له وهی ده سکوت و خیر و بیری سروشتی دیکه ی زوره، داگیر که رانی تازه چاوی تیبیرن و مرغی خویانی لی خوش بکن، ده ست به سر به ره هم و ره نجیان دابگرن و به رو بو مه کشتوکالییه کانی له پیشه سازی تازه دا وهک که ره سه ی خاو به کار به یتن و له بازاردا به نرخیکي گران پتیانی بفرۆشنه وه، که نه مه ش جه وه وری نیمپریالیزی نوتیه. نابووری کوردستانیش له حالی حازردا که به شیکي نابووری عیراق پتکه ده یتنی جارتیکی دی له سر ده ستی داگیر که رانی تازه که وته هه ره شه لیکردن و مه ترسییه وه. کومه لانی خه لکیش زوو به و مه ترسییه یان زانی که هم کاره دريژه به ژترده سته یی و نیستی غلال کردنیان ده دات، بؤیه به شی هره زوری میللت، به هه موو توژ و چین و به ره کانیه وه دژی ټینگلیز که وته راپه رین.

رځپه رینه کانی شیخ مه محمودی حه فید کار دانه وه بهک بوون، پاله په ستوی سیاسی و چه وسانه وهی نه ته وایه تی دروستی کردبوون. سر کو تکردنی سره بهستی نه و ته قینه وه بهی به ریا کرد، که رۆله نازادیخوازه کانی کورد داوای مافی چاره نووسی خویان ده کرد، ده یانویست له ناو شاری سلیمانیدا سر کرده و ریش سپی خویان به خویان هه لیا نیژین- له بهر گه لیک هؤی میژووبی که لیته دا جیگای باسکردنیان نابیته وه- رۆله کانی نه و شاره پیش شوینی دیکه که وتن و زووتر هه ستیان به و لایه نه کرد. نه و هه سته ش زیاتر له ناو موونه وهر و روونا کبیره کان روونتر خوی نواند، چونکه زړه یان به هؤی زانینی زمانی تورکی، سوودیکي باشیان له بزوتنه وه و شۆرش گه لان وه رگرتبوو. بېگومان خه با تکردنیش بؤ سره بهستی و سره به خوی له ژیر چنگی داگیر که ر- بېجگه له خه باتی چه کداری - شتیه ی زوره، له بهر نه وه نه و موونه وهرانه به هؤی ناگاداری خویان له خه باتی

گهلان، کارټکی زوری کرده سهر ههستی نه ته وایه تی و نیشتمانییان تا وای لیتهات نه وانیش زوو به چه کی خه باتی خویان هاتنه مهیدان و ههولیان دا زیاتر کار بکه نه سهر ههست و نهستی کۆمه لانی خه لکی کوردستان و وروژاندنی ههستیان به رانبهر به چه وسانه وه و خه بات کردن له دژیدا. له لایه کی دیکه شه وههولیان ده دا بۆ هه لته کاندنی بنه ما سیاسیه کۆنه کان له لایان و سرپنه وه ی پاشما وه کی له میتشکی جه ما وهر دا.

له و کاتانه دا که بارودۆخی گونجاو بۆ رووخاندن و هه لته کاندنی بنه مای سیاسی و کۆمه لایه تی ده ره خسی، رۆشنییری شۆرش دروست ده بن، که نه وانیش ده بنه ده ستیک بۆ نه و هه لته کان و بوومه له رزه یه که واقیع له ره گورپشه وه ده گۆژی و به روانینیکی تازه وه دینه کۆری ژیان و تیی ده روان. که واته پتیرسته رۆشنییری شۆرش خاوه نی نه و روانینه تازه یه بیت بۆ ژیان، نه و ژیا نه تازه یی شۆرش تازه که ده یه تیتیه دی. که شۆرشیک ده ست بن ده کا، رۆشنییری خو شی ده خولقیننی تا نه و رۆشنییر و ده یته رانه بتوانن له پال شۆرشه به دی هاتوه که نو قلانه ی شۆرشی به دی نه هاتوش لی بدن، که ژیا نیکی خوشتر و شه نگتر و دادپه روه رانه تر بۆ نه ده میزاد ده ییتیه دی. ده یته ر و رۆشنییری پتیره و ته نیا له سهر شۆرشی به دیهاتو ناگیرسیته وه، نه وه نده ی هه ول ده دات نه رک ی شۆرشگیرانه ی به رده وامی خو ی به جی به یتنی، بۆ هی نانه دی نا واته بن سهر وینه کانی مرۆف. به م شیوه یه رۆشنییری شۆرش ده توانی هه موو بارټکی دوا که وتوو تیتیه پتینی و کاتیکی تازه دروست بکات که کاتی (شۆرش) ه و ئیقاعی نه و کاته تازه یه له به ره مه کانی دا به رجه سته ده کات.

رۆشنییری تازه ش له سهر دوو کۆله که قاچی خو ی قایم کرد که رۆشنییری (شۆرشگیرایه تی) و (ئیلتیزام) ه، بۆیه له و سهر ده مه دا تیکه لی تریه و لی دانی دلی شۆرشی سیاسی و کۆمه لایه تی و پا په رینه کانی گه لی کورد بوون. که ده لیم (ئیلتیزام) نه م وشه یه نه وه نا گه یه نی، وه ک زۆر که س تیی گه یشتوون، به رگیک، پۆشاکیک بیت و بکرتیه به ر که له گه ل سروشتی ده یینان و خولقاندندا نه گونجی. رۆشنییری په سه ن ئیلتیزام به مه سه له یه ک نازانی وه ک نه وه ی که سیک بیت کۆمپاله یه ک به رانبهر خه لک له گه ل که سیک یان چه ند که سانیکی دی پر بکاته وه، به لکو رۆشنییری شۆرش له ناو شۆرشه که دا هه لویتستی کۆمه لایه تی خو ی قوول ده کاته وه و نه و هه لویتسته هه ر به و قوولییه له به رو بوو می دا په نگ ده داته وه و نا وه ژوو ده ییتیه وه. نه و سا که مه سه له که نابیتیه خو به ستنه وه یه ک هه ر کاتی بیه وی لئی دوور که ویتیه وه، به لکو ده ییتیه به شیک له خود و زاتی

خۆى. نابىتتە شتىك، له دەرەوہى ئەو خودە خۆى بىيىنى. ئەو جۆرە پۆشنىبىرەنەش كە (مەسلە) ئى نەتەوہەكەيان دەكەن بەختيان و خودى خۆيان، پۆشنىبىرى مولزەم نىن، چونكە ھەلۆستى كۆمەلايەتى ئىلزام نىيە، لەبەر ھىچ نا لەبەرئەوہى مروڤ خۆى لە خۆيدا «ھەلۆستە». ھەر لەو تىگەيشتەوہ پۆشنىبىرى پەسەنى شۆپش دروست دەبىن و ئەو ھەلۆستى ئىلتىزامە بەقوولى ئە بەرھەمەكانيدا پەنگ دەداتەوہ.

شىخ نوورى شىخ سالىح-يش وەك شاعىر و پۆشنىبىرى شۆپش لەو سەردەمەدا مەسلەلى كورد بووئەتە بەشتىكى زىندوو لە خودى و تا دوا ھەناسەى ژيانى دەستبەردارى نەبوو و لىتى جيا نەبووئەتەوہ. ئەگەر لەلايەنى شۆپشگىپرايەتەيشەوہ مەسلەكە بگرىن، كە دەلتىن پۆشنىبىرى شۆپشگىپ بەو مەبەست و واتايە نايلىتىن كە پۆشنىبەرەكە چووبىتە كۆپى خەباتى چەكدارانە و بەو ئەزمونەدا تىپەپىيى، بەلكو شۆپشگىپرايەتى شاعىر ئەوہيە كە تۆوى پەتكردنەوہ و ياخيپوونى لە گيانى خۆيدا ھەلگرتىن، بۆ ئەوہى خۆى لە كارتىكردنە سەلبىيەكانى پابردوو سەرفراز بكات و لە تەعبىر و پوانىنى كۆن خۆى راپىسكىتىن، تىپروانىنى تازە جىگەى كۆنەكە بگرتەوہ و لە ژيانە تازەكەدا رىتى خۆى بىيىنى و بە كەرسەى تازەوہ بەپىرىيەوہ بچىت.

شىخ نوورى سەردەراى ئەوہى شاعىرىكى خاوەن بەھرەيە، شاعىرىكى پۆشنىبىر و ھۆشيارىشە بەچەكى پۆشنىبىرى لەگەل ئەو گۆپان و راپەپنانە بوو، ئەگەرچى لە لای زۆر كەس ئەو چەكە بەكارىگەر و پەندە ناژمىيرى، بەلام چەكىتەكە لە ناوہەرا مروڤ دروست دەكات، ئەنجامى ئەو جۆرە خەباتەش راستەوخۆ نىيە، واديارە ئەنجامى ئەو خەباتەى شىخ نوورى بەراستەوخۆيى كەمىكى دەستگىر بووبى، بۆيە دووجار بەگرتن و بەنديخانە باجى خۆى داوہ.

شىخ نوورى ھەستى بەگرنكى ھەلگرتنى چەكى ھۆشيارى كردووە، بۆ ئەوہى لە پال بەھرەى داھىنانى خۆى زياتر ھەست بەپىويستى كۆت شكاندنى شىعەرى ئەو سەردەمە بكات، ھەستىشى كردووە پىويستى بەدەرباز بوونە لە ترسى دەرپەن و دوودلى و سانسۆر، ئنجا كەوتووەتە تەقەللا و كۆشش بۆ ئەوہى لە دىيائى شىعەردا خۆى پزگار بكات، لە واقىعەىك بەھەموو نووچدان و پاشكەوتووبى و چەوسانەوہەكى، بەرەو واقىعەىكى پىشكەوتووتر كە ئىنسانىيەتى خۆى زياتر تىتا مسۆگەر بكات.

شىخ نوورى وەك شاعىرىكى پچەشكىن، نرخى (سەرىستى) زانىوہ و پۆشنىبىرىكى پىشەرەوہى ئەو شۆپشەيە، سەرىستى ئەو لە لای شتىكى كەم نرخ و بى بايەخ نىيە، بەلكو

هۆیه که بۆ ده‌رخستن و سه‌لماندنی ئینسانیه‌تی خۆی، که له‌ پەرژین و کۆته‌کانی زات
 ڕزگاری ده‌کات، چونکه‌ نا‌ڕازیه‌یه‌ له‌و واقیعه‌ی تیییدا ده‌ژیت، واقیع ده‌خاته‌ قه‌سه‌ی
 تاوانباری و په‌نا ده‌باته‌ به‌ر واقیعی ئه‌و خه‌وانانه‌ی جارێ به‌دی نه‌هاتوون و خه‌لکی بۆ هان
 ده‌دات به‌دی به‌یتن. ئه‌م ڕاپه‌ڕینه‌ شیعرییه‌ی شیخ نووری له‌ شیعری کوردیدا به‌ریای کرد،
 هه‌ڵسانه‌وه‌ی میله‌له‌تی کورده‌ له‌ سه‌رده‌می‌کدا که‌ خه‌ریک بوو باره‌ سیاسیه‌یه‌که‌ی
 ده‌بوو‌ژایه‌وه‌، ته‌کانه‌ شیعرییه‌که‌ی شیخ نووری له‌گه‌ڵ چه‌سپاندنی بنه‌مای سیاسی و
 کۆمه‌لایه‌تی و فیکری تازه‌ی ئه‌و سه‌رده‌مه‌ هاته‌ گۆڕی. وه‌ک چۆن چه‌زهره‌تی (نالی) ی بووه‌
 هۆیه‌کی ئیعلامی گه‌وره‌ی سه‌رده‌می بابانه‌کان و نوێنه‌رایه‌تی لایه‌نه‌ ڕۆشنبیرییه‌که‌ی کرد،
 شیخ نووری-ش ویستی به‌داهیتان و روانینی تازه‌وه‌ ئه‌و باره‌ تازه‌یه‌ ڕابگه‌یه‌نتی، بۆ
 ئه‌وه‌ی به‌هۆی داهیتان و تازه‌بوونه‌وه‌که‌ی (مه‌سه‌له‌) ی میله‌له‌ته‌که‌ی گه‌وره‌ بکات، چونکه‌
 له‌وه‌ گه‌یشتبوو که‌ میله‌له‌تیک ئه‌وه‌نده‌ بوونی هه‌یه‌ نه‌گه‌ر داهیتان و تازه‌بوونه‌وه‌ی هه‌بێ،
 بۆیه‌ هات و ئه‌و واقیعه‌ تازه‌یه‌ی به‌تینگه‌یشتنیک قوول‌ه‌وه‌ چۆرانده‌ ناو ئه‌و ته‌قینه‌وه‌یه‌وه‌
 که‌ سه‌ره‌تای شیعری تازه‌ی لیوه‌ ده‌ست پێکرد، تینگه‌یشتن له‌و لایه‌نانه‌ی ده‌بنه‌ هۆی
 ته‌قینه‌وه‌ و گۆران به‌ریاکردن له‌ جیهانی ده‌ره‌وه‌دا، ده‌بیته‌ هۆی پینگه‌یاندنی ته‌قینه‌وه‌کانی
 جیهانی ناوه‌وه‌ به‌م چه‌زه‌ وشه‌ له‌ ناو شیعردا ده‌بیته‌ (کرده‌وه‌) و (هه‌لوێست) بۆ گۆڕین و
 یارمه‌تی گۆرانیش ده‌دات.

لیتوتیژه‌وه‌ ناتوانی به‌هیچ شتیه‌یه‌ک شیخ نووری له‌و سه‌رده‌مه‌ دا‌بهری که‌ تیییدا ژیاوه‌،
 چونکه‌ شایه‌تیکێ ڕاستگۆی ڕووداوه‌کانیه‌تی. وه‌نه‌بی شیخ نووری به‌ته‌نیا وه‌ک
 شایه‌تیک به‌سه‌ر ڕووداوه‌کان وه‌ستایی و به‌س، به‌لکو خه‌مخۆری گه‌له‌که‌ی بووه‌ و
 به‌هه‌موو هه‌ولیک ده‌یوست له‌ گۆڕینی واقیع به‌شدار بیته‌ و به‌هۆشیکێ کراوه‌ و زه‌ینیکێ
 تیژه‌وه‌ له‌گه‌ڵ ڕووداوه‌کان ده‌ژیا. که‌ ده‌لیم (شیخ نووری) شاعیریکی شۆڕشگێڕه‌،
 مه‌به‌ست ئه‌وه‌یه‌ به‌ (وشه‌) باریکی باشت‌ر ده‌خولقینتی، له‌ هه‌موو شۆڕشیکدا وشه‌ی
 «ڕۆشنبیری پێش‌ه‌و» به‌رانبه‌ر به‌و خه‌باته‌ ده‌هه‌ستی که‌ تیکۆشه‌ریک له‌ کۆری خه‌باتدا
 ده‌یدا به‌ده‌سته‌وه‌. شیخ نووری وه‌ک پاشکۆیه‌ک یان که‌سیکی زه‌لیل و ته‌مه‌به‌ل دوا‌ی
 ڕووداوه‌کان و باروودخه‌که‌ نه‌که‌وتوو، به‌لکو زۆر هۆشیارانه‌ له‌گه‌ڵ ڕووداوه‌ سیاسیه‌یه‌کانی
 سه‌رده‌می خۆی خرۆشاوه‌و تیییدا قوول بووه‌ته‌وه‌ و شان به‌شانی ڕۆیشتوو، هه‌ولیکێ بێ
 وچانیشی داوه‌ بۆ ئه‌وه‌ی ڕپه‌ره‌وی ڕووداوه‌کان بگۆڕی، به‌شیعر و که‌ره‌سه‌ تازه‌که‌یه‌وه‌
 ئه‌وه‌نده‌ی له‌ وزه‌ و تواناییدا هه‌بووه‌ هه‌ولێ داوه‌، به‌هۆی هه‌ڵسو‌ڕاندنی کاروباری

پوژنامهوه، کۆمهلتی وتاری نووسیه که له گهڵ گهرموگۆری و خێرای پووداوه که بیت و راستهوخۆ بیروپرای خۆی له باره یانهوه دهبرپوه، ئه مهش ههواڵیکی دلسۆزانهی شاعیرێکه که به تهواوی له سهردهمی خۆیدا له دهوری خۆی گه یشتبێ بۆ ده رخستنی پووداوهکان و پوونکردنهویان و نه بوونیان به ژێرهوه، که ئه و پووداوانهش به شێکی گرنگ و زیندوون له میژووی تازه ماندا. له ناو سهرجهمی ئه و پووداوانهشدا که له و سهردهمه دا پرویان داوه زانیویهتی کامه یان بۆ شیعر مالتی و دهسته مۆ دهکات، به تیکه یشتنێکی قوول و لیکدانهویهکی هه مه لایه ن ساتوسه وای له گهڵ پووداوهکان کردووه و له پاگه یاندنی سهرپێشی خۆی به دوور گرتووه که شیوهی هه واتیکی پوژنامهیی وهرنه گرێ و هه ندێ لایه نی هونه ریی له کیس نه دات.

که خۆنی پاپه رین زیاتر له لهشی میلیله تدا که وته جموجوول، هه ندهی پینه چوو خۆنی پاپه رین و بزووتن له لهشی شیعرێ کوردیشدا گه راو که وته جووله و تهکان، دلی شیعرێ کوردی له جارانی خێراتر که وته لیدان و له سهر دهستی (شیخ نووری) زیاتر له پیشان گویمان له تره ی لیدانی دلی بوو، دوا ی نه وهی ئه و دله ماوه یهک بوو به سستی لێی ده داو له سهر یهک شیوه و رێباز ده قی گرتبوو. ئه و له شه سه و ته زبوه له سهر دهستی (شیخ نووری) که وته وه جووله، چونکی شیخ نووری به تیۆر و پراکتیک بۆی چوه مه یدان و جاری بۆ دا، نه وهشی به گوێدا چرایاندین که شیعرێ کوردی پێویستی به جوولاندن و شله قاننده، تا بتوانی له گهڵ هه نگاوهکانی سهردهم و گوێانهکانیدا هه نگاو هه لبگرێ. ئه م بارو دۆخه تازه یی له سهره تای ئه و سه ده یه دا دروست بوو یه کیکه له هۆیه سهره کیهکانی ته قاننده وهی به هره ی شاعیرایه تی (شیخ نووری) و به یه کهم شیعرێ تازه، پاپه رینی شیعرێ خۆی پاگه یاند، چونکه زانی ئه م پاگه یاندنه پر به پێستی واقیع و سهرده مه که یه و کۆمه لتي پێداویستی میژوویی و نه ته وه یی و شارستانی پره ییشی کردووه، گوێی به وه نه دا ئه و بزووتنه وه یه پالپشتی ده کری یان نه ... بی سی و دوو لیکردن و دوو دلی رێبه رایه تی کرد و ساختمانی تازه ی شیعرێ کوردی هه لچنی، له دوا ییشدا به کۆمه لتي وتاری په خه یی هه ولتی دا بیروپرای خۆی بچه سه پینێ. له وه دا بۆمان نا شکا ده بیت که شیخ نووری له ناو گه رمه ی پاپه رینهکانی ئه و سهرده مه و له با وهشی بزووتنه وه ی رزگاریخوازانه ی میلیله تی کوردا داوای هه لته ناوه و چه پ و راستی خۆی ناسیوه، که ده ستیشی دایه تازه کردنه وه ی شیعرێ کوردی، ته وژمی بیرێ نه ته وایه تی زیاتر چاوی کردبووه وه.

له سهره تای ئه م سه ده یه دا بزووتنه وه ی نه ته وایه تی له نێو گرووبی پۆشن بیرانی کوردا له

بره‌ودا بوو، نهم بزووتنه‌وه‌یه شان به‌شانی هه‌ستی نه‌ته‌وایه‌تی نه‌و گه‌لانه‌ی که تورک نه‌بوون ده‌ستی کرد به‌نه‌شونوما، به‌تاییه‌تیش دوا‌ی راگه‌یاندنی (مه‌شروتیه‌ت) له‌ سالی (۱۹۰۸) پریشکی به‌تینی شو‌رشی گه‌وره‌ی فهره‌نسا (۱۷۸۹) و بلا‌وکرده‌وه‌ی بیرو‌رای پریشنگداری برایه‌تی، نازادی، یه‌کیستی، یه‌کسانی، ناگری له‌ ته‌خت و تاراجی ریزی ده‌وله‌تی عوسمانلی به‌ردا، چاو و می‌شکی رۆشن‌بیران و گه‌لانی ژێرده‌ستی عوسمانلی رووناک کرده‌وه و به‌ناگای هینان، بۆیه‌ گه‌لانی عوسمانلی بۆ خه‌باتکردن هاته‌ کۆ‌ری تیکۆشان و رووبه‌روو‌بو‌ونه‌وه‌ی پیا‌وه نه‌خۆشه‌که، که سه‌ری له‌ گو‌ی قه‌بر ده‌له‌رزی، بۆ یه‌که‌م جار دژی سو‌لتان و داموده‌زگایه‌کانی شو‌رشی (مه‌شروتیه‌ت) له‌ سالی (۱۹۰۸) دا به‌رپا بوو. به‌م شو‌رشه سو‌لتان عه‌بدو‌لحه‌مید به‌ناچاری مل بۆ هیزی گه‌لانی عوسمانی و داخو‌ازیه په‌واکانیان شو‌ر ده‌کات. کۆمه‌لی (ئیتی‌حاد و ته‌ره‌قی) سه‌رکرده‌ی نهم پاپه‌رینه بوو. گه‌لانی ژێرده‌سته‌ی ده‌وله‌تی عوسمانلی هیوا و نو‌میدی‌کی گه‌وره و به‌هیزیان به‌م پاپه‌رینه هه‌بوو، به‌لام به‌داخه‌وه نا‌واتی نه‌و گه‌لانه‌ هر له‌ یه‌که‌م رۆژه‌وه نه‌هاته‌ دی، له‌م هه‌لو‌تیه‌ته‌دا گه‌لانی ژێرده‌سته هه‌ریه‌که‌یان له‌ کلا‌ورۆ‌ژنه‌ی به‌رژه‌وه‌ندی نه‌ته‌وه‌یی خۆیه‌وه له‌ پیتا‌وی پاراستنی خۆیان و ولات و چاره‌نووسیان ریتی‌ازی خۆی گرت‌به‌ر. نهم خه‌بات کردنه به‌هۆی هاتنی جه‌ماعه‌تی (ئیتی‌حادیه‌کان) به‌یه‌کجاری شیرازه‌ی یه‌کیستی گه‌لانی ژێرده‌سته‌ی ده‌وله‌تی عوسمانلی پسان و بارودۆ‌خیتی تازهی هینایه‌ کایه‌وه. جیتی‌گای خۆیه‌تی لی‌ره‌دا بلی‌تین پاپه‌رینی (مه‌شروتیه‌ت) به‌روودا‌وی‌کی گرنگ و وریا‌بو‌ونه‌وه‌یه‌کی رۆشن‌بیرانه بۆ گه‌لانی ژێرده‌سته‌ی ده‌وله‌تی عوسمانلی ده‌ژمی‌ری.

(مه‌شروتیه‌ت) گو‌رانی‌کی به‌ره‌تی گه‌وره بوو، بی‌ری رووناک‌بیرانی پا‌چله‌کاند و نه‌ته‌وه ژێرده‌سته‌کانی ژێرده‌سه‌لاتی ده‌وله‌تی عوسمانلی به‌ناگا هینانه‌وه، له‌ کاتی‌که‌دا نه‌و ده‌سه‌لاته‌ تیک‌رای گه‌لانی ژێرده‌سته‌ی خۆی، نه‌ته‌وه‌ی تورک ده‌یجه‌وساند‌نه‌وه، بۆیه‌ له‌و قۆناغه‌ می‌ژوو‌ییبه‌دا خه‌باتی نه‌ته‌وایه‌تی سه‌ و لا‌واز بوو، لی‌ره‌دا ده‌توانین سه‌ره‌تای پا‌ه‌رین و بی‌رکرانه‌وه و هه‌ست به‌کی‌شه‌ی نه‌ته‌وایه‌تی کردن له‌ سالی (۱۹۰۸) هه‌ ده‌ست پی‌ده‌کا. به‌ به‌رپاکردنی (مه‌شروتیه‌ت) به‌جاری د‌ل و ده‌روونی رووناک‌بیرانی کورد هه‌ژا، بی‌ر و می‌شکی پا‌چله‌کاندن و راپیتی‌جی کۆ‌ری خه‌باتی نه‌ته‌وایه‌تی ها‌وچه‌رخ‌ی کردن و که‌وته‌نه نه‌وه‌ی هه‌ست و هه‌لچوونی نه‌ته‌وایه‌تی خۆیان به‌توندی و به‌هیزی ده‌ریخه‌ن^(۱).

(۱) بۆ مه‌سه‌له‌ی مه‌شروتیه‌ت سه‌یری گو‌فاری رۆشن‌بیری نو‌ی ژماره (۹۹) ی نه‌یلوولی سالی ۱۹۸۳ کرا‌وه.

که له و کاته دا گهلی کورد به کومه لټی رووداوی گرنگدا ټیټه پری، نۆبه ره ی نه و جوولانه وانه جوولانه وهی (شیخ عوبه یدوللای نه هری) و (شیخ عه بدولسه لام بارزانی) بوو، تا هاتنی (شیخ مه حمودی حه فید). (شیخ مه حمود) یش پیاویتیکی نیشتیمانپه روه ری نازا بوو، هه ر له زووه وه حه زی به سه ره خۆبی ده کرد. تورکه کان له کاتی جهنگی جیهانی یه که مدا به تاوانی ناپاکی، برپاری له سیداره دانیان دا، نه گه ر له پر فه رمانی گوێزرانه وه ی سوپاسالاری نه و کاته (سه لاهه ددین جولاغ) ده رنه چوبایه، که سوپاسالاری تورکی به ناویانگ (عه لی ئیحسان پاشا) جیگای گرتوه، نه وه برپاری له سیداره دانه کی (شیخ مه حمود) ی نه مریان جییه جی ده کرد.

ئینگلیزه کان له گه ل هاتیان بۆ عیراق، له کو تایی سالی (۱۹۱۸) دا که هاتنه کوردستان یه که سه ر (شیخ مه حمود) یان کرده حوکمداری کوردستان، له به رنه وه ی شیخی نه مر له ناو پۆله کانی نه توه که ی خاوه نی پله و پایه یه کی به رز بوو. پیتش نه وه ی روو له هیچ که سیک بنین له عیراق، روویان له و ناو ئه ویان به لایق زانی نه و پایه و شوینه ی بده نی، په نگبی له سه ره تاوه ویستبیتیان خۆیان له مه ترسی (شیخ مه حمود) به اریزن تا شوین پیتی خۆیان قایم ده که ن. وه نه بی شیخی نه مر نه و پایه یه به رچاوی گرتبی و ئیدی که وبتیته موساوه مه کردن له گه لیان، چونکه وه ک میژوو بۆمانی ده گبیریتته وه شیخی نه مر خۆ ټیته لقورتانی راوێژکاری ئینگلیزی بۆ به رتوه بردنی کاروباری کارگرییه که ی نه و نه ده پی ناخوش بوو، هه ر زو له گه لی نه گونجاو رایه کانی له گه لی جریات نه بوو، بۆیه به سه ر ئینگلیزه دا یاخی بوو و فه رمانی دا هه موو نه فسه ره ئینگلیزه کان بگرن، که له ناوچه ی ده سه لاتداریتی نه ودا ده زیان، هه ر نه و کاته ش سه رکردایه تی له شکره که ی خۆی کرد و به رگری له سنووری ده سه لاتداریتییه که ی کرد و که وته جهنگ له گه ل هیزه کانی ئینگلیزه به ره به ره ده هاتنه پیتشه وه بۆ داگیرکردنی نه و ناوچانه ی له ژیر ده سه لاتی شیخی نه مر دا بوون. له (۱۹-۵-۱۹۱۹)، (شیخ مه حمود) به برینداری له لایه ن ئینگلیزه کانه وه به دیل گیرا، نه وه بوو دادگایه کی سه ربازی ئینگلیزه کان برپاری کوشتنیان بۆ ده رکرد، به لام له دواییدا نه و به رپاره یان کرد به به ندکردنی تاسه ر و بۆ دوورگه ی (هنگام) دوورخرايه وه که یه کیکه له دوورگه دووره کانی (هیند) تاکو کاتی به ندیتییه که ی تیدا به سه ر ببات. ئینگلیزه کان دوی نه وه ی نه و به رپاره یان بۆ ده رکرد تامی حه سانه و یان نه چه شت، هه ر نه و کاته راپه رپن له هه موو ناوچه کانی کوردستان به رپا بوو، تا ناچار بوون له ئیلوولی سالی (۱۹۲۲) دا بیگه رپتنه وه، له و کاته دا که سالتیک بوو ده ولته تی عیراقیان دروست کردبوو،

به‌وپه‌پری پرتزه‌وه کردیان به‌حوکمداری کوردستان، نهم جارەش وه‌ک جاری پیتشووه‌گه‌رایه‌وه سهر به‌ره‌نگار بوونه‌وه‌ی ئینگلیز و پاش ماوه‌یه‌کی که‌م ده‌ستی کرده‌وه به‌ده‌رکردنی ئینگلیز و به‌سهریاندا یاخی بوو، به‌خۆی و به‌له‌شکره‌که‌ی دایه‌وه شاخه‌کان که ژماره‌یه‌کی زۆر له نه‌فسه‌ره نیشتمانپه‌روه‌ره‌کانی کورد به‌پرتویه‌یان ده‌برد، دوا‌ی نه‌وه‌ی له‌له‌شکری عوسمانی ده‌ستیان له‌کار کیشایه‌وه و چوونه پال هیزه‌کانی شیخ مه‌حمود، بۆ به‌رگریکردن له‌خاکی کوردستان، پاش نه‌وه‌ی ئینگلیزه‌کان شاری سلیمانیه‌یان بۆردومان کرد و ده‌یان که‌سی بێ تاوانیان له‌دانیشتوانی شاره‌که‌ کوشت و بریندار کرد، شیخ مه‌حمود به‌م جوژه‌ تاکو سالی (۱۹۲۷) مایه‌وه له‌گه‌ل هیزه‌کانی ئینگلیزه‌ جه‌نگا، دوا‌ی ته‌واو بوونی نه‌و راپرسینه‌ی ده‌رباره‌ی ولایه‌تی (مووسل) کرا، که‌ له‌لایه‌ن (کۆمه‌له‌ی نه‌ته‌وه‌کان - عصبة الامم) وه‌ نه‌نجام دراو بریاریان دا له‌ چوارچێوه‌ی ده‌وله‌تی عیراق به‌یتلرتته‌وه. نه‌وه بوو نه‌ویش چه‌کی داناو له‌ سه‌رکه‌وتنی بزووتنه‌وه ئیستیقلالیه‌که‌ی بێ هیوا بوو، ئینجا رووی کرده هه‌ندێ له‌ گونده‌کانی سهر سنووری ئێران و له‌وێ دانیشت، به‌پیتی نه‌و ریکه‌وتنه‌نامه‌یه‌ی له‌گه‌ل حکومه‌تی عیراکی و ئینگلیزه‌ستی.

له‌ سالی (۱۹۳۰) جارتیکی دیکه (شیخ مه‌حمود) به‌هۆی رووداوه‌کانی شه‌شی نه‌یلوول، شه‌ری راگه‌یانده. نهم جارەیان بزووتنه‌وه‌که‌ی تا سالی (۱۹۳۲) درتزه‌ی کیشا و خۆی دا به‌ده‌ست هیزه‌کانی حکومه‌ت و په‌وانه‌ی باشووری عیراقیان کرد، چه‌ند سالتیک به‌ده‌سته‌یه‌سه‌ری له‌ باشوور و ناوه‌راستی عیراق مایه‌وه و به‌م جوژه‌ ده‌وری تیکۆشه‌رانه‌ی خۆی دی له‌ پیناوی سه‌ربه‌خۆیی نه‌ته‌وه‌که‌ی و مافه‌ په‌واکانی^(۲).

(شیخ نووری) وه‌ک شاعیریکی هۆشیار که‌ بیری نوێی له‌گه‌ل خۆی هه‌لگرته‌بوو، دژی داگیرکه‌ران و سیاسه‌تی ئینگلیزه‌ وه‌ستا. له‌و سه‌رده‌مه‌دا بزافی پرزگاری کورد دوو ده‌سته بوون، ده‌سته‌یه‌کیان که‌ سه‌ر به‌ (جه‌معیه‌تی کوردستان) بوون به‌ پێه‌رایه‌تی (مسته‌فا پاشای یاموولکی) داوا‌ی کۆمه‌لتی مافی نه‌ته‌وايه‌تیه‌یان ده‌کرد. هه‌رچی (شیخ مه‌حمود) یش بوو وه‌ک له‌مه‌وپیتش باس‌مان کرد هه‌لگری ئالای سه‌ربه‌خۆیی بوو بۆ کوردستان. شیخ نووری یه‌کیک بوو له‌و شاعیره‌ موونه‌وه‌رانه‌ی که‌ چووه پال پیتاز و داوايه‌که‌ی (شیخ مه‌حمود) ی نه‌مر و پالپشتی له‌ بیروپایه‌ سیاسیه‌یه‌کانی ده‌کرد، بۆیه

(۲) په‌وانه نامیلکه‌ی: الحریة القومیة الكردیة - نقد وتحلیل کتاب، بقلم علي کمال، طبع عام

۱۹۷۳ ل ۶-۷-۸-۹ بۆ نهم بیرخسته‌وه میتروویه سوودی لێ وه‌رگیراوه.

ئەو ژيانە سياسىيەى (شىخ مەحمود) دروستى كرد، كارتىكردنكى زۆرى بەسەر (شىخ نوورى) يەو ھەبوو. لەلايەنى كۆمەلايەتەشەو ھەولەى دا شۆرش بەسەر بنەماى كۆندا بەرپا بكا بۆ دروستكردى بنەماى تازە تا ئەو بنەما تازانە لەگەل پىنداويستىيەكانى كۆمەلگای تازەدا بگولجىن، چونكە دەيزانى ئەو خەباتە كۆمەلايەتییەش بەشكى گرنكە لە خەباتى ھونەر و شيعر و گۆرینی بارى كۆمەلايەتى وا لە خۆتەر دەكات بەرەو ھێنانە دى ئامانجى گەورەتر خەبات بكەن، بۆيە زۆرجار وا پى دەكەوێ شۆرشى نەدەب و تازەكردەو پيش شۆرشى كۆمەلايەتى دەكەوێ تا بتوانى رابەرايەتى ھۆشيارى زۆرىەى خەلك بكات، ئينجا شۆرشى سياسى و كۆمەلايەتى سەر ھەلەدەدەن بۆ پىنمايىكردى ئەو ھۆشيارىيە سەرەستە و ھێنانە دى داوايەكانيان. شىخ نوورى وەك پۆشنپىرك بارى دواكەوتوى كۆمەلەى ئەوساى رەت كەردەو و كەوتە خەبات كردن بۆ ژيانىكى باشتر، شۆرشە ئەدەبىيەكەشى لەگەل سەرەتای شۆرشە سياسى و كۆمەلايەتییەكە سەرى ھەلدا. لەلايەنى پۆشنپىرەشەو، پۆشنپىرى باوى سەردەمەكەى خۆى رەت كەردەو و ھەولەى تىيەپاندنى دا بۆ ئەوێ جۆرە پۆشنپىرىكى دى جىگای بگرتەو كە لەگەل ئامانجەكانى ژيانى تازە بسازى.

گومان لەو ناكەم كە گۆرین و نوێكردەوێ شيعرى كوردی لەسەر دەستى شىخ نوورى تەنيا گۆرینی شىو ھەبوو، واتە تەنيا كیش و سەروا ھەبوو، يان ھێنانى عىبارەتى تازە ھەبوو، بەقەدەر ئەوێ گۆرینی چەمكى شيعر بوو، واتە شيعرى زياتر لە ژيان نزيك خستەو و فرپى داىە ناو باوھى ژيان و لەوتوھ لە گۆشەنيگايەكى تازەو سەتوسەواى لەگەلدا كرد. ئەگەر كەسيك بىەوێ بەشيوەيەكى مەوزووعيانەو سەبرى شيعرەكانى شىخ نوورى بكات، ئەو دليام ئەو كەسە ناتوانى ھىچ شيعرىك لە ناو شيعرەكانى شىخ نوورى دەرھيئى، چونكە ئەو وینە راستگۆيانەيە كە بۆ سەردەمەكەى خۆى كيشاوە، تەواو دەشيوى. شىخ نوورى لە شيعرەكانيدا تەعبىر لە وێژدانى زىندووى ميللەتەكەى دەكات و زۆرىەى رووداوەكانى ميللەتەكەى بەراستگۆييەو گوشووتە ناو شيعرەكانى خۆى. وەك شاعىرىكى نىشتمانپەرەو شەشانی بزوتنەو نىشتمانى دەنگى رەتكردنەو و ياخييون بوو، لە دژى داگىرەران و نوکەرەران و چلکاو خۆرەكانى ئىنگليز، بەشيعر و بەخەباتى پۆژانە رووبەرويان وەستاو. ئەو تىكۆشان و خەباتەى خوشى داىە پال شىخى نەمر، كە ئەمەزۆكە كەم كەس ھەيە گومان لە جگەرسۆزى ئەو پياوھە بكات بۆ كورد و كەس نىيە - بەرچاو تارىكەكان نەبى - گومان لە نىشتمانپەرەو ريتى و

دلسۆزیه‌که‌ی بکات. شیخ نووری-یش شان به‌شانی هه‌موو سه‌رکه‌وتن و نووچدانیکی په‌یتا په‌یتا شیعره نه‌ته‌وه‌یییه‌کانی خۆی بلاوده‌کرده‌وه و له‌گه‌ل هه‌موو پروداویکی ئه‌و سه‌رده‌مه‌ دلی داچله‌کیوه و به‌شیعر ئه‌و هه‌سته‌ی خۆی ده‌رپروه. هه‌ر به‌وه‌نده نه‌وه‌ستاهه که له‌گه‌ل بزووتنه‌وه‌ی رزگاربخوازانیه نه‌ته‌وه‌که‌ی بێت، به‌لکو وه‌ک خه‌مخۆرتیک زوو هه‌ستی به‌گرنگی چه‌کی رۆشنگیری کرد و به‌بیروباوه‌ری تازه‌و پێشکه‌وتووانه له‌گه‌ل هۆشی نه‌وه‌ی تازه هه‌لچووی ئه‌و سه‌رده‌مه‌ ده‌دواو گۆشی ده‌کردن وه‌ک له‌ شیعر (ئه‌ی شه‌باب) و (عه‌سکه‌ر)دا زیاتر ئه‌مه‌ دیاره.

شیعره‌کانی شیخ نووری ئاوینه‌یه‌کی بالا‌نوما‌ی سه‌رده‌میک‌ی ناسکی میلیله‌تی کوردن، بۆیه‌ وه‌ک شاعیریکی سه‌ر به‌میلیله‌ت به‌وردی زۆریه‌ی پروداوه‌ سیاسی و کۆمه‌لایه‌تییه‌کانی ئه‌و سه‌رده‌مه‌ی نووسیه‌ته‌وه‌ و له‌ شیعره‌کانیدا ره‌نگ ده‌ده‌نه‌وه. ئه‌و شیعرانه ره‌نگدانه‌وه و عه‌کس کردنه‌وه‌ی هه‌موو ئه‌و رواله‌ت و دیاره‌ تازانه‌یه که ئه‌و قوناغه تازیه‌ی هه‌تایه‌ پێشه‌وه. ئه‌م حاله‌ته تازیه‌ش بۆ کات و سه‌رده‌می خۆی بزووتنه‌وه‌یه‌کی شۆرشگێڕانه بوو، ئه‌گه‌ر هه‌ندێ کلتیسه‌ی شۆرشگێڕایه‌تی ئه‌مرۆکه‌ی به‌سه‌ردا نه‌سه‌پێنین. شیخ نووری ئه‌م باره تازیه‌ی به‌شیعرێ تازه - که ئه‌ویش کرده‌وه‌یه‌کی شۆرشگێڕانه‌یه - به‌رجه‌سته کرد و شان به‌شانی بزووتنه‌وه‌که‌ش ده‌رپۆشت. ده‌توانین (شیخ نووری) به‌یه‌کیک له‌وانه‌ دا‌بنێن که له‌ کوردستاندا تۆی (بیری نوێ)یان پرواندووه، وه‌ک که‌سیکی خاوه‌ن په‌یام به‌شیعر و به‌وتار و به‌کرده‌وه‌ی پۆژانه‌ی خۆی، ده‌بویست به‌شدار بێت له‌ دروستکردنی باری ژیان و گۆزه‌رانیکی خۆشتر و بێ چه‌وسانه‌وه و ده‌ست به‌سه‌ری. له‌به‌رئه‌وه‌ش بوو به‌دوا‌ی چه‌مکیکی تازه ده‌گه‌را بۆ ئه‌ده‌ب، تا توانی له‌ نه‌نجامدا، ئه‌و چه‌مکه ده‌ستگیر بکات و له‌ میژووی ئه‌ده‌بیاتدا ئه‌و سه‌ره‌تایه به‌شانه‌ییه‌وه جێگه‌ی خۆی له‌ لاپه‌ره‌کانیدا بکاته‌وه. له‌گه‌ل ئه‌وه‌شدا که باره‌ سیاسییه‌که و نه‌نجامه‌کانی پێوه‌ندی راسته‌وخۆیان به‌ژبانی گه‌له‌وه هه‌بوو، که‌چی شیخ نووری چه‌کی شیعر و رۆشنگیری فه‌رامۆش نه‌کرد، که چه‌کیکی ناپراسته‌خۆیه له‌ کاری گۆڕاندا.

شیخ نووری شاعیریکی میلیلی نه‌بوو، له‌و سه‌رده‌مه‌دا شیعرێ پۆژانه و سه‌ری‌پیی نووسی، تا له‌گه‌ل چێژی گشتی پروات، به‌لکو وه‌ک شاعیریکی هونه‌رمه‌ند و شاره‌زا به‌سنه‌ته‌که‌ی، ده‌ستی دا‌یه نووسینی شیعرێ سیاسی و با‌به‌تی کۆمه‌لایه‌تی. هه‌رچه‌نده شاعیریکی خاوه‌ن توانایی ر ده‌سه‌لات بووه، به‌لام له‌و کاته‌دا هه‌ر ئه‌و جوژه شیعرانه‌ی په‌سند کردووه، تا مردنی ئه‌و خه‌ته‌شی به‌رنه‌داوه. بۆ ئه‌مونه له‌ (١٩٤١) شیعرێکی

نوووسیوه به ناوی (پهچه) و تینیدا باری دواکه و تووی ئافره تی کورد نیشان ددها و لایه نگیری دهکات بۆ سه ره سه ت بوونی و هانی ددهات بۆ (پهچه) فریدان و به شدار بوون له گۆپانه کانی کۆمه ل و خه باتکردن به سه ر باری دواکه و تینیدا، ئهم داوایش ته گهرچی له بانگ راهیشتنه که ی (قاسم ئهمین و عائیشه ته یموور) ی میسر و (ره سافی و زه هاوی) عیراق دوور نه بووه، به لام دیسان به لگه ی موونه وه ریتی و هه لگرتنی په یامیتک ده گه یه نی. هه ر له بیسته کاندایه دوو شیعر (جووتیار) ی به سه ر کردوه ته وه و هانیان ددهات بۆ ئه وه ی به رو بوومی کشتوکالی و ئاژه لداری زیاد بکه ن و روو بکه نه ئه و لایه نه گرنگه ی ژبانی میله ته که مان که خۆی میله ته یکی کشتوکالییه و ئابووری کوردستانی پتیه به نه ده. ئه وه ش ئه وه مان بۆ روون ده کاته وه که شیخ نووری ناوه رۆکی شیعره کانی تازه کردوه ته وه و مهستی کردوون به ناوه رۆکی کۆمه لایه تی هاوچه رخ و به شیعره نیشتمانی و سیاسی له سه ر دیاره تازه کانی ژبانی کورد وه ستاوه که له سه ره تای ئهم سه ده یه وه رووی کرده گۆپان، بۆ ئه وه ی زیاتر سه رنجی خوینهر بۆ لای ئه و دیاردانه رابکیشی و تینیدا قوول بینه وه.

له ئه زموونی شاعیرایه تی شیخ نووری- دا زیاتر (واقیعه ت) به سه ریدا زاله و ئه گه ر له سه ره تاوه به رۆمانتیکیش دهستی پت کردبێ، ئه وه ئه وه نه ده له باوه شی رۆمانتیکدا نۆقه ی نه گرت و زیاتر هه نگاوه کانی به ره و پیا لیزم ناوه، پۆژ له دوا ی رۆژیش زیاتر په ره ی به و ریتبازه ی ددها و تا مر دیش هه ر ئه و ریتبازه ی به رنه دا. گرنگترین شت له شیعره ی شیخ نووری لایه نی (پاستگۆبی) یه له ده رخستن و به ره و پیه ره وه چوونی رووداوه کانی سه ره ده مه که ی که ئه و پاستگۆبییه گه رموگوری زیاتری داوه به شیعره کانی، رووداوه کانی ش وهک (ئه زموون و تاقیمانیه) له ناوه وه خۆیان دا رشتووه و بوونه ته به شیک لیتی، بۆیه ساتوسه وا کردن له گه ل رووداوه کان کاری نه کردوه ته سه ر پووچه کردنی به ره ده مه کانی و له ده ستدانی هه ندێ لایه نی هونه ری له شیعره کان و ته نیا را گه یاندنی رووداوه که ی نه گرتووه ته نه ستۆی، به لکو له قالبیکی هونه ری و جوانیدا مشتمالی کردوون و له گۆشه نیگایه کی نوپه ئه دای کردوون، وهک و تمان به رو بوومی شیعره ی و نووسینه کانی شیخ نووری که ده خوینینه وه به نا شکر هه ست به ته وژمی (بیری نوێ) له سه ر رووی شیعره کانی و له ناو به رو پیا هه کانییدا ده که ی ن، ئهم کارتی کردنه ش په وته نی و سه ر پیتی نه بووه، به لکو کارتی کردنیکی قوول بووه که قهواره و کیانی گۆپیوه و هه لی ته کاندووه، ئه ویش به شیعره خۆی له قه ره ی ئه و مه سه لانه داوه که خۆی به روای ته واوی پێیان هه بووه و به چه کی شیعر له گه ل به ره ی دژ به میله ته که ی که وتووه ته زۆران گرتن.

شیخ نووری دژی داگیرکهران و چهوسانه‌وهی میلله‌ته‌که‌ی خه‌باتی ده‌کرد، به‌قه‌د تو‌زقالتی له‌ کیشه‌کانی نه‌ته‌وه‌که‌ی دانه‌پراوه و نه‌و بیروبا‌وه‌په‌ی به‌هیچ شتی‌ک نه‌گۆپوه‌ته‌وه و نه‌و هه‌سته نه‌ته‌وایه‌تییه‌ی تیکه‌ل به‌بیرتیکی پیتشکه‌وتنخ‌وا‌زانه‌ کرد‌وه. بیتجگه له‌وه‌ش به‌کاره شیعریه‌کانی چوه‌ته‌ه‌ریزی شاعیره پیتشکه‌وتنخ‌وا‌زانه‌کان، چونکه هه‌موو پچه‌شکین و داهینه‌ریک پیتشکه‌وتنخ‌وا‌ز و شو‌پشگین. بنه‌په‌تی کۆنه‌په‌رستی و پیتشکه‌وتنخ‌وا‌زی له‌ نه‌ده‌دا هه‌ر له‌ پوانگه‌ی داهیتان و بینینی ژبان به‌چاو‌تیکی تازه‌وه سه‌یر ده‌کریت. شیخ نووری خۆی به‌ورد و درشتی کیشه و مه‌سه‌له‌کانی میلله‌ته‌که‌یه‌وه به‌ستوه‌ته‌وه، له‌گه‌ل هه‌موو که‌وتن و نووچدان و خه‌میکی بووه و تا مردن نه‌و پیتگایه‌ی به‌رنه‌داوه که له‌سه‌ری پۆشستوه، له‌سه‌ر چه‌ند بیروپا و سه‌نگه‌ریکی جیا‌واز جیا‌واز جی گۆرکی نه‌کرد‌وه و خۆی نه‌دیوه، نه‌مه‌ش حه‌قیقه‌تیکه له‌ شیعره‌کانیدا به‌پرونی به‌دی ده‌کریت. له‌به‌رنه‌وه‌ی شیخ نووری خاوه‌نی باگراوه‌ندیکی پۆشنبیری گه‌وره‌یه‌و زه‌مینه‌یه‌کی پته‌وی هه‌یه، که نه‌مه‌ش هیتیکی وای داوه‌تی، بتوانی به‌ته‌وا‌ی جی پیتی خۆی له‌سه‌ر نه‌و زه‌مینه‌یه‌ی قایم بکات و وه‌ک پوه‌شی لی نه‌ییت (با) به‌ملا و به‌ولادا بیبا و بیهیتی.

ژیانی شیخ نووری کتومت په‌نگدانه‌وه‌ی نه‌و ژبانه‌ی سیاسی و کۆمه‌لایه‌تییه‌ تازه‌یه‌ که راپه‌رینه‌کانی شیخ مه‌حمود و پروداوه‌کانی کوتایی سه‌ده‌ی نۆزده‌هه‌م و سه‌ره‌تای سه‌ده‌ی بیستم هینایانه پیتشه‌وه. نه‌گه‌ر به‌وردی سه‌رنجی میژووی شیعره‌کانی (شیخ نووری) به‌دین، به‌تاییه‌تی نه‌و شیعرانه‌ی له‌و سالانه‌دا نووسیونی که پواله‌ته‌کانی ژبانی تیدا جو‌ل‌اوه، بیتگومان ده‌گه‌ینه نه‌و قه‌ناعه‌ته که لوتکه‌ی ده‌سه‌لاتی شاعیرانه‌ی شیخ نووری و ته‌قینه‌وه‌ی به‌هره‌که‌ی و پژانی زمانه شیعریه‌ تازه‌که‌ی بو نه‌و سالانه ده‌گه‌ریته‌وه، که هۆیه‌کی یاریده‌ده‌ر و مه‌وزووعی بوو له‌ پال هۆیه‌ زاتییه‌کان که له‌ که‌سی شیخ نووری-دا کۆبوو‌بو‌نه‌وه، خوشی یه‌کیک بوو له‌وانه‌ی ده‌ورتیکی گورج و گۆلانه‌ی له‌ جۆشدانیدا گێراوه و وه‌ک پۆشنبیریکی هۆشیاری سه‌رده‌می خۆی هه‌ستی به‌نه‌رکی سه‌رشانی خۆی کرد‌وه.

مه‌سه‌له‌ی به‌ستنه‌وه‌ی راپه‌رینه شیعریه‌که‌ی شیخ نووری به‌جموجو‌لتی سیاسی نه‌و سه‌رده‌مه‌ کارتیکی زۆر پتیه‌سته، چونکه زمانی شیعی نه‌و، زمانی نه‌و باره‌ تازه‌یه بوو که زۆرانبا‌زی و ململانی نه‌و هیتانه‌ دروستیان کرد که پوو به‌پرووی کورد بوو‌بو‌نه‌وه. واته شیخ نووری به‌ زمانی نه‌و پرودا‌وانه‌وه نووسیویه‌تی که ویستی گۆزان له‌ واقیعی کوردستان به‌ریا بکات و ژبانی نینسانی کورد بگۆڕی. نه‌میش له‌ لای خۆیه‌وه

ویستوویه تی شیعر له کۆت و پتوهند رابپسکینتی. له بهرنه وهی سهره تای داهیتان و تازه بوونه وه که ی (شیخ نووری) پتوهندییه کی به هیتز و توندوتولی به جوولانه وهی سیاسی کۆتایی سهدی نۆزدهم و سهره تای نهم سهدیه وه هه بێ، بۆیه تازه بوونه وه که ی زاده ی کات و شۆین و سهرده می خۆیه تی، وه ک شایهت و به شدار بویه ک له پروداوه کان دهرده که وی.

«شۆرش» به ریاکردن له واقیعدا، گۆران دروست ده کات، چونکه واقیعه که به رهو باریکی باشترو پیشکه وتووتر ده بات. هیچ گۆرانیکیش به بی پالپشتی کردنی خولقاندن و داهیتان، پیره و سه متهی خۆی و هه رناگری و به ناته و اویش ده مینیتته وه، بۆیه هاوکی شه راسته که بۆ (گۆران) وای لی دی:

واقیع ← شۆرش ← داهیتان ← گۆران

ئه و گۆزانه ی داهیتان ده به یه تی، به کاری رووخاندن و خاپوورکردنی ئه و بنه مایانه دا که (چینژ) و (تیروانین) و (بیر) و (بۆچوون) له باریکی (باو- ساند) و مه ییو ده کات به باریکی جوولاو. بمانه وی و نه مانه وی هه موو گۆرانیک ی سیاسی بۆ ئه وهی ده سه لات و سه ستمه که ی وه ک خۆی به یه لیته وه (رۆشنیری باو) جیگیر ده کات، به لام داهیتان له شۆرش تازهی خۆی به رهو گۆران و دروستکردنی پاشه رۆژ، به زمانیکی تازه وه به دوا ی ئاسۆیه کی دهرپینی تازه دا ده گه ری. بۆ ئه وهی به شیوازیکی تازه وه نهم تیروانین و باره تازه به بگریته باوه شی میهره وه. ئه و کاته پش هه موو شتیک گۆران له هۆشیاری و تیگه یشتن و تیروانینی شاعیردا دروست ده بیت. به م جوژه (شیخ نووری) شاعیریکی خاوه نه لۆیسته له به رانه ر مه سه له کانی ژیان و میژوو و سهرده م و میله ته که ی، تازه بوونه وه که شی زاده ی واقیعه که که ته عبیریکی راستگۆزانه ی لی کردوو و زیاتر له زۆرانبازییه کانی تیگه یشتوو و له په هه ند و مه ودا و سووچه دوور و نزیکه کانی کۆلیوه ته وه و نیجا له شیعردا هه ولی ته قینه وهی داوه.

شیخ نووری وه ک رۆشنیریکی پیشه وه که له سهرده مه که ی خۆی و دیارده کانی ورد بوو پیته وه و له جوولانه وه و ته کانه کانی گه یشتی، هه ولی داوه چاک له ده وروپشته که ی خۆی تیبه گات و کی شه کانی له شیعردا ئاوه ژوو بکاته وه. به م پتیه زۆرانبازییه کانی (واقیع) ی له به رانه ر هیتز و توانایی شاعیری خۆی تا قی کردوو ته وه و کردوو به تی به یاسای بنه رته ی داهیتان و په ره سه ندنی، له کاتی که که قوناغه که پر بووه له زۆرانبازی سیاسی و کۆمه لایه تی و هه ر به و عه قله وه یه کتیک له داهیتانه کانی که (یه کیتی بابته)

بوو هیتایه ناو شیعرى کوردی و خوځى له (یه‌کیتى به‌یت) دوور خستووه‌ته‌وه، تاب‌توانی له پشت‌ئو (یه‌کیتى باب‌ته) او تیکه‌ل‌کردنى په‌گه‌زى چیرپوک له شیعره‌که‌دا زیاتر‌ئو و ژورانبازیه نیشان بدات و ئه‌مه‌ش له جه‌وه‌ه‌ردا - پتی زانیبى یان نه‌زانیبى - هه‌نگاو‌یکه بۆ نزیک‌بوونه‌وه له شیعرى (درا‌ما). به‌شیکى زۆرى ئو کهره‌سانه‌شى، له میژووى گه‌له‌که‌ی یان له واقیعى زیندووى سه‌رده‌مه‌که‌ی خوځى وه‌رگرتووه، که بۆ شاعیرتیکى به‌ده‌سه‌لات و به‌ره‌دارى وه‌ک ئه‌م لیت‌واولتو بووه له کهره‌سه‌ی شیعر، بۆیه هه‌ستیکى (درا‌مى) له شیعرى (شیخ‌نوورى) دا دروست بووه که خوځنه‌ر ده‌ست ده‌داته خوځنده‌وه‌ی شیعره‌کانى، له نیت‌وان مردن و ژيان، واقیع و خه‌ون و به‌ریه‌ره‌کانى کردن و کیشه له‌گه‌ل شه‌رخوا‌زى و چه‌وسانه‌وه، خوځى له به‌رده‌م ئو ممل‌لانیه‌یه‌دا ده‌بینی، که ئه‌مه‌ش بۆ خوځى جه‌وه‌ه‌رى شیعرى (درا‌ما) یه، ئینجا ئه‌مه له هه‌ندى شیعریدا به‌خه‌ست و خوځلى و به‌زه‌قى به‌ده‌رده‌که‌وى، له هه‌ندیکى دیکه‌شیدا به‌ته‌نکى و به‌هیتنى سیمایه‌که‌ی ده‌بینی. ئه‌م نه‌زموون و تا‌قیکردنه‌وه‌یه‌شى تیکه‌ل به‌(خه‌یا‌ل) کردووه و خستویه‌تییه ناو سستم‌تیکى ته‌عبیری تازه‌وه و به‌ده‌ره‌پ‌رین و کهره‌سه‌یه‌کى نو‌تیه گوزارش‌تى لى کردووه، ئه‌مه‌ش زه‌مینه مه‌وزووعیه‌که‌ی ئو تازه‌بوونه‌وه‌یه‌یه که شیخ‌نوورى له چاره‌کى یه‌که‌مى ئه‌م سه‌ده‌یه‌دا رای‌گه‌یاند، که تا‌قیکردنه‌وه و پرو‌داوه سیاسیه‌کانى ئه‌م می‌لله ته‌ده‌ستیکى بالا‌ی له به‌ریاکردنیدا هه‌بوو.

وه‌ک ده‌رده‌که‌وى سه‌ره‌تای ئو تازه‌بوونه‌وه‌یه له بۆشه‌وه دروست نه‌بووه، ئه‌وه‌نده‌ی گونجاندنى دا‌هیتان و جو‌رى ده‌ره‌پ‌رینه له‌گه‌ل ئو بارود‌وخه و ناو‌وه‌واى گونج‌وا‌رى بۆ ساز بووه، تا شیعریش وه‌ک هه‌موو ر‌واله‌ته‌کانى دیکه‌ی ژيان له‌و قاو‌غه‌ی کرووشکه‌ی تیدا کرد‌بوو خوځى ده‌ره‌پ‌رینه‌ی ئو کهره‌سانه‌ی شیعرى کوردی ده‌قى پتیه‌یان گرت‌بوو، تازه بیته‌وه و خوځى له شته‌ناشنا و مه‌ئل‌وفه‌کان دوور بخاته‌وه. ئو باره سیاسیه تازه‌یه له‌و سه‌رده‌مه‌دا چه‌مکى تازه‌ی هیتایه پتیه‌وه و تیروانینی موونه‌وه‌رانى بۆ ژيان تازه کرد‌وه و کار‌تیکردنى زۆرى به‌سه‌ر بزوتنه‌وه‌ی دا‌هیتان به‌جى هیتشت. به‌لای منه‌وه دا‌هیتان و تازه‌بوونه‌وش له بارود‌وخى سیاسى دوور نییه، چونکه تازه‌بوونه‌وه و دا‌هیتان پتیه‌ستیان به‌(سه‌ریه‌ستى) هه‌یه.

تازه‌بوونه‌وه و دا‌هیتانه‌کانى (شیخ‌نوورى) و ته‌قینه‌وه‌ی کانیه به‌هره‌ی له سازبوون و خوشکردنى ناو و هه‌واى سیاسى ئو سه‌رده‌مه‌دا نا‌ه‌پ‌ریت، به‌تاییه‌تى له‌و سه‌رده‌مانه‌دا که خه‌باتى بن و چان ده‌کریت له پتیاوى سه‌ریه‌خوځى و ئازادى. هه‌رچه‌نده رام وایه هیچ پارت

و سیاسه‌تیک له دنیا دا نییه، بتوانی شاعیرتکی چاک دروست بکات، به‌لام زور جار هاتنه پېشه‌وه‌ی سیاسه‌تیکې پېتشکه‌و تنخوازانه‌ی سهر به‌میلله‌ت و نه‌توه، به‌هوی خه‌بات کرده‌کې، باریکی تازه‌تر ده‌خولقیښی، نه‌و باره تازه خولقاوه، له لایه‌ک ده‌بیته هوی یارمه‌تیدانی ته‌قاندنه‌وه‌ی به‌هره‌ی خولقیښه‌ران، له لایه‌کې دیکه‌شوه ده‌بیته مایه‌ی گورپنی بڼه‌مایه‌کانی نه‌ده‌ب، نه‌مه‌ش له ئاستی خوږه‌و جوړی ساتوسه‌وا کردن له‌گه‌ل نه‌ده‌ب ده‌گورپ. چاره‌نووسی داهینانیش پېوه‌ندییه‌کی راسته‌وخوی به‌(سهریه‌ستی)یه‌وه هه‌یه و چاره‌نووسی (سهریه‌ست)یش به‌ستراوه به‌بارودوخی سیاسیی سهرده‌مه‌کوه، بویه شاعیر ناتوانی له سیاسه‌تی سهرده‌مه‌کې خوږی دور بکه‌وېته‌وه. نه‌و ژبانه تازه‌یه‌ی باریکی سیاسیی تازه دروستی ده‌کات، هه‌ستی تازه ده‌وروژینی و کیشه و دیارده‌ی تازه له‌گه‌ل خوږی ده‌هینی. داهینه‌ریش نه‌گه‌ر له‌گه‌ل نه‌و باره تازه‌یه‌دا بژیت و له ناوه‌وپا له‌گه‌لی بیت و ناگاداری هه‌موو جوولان و ته‌کانیکې بیت، نه‌ک له‌گه‌ل پواله‌ته‌کانی خه‌ریک بیت، نه‌م له‌گه‌ل ژبانه - معایشه - نه‌زمونیتکی له لا پیده‌گه‌یه‌نی، نه‌و نه‌زموننه‌ش له‌گه‌ل رۆشنبیری خوږی و تیروانینه‌ قوول و شارستانیه‌کې تیکه‌ل ده‌کات، به‌مه‌ش کومه‌لنی نه‌زموننی زیهنی و حسی تیدا کۆده‌بیته‌وه.

کورد له میژووی هاوچه‌رخیدا کومه‌لنی پروداری گرنگی به‌خوږه‌وه دیوه، نه‌و پروداوانه‌ش پټپه‌وی ژبانیان گورپوه و چاوی خه‌لکیان زورتر کرده‌وه‌ته‌وه و کاریان له هه‌ست و نه‌ستیان کرده‌وه. له هه‌مان کاتیشدا نه‌و پروداوانه کاریان کرده‌وه‌ته سهر باری رۆشنبیری و شله‌قاندنی گۆمه مه‌نگه‌کې، هه‌ر نه‌و پروداوانه پټپه‌وی داهینانی نه‌ده‌بیی نه‌و سهرده‌مه‌یان گورپوه. شیخ نووری-یش نه‌و دیارده‌ سیاسی و کومه‌لایه‌تی و رۆشنبیریانه‌ی له به‌رچاو گرتوه و تیگه‌یشتنی به‌رانبه‌ر به‌نه‌ده‌ب گورپاوه و نه‌م تیگه‌یشتنه له شیعر نووسیندا په‌نگی داوه‌ته‌وه، تابتوانی نه‌و فۆرمه هونه‌رییه گونجاوه بدوژیته‌وه بۆ ده‌رپنی نه‌و تیروانینه تازه‌یه‌ی بۆ پروداوه‌کانی ژبانی نه‌و کاته هه‌یبوو. نزیکې شیخ نووری له شیخی نه‌مرچ وه‌ک خزم و چ وه‌ک موونه‌وه‌ریکی نه‌و سهرده‌مه و چ وه‌ک که‌سیک که لایه‌نگیری سیاسه‌ته‌کې بووه، له‌وه‌وه به‌وردی له باره سیاسیه‌که گه‌یشتبوو، نه‌وه‌ش وه‌ک وتمان کارتی‌کردنیکې راسته‌وخو و راستگۆیانه‌ی به‌سهر شیخ نووری-یه‌وه هه‌بووه. بویه وه‌ک شاعیرتکی سهر به‌پټبازی نه‌ته‌وايه‌تی پېتشکه‌و تنخواز، وای له شیخی نه‌مرچ له دوایدا بیکاته ده‌مراستی خوږی و له رۆژنامه‌ی (رۆژی کوردستان) که زمانی حالی هوکمداریه‌تییه‌کې شیخ مه‌حموده، ببی به‌سه‌رنووسه‌ر و نه‌ویش به‌کومه‌لنیک و تاری

سیاسی و کۆمه‌لایه‌تی و میژوویی و پۆشنییری پالپشتی لێ کردووه. نەک هەر ئه‌وه‌نده، ته‌نانه‌ت شیخ مه‌حمود له‌ ماوه‌ی ده‌سه‌لاتدا ڕیتییه‌که‌یدا کردوویه‌تی به‌پراوێژکاری تاییه‌تی خوشی.

شیخ نووری زوو ئه‌و باره‌ی قۆسته‌وه‌ بۆ گۆڕینی شێوازی ته‌عبیرکردنی خۆی، چونکه‌ ده‌یزانی شیوه‌ ته‌قلیدییه‌که‌ی شیعر ده‌ستی کورته‌ و ناتوانی به‌تێروته‌سه‌لی ته‌عبیر له‌و تێپروانییه‌ تازه‌یه‌ی بکات. به‌شداربوونه‌که‌ی به‌شداربوونیکی وێژدانییه‌ له‌گه‌ڵ جوولانه‌وه‌ی میژوو و ئه‌و بارودۆخه‌ی که‌رسه‌ هونه‌رییه‌کانی پێگه‌یاند. له‌ دوايشدا بنه‌مای داهێنان و تازه‌بوونه‌وه‌ی له‌ لای شیخ نووری دروست کرد، ئه‌ویش ئه‌و که‌شوه‌وه‌ا تازه‌یه‌ی کرده‌ هۆیه‌ک بۆ تازه‌کردنه‌وه‌ی که‌شوه‌وه‌ای شیعرێ کوردی. پێتان سه‌یر نه‌بێ ئه‌گه‌ر بلیتم کۆتایی هاتن به‌جوولانه‌وه‌ی (شیخ مه‌حمود) که‌ خه‌ون و ئاواتی (شیخ نووری) و هه‌موو کوردیکی پێوه‌ به‌ند بوو، به‌دی نه‌هاتنی ئه‌و هیوا و ئاواتانه‌ و پووختانی (قه‌لا‌ی ئه‌و ئاماله‌) وای کردبێ شیخ نووری به‌خششی خۆی به‌ره‌وتی ئه‌و جوولانه‌وه‌یه‌ بیه‌ستیته‌وه‌ و له‌ دوايشدا ئه‌و که‌فوکۆل و به‌گه‌رمی چوون به‌پیر ئه‌و (تازه‌بوونه‌وه‌)یه‌ی له‌ لا کز بیست، ئه‌گه‌ر وا نه‌بویه‌ ده‌یان شاکاری دیکه‌ی بۆ به‌جێ ده‌هێشتین، ئه‌وه‌تا خۆی له‌ شیوه‌نی (شیخ مه‌حمود)ی نه‌مردا ده‌لێ:

به‌ کۆچی تۆ قه‌لا‌ی ئامالی کورد بنچینه‌که‌ی پووختا

به‌ لافاوی خه‌فته‌، شاری ئه‌مه‌ل رووی کرده‌ وێرانی

ئه‌مه‌ هۆیه‌کی سه‌ره‌کی بوو له‌ پێش نه‌خستنی داهێنانه‌کانی خۆی. له‌گه‌ڵ مردنی (شیخ مه‌حمود)یش دوو شیعرێ بۆ نووسی، یه‌کیکیان شیوه‌نه‌ و ئه‌وه‌که‌ی دیکه‌یان باسی هێنانه‌وه‌ی ته‌رمه‌که‌ی و چۆنییه‌تی پێشوازی لێکردنه‌که‌ی له‌ لایه‌ن جه‌ماوه‌ری شاری سلێمانی و باسی هه‌ستی خۆی و ئه‌و خه‌ڵکه‌ ده‌کات به‌رانبه‌ر به‌و سه‌رکرده‌ قاره‌مانه‌یان.

شیخ نووری له‌و کاته‌وه‌ که‌ زانی (شیخ مه‌حمود) هیچی بۆ نه‌کرا و ئه‌و ئاواتانه‌ی بۆ کورد نه‌خشه‌ی کی‌شا بوو، نه‌هاتنه‌ دی و نایه‌نه‌ دی، ئێدی وه‌ک شاعیریکی سه‌ر به‌زووتنه‌وه‌ی ڕزگاریخوازانه‌ی میللته‌تی کورد (بەلبلی ته‌بعی مه‌یلی خۆتندنێ) که‌م بووه‌ته‌وه‌ و پشته‌ی له‌ داهێنان و به‌رده‌وامبوون له‌سه‌ر تازه‌بوونه‌وه‌که‌ی سارد بووه‌ته‌وه‌، له‌به‌رئه‌وه‌ ئه‌و پێداگرتن و سووربوونه‌ی جاری جارانی نامینێ. سه‌روساختی له‌گه‌ڵ خۆتندنه‌وه‌ش که‌م ده‌بیته‌وه‌. ئه‌مانه‌ش کاریکی وایان لێ کرد، تاچه‌تی ئه‌وه‌ی نه‌میتنی روانینی بۆ تازه‌بوونه‌وه‌ قوولتر بکات و ئه‌زمونه‌که‌ی به‌پرشت و به‌ژۆینتر بێ و ورده

وردهش كهوته ناو سالانی ته‌مه‌نه‌وه، ناده‌میزادیش هه‌رچه‌نده پۆشنبیر و داهیتنه‌ر بیت، كه له کاروانی پۆشنبیری داپرا، ئیتر ناتوانی له‌گه‌ڵ گیانی سه‌رده‌م و داهیتان بپوا و به‌رده‌وام بیت له‌ تێپه‌راندن و به‌ره‌م و به‌خششی چاکتر و چاکتر بدات و بیخاته سه‌ر خه‌رمانی په‌نج و داهیتانه‌کانی پتیشووی خۆی.

هۆی سه‌ره‌کی سنوورداری به‌خششی شیخ نووری له‌ بواری تازه‌کردنه‌وه و داهیتاندا بۆ ئه‌و هۆیه‌ ده‌گه‌رێته‌وه، هه‌موو هۆیه‌کانی دیکه له‌ چاو ئه‌مه‌یان بچووکن، چونکه نه‌گه‌ر وه‌زێفه‌ دیتن و نان په‌یدا‌کردن ئه‌و ته‌نسیره‌ گه‌وره‌یه‌ی له‌سه‌ر داهیتان هه‌بوايه، ئه‌وه ده‌بوايه له‌ ولاتانی جیهانی سێیه‌م حالتی داهیتان زۆر په‌ریشان بیت، چونکه كه‌س نییه‌ وه‌زێفه‌ نه‌بینی و به‌دوای نان په‌یدا‌کردندا عه‌وداڵ نه‌بیت و كه‌م كه‌س هه‌یه‌ خۆی به‌ته‌نیا بۆ نه‌ده‌ب و خۆتێنده‌وه ته‌رخان کردی و ژبانی مسۆگه‌ر بووی، به‌لام مه‌سه‌له‌ سیاسیه‌یه‌كه‌ی ئه‌و سه‌رده‌مه به‌لای شیخ نووری-به‌وه شتیکی زۆر گرنگه‌، ئه‌و ویستویه‌تی به‌قه‌ده‌ر ئه‌وه‌ی شاعیر بیت، ئه‌وه‌نده‌ش بۆ میله‌ته‌كه‌ی هاوولایه‌یه‌کی کوردی پاک و خێرخوا بیت، بۆیه هه‌رچه‌ند توانایی و به‌هه‌ره‌كه‌ی گه‌وره‌ بووی، ئه‌و توانایی و به‌هه‌ره‌یه‌ی ته‌نیا بۆ شیعر ته‌رخان نه‌کردوه و هه‌ر بۆ شیعر نه‌ژباوه و خولیا‌ی سه‌ره‌تا و کۆتایی ئه‌و نه‌بووه، به‌لكو له‌ پێناوی سه‌ربه‌خۆیی و ئازادی میله‌ته‌كه‌شی ژباوه و شیعریشی وه‌ك چه‌كێك هه‌ر بۆ كێشه و مه‌سه‌له‌ی نه‌ته‌وه‌كه‌ی ته‌رخان کردوه، ئه‌گینا وه‌ك به‌شیعر و ئاسته‌ پۆشنبیرییه‌كه‌یه‌وه‌ دیا‌ره‌ ده‌یتوانی وه‌ك هه‌ر شاعیرێکی دی پتی بنیته‌ ناو مه‌مله‌كه‌تی شیعر و له‌وه زیاتر نه‌یتنییه‌کانی بدۆزێته‌وه و ده‌یان شیعرێ جوانی وه‌ك (په‌پووله) و (شه‌و) و (ژبانی ناده‌میزاد) بنووسێ. له‌به‌ر ئه‌و هۆیه‌ ناتوانین له‌ دیراسه‌کردنی شیعرێ شیخ نووری، بارودۆخی سیاسیی کورد له‌ سه‌ره‌تای ئه‌و سه‌ده‌یه‌دا فه‌رامۆش بکه‌ین. به‌رزکردنه‌وه‌ی ئالای ئه‌و تازه‌بوونه‌ویه له‌ قاوگی کات و شوێن و سه‌رده‌مه‌كه‌ی دابیرین و یه‌كسه‌ر بچینه‌ سه‌ر به‌راوردکردنی شیعه‌ره‌کانی به‌پا‌په‌رینی شیعرێ تازه‌ی تورکی و جه‌ماعه‌تی فه‌جری ئاتای، چونکه من له‌ لای خۆمه‌وه ئه‌مه به‌لایه‌نه شه‌كێبه‌یه‌كه‌ی (تازه‌ بوونه‌وه) كه‌ ده‌زانم و لایه‌نه جه‌وه‌ه‌رییه‌كه‌شی به‌ستنه‌وه‌یه‌تی به‌و سه‌رده‌مه‌ی زمانی شیعرێ تازه‌ی پێژاند كه‌ ئیمه‌ نه‌ختی پۆشنا‌یمان خسته‌ سه‌ری!

نایا چاووگی پۆشنبیری شیخ نووری هەر ئه‌ده‌بی تورکی بوو؟

وه‌ک له‌ پێشه‌وه‌ په‌نجهم بۆ ڤاکیشتا، شیخ نووری شاعیرێکه‌ گیانی تازه‌بوونه‌وی تێدا بووه‌، واته‌ وه‌ک مامۆستا ڤه‌فیک حیلمی وتویه‌تی: (شاعیرێکی ته‌جه‌دودپه‌روه‌ر) بوو. ئهم گیانی تازه‌یییه‌ زۆتر له‌ ئه‌نجامی خۆتندنه‌وه‌ و پۆشنبیرییه‌وه‌ له‌ ڤال (به‌هری شاعیری) به‌ده‌ستی هێناوه‌. بزوتنه‌وه‌ی سیاسی سه‌رده‌می (شیخ مه‌حمود) هانده‌ر و هۆیه‌ک بوو بۆ به‌ریاکردنی ئه‌و تازه‌بوونه‌وه‌یه‌ و شیخ نووری-ش هه‌ر به‌تێگه‌یشتن و لیۆردبوونه‌وه‌ و قه‌ناعت پێ کردنه‌وه‌ ده‌ستی دایه‌ به‌ریا کردنی ئهم شۆڤشه‌، به‌بێ ئه‌وه‌ی سلی لێبکاته‌وه‌. وه‌ک له‌ به‌شی پێشهودا ڤوونم کرده‌وه‌، تازه‌بوونه‌وه‌که‌ دوو کارتیکردنی به‌سه‌ره‌وه‌ هه‌بوو، کارتیکردنی (مه‌وزووعی) و کارتیکردنی (زاتی). له‌وێ نه‌ختی به‌تانی لایه‌نه‌ مه‌وزوعیه‌که‌ هاتینه‌ خوارێ، ئیستاش ده‌مه‌وێ له‌م ده‌لقه‌یه‌وه‌ له‌ لایه‌نه‌ پۆشنبیرییه‌که‌ی (شیخ نووری) بکۆلمه‌وه‌ و په‌رسیار بکه‌م: (نایا چاووگی پۆشنبیری شیخ نووری هه‌ر ئه‌ده‌بی تورکی بوو؟).

ئه‌گه‌ر به‌وردی به‌دوای چاووگ و کارتی پۆشنبیری (شیخ نووری) دا بچین، که‌ ئه‌و ئازووکه‌ پۆشنبیرییه‌ هه‌لومه‌رجی ئه‌و تازه‌کردنه‌وه‌ و تاقیکردنه‌وه‌یه‌ی بۆ په‌خساندوه‌ و ڤتێگه‌ی بۆ خۆش کردوه‌، ئه‌وه‌ زوو ده‌گه‌ینه‌ ئه‌و قه‌ناعه‌ته‌ که‌ شیخ نووری چاووگه‌ پۆشنبیرییه‌که‌ی به‌ته‌نیا ئه‌ده‌بی تورکی نه‌بووه‌. شیخ نووری له‌ ناو خه‌زانه‌که‌ی خۆیدا، باوکی وه‌ک پۆشنبیری و شیعر هه‌یج کارتیکردنیکی به‌سه‌ره‌وه‌ به‌جێ نه‌هێشتوه‌، له‌به‌رئه‌وه‌ش که‌ خۆی کۆڤه‌ گه‌وره‌ی باوکیته‌ی، هه‌یج به‌کێک له‌ براهه‌کانی دیکه‌شی کارتیکردنیان به‌سه‌ر (شیخ نووری) یه‌وه‌ نییه‌، به‌لام به‌پیتی به‌دواداچوون و ده‌مودوو کردنی ئه‌و که‌سانه‌ی خۆم قسه‌م له‌گه‌ڵیاندا کردوه‌ و ده‌رباره‌ی (شیخ نووری) زانیارییان داومه‌تی، ئه‌وه‌یان بۆ ده‌رخستووم که‌ (بێخود)ی شاعیر وه‌ک خزمیکی نزیکه‌ی شیخ نووری، کارتیکردنی به‌سه‌ره‌وه‌ هه‌بووه‌.

وه‌ک ده‌زانین (بێخود)یش جگه‌ له‌ شاعیرایه‌تییه‌که‌ی زانیایه‌کی نایینی گه‌وره‌ی ئه‌و سه‌رده‌مه‌ بووه‌. شیخ نووری وه‌ک زۆر له‌ شاعیرانی ئه‌و کاته‌ وه‌ک: (گۆزان، بێکه‌س، عه‌لی که‌مال باپیر ناغا، په‌مزی مه‌لا مارف) و چه‌ندانی دی به‌شداری گۆی گرتنی کۆڤ و مه‌جلیسه‌کانی بێخودی خالی بووه‌. هه‌ر له‌وێ چاوی بۆ دنیای شیعر کردوه‌ته‌وه‌ و

به‌شاکاری شیعی کلاسیکیمان مه‌ست بووه. دوور نییه شیعه سهره‌تاییه‌کانی پیتش سالی (۱۹۲۰) که جارئ له به‌رده‌ستماندا نین، به‌چاولیکه‌ری شیتواری کلاسیکی نووسرابن و ههر لهو کاتانه بردیتیه لای (بیخود) و بۆی سیر کردبئی. وهک چۆن بهم دوااییه‌ش شیعه‌کانی بۆ ده‌خوینده‌وه، بیتگومان لیره‌دا شیخ نووری له مندالییه‌وه شیعی وتبئی - وهک خۆی ده‌لتی - له دروستکردن و پیکه‌وه‌نانی چیتژی نه‌ده‌بی و روشنبیری باوی نه‌و سهرده‌مه‌ی لای (بیخود) یشی به‌دوور نازانم، بۆیه نه‌و سهره‌تای به‌رچاو روشنکردنه‌ویه هونه‌ری زۆری بۆ ماموستا (بیخود) ده‌گه‌ریتته‌وه. شیخ نووری له حوجره و مزگه‌وتدا وهک عاده‌تی باوی نه‌و سهرده‌مه، له‌سهر ده‌ستی چهند مه‌لایه‌کی زانا و دانا خویندنی ته‌حسیل کردووه، له‌وانه: (خواجه فهندی و مه‌لا سه‌عیدی زلزله‌بی و شیخ بابه‌علی ته‌کیه‌بی). له‌سهر ده‌ستی نه‌مانه زمانی (فارسی و تورکی و عهره‌بی) خویندووه و فیر بووه و له کولتوری عهره‌بی نیسلا می‌قوول بووه‌ته‌وه و شاره‌زایی و ناشنايه‌تی له‌گه‌ل هونه‌ره‌کانی ره‌وانبیتژی و عه‌رووز په‌یدا کردووه. ورده ورده له پال به‌رنامه‌ی خویندنی (حوجره) به‌و سق زمانه ده‌ستی داوه‌ته خویندنه‌وه و موتالاکردن، گه‌لی زووتریش به‌سهرگورشته و داستان و هه‌قایه‌ت و په‌ند و به‌یتی فولکلوری و میترۆویی گه‌له‌که‌مان مه‌لاشوری هه‌لدراره‌ته‌وه. دواي نه‌وه‌ش نابج رۆلی چایخانه‌کانی سلیمانی له بیر به‌که‌ین، که پر بوون له (به‌یت بیتژ) و (هه‌قایه‌ت خوان) و (داستان خوینده‌وه)، وهک له شوینی خۆیدا ماموستا (نه‌حمه‌د خواجه) نه‌وه‌مان بۆ ده‌رده‌خا، که چۆن له چایخانه‌یه‌که‌دا یه‌کتریان ناسیوه‌ته‌وه که شانامه‌یان تیدا خویندووه‌ته‌وه. که‌سیک (وهک خۆی ده‌لتی) ههر له مندالییه‌وه ده‌ستی دابیتته شیعه نووسین، دیاره ههر له زووه‌وه تامی شیعی کردووه و به‌ره به‌ره نه‌و چه‌شه و تام کردنه‌ی له لا گه‌وره بووه. شیعه نووسینه‌که‌شی وای لی کردووه تا سالی به‌ریاکردنی بزووتنه‌وه تازه‌که‌ی موماره‌سه‌یه‌کی باشی له‌گه‌ل شیعه نووسیندا هه‌بئ و ههر لهو کاتانه‌شه‌وه له‌گه‌ل لیکنۆلینه‌وه و دیراسه‌تکردنی شیعی شاعیرانی نه‌و سهرده‌مه خه‌ریک بووبئی.

شیخ نووری وهک خوینده‌واریکی زیره‌کی سهرده‌می خۆی، توانیویه‌تی به‌چیتژ و روشنبیرییه‌که‌ی له‌که‌له‌شاعیره‌کانی پیتش خۆی ورد بیتته‌وه و ده‌ستیشانیان بکات. نه‌وانه‌ی که له نزیکه‌وه له‌گه‌ل (شیخ نووری) دا ژیاون نه‌وه دووپات ده‌که‌نه‌وه که زۆتر خۆی له‌گه‌ل لوتکه به‌رزه‌کانی شیعی کلاسیکی خه‌ریک کردووه و (نالی) و (مه‌وله‌وی) و (مه‌حوی) زۆر به‌گه‌وره زانیوه.

وهك ناشكرابه شيعرى كوردى پيش نهوى لهسەر دهستی (شیخ نوورى) دا پنگه يهكى نوێ بگريته بهر له رهوتى درێژ خايه نيدا چهند راپهرينى ديكه بهخۆيهوه ديوه، نيمهش ليره دا ناتوانين ئهم بزوتنهوه تازهيهى لى دابهرين، چونكه دهستی گرتوه و پتى بۆ پووناك كردوه تهوه و زياتر پتى گه ياندوه. بهر له ههموو شتى مامۆستاي گه وهرى شيعر (نالى) توانيوه تى به حقه قيهنت بپيته راپهر و مامۆستاي قوتابخانهى شيعرى كوردستانى جنوبى. ئه گهر (نالى) توانيپيى وهك چۆن لادينشینه كان له كاتى پايزاندا كه له كه بهرد لهسەر «زهواره پى» و «كوچه پى» و «توله پى» يه كان دابنين كه ده يانبا تهوه ناو ناوايى بۆ نهوى له زستاندا كاتى به فر بارى و ئه «كوچه پى» و «توله پى» يانهى داپوشى پنگه گه يان ون نهكهن. (نالى) يش توانيوه تى نيشانه بۆ شاعيرانى پاش خۆى دابنى، تا شاعيره كان پتى خويان گووم نهكهن. به لى (نالى) رچه و پنگه يهكى له شيعردا ديار كرد، ههتا دنيا دنياى و كورد ماى ده بى بيكا ته به لگه و نمونهى مه زنى شيعر و لاف و گه زافى پتوه لى بيدا. شاعيرى ديكه ش كه وا دياره سه رنجى (شیخ نوورى) را كيشاوه و له مه غز و شى وازى ورد بووه تهوه نه و يش (شیخ ره زاي تاله بانى) يه، (شیخ نوورى) له وتاره ره خه ييه كانيدا كه دپته سه ر باسى شى واز ده رياره (نالى) و (شیخ ره زاي) ده لى: «شیخ ره زاي به به لاغت و شه عشه عى نه لفا ز و ته نته نهى نا ههنگ، نالى به ده حقيقى نه فكار و جيناس و نو كته سه رنجى نه وه نده مه عرووفن كه نه و كه سهى مه راقى شيعر و نه ده بياتى هه بى و ته ته بو عاتى شيعرى كردى و شى وازى ته دقيق كردى هه ر به خو نده نه وى شيعر ياندا ئهم دوو نه ديه ده سه جى نه ناس» (۱).

شیخ نوورى له و وتاره يدا كه به ناوى «له شى وازدا شه خسييه ت» نوو سيويه تى و ده لى: «شى واز نه زه ر به وى كه عي باره ته له و شك له كه نه درى به نه فكار له هيج زه مانى كدا مالىكى ماهيه تى كى موجه رهد نابى، به لكو له ته ختى ته ئسيري نه و عه لائيقه دايه كه رابيه ته دارى ليسان و نه ده بياتن. يه عنى نه ده بيات چۆن شه خسييه، شى وازيش شه خسييه. چۆن هه ر شه خسى مه خسووسى خۆى زه وقى كى نه ده بى و ته رزى كى ته جه سووسى و ته نه كورى هيه، عه ينه ن مه خسووسى خۆى شى وازيشى هيه، عه لاقه ي شى واز به شه خسه وه نه وه نده مو هيمه چۆن وتمان بى نه وى رووى ره فيقه كه ت ببينى به رۆ شتيا نه يناسيته وه،

(۱) رۆژنامه ي ژيان، ژماره (۴۰) ي سالى (۱)، (۲۸) ي ربيع الآخر ۱۳۴۵، (۱۴) ي ته شرينى دووم، ۱۹۲۶، نه ده بياتى كوردى، شىخ نوورى شىخ صالح.

نووسینی یه کتیکش که زۆر خویندته وه قابیل نییه ته رزی مه خسووسی به یانی نه ناسیتته وه، له مانه مه قاله ی هه ره موحه ریرکت دی بی ئه وه ی که ئیمزاکه ی بیینی، ده سه به جی ئه ناسیتته وه» (۲).

به م شیهویه شیخ نووری له نه نجامی لیکۆلینه وه ی شیهوه و ناوه رۆک ده ستیشانی چه مکی «شیتواز» مان بۆ ده کات که به «زۆر خویندنه وه» له شیتوازی نه وه که له شاعیرانه ی پیش خۆی ورد بووه ته وه. له وه وه تینگه بیستوه هه موو که سیکه ی خولقیته ره پێوسته شیتوازی خۆی هه بی، بۆیه هه ره له سه ره تاوه به دوا ی شیتوازی خۆیدا که پراوه. دیراسه کردنی شیتوازی شاعیرانی پیش خۆی بۆ ئه وه بووه که نه وه شیتوازه ی بۆ خۆی ده یچنی، له هی که سیان نه کات و نه بیته لاساییکه ره وه یان. که واته شیخ نووری پیش هه موو شتیک له گه ل نه ده بیاتی نه ته وه که ی خۆیدا ژیاوه و هه ولێ لی ورد بوونه وه ی داوه.

وه ک مامۆستا (ره فیق حیلمی) ده لێ: «له شیعره ی (کلاسیکی) به شیکه ی زوبده ی وه ره گرتوه وه له سه لیکه ی نه ده بی تۆزیک فیتری (فطری) و تۆزیکش ئیرسی (ارشی) ی خۆی خستوه ته سه ره، ئینجا چاوی به ده وری خۆیا گێپراوه و شیعره ی شاعیره گه و ره کانی تورکی ده وری ژیا نه وه و ئینقلابی (عثمانی) به وردی خویندوه ته وه وه باش سه ره نجی داوه ته مه غز و شیتوازی نه ده بی تازه. به بی ئه وه ی نه بله ق و حه په ساو دامینێ دوا یان که و توه، به لام له م شوته که و تن و په ی ره و ی کردنه دا له وانه ناچی که لاسایی نه که نه وه. به لکو شان به شانی ئه وان رۆیشتوه» (۳).

له م قسانه ی مامۆستا (ره فیق حیلمی) ئه و چه ند راستیه مان بۆ ساغ ده بیته وه:

یه که م: شیخ نووری دیراسه ی ته وا ی شیعره ی کلاسیکی کوردی کردوه و زوبده ی شیعره ی ئه و قوتا بخانه یه ی له راپه رینه تازه که یدا فه رامۆش نه کردوه.

دووم: سه لیکه ی نه ده بی تۆزیک فیتری (فطری) و تۆزیکش ئیرسی (ارشی) ی خۆی خستوه ته سه ره. واته له شیعره کانی دا به هره ی شاعیرا یه تی تیکه ل به خویندنه وه ی به جیماره کانی شیعره ی کوردی کردوه و به قوولی میرات (موروث) ی شیعره ی پیش خۆی خویندوه ته وه، بۆیه ده لێ: (خستوه ته سه ره) که نه مه ش ئیزافه و لی زیاد کردن ده گه یه نی.

(۲) هه مان سه رچاوه ی پێشو.

(۳) شیعر و نه ده بیاتی کوردی. نووسه ری: ره فیق حیلمی، به رگی دووم له ۱۹۹.

سپهیم: دانه‌بران له نه‌ده‌بی ده‌ور و پشت به‌هۆی ئەو زمانانە‌ی زانیویه‌تی و په‌نجهره‌کردنه‌وه به‌سەر نه‌ده‌بی گهلانی دراوسێ. به‌تایبه‌تی نه‌ده‌بی تورکی تازه.

چوارهم: سه‌رنج‌دانی ئەو نه‌ده‌به‌ تازه‌یه و سوود وهرگرتن له‌ شیعرا‌ی شیعره‌ تازه‌کان به‌رێگه‌ی (وهرگرتن) و (به‌خشین)، که نه‌مه‌ش بۆ خۆی کارێکی زۆر پتیرسته‌ بۆ خزمه‌تی نه‌ده‌بی نه‌ته‌وا‌یه‌تی په‌سەن و به‌پێچه‌وانه‌وه‌ ئەم هه‌نگاوه‌ به‌لا‌سایه‌کردنه‌وه‌ نا‌ژمێردرێ، نه‌ه‌نده‌ی به‌تازه‌کردنه‌وه‌ی که‌شه‌وه‌وا‌ی نه‌ده‌به‌که‌مان دا‌ده‌نرێ و هه‌ر میله‌له‌تیک بیه‌وێ به‌ره‌و پێش‌خستنی لایه‌نی شارستانی و ژبو‌ار هه‌نگاو بێ، ناتوانی ئەم په‌نجهره‌ کردنه‌وه‌یه‌ به‌سەر تا‌قیه‌کردنه‌وه‌ی هه‌موو گهلان پشت‌گۆی ب‌خات، چونکه‌ تا‌قیه‌کردنه‌وه‌ی هه‌موو گهلان نه‌لقه‌به‌کی له‌یه‌ک دا‌نه‌پچرا‌وه، له‌ رووبه‌روو بو‌ونه‌وه‌ی چاره‌نووس و پاشه‌پۆژی نا‌ده‌میزاد.

پنجهم: ته‌ن‌کیده‌کردنی مامۆستا (په‌فیع حیلمی) له‌سەر نه‌وه‌ی که‌ شیخ نووری له‌و به‌په‌وه‌ی کردن و شو‌تێکه‌وته‌دا، له‌وا‌نه‌ نا‌چێ که‌ لا‌سای ده‌که‌نه‌وه، به‌ل‌کو به‌پتی رای خۆی - که‌ رایه‌که‌ی له‌ راستیه‌وه‌ دوور نییه‌ - شان به‌شانی ئەوان پۆش‌تووه‌. ئەم بی‌رو‌پرایه‌ی مامۆستا (په‌فیع حیلمی) نه‌وه‌ ده‌گه‌یه‌نێ که‌ (شیخ نووری) پێش نه‌وه‌ی سه‌رنجی نه‌ده‌بی تازه‌ی تورکی بدات، تیر تیر له‌ کارێزی شیعر و نه‌ده‌بیات و فۆل‌کلۆری نه‌ته‌وه‌که‌ی خوار‌دووه‌ته‌وه‌.

شیخ نووری هه‌ر له‌و کاته‌ی شیعره‌کانی (مه‌وله‌وی) خوت‌دووه‌ته‌وه، هه‌زی به‌شی‌وا‌ی کردووه. نه‌وه‌تا خۆی ده‌لێ: «نووری له‌ هه‌موو شو‌عه‌رای کوردان‌دا وردی فیکر و ئیجادی شاعیری شه‌هیر (مه‌وله‌وی) زۆر په‌سند نه‌کات» ئەم په‌سند‌کردنه‌ی (مه‌وله‌وی) له‌ ناو شاعیرانی کورد له‌ لایه‌ک زه‌وق به‌رزی شیخ نووری ده‌گه‌یه‌نێ، له‌ لایه‌کی دیکه‌شه‌وه‌ دیراسه‌ی شی‌وا‌زه‌که‌ی کردووه و له‌ قوتا‌بخانه‌ تازه‌که‌یدا سوودی لێ وهرگرتووه‌ چ وه‌ک (کیش) و چ وه‌ک هه‌وینی (پۆمان‌سییه‌ت). تۆوی ئەو پۆمان‌سییه‌ته‌شی هه‌ر له‌ لا‌ما‌وه و رێگه‌ی بۆ خو‌ش کردووه، بۆ ته‌قینه‌وه‌ی ئەو هه‌ز و ئاره‌زووه‌ خنکا‌وه‌ی ناخی. هه‌ر له‌و کاته‌وه‌ که‌ به‌هۆی زمانی تورکی نا‌گاداری شیعرێ تازه‌ی تورکی بوو، به‌تایبه‌تی شیعرێ (جه‌ماعه‌تی فجه‌ری ئاتی) وه‌ک مامۆستا (په‌فیع حیلمی) نووسیویه‌تی: «به‌بێ نه‌وه‌ی نه‌بله‌ق و هه‌په‌سا‌و دامینێ دو‌وا‌یان که‌وتووه‌» هۆی نه‌وه‌ش هه‌ر ناسینی (مه‌وله‌وی) یه‌ پێش نه‌ده‌بی تازه‌ی تورکی.

راسته (شیخ نووری) له‌ کار‌تی‌کردنی نه‌ده‌بی تازه‌ی تورکی به‌دوور نه‌بووه، به‌لام له‌

سهره تاوه (مهولهوی) کارتی کردنی به سهره وه به جی هیشته وه بۆ سهوز بوونی تووی (رۆمانسیهت) له لای. بهر له وهی له کاریزی رۆمانسییه تی شیعیری تورکی بخواته وه، تینویتی خۆی له کاریزی رۆمانسیه ته که ی (مهولهوی) شکاندوه. که (مهولهوی) به حه قیانهت سهره تای قوناغی رۆمانتیکه و زۆریه ی په گهزه کانی رۆمانتیکی له شیعره کانیدا په گاژۆ بووه. له گه ل خوتنده وهی شیعره کانی مهولهوی له لایهن (شیخ نووری) یه وه ناشایه تییه کی رۆحی له گه لدا پهیدا کردوه. لیته دا لیتوته ره وه ناتوانی یه کسه ر (شیخ نووری) به وه تاوانبار بکات، گوایه قۆیه ی له شیعیری تازه ی تورکی کردی. شیخ نووری ته واو له ناو شیعیری کوردیدا کولاوه، ئینجا که زمانی (تورکی) باش زانیوه شاعیره به ناوبانگه کانی نه و سهرده مه ی تورکی ناسیوه و له سه ر شتوازی جه ماعه تی شوعه رای فه جری ئاتی وه ستاوه و شیعیری شاعیرانی وه ک: (نامیق که مال) و (توفیق فیکرهت) و (جه لال ساهیر) و (عه بدولحه قحامید)ی خوتنده وه ته وه. له سه ر وه ستانه که ی، وردبوونه وه یه له شتواز و ته رزی نووسینیان. نه وانه ی به لاسایی کردنه وهی داده نیتن، پتیوسته که میکی بهرانبه ر به قسه که یان خاوه نی لیپرسینه وه بن و هه ر قسه نه بیته و به س، چونکه نه مه پتیوه ندیی به نه ده بی بهراورد کاریه وه هه یه، بهراورد کردنیش زیاته ر پتیوستی به به لگه و نمونه هیتانه وه هه یه. له لای منیش خوتنده وهی به ره مه ی شاعیرانی گهلانی ده رودراوس و سوود وه رگرتن له تاقیکردنه و یان کارتیکی پتیوسته و هه قیکی ره وای هه موو شاعیری که، بۆ دروست کردنی شه خسییه تی شیعیری خۆی و دۆزینه وهی شتوازی تاییه تی بۆ خۆی، ئینجا به هۆی زانینی زمانی فارسییه وه خه ریکی مو تالا کردنی نه ده بیاتی فارسی بووه و له رتگه ی نه و خوتنده وه یه، بیتجگه له «گولستان و بوستان» که له حوچه ردا ده خوتندری، شاعیره گه وه رکانی ناسیوه و له سه ر شتواز و دنیا ی په لکه زپه نه یی هه ره که یان وه ستاوه، له م شاعیرانه: «که لیمی هه مه دانی و نیزامی گه نجه وی و فیرده ووسی و خه بیام و سه عدی و حافز» له دوایی شدا کتیییتیکی له سه ر یان نووسیوه و به ره مه ی زۆریه ی نه و شاعیرانه ی له و کتیه یدا وه رگتپاوه که جاری نه و کتیه - دهنگی هه یه و پهنگی نییه -. له نهنجامی نه و هه موو وردبوونه وه و گه شت و گه ران و به دوا داچو نه دا، گیانی تازه په روه ری، خۆی به سه ریدا سه پاند و داگیری کرد، بۆیه که سی (شیخ نووری) به زه مینه یه کی به پیت زانی بۆ چرۆ ده رکردن و سهوز بوون و به رگرتن.

شیخ نووری وه ک شاعیریکی هۆشیار و پروناکبیری سهرده م، زانی نا کرئ شاعیر خۆی لاتهریک بگری و هه موو ده رگا و په نجه ره یه ک له سه ر خۆی دا بخوا و به ته نیا له سه ر نه زموون

و تاقیکردنه‌وه‌ی شیعرێ کوردی پانه‌وه‌ستا، چونکه ده‌یزانی ناو و هه‌وای ژووره‌که‌ی بۆگه‌ن ده‌کات، بۆیه‌ پووێ کرده‌ په‌نجهره‌کان و به‌سه‌ر تاقیکردنه‌وه‌ی گه‌لانی ده‌رودراوسن په‌نجهره‌کانی کرده‌وه، به‌تیگه‌یشتنیکی قوول له‌ کیشه‌ی (وه‌رگرتن و به‌خشین) (*). نه‌و تاقیکردنه‌وانه‌ی له‌ خۆیدا گوشتی و چۆراندیه‌یه‌ ناو تاقیکردنه‌وه‌ی شیعرێ خۆی و سه‌ره‌تای پا‌ه‌پینی شیعرێ کوردی نوێمان، له‌ نه‌نجامی نه‌و روانین و تیگه‌یشتنه‌ گزنگی دا. نه‌و کارتزه‌ پۆشنییریانه‌ هه‌ر هه‌موویان پتگه‌یان بۆ شاعیر خوش کرد، هه‌لومه‌رجی تازه‌کردنه‌وه‌ی تیدا دروست بێ و تۆوی تازه‌بونه‌وه‌ی تیدا بروی، شاعیر هه‌رچه‌ند به‌هره‌دار بیت، نه‌گه‌ر نه‌توانی وه‌ک هه‌نگ شیه‌لی گۆلی شاعیرانی دیکه‌ هه‌له‌نه‌مژنی و سوودیانی لێ وه‌رنه‌گرێ، ناتوانی به‌به‌هره‌ رووته‌که‌ نه‌نجامی باش به‌ده‌سته‌وه‌ بدات، نه‌وه‌تا (پۆل قالیری) ی شاعیری گه‌وره‌ی فه‌ره‌نسا ده‌لتی: (هیچ شتی هینده‌ی هه‌لمژنی بیروپرای خه‌لک په‌سه‌نایه‌تی نووسه‌ر ده‌رناخا، شیر ته‌نها چه‌ند کاوړتکی هه‌زم کراوه‌ و هیه‌چی تر) (٤) که‌واته‌ نه‌گه‌ر شیخ نووری سوودیشی وه‌رگرتی، نه‌و زیاتر ته‌نکید له‌سه‌ر په‌سه‌نایه‌تییه‌که‌ی ده‌کاته‌وه‌ له‌وه‌ی شتیکی تازه‌ی هیناوه‌ته‌ ناو نه‌ده‌بی کوردی و به‌م کاره‌شی زیاتر نه‌ده‌بی نه‌ته‌وایه‌تی ده‌وله‌مه‌ند کردوه‌.

نه‌وه‌ش به‌دوور نازانم شیخ نووری له‌ ژبانی خۆیدا چه‌زی له‌ شیعرێ جه‌ماعه‌تی (نه‌پۆلۆ) و (مه‌هه‌جر) کردبێ. شیعرێکی (ئیلیا نه‌بوو مازی)یشی کردوه‌ به‌کوردی، هه‌رچه‌نده‌ شیعه‌که‌ میترووی به‌سه‌روه‌ نییه‌، تا بزانی که‌ی وه‌ریگێتپاوه‌، به‌لام پێ ده‌چی له‌ پاش چه‌لکه‌نه‌وه‌ کردبیتی به‌کوردی، نه‌مه‌ش نه‌وه‌ ده‌گه‌یه‌نێ زووتر شیعرێ نه‌مانه‌ی خۆتندبیتته‌وه‌ و ناگای لێیان بووبی، بۆیه‌ (شیخ نووری) له‌و سه‌رده‌مه‌دا که‌ هه‌لگری (بییری نوێ) بووه‌ و له‌ هه‌موو بیروپرایه‌کی پتیشکه‌وتوانه‌ی سه‌رده‌مه‌که‌ی خۆی ناگادار بووه‌ و به‌پیر هه‌موو

(*) له‌ دوا‌ی به‌چاپ گه‌یاندنی دیوانی نه‌م شاعیره‌ و له‌ سایه‌ی بیهینی شیعه‌کانی شیخ نووری، باری نووسه‌ر کاک نه‌حمه‌د تاقانه‌ که‌ توڕکیزانیتکی باشه‌ به‌دوو ژماره‌ له‌ گوڤاری پامان-ی ژماره‌ (٤١) - (٤٢) دا به‌ناوونیشانی (توفیق فیکره‌ت و شاعیره‌ نوێخوازه‌کانی کورد) بۆیه‌که‌م جار به‌راوردیکی له‌ نێوان چه‌ند شیعرێکی شیخ نووری و توفیق فیکره‌ت کرد که‌ له‌ دوا‌ییدا به‌کتیبه‌ش له‌ چاپی دا. نووسه‌ر هه‌ولێ داوه‌ زانستیانه‌ و له‌ نه‌نجامی به‌راوردکردنی شیعرێ نه‌م دوو شاعیره‌ نه‌م کاریگه‌رییه‌ پوون بکاته‌وه‌.

(٤) نه‌ده‌بی به‌راوردکاری - عه‌زیز گه‌ردی - له‌ چاپکراوه‌کانی کۆری زانیاری کورد، به‌غدا ١٩٧٨ -

جوولانه وهیه کی ئه ده بی تازه وه چوه.

هه رچه نه ده (شیخ نووری) له زووه وه به هه ری شیعی ته قیوه ته وه و دهستی داوه ته شیعی نووسین، به لام شیعی ئه و قوناغه سه ره تاییه ی سه رجه م بزر بووه و شیعی سالانی بیست و سه رووتیش، ئه وه نه ده ی ده رفه تی بۆ لوا بی و سیاسه تی ئه و سه رده مه ڕێگه ی پی دایق بلاوکرانه ته وه، ئه مه ش بۆ خۆی ژۆر بریاری ره خه بی هه لده وه شیئیه ته وه، چونکه که سیک له و ته مه نی مندالی و میتره مندالییه دا موماره سه ی نووسینی شیعی کردبێ، گومانی تیدا نییه شیعه کانی له سه ر دا بونه ریتی باوی ئه و سه رده مه نووسیوه، ئه و جا بمانه و ئه و نه مانه و ئه و شیعی ئه و قوناغه سه ره تاییه ی ده بی مۆرکی لاسایه کردنه وه ی پتیه دیار بی. هه رچه نه ده شیعه کان له بهر ده ستدا نین، به لام شاعیر له و جوۆه سه ره تایانه وه، به هه که ی گه وه ره ش بیت، ناتوانی به هۆی پتیه گه یشتنی که ره سه ته ی ده رپین و تیروانی شیعی یه که سه ر شیعی ریکی بالای دوور له لاسایه کردنه وه بنووسی، ئه مه ش له بهر کامل نه بوون و پتیه گه یشتنی که ره سه ی ده رپینه کانی.

شاعیر ژۆر جار به رانه ر (ده رپین)، (لیکدانه وه ی ده روون) و (قسه ی زمان) ی له یه کتر دوور ده که ونه وه، بۆیه په نا ده با ته به ر شاعیری کی دیکه جوانتر و گه وه تر ته عبیری کردبێ و تینوویتی کو له واری ته عبیری خۆی پی ده شکیتنی، لیته دا شیخ نووری نه گه ر شاعیری کی لاسایه که ره وه ش بیت، ئه وه له و قوناغه سه ره تاییه ی لاسایه کردوه ته وه، له دوا ی ئه وه به ره به ره به هه که ی پتیه یان دووه و ڕۆشنبیری شیعی و موماره سه کردن، که ره سه کانی زیاتر له لا پتیه یان دووه. له و شیعه رانه شدا که ده ست ئیمه که وتوون و له ڕۆژنامه کانی دوا ی سالانی (۱۹۲۰) بلاوی کردوونه ته وه، ئه وه نه ک به ته نیا دهنگی راسته قینه ی شیخ نووری ده بین و به شاعیری کی لاسایه که ره وه ی نازانین، بگه نه گه ر به چاوی کی مه وزووعیانه وه سه یری به ره مه ی سه ره تاییه ی شاعیرانی دوا ی خۆی بکه ین، ئه وه بۆمان ده رده که و ئه که هیچیان سه ره تاکه یان له کار تی کردنی شیعه کانی (شیخ نووری) دوور نه بووه، ئه م کار تی کردنه ش له وتاری تایبه تی و سه ره خۆدا ده توانین ده ستی شان بکه ین.

خویندنه وه یه کی وردی ئه و شیعه سه ره تاییه یانی شیخ نووری که له ڕۆژنامه ی (پیشکوهتن) و (ژبانه وه) و (ڕۆژی کوردستان) دا بلاوکرانه ته وه، ئه وه مان بۆ دووپات ده که نه وه که شاعیری که خاوه نی به ره و توانایی شاعیری و دهنگی جیاوازی خۆیه تی. ئه و دهنگه له شیعی کوردیدا نییه و لاسایه هیچ شاعیری کی نه کردوه ته وه له گه ل ئه و

پایه‌ی (د. کامیل به‌سیر) یش یه‌ک ناگرمه‌وه که نووسیویه‌تی: (له هیچ سه‌رچاوه‌یه‌کی بیتگانه به‌گشتی و تورکی به‌تاییه‌تی که ره‌سه‌ی به‌ریاکردنی بزووتنه‌وه‌که‌ی به‌چنگ نه‌هیناوه) (۵) چونکه وه‌ک روونم کرده‌وه موترویه‌کردنی نه‌ده‌بی نه‌ته‌وایه‌تی و سوود وەرگرتن له سه‌رچاوه‌ی بیتگانه به‌خه‌وش ناژمیتردی، با له‌گه‌ل نه‌و پایه‌شی بم که ده‌لتی: (هۆشیاران هه‌ستی به‌مۆری لاساییکردنه‌وه له هۆنراوه‌ی دێزینی کوریدا کردووه و ناگای له هۆیه‌کانی بووه و پتگای تازه‌کردنه‌وه‌ی زانیوه و مه‌به‌ستی هونه‌ری و ناوه‌روکی له‌م تازه‌کردنه‌وه‌یه‌ی ده‌ستیشان کردووه و نه‌مجا بریاری بزووتنه‌وه‌که‌ی داوه) (۶).

له سالی (۱۹۲۰) دا که به‌سه‌ره‌تای تازه‌بوونه‌وه‌که دانراوه چوار دانه شیعی (شیخ نووری) مان له‌به‌ر ده‌سته که نه‌ویش له پۆژنامه‌ی (پیشکەوتن) ی سالی (۱۹۲۰) دا بلاوکه‌راونه‌ته‌وه. نه‌و کاته‌ش ته‌مه‌نی (۲۴) سال بووه، ناچیتته عه‌قله‌وه (شیخ نووری) پیش نه‌و ته‌مه‌نه بی به‌ره‌م بووین. وه‌ک خۆشی ده‌لتی: (زۆر مندال بووه که شیعی وتووه). که‌وا بوو به‌ره‌می مندالی و میتردمندالی و لاویتسیه‌که‌ی تا ده‌گاته ته‌مه‌نی (۲۴) سالان له‌ناوچووه. وه‌ک ده‌رده‌که‌وئ کولتوری عه‌ره‌بی ئیسلامی، به‌هۆی خۆتندنی له‌هوجره که خۆتندنی باوی نه‌و سه‌رده‌مه‌ بووه و قوولبوونه‌وه له‌ ناو نه‌و کولتوره، وای کردووه وه‌ک ئیشاره‌ت پێدان ئهم پۆشنبیرییه له شیعه‌کانی شیخ نووری ده‌رکه‌وئ، هه‌ندئ جاریش ته‌میکێ سۆفیانه به‌ته‌نکی له‌سه‌ر رووی شیعه‌کانیدا خۆی بنوێت، نه‌مه‌ش به‌لگه‌ی نه‌وه‌یه (خۆتندنه‌وه) کۆکردنه‌وه‌ی زانیاری و پۆشنبیری نه‌بووه له‌ لای، به‌لکو له‌گه‌ل نه‌و پۆشنبیرییه تیکه‌ل بووه و به‌قوولی چوه‌ته بنجوناوانی و کردوویه‌تی به‌به‌شیک له‌ تیروانین و تاقیکردنه‌وه‌ی شیعی خۆی، وه‌ک له‌م چوارینه‌یه‌دا ئهم ته‌مه سۆفیانه‌یه ده‌بینین:

نووریکه که دیده، هه‌ددی بینینی نییه
ناگر له به‌را به‌ری ئاوا تینی نییه
زه‌رپاتی سیفاتی زاتی پر که‌ون و مه‌کان
نابینئ به‌دیده‌یه، که دوور بیننی نییه

(۵) شیخ نووری شیخ صالح له‌ کۆری لیکۆلینه‌وه‌ی وێژه‌یی و په‌خنه‌سازیدا - د. کامیل حه‌سه‌ن عه‌زیز به‌سیر- له چاپکراوه‌کانی کۆری زانیاری عیراق (ده‌سته‌ی کورد) به‌غدا، ۱۹۸۰ ل ۸۴.

(۶) هه‌مان سه‌رچاوه‌ی پیشوو ل ۸۴.

شیخ نووری وهک له کاریگه‌ری کولتووری ئیسلامی دوور نه‌بووه، عه‌قیده‌ی ئاینیشی به‌هیز بووه. شیعره‌کانی له‌ گه‌ران به‌دوای پاکیتی و باسی مردن و عه‌ده‌م و گۆڕ و دوورکه‌وتنه‌وه له‌ خۆشییه‌ ساته‌وه‌ختیه‌کانی ژبان و جیهانه‌ ماددیه‌که‌ی و پرواله‌ته‌ خه‌له‌تینه‌کانی بێهه‌ش نه‌بووه!

ئه‌مه‌ش بۆی هه‌یه‌ دیوتکی دیکه‌شی هه‌بێ که‌ لیتره‌دا وه‌ک په‌نجه‌نوما کردن ده‌بخه‌ینه‌ پروو، ئه‌و دیوه‌ش ئه‌وه‌یه: زۆر جار پرووکردنه‌ نووسینی ئه‌و جوۆره‌ شیعرانه‌ له‌ ئه‌نجامی هه‌لچوون و داچوونی ئه‌و شاعیرانه‌وه‌ سه‌ره‌له‌ده‌دا که‌ له‌ ژبانیا‌ندا پروو ده‌که‌نه‌ له‌زه‌تی دنیا‌یی. وه‌ک ده‌زانین شیخ نووری له‌ ژبانیدا مه‌یخو‌ریش بووه، عه‌قیده‌ی ئاینیشی تیدا بووه، په‌چاوکردنی لایه‌نه‌ ئاینیه‌که‌ بۆ ئه‌وه‌یه‌ ئۆخژن و ئارامی به‌ده‌روونی خۆی بدا، چونکه‌ له‌زه‌تی دنیا‌یی به‌لای خۆیه‌وه، له‌زه‌تێکی له‌ ناوچوو و راگوزاره‌، به‌لام ئه‌م جوۆره‌ شیعرانه‌ (ه‌یوای) پێ ده‌ده‌ن.

به‌هه‌رحال شاره‌زایی و ئاگاداری شیخ نووری له‌ میژوو و فۆلکلۆر و ئه‌ده‌بی نه‌ته‌وه‌که‌ی، یان خوتندن و دیراسه‌کردنی کولتووری عه‌ره‌بی ئیسلامی و شاره‌زایی په‌یداکردنی له‌ مه‌سه‌له‌ی عه‌رووز و هونه‌ره‌کانی په‌وانبێژی، ڕێگه‌ی لیئاگرۆ په‌نجه‌ره‌ به‌سه‌ر ئه‌ده‌ب و ڕۆشنبیری بێگاناندا بکاته‌وه، به‌تاییه‌تیش بۆ که‌سیک که‌ حه‌ز له‌ فیتروون بکات و زمانی گه‌لانی ده‌وروپشت بزانی. له‌به‌رئه‌وه‌یه‌ شیخ نووری تا مردووه‌ ده‌ستبه‌رداری ڕۆشنبیری گه‌لانی دراوسێ و دنیا نه‌بووه و لییان دانه‌پراوه‌ و به‌به‌رده‌وامی له‌گه‌ل ڕۆشنبیری گه‌لانه‌دا ژیاوه‌ و په‌یتا په‌یتا ئه‌و به‌ره‌مه‌ی به‌دلی بووبێ وه‌ریگتیپراوه‌. له‌ ئه‌نجامی ئه‌و ڕۆشنبیرییه‌ فراوانه‌ی (شیخ نووری) توانی زمانیتکی تازه‌، بۆ قوناغیتکی تازه‌ له‌ ژبانی میلله‌ته‌که‌ماندا بدۆزیته‌وه‌ و پێی بنووست. ئه‌و تازه‌ بوونه‌وه‌یه‌ش وه‌ک پرووم کرده‌وه‌ په‌گوریشه‌ی هه‌یه‌ و به‌ته‌نیا (ئه‌ده‌بی توورکی تازه‌) نییه‌، به‌لکو پێش ئه‌وه‌ له‌سه‌ر شانی (مه‌وله‌وی) و (نالی) ده‌ستی پێ کردووه‌ که‌ له‌ ناو به‌هره‌ و ڕۆشنبیرییه‌که‌یدا شوێنی تایبه‌تی بۆ ته‌رخان کردبوون. ئینجا ڕۆشنبیری شیخ نووری له‌ حوچه‌ و خوتندنی له‌سه‌ر ده‌ستی کۆمه‌لتی مه‌لای زانای ئه‌و سه‌رده‌مه‌ و له‌ پاشان پرووکردنه‌ خوتندنه‌وه‌ی ئه‌ده‌بی توورکی و فارسی و ته‌نانه‌ت (مه‌هجه‌ر) و (ئه‌پۆلۆ)ش به‌شیتویه‌کی که‌م یا زۆر جیتی سه‌رنجی شیخ نووری بووه، ئینجا (له‌سه‌ر ئوسوولێ غه‌رب) شیعرێ وتوو وه‌ک خۆی نووسیویه‌تی. ئه‌م پرایه‌ش بۆ خۆی ده‌یسه‌لمێنی که‌ تا‌قه‌ سه‌رچاوه‌ی تازه‌بوونه‌وه‌که‌ی (ئه‌ده‌ب و ڕۆشنبیری توورکی) نه‌بووه، به‌لکو ئه‌ده‌بی توورکی تازه‌ش له‌ ژێر کاریگه‌ری ئه‌ده‌بی تازه‌ و

راپه پښنی شیعرې نه ورووېی شیعرې خویان تازه کړدووه ته وه و کومه لټی شاعیرې نوڅوازی
 تورک جه ماعه تی (دیوان) و (شوعه رای فحری ناتی) یان پټکه وه ناوه. به دووړی نابینم
 (شیخ نووړی) به هوی شاره زایی له زمانی تورکیدا، جگه له شاعیرانی تورک ناگای له
 نه دهب و شیعرې نه ورووېاش بووېی و بیروړای په خنه یی روشنبیره کانیا نی خو ټند بیت ته وه.
 نه مانه ټیکړا بڼه مای تازه بوونه وه یان له لای دروست کړدېی. له م دوو به شه دا نه وه مان بو
 دهرده که وې، تازه بوونه وه له سهر دهستی شیخ نووړی ته نیا کاریگه ری نه ده بی تورکی تازه
 نه یه ټنایه ناو مان وه، به لکو کومه لټی هوی خودی و مه و زووعی له پستی بوون و بوونه
 سهر چاوه ی دامه زړاندنی سهره تای شیعرې کوردی تازه به خشمان!

بۆنەي ژنەينانى شېخ قادرى حەفید - ۱۹۲۲

وہستاوہکان: قادر ئاغای حاجی مەلا سەعید، عەبدولقادر سەعید (قالەی ئایشەخان)،
سالح زەکی ساحیبقران، عزیزەت بەگی وەسمان پاشا، سەید نووری نەقیب، محەمەد
ئاغای ئاورەحمان ئاغا، شېخ محەمەدی گولانی.

دانیشتووی پیزی دووہم: ئەحمەد موختار جاف؟، حەمەسەعید بەگی حەمەرەشید بەگ؟،
فایەق کاکەمین.

دانیشتووی پیزی یەکەم: عەبدوللا عادیل ئەفەندی، شېخ نووری شېخ سالح، عەبدوللا
عەونی، شېخ محیدینی شېخ رەشید.

شیخ نووری شاعیری ئەزموون

شیخ نووری شاعیرێکی داھێنەر و نوێخوازە، ڕۆشنبیریەکی هێچی لە داھێنانەکی کەمتر نییە، ئەگەر زۆر بالاتر نەبێت. ئەو ڕۆشنبیریەکی شێخ نووری لە شیعەر نووسین و بەردەوامبووندا هەناسەی درێژ کردووە. ئەگەر شاعیری چاک بریتی بێت لە (بەھرە + ڕۆشنبیری + ئەزموون و مەشقکردن لە نووسینی شیعەر) ئەو شێخ نووری زۆر لەو ڕەگەزانەو نزیكە، چونکە ئەویش شاعیرێکە توانست و بەھری لەگەڵ ڕۆشنبیری و خۆبەدەستە و هەولێ خۆپێگەیاندا گونجاندووە، تا توانیویەتی (خەیاڵ)ی شاعیرێکی بەدەستەلاتی دەسکەوتی و بەروانییەکی فراوان و ھەمەلایەنەو ھەرواڵێستە ژيان و لە گۆشەنیکای بۆچوون و خەیاڵی خۆلقینەرانی خۆیەو ھەری بکات، ئەمە حەقیقەتێکە ئەگەر لە چەند شیعەریکیشیدا ھاتبێتە دی، کەس ناتوانی لاری لێ ھەبێ، یان گومان لە بەھرە و توانایی و بەخششی بکات.

شیخ نووری ناوی شاعیرێکە لە ناو دەیان شاعیردا لیکۆلینەو و قەلەمی زانستی لە بەرانبەردا دەبێ بوەستی، لەبەرئەوێ سەرەتای ڕاپەرینیکی گەورە و تەکانیکی بەھیزی شیعەری کوردی ناوچەیی سولەیمانی پێ دەستنیشان دەکەیت. سالتیک بەر لەوێ شێخ نووری ئەو سەرەتایە دابنێ، ڕاپەرینیکی سیاسی لە سەرتاپای کوردستاندا دەستی پێکرد و بۆیە کەمێن جار دەرگای ھەلمەت و ھێرش بردنی چەکداری بۆ گەلی عێراق لە تیکۆشانی جەماوەردا خستە سەر گازەرای پشت. وەک لە شۆڕینیکی دیکە ئەو کتێبەمان وتمان، ئەو ڕاپەرینە بوو ھۆی ھەڵتەکاندنی کۆمەڵێ بنەمای سیاسی و کۆمەڵایەتی و کۆمەڵێ بنەمای تازە جێگەیان گرتەووە. ھۆی سەرەکی ئەو ڕاپەرینە جەماویریە و ھۆشیاربوونەوێ خەلکی بوو لە کوردستان، چونکە ھەستی نەتەواوەتی زیاتر لە لایان چەکەری کردبوو و ھەستیان بەچەوسانەو و ژێردەستەیی خۆیان دەکرد. ئەمەش لە سایە ئەو گۆڕانە بنەرەتییانەو بوو کە سەرپاکی جیھانی گرتەووە لە زۆر لاوہ خەباتکردن لە پێتاوی سەرەخۆیی و یەکسانی و مافی پەروای ئەو میلەتە ھاتە کایەوہ. ئامانجی زۆری ئەو شۆڕشانەش لە جەوھەردا یەکی دەگرتەووە و دەبوو یەک زنجیرە لە یەک دانەپچراو لە خەباتی ھاوہشیاندا بۆ دەرچوون لە چنگی ئیمپریالیزم و داگیرکەرەکان، کە خەریکی ژێردەستە کردن و دەستەمۆکردنی ئەو گەلانە بوون. شۆڕشی ڕزگاریخوازانە

گهلانیش له جه وهه ردا دهستنیشان کردن و پهنگ رشتنی چاره نووسی خویان بوون به دهستی خویان. کوردیش یه کتیک بوو لهو نه تهوانه، که له چاره کی یه که می نهو سه دهیه دا که وته خهبات بو نهو مه بهسته و قوربانیدان له پیناویدا. سه ره تای نهو سالانه ی که دهوله تی عوسمانی نه ژنوی دادا و له پهروو کهوت و میلله تانی سه ر به نیمپیراتۆریه ته که یان که وته خویان، تا نهو بوو خویان و هاوپه میانه کانیان جهنگه که یان دۆراند.

له سالی (۱۹۱۷) ئینگلیز هاته عیراق، به هاتنی نهوان گهلانی عیراق به گشتی و کورد به تاییه تی زوو له فاک و فیکیان گه یشتن، بۆیه وهک «د. ن کوتلوف» میژوونووسی به ناویانگی رووسی نووسیویه تی: «گهلی کورد به وهی که له پاپه پینی ۱۹۱۸-۱۹۱۹ دا پیشه نگی جوولانه وهی گهلی عیراق بوو نه خشیکی گرنگی له ناماده کردنی پاپه پینی سالی (۱۹۲۰) ی عیراقددا دیاری کرد». هه ر لهو کاته وه پاپه پینی جه ماوه ری به سه ره کایه تی رابه ری بزووتنه وه (شیخ مه حمود) ی نه مر دژی ده سه لاتی داگیر که رانی تازه دهستی پیکرد، شیعی کوردیش که وته ته کاندنی نهو ته پوتۆزه ی چهند سال بوو به بالایه وه نیشتبوو، بزووتنه وه کهش له سه ر دهستی یه کتیک له موونه وه ره کانی نهو سه رده مه چاری بۆ ژیان کرده وه، که نهو موونه وه ره له نزیکه وه ناگای له باری سیاسی و کۆمه لایه تی و رۆشنبیری میلله ته که ی خۆی و ده روپشته که ی بوو، نهو بوو شیخ نووری ده ستپیشخه ری کرد له نووسینی شیعی تازه و له لاپه ره تازه کانی نهو میژووه تازه یه دا جینگه ی شیایوی بۆ کرده وه.

میلله تی کورد هه ر له رتگای زانینی زمانی تورکییه وه ناگاداری بزووتنه وه ی سیاسی و نه ته وه یی گهلان نه بوون، موونه وه ره کان هه ر لهو ده لاقیه وه له سه ر تاقیکردنه وه ی شیعی تورکی وهستان و تام و بۆ و هه ناسه ی شیعی هه نده رانیشیان هه ر له په نجه ره ی نهو زمانه وه بۆ هات. شیخ نووری وهک نووسیویه تی: «نهو ی ئینقیلابی به سه ر نه ده بیاتی کوردیدا هیناوه و له سه ر ئوسوولی غه رب شیعی وتوه، نوورییه». بیتگومان شیعی تورکیش له ژیر کارتیکردنی پاپه رینه کانی شیعی نه رووپا، شیعی خویان تازه کرده وه، به شتکی زۆری نهو شیعه تازانه و بیروپا ره خه بییه کانیان کردوه به تورکی، نهوانیش ورد ورد که وتونه ته خوتندنه و یان و سوودیان لهو ته وژمه تازه یه وه رگرتوه. شیعی کوردیش به پیتی نهو بارودۆخه ی بۆی ره خسابوو، به هۆی (شیخ نووری) خرپنی تازه کرایه ناو ده ماره کانییه وه.

هۆی سهره‌کی سه‌پاندنی ئهم بزوتنه‌وه‌یه بۆ نه‌مان و پرووخانی ئهو کۆله‌گانه ده‌گه‌پته‌وه، که له‌ پرووی سیاسی و کۆمه‌لایه‌تی و رۆشنبیری کۆمه‌لتی کوردده‌واری پتیه به‌ند بوو، پرووخانی ئهم کۆله‌گانه‌ش خۆ پانه‌گرتنیانه له‌ به‌رده‌م ته‌وژم و شالاوی ئهو بزوتنه‌وه تازیه. ئهم بزوتنه‌وه سیاسیه تازیه‌یه له‌ کوردستانی عیراقدایه‌ریا بوو له‌ خۆیه‌وه سهری هه‌لته‌دا، به‌لکو به‌هۆی کۆمه‌لتی بارودۆخی مه‌وزووعی و خۆیی هاتنه‌ گۆڕی، نه‌ویش له‌ لای خۆیه‌وه کارتیکی وای کرد که شیعری کۆله‌گه‌یی - کلاسیکی خۆی له‌ به‌رده‌م ئهو پاته‌کان و هه‌ژانه‌ قوول و گه‌وره‌یه پانه‌گرتی، بگره‌ نه‌ویش وه‌ک چه‌کیکی خه‌باتکردن و گه‌وره‌کردن و هه‌لایسانی زیاتری (مه‌سه‌له) نه‌ته‌وه‌یه‌یه‌که رێژایه‌ ناو پرووباری خه‌باتی سیاسی و هه‌ر له‌وه‌وه نه‌زموونی شیعری تازیه‌ که‌وته‌وه، به‌لام له‌سه‌ر ده‌ستی که‌ستیک که هه‌لومه‌رجی ئهو تازیه‌کردنه‌وه‌یه‌ی تیدا بوو، تا بتوانی رۆشنبیری باوی ئهو سه‌رده‌مه رته‌ بکاته‌وه و به‌شیه‌یه‌کی تازه‌تر له‌ ئامانج و چه‌مکی شیعری بگات.

پاستیه‌که‌ی تا ئیستا که له‌ به‌ر نه‌نووسینی میترووی نووسینی شیعره‌کانی شیخ نووری، یان به‌هۆی ده‌ست نه‌که‌وتنی کۆمه‌لتیک شیعری دیکه‌ی ئهو شاعیره، نه‌متوانی له‌ خۆمه‌وه یه‌که‌م شیعری شیخ نووری ده‌ستنیشان بکه‌م که له‌سه‌ر رێچه‌کی تازیه‌ نووسیه‌یه‌تی، چونکه به‌پیتی ناگاداری ئیتمه‌ شیخ نووری به‌ره‌مه‌میک ئیجگار زۆری فه‌وتاه‌وه، وه‌ک خۆشی ده‌ریخستوه (زۆر مندال بووه که شیعری وتوه) ئهم پاستیه‌یه‌ش بۆ خۆی به‌لگه‌یه‌ که ژماره‌یه‌کی زۆر له‌ شیعره‌ سه‌ره‌تاییه‌کانی گووم بوون یان ده‌ست ئیتمه‌ نه‌که‌وتوون. ئه‌مه‌ش بۆ نووسینی رهنه‌ و لیکۆلینه‌وه، به‌ریاره‌ رهنه‌یه‌یه‌کان به‌درشتی و ناکاملی ده‌هیلته‌وه. له‌ لایه‌کی دیکه‌وه پشتگوێ خستنی میترووی نووسینی شیعره‌کان و امان لی ده‌کات نه‌توان هیلته‌ به‌یانی پیتشکه‌وتن و دواکه‌وتنی شیعری شیخ نووری ده‌ستنیشان بکه‌ین، به‌پێچه‌وانه‌ی مامۆستا (گۆزان) هه‌وه که وه‌ک له‌ پیتشه‌کی دیوانه‌که‌یدا نووسراوه: «ئیمه‌ پێ بزانی گۆزان شیعری بلانه‌کراوه‌ی زۆر که‌مه، هه‌رچی وتوه له‌ گوشار و پۆژنامه کوردیه‌کانی ده‌روه‌وه و ناوه‌وه‌ی عیراقدایه‌ریا بکراوه‌ته‌وه»^(١).

شیخ نووری وه‌ک نینسان و وه‌ک شاعیر شیر و خه‌تی پاره‌یه‌کن و ناتوان له‌ یه‌کیان جودا بکه‌ینه‌وه، واته‌ ژبانی له‌ ناو شیعره‌کانیدا، شیعره‌کانیشی له‌ ژبانییدا هاوکیشه‌یه‌ک

(١) دیوانی گۆزان - سه‌رجه‌می به‌ره‌مه‌می گۆزان - به‌رگی یه‌که‌م - ١٩٨٠ به‌غدا، چاپخانه‌ی کۆری

عیراق - له‌ بلاوکراوه‌کانی یه‌کیتی نووسه‌رانی کورد ل م.

پټکده ټين. ژباني خوښي چندان لاپره‌ي ژباني ميلله ته‌ک‌ي و نه‌و سهرده مه‌ي که تپيدا ژباوه. شاعير له سهرده ميکدا ژباوه و چاوي هوښي کردووه ته‌وه، که کارتيکردنيکي زوري له سهر ژبان و بهرهمي به‌جتي هيتستوه. نه‌و کارتيکردنه‌ش ههر هه‌مان کارتيکردنه به‌سهر گه‌لي کوردماندا، به‌لام له لاي که سيکي وهک نه‌م که چه‌کي شيعري به‌ده‌ست بووه، هه‌ولي داوه نه‌و ژبانه بکات به‌به‌شپک له شيعره‌کاني و بيگوشيته ناو بهرهمه‌کاني و بپيته هويټنيک بويان. نه‌و رووداوانه به‌شپکي گرنګ له نه‌زموني شيعري شتيخ نووري پټکده ټين و بوونه ته به‌شپک له تيروانين و بوون و خودي نه‌و، بهرهنګار بوونه‌وي نه‌و رووداو و سهرده مه‌ي تپيدا ژبا، واي لټي کرد بيټي به‌شاعيري (نه‌زمون- تجربه)، بويه ده‌ترانم بلټيم نه‌زموني شتيخ نووري بيتجګه له چاووګه روښنبريه‌کاني بيني پتوه ناوون و سوودي لټي وه‌گرتون، به‌هره‌ي شاعيرايه‌تي و خوټندنه‌وه و نه‌زمونيکي زيندو، که سايه‌تي شيعري شتيخ نووري پټکده ټين، که نه‌زمونه‌ک‌ي له ژباني خوښي و ده‌روپشته‌ک‌ي وه‌گرتوه، وهک که سيکي که له ناو رووداوه‌کاندا ژبايټي و به‌چاوي شاعيريکي هوښيار و به‌ده‌سه‌لات له شيعردا به‌رجه‌سته‌ياني کردبي و به‌هوښي نه‌زموني ژبانه تاييه‌تپيه‌ک‌ي، نه‌زمونه شيعرييه‌ک‌ي خوښي ده‌وله‌م‌ند کردووه و نه‌يوستوه وهک شاعيريکي سهر به‌ميلله له نه‌زمونه‌کاني ژبان دايبيرټي و له‌سهنګه‌ري گه‌له‌ک‌ي بچيته ده‌روه، ههر نه‌وه‌ش واي لټي کردم ناوي بنټيم شاعيري نه‌زمون.

شتيخ نووري ته‌نيا پشتي به‌نه‌زموني ناو کتيټ به‌ستوه، که نه‌م جوړه نه‌زمونانه، زياتر نه‌زموني زيهنين و رووي له روښنبري ناو کتيټ به‌پشتي له واقيع و که‌ره‌سه‌کانيه‌تي، چونکه نه‌و له‌گه‌ل هه‌موو نازار و ناواتيکي ميلله ته‌ک‌ي بووه. له بورجيتکي به‌رزه‌وه سه‌يري ژباني نه‌کردووه و بوي نه‌روانيوه. هه‌ولي به‌رده‌وامي داوه ناسوي فراوان له به‌رده‌م شيعره‌کانيدا بکاته‌وه و بدوزيته‌وه، نه‌مه‌ش به‌هوښي به‌ستنه‌وي به‌ره‌مه‌کاني به‌رووداو و به‌سهرهات و خه‌باتي ميلله ته‌ک‌ي يوه بووه. نه‌زموني ژباني گه‌له‌ک‌ي له ناو بير و ناخ و ويژدانيدا جتګه‌ي خوښي گرتوه، به‌مه‌ش توانيويه‌تي به‌شيعري په‌سهن و راستګويانه‌وه گوزارشت له‌و خه‌ون و خوليا و ناواتانه بکات.

شتيخ نووري شاعيريکي (کسبي) نه‌بووه، شيعر نووسيني له نه‌نجامي خوټندنه‌وه ده‌سکه‌وتبي، يان هاتبي شه‌ري پي فروشتبي و زوري له خوښي شيعر داينټي، به‌لکو شيعر له کانګاي دلپيه‌وه هه‌لقوولاوه و له ناخي ده‌رونيپيه‌وه هه‌لچووه و به‌خوږي دايرشتوه، شاعيريکي شيعر سوار و به‌ده‌سه‌لات بووه، به‌رانېر به‌وشه و ته‌عبير دانه‌ماوه

و شیعر له دلاییه وه قهلبه زه‌ی داوه و ئهم سیفه ته زاتییه‌ی تهرخان کردووه بۆ ژیا‌نی گه‌له‌که‌ی و دلی شیعر ی ههر بۆ ئه‌و مه‌سه‌له‌یه‌ی میله‌ته‌که‌ی لی‌ی داوه. تا دوا هه‌ناسه‌ی شیعر له‌ وێژدانیدا ماوه‌ته‌وه و ئاگری شیعر له‌ دلیدا نه‌کوژاوه‌ته‌وه و ئاوی رۆژگاریش نه‌یتوانی پشکو‌ی شیعر له‌ دل و ده‌روونیدا بکوژنینه‌ته‌وه. به‌دی کردنی ئهم لایه‌نه‌ش له‌ شیعره‌کانی شیخ نووری وا له‌ لیتوتژه‌ره‌وه ده‌کات پانتاییه‌که‌ی زۆر له‌ نووسینه‌کانی بۆ لایه‌نی (ریالیزم) له‌ شیعر ی ئه‌و شاعیره‌دا تهرخان بکات. هه‌تا میله‌ت فهره‌ه‌نگه‌که‌ی وشه‌ی (نا)ی تیدا بێت له‌ به‌خشش و داهیتان ناکه‌وێ. تا داهیتان به‌پێوه بوه‌ستن، گۆران و شو‌رش و میله‌ت به‌رده‌وامن و به‌پێوه ده‌هه‌ستن و ئه‌زمونه‌کانیان تیکه‌لی ئه‌زمونه‌ شارستانییه‌کانی ئاده‌میزاد ده‌کهن. ئه‌و ئینقیلابه‌ی شیخ نووری له‌ سه‌ره‌تای ئهم سه‌ده‌یه‌دا گێپ‌رای و سه‌رکر‌دايه‌تی کرد، به‌پێوه وه‌ستان و زیندوو‌یتی ئهم میله‌ته‌ نه‌به‌زه‌یه که هه‌رچه‌ند له‌ ژێر چنگی وه‌یشوومه‌کانی رۆژگار رزگاری نه‌بووه، به‌لام میله‌ته‌تیکه‌ له‌ به‌خشش نه‌که‌وتوه.

شیخ نووری به‌ته‌نگ پێداو‌یستیه نه‌ته‌وايه‌تی و شارستانییه‌کانی ئهم چاخه‌وه چوه، بۆ ئه‌وه‌ی له‌گه‌ڵ ئه‌و راپه‌رینه سیاسیه، بته‌وانی به‌هۆی داهیتان و رۆشنیری، خۆی له‌ گیانی سه‌رده‌مه‌که‌ی نزیک بکاته‌وه، تا شیعرێک بلی به‌قه‌ده‌ر ئه‌وه‌ی خزمه‌تی ئیستای ده‌کات، ئه‌وه‌نده‌ش له‌ ده‌رگای داهاتوو بدات و خۆی له‌ جوولانه‌وه‌ی میژوو دانه‌برێ، بۆیه زۆر زیره‌کانه له‌ مه‌نتیقی پێشکه‌وتن و گۆرانی کۆمه‌ل و سه‌رده‌مه‌که‌ی گه‌یشته‌وه، ئینجا توانیوه‌تی تیکه‌لی بێی و پالپه‌شتی بکات. به‌روانیی تازه و جو‌ره‌ ده‌رپینتکی تازه‌تره‌وه ئه‌و تیکه‌یشتنه‌ی خۆی خسته‌ روو. هه‌ولێ دا له‌ نیشتمانی داهیتان و کاتی داهیتان و تازه‌یی دانه‌برێ، چونکه ده‌یزانی بزوتنه‌وه‌ی میژوو ده‌یداته دواوه. له‌ دوایدا چوه ناو ئه‌و نیشتمانه و زه‌فه‌ری پێ برد، له‌ ئه‌نجامی تیکه‌یشتن له‌ جه‌ده‌لی میژوو، توانی رابردوو تێپه‌رینتی و تازه‌بوونه‌وه بگرتنه‌ باوه‌ش، که ئه‌و جه‌ده‌له‌ بێ سنووره ده‌یسه‌پینتی. شیخ نووری له‌ زمانی سه‌رده‌می خۆی نه‌گه‌یشته‌بێ هه‌رگیز نه‌یده‌توانی به‌ده‌نگ ئه‌و داوايه‌وه بچیت!

قه‌باره‌ی بوونی میله‌ته‌تیک که رۆژ له‌ دوا‌ی رۆژ روو له‌ گه‌وره‌ بوون ده‌کات به‌هۆی ئه‌وه‌یه که ئه‌و میله‌له‌تانه به‌زمانی تازه‌ گوزارشت له‌ سه‌رده‌می خۆیان ده‌کهن. میله‌ته‌تیک دان به‌بوونی زمانیتکی تازه‌دا نه‌نێ بۆ ئه‌وه‌ی رهنگی چاره‌نووس و مه‌سه‌له‌که‌ی خۆی پێ برێژی و خه‌ون و ئاواته‌کانی پێ بنووسێ، ئه‌و میله‌له‌ته‌ روو له‌ نه‌مان و قه‌تیکه‌وتنه. شیخ نووری

ههستی به ههسوو ئەمانە کردووە، بۆیە داواپەکانی ئەو قۆناغە ی بە ئەمانەتەو بە جێ هێناوە. ئەو زمانە تازەییە شیخ نووری خەونی کوردی پێ تومار کرد، زمانیکە خۆینی چارەنووسی خۆی دەدا، چونکە زمانی داهاوو و پاشەپۆژه. زمانی پابردوو نییە، شتەکانی پێ گێڕە بکاتەو. ئەو زمانەش نییە لە ولاتیکی دیکەو قەرز کرابێ و خوارزاییتەو، بەجۆری وەک پەشەبایەک پەگوپشە و پەسەنایەتی ئەوی هەلکەندبێ، ئەگەر زۆر کەسێش هەبێ ئەمە وای تێبگەن، من تازەبوونەو هەکی شیخ نووری بەحەلال زاده دەزانم، چونکە زادهی واقعیکی دیاریکراوی سەردەمیکی ژبانی کوردە و لە واقعی شیعری کوردی دانەپراوە.

ساتوسەوای شیخ نووری لەگەڵ شیعری تازە، ساتوسەوای خۆتەرتیکی ھۆشیاری سەردەمە کە بەقەدەر ئەوێ شت وەرەگرن، ئەوەندەش هەست دەکەن کەوا پێویستە شت بدەن و بەخششیان هەبێت. ئەمەش دیاردەیکە شارستانی چاکە و هیچ پەخنە و گەلبیەک قبوڵ ناکات. ئەم شاعیرە پۆشنبیرە زوو دەرکی بەو کرد شێوی شیعری تازە، پێویستی بەروانیی تازە بۆ ژبان و بوون و مەرۆف. من لە لای خۆمەو لەگەڵ ئەو دا نیم «تازەکردنەو» تەنیا لە شێوەدا بەرپا بێت، ئەگەر لە پێش هەموو شتیکەو پێویستی شاعیرە کە نەگۆڕی و ئەو پێویستە بەهۆی پۆشنبیریەو لە پەگەو هەلکەتەکت، ئەو تا شیخ نووری خۆشی لەو پێوایە دایە کە روونکردنەوێ ئەو بزوتنەوێ ئەو پەییامی «تەجەدودپەرورەکاغان» و دەلی: (لە پێشەو پەچا ئەکەم ئەم قەسە کە ئەیکەم، حەملی نەکەنە سەر خود فرۆشی. «هێناوە و جووودی ریسالەیکە ئەدەبیی کوردی لەسەر شانی ئەدیب و تەجەدودپەرورەکاغان بەلزوومێکی قەتعی ئەزانم» حاشا سومە حاشا من نالێم ئەدیب، من نالێم شاعیرم، بەلام لەبەر ئەوێ لە مندالیمەو فیکرم نیشتیغالی لەگەڵ ئەدەبیاتدا بوو بەتەتبوعات نەختی شارەزاییم هەیه و ئەم شارەزایییە دائیمەن سەوقی ئەوێ کردووم کە لەم عیلمەدا کە هێشتا بەزمانی کوردی نەنووسراوەتەو ریسالەیکە تەئلیف و تەبع بکەم. مەعەل تەئەسوف وەزعییەتی خۆسییەم و دەست نەکەوتنی شیعری شاعیرە کۆن و تازەکاغان بوو بەئەسبابی تەئەخوری ئەم تەشەبوسە خێرە) (٢) ئەم قەسەییە شیخ نووری کە سەرەتایە کە بۆ پۆژنامە ی (ژبان) ی نووسیوە، کۆمەڵی لایەنی جۆرەجۆری

(٢) پۆژنامە ی ژبان، ژمارە (٢٠) ی سالی (١٩) (١١) ی ذی القعدة ١٣٤٤، (١٠) ی حوزەیران ١٩٢٦ (بۆ دائیری عالیی ژبان تەقەیمە).

تیدایه که ئیمه له شوئنی دیکه دا دهستنیشانمان کردوو و لیږه دا لهم چەند نوقته یه دا خەستیان ده که یه نه وه:

یه گهم: گرته نه ستۆی په یامیکی شارستانی، که ئەم په یامه تا ئەو کاته بهو شتویه که س بزۆ نه چوو بووه مهیدان و خو له قهره دانی شیخ نووری بو ئەم بابه ته تازه یه، ههستکردنی رۆشنیریکی شارستانییه به پتووستی ئەم لکه له ئەده به که ماندا که کاتی هاتبوو ده باره ی بنووسری.

دوهم: نیشان دانی بێ فیزی و ته وازووع له لایه ن (شیخ نووری) یه وه که ئەم سیفه ته ش وهک سیبه ره که ی لیبی جیانه بووه ته وه تا رۆژی مردنی، رهنگه هه ر ئەم لایه نه ش بیت له ژبانی، که حەزی له خو بردنه پیتشه وه و هه لپه کردن نه کردوو، پایه و پله ی شایانی خو ی وه رنه گرتی. ئەوه تا خو ی ده لئی: «من نالیم نه دییم، من نالیم شاعیرم» ئەمه ش سیفه تی هه موو نه دییکه به گه و ره یی له په یامه شارستانی و میژوویییه که ی سه ر شانی خو ی گه یشتی.

سێههم: شیخ نووری هه ر له مندا لیبیه وه له گه ل هونه ری شیعر و نه ده بیات دا خه ریک بووه و «نیشتیغالی» کردوو، ئەمه ش شاره زایی ته وای له لا دروست کردوو و ئەو خبیره دوو رو درێژه هه لومه رچی ئەوه ی تیدا دروست کردوو خو ی له قه ره ی ئەو کاره بدات.

چوارهم: خو ئێند نه وه و رۆشنیری شیخ نووری و شو ئین پێ هه لگرتنی رۆشنیری سه ر ده م که وهک خو ی ده لئی: (به ته ته بوعات) ئەو شاره زایییه ی فیر کردوو له پال مه شق کردنی خو ی بو هونه ری شیعر.

پنجهم: رو وکردنی ئەم شاعیره بو چەند لایه نیکی رۆشنیری جوړاو جوړ و مشوور خو اردنی بو پرکردنه وه ی که له به ره کانی له ئەده به که ماندا، ئەم پهل هاو تشته ش بو لایه نه رۆشنیری به کان وای کردوو به ته نیا خو ی ته رخان نه کات بو شیعر.

شه شه م: رووی ده می کردوو ته «ئه دیبه ته جه دود په ره کان» و به پتووستیه کی گه و ره ی زانیوه ئەم نه دیبانه په یامه که یان به جی بگه یه نن و ئەم نه رکه راپه ر پێن، چونکه نووسین ده باره ی ئەم لایه نه له زمانی کوریدا نییه.

هه و ته م: شیخ نووری زووتر بیری لهم مه سه له یه کردوو ته وه، واته پیتش سالی (۱۹۲۶) و (۱۹۲۷) که وتاره په خه نییه کانی تیدا بلاو کردوو ته وه، به لām له بهر «وه زعی

تایبه‌تی» خۆی و نه‌بوونی که‌ره‌سته‌ی ته‌واو بۆ ئەم ئیشه‌ که «شیعری شاعیره‌ کۆن و تازه‌کانه» ئەم پرۆژه‌یه‌ی دوا خستوو.

شیخ نووری به‌ر له‌وه‌ی ده‌ست بداته «تازه‌کردنه‌وه» هه‌ستی به‌وه‌ کردوو، شیعری کوردی پێویستی به‌ته‌کانیکه‌، به‌لام پرۆژه‌ په‌خه‌یه‌یه‌که‌ی پیش کاری تازه‌بوونه‌وه‌که‌ نه‌خستوو، دواخستنی ئەم زنجیره‌ و تاره‌ په‌خه‌یه‌یه‌ زیاتر له‌ به‌رژه‌وه‌ندی بزووته‌وه‌ تازه‌که‌ بووه‌، چونکه‌ له‌ سالی (۱۹۲۶-۱۹۲۷)دا که‌ ده‌ستی کرد به‌بلا‌و‌کردنه‌وه‌یان، (تنظیرات)ه‌که‌ی له‌سه‌ر بۆشایی دانه‌نا‌بوو، به‌لکو‌کو‌مه‌لیک به‌ره‌مه‌ی شیعری نووسی‌بوو که‌ نوته‌ری تازه‌بوونه‌وه‌که‌ بوون و بوونه‌ نمونه‌ی پراکتیکی بۆ را و بۆچوونه‌کانی.

سیمایه‌کانی قوتابخانه‌ی شیعی نو

لهم به‌شدها پتویسته‌ئو خالانه بخه‌ینه‌وه به‌رچاو که به‌بنه‌مای شیعی تازه ده‌ناسرتن و سیمای‌ئو قوتابخانه‌یان رشتوو و ئهم سیمایانه‌ش له شیعی کلاسیکی جیای ده‌که‌نه‌وه. یان به (یاخییوون) و هه‌لگه‌رانه‌وه له‌سه‌ر دابونه‌ریت و ده‌ستوو و یاسایه‌کانی ده‌ژمیتردرتن. زۆریه‌ی ئهو خالانه‌ش که من لیته‌دا په‌نجه‌یان بۆ راده‌کیشم و ده‌یانخه‌مه‌وه بیرتان، له‌و بره‌یه‌ش دام شیعی تازه له‌سه‌ر ده‌ستی شیخ نووری به‌شیکێ زۆری ئهم خالانه‌ی تیدا به‌دی ده‌کرت، له‌ دواییشدا له‌سه‌ر ده‌ستی شاعیرێکی وه‌ک ماموستا (گۆران) په‌ره‌ی پێ درا و جیگیر کرا و به‌فراوانی له‌ ناو خوینه‌راندا شوینی خۆی کرده‌وه و خوینه‌ری زیاتر باوه‌شیان بۆ کرده‌وه و لێی کوژونه‌وه. ئهو خالانه‌ی لیته‌دا به‌رچاویان ده‌خه‌ین زۆریه‌مان پامان له‌سه‌ری یه‌ک ده‌گرێته‌وه. هه‌ر ئهو لایه‌نانه‌ که باسیان لێوه ده‌که‌ین ده‌توانرێ بکرتنه‌ که‌ره‌سته‌ی تیروته‌سه‌ل بۆ لیتوتیزینه‌وه‌ی جیا جیا له‌سه‌ر ئهو شاعیرانه‌ی ئهو قوناغه شیعییه‌ تازه‌یه‌یان دروست کرد و جیگیر کرد و ته‌نانه‌ت له‌ ژیر روشنایی ئهو خالانه‌وه ده‌توانرێ بزانی هه‌ریه‌که‌ له‌و شاعیرانه‌ ئهو خالانه‌ی ده‌یخه‌ینه‌ روو کامیان زیاتر تیدا ئامانجی پێکاوه. له‌گه‌ڵ ئهو به‌بالا‌برینه‌ نابێ ئه‌وه‌مان له‌ بیر بچیت که مه‌سه‌له‌ی (میژو)ی ئه‌نجامدانی هه‌ر کارێک نرخی خۆی هه‌یه، بۆیه پتویسته هه‌نگاو به‌هه‌نگاو به‌پیتی میژووی نووسینی شیعه‌کان بریاری په‌خه‌یی بدرێ و هه‌ر شته‌ به‌ریتته‌وه لای خانه‌ی خۆیه‌وه.

یه‌کیک له‌ هه‌نگاوه‌کانی ئهم بزوتنه‌وه تازه‌یه دروستکردنی هاوکیشه‌ی نێوان (شیوه و ناوه‌روک)ه. شیخ نووری ویستی شیعه‌ر بخاته‌ باوه‌شی ژیانه‌وه و له‌وتیه‌ چاو هه‌لبێتی، بۆیه ئالۆز بوونی ژبان و گه‌وره‌ بوونی (مه‌سه‌له‌)ی نه‌ته‌وه‌که‌ی و به‌یه‌کداچوونی رووداوه‌کانی سه‌رده‌مه‌که‌ی کارێکی وایان له‌ شیخ نووری کرد، به‌دوای به‌رگیکی تازه‌دا بگه‌ڕێ بۆ ئه‌وه‌ی خۆی له‌ زه‌خه‌فه‌ دوور بخاته‌وه و بۆ ئهو ناوه‌روکه‌ تازانه‌ شیوه‌یه‌کی گونجاو هه‌لبێزێ، تا بتوانێ له‌ جووتکردنی ئهم لایه‌نی (شیوه و ناوه‌روک)ه‌ شتوازیکی تازه‌ بدۆزێته‌وه، به‌رپێچه‌ و شتوازیکی جیاوازتر له‌ جاران شیعه‌ر بنووسێ. به‌روانییێکی تازه‌ی هونه‌ری و فیکری سه‌یری شیعی کرده‌وه، هه‌ر ئهو روانینه‌ وای لێ کرد به‌دوای سستمی ده‌ربڕینی تازه‌دا بگه‌ڕێ، بۆ دۆزینه‌وه‌ی شتوازی تایبه‌تی خۆی. شیخ نووری که

ههولێ دا هاوکتیشهی نێوان شێوه و ناوه‌ڕۆک رابگری و هه‌چیان له‌سه‌ر حیسابی نه‌وه‌که‌ی دیکه‌یان به‌رز نه‌بیته‌وه، شاعیرێکی ده‌سته وه‌ستان نه‌بوو، تا بڵێن به‌هونه‌ره‌کانی شیعری کلاسیکی نه‌وتراوه و له‌ ناچاریدا شیعری تازه‌ی نووسی، به‌لکو تێروانین و بیری گه‌وره و فراوانی به‌دوای شێوه‌ی ده‌رپرینی سووک و ئاسانتردا گه‌راوه. به‌لای منه‌وه شێخ نووری ته‌نیا شێوه‌یه‌کی تازه‌ی له‌ دارشتن و ده‌رپرینی شیعره‌کانیدا په‌یره نه‌کردوه، به‌لکو له‌ پال نه‌و شێوه‌یه‌شدا کوومه‌ڵێ به‌به‌تی تازه‌شی بۆ شیعری کوردی هه‌تایه‌ پێشه‌وه، که له‌مه‌و پێشتر له‌ ده‌رگای نه‌و به‌به‌تانه نه‌دراوه، نه‌م نه‌و به‌به‌تانه‌ی خسته به‌رگه‌یکه‌ی هونه‌ری و به‌که‌شه‌وه‌ایه‌کی نوێ، شیعری کوردی گۆش و متوره‌ کرد.

شێخ نووری به‌راسته‌گۆیییه‌وه به‌دوای ژياندا گه‌راوه و له‌گه‌ڵ خۆی راسه‌نگۆ بووه، شیعره‌کانی که بریتین له‌ نه‌زموونی ژبانی خۆی و سه‌رده‌مه‌که‌ی و پۆشنیری و خۆتنده‌وه جو‌ر به‌جو‌ره‌کانی، نه‌مانه‌ش به‌به‌به‌تی تازه‌ ناشاریان کردوه. نه‌گه‌ر شیعری کلاسیکی بریتی بێت له‌ (سه‌نعه‌تسازي) و زیاتر بایه‌خ به‌شێوه‌ی شیعر بدات، نه‌وه شیعری هاوچه‌رخ له‌سه‌ر ده‌ستی (شێخ نووری) دا وازی له‌ جادووی نه‌و جو‌ره سه‌نعه‌تسازیه هه‌تایه که ته‌نیا بایه‌خ به‌ شێوه ده‌دات له‌سه‌ر حیسابی ناوه‌ڕۆک. نه‌گه‌ر بایه‌خیشی به سه‌نعه‌تسازي دایه، نه‌وه له‌گه‌ڵ ناوه‌ڕۆکه‌که‌یدا گونجاندوویه‌تی، نه‌ کاتێکدا نه‌ گونجاندنه شێوه‌ی گوته‌ی ناوه‌ڕۆکه‌که‌ و نه‌و گۆشه‌نیگایه‌ی لێیه‌وه سه‌یری ناوه‌ڕۆکی کردوه ده‌ستی کردوه و سازاندوویه‌تی، شێخ نووری نه‌یتوانیوه خۆی له‌و هه‌ممه‌ بیره تازانه‌ داڕێژێ که په‌یدا بوون و به‌یه‌که‌داچوون و رۆژ له‌ دوا‌ی رۆژیش به‌یه‌که‌ا چوونه‌ ده‌بوون، بۆیه به‌دوای شێوه‌ی ته‌عبیر کردنی ئاساندا ده‌گه‌را، تا ده‌ره‌قه‌ته‌ی نه‌و بیره زۆر و زه‌وه‌ندانه بێت و له شیعردا ده‌سته‌مۆیان بکات. نه‌م شو‌ر شه‌ شیعریه‌ گۆزانی (جه‌وه‌ره‌) و سه‌پاندنی گۆزینی شێوه‌ی ده‌رپرینه و گه‌رانه به‌دوای شێوه‌ی ده‌رپرینی ئاسانتردا، تا بتوانێ زه‌فه‌ر به‌ ئالۆزی نه‌و بیره تازانه‌ ببات. وه‌ک بڵێی له‌و کاته‌دا پێش نه‌وه‌ی (ژان کوکتۆ) نه‌و قسه‌یه بکات، نه‌ویش به‌روای وا بووبێ (شێواز ده‌رپرینی شتی ئالۆز و به‌یه‌که‌ا چووه به‌شێوه‌ی ئاسان و ساده و په‌وان، نه‌ک ده‌رپرینی شتی ساده و ساکار بێت به‌شێوه‌ی ئالۆز و په‌رگری و گۆل). شێخ نووری نه‌وه‌ی سه‌لماندوه و کاری پێ کردوه، چونکه نه‌یویستوه وه‌ک شیعری کلاسیکی بیری به‌جووک و ته‌نک له‌ ناو زه‌خره‌فه‌دا هه‌شار بدات، نه‌وه‌شی سه‌لماند که شیعری هاوچه‌رخ نه‌وه‌نده‌ی سه‌نعه‌تسازي و هونه‌ره، نه‌وه‌نده‌ش (بیرسازی) یه له‌ پال تازه‌ کردنه‌وه‌ی هه‌موو که‌ره‌سته‌کانی ده‌رپرین (کیش و ئاواز و وشه و وینه).

به لای منهوه ئه و بزوو تنه وه تازه به تهعبیر کردنه له جه وه هری ژیان و به نه ده بیکی ره سه نی ده زانم، خواراوه و تهقلیدی نییه، نه گهر سوودیشی له نه ده بی گهلانی دراوستی وهرگر تبتی، له بهخششی خۆیدا دهسته پاچه نه وه ستاوه، له و پروایه شدا نیم نه ده بی ناره سه ن و لامیتر ته مه نی درتیر ببت، چونکه وه که ههر جوگه له یه کی بچووک له زستاندا دروست ده بیت، به لام له هاویندا وشک ده کا.

بۆ نه وه ی به ته واوی ئه م لایه نه به پیتی بۆچوونی شیخ نووری خۆی پروون بیسته وه، خوینه ریش بگا ته قه ناعه تیک که نه و شاعیره له خۆرا ئه م ههنگاوه ی نه گه یاندووه ته ئه نجام ده لتی: «لیره دا نوخته یه که هه یه ته عریفی لازمه. له م نه سه رانه دا که ئیمه ته دقایقمان کرد نه و هه یه جانیه ی که بۆ ئینسان حاصل نه بی له وه ناچی که به رتگایه کدا برۆی و پاره یا خود شتیکی چاک بدۆزیته وه مه منوون بی. یا له وه ختی برسیه تیدا ته عامیتی خوش بخۆی، که وا بوو له بهینی ئه م دوو هه یه جانیه دا که ئیمه حسی نه که یه ن فهرق زۆره. وه که ئیزاحمان کرد له وحه یه که، بینایه کی زهریف هه یکه لیتی ماهیرانه مان که ته ماشا کرد، مۆسیقیکی یا خود (قصه) یه کی جوانان که بیست، یا وه زعیکی مونه سرمان ته ماشا وه یا حیکایه تیکی فاجیعمان که نیستیماع کرد، نه و هه یه جانیه ی که بۆ ئیمه پهیدا ده بی بۆ نه وه ی له گه ل حسیاتی حیواندا ته فریق بکری پیتی ده لّین هه یه جانی به دیعی، عه جه با هه موو ره سمی، هه موو (قصه) یه که، هه موو هه یکه لیت، هه موو مۆسیقیکی حه ز و هه یه جانیکی به دیعی له ئیمه دا حاصل ده کا؟ نه خیر... نه و مندالانه ی که وا به قه له میتکی فهرهنگی یا ته باشیریک چ له دیوار و چ له سه ر ته خته ره سمی حیوان و ئینسان و شتی تر نه کیشن له مه دا جوانی و ته راوه تیکی وای تیدایه که له پرووحی ئیمه دا حه ز (حظ) و مه منوونیه تیک حاصل بکا؟ نه... که وا بوو هه موو قسه یه کیش هه یه جانی به دیعی حاصل ناکات. مه سه له ن ئه چم بۆ مه کته ب، ئه م قسه یه بۆ ئیمه هه یه جانیکی به دیعی حاصل نه کا نه خیر... یا خود له مه وسمی زستاندا له وه قتی به فر بارینا مندالان له به فر (شیره به فرینه) یه عنی نه نوعی ره سم و هه یکه ل دروست نه که ن، عه جه با حه ز و مه منوونیه تیکی به دیعی بۆ ئیمه حاصل نه کا؟! نه خیر... یا خود شه خسیک که به فنه نی مۆسیقا بیتگانه بی، ههر له خۆیه وه ده ست بداته عوود وه یا که مانیک و لیبدا، عه جه با ته ئسیریکی مه عنه وی، حسیکی به دیعی به ئیمه نه گه یه نی؟ نه خیر... که وا بوو له م وه سائیتی موخته لیفه یه دا که حیسابمان کرد، نه وه ی که له پرووحی ئیمه دا حه زکی به دیعی حاصل بکا، نه وه یه که له دهستی ساحیبی مه هاره تیک و سنعه تکاریک ده رچی. یه عنی هه موو وه قتیکی نه وه ی که

هدهیه جانتیک بۆ ئیتمه حاصل ئەکا رهسم و موسیقا نییه، به لکو ئهو سعدهت و مه هاره تهیه که قیمهت ئەدا به مانه. کهوا بوو میسالیکی تر بهینینه وه، به لام ئەم میساله بۆ رهسم نه بی بۆ نه لغاز بی. ۱- کاسبی پیاو نه ژینتی. ۲- زهحمهت، رهحمهت نه هینتی. مه عنای ئەم دوو جوملهیه نه گهر ته حلیل بکری، ههردووکیان زۆر نزیککی یه کن، نه توانم بلتیم عهینی یه کترین. به لام میسالی راست و رهوان مه قسه ده که ئیفاو به یان ئەکا. میسالی دووه میان، بۆ ئه وهی که کاسبی پیاو به خپو ئەکا و نه یژینتی به جوملهیه کی جوان و نه ده بی نیشان بدری، هیناویانه جوملهی (زهحمهت، رهحمهت نه هینتی) یان وتوه، نه مجا دیقهت بکه بزانه له ئیفا دهی میسالی ئه وه لدا هه زکی به دیعی تیا نییه که ئینسان مه منوون بکا مه سه له ن (دوو که رهت چوار ههشت) ئەم جوملهیه هه چهند ئیخباری حه قیقه تیک ئەکا، به لام هه ز و مه منوونیه تیک حاصل ناکا، میسالی ئه وه لیش وایه، فهقهت ته ماشای میسالی دووه بکه ئین ئەم جوملهیه، جوملهیه کی ساده نییه، به لکو پیتچویه نای زۆری تیا یه چونکه (زهحمهت، رهحمهت نه هینتی) هه چهند زاهیره ن جوملهیه کی ته زاده، به لام ئیفا دهی حه قیقه ته به ته زکی جوان و مه عنادار. یه عنی ئینسان که ئیختیاری سه عی و زهحمه تی کرد، فیهز و رهحمهت ده سگیری نه بی. بی زهحمهت ئیسراحت ته ئمین ناکری، بی هه ولدان پیاو ده وه مه مند نابی، بی خویندن پیاو عالم نابی، خولاسه هه زار مه عنای حه قیقی لی نه دۆزرتیه وه»^(۳) لیره دا ده توانین مه به ستهی (شیخ نووری) له م چهند خاله دا کو بکه ی نه وه:

یه گهم: (هدهیه جانی به دیعی) که به زاراوهی ره خنه ی نه مپو که (اثارة الحس الجمالي) ورووژاندنی هه ستهی هونه ری و جوانی ده گرتیه وه به ریگهی هه لچوونه وه که له نه نجامی خویندنه وهی شیعریکدا، یان گوئی گرتن له پارچه موسیقایه ک، بینینی بینایه ک پهیدا ده بی و جیاوازی ههیه له وه ههسته خۆشه ی لای مروفتیک دروست ده بیته له نه نجامی (پاره دۆزینه وه) یان له وه ههسته ی که له کاتی برسیتهیدا دپته نه نجام کاتی (ته عامیکی خوش بخوی)، ئینجا جیاوازی نیوان هه ستهی مروث و ناژهل به و (هدهیه جانی به دیعی) یه را ده گری. ئه وه ش مانای وایه شیخ نووری شیعر ی له نیوان هونه ر و دروست کردنی ئه و (هدهیه جانه) ی به ریای ده کات

(۳) پۆژنامه ی ژیان، ژماره (۲۰) ی سالی (۱)، (۱۹) ی ذی القعدة ۱۳۴۴، (۱۰) ی حوزهیران (۱۹۲۶)، ههروه ها ژماره (۲۱) ی پۆژنامه ی (ژیان) ی سالی (۱) ی (۶) ی الحجة ۱۳۴۴، (۱۷) ی حوزهیران (۱۹۲۶).

دانه‌برپوه، نه‌گهر پرواشی به‌وه بووبی به‌شیر په‌یام‌یک بگه‌ینه‌نی لایه‌نه (جوانی) و (هونه‌ری) په‌که‌ی شیرى فەر‌امو‌ش نه‌کردووه.

دوهم: شیخ نووری نمونه‌ی زوری هیناوه‌ته‌وه تا بیسه‌لمینتی هم‌موو شیریک، موسیقاییک، قصه‌یک، (هه‌یه‌جانی به‌دیعی) دروست ناکات، ته‌نیا که‌سانیک ده‌توانن نه‌و جوړه به‌رهمه‌به‌ بدن به‌ده‌سته‌وه که‌هونه‌رمه‌ند بن (سنعت و مه‌هارت) یان تیتدا بیت، که‌ نه‌و (سنعت و مه‌هارت) هی شیخ نووری باسی لپوه ده‌کات، هم‌موو هه‌لومه‌رجه‌کانی وه‌ستایی و شاره‌زایی و کارامه‌یی و هونه‌رمه‌ندیتی ده‌گر‌تته‌وه. بۆ‌یه‌ش سه‌رکه‌وتوویی و گه‌وره‌یی هونه‌ره‌که‌ به‌پرا‌ده‌ی زوری نه‌و (هه‌یه‌جانه به‌دیعی) په‌ده‌کیشتی و نرخي بۆ‌ داده‌نتی.

سپیم: به‌رهم‌میک بتوانی (هه‌ستی جوانی و هونه‌ری) بورو‌وژینتی، واته (هه‌یه‌جانی به‌دیعی) ده‌بیت له‌و به‌رهمه‌دا که‌ به‌ وشه ته‌عبیری کردووه، ته‌نیا وشه‌که نه‌بیته هۆیه‌ک بۆ‌ راگه‌یاندنی نه‌و بابه‌ته، چونکه له‌و دوو نمونه‌یه‌ی هیناویه‌تیه‌وه، ته‌نکید له‌سه‌ر نه‌وه ده‌کات که‌ شیر نابی‌راسته‌وخو و رووک‌ش و راپورت ناسایی (تقریر) ی بیت و راگه‌یاندنی بابه‌ته‌که له‌سه‌ر حیسابی لایه‌نه هونه‌رییه‌که بیت. به‌و نمونه‌یه‌ش که‌ ده‌لنی: (دووک‌ه‌رت چوار، هه‌شت) ده‌یسه‌لمینتی که‌ حه‌قیقه‌تی هونه‌ری جیا‌وازی زوره له‌گه‌ل نه‌و حه‌قیقه‌ته واقیعییه‌ی که‌ هم‌موومان پیتی ناشانین و له‌به‌ر ده‌ستمانه و ده‌یزانین، به‌مه‌ش ویستویه‌تی به‌رهمه‌می هونه‌ری له شتی روژانه و سه‌رییی جیا بکاته‌وه.

شیخ نووری جارتیکی دیکه ده‌گه‌ر‌تته‌وه سه‌ر مه‌سه‌له‌ی (شینوه و ناوه‌روک) و نه‌م جاره‌یان به‌شینوه‌یه‌کی پرونتر ده‌لنی: «نه‌سası نه‌ده‌بیات جوانییه، په‌عنی لیباس‌یکی جوان بدری به‌مه‌عنایه‌ک و نه‌سası مه‌نتقیش راستییه. له‌ته‌للیفی نه‌سه‌ریکی نه‌ده‌بیدا نه‌و نوقته‌یه‌ی که‌ لازمه دیق‌ه‌تی لی بکړی له‌ رووحدا ته‌حسیلی هه‌یه‌جانی به‌دیعییه، فقه‌ت بۆ‌ نه‌وه‌ی که‌ قسه‌یک موافقی مه‌نتیق بی لازمه له‌ نوقته‌ی حه‌قیقه‌ت ته‌جا‌وز نه‌کړی»^(۴)

لیره‌دا شیخ نووری که‌ ده‌لنی: «لیباس‌یکی جوان بدری به‌مه‌عنایه‌ک» مه‌به‌ستی وایه بل‌یت نه (لیباسه‌ جوان) ه‌که‌ به‌بی (مه‌عنا) هیچ به‌هیچ ده‌کات و نه (مه‌عنا) که

(۴) روژنامه‌ی ژبان، ژماره (۲۴) ی سالی (۱)، (۱۴) ی موحه‌رهم (۱۳۴۵)، (۱۵) ی ته‌موز (۱۹۲۶).

و جوړی بینن و دهر پینه که ی (را ده وه ستی). جارتکی دی شیخ نووری رای خو ی دهر ده بری و ده لی: «نه ده بیات شه خسییه، یه عنی به نیسبه ت شه خسه وه نه توانن نیشانی بدهن. فهقه ت عیلم و فهن غیر شه خسییه. حه قایقی علمیه و فهنیه هیچ زمانیکی نه شخاس ته به دولی ناکات. دوو که رت دوو له هه موو وه قتی کدا بو هه موو که سیک هه ر چوار نه کات» (۶).

شیخ نووری لیږده دا ده یو ی بلیت (بابه ت) هه ر بابه ته، به لام هه ر که سیک به پیتی شیواز و بو چوون و تیروانی خوی نه و (بابه ته) نیشان ده دات، چونکه مه سه له ی (داهیتان) کارتکی زاتییه وه ک چون په نجه موری که س له که س ناکات، به م جوړه ش داهیتانی دوو داهیتنه ریش لیکنر جیاوازن، له بهر نه وه ی نه و دوو داهیتنه ره هه ریه که یان شیوازی خو یان هه به. (شیوازی) یش دیسان هه ر نه نجامی تیگه یشتنی وردی نه و هاو کیشیه ده گه یه نی که «شیه و ناوهر وک» به یه که وه ده به ستیه وه و «له روو حی قارییندا ته ئسیرتکی مه عنه وی حاصل ده کات» له م تیکه ل پوونه گیانی به گیانی و ده سه ملانه ی نیوان شیه و ناوهر وک شیعی تاز ه (یه کیتی بابه تی) (۷) بو شیعی کوردی ده سته بهر کرد که تا نه و کاته شیعر زیاتر له گه ل (مانای بهیت) خه ریک بوو، هه ر نه وه له لای شاعیری کلاسیکی هونه ر بوو شاعیر بتوانی له شیعر تیکدا زیاتر له چند بابه تیک کوزیکاته وه و هه ریه که له و بابه تانه له بهیتیکدا ده ریخات. له شیعی کلاسیکی چند قه سیده یه کی (نالی) و (مه وله وی) توانیویانه (یه کیتی بابه ت) بو شیعر به ده ست بهیتن، به لام نه وه نه بووه به رتچکه و رتیا زیک و تا سه ر په پیره و بکرتت. له زاراوه ی په خنیه ی جیهاندا لای (هوزاس) یش (البقه الار جوانیه - په له ی نه ر خه وانی) له جیاتنی (معنی البیت) به کار هاتوه، که چی له سه ر ده ستی شیخ نووری شیعر ده سته ر داری نه و مانای بهیته هات و وازی له که له که کردنی چند بابه تیک له شیعر هیتا و که و ته نه وه ی بابه تیک فوژمیتکی گونجاوی بو هه لئرتی و بابه ته که له گه ل فوژمه که یه کیتییه کی عوزوی له نیوانیاندا هه بی. هه روه ها له چند شیعر تیکدا په گه زی چیر وکیشی خسته وه ته ناو شیعر تا زیاتر نه و (یه کیتی بابه ت) له بجه سپیتی، له و شیعرانه شدا که شیخ نووری تیتیدا په پیره وی (یه کیتی قافیه ی) کردوه، رووی له (یه کیتی بابه ت) وهر نه گپراوه. لیږده ا (یه کیتی بابه ت) هه ولدانه بو

(۶) رۆژنامه ی ژبان، ژماره (۲۵) ی سالی (۱)، (۱) ی موچه رهم ۱۳۴۵ (۲۲) ی تمموز، ۱۹۲۶.

(۷) ماموستا (گوزان) یش له چاو پیکه و تنه که یدا (یه کیتی بابه ت) ی به داهیتانی شیعی نوی داناه.

دروستکردنی مهرکه زییه له شیعردا و خوړگار کردنه له شتی لابه لایی و پهل هاویشتن بو شتی وا که خزمه تی ساختمانې شیعرکه نه کات. واته وهک له شیعرې کلاسیکیدا ده بینین شیعر وهک ناوړیک وایه پلوه که بهر دیک فری دده پینه ناو ناوکه باز نه دروست ده کات و نهو باز نانه گه وره ده کات، به لام له شیعرې تازه ماندا شیخ نووری هه ولای داوه نهو باز نانه بهر و ناو یه کتر بچنه وه و له یه کتر کوښنه وه و مهوزو وعده که چر بکه نه وه و قولتری بکه نه.

بایه خدان به (یه کیتی بابه ت) هه ولایکه بو دروستکردنی ساختمانېکی توند و تول و به هیز، که له ناو خوړدا به شه کانی نهو ساختمانه پیکده هین و پیوه ندییه کی پته و له نیوانیاندا هه بی، چونکه تا نهو کاته شیعرې کوله گه بی - کلاسیکی له بهر نه وه ی پستی به (یه کیتی مانای به یته کان) ده به ست، بزه شیعر ساختمانې نه بو. هر دیریک یا جاری وا هه یه دوو به یتیش له شیعرېکی کلاسیکی دهر به یتنی کاری له مه عنای شیعره که نه ده کرد، به لام بزو تنه وه ی شیعرې تازه به هو ی یه کگرتنی به شه کانی شیعره که، به لابر دنی هر به شتیکی کار ده کاته سهر شلوق کردنی و هه ندیک جار پروو خاندنی ساختمانه کی. من نالیم شیخ نووری له کاره سهره تاییه دا سهد دهر سهد سهر که وتوه، چونکه ناکری شاعیر وا زوو خو ی له کار تی کردنی شیعرې کلاسیکی رزگار بکات، که نه ویش ساختمانه کی له یه کتر داپچراوه و که رت که رت و سهر به خو یه. دیسانه وه زالبو ونیش به سهر دروستکردنی ساختمانېکی ته واو له شیعرې تازه دا کار تیکی نه ونده ناسان نییه. شیخ نووری له باره یه وه له و تاریکی ره خه ییدا نووسیویه تی: «بو نووسینی شتیکی نه ده بیی یاخو د عادی له پیتش هه موو شتیکیا ریعا یه ت کردنی به عز ی نه ساسات لازمه، نه م نه ساساته قسمه ن له پیتش نووسینا به عزه ن له نه سنای نووسینا لازمه به دیق هت ته ماشا بکری له وه قتی نووسینا نهو نه ساسانه ی که ریعا یه تیان لازمه نه مانه ن:

۱- وه حده ت ۲- نیجاد ۳- ته رتیب. وه حده ت، مهوزو وعیتک به ده سته وه یه که بینووسی له پیتش هه موو شتیکیا لازمه دیق هت له وه بکه یه ت که خه له ل به وه حده تی مهوزو وعده کت نه گات. له دنیا دا هیچ مهوزو وعیتک نییه له گه ل هه موو مهوزو وعیتی تردا دوور و نزیک به چه ند تا قم و عه لایق و ره و ابیته وه محته وا نه بی. بینانه ن عه له یه ی له وه قتیکیا که مهوزو وعیتک نووسی له پیتش هه موو شتیکیا لازمه حدوودی بو ته عین بکه ی و له و حدووده نه چیه ته ده وه، بو نه وه ی زور چاک تی بگه ی ن، لازمه میسالی نک به یتینه وه. نه ته وی محاره به یه ک ته سویر بکه ی، نه سلی مه قسه د نه وه یه که محاره به که له

چ نه حوالتيكدا وقووعى بووه وه به چ سوره تيک نه تيجهى هاتووه. له وه قتي نووسينا جارى بازتيک نه دهى بۆ به حسى توپ که چۆن نيسستيعمال کراوه و به مهش نيکتيفاء ناکهيت به تول و ته فسيل به حس له نه عمالى توپ و فابريقه کهى نه کهى وه به کوللى حدوودى مه وزووعه که کم نه کهى» (۸). که واته شتيخ نوورى نهم ههنگاوهى به هه پهمه يى نه ناوه، به لکو له پاش وردبوونه وه و تيگه يشتن و ديراسه کردن گه يشتووه ته نه و قه ناعه ته، بۆ نه وهى بتوانى (خه له له به وه حده تى مه وزووعه کهى) نه گات و نه و بابته تى که ويستى بۆ شيعر ده ستموى بکات له پتوهنديبه لابه لا و په لپوډاره کانى دوورى بخاته وه و له کرۆکى نه و بابته ده رنه چى. مامۆستا (گۆران) يش که شتيخ نوورى به سه روکى نه و بزوتنه وه به ناو ده بات ده لى: «په کيتى بابته (وه حده ي موضوع) يان هيتايه کايه وه». که نالى (هيتامانه کايه وه) واته بهر له خۆى که سانيک هه بون نه ويان کردووه، بيتگومان وه ک دياره شتيخ نوورى به تيۆر و پراکتیک نه و ههنگاوه ي ناوه.

پهنگه کهس سى و دوو له سه ر نه وه نه کات که شتيخ نوورى په کم کهسه، ههنگاوى نابى به ره و تازه کردنه وهى (کيتى) شيعره کانى. واته بهردانى (عهرووز) و گه پانه وه بۆ مه جزوئاته کانى. مامۆستا (گۆران) ده لى: «نه گه رچى شيعر هه ر له سه ر عهرووزى عه رب هۆنراوه ته وه له م سه رده مه دا، به لام مه جزوئه کانى به حرى عهرووزيان وه رنه گرت، وه نه و به حرانه ي که زۆر به کار نه نه هيتزان له لای شاعيره کۆنه کان. بۆ وینه نالى و سالم و هاوپتيگانيان زياتر به حرى (هه زج) و (په مل) يان به کارهيتناوه، به لام نه مانه له به حرى سه ريع و خه فيف و له هه زج (مه جزوئاتيان) وه رنه گرت وه زياترى (زواحف) و (علل) يان به کار نه هيتا. نهم تازه کردنه وه به به ته قليد کردنى نه ده يى تورک پرووى دا، به لام نه ده يى تورکى جولانه وهى تازه ترى لى ده رکه وت که تورکه کان له پرووى گيانتيكى (قه ومى) په وه نه هاتن کيتى هه لبه سته شه عبويه گانيان نه ژيانه وه و له سه ر نهم کيشانه هه لبه ستيان داته نا. که نه مهش کيتى هيجايه. ئيتىر من ته نها به کوششى نه وان نه وه ستام و وه زنى هيجاشم وه رگرت و به کارهيتنا» (۹).

نه گه ر شتيخ نوورى ويستبىتى به کيتى تازه و جياواز، که له شيعرى کلاسيکى

(۸) رۆژنامه ي ژيان، ژماره (۳۷) ي سالى (۱). (۷) ي ربيع الآخر ۱۳۴۵ (۱۵) ي تشرينى يه کمه مى ۱۹۲۶.

(۹) گۆفارى به يان، ژماره (۲) ي سالى (۱۹۷۰). دانيسنتيک له گه ل گۆران، عه بدوله زاق بيمار.

کوردیدا به کار نه هاتوو، بابه تی تازه ده برپئ و تیبگه بن (تهقلید) کردنی نه ده بی تورک بووه، نه وه ماموستا (گوزان) خوشی به کاریگه ری جوولانه وهی تازه تری نه ده بی تورک که کیشی هیجایان به کار هیتاوه و نه میس وهی گرتبی و به کار هیتا بی به (تهقلید) بۆی ده ژمیردرئ! که من له لای خۆمه وه نه مه به تهقلید نازانم. ته نانه ت عهرووز زانه عه ره به کانیش بهم دوا بییه گه یشتوونه ته سه ره نهو رایه که (عهرووز) هکه ی (خهللی کوری نه حمه دی فه راهیدی) له کیشی سانسکریتی و یۆنانی کۆن وه رگیراوه. بهو شتیه به کیشی په نجه ش له لای هه موو نه ته وه به کدا هه به، میلله تی کوردیش وه ک ده زانین شیعیری فۆلکلۆزی و نه ده بیاتی به شی گوزانه که ی بهو کیشه نووسراون، شیخ نووری یه کیکه لهو شاعیرانه ی وه ک پیشتر پرووغان کردوو ته وه زۆر چه زی به شیعیری (مهوله وی) کردوو و له سه ر ورده کاری و سه نه ته شیعیری نهو شاعیره وه ستاوه. (مهوله وی) یش وه ک شاعیریکی هونه رمه ند توانی رچه و رتیه به کی تاییه تی له شیعر به شتیه ی (گوزان) بیتیته کایه وه که لادانه له هه موو بنه ما شیعیری به کانی پتش خۆی. یه که م شاعیره به کیشی په نجه (5+5) شیعه رکانی دارشتوو و یه که م که سه سوودی له سه رچاوه پروونه که ی خۆمان وه رگرتوو، که سامانی شیعیری فۆلکلۆره.

هه ره لهو کاته دا که شیخ نووری خه ربک بوو مه جزوئاتی به حه رکهانی عهرووزی وه رده گرت و به کاری ده هیتا، ناو به ناو شیعیری به کیشی (هیجا) یش نووسیوه، به لام راستیه که ی شیخ نووری شیعیری به کیشی (هیجا) که مه. نه م که مییه ش وه نه بی له بی ده سه لاتی و زه فه ره پئ نه بردنی نهو جوژه کیشانه وه هاتبی، به لکو به رای من هۆیه که ی نه وه به شیخ نووری که تیری له کاریزی شیعیری کلاسیکی کوردیمان خواردوو ته وه و ته واو له مه سه له ی کیش قوول بووه ته وه، که دهستی داوه ته بزووتنه وه تازه که ی نه یو یستوو یه که سه ره له جیهانی نهو جوژه شیعرانه دابری، به لکو وه ک پیشتریش په نجه مان بۆ درتژ کرد و ماموستا (ره فیق حیلمی) یش دووپاتی ده کاته وه (زوبده ی شیعیری کلاسیکی) هیتاوه و له به رانه ر کیشی شیعه رکانیدا نه یتوانیوه خۆی به شتیه به کی یه که جاره که ی له کارتی کردنی مۆسیقای شیعیری کلاسیکی رزگار بکات. بۆیه ده بینین بایه خ به مۆسیقای ده ره وه ی شیعر ده دات که کیش و قافیه و دانانی شوینی وشه دروستی ده که ن، که خۆینه ری نهو کاته زۆر تر چه زی لهو جوژه شیعرانه ده کرد و مۆسیقا که ی به گو تچه کیان ناشنا بووه، شیخ نووریش نه یو یستوو یه که سه ره له چیتژی خه لکه که بدات، له به رنه وه ش له لای شیخ نووری له کۆمه لتی شیعه ریدا سیمای شیعیری کلاسیکی ده بینین. هۆی نووسینی نهو شیعرانه

ئەو ھەيە، بۆ خوتنەرانى بىسەلمىتىنى كە ئەم دەتواننى شىعر لەسەر ئەو پتودانە بنووستى، تا لە كاتى خوتنەندە ھەي شىعرە تازەكانى بەبى دەسلەلانى ئەزانن بەرانبەر بەو جۆرە ھونەر و ھەستايەتییەي لە شىعەردا لەسەرى راھاتوون. بۆ بەلگەي قسەكەم كە شىخ نوورى لە زوو ھە دەركى بەو لایەنە كەردوو و جۆرەكانى كىشى دەستىشان كەردوو، لە يەكئى لە وتارە رەخنەيىيەكانىدا كە بۆ لایەنى كىشى تەرخان كەردوو دەلتى: «وەزن» لە لوغەتدا بەگرانى سقەلت ئەلەين. فەقەت نەزەر بەنیزاحاتى سەر ھەو لە لىسانى ئەدەبىياتدا كەلىمەيەكە لە مەعنای معيار، مقياس، تەرازوو دا، لەم نيزاحاتەو وا دەرئەكەوئى كە وەزن (تەرازووى ناھەنگە)، مەقسەد لەم تەرازوو ئەو ھەيە لەو ھەقتىكدا كە سىلسىلەي ئەفكارمان بەيان كەرد و نووسى، جوملەكانى موعەيەن و بەتەرزىكى ناھەنگدار تەقسيم بكە. مەسلەن «ئەي جەوان و شەبابى وەتەن تەجەدود ئەمرو سىبحەينى بۆ تۆيە، چونكە تۆ ئومىدى وەتەن و خادىيى حەياتى» ئەم جوملەيە كە بەسورەتتىكى موسەلسەل بەيان و ئىفادە كرا پىتى ئەلەين مەنسور، فەقەت كە بەو تەرازوو كىشرا و موافىقى ئەو معيارە جيا كرايەو، بەچەند پارچەيەكى مەوزون و كەم و زۆر بەعزى تەعدىلاتى تيا كرا ئەبى بە:

سىبحەينى ئەم تەجەدودە بۆ تۆيە ئەي شەباب

بۆ تۆيە ئەي ئومىدى وەتەن، خادىيى حەيات

و ھەم رەنگە مەوزون ئەبى ئەگەر دىققەت بكەين زۆر چاك تى ئەگەين كە وەزن لە ناھەنگى ئەسوات، ئەسواتىش لە حروفى سەداوار مۆرەكەبە، بەتەعبىرىك كە ئەسوات لە ھىجا حاسل ئەبى، كەوا بو ئەم پتوانەي ناھەنگە ئەساسەن ھىجا تەشكىل ئەكات. لەبەر ئەمە وەزن دوو نەوعە ١- وەزنى ھىجائى ٢- وەزنى عەرروز، وەزنى ھىجائى بەعبارەتتىكى موسەلسەل ئەلەين كە خرابىتە شكلىكى مەوزونەو. وەقتى كە پارچەكانمان جيا كەردەو، عەدەدى ھىجائى ميسرەعى ئەو ھەل لەگەل عەدەدى ھىجائى ميسرەعى سانيدا مساويە و بەقەدەر يەك بن. كەوا بو موافىقى وەزنى ھىجائى لە ميسرەعتىكدا چەند ھىجائى لازم ئەكا لە ميسرەعەكەي ترىشدا ئەو ھەندە ھىجا بى. مىسال:

چونكى ئىو جەسوور ئەبىنم

نامىتى ئازارى بىرىنم

ئەم ميسرەعەنە ھەر يەكى مۆرەكەبە لە (٩) ھىجا. ئەگەر ھىجاكان يەكە يەكە بژمىرىن زۆر چاك ئەو تى ئەگەين. لىرەدا نوقتەيەك ھەيە لازمە دىققەتى لى بكەين. ھەموو

وهزنیکی هیجائی لازم ناکا موره که ب بئ له (٩) هیجا، واقع ئه بئ له (٧) و له (١٦) هیجاش ئه بئ.

هەر له ئیستاوه بمرن

کفن بۆ خۆتان بمرن

لهم میسره عانه دا عه ده دهی هیجا (٧) ه و له گۆزانی کوردیدا به عزئی نه شعاری موته داوه له موافیقی وهزنی هیجائییه. میسال:

کهس نازانی بۆ بئ پهنگم

گیرۆدهی دهستی فهرهنگم

عه ده دهی هیجای ئهم میسره عه نه گهر بژمیتری، ئه زانی که عه ده دهی هیجاکانی (١٦) یه. له وهزنی هیجائیدا دائیمه ن ئینسان ئه توانی که عه ده دهی هیجای میسره عه کان به نه مووست بژمیتری، بینانه عه له یه یه بهم وهزنه، وهزنی حیسابی نه مووستیشی پئ ده لئین. ئهم نه وعه وهزنه له هه موو مه نزومه ی ئه لسینه ی غه ربیه دا ئیستیعمال نه کړی و له کوردیشدا کراوه. له زبانی کوردیشدا ئیستاش هه رچهند لازم بوو که سه رفی ئهم وهزنه رباعیه ت بکرایه، فه قه ت له بهر ئینقیلاباتی تاریخی قه ومی کورد دائیمه ن مه ده نییه تی عه ره ب و عه جه می ته قلید کردوه. که لیماتی عه ره بی و عه جه می تیکه ل به زمانی خۆی کردوه. به توهلی زه مان ته ده ولاتیکیان داوه به شتواز و ئاههنگی زیانه که ی خۆیان. له بهر ئهم جیهه تانه، شاعیره کاغان وهزنی هیجائییه تهرک کردوه و وهزنی عه رووزیان ئیستیعمال کردوه» (١٠).

شیخ نووری لهم به شه دا که باسی کیشی (هیجا) ده کات، یه که م که سه باسی کیشی شیعی کردوه و لهم به شه دا ده یه زوی چهند لایه نیک پوون بکاته وه. له پیشه وه هه ول ده دات پێناسه یه ک بۆ (کیش) پێشکهشی خوتنه ران بکات و ئاسانی بکات، بۆیه به رانه ر به کیش «معیار، مقیاس، ته رازوو» داده نئ، به لام ته رازووی ئاههنگ. که وا بئ ده توانین بیرورای شاعیر لهم نووسینه دا لهم چهند لایه نه دا چر بکه ی نه وه:

یه که م: شاعیر که ده لئ: «وهزن له ئاههنگی نه سوات، نه سواتیش له حرووفی سه داوار موره که به» ئهمه ره چاو کردنی ئاههنگی ئه و دهنگانه یه که له پیستی ئاوازا دا دیویه تی و مانای وایه که (کیش) ی شیعه رکهانی په یوه سه ته به وشه و سه وا کردنیکی

زیره‌کانه‌یه له‌گه‌لی. ئەمەش کاریکی وا دەکات شاعیر بزانی چۆن وشە بەکار دەهێنێ و له‌ کوێ لە‌سه‌ر کورسی دایان دەنێ بۆ بە‌ریا کردنی ئەو نا‌هه‌نگه و را‌گرتنی تە‌رازووی کێشه‌که‌ی په‌یره‌وی کردووه. که وشەش له‌ لای خۆیه‌وه ده‌لاله‌ت له‌و مانایه ده‌کات که له‌گه‌ل خۆی هه‌ڵیده‌گرێ.

دووه‌م: هه‌ولی داوه پێناسه‌یه‌کی وردی ئەم جۆره کێشه بکات که ده‌لی: «وه‌زنی هه‌جانی به‌عباره‌تیکی موسه‌لسه‌ل ئە‌لێن که خرابیته شکلیکی مه‌وزونه‌وه، وه‌قتی که پارچه‌کا‌مان جیا‌کرده‌وه عه‌ده‌دی هه‌جای می‌سه‌ره‌عی ئە‌وه‌ل له‌گه‌ل عه‌ده‌دی هه‌جای می‌سه‌ره‌عی سانی‌دا مساوییه و به‌قه‌ده‌ر یه‌ک بن» دوا‌ی ئە‌وه‌ی غه‌وه‌ی به‌ی‌تیک که بریتیه له (٩) هه‌جا پێشان ده‌دات ئینجا ده‌لی: «هه‌موو وه‌زنیکی هه‌جانی لازم نا‌کا موره‌که‌ب یی له (٩) هه‌جا، واقع ئە‌بی له (٧) و له (١٦) هه‌جاش ئە‌بی» واته جو‌راوجۆری ژماره‌ی ئەو هه‌جایانه‌ش نیشان ده‌دات.

سێهه‌م: شیخ نووری ئە‌وه‌ش ده‌رده‌خات که شاره‌زایی له‌ گۆرانی فۆ‌لکلۆری کوردیدا هه‌یه، که ئەو گۆرانی‌بانه‌ش هه‌ر به‌کێشی (هه‌جا) نووسرا‌ون وه‌ک نووسیره‌تی «له‌ گۆرانی کوردیدا به‌عزێ نه‌شعاری موته‌دا‌وه‌له موافیقی وه‌زنی هه‌جانییه» واته شیخ نووری که له‌ فۆ‌لکلۆری کوردی و شیعری (مه‌وله‌وی) ورد بو‌وه‌ته‌وه زوو کێشی هه‌جایی ده‌ست‌نیشان کردووه.

چاره‌م: ئە‌وه ده‌رده‌خات ئەو جۆره کێشه له‌ هه‌موو مه‌نزومه‌ی ئە‌لسینه‌ی غه‌ریبه‌دا ئیستیعمال ئە‌کری، واته کێشه‌که له‌ لای هه‌موو می‌للە‌تان هه‌یه و کوردیش وه‌ک یه‌کی‌ک له‌و می‌للە‌تانه ئەم کێشه پر‌گه‌یی‌بانه‌ی له‌ ئە‌ده‌بیاتی فۆ‌لکلۆریدا به‌کاره‌ینا‌وه، به‌لام (ئینقیلا‌باتی تاریخی) ئەم کێشانه‌ی دا‌وه‌ته دوا‌وه.

پنجه‌م: هۆی به‌کار نه‌هێنانی ئەم کێشانه‌ی په‌نجه‌نوما‌یان ده‌کات بۆ ئە‌وه ده‌گێرت‌ه‌وه (قه‌ومی کورد دانی‌مه‌ن مه‌ده‌نییه‌تی عه‌ره‌ب و عه‌جه‌می ته‌قلید کردووه). ئەم قسه‌یه‌ش ئە‌وه ده‌گه‌یه‌نێ که به‌درێژایی می‌ژوو هه‌ردوو کێشه‌که به‌کاره‌ات‌وه، به‌لام به‌پێی (ئینقیلا‌باتی تاریخی) له‌ ده‌رکه‌وتن و ون‌بو‌ونا‌دا بو‌وه، بۆ‌یه گه‌رانه‌وه بۆ به‌کاره‌ینانی ئەم کێشه (دوا‌ی ته‌رک کردنی) دی‌سان بو‌ورانه‌وه‌ی گیانی نه‌ته‌وا‌یه‌تییه له‌ لای شاعیرانی ئەو بزوتنه‌وه‌یه. واته ته‌نیا به‌کاریه‌گری ئە‌ده‌بی تازە‌ی تو‌رکه‌کان پ‌رووی نه‌دا‌وه، وه‌ک هه‌ندێ که‌س ده‌یان‌ه‌وێ بۆ لاسایی‌کردنه‌وه‌ی ئە‌ده‌بی تو‌رکی بی‌ه‌نه‌وه و بو‌ورانه‌وه‌ی هه‌ست و گیانی نه‌ته‌وا‌یه‌تی له‌ لای ئەو

شاعیرانه پشتگوئ بخهن، که له سه‌ره‌تای نهو سه‌ده‌یه‌دا که وتبونه ژیر ته‌وژمه‌که‌یه‌وه، ئینجا گه‌پانه‌وه به‌ره‌و سه‌رچاوه په‌سه‌نه‌که و ده‌ست درژکردن بۆ کیشی نه‌ته‌وایه‌تی (خۆمالتی) و سوود وەرگرتن له فۆلکلۆر، بۆ نه‌وه‌ی به‌ره‌ به‌ره شیعی کوردیمان خۆی له (عه‌رووز) رزگار بکات. شیخ نووری له سه‌ره‌تاوه خۆی له قه‌ره‌ی نه‌و کیشانه‌ دا که پیشتر له شیعی کوردیدا به‌کار نه‌ده‌هاتن وه‌ک به‌حری (سه‌ریع) و (خه‌فیف) و مه‌جزواتی (هه‌زج)، ئینجا له دوایدا کۆمه‌لتی شیعی‌ری به‌کیشی (هیجا) نووسی وه‌ک شیعی (بولبول فیداتم) و (ساقیا نه‌وبه‌ه‌اره‌ پۆیی ده‌ی) و (بۆ میژوو) و (ئینتیباه) و (بۆ چوارده‌ی ته‌موز) و (بۆ په‌شید سدی) و (بۆ گرتنی شیخ له‌تیف) و (بۆ بیکه‌س) و... تاد. زۆریه‌ی نه‌و شیعه‌رانه‌ی به‌کیشی (۵+۵) نووسراون، که نه‌مه‌ کیشی هه‌ره‌ باوی ئیمه‌یه، که ده‌توانین به‌کیشی نه‌ته‌وایه‌تی دابنیتین. وینه‌ی نه‌م جوژه شیعه‌رش که له‌سه‌ر تانپۆی نه‌م کیشه هۆنراپه‌ته‌وه به‌زۆری له لای شاعیرتکی وه‌ک (مه‌وله‌وی) دا ده‌بینرئ. وه‌ک چۆن له زمانی فه‌ره‌نسیدا کیشی دوانزه‌ بره‌گی (ئه‌سکه‌نده‌ری) به‌کیشی نه‌ته‌وایه‌تی دانراوه، له لای ئینگلیزه‌کانیش کیشی (ئیا مبیکی) به‌کیشی نه‌ته‌وایه‌تی دانراوه، لای تورکه‌کانیش کیشی (۱۱) بره‌گی به‌کیشی نه‌ته‌وایه‌تی دانراوه^(۱۱).

له شیعه‌رکه‌ی (ئینتیباه) دا چهند کیشیکێ جیاوازی به‌کار هه‌تانه‌وه، سه‌ره‌تا عه‌رووزی به‌کار هه‌تانه‌وه پاشان تیکه‌لتی کردووه له‌گه‌ڵ چهند کیشیکێ هه‌جایی وه‌ک: (۷ + ۷) و (۹ + ۹) (۱۲ + ۱۲) که نه‌و شیعه‌ری له‌ سالی (۱۹۲۵) دا بلاوکردووه‌ته‌وه. نه‌مه‌ش به‌لگه‌یه‌ بۆ ده‌سه‌لاتی شیخ نووری به‌سه‌ر زۆریه‌ی کیشه‌کان و نووسینی نه‌م و تاره‌ په‌خه‌یییه‌ و بلاوکردنه‌وه‌شی به‌لگه‌ی نه‌وه‌یه‌ شیخ نووری هه‌نگاوه‌که‌ی بۆ نه‌و نه‌زمونه‌ (واته‌ لایه‌نی کیش) نه‌زمونیتکی هۆشیارانه‌یه، چونکه‌ به‌پاره‌که‌ی بۆ تازه‌کردنه‌وه‌ی کیش و مه‌شق‌کردن له‌سه‌ری دوا‌ی نه‌وه‌ی ماوه‌یه‌ک پشتگوئ خرابوو، کارتکی هه‌ره‌مه‌یه‌ نه‌بوو، به‌لایه‌نی که‌مه‌وه‌ و یستی له سه‌ره‌تاوه به‌هه‌ندئ کیشی وا بنووسی که باو نین، ئینجا له دوایدا له‌لایه‌ن مامۆستا (گۆزان) ده‌وه‌ تهره‌به‌ی فراوان کردنی نه‌و کیشانه‌ و به‌کاره‌یتانی کیشی جو‌راو‌جو‌ری دیکه‌ی گرتنه‌ستۆی خۆی له پاش نه‌وه‌ی شیخ نووری سه‌ره‌تا‌که‌ی بۆ بزوتنه‌وه‌که‌ دیاری کرد و چهند په‌گه‌زیتکی تازه‌ی بۆ شیعی کوردی ده‌سته‌به‌ر کرد.

(۱۱) پۆژنامه‌ی ژین، ژماره (۲۴)، ۱۹۷۱/۵/۲۷، نه‌و کیشه‌ بره‌گییانه‌ی ئیستا باون، گۆزان.

ماموستا (گوران) سودی له چەند کیشیک وەرگرت که وێنه‌یان له لاوک و حەیراندا هەبوو. ئەگەرچی وەک خۆی دەلتی: «بەشی زۆری کۆنەکانم بەوێه‌زی عەرۆز و کوردییەکی تیکەلاو بەزمانی بیگانه نووسراون». وەک دەزانین شیخ نووری شارەزایییەکی زۆری له عەرۆزدا هەبوو و له شیعر نووسیندا بەسەریدا زال بوو، شیعرێ بەهەر جوهر کیشیک نووسیبت خۆی زانیویه‌تی چی ده‌کات و چی ناکات و چۆن له‌گەڵ شیعردا هەلسوکه‌وت ده‌کات. بە‌پای من ئەم لایه‌نه ده‌کری بیته‌ که‌ره‌سه‌یه‌کی نووسینی تیروته‌سه‌ل بۆ ئەوه‌ی له‌ نێوان (شیخ نووری) و (گوران)دا بە‌راوردیک ساز بکه‌ین و بزانی هه‌ریه‌که‌یان چۆن له‌گەڵ کیشی شیعر ساتوسه‌وایان کردوو.

ئەوه‌ی لیته‌دا بە‌لامه‌وه‌ گرنگ بێ ئەوه‌یه (شیخ نووری) له‌ پ‌رووی کیشه‌وه‌ جیاوازییه‌کی دا به‌شیعری تازه‌ و له‌گەڵ شیعرێ کلاسیکی هیلتیکی جیاکه‌ره‌وه‌ی دانا، ئەو کیشه‌ تازانه‌ش، بابەتی تازه‌ی شیعر به‌سەریدا سه‌پاند، له‌ پال هه‌سته نه‌ته‌وايه‌تییه‌ تازه‌که‌، که‌ وایان لێ کرد هه‌نگاوێک به‌ره‌و کیشی خۆمالتی نزیکي بخاته‌وه‌، د‌وای ئەوه‌ش ماوه‌یه‌ک به‌کیشی (سه‌ریع) و (خه‌فیف) و مه‌جزواتی (هه‌زج) شیعرێ نووسی. بێگومان هه‌نگاوانانی شیخ نووری بۆ تازه‌کردنه‌وه‌ی کیشی شیعرێ کوردی، هه‌نگاوانه‌ بۆ تازه‌کردنه‌وه‌ی نا‌هه‌نگ و م‌وسیق‌ای شیعریش، ئەوه‌تا خۆی نووسیویه‌تی و ده‌لتی: «ماهییه‌تی حه‌قیقه‌ی وه‌زن و قافیه‌، نا‌هه‌نگه‌. ئەگەر فکرتکی جوان، حس‌یکی له‌تیف، خه‌یالتیکی به‌دیع، توولی م‌وده‌ت له‌ ده‌ماغمانا ب‌پ‌ینتیه‌وه‌ یه‌عنی نه‌یلتین و نه‌ینوسین به‌ته‌بع له‌ پ‌رووحی ه‌یچ شه‌خس‌یکدا ته‌ئسیر و هه‌یه‌جانیکی به‌دیعی حاس‌ل ناکا. ب‌ینانه‌ن عه‌له‌یه‌ی لازمه‌ ئەم فک‌ره‌ بنووس‌ری. فه‌قه‌ت که‌ نووسیمان، یه‌عنی ئەم فک‌ره‌ جوانه‌مان که‌ خسته‌ ش‌ک‌لیکی مه‌رئیه‌وه‌ لازمه‌ دیقه‌ته‌ له‌ یه‌ک ش‌ت بکه‌ین که‌ ئەو ش‌ته‌ش جوانیه‌ و جوانیش به‌نا‌هه‌نگ د‌یت‌ه‌ و‌ج‌وود. ئەگەر فکرتکی جوان به‌ته‌رزتکی نا‌هه‌نگدار به‌یان و ئیفاده‌ بکه‌ین له‌ پ‌رووحی قارئین یاخود سامعیندا دوو نه‌وع ته‌ئسیر حاس‌ل ئەکا، یه‌کیکیان ته‌ئسه‌ن ئەو فک‌ره‌ جوانیه‌ که‌ له‌ پ‌رووحدا هه‌یه‌جانی به‌دیعی حاس‌ل ئەکا، ئەوت‌ریشیان ئیفاده‌ی ئەو فک‌ره‌یه‌ که‌ چەند که‌لیمه‌یه‌کی مه‌وزون و قافیه‌دار و نا‌هه‌نگدار به‌یانی ئەک‌ن که‌ ئەمه‌یان عه‌ینه‌ن وەک م‌وسیق‌ا له‌ پ‌رووحی ئەو سامعه‌دا ته‌ئسیرتکی به‌دیعی حاس‌ل ئەکا» (١٢).

(١٢) رۆژنامه‌ی ژبان، ژماره (٢٧) ی سالی (١)، (٢٥) ی م‌وحه‌ره‌م ١٣٤٥ (٥) ی ئاغستۆس ١٩٢٦

شیخ نووری لهم ده قه دا مهرجی سهره کی له جوانی بهرهممیک له (ناههنگ) دا دهبینی و رادهی کاریگهری (ناههنگ) باس دهکات له سهر گوئگر و وروژانی ههستی جوانی نهو گوئگر و خوئنده و له گهل موسیقاشدا بهراوردی کردووه، بگره حقیقهی (وهزن و قافیه) بهناهنگ لیک ده داته وه. لیره دا شیخ نووری که کیشی تازه کردووه ته وه، له گهل نهویشدا ناههنگ و ئیقاعی شیعرێ تازه کردووه ته وه، چونکه ههولئ داوه له گهل بایه خدان به موسیقای دهره وهی شیعر، بایه خ به موسیقای ناوه وهی شیعریش بدات. واته شیخ نووری له پال نه وهی که موسیقای شیعره کانی بۆ گوئچکه ن، له هه مان کاتیشدا بۆ ناخیشن، نه مه ش تا راده یه ک هه لگه رانه وه یه له چیرئ باوی نهو سهرده مه، که به و جوړه کیش و ناههنگ و دهرپرنا نه رانه هاتبوون و هیشتا ناشایه تیبا ن له گه لپاندا پهیدا نه کردبوو. بهم جوړه ههولیدا له نگه ری نتوان موسیقای دهره وهی شیعر که لایه نی جوانی و فۆرمه که یه، له گهل موسیقای ناوه وهی شیعر که ناوه رۆکه که یه رابگریت، لیره وه له شیعرێ کلاسیکی جیا ده بیته وه و نابیته نوسخه یه کی کتومتی شیعرێ کلاسیکی و لاساییکردنه وهی، به لکو جیا یی ده داته شیعره کان. گومانئ تیدا نیبه مه سه له ی ناههنگ له شیعر دا پتوه ندیبه کی توندوتولئ به (وشه) وه هیه، (وشه) خۆی بۆ خۆی چند ده نگیکه رسته یه کی شیعرێ کۆمه له ده نگیک پتکه ده یئن، نه گه ر شاعیر وه ستایانه وشه به کار نه هینئ و حقه ی خۆی نه داتئ، نه وه ناههنگی شیعره که ش تووشی په شیوی ده بی، وهک نهو که سه ی له موسیقا نهزانئ و ده ست بداته ژه نی نی نامیرتکی موسیقایی. وشه له فره نگدا، مردوو و بی گیانه، به لام شاعیر له وشک و برنگی رزگاری دهکات و تهرو پاراوی دهکات، پری دهکات له سۆز و ههست و هه لچوون. که زیره کانه وشه ی له جیگای خۆی دانا، موسیقایه مت بووه که ی ناو وشه که لهو شوئنه دا ناشکرا ده بی و له گهل دهنگ و ناههنگی وشه دراوسیکانی شه پزلیک ناواز و ناههنگ دروست ده که ن.

شیعره کانی شیخ نووری خوړ و عهفهوین. وهک پووبار خوړه ده که ن و خوئنه رهست به شیعر سواری نهو شاعیره دهکات، له خوئنه وهی شیعره کانیدا ههست به گرتوگۆل و قوورت و ساقمه ناکات. نه م عهفهویه ته مهرجیک سهره کی شاعیری په سه نه. نه م په سه نایه تیبه له گهل زالبوونی به سهر لایه نی سه نه ته سازی وایان کردووه به زۆر له خو کردن شیعر نه لیت و سواری کوئلی بیت، به لکو به رهوانی ته عبیری له نه زیفه کانی ناوه وهی خۆی کردووه. ناههنگی شیعره کانی ته عبیر له پریم و ناههنگی ناوه وهی ده که ن، هه رچه نه دیستوو یه تی له هه ندئ شیعریدا وهک شاعیرتکی (هزرخان- مفکر) خۆی نیشان بدات و

ئەو شەرئەش زىياتر بەلای (هۆنراو - نظم) ھە دەشکیتنەو، بەلام ھەنەبى ئەو سىمايەکی زەقى ھەموو شیعەرەکانى بن و بەجاری ھۆشیاری نەبوو تە دەستیک و بینى شیعەرەکانى گرتیب و ڕەسەنایەتى و تەقینەوێ شیعەری لە کىس دابت، بەلکو بەھۆى سانسۆرى ھۆشیاری و سەنەتسازى دەستى بە شیعەرەکانیدا ھیناوەتەو و ڕینگەى بۆ عەفەوێتى شیعەرى خۆش کردووە.

شیعەر ھەک دەزانین پىلان دانائىکى پىش ھەختە بەخۆیەو ناگرى، چونکە ئەو گەرموگرې و وزە و یزدانییەى تیدا ناھىلتى کار بکاتە سەرخوێنەر. کەواتە جەلەو شلکردن بۆ خوڤى - انسایبە - لە دارشتنى شیعەر لەلایەن شاعیرەو بىگومان چەمکى سەرکەوتنى لایەنى (ناھەنگە) لە شیعەردا کە ئەو ناھەنگەش لە ئاستى خۆیەو جوانى دەداتە شیعەرەکە و کارىگەرى لەسەر خوێنەرەن بەجى دەھىلتى.

لایەنىکى دیکەى تازەبوونەو کە (زمان) و بەکارھێنانى (وشە) یە، ئەم شاعیرە و شاعیرانى دیکەى ئەو قوتابخانەى زمانىکى شیعەرى تازەیان بەکارھێنا کە جوت بوو لەگەڵ تیروانى تازەیان بۆ ژيان، بۆیە کەوتنە خۆیان بۆ ئەوێ لە لایەک ساتوسەوايەکی تازە لەگەڵ زماندا بکەن تا لەگەڵ گىانى سەردەم و بزووتنەوێ تازەبوونەو بىگونجین، لە لایەکی دیکەشەو کەوتنە پاک کردنەوێ زمانى خۆیان و بژار کردنى لە وشەى بىگانە. شىخ نورى خۆى شاعیرىک بوو، بە تەواوى شارەزایی لە زمانى کوردیدا ھەبوو، زەخیرەىکى زمانى چاکى ھەبوو.

لە سالى (١٩٢٠) کاتى (مىجەر سۆن) لە رۆژنامەى (پىشکەوتن) دا پىشپرکى نووسىنى کوردی پەتى بلال کردووە، شىخ نورى یەکىک بوو لەو کەسانەى وىستى خۆى لەو بوارەدا تاقي بکاتەو و شیعەرىکى بۆ ناردن بەناوى (جوت و گاشتیکى چاکە)، لەو پىشپرکىیدا شىخ نورى بەیەکەم دەرچوو. ئەم ھەنگاوە بەلای مەنەو ئەو دەگەيەن ئەم شاعیرە و شاعیرانى بەرەو دوايى لە رووى گىانى نەتەوەبىیەو ھەولیان داو بۆ پاککردنەوێ زمانى کوردی، شىخ نورى پىش ئەوێ ئەو پىشپرکىیە بانگەوازی بۆ بلال بکرتەو، خەرىکی بايەخدان بوو بەو لایەنە گرنگە، کە کەرەسەيەکی گەورەى دەستى شاعیرە بۆ دەربرینی خەون و خۆزگە و پرسیارە بى کۆتایىیەکانى، تا بتوانى بەپى ھەلسوگەوتى زیرەکانەى خۆى لەگەڵ (وشە) دا ساختمانى ھونەرى شیعەرەکەى ھەلجنى، بەشێوہەکی مەحکەم و توندوتۆڵ، نەک رفۆک و لاواز، چونکە شاعیر چەند فەرھەنگى وشەى دەولەمەند بیت، مانای وایە ئەوئەندە لە رووى ھزرەو دەولەمەندە، بۆیە زمانى

خسته خزمه تی (یه کیتی بابهت) و (گونجاندنی شیوه و ناوهرۆک) تا بتوانی خۆی له شتی زنده و لابه لایی بیاریزی که شیعر بهرو لای (لامهرکه زییهت) ده بات، له جیاتی نهوهی (بابهته) که له سه نتهر و بوئره کدا کو بکاتهوه، ده بینین نهو کاته بههۆی زال نه بوون به سهر (وشه) دا، (بابهته که) پهرش و بلاو ده کاتهوه، بیگومان ههر زال بوونیشه به سهر زماندا، چرک دهنه وهی تیروانیی شیعر دروست ده کات. له بهر نهوه شاعیرانی نهو قوتابخانهیه نرخی وشه یان زانی و تیگه یشتن وشه چۆن و له کوێ دابنن، مامۆستا (گۆران) له پیتشه کی (به ههشت و یادگار) دا نووسیه تی: «ههچ ههلبهستیک وشه و ته رکیبی عه ره بی و فارسیی زۆری تیابن، به نه ندازه ی نهو زۆرییه کوته، پیتچه وانه ی نهوش دیاره پیتچه وانه ی» لیره دا مامۆستا (گۆران) بایه خدان به زمان و بهوشی کوردی کردووه ته پیتوانه یه ک بو (تازه یی) به ره مه شه شیعریه که، بۆیه نا کرێ روانین تازه بیت، به بی تازه کردنه وهی که ره سه کانی ده رپین، واته بابهت و بوچوونی تازه، زمانی ده رپین و پت نووسینی تازه یان گه ره که. به پیتچه وانه ی شیعر کلاسیکی که زۆرتر بابهتی به چوک له ناو (فخامه) شکۆی شتوازا ده شارته وه، له بهر نهوش که زمانی رۆشنیری نهو سه رده مه (تورکی) و (فارسی) و (عه ره بی) بووه، بۆیه شیعه رکانیان تا بنا گویتچه ک یان له وشه ی (تورکی) و (فارسی) و (عه ره بی) دا نقوم کردبوو.

لایه نیکی دیکه ی تازه کردنه وهی شیعر کوردی، ده ست به ردانه له (یه کیتی قافیه) که له شیعر نهو سه رده مه دا باو بووه. مامۆستا (گۆران) یش په نجی بو راکیتشاهه که ده لێ: «ته رتیبی قافیه کان گۆرا». واته ته رتیبی قافیه به م جوژه بوو: «1+1+1+1+1+1... تاد» به لام له قوتابخانه ی شیعر تازه دا پهیره یی جووت قافیه کرا، واته «1+1+1+1+1+1+1... تاد» شاعیران له جیاتی (یه کیتی قافیه)، قافیه ی (مه سه نو ی) یان به کار ده یینا، که جووت قافیه ده گرته وه. هه رچه نه ده له سه ره تاوه شتخ نووری پهیره یی (یه کیتی قافیه) ی ده کرد، به لام له دوا ییدا زۆر شیعر له سه ره نهو یاسایه نووسی، وهک له م دیوانه یدا به رچاومان ده که ون، هه رچه نه ده ئه م یاسای پهیره یی کردنی (جووت قافیه) یه سه ره سته زیاتر ده داته شاعیر بو نه وهی زیاتر جله و بو خه یالی خولقینه رانه ی شل بکات و پوانینه کانی خۆی له قالب نه دات. یا بتوانی وشه و وینه و تابلۆی شیعر زیاتر له شیعه ردا ده سته مو بکات، به لام به رای من ئه م مه سه له یه زیاتر پیتوه ندی به ده سه لات و توانایی شاعیره وه هیه و به پیتی بابهتی شیعه رکه په نای بو بردووه، له بهر نه وهی ده بینین شتخ نووری له گه ل نه وه شدا که له شیعه ر سه ره تاییه کانی تازه بو نه وه که یدا پهیره یی

(یه کیتی قافیه) ی کردوه، کهچی زیانی به سهرهستی دهر برین نه گه یاندوه و له (یه کیتی بابته) شیره کهی دور نه خستوه تهوه.

له لایه کی دیکوه شیعری تازه هر چه نده له ره گزی «خه یال» دووره پریژ نییه، بهلام شاعیرانی نهو قوتابخانه خویان له مهسه لهی (پتی لی هه لبرین - مبالغه) دور پاگرتوه که «خه یال» له لای شاعیره کلاسیه کان خه یالکی تهفسیریه و پشت به هونه ری رهوانبیزی دههستی. لهم باره یوه شاعیری چه شکین و (منظری) نهو قوتابخانه دهلی: «موافقهت - نیجاد و تهرویج - بده لالهت کردنی نه لغاز نه لیتن به سهر مه عانی مه قسوده دا، بۆ نهوی که نه م مهسه لهیه به تهواری نیزاح و بهیان بکهی، لازمه چند که لیمه یک بدوزینه وه که له گه ل یه کتریدا نهخته فره قیکیان بی. مهسه لهن: له شتی کدا که له بوون و نه بوونیا ته ره دود هه بی بۆ وقووعی نه م شته نه لیتن یا وا زه نه کهین یا وا نومید نه کهین یا وا شه به نه کهین. له م که لیمانه هر کامیکیان نیستی عمال بکهین، به یانی ته ره دودیک نه کهین، فه قهت نه گهر دیق قهت بکهین له بهینی نه ماندها چند فره قیک هیه. مهسه لهن: وقووع له گه ل زه نه م له گه ل مه نموول هم له گه ل مه شکوک زه عیفته له وقووع له گه ل نومید، بینانه عه له یه به وقووع شتیکی موته ره ده، یان نه لیتن مه زنونه، یا مه نموول، یا مه شکوک. نه مجا نه گهر ورد ببینه وه تی نه کهین له بهینی نه م سی ته رزه نیفاده یه دا وه که له سهر وه به یانمان کرد چند فره قیک هیه. که وایی له وه ختی کا نه گهر نیحتمالی وقووع وه یا عه ده م وقووع موقابل به یه کتری فایق نه بی و بلتین (فلان شت وقووعی نومید نه کهین) غه له ته، چونکه به م سووره ته نیحتمالی وقووعی زیاتر به قووه تتر نه بی. له م نیز احاته وه بۆمان ده رکه وت، به عززی نه لغاز که موته رادف نه بیزترین فره قیکی که م له بهینیانا هیه، موافقه تی نه م فره قه نه دوزینه وه که لیمه موافق به حال و مه وقیع هه لته بیزتری» (۱۳).

له م قساندها (شیخ نووری) لیپرسراوی شاعیر و نووسهره کان نیشان ده دات به رامهر به (وشه)، که به شیوه یه کی ورد له گه لیدا بجوولینه وه و به پیتی (حال و مه وقیع) هه لیزترین، له پاشان دیته سهر لایه نی (مهنتیق) له شیعردا، که دوا ی سهرکه وتنی شاعیر به سهر لایه نی وردی به کارهیتانی (وشه) دیته گوژی. نه گهر (مهنتیق) له شیعردا له ناو

(۱۳) رۆژنامه ی ژبان، ژماره (۵۷) ی سالی (۲)، (۷) ی رهمه زان ۱۳۴۵ (۱۰) ی شوبات ۱۹۲۷.
ههروه ها ژماره (۵۹) ی سالی (۲)، (۲۱) ی رهمه زان ۱۳۴۵ (۲۴) ی مارت ۱۹۲۷.

خۆیدا له پتوهندییهکی تهبا و گونجاودا بوو، ئهو کاته قهناعهتی زیاتر له لای خۆتێهر دروست دهکات، وهک لهوهی شیعرهکه له ناو وشه‌ی قه‌به و تو‌تکله‌کهیدا نقوم بێی و پێی لی هه‌لپ‌رینیش نامانجی شیعره‌که‌ ب‌س‌ر‌یت‌ه‌وه، که به‌ر‌پا‌کردنی (گ‌ز‌رانه) له چ‌ێژ و ت‌ی‌ه‌وان‌ینی خۆتێهر و هه‌ول‌دان ب‌ۆ جوان‌کردنی ژ‌یان و به‌ره‌و پ‌ی‌شه‌وه‌ بردنی، ب‌ۆیه که له شی‌ع‌ردا ر‌سته‌یه‌ک، و‌ینه‌یه‌ک ده‌خ‌و‌ت‌ینه‌وه، به‌پ‌ی‌ی مه‌نت‌یق‌ی ناو شی‌ع‌ره‌که‌ پ‌ی‌و‌سته (ئ‌ی‌ح‌ت‌ی‌مال‌ی وق‌وع‌ی) ئ‌ه‌و ش‌ته‌ ب‌که‌ین که له د‌و‌ای ئ‌ه‌و ر‌سته‌یه‌وه د‌ی‌ت، نه‌ک هه‌موو ر‌سته‌یه‌ک ر‌ی‌که‌و‌ت‌یک به‌ر‌ت‌ه‌وی ب‌بات و که‌شت‌ی مه‌به‌ستی ئ‌ه‌و ر‌سته‌یه‌ به‌ره‌و به‌نده‌ر‌ت‌یک‌ی د‌یکه‌ ب‌بات، که هه‌ر‌گ‌یز خه‌یا‌ل و مه‌نت‌یق‌ی ناو شی‌ع‌ره‌که‌ چ‌او‌ه‌ر‌وان‌ی نه‌ب‌ێ. واته له د‌و‌ای هه‌ر ر‌سته‌یه‌ک پ‌ی‌و‌سته وق‌وع‌ی ئ‌ه‌و ش‌ته‌ی که چ‌او‌ه‌ر‌ت‌ی ده‌که‌ین ب‌ۆ به‌ه‌ی‌ز‌تر ب‌یت، له‌و ش‌ته‌ی ئ‌ی‌ح‌ت‌ی‌مال‌ی و‌ت‌نی نا‌که‌ین. ئ‌ه‌وه‌ش به‌وات‌یه‌کی د‌یکه‌ گه‌ر‌انه‌وه‌یه ب‌ۆ با‌وه‌شی حه‌قی‌قه‌ته‌ به‌رده‌ست و به‌ر‌چ‌او‌ه‌کان‌ی ژ‌یان و ئ‌اده‌م‌یزاد و کرد‌نی‌انه به‌که‌ره‌سه‌ی به‌ب‌ژ‌وت‌ینی شی‌ع‌ر، تا به‌(خه‌یا‌لی خ‌ول‌ق‌ت‌یه‌ر‌انه) واق‌یع ده‌وله‌مه‌ند ب‌که‌ن و سه‌ر‌له‌نو‌ی د‌ا‌ی‌ر‌ژ‌نه‌وه، نه‌ک له ناو ده‌ری‌ای (وه‌هم) و (مو‌با‌له‌غه) و (خه‌یا‌ل پ‌لا‌وی) دا مه‌له‌وان‌ی ب‌که‌ن. که مه‌به‌ستم له‌م (خه‌یا‌ل پ‌لا‌وی)یه ئ‌ه‌و ج‌ۆره‌ خه‌یا‌له‌یه که وه‌ک سه‌راب و‌ایه، تا به‌د‌و‌ایدا به‌ر‌ۆی نا‌ی‌گه‌یت‌ی و ه‌ی‌ج‌ت ب‌ۆ به‌ه‌ی‌چ نا‌کا، به‌مه‌رج‌ێ ته‌ع‌ب‌یر کردن له‌و حه‌قی‌قه‌تانه نای‌ب شاع‌یر له‌لای‌نی ه‌ونه‌ری د‌ا‌ب‌ه‌ر‌ێ، ئ‌ه‌مه‌ش ه‌ۆیه‌که ب‌ۆ به‌رز‌کرد‌نه‌وه - ته‌عال‌ی - له‌ مر‌ۆ‌ف‌دا ب‌ۆ نز‌یک‌بو‌نه‌وه له - که‌مال - که هه‌ر‌گ‌یز نا‌یه‌ته‌ دی، چ‌ون‌که گه‌یش‌تن پ‌ی‌ی سه‌ر‌ینه‌وه‌ی بز‌و‌وت‌نه‌وه‌ی ب‌ی ک‌ۆ‌تا‌ی‌یه - لا مه‌تنا‌هی - که له‌وه‌وه (گ‌ز‌ران) ر‌ی‌گه‌ی ئ‌ه‌به‌دی خ‌ۆی ده‌ه‌ر‌ێ.

یه‌ک‌ت‌یک له ده‌سه‌که‌وته‌کان‌ی ئ‌هم ق‌وت‌ا‌بخ‌انه‌یه ب‌ۆ شی‌ع‌ری ک‌ورد‌ی رو‌و‌کرد‌نه (پ‌رو‌ونی نو‌وس‌ینه) ئ‌هم ب‌یره‌ش له ئ‌ه‌نج‌ام‌ی ئ‌ه‌وه‌وه هاته‌ ک‌ایه‌وه، که ئ‌ه‌ده‌ب که‌وته ناو با‌وه‌شی ژ‌یان و زیات‌ر به‌خ‌هم و ئ‌ا‌وات و خه‌بات و ت‌یک‌ژ‌شانی گه‌له‌وه نو‌وسا و هه‌ول‌ی دا ب‌ی‌سته ئ‌ه‌ده‌ب‌یت‌کی په‌یا‌مدار و خ‌او‌ه‌ن ل‌ی‌ت‌ر‌س‌ینه‌وه. م‌ن نا‌ل‌یم پ‌ی‌ش ئ‌ه‌و بز‌و‌وت‌نه‌وه‌یه شاع‌یری د‌یکه‌مان نه‌بو‌وه شی‌ع‌ری پ‌رو‌ون و ئ‌اسان ب‌ۆ ت‌ی‌گه‌یش‌تن‌یان نه‌بو‌وب‌ی، به‌لام ئ‌ه‌و ق‌وت‌ا‌بخ‌انه تاز‌یه ئ‌ه‌و س‌ی‌ما‌یه‌ی کرد‌ه ر‌ی‌باز و ر‌ی‌ه‌و‌ت‌یک‌ی په‌ی‌ره‌و‌ک‌را و به‌ش‌ی‌وه‌یه‌کی زه‌ق و ئ‌اش‌ک‌را و‌ی‌ست‌یان پ‌رو‌وی ئ‌هم س‌ی‌ما‌یه‌ ده‌ری‌خ‌ه‌ن. ئ‌ه‌وه (ش‌ی‌خ نو‌وری)یه ده‌یه‌و‌ی وه‌ک کار‌ت‌کی به‌ر‌نامه ب‌ۆ دان‌را‌و ب‌ۆ ئ‌ه‌و لای‌نه پ‌رو‌ان‌ی ب‌ۆیه ده‌ل‌ێ: «و‌زو‌وح‌ی ئ‌ه‌ف‌کار و ح‌س‌ی‌ات به‌سه‌ه‌لی ت‌ی‌گه‌یا‌ند‌ه. و‌زو‌وح، ب‌ۆ هه‌موو ئ‌اس‌اری مو‌حه‌ره‌ره ز‌ۆر ح‌ائ‌یز‌ی ئ‌ه‌ه‌م‌م‌یه‌ته ب‌ۆ ئ‌ه‌وه‌ی ئ‌هم ئ‌ه‌ه‌م‌م‌یه‌ته ت‌ی‌گه‌ه‌ین لاز‌م نا‌کا دو‌ور‌در‌ی‌ژ ته‌د‌قی‌قات ب‌که‌ین. مه‌قس‌ه‌د له نو‌وس‌ین ئ‌ه‌وه‌یه ئ‌ه‌و ئ‌ه‌ف‌کار‌ه‌ی

که له دهماغمانا حاصل نه‌بږي به‌شه‌خسی ناخر ئی‌فهامی بکه‌ین. نه‌گهر له‌و نووسینه‌دا که ئیمه‌ ئینووسین مه‌عنایه‌ک نه‌بږي، کولفه‌تی نووسین بۆچی ئیختیار نه‌کړا؟ نه‌زهر به‌م نه‌حواله‌ و‌زوح بۆ هه‌موو ئاساری نه‌ده‌بییه‌ و‌ قه‌واعیدی ته‌حریرییه‌ یه‌گانه‌ نه‌ساسه‌ می‌سال به‌شیعریکی و‌ازح:

حوجره‌یه‌کم هه‌یه‌ به‌قه‌ده‌ری له‌بږي
 رۆژ عیلاجی نه‌که‌م به‌شه‌و نه‌ته‌بږي
 سه‌ر و‌ ړېشم له‌ توژی قسل و‌ گه‌چا» (۱۴)
 وه‌ک په‌لاستیکه‌ پر له‌ ړشک و‌ نه‌سپږي

ئینجا دپته‌ سه‌ر لایه‌نی (نالوژی) له‌ ده‌رپریندا و‌ له‌ باسی نه‌مه‌شدا ده‌لپت: «ته‌عقید زدی و‌زووحه‌، یه‌عنی به‌ فکریک نه‌لټن ئینسان و‌ازیه‌ن تټی نه‌گات. بۆ قسه‌یه‌ که‌وا و‌زووحی ئیخلال بووې نه‌لټن (موعه‌قه‌د)، ئیفاده‌ به‌چ سوره‌تیک موعه‌قه‌د نه‌بږي؟ ته‌عقید به‌دوو نوع‌ نه‌بږي. یا نه‌و شته‌ی که‌ ئینووسین له‌ میتشکمانا هیچمان ته‌عین نه‌کردووه‌. یه‌عنی نه‌و فکری که‌ له‌ ده‌ماغمانا یه‌ به‌ته‌واوی که‌سبی و‌زووح و‌ سه‌راحه‌تی نه‌کردووه‌، یاخود نه‌و فکری که‌ ئینووسین نه‌لغاز و‌ ته‌عبیراته‌که‌ی سه‌حیح نییه‌ و‌ سه‌به‌ب، به‌بږي دیقه‌ته‌ی له‌ ته‌رتیبی که‌لامدا ته‌شه‌وشیک دپته‌ وجود، له‌به‌ر نه‌مه‌ ته‌عقید یا مه‌عنه‌وی نه‌بږي، یا له‌فزی، سه‌به‌بی ته‌عقید نه‌ویه‌ فکریک له‌ ده‌ماغمانا به‌ته‌واوی که‌سبی و‌زووحی نه‌کردووه‌. ته‌شه‌بوس به‌ئیفاذه‌ی نه‌که‌ین، نه‌گهر نه‌وه‌ی که‌ نه‌نوسری مه‌و‌زووح و‌ حدوودی ته‌عین نه‌کړی. نه‌که‌سه‌رییه‌ن نووسین له‌گه‌ل فکره‌که‌دا جیاواز نه‌بږي و‌ هه‌م له‌ به‌ینی نه‌فکار و‌ نه‌لفازدا ئیختیلاف و‌ مو‌بایه‌ن‌ت واقع‌ نه‌بږي و‌ مه‌عنا له‌ جمله‌ نه‌زع نه‌کات» (۱۵)، له‌م به‌شه‌شدا شتخ‌ نووری هو‌ی نالوژی نووسین دیاری ده‌کات. له‌م قسانه‌شیدا بۆمان ده‌رده‌که‌وئ که‌ له‌ باسی (وضوح)دا مه‌به‌ستی و‌زووحی ړوکه‌شانه‌ نییه‌، چونکه‌ نه‌و جوړه‌ ړوونیه‌یک باس ده‌کات که‌ شتی له‌ میتشکی نه‌و که‌سه‌ بی و‌ خو‌ی بسه‌پټنټی بۆ نه‌وه‌ی بنووسری، نه‌ک به‌بږي نه‌وه‌ی شتیکی دیاریکړا و‌ جولان‌دیټی ده‌ست بداته‌ قه‌له‌م و‌ لاپه‌ره‌ ړه‌ش بکاته‌وه‌. ئینجا دوا‌ی نه‌وه‌ی شتی پالی پټوه‌ نا، قه‌له‌می لټی بخاته‌ کار، له‌م

(۱۴) رۆژنامه‌ی ژبان، ژماره‌ (۴۶) ی‌ سالی (۱)، (۱۰) جمادی الآخر ۱۳۴۵ (۱۶) ی‌ کانوونی یه‌که‌م ۱۹۲۶.

(۱۵) بړوانه‌ هه‌مان سه‌رچاوه‌ی پټشو.

بارەبەوه دەلتی: پتویستە ئەو شتە (وزووح و سەراحتی) خۆی وەرگری، واتە ھەموو پەھەند و سووچ و مەودایەکی پروون بێتەوه و ھیچ لایەکی بەتاریکی نەمییتەوه. لێرەدا مەبەست ئەوەیە ھەویتی نووسینەکە تەواو پتگەیی بێ و شتیوی دەرپرینی خۆی دۆزبێتەوه، وەک چۆن ئاو لە ناو تاشەبەردا پتگەیی خۆی دەکاتەوه، ئەو کاتە بنووسری، چونکە بیری نەکلۆک و کالۆکریج و پتەگەشتوو بەرھەمیکی ھونەری پروون نادا بەدەستەوه و نامانج ناپیتکی.

بەنسبەت (شیخ نووری) خۆیەوه ئەوسەر تا ئەوسەری دیوانەکە بەرھەمی ئالۆز نابینن خۆتەر بەدیارییەوه دۆش داڤیتن، لە پاش ئەویش شاعیرانی دیکە وەک (گۆران) و (ھەردی) و (دیلان) و (ع. ح. ب) و (دەلدار) و (کاکەیی فەللاح) و... تاد. پەپرەوی ئەو پیتازەیان کردوو، بۆیە دەتوانم بەیەکیک لە سیمایە ئاشکراکانی ئەو قوتابخانە تازەییە داڤیتن. ئینجا دواى دەستیانکردنی سیمایە ئاشکراکانی ئەو قوتابخانە یە دەبێ بلتین شیخ نووری داھێنان و بەخششەکانی خۆی بەزۆوتنەوهی پرگاریخوازانە سەردەمەکە بەستوووەتەوه شیخ مەحمودی نەمری بەرپەرەری ئەو بزۆوتنەوهی زانیو، شیعەرەکانی بەم ئاواتانەوه بەستەوه کە لە شیخی نەمردا بەدی دەکرد، بەدی نەھاتنی ئاواتەکانی کاری کردە سەر داھێنان و بەخشش و بەرھەمەکانی. وەک سەردەتا دەستی داڤیت، ھەروا لەسەری نەمایەوه و بەرە بەرە بەرەو ساردبوونەوه رۆشت. لە لایەکی دیکەوه شیخ نووری بەھەرکەیی خۆی بەسەر کۆمەلتی شتی جیاوازدا داڤەش کرد، کە ئەو داڤەش کردنە کار دەکاتە سەر بەرھەمی شیعری ئەو، چونکە ئەگەر بەتەواوی خۆی بۆ ئەو لایەنە تەرخان بکردایە، لەوانە بوو سەرکەوتنێکی زۆر گەورەتر بەدی بێت. ئینجا نەبوونی و دەست کورتی و مالت و مندالت زۆری، سەرقالی کرد و کەوتە مشووری بەخێوکردنیان، لە وەزیفەشدا وەک لە شیعری (ھاوار لە دەس مالیە) و (ئاوڕتک بۆ دواوە)دا کە بۆ (گۆران)ی نووسیو، وا دەردەکەوێ (وەزیفە دیتن) کاریکی زۆری کردبێتە سەر داڤچرانی لە ئەدەب و لە خۆتندنەوه.

ھەر لەو کاتەشەوه کە کرا بە (بەرپەرەری ناحیە) نیتەر سەقامگیری بەخۆیەوه نەدی، ھەر رۆژ و لە شوێنێک ھەواری دەخست و دەگوێزرایەوه بۆ (ناحیە)یەک، ئەمەش لە لای خۆیەوه کاریکی زۆر دەکاتە سەر کەسێک کە خۆی تەرخان کردبێ بۆ (ئەدەب)، چونکە ھێمنی و ئارامی دەروونی لەبەر ھەلدەگری و ئەو ئیقاعەیی لەسەری راھاتوو بۆ (نووسین و خۆتندنەوه) بەھۆی جینگۆرکیتی زۆر دەگوێرێ و خۆتندنەوه و نووسینی کەم دەکاتەوه.

نه‌مانه له‌ولا به‌هستن، له‌م لایه‌شه‌وه تووشی چهند نووچدان و تیکشکانیتیکی ده‌روونی
 هات که نه‌مانه‌ش له‌شیر و به‌خشش ساردییان کرده‌وه. له‌وانه به‌ئاوات نه‌گه‌یشتنی به‌و
 کچه دل‌داری که خۆشی ده‌ویست و به‌ته‌ما بوو بی‌هیتن، که‌چی سالی (۱۹۲۶) دا به‌شو
 درا. نینجا مردنی دوو برای له‌خۆی بچووکتری (شیخ عه‌زیز) له‌سالی (۱۹۳۶) و
 (شیخ نبیراهیم) له‌سالی (۱۹۵۰)، تا راده‌یه‌کی زۆر نهم رووداوانه کاریان کرده‌سه‌ر
 شیخ نووری و نه‌یتوانی به‌پیتی پتویست له‌مه‌سه‌له‌ی (تازه‌بوونه‌وه) قوول بی‌سته‌وه و
 له‌گه‌لتی به‌رده‌وام بیت و نه‌مه‌ش له‌سه‌ری کرا به‌رخنه و وای له‌زۆر که‌س کرد بلتین: شیخ
 نووری سه‌رپیتی و راگوزار بووه له‌ (تازه‌بوونه‌وه‌ی شیعی کوردی) دا، که‌نهم رایه به‌لای
 منه‌وه نینسافی تیدا نییه و پتویسته پسته‌که وا راست بکریته‌وه که‌شیخ نووری له‌به‌ر
 کۆمه‌لتی (هۆ) نه‌بویه، به‌ره‌می به‌هتیز و به‌خششی گه‌وره‌تر ده‌بوو، به‌لام ژبان هه‌ر نه‌وه‌نده
 ده‌رفه‌تی دا، که‌به‌وه‌نده به‌خششه‌ی خۆی قایل بیت و نه‌توانی له‌وه زیاتری لی زیاد
 بکات، له‌دواییشدا به‌پیتی داوایه گه‌وره‌کانی سه‌رده‌م، پشکۆی داهینان و نوێکردنه‌وه‌کی
 کز بیت و به‌ره‌و خامۆشی بچیت. نهم مه‌سه‌له‌یه‌ش وه‌نه‌بی به‌ته‌نیا (شیخ نووری)
 گرتبیته‌وه، نه‌وه‌تا رهنه‌گرانی عه‌رب ده‌ریاره‌ی دوا قوئاغی شیعی (سه‌یاب) یش
 ده‌لتین: «شیعی نهم قوئاغی هیچ تازه‌یی تیدا نییه. شیعی زاتی و نینفعالین، له‌زۆر
 جارانیشدا لاواز. هه‌ندیک شیعی نه‌بی له‌وانه سفر آیوب»^(۱۶) که‌نهمه‌ش به‌هیچ
 شتیه‌یه‌ک رۆتی نه‌و له‌تازه‌بوونه‌وه و پتیشه‌ویه‌تی که‌م ناکاته‌وه، که‌چی له‌لانی نهمه‌دا
 هه‌ندیک دوا قوئاغی (شیخ نووری) ده‌که‌نه به‌هانه‌یه‌ک بۆ نه‌وه‌ی له‌نرخه بشکینن و له
 رۆتی پتیشه‌ویه‌تی و رچه‌شکانده‌کی که‌م بکه‌نه‌وه. شه‌کسپیریش له‌ناوه‌راستی ژبانی
 له‌لوتکه‌ی به‌خشش و داهینانیدا بوو، وه‌ک چۆن گۆران-یش له‌قوئاغی په‌یره‌وکردنی
 ریالیزی سۆشیا لیزمدا ناستی هونه‌ری شیعه‌کانی دابه‌زین. نهم چهند لایه‌نه‌ی ده‌رم خستن
 له‌دواخستنی (شیخ نووری) له‌کاروانی تازه‌بوونه‌وه، نه‌وه‌ناشارته‌وه که‌وه‌ک (میژوو)
 ده‌ستپیشخه‌ری نووسینی شیعی تازه‌ی کردووه. له‌م سیمایانه‌ی قوتابخانه‌ی شیعی
 تازه‌شیان دروست کرد، که‌م یان زۆر له‌ره‌نگ بۆ رشتنیان به‌شارد بووه، نه‌مه‌ش پتویسته
 له‌لیتوێژینه‌وه و لیکۆلینه‌وه‌کانی داهاتووماندا روونتر بکریته‌وه و نووسینی زۆرتری بۆ
 ته‌رخان بکری.

(۱۶) دیوان پدر شاکر السیاب، المجلد الاول، دار العودة، بیروت، ۱۹۷۱، ص ۳، بقلم ناجی
 علوش.

دېسانه وه ئاههنگى گوتزانه وهى چهپسه خانى نه قيب بۆ شېخ قادرى حەفید - ۱۹۲۲
 وهستاوه كان: قادر ئهفەندى قهره داغى، شېخ محمىدینى شېخ رهشید، سهیید رهئووف
 (كهركووكى؟)، شېخ رهشیدى شېخ عەلى سهركار، سالىح زهكى ساحىبقران، سهیید
 ئیبراھیمی حەفید، شېخ قادرى حەفید، عارف سائیب، سهیید ئحمەدى بهرزنجى
 (مه‌ره‌خه‌س)، ره‌زا به‌گى ئیسماعیل به‌گ؟، تۆفیق وه‌ه‌بى.
 دانىشتووى ریزى دووهم: محمەد ئهفەندى جالخور، رهشید سدى غه‌فوور، یوونس
 عه‌بدولقادر (ماهى)، فایه‌ق كاكه‌مین، رهشید شه‌وقى.
 دانىشتووى ریزى یكه‌م: شېخ جه‌لالى شېخ ئحمەدى حەفید، ره‌مزی عه‌بدولكه‌ریم،
 ره‌ئووف ئهفەندى؟، شېخ نوورى شېخ سالىح، ئه‌مین ره‌واندزى.

پیداچونہ وە یەك بەهەندی بیرورا كه له باره‌ی شیخ نووری-یه‌وه نووسراون

خۆتنده‌واری خۆشه‌ویست:

هه‌روه‌ك له‌مه‌وپێشتر پێم راگه‌یاندى و خۆشت له‌ من چاكتر ده‌زانى، تا ئه‌مڕۆكه‌ش چ به‌نووسین و چ به‌كۆكرده‌وه و له‌ چاپدانى شیعره‌كانى شیخ نوورى، كاریكى نه‌وتۆ ئه‌نجام نه‌دراوه‌ تینوویتی بشکینێ و کاره‌كه‌ شایسته‌ی پله‌ و پایه‌ی شاعیرتکى وه‌ك شیخ نوورى بێ. له‌گه‌ڵ ئه‌و كه‌مه‌ته‌رخه‌مى كرده‌ به‌رانبه‌رى، له‌گه‌ڵ ئه‌و فه‌رامۆشكردن و كه‌م به‌سه‌ركرده‌وه و لا لێ نه‌كرده‌وه‌یه‌شدا، زۆر جار له‌ نووسینى سه‌ربه‌خۆ بووبێ، یان له‌ دووتوتی هه‌ندێ نووسین و وتاردا كه‌ لایان له‌ شیخ نوورى كرده‌وه‌ته‌وه، لاكرده‌وه‌ و لێدوانه‌كه‌یان نیوه‌وناچل بووه، یان نووسه‌ره‌كه‌ی به‌سه‌هوودا چووه‌ و سه‌رچیخ بۆ مه‌سه‌له‌كه‌ رۆیشتوه، یان به‌ده‌ستى نه‌نقه‌ست به‌مه‌به‌ستى كه‌مكرده‌وه‌ له‌ پله‌ و پایه‌ی ئه‌م شاعیره‌ قه‌له‌مى بۆ خراوته‌ سه‌ر كاغه‌ز. ئه‌مه‌ش به‌پێى بۆچوونى من بۆ گه‌لى هۆ ده‌گه‌رێته‌وه. له‌ سه‌رووى هه‌موو ئه‌و هۆیانوه‌ له‌ به‌رده‌ست نه‌بوون و نه‌بینینى سه‌رجه‌مى شیعرى (شیخ نوورى)یه‌.

كه‌مى به‌ره‌مه‌مى شیخ نوورى له‌ به‌رده‌ستى لیتوتیزه‌ره‌وه‌كان و كه‌مى ئاگاداریبون له‌ چاووگی رۆشنبیری و هێله‌ ورد و درسته‌كانى داھێنانى ئه‌م شاعیره‌، زۆر هاوكیشه‌ی وه‌همیی دروست كرده‌وه، له‌م هاوكیشه‌یه‌وه، هه‌ندێ قسه‌ فری ده‌دری من لێپرسینه‌وه‌یان تیدا نابینم. جا له‌م به‌شه‌دا به‌پێى توانایی خۆم هه‌ول ده‌ده‌م هه‌ندێ له‌و بیروپایانه‌ تاووتوو بكه‌م و به‌سه‌ریاندا بچمه‌وه، ئینجا پووناكى زیاتریان بخره‌نه‌ سه‌ر. له‌و پیداچونیه‌یه‌شه‌دا پشتم به‌و به‌ره‌مه‌ شیعریانه‌ی شاعیر ئه‌ستور ده‌كه‌م، كه‌ لێره‌دا كۆم كرده‌وه‌ته‌وه‌ و باری سه‌رنجی تایبه‌تى له‌ لا دروست كرده‌ووم. له‌ لایه‌كى دیکه‌شه‌وه‌ په‌نا ده‌به‌مه‌ به‌ر ئه‌و زانیارییه‌ تازانه‌ی ده‌باره‌ی شاعیر ده‌ستم كه‌وتن. چه‌زیش ده‌كه‌م له‌ پێشه‌وه‌ ئه‌وه‌ بلێم: موناقه‌شه‌ كردنى ئه‌و بیروپایانه‌ و داكوکی كردن له‌ شیخ نوورى، ته‌نیا پوونكرده‌وه‌ و ده‌رخستنى هه‌ندێ لایه‌نه‌، كه‌ به‌رای خۆم به‌ (راست)یان داده‌نێم و چه‌ز ده‌كه‌م دوور له‌ هه‌موو جۆره‌ سۆز و مه‌یل و بریارى كى پێش وه‌خته‌ بدوێم و هه‌رشته‌ بۆ لای

خۆمه بيه مه وه، واته خزمایه تی و کوپه گه په کی و هه ندئ پالنه ری تر وامان لی نه کات بهرچای خۆمان نه بینین و مه وزووعیه ت بکه یین به قوریانی زویر نه کردنی هه ندئ که س که قارسن به په خنه لیگرتن، چونکه نه مپۆکه بی، یان به یانی میژوو هه ر پیری عادیلانه ی خۆی به سه ریاندا ده سه پیتنی. که من به و شتویه ده دویم هه موو که س ده زانی نه و شتویه دوانه هیچ بهرژه وه ندییه ک بۆ من ناهینیتته دی، جگه له په نجانندی هه ندئ که س که ته نیا حه ز به پیا هه لدان ده کهن. واته نه خزمایه تی و که سایه تی، نه هیچ جوړه بهرژه وه ندییه کی دیکه نه و رایانه ی پێ دروست نه کردووم. ته نیا ویستوومه به راستگویییه وه قه ناعه تی خۆم ده ربهرم، حه زیش ده که م باجی قه ناعه تی خۆم به دم و با لیشم به نه جین، نه ک به پیا کردن و فروفیل و درۆ ئیوه ش و خۆشم به خه له تینم.

نه مپۆکه شتیک هه یه سی و دووی له سه ر ناکرئ، نه وه ش دان پیدانانی هه موو لایه که به گه وه ره یی شاعیریکی وه ک مامۆستا (گۆزان)، نه م حه قیقه ته له لای خوئنده وار و نه خوئنده واری کورد چه سپاوه، دۆست و دوژمنی گۆزان - نه گه ر دوژمنی هه بی - دان به و هدا ده نین. هه رکه سی بیه وئ وه ک شاعیریکی گه وه ر و لیته اتوو له نرخ ی مامۆستا (گۆزان) که م بکاته وه، و ایزانم له پتیش نه وه ی له نرخ ی نه و که م بکاته وه، نرخ ی خۆی ده شکیتنی. ده رخستنی پروی گه شی شاعیرایه تی شتێخ نووری و هه ولدان بۆ نه وه ی مافی خۆی به دینتی، هیچ له نرخ ی مامۆستا (گۆزان) که م ناکاته وه، وه ک چۆن هه ولدان بۆ که مکردنه وه له شاعیرایه تی (گۆزان) به کاریکی نا ره واهه زانم، به و پتیه ش له گه ل نه وانه دا نیم سه ری شاعیریکی بکو تریتته وه که مامۆستا (گۆزان) خۆی پتیزی له شاعیرایه تییه که ی گرتوو. (گۆزان) خۆی له وه گه وه رته له پال لیدانی شاعیریکی دیکه وه به رز بکرتته وه. لیکۆلینه وه له به ره ر و توانایی و ده یته انه کانی نه و بۆ ده رخستنی جوانی شیعه ره کانی پله یه کی ده داتی پتویستی به و شتوازه نه بی. نه گه ر که سانیکیش هه بن بیانه وئ له نرخ ی مامۆستا (گۆزان) که م بکه نه وه بۆ به رزکردنه وه ی به ناهه قی - شتێخ نووری - نه وه نه و جوړه که سانه ش ناسنی سارد ده کوتن و له گه ل نه وه دا نیم پایه یه کی بۆ دا بنرئ که خۆی موسته حه قی نه بی. با شترین ده مپاستی هه ر شاعیریکی به ره مه مه کانیه تی، هه ر به وه ش ده توانین به ره مه مه کانیان بکه یینه که ره سه ی نرخاندن و هه لسه نگاندن. گرنگترین شت به لای منه وه نه وه یه په خنه گر و لیتوژره وه ی کورد عاتیفه به لاهه بنی، نه گه ر بیه وئ پتیشه وئ و حه ز به گیانی زانست په روهری ده کات و ده یه وئ خوئنده وار به گیانی زانست په روهری ناشنا بکات، پتویسته له هه ندئ هه لۆیستدا - با به خه راپ بۆ خۆی بکه ویتته وه - پێ

به جهرگی خو به و بنی و له قسمی راست لانه دات. به و جزره ده توانین بیسه مرؤفی
سهرده می خومان و خوتنده واری زیرهک و شارستانیش ههر له و که شوه وایه دا دینه گزوی،
نه گهر نا، نه وه هه تا ماوین گیانی تیره گهری و شه ره گه ره کی له کولتووری کوردیدا کوتایی
پن ناییت!

* په کتیک له و تیبینیانی سهرنجی بۆ لای خوی راکیشام، چهند دیرتکی کاک (ساجید
ناواره) یه. له و چهند دیره دا نووسیویه تی: «بوونی گۆفاری گه لاویژ له سالی (۱۹۳۹) وه
بۆ ماوه ی (۱۰) سال سهره تای جوولانه وه یه کمان پت پانه گه یه نیت له نووسینی چیرۆکی
هونه ری کوردیدا، که وه رگپترانی چیرۆکی بیتگانه لهم گۆفاره دا بوو به چاوساگی نووسه رانی
کورد وه (نووری شیخ صالح) په کتیک له و نووسه رانه بوو»^(۱). له و بره وایه دام وه ک کاک
ساجیدیش دانی پت داناوه، که س نییه نکولی له وه بکات که گۆفاری گه لاویژ به راستی
سهره تای جوولانه وه یه کی گه وه بوو له نه ده بی کوردیدا، له ماوه ی ده سالی ته مه نیدا بی
وچان خه باتی کرد بۆ په ره پیدان و پیش خستنی نه ده به که مان. تا نه مه رۆکه تاقه گۆفاریکی
کوردیمانه که توانیبیتی له ماوه ی ده سالی ته مه نیدا ناستی خوی بپارێژی و نه مه ش
مایه ی خۆ هه لکیشانی هه موو کوردیکه. بۆ مه ش شایانه لاف و گه زافی پتیه لیتدهین و
پتیه وه برانین، چونکه له ماوه ی ده سالی په بق پشتی به نه رز نه که وت و ژماره له دوی
ژماره به هیزتر ده بوو و رۆتیکه گه وره شی له ژبانی کولتووری کورد گپرا. له و ماوه یه دا له
هه موو بواریکدا: «شیعر و چیرۆک و وه رگپتران و وتاری سیاسی و کۆمه لایه تی و په خه و
لیکۆلینه وه» درتگی نه کرد، بۆیه نه گهر وه ک کاک (ساجید) ده لی: «بوو به چاوساگی
نووسه رانی کورد» تا ئیره یان راست ده کات و منیش ده ئیم نه مه رۆکه نووسه ری کورد ناتوانی
پشت بکاته نه و گۆفاره و سوودی لی وه رنه گری. خۆشم په کتیکم له و که سانه ی په ره
به په ره ی نه و گۆفاره م تاووتوو کردوو و ماوه یه کی زۆریش خۆم له گه لی خه ریک کرد و
سوودی ئیجگار زۆرم لی وه رگرتوو. که هاته مه سه ر دروستکردن و سازدانی
بیبلیۆگرافیا یه ک بۆ (شیخ نووری) جارتیکی دیکه گه راده وه سه ر ژماره کانی، به هیوای
نه وه ی بزانه چهند شیعر و نووسینی شیخ نووری تیدا بلاوکه راته وه، یان کت له سه ری
نووسیوه. نه وه بوو له دوو شیعر به وولاوه هیچی دیکه م تیدا نه بیینی پتیه ندی به شیخ

(۱) لیکۆلینه وه ی نه ده بی نوئی کورد، ساجید ناواره، چاپخانه ی ژین، سلیمانی، سالی ۱۹۶۷ ل ۵۲.

نووری- یهوه هه‌بێ. به‌داخه‌وه نه‌وه‌ی کاک (ناواره) نووسیویه‌تی به‌رچاوم نه‌که‌وت، گوايه شیخ نووری یه‌کێک بووبێ له‌و نووسه‌رانه‌ی چیرۆکی وه‌رگێترابێ. ئهم قسه‌یه‌شم ته‌نیا گۆفاری گه‌لاویژ ناگرته‌وه، به‌لکو سه‌رحه‌می نه‌و پۆژنامه و گۆفارانesh ده‌گرته‌وه که من هه‌لم داونه‌ته‌وه و به‌ره‌مه‌کانی شیخ نووریم تێدا بینیه‌وه. له‌ هه‌موو گه‌ڕان و پشکنینه‌که‌شدا، نه‌ چیرۆک، نه‌ وه‌رگێترانی چیرۆکم به‌رچاو نه‌که‌وته‌وه. که‌شیش نه‌وه‌ی به‌گویتدا نه‌داوه (شیخ نووری) پۆژی له‌ پۆژان چیرۆکی نووسیبن، یان وه‌رگێترابێ، ئیدی نازانم مامۆستا (ناواره) له‌سه‌ر چ بنچینه‌یه‌ک نه‌و رایه‌ ده‌دات و بۆچی ناوی نه‌و چیرۆک و وه‌رگێترانه‌ی شیخ نووری نابات؟ له‌ لایه‌کی دیکه‌شه‌وه سیپاره‌که‌ باسی شاعیرانی وه‌ک (گۆزان و هه‌ردی و دیلان و... تاد) ده‌کات به‌لام نازانم کاک (ساجید) بۆچی و به‌ چ بیانویه‌ک ناوی (شیخ نووری) پشتگوێ خستوه‌وه و له‌ته‌ک نه‌و شاعیرانه‌دا باسی لیه‌ نه‌کردوه‌؟!

* مامۆستا (جه‌مال بابان) له‌ نووسینێکیدا به‌ناوی: «که‌ ده‌ست کرا به‌کوردی نووسین» ده‌لێ: «له‌به‌ر نه‌وه‌ی زۆر له‌سه‌ر شیخ نووری نووسراوه‌! نامه‌وێ زۆر له‌سه‌ری بڕۆم، چونکه‌ دووپاتکرده‌نه‌وه‌ی هه‌ر شتی که‌ ده‌ست نه‌کات و ناخۆشه‌»^(٢) خۆنده‌ وا چاوه‌ڕێتی ده‌کرد له‌و وتاره‌دا شتی که‌ تازه‌ ده‌رباره‌ی شیخ نووری بخوینیته‌وه، به‌لام به‌داخه‌وه مامۆستا به‌و بیانوه‌ خۆی له‌و نه‌رکه‌ به‌دووور ده‌خاته‌وه، له‌ کاتێکدا خۆنده‌وار نه‌وه‌ش باش ده‌زانێ که‌ شیخ نووری زۆری له‌سه‌ر نه‌نووسراوه و نه‌وه‌ی نووسراویشه هه‌ر شتی سه‌رپێیی بووه یان دووباره‌کردنه‌وه‌ی به‌شێکی زۆری نه‌و بیروپایانه‌ بووه که‌ مامۆستا (ره‌فیع حیلمی) ده‌رباره‌ی شیخ نووری نووسیویه‌تی، ته‌نانه‌ت نه‌گه‌ر زۆریشی له‌سه‌ر نووسرابێ، ئهم زۆر له‌سه‌ر نووسینه‌ ڕێگه‌ی له‌ قه‌له‌می به‌پرشت و به‌هه‌دار نه‌گرتوه‌ شتی خۆی بلێ و بیروپای تازه‌تر بخاته‌ سه‌ر خه‌رمانی بیروپای نه‌و که‌سانه‌ی نووسیویه‌انه، بۆیه مامۆستا (جه‌مال بابان) شتی که‌ تازه‌ی به‌ده‌سته‌وه نه‌داوه و یه‌کسه‌ر گه‌ڕاوه‌ته‌وه سه‌ر بیروپایه‌کانی مامۆستا (ره‌فیع حیلمی) که‌ له‌ به‌رگی دووه‌می کتێبه‌که‌ی «شیعرو نه‌ده‌بیاتی کوردی» دا ده‌رباره‌ی شیخ نووری نووسیویه‌تی، له‌ باسکردنی شیعری «جسوت و گا شتی که‌ چاکه‌» شدا سه‌رپێیی له‌ شیعره‌که‌ی روانیوه و هه‌ر نه‌و شتانه‌ی دووباره‌ کردوه‌ته‌وه که‌ له‌

(٢) بلاژکراوه‌ی پۆشنبیری نوێ، ژماره (٣٧) ١١-١-١٩٧٥ «که‌ ده‌ست کرا به‌کوردی نووسین».

شيعره که دا باس کراون. واته که وتووته رافه کردنی شيعره که، که خوی پروونه و پتوبستی به پروونکردنه و نه نییه. له بهر نه وه نووسینه که ی زۆرتتر له ئینشایه که دهکا، که نووسینی نه ونده گران نییه. نه گهر که سێک نووسه ریش نه بیت زهفر به نووسینی نه و جوړه و تارانه ده بات!

* دکتۆر عیزه ددین مستهفا ره سوول له کتیبه کهیدا «الواقعية في الأدب الكردي» وهک سه رچاو هیک پستی به بهرگی دووهمی کتیبی «شيعر و نه ده بیاتی کوردی» ماموستا (ره فیق حیلمی) به ستووه. له و کتیبه دا دوو شيعری شیخ نووری نووسراوه، له زۆریه ی رۆژنامه و گوڤاره کوردیه کهاندا شيعری شیخ نووری بلاکراوه ته وه، نه و شيعرانه ش به سن بۆ نه وه ی دکتۆر عیزه ددین له نامه ی دکتۆرایه کهیدا به چهنه لا په ره یه که جیگه ی بۆ بکاته وه. بهاری نه وه ش نا هیلنه وه که شيعرو سه رچاو ه ی له به رده ستدا نه بووه، چونکه نه و کاته نامیلکه یه کی به چو وکی (شیخ نووری) یش له چاپ درابو به ناوی (هۆنراوه ی نووری شیخ صالح) که له سالی (۱۹۵۸) به پیتشه کی ماموستا (کامه ران موکری) که وته بازاره وه، که چی دکتۆر له دیریک (یان باشتروایه بلتین له چهنه ئیشاره تیک به ولاره) زیاتری به شیخ نووری ره و نه دیوه، له کاتیکدا شیخ نووری وهک له م کتیبه دا دیاره شاعیریکه، شيعری رپالیزمی زۆره.

زۆر له و شاعیرانه ش که له کتیبه کهیدا ناویان ها تووه و باس کراون له شیخ نووری زیاتر نین، نه گهر نه لیتین شان به شانی زۆریه یان رۆیشه ستووه. ههر به پیتی بهیروای نه و شاعیرانه شیخ نووری شوین و پایه یه کی باشی له شيعری کوردیدا بۆ ده ستنیشان کراوه. وا بزائم ئیستا دکتۆر خوشی له گه ل رایه که م دایه که سه یر ده کات به ئیشاره تیک مه سه له ی شیخ نووری به راندوو ته وه که نووسیویه تی: «پیره میترد له سه ر نه وه به رده وام بوو، تا کو له م دوا دواییه دا ده ستپیشخه ری ده رپنیتکی رپالیزمیانه ی لی به ده رکه وت. له گه ل پیره میتردا له ماوه ی نێوان جه نگه که، رپالیزم له گه ل بهیروا وه ری رزگاریخوازانده نه شونوما ی ده کرد. نه و نه شونوما کردنه ش له قوتابخانه ی رپالیزمی نویدا خوی دارشت. شان به شانی پیره میترد (شیخ نووری شیخ صالح) یش ته عبیری له هه مان پیتشه که وتن ده کرد له نه شونوما کردنی دا هیناندا» (۳) دکتۆر له و وتاره شیدا که بۆ پۆلی چواره می ناماده یی نووسیوه ده لێ: «به لام ههروهک گۆران خوی ورده ورده به ره و قوتابخانه ی رپالیزم ها ت، ههروه ها که لیک له و شاعیرانه ش پیتش نه و یا پاش نه و به ته نسیری ژیا نی گه ل و خوتنده نه وه ی به ره می

(۳) الواقعية في الادب الكردي، د. عزالدین مصطفی رسول، بیروت، ۱۹۶۶ ل ۹۰-۹۱

نووسه‌رانی جیهانی پرویان کرده ریالیزم و نهو ماوه رۆمانتیکیه له ئه‌ده‌بیاتی کوردیدا زۆری نه‌خایاند»^(٤).

مادامه‌کی «گه‌لیک لهو شاعیرانه‌ش پێش نهو یا پاش نهو به‌ته‌نسیری ژبانی گه‌ل و خوێندنه‌وه‌ی به‌ره‌می نووسه‌رانی جیهانی پرویان کرده ریالیزم» ده‌بویه شیخ نووری روویتوکی فراوان لهو کتێبه‌دا بگرت، چونکه که‌ره‌سه‌یه‌کی زۆری واقعی بۆ شیعه‌رکانی ده‌سته‌مۆ کردوه و به‌ته‌نسیری ژبانی نهو سه‌رده‌مه‌ شیعی ده‌نوسی!

* که‌مال غه‌مبار له‌ باسی کتێبه‌که‌ی دکتۆر کامیل به‌سیر ده‌رباره‌ی شیخ نووری شیخ صالح نووسیویه‌تی: «له‌ ناوه‌رۆکی نووسینه‌که‌دا دکتۆر ئه‌لبه‌سیر له‌ شیخ نووری و گۆران ده‌دوێ و باسی هونه‌ری جوان و هونه‌ری به‌سوود ده‌کات و له‌ سۆزی وێه‌یه‌ی، پێناسه‌ی وێه و مه‌سه‌له‌ی فۆرم و ناوه‌رۆک له‌ وێه‌دا ده‌دوێ، پاشان دێته‌ سه‌ر هۆنراوه‌ و په‌خشان و کێش و سه‌روا و که‌سایه‌تی وێه‌ر و بنچینه‌کانی کاری نووسین. له‌ کۆتاییدا له‌ شیوازی ده‌دوێ و ئینجا سه‌ره‌نجامه‌ گشتیه‌کان ده‌دات به‌ده‌سته‌وه‌، شیخ نووری شیخ صالح به‌سه‌رۆکی پێبازی تازه‌کردنه‌وه‌ی هۆنراوه‌ی کوردی ده‌داته‌ قه‌ڵه‌م و به‌یه‌که‌م په‌خه‌سازی وێه‌یه‌ی داده‌نێ که‌ خاوه‌ن شه‌خسیه‌تیکی تایبه‌تی خۆی بووه‌ و به‌زه‌ینیکی کراوه‌ و میتشکیکی لێکه‌ده‌وه‌، رێگای داهێنان و خولقاندنی گرتۆته‌ به‌ر»^(٥).

تا ئێه‌ر نه‌م قسانه‌ چهند شتیک ده‌گه‌یه‌نێ، له‌ سه‌رووی نهو شتانه‌وه‌ نه‌ویه‌ که‌ کاک که‌مال غه‌مبار هه‌رچه‌نده‌ ویستویه‌تی نه‌م کتێبه‌ (نمایش - عرض) بکات، به‌لام کتێبه‌که‌ی نه‌خوێندوه‌وه‌! چونکه‌ نه‌گه‌ر کتێبه‌که‌ی به‌وردی بخوێندایه‌ته‌وه‌، بۆی ده‌رده‌که‌وت که‌ کتێبه‌که‌: «به‌وژاندنه‌وه‌ی نه‌م کۆمه‌له‌ وتاره‌ و دووباره‌ بلاوکردنه‌وه‌یان»-ه‌. نه‌وه‌ش نازانێ نه‌و کۆمه‌له‌ وتاره‌ په‌خه‌یییه‌ هی (شیخ نووری)یه‌ و له‌ پۆژنامه‌ی (ژبان)دا بلاوکراوه‌ته‌وه‌، چونکه‌ ناگای له‌ میتووی پۆژنامه‌نوووسی کوردی نییه‌. دکتۆر کامیل پێشه‌کی بۆ نهو وتارانه‌ نووسیوه‌ و راوێژچوونی خۆی له‌سه‌ر وتاره‌کان ده‌رپه‌وه‌، که‌چی نهو رق به‌ری چاوی گرتوه‌ و به‌ (ده‌دوێ) و (دێته‌ سه‌ر) قسه‌ ده‌کات، واته‌ وای نیشان ده‌دات که‌ نه‌م لایه‌نانه‌ دکتۆر کامیل لێی دواوه‌ و باسیانی لێوه‌ کردوه‌. ئینجا که‌ دکتۆر هاتوه‌ شیخ نووری به‌سه‌رۆکی پێبازی تازه‌کردنه‌وه‌ی هۆنراوه‌ی کوردی ده‌داته‌ قه‌ڵه‌م، نه‌مه‌ قسه‌یه‌ک نییه‌ له‌ گیرفانی خۆی هێنایه‌تییه‌ ده‌رێ، بگه‌ر نه‌مه‌ قسه‌ی مامۆستا (گۆزان)

(٤) به‌روانه‌ زمان و نه‌ده‌بی کوردی بۆ پۆلی چواره‌می ناماده‌یی - چاپی شه‌شه‌م - ١٩٨٠ هه‌ولێر.

(٥) به‌روانه‌: گۆفاری به‌یان، ژماره‌ (٨٠) ی مانگی حوزه‌یران ١٩٨٢ ل ٩٤-٩٥.

خوځه تی که ده لټی: «که وایې هه موومان به یه که وه نه مانړو وانییه یه ک کلاوړوژنه، به لام نه توانړی به شیخ نووری شیخ صالح بوتړی سه روک به هو ی که م: زوری به ره می. دوو همی: بلاو کړدنه وهی به ره مه که ی که بیگومان ته نسیری نه به خشییه سهر نه ده بی کوردی». بیگومان نه و (۲۵) نه لقه په خنه بییه ی له روژنامه ی ناوبراوشدا بلاوی کړدنه وه، ده یسه لمینتی شیخ نووری نه ک ههر شاعیر ټکی راپهر و ږچه شکینه، به لکو به حه قیانه ت (مونه زری) نه و تازه بوونه و ده یه و به ردی بناغه ی قوتابخانه ی شیعری نو تی داناوه. ټینجا ده لټت: (نایا چو ن شیخ نووری شیخ صالح به سه روکی بزوتنه وهی نو ټکر دنه وهی هونراوه ی کوردی ده میړت؟ کوا کارت ټکر دنی هونراوه کانی له شیعری نو تی کوردی؟»^(۶) که ماموستا (گوزان) خو ی بلټت «بی گومان ته نسیری نه به خشییه سهر نه ده بی کوردی» و ا بزانه پتویست به وه ناکات که س خو ی به سه فسه ته وه خه ربک بکات، یان خو ټنهر به شتی که وه سه رقال بکات، که ماموستا (گوزان) براندوویه تییه وه.

ماموستا (گوزان) وه ک ټینسان ټکی رو شنبیر و مته وازیع دانی به و حه قیقه ته دا ناوه که شیخ نووری سه روکی نه و قوتابخانه یه بووه. نه م دان پټدانه ش وه ک شاعیر ټک هیچی لی که م ناکاته وه. به لکو پروا بوونه به به ره و توانایی خو ی. ټینجا جار ټکی دیکه ده پرستی: «نووری شیخ صالح چ رټباز ټکی له دوا ی خو ی به جی هیشت و کام شاعیری کوردی شو ټن پی که وت» نه مه دوو باره کړدنه وهی قسه که ی ماموستا (په فیک حیل می)^(۷) به بی نه وهی به نه مانه ته وه په نجه بو سه رچا وه که رابک ټشری. ټیمه وه ک له پټشتر و تمان به ریا کړدنی بزوتنه وه ده کی شیعری گه وره، قورساییه که ی به ته نیا ناکه و ټته سه ر شانی شاعیر ټک، به لکو نه و نه رکه زور و که م کو مه له شاعیر ټک راپده په رټن و ده یچه سپټن.

وه ک ده زانین رټبازی سوریا لیزم له نه ده بی فهره نساییدا له سه ر ده ستی (نه ند ری بریتون) هاته کایه وه و به ریا بو، (ناراگون) یش شاعیر ټک بوو سه ر به و رټبازه و له دامه زرنه ری رټبازه که شاعیر تر و هونه رمه ندر بوو، نه م شاعیر ټتییه ده وری (بریتون) ی وه ک دامه زرنه ر نه سر پییه وه. له لای من مه سه له که ی نیوان شیخ نووری و گوزان یش هه روایه، سه روکایه تی کړد و ده سټیټشخه رییه که ی شیخ نووری له رو لټی ماموستا (گوزان) که م ناکاته وه، نه گهر قوتابیش ماموستا که ی تیپه رټنی و پهره به هه ول و کو ششی نه و بدات،

(۶) هه مان سه رچا وهی پټشو.

(۷) پروانه: گوزاری پټشکه وتن، ژماره (۱) ی سالی (۱) شویاتی سالی ۱۹۵۸، «ټینقیلاب له شیعری کوردیدا» په فیک حیل می.

کارتیکی سهير نيهه، چونکه ههريه که يان شه خسيه تي شيعري خويان ههيه. رهنگه به بهر اوورد کردن (گوزان) له شتيخ نووري زور شاعير تر بيت، به لام له گهل نهوهدا رولي شتيخ نووري له موغامه ره کردني تازه بوونه وه و خو له قهرده انه که ناداته دواوه، نينجا خدلک دواي که وتبي يان نه، نه مه يان پيويستي به ليکولينه وه ي ورد و له بار و تيروته سهل ههيه.

نهو ليکولينه وانهي له مه و دوا له م باره يه ره ساز ده درين، نهو ده سه ملين له ره خنه ي زانستيدا قسه ي رووت و بي به لگه برناکات. نينجا يه کسه ره ده لي: «مه سه له ي نو يک رده نه وه و داهيتاني پي بازي تازه له شيعري کورديدا له ريگه ي چند هونراويه که وه مه يسه ر ناي» نه م قسه يه نه وه مان پي راده گه يه ني که نهو نووسه ره وه ک کردويه تي به عاده ت له قسه کانيدا زور هه ره مه ييه، چونکه شتيخ نووري خاوه ني چند هونراويه ک نيهه. من به شيکي شيعره کانيم کو کردوه ته وه، ژماره ي گه يشتوه ته (۱۱۷) پارچه شيعر، جاري زور شيعري تريشي هه يه له بهر ده ستاندا نين. يان ون بوون. يان به هوي نهو رووداوانه ي به سه ر ميلله ته که داهاتوه ژنه که ي ناچار کردوه بيانسووتيني. لي ره دا گرفته که نهو نيهه شتيخ نووري چند شيعري هه يه نوينه رايه تي تازه بوونه وه ده کات، به قه ده ره نهوي مه به ستمان رچه شکاندن و ده ستپيشخه ري به ميژووييه که يه که دکتور به سيري ش هه ره نهوي مه به سته، مه به ستي نه بووه بلتي چند دواي که وتوون يان دواي نه که وتوون. نه گه ره نهو مه سه له يه ش به گرنگ نازاني، نه ي ره خنه گران و ليتوتيره وه کاني عه ره به له پای چي زياتر له چاره که سه ده يه که خويان به ده ستپيشخه ري له تازه بوونه وه خه ريک کردوه و به دواي نهوهدا عه و دالن يزانن يه کم شيعري تازه که به ته فعيله ي تازه نووسرابي هي (نازک نه له لائيکه) يه يان (نه لسياب) يان (عه لي نه حمه د باکشير) و (لويس عه وز) له کاتيکدا هه موو نهو نووسه رانه له سه ره نهو رايه يه ک ده گرنه وه که (به در شاکر نه لسياب) شاعيريکي گه وره ي عه ره به و زور پيش نهو شاعيرانه که وتوه که ده ستپيشخه ري تازه بوونه وه که يان کردوه. به لي منيش له گهل نهوهدا نيم و به ده له يه کي ميژوويي گه وره شي ده زانم که سيک بيت و شاعيريک بکاته دارده ست و بيهوي به هوي نهو شاعيره وه سه روپوته لاکي شاعيريکي ديکه بکوتيته وه. يان هه ول بدات مافي نهو يان بداته نهو که ي ديکه و له سه ر حيسابي نهو گه وره ي بکات، چونکه نه م کارانه زو ده وتينه وه و زووش ده ره ده کون. خوينه رانيش هه ره زو قيزوبيزي لي ده که نه وه. که واته پيويسته هه ره شاعيره و مافي خوي بدريتي، به بي هيچ مه يل بازي و جو ره سو ز و عاتيفه يه کي پيش وه خت. نينجا له بهر نهوي کاک که مال ناگاداري نهو نيهه نه م

شاعیره‌مان له سه‌رده‌م و قۆناغی خۆیدا چه‌ند هه‌ولی داوه بۆ شله‌قاندنی گۆمی شیعرى کوردی و هینانی (بیری نوێ) بۆ کوردستان، بۆیه به‌چاوێکی سووک ده‌روانیتیه هه‌ول و ته‌قه‌للای ئەم شاعیره رابه‌ره‌مان، له کاتێکدا به‌شان و باهووی زۆر شاعیری دیکه‌ی هه‌لداوه، که شیخ نووری نه‌گه‌ر له‌وان زیاتری نه‌کردبێ، نه‌وه که‌متری به‌ده‌سته‌وه نه‌داوه!

* کاک مسته‌فا سالح که‌ریم له پێشه‌کی نامیلکه‌ی (کامه‌ران و هۆنراوه‌ی نوێ) دا ده‌لتی: «ده‌سته‌یه‌ک شاعیری رۆمانسی هاتنه‌ مه‌یدان وه‌ک (بێکه‌س و گۆزان و هه‌ردی و دلدار و شیخ نووری) له‌م ده‌سته‌یه‌شا «گۆزان» ی بلیمه‌ت شو‌رشێکی به‌ریا کرد له‌ شیعرى کوردی وه‌ بوو به‌پێشه‌نگی شاعیرانی هۆنراوه‌ی نوێ و هه‌رچه‌نده له‌ پێش نه‌وا «شیخ نووری» له‌م هه‌ونه‌ره تازیه‌یدا به‌شدار بوو، به‌لام سه‌رکرده‌ی ئەم ئینقیلابه (گۆزان) بوو» (٨).

وه‌ک دیاره کاک مسته‌فا له‌ ریزکردنی ناوی شاعیره‌کان ورد نه‌بووه. نه‌گینا (بێکه‌س) جگه له‌ شیعرى (ئه‌ی مانگ) له‌گه‌ل رۆمانسیه‌ت کوجا مه‌رحه‌با؟ ئینجا به‌شیه‌یه‌کی زه‌ق و دوور له‌ مه‌وزوعیه‌ت به‌ره‌و لای مامۆستا (گۆزان) لایداوه، به‌بێ نه‌وه‌ی هه‌یج به‌لگه و سه‌لماندن و نمونه‌یه‌ک بۆ قسه‌که‌ی به‌ییتیه‌وه. پاشان یه‌که‌سه‌ر مامۆستا (گۆزان) ده‌کاته سه‌رکرده‌ی ئینقیلابی شیعرى تازه و ده‌وری شیخ نووری له‌م بواره‌دا به‌چووک نیشان ده‌دات و زۆر به‌بایه‌خه‌وه سه‌یری نا‌کا. ده‌بوايه کاک مسته‌فا له‌م کورته پێشه‌کییه‌دا بێ به‌پێ باسی تازه‌بوونه‌وه‌ی شیعرى کوردی به‌کردایه و له‌ شوێنی شایانی خۆی دا‌بنایه. بێگومان له‌ هه‌لسه‌نگاندنی ئەده‌بدا راسته‌ چێژی نووسه‌ر ده‌وری خۆی ده‌بینی، به‌لام ناسه‌پێتری. به‌باشتر زانینی شاعیرێک له‌ شاعیرێکی دیکه پێوستی به‌روونکردنه‌وه‌یه. نه‌گه‌رچی کاک مسته‌فا وای ده‌رخسته‌وه که ئەم قسه‌یه‌ی له‌ به‌رگی دووه‌می کتێبی (شیعر و ئەده‌بیاتی کوردی) مامۆستا (ره‌فیق حیلمی) ده‌ره‌ینابی، به‌لام ده‌ستیناشانی لاپه‌ره‌ی نه‌و نووسینه‌ی نه‌کردوه. خوێنه‌ریش که وتاره‌که‌ی (ره‌فیق حیلمی) ده‌خوینیته‌وه، بۆی ده‌رده‌که‌وێ ئەم بیرورای وا زه‌قی ده‌رباره‌ی شیخ نووری نه‌نووسیوه. کاک مسته‌فا که ئەم شاعیرانه به‌شاعیری رۆمانسی نازده‌دکا، باسی نه‌وه‌ی نه‌کردوه له‌سه‌ر چ پێناسه‌یه‌کی رۆمانسیه‌ت گیرساوه‌ته‌وه تا به‌پیتی نه‌و چه‌مکه ناوی شاعیره‌کان ریز بکات؟!

* کاک محه‌مه‌د سدیق عارف (حوسین عارف) له‌ نامیلکه‌ی (کامه‌ران و هۆنراوه‌ی نوێ)

(٨) به‌روانه: نامیلکه‌ی کامه‌ران و هۆنراوه‌ی نوێ، نووسینی محه‌مه‌د سدیق عارف، چاپخانه‌ی

مه‌عاریف، به‌غدا ١٩٥٩ پێشه‌کییه‌کی ل ٨.

نوێ) دا بۆ سەردهمی خۆی ههولێکی سهرهتایی باشی داوه و له بواری بابهلێکی بێ ناز نهسپێ خۆی تاو داوه. لهگهڵ نهوهشهوه که نامیلکهکه کهۆمهڵی ههلهی تێدایه که لێره دا جێگهی باسکردنی مان نییه، بهلام نهوهندهی پێوهندی بهشیخ نووری-یهوه هه بێت لێی ده دوێن. کاک (مه مه د سدیق) له نامیلکه یه دا که ده رباره ی (هۆنراوه ی نوێ) نووسیه تی، ته نیا جارێک په لجه بۆ شیخ نووری را ده کێشی، له کاتیکدا له زۆر شۆنی نه و سپاره یه دا باسی پشوو ی گوێزانه وه ده کات. نه می ش خۆی له و حه قیقه ته به دوور ده گری که پشوو ی گوێزانه وه (فترة الانتقال) له شیعر ی کورد ی تازه ماندا له سه ر دهستی (شیخ نووری) ها تو وه دی. وه ک یه که م شاعیر که له دا بونه ریتی شیعر ی کلاسیکی دوور که وت بێته وه و نه ریتی بۆ شیعر ی تازه به خ ش پشته ی!

کاک (مه مه د سدیق) ده رباره ی نه و پشوو ی گوێزانه وه یه رایه کی په ها ده رده بری و ده لێ: «هۆنراوه ی کورد ی له ده می که وه چو وه ته نه و ما وه ی گوێزانه وه یه وه، نه و ما وه یه ش بێ که مو کورتی پێو سستی سه رشانی خۆی به جێ هێنا وه»^(۹). له م قسه یه دا رایه کی لێل و هه ل ما و ده رباره ی شیعر ی کورد ی ده بین، ده بوا یه زیاتر نه م رایه روون بکا ته وه و ده ری بخت لای کام شاعیر ه مان که سه ر به پشوو ی گوێزانه وه یه (پێو سستی سه رشانی خۆی به جێ هێنا وه) و له سه ر دهستی کێ زیاتر نه م نه رکه به هه ردو و باره که یه وه به دی ها تو وه. به و باره ی که شیعر ی گوێزانه وه قو نا غێکی تازه وه، یان به شداری کرد بێ له درو ست کردنی قو نا غه تازه که؟! یان به جوړێکی دی که شیعر ی کامه شاعیر زیاتر به ته نگ نه و ده بو وه پێو سستی به کانی سه رشانی خۆی به جێ به یێنی. له کاتیکدا ده سه لات و توانایی شاعیران و را ده ی دا هێنان و کار تێ کردنیان به سه ر شیعر ی کورد ی، له یه کیکیانه وه بۆ نه وه که ی دی که یان جیا وازه! کاک (مه مه د سدیق) که به لای نا و ی (شیخ نووری) به را گو زاری را بردو وه وه ک خۆی نوو سیو یه تی: «به هه له نا چم نه گه ر بلێم کامه ران نزیکترین شاعیر مان له هۆنراوه ی نوێ»^(۱۰) هه ر نه و شاعیر ه له پێشه کی نامیلکه چاپکرا وه که ی شیخ نووری، ده لێ: «به لای منه وه ما مو سستا شیخ نووری شیخ سال ح ما مو سستا ی ما وه ی گوێزانه وه یه (فترة الانتقال) له هۆنراوه ی کورد یه دا»^(۱۱) ئینجا وه ک کاک (مه مه د سدیق)

(۹) هه مان سه ر جا وه ی پێشو و ل ۱۹ .

(۱۰) هه مان سه ر جا وه ی پێشو و ل ۴۳ .

(۱۱) هۆنراوه ی نووری شیخ سال ح، ۲۵۷ ک - ۱۹۵۸ ی زایینی چاپخانه ی کامه ران، سلێمانی، ۲ ل پێشه کی به که ی.

نوو سیو به تی «کامهران یه کییکه له شاعیره کانی ههنگازی سیهه می ماوهی گوێزانه وه - فتره الانتقال-» (۱۲) یان کاتی دیتته سه ریاسی نه وهی که «ماوهی گوێزانه وه ریگا به ریاکه ری ده وی» (۱۳) دیسان به لای شیخ نووری- دا گوزهری نه کردوه، که شیخ نووری نه و شۆرش به ریاکه ره یه. یان که باسی (کامهران) ده کات وهک شاعیرێکی ههنگاوی سیهه می پشوو گوێزانه وه شوێنیک بۆ شیخ نووری ناکاته وه. کاک (محهمد سدیق) نه گهر له و بهروایه شدا نییه، شیخ نووری نوێنه ری نه و پشوو گوێزانه وه یه بی له شیعی کوردیدا که باسی ههنگاوی دووه می پشوو گوێزانه وه ده کات ناوی ناهینێ، کاتی (پیره میترد) و (ئهحمده موختار) و (بیکهس) و (زێتور) و (وهلی دێوانه) به غمونه ی شاعیری نه و قوناغه دههینیتته وه (۱۴). نه مهش که مهترخه می کردنیکه له لایه ن نووسه ره وه که که له به ری خستوه ته نیو سپاره که یه وه، چونکه له م نووسینه دا سوودی له کتیبه که ی ماموستا (ره فیه ق حیلمی) وه رنه گرتوه، که سی سال بهر له چاپکردنی نامیلکه که ی که وتوه ته کتیبخانه ی کوردیه وه له و کتیبه دا شیخ نووری به سه رکرده ی ههنگاوی سیهه می نه و پشوو گوێزانه وه یه ده زانی کاتی ده لێ: «نه وانه ی که نیمه پۆ خویان به دامه زرتنه ری قوتابخانه ی شیعی تازه نه ژمیرن نه بی بزانه که یه که م به ردی بناغه ی قوتابخانه که یان له لایه ن نووری شیخ سالحه وه دامه زرا» (۱۵).

ئینجا ده لێ: «بی گومان ده مه ی رۆمانسی و ره مزی له ده میکه وه به سه ره چوه. له به رنه وه به کارهێنانیان له نیسته دا، نه گهر چی ته نها له شیه ی نووسینه شا بی له جی خویا نییه» (۱۶) نازانه نه گهر (ده مه ی رۆمانسی) به سه ره چوو بی شیعه کانی (گۆزان) و (هه ردی) چی لێ ده کا؟! به پتی نه و به روپایه بیت ده بی شیعه (رۆمانسی) یه کانیان به خه یه ره فه یه ک و ته پوتۆزی له سه ره بنیشی، چونکه که شتی ده مه ی به سه ره بچتی نابتی شایانی خوێندنه وه بیت! کاک (محهمد سدیق) که شیعی (رووداو) یان شیعی ریالیزم په سند ده کات، دیسان ده بوایه شوێنیک بۆ شیخ نووری به کاته وه که وهک شاعیریک له م بابه ته شیعه رانه ی زۆره، واته ته نیا شاعیرێکی (رۆمانسی!) نییه وهک ده لێ، شیعه کانی

(۱۲) کامهران و هۆنراوه ی نوێ ل ۲۹.

(۱۳) هه مان سه رچاوه ی پیتشو ل ۱۹.

(۱۴) بهروانه: سه رچاوه ی پیتشو ل ۲۱.

(۱۵) بهروانه: «شیعر و نه ده بیاتی کوردی»، بهرگی دووه م، ره فیه ق حیلمی ل ۲۰۱.

(۱۶) کامهران و هۆنراوه ی نوێ ل ۴۸.

دهمه‌يان به‌سەر چووبی تا لایان لی نه‌کاتهوه!

* مامۆستا سه‌عید ناکام له نامیلکه‌یه‌کدا به‌ناوی (هۆنراوه‌ی نوێ) ده‌رباره‌ی سیپاره‌که‌ی کاک (محهمد سدیق عارف) نووسیویه‌تی، به‌لام مامۆستا ناکامیش که به‌و سیپاره‌یه‌دا چووه‌ته‌وه، به‌هیچ جووتیک له‌سەر (شیخ نووری) نه‌کردووه‌ته‌وه و هه‌قه خوراوه‌که‌ی بۆ نه‌گه‌ران‌دوووه‌ته‌وه. واته‌ ئه‌میش وه‌ک کاک (مسته‌فا سالح کریم) و (محهمد سدیق عارف) به‌راگوزار به‌لایدا رۆشتوووه. ئینجا پالپشتی ئه‌و رایه‌ی (محهمد سدیق) ده‌کات و ده‌لتی: «پراسته که شتیه‌ی رۆمانتیکی و په‌مزی ده‌میکه به‌سەر چووه» (١٧).

مامۆستا (ناکام) ده‌رباره‌ی مه‌سه‌له‌ی (په‌مز) نه‌ختی قسه‌ی کردووه، به‌لام ده‌رباره‌ی به‌سه‌رچوونی ده‌مه‌ی (رۆمانتیک) هیچی نه‌وتووه. لی‌هه‌دا دیسان ده‌لتیم نه‌گه‌ر (رۆمانتیک) ده‌مه‌ی به‌سەر چووبی، ئه‌وه ده‌بی کۆمه‌لتیک شیعی کوردی به‌لاوه بنیین، چونکه ئه‌وانیش کاتیان به‌سەر چووه، له‌به‌رئه‌وه‌ی په‌گه‌ز و بنه‌مای شیعی رۆمانتیکیان تێدايه. ئینجا که ده‌مه‌ی رۆمانتیکیش به‌سەر چووبی چۆن باسی شیعی نوێ ده‌کری؟! که رێبازی رۆمانتیک به‌شیک شیعی نوێی گرتیته‌وه؟! نه‌گه‌ر شیعی تازه، بریتی بیت له‌ روانینی تازه بۆ ژیان و ئاده‌میزاد و ده‌وروهر، پتوهری هه‌لسه‌نگاندنه‌که‌ش له‌سەر ئه‌و کۆله‌گه‌یه‌ ده‌هه‌ستی، نه‌ک له‌سەر ئه‌و رێبازه‌ی شاعیر له‌سه‌ری وه‌ستاوه، یان کیش و قافیه‌ی به‌رداوه یان به‌رنه‌داوه. هیچ شاعیرێک به‌وه شاعیر نییه که سه‌ر به‌ چ رێبازیکه، ئه‌وه‌نده‌ش رێبازه‌که شه‌فاعه‌تی بۆ ناکا نه‌گه‌ر هاتوو له‌ خۆیدا شاعیر نه‌بی، یان خاوه‌نی ئه‌و روانین و که‌ره‌سه تازه‌یه نه‌بیت، ژبانی تازه‌ی پێ ناوه‌ژوو بکاته‌وه. له‌وه‌دا زۆر له‌گه‌ڵ مامۆستا (ناکام) یه‌ک ده‌گره‌وه که ده‌لتی: «به‌پراستی نه‌گه‌ر به‌زه‌بی و رابه‌ری و به‌رپێ پروناک کردنه‌وه‌ی پشت (جیل) هه‌کانی دویتی نه‌بوايه، ئه‌م پشتی ئه‌م‌پرومان واه‌ناسانی نه‌هه‌گه‌یشه‌ قوناغی نیستی» (١٨) نه‌گه‌ر منیش له‌گه‌ڵ ئه‌و راپه‌دا یه‌ک نه‌بوویه‌ قه‌ت نه‌وه‌نده‌ سوور نه‌ده‌بووم داوايان لی بکه‌م باسی (شیخ نووری) بکه‌ن وه‌ک چۆن باسی (گۆزان) ده‌که‌ن، چونکه ئه‌و ده‌سته شاعیره‌ بیانه‌وێ و نه‌یانه‌وێ قه‌رزارباری هه‌ول و ته‌قه‌للای ئه‌م شاعیره‌ رابه‌ر و پێشه‌نگه‌ن له‌ به‌رپێ پروناک‌کردنه‌وه‌یان. ده‌بوايه مامۆستا

(١٧) هۆنراوه‌ی نوێ (ناکام)، چاپخانه‌ی کامه‌ران، سلێمانی، ١٩٥٩، ل ٣٧

(١٨) هه‌مان سه‌رچاوه‌ی پێشوو ل ٨.

که نه و رایه جوانه دهرده بری نهینووسیبایه: «مهیدانی پیله له سهر پشته بۆ لیدوانی پایه و ریزکردنی نه و شاعیرانهی نووسهر ناوی هیتان و نه وانهی ناوی په راندوون، به لام لئی نه گهرتین» که نه م قسه یه ناراسته ی کاک (مسته فا صالح که ریم) دهکات نه ده بوو بلتی (لئی ده گهرتین)، چونکه چهره شکینی و رابه ری شیخ نووری حه قیقه تیکه قابیلی پیله و لیدوان نیسه. نه م رۆلتیکی بالای له بزووتنه وه که دا هه بووه و قۆلتیکی بزووتنه وه که یه، مامۆستا (گۆزان) یش قۆله که ی دیکه یه.

* کاک عه زیز گهردی ده لئی: «حاجی - حاجی قادری کۆبی - له سه ده ی نۆزده هه م به هۆی هه له به سه نه نیشتمانپه روه ریبه کانی نه ختی له کلاسیک دوور که وته وه» (۱۹) له راستیدا حاجی قادر له ماهیه تی شیعی کلاسیکی دوور نه که وته وه ته وه، به لکو وه ک هه ر شاعیرتکی کلاسیکی له سهر پتودانی شیعی کلاسیکی و خاصیه ته کانی شیعی نیشتمانپه روه ربی گیر سایه وه، نه م بابه ته ش له شیعی کوردیدا شتتکی تازه نه بوو، به لکو له پینش نه و نه حمه دی خانی نه مر هه ر نه و ریتبازه ی هه لبرژاردبوو. ئینجا ده لئی «به لام له و بزووتنه وه یه (واته هه نگاوه که ی حاجی قادر و شاعیرانی به ردو دواپی) به ته وای قایم نه بوو بوو، شه وقی له کلاسیکی نه بری بوو، به لکو نالای کلاسیک هه ر شه کاوه بوو تا له ده وروبه ری ۱۹۳۸ نه م بزووتنه وه یه که رۆمانتیکه به ته وای چه سپاو هه بوونی خۆی سه لماند» (۲۰) کاک عه زیز له م رایهیدا وه ک له په راویتزدا ده ری خستوه سوودی له و دانیشته وه رگرتوه که له گه ل مامۆستا (گۆزان) ساز دراوه، نازانم کاک عه زیز نه و سالی (۱۹۳۸) ده ی له کویتوه هیتاوه و له نه نجامی چ قه ناعه تیک نووسیویه تی و چه سپاندوویه تی، له کاتیکدا خۆتیه ر که ده گهرتیه وه سه ر دانیشته که ی له گه ل مامۆستا (گۆزان)، سالی (۱۹۳۸) ی به رچاو ناکه وی، به لکو مامۆستا (گۆزان) ده لئی: «نه بی نه وه ش له بیر نه که یین که له سه ره تاوه به هۆی نه ده بی ئینگلیزییه وه به دوا نظریه ی (هونه ر بۆ هونه ر) نه رۆیشتم و به ره می نه م ته رزه نه ده به م نه خوینده وه، وه ک هینه کانی (جۆن کیست) و (نۆسکار وایلد). به لام له ۱۹۳۵ به و لاوه وه دوا ی ها تنه نا وه ی جوولانه و ی پیشکه وتووی (تقدمی) و کۆمه لایه تی پالی پتوه ناین که له نه ده بی عه ره بی و

(۱۹) پروانه گۆفاری هه ولیر، ژماره (۴-۵) ی سالی (۱) کانوونی دووم و شویاتی سالی ۱۹۷۱ «دلدار له نیوانی (کلاسیک) و (رۆمانتیک) و (ریالیزم) دا»، عه زیز گهردی.

(۲۰) هه مان سه رچاوه ی پتیشوو.

نینگلیزیشدا به دو ا غوننه ی نه ده بیتکی تقدیمی بگه ریتین» (۲۱).

که واته ماموستا (گۆران) بهر له سالی (۱۹۳۵) خه ریکی ریتیازی (به رناسیه ت) بووه، مه به سستیشی له نه ده بی عه ره بی، نه ده بی مه هجهره. ئالای کلاسیکیش تا سالی (۱۹۲۰) شه کاوه بووه، واته تا به ریاکردنی بزوتنه وه ی شیعر ی تازه له لایه ن شیخ نووری شیخ سالتج-ه وه، که یه که م شاعیره رچه ی شیعر ی تازه ی شکاندوه وه هه نگاو ی ناوه بو شکاندنی دابونه ریتی شیعر ی کلاسیکی، بویه ده توانین ئه وه یه که م هه نگاوه به سه ره تای چوزه ره کردنی ریتیازی (رۆمانسی) له شیعر ی کوردیدا دابنیتین. جارتکی دیکه کاک عه زیز پی له سه ره ئه وه رایه ی خۆی داده گری و ده لیت: «هه ره ک باسما ن کرد له کوردیدا رۆمانتیک نه مه ییوو و نه که وتبووه قالبیکی ته واه وه تا ده وره به ری ۱۹۳۸ که به هۆی گۆران و شیخ نووری شیخ سالتج و نجیب ره شید و به وه هه ردی و دلدار له عیراق وه کامه ران به درخان و قه در ی جان له سوریا چه سپا و پی گه یشت» (۲۲) راسته ریتیازی رۆمانتیک ورده ورده له پاش سالانی (۱۹۲۰) ه وه که وته نه شونوما کردن و رۆژ له دوی رۆژ به ره وه کامل بوون ده ریش ت، به لām ئه وه ریتیا زه نه وه نه ده ی نه خایاند که که وته با وه شی ژیا ن و روودا وه کانی میله لت و له گه ل خه باتی سیاسی یه کیان گرت ه وه و ته مه نی نه وه نه ده در یژ نه بوو. واته وه ک «ریتیا ن» زۆر نه مایه وه، به لām تاک و ته را شیعر ی سه ره به و ریتیا زه له لای ئه وه شاعیرانه ده بینرا. له وه شدا له گه ل کاک عه زیز دا یه ک ده گر مه وه که به رده وامی به شیخ نووری دا وه له پاش (۱۹۳۸) ه وه ش له گه ل ئه وه شاعیرانه ناوی هیتا وه، له کاتیکدا زۆر که س له نووسینه کانی دا شیخ نووری له سالی (۱۹۳۰) به ولا وه ده کوژیتیت ه وه و ه یچ ده ور تکی ناداتی. مه به سستیش له وه وه ستانی (شیخ نووری) له به خششی شیعر ی تازه ده که یه نی، که ئه وه نووسه رانه له م رایه دا ته واه له گیانی هه ست کردن به لیپرسینه وه دوورن.

* کاک ئه ژ ی گۆران به بی ئه رکی شوپروونه وه به ناو باری میژوویی و سیاسی و یتنه کیشانی سه رده می شیخ نووری چوه ته ناو با سه که یه وه. ئه وه سه رده مه ی شاعیری یتدا ده رکه وتوه به تاریکی و لیتلی ما وه ته وه. له با سه که یدا به ه یچ جو ر تیک به لای خاسیه ته کانی شیعر ی ئه وه سه رده مه وه نه چوه وه. واته ئه وه قوتا غه له سه ره ده سته شیخ نووری

(۲۱) گۆفاری به یان، ژماره (۲)، ۱۹۷۰.

(۲۲) گۆفاری هه ولیر، ژماره (۴-۵) ی سالی (۱) کانونی دووم و شویاتی ۱۹۷۱ «دلدار له نیوان (کلاسیک) و (رۆمانتیک) و (ریالیزم)»، عه زیز گه ردی.

چی لئ هاتووه و چ گۆرائیکی بهخۆیهوه دیوه؟!

کاک (نەژی) له نووسینهکهیدا پهپهروی هیچ بهرنامهیهکی نهکردووه و زیاتر تیبینی و سهرنج و رای سهرییی و پروکesh دهدات. بئگومان خۆ له قهرههانی ئه و جوړه باسانه پتیوستی به (بهرنامه) ههیه، تا مادده پهخهیییهکه شتیهیهکی زانستی وهگرئ و بهریتی رووناک بکاتهوه. پهپهروی نهکردنی (بهرنامه) له وتارهکهیدا وای کردووه نهگاته هیچ حهقیقهتیکی مهوزووعی دهبارهی شیخ نووری، تهناهت زمانهکهشی زمانی پهخشان و مهجاز و ههلهچونه، زمانی لیتوتیزینهوه نییه. نهبوونی بهرنامهیهک بۆ نووسینهکه نامانجی نووسینهکه و مهبهست له نووسینی ون کردووه. واته هۆی ههلهژاردنی ئه و بابهتهی دهستی بۆ درێژ کردووه چیه؟! له و وتارهدا خۆتەر کۆمهلتی مهبهست و نامانجی تیکهله بهیهکتر دهبینی، که پتیوستیان بهجیاکردنهوه ههیه، بۆیه ئه و تیکهلهیییه له ههندێ شۆین نامانجهکهی له خۆی و له ههندێ شۆینی دیکه نامانجهکهی له خۆتەر شتواندووه. زۆر جاریش هه ر ئه و زانیارییهانه دووباره دهکاتهوه که له و لا و له و لا خراونه ته روو، بهتاییهتی بیروراههکانی مامۆستا (پهفیق حیلمی). پهپهرو نهکردنی (بهرنامه) کاریکی وای کردووه هه رچی بهخهیا لیدا بیت بیخاخنیتته ناو نووسینهکهیهوه، ئه وهش وام لئ دهکات بلیتم وتارهکه شتی لابه لایی و زنده خۆی تی فری داوه، بۆیه پتیوسته ئه و وتاره کورت و چر بکرتیهوه و له ههندێ له و شته لابه لایییهانه بژار بکرت.

کاک نەژی له سوود وهگرتن له سه رچاوه پهپهروی رتوشۆینی (بهرنامه) ی نهکردووه - نه لاپه ره و نه ناوی نووسه ر و سالی چاپکردن و چاپخانه ی نه نووسیوه، نه ئه و قسانه ی لییان وه رگیراوه خراوه ته ناو دوو که وانه وه، تا خۆتەر بتوانی قسه ی ئه و له قسه ی که سانی دیکه جیا بکاته وه. بۆ غوونه نووسیویه تی: (۱۲- الديوان في الادب والنقد) بئ ئه وه ی په نجه بۆ ناوی نووسه ر و لاپه ره و سالی چاپکردن و چاپخانه بنووسی. که ده لیم کاک نەژی پهپهروی بهرنامهیهکی پهخهیی تهواری نهکردووه، هۆیه که ی ئه وهیه که هه رچه نده خۆی گله یی له دکتۆر کامیل به سیر دهکات و ده پرسئ: «ئهی بزچی دوا ی چه ند دیرئ، دیته سه ر باسی سه رکردایه تی گۆران یا شیخ نووری له شیعر ی تازه دا؟» به لام خۆشی لایه نی په خه ساز ی و لایه نی شاعیری ته که ی تیکه له بهیه کتر کردووه، وه ک چۆن دکتۆر به سیر خۆشی ئه و تیکه له کردنه له کتیبه کهیدا رووی داوه. که نه ده بوایه دکتۆر کامیل له و باسی په خه ساز ی و بووژاندنه وه ی وتاره کانی شیخ نووری، مه سه له ی سه رکردایه تی گۆران و شیخ نووری تیه له کیش بکات، چونکه ئه وه یان بۆ خۆی باس و

بابه ټيکي دیکه یه. له شونښکي دیکه ی وتاره که بډا ده لټي: «له ناو تورکه کانیشدا هر پيش ټيمه هه ول و تهقه لا دراوه بۆ زمانى يه کگرتوو» (٢٣) له م رايه دا رهنګه مه به ستي به کاره ټينانى وشه ی په تى بيت، يان گه رانه وه بيت بۆ موفره داتى په سمن و کوردی له زمانه که ماندا، چونکه شتيخ نوورى به شتيوه زارى سليمانى نوو سيويه تى و هه ولټيکى واشى نه داوه بۆ زمانى يه کگرتوى کوردی. ټينجا ده لټي: «له وه نه چن ماموستا به سير، بۆ پروون بوو بيتته وه، که جارانى پيشوو له م گوريس کيشه کټيه دا، نه يتوانيوه له گوران بښاته وه، بۆيه له باسى راڼدى په خنه وه نه که وي به مل باسى شيعر و سرکرده ی رټبازى شيعرى کوردیدا» (٢٤).

وهک دياره شتيخ نوورى شاعير ټکه زور که رت له ناو شاعيره تازه کاندا يان ناويان نه هيناه، يان له شونښى شايانى خوځيان دانه ناوه. هر ټو نوو سه رانه وهک چون ناخه نه ليستى شاعيره تازه کالمانه وه، هر به و جوړه ش له ناو شاعيره کلاسيکه کانيشدا ناوى پشتگوټ دهخن. واته ټوهى دهورى شتيخ نوورى له شيعرى تازه دا بچوک ده بينى له ناو شاعيره کانى سه رده مى خوټى وهک (بيخود و زيوهر و په مزى مه لا مارف و حه مدي) يشدا هر ناوى ناهين. ټه مه ش يان پشتگوټ خستنيکى به ده ستي نه نقه سته، يان له به ر ټه ويه تا ټيستاکه به ره مى شيعرى له به رده سندا نيه. شتيخ نوورى وهک رو شنبير ټکى سه رده مى خوټى به (٢٥) زنجيره و تارى په خنښى زور باس و بابته تى وروژانده وه، که زور له شاعيرانى گوره پانى شيعرى نه مړوکه ش لټى نازانن. يان نه که يشتوونه ته ټو تټروانين و ټيکه يشتنه بۆ هونه رى شيعر، بۆيه نه گهر (شتيخ نوورى) به سه رته تى په خنه دابنټين، شتيکى تازه نالټين، چونکه به ره مه که ی له به رده سته و خوټى ټو حه قيقه ته ده خاته روو، به لام نه گهر وهک ټه زى ده لټي، (د. کاميل) نه گهر ويستبيټى له رټگه ی (باسى راڼدى په خنه وه، بکه وي به مل باسى شيعر و سرکرده ی رټبازى شيعرى کوردیدا) ټوه له و به روايه دام شتيخ نوورى پټيوستى به وه نيه به شتوازي ناشه رعى بکرى به شاعير، نه گهر (شتيخ نوورى) و (گوران) يش بمانايه و سه يرى ټه م نوو سينانه يان بکر دايه که گه يشتو ته (گوريس کيشه کټيى) ټوه بټگومان تټر پټکه نينيان به وه زه که ده هات و مه سه له که شيان هر زو به بار ټکى دیکه دا ده خسته وه، چونکه ټه وانيش ده يانزانى ټه مړوکه باوى (ميرى شاعيران)

(٢٣) گوزارى به يان، ژماره (٧١) ى نيسان و مايى ١٩٨١، «شتيخ نوورى شتيخ صالح و چند بيروړا و سهرنجيکى په خنه گرانه»، ټه زى گوران.
(٢٤) هه مان سه رچاوه ی پيشوو.

نه‌ماوه و له‌م سدرده‌مه‌دا کۆمه‌لتی شاعیر هه‌ریه‌که‌یان خاوه‌نی که‌سایه‌تی شیعیری خۆیانن و که‌سیان له‌ نرخی نه‌وه‌که‌ی دی که‌م نا‌کاته‌وه و ڕێگه‌ له‌یه‌کتر ناگرن. شیعیر و داهینان وه‌ک بیردۆزه زانستییه‌کان نین بیردۆزێک نه‌وه‌که‌ی پیش‌خۆی ڕه‌ش بکاته‌وه و خۆی شوێنی بگرێته‌وه، نه‌گه‌ر هه‌ر شت‌گه‌لیک هه‌بن شوێنی یه‌کتر بگرێته‌وه و تازه‌ نه‌وه‌ی پیتشوو‌ی ڕه‌ش بکاته‌وه، نه‌وه‌ داهینان، داهینان ناسرێته‌وه تا شوێنی بگرێته‌وه، به‌ل‌کو زنجیره‌یه‌کن و به‌رده‌وام به‌کتر ته‌واو ده‌که‌ن. ئینجا کاک نه‌ژی هاتوه‌ ده‌ستی کردوه به‌به‌راورد کردنی شیعیری شیخ نووری و غمونه‌ی له‌ شیعیری سالانی چل به‌دواوه‌ هه‌تانه‌وه‌ که‌ بۆ (مه‌لا فهندی) نووسیوه، یان نه‌و شیعیری کردوه به‌غمونه‌ که‌ بۆ شیوه‌نی شیخ مه‌حمودی نووسیوه له‌ سالی (١٩٥٦) یان نه‌و شیعیری هه‌لبژاردوه‌ که‌ بۆ شوێنی چاره‌ده‌ی ته‌مموز نووسیویه‌تی و ئینجا ده‌لتی: (زۆر هه‌ناسه‌ درێژ نه‌بوه‌) هه‌زم ده‌کرد نه‌ژی په‌له‌ نه‌کات و نه‌و به‌پاره‌ گه‌وره‌یه‌ش نه‌دات، شیعیری سالانی چل به‌دواوه‌ به‌خراب دابنی تا سالی مردنی له‌ (١٩٥٨)، چونکه‌ سه‌رحه‌می نه‌و شیعیرانه‌ی نه‌دیوه‌ که‌ له‌و هه‌ژده‌ سال‌دا نووسراون. من لێره‌دا نا‌لێم کاک نه‌ژی نه‌لتی (شیخ نووری هه‌ناسه‌ی درێژ نه‌بوه‌)، نه‌وه‌نده‌ی شت‌وازی زانستی داوا‌ی لێ ده‌کات به‌به‌ل‌گه‌ و غمونه‌ هه‌تانه‌وه‌ نه‌وه‌ به‌سه‌لمێتی و قسه‌که‌ی به‌ ئیرتیجالی نه‌می‌نێته‌وه‌ و پال‌پشتیکی هه‌بی. ته‌م که‌ دوو شیعیری هه‌لبژاردوه‌ بۆ به‌راورد‌کردن له‌گه‌ڵ شیعیری گۆزان ده‌بوا‌یه‌ شیعیری (له‌ زیندانا) و (چاره‌ده‌ی ته‌مموز)ی نه‌و له‌گه‌ڵ شیعیری (١٤)ی ته‌مموزی شیخ نووری به‌راورد بکات، چونکه‌ له‌لای‌ن نه‌و دوو شیعیر شیعیری بۆنه‌ن، له‌لای‌کی دیکه‌وه‌ له‌ یه‌ک سال‌دا نووسراون. یان لا‌وانه‌که‌ی (مه‌لا فهندی و شیخ مه‌حمود)ی به‌راورد بکر‌دا‌یه‌ به‌لا‌وانه‌که‌ی بۆ (په‌فیق حیل‌می) نووسیوه‌ یان به‌شیعیری (یادی بێکه‌س) و (یادی پیره‌مێردی بوێژ) که‌ ته‌م شیعیرانه‌ چ وه‌ک باب‌ه‌ت و چ وه‌ک زه‌مه‌ن له‌ یه‌ک‌تره‌وه‌ نزیک‌ن، هه‌ر به‌و به‌راورد‌کردنه‌ له‌ نێوان ته‌م دوو سێ شیعیر نه‌ژی گه‌یشته‌وه‌ ته‌ نه‌و ڕایه‌ که‌وا: (زۆر هه‌ناسه‌ درێژ نه‌بوه‌)، له‌ کاتی‌ک‌دا پت‌یسته‌ له‌مه‌ولا که‌ دی‌وانه‌که‌ی (شیخ نووری) ده‌که‌ویت‌ه‌ به‌رده‌ستان، نه‌گه‌رچی ته‌م دی‌وانه‌ بریتی نییه‌ له‌ سه‌رحه‌می شیعیری شیخ نووری، نه‌وسا‌که‌ ورد‌تر شیعیرانه‌ی بخوێنێته‌وه‌ و سه‌رنجی نه‌و شیعیرانه‌ش بدات که‌ له‌ کاتی نووسینی نه‌و وتاره‌دا نه‌یدی‌ون، ئینجا پت‌یسته‌ نه‌وه‌شمان له‌ بیر نه‌چیت که‌ شیعیری مونا‌سه‌به‌ هه‌ر به‌ته‌بیعات له‌وه‌ به‌هێز و پت‌تر نا‌ییت، نه‌گه‌ر داوا‌ی به‌هێزی لێ ده‌کات. ڕاسته‌ نه‌و شیعیرانه‌ی شیخ نووری نوێ‌بونه‌وه‌ و داهینانیان تیدا نییه‌، به‌لام ده‌بی نه‌و جوورنه‌ته‌شی هه‌بی‌ت و ته‌نیا له‌گه‌ڵ شیعیری سیاسی و مونا‌سه‌به‌ی هاو‌ڕێ

شاعیره‌کانی شیخ نووری به‌راوردیان بکات، ئەوسا بەئینسافه‌وه به‌بێ لایەنگیری برپاری خۆی بدات.

وابزانم کاک ئەژی خۆشی له‌گه‌لمایه که په‌له‌ی له‌ نووسینی ئەو باسه‌ کردووه. جاری وه‌ختی ئەوه نه‌هاتووه شیخ نووری و گۆزان به‌راورد بکرتن، له‌ کاتیکدا ژماره‌یه‌کی که‌می شیعر (شیخ نووری) له‌ به‌رده‌ستدا بوو. له‌و رایه‌دا زۆر له‌گه‌ل کاک (ئەژی) یه‌ک ده‌گرمه‌وه که ده‌لتی: «لێره‌دا پێویسته ئیشاره‌تیکیش بۆ ئەوه بکه‌م که شیخ نووری له‌ گۆزان به‌ته‌مه‌نتر بوو، به‌ر له‌ گۆزان شیعر و تووه. کۆچی دوا‌یشیان زۆر له‌یه‌که‌وه دوور نییه. نه‌مه‌ش وا ناگه‌یه‌نتی که شیخ نووری هه‌یچی نه‌کردبێ، به‌لکو (بگه‌ر) وه‌ک تاقیکردنه‌وه، بۆ رایه‌کانی خۆی له‌م پێبازه‌دا هه‌ول و ته‌قه‌لایه‌کی شاعیرانه‌ی بووه، چا نه‌گه‌ر گۆزان به‌هاوکاری و به‌هاوچه‌رخیش له‌م (ته‌سجیل کردنه‌ زه‌مه‌نیه‌دا)، زۆر ده‌رکه‌وتوو نه‌بوو بێ، به‌لام په‌ره‌پێدانی ئەم پێبازه‌ و پزگارکردنی له‌ کێلگه‌ی تاقیکردنه‌وه بۆ دارشتنی میژوویی راستیه‌کی واقیعه‌ و، هه‌ریه‌که‌یان ده‌وری خۆی به‌جۆرتیک به‌دی هه‌یناوه»^(٢٥) ئەمه رایه‌کی راسته به‌لام کاک ئەژی هه‌ر دوا‌ی چه‌ند رسته‌یه‌کی دیکه ده‌لتیت: «(گۆزان) سه‌ره‌تای زۆریه‌ی داهه‌ینانه‌کانی دامه‌زراندووه»^(٢٦) که له‌م هه‌لچوونه‌یدا دیسان ده‌گه‌رپه‌ته‌وه سه‌ر سه‌ره‌تا و (ته‌سجیل کردنه‌ زه‌مه‌نییه‌که‌ی) خۆی پێشتر وتبوی له‌ بیرى ده‌چێته‌وه^(٢٧).

* کاکه‌ی فه‌للاح له‌ کتێبه‌که‌یدا (کاروانی شیعرى نوێی کوردی) دا ده‌لتی: «ئەوه‌ی راستی بێ له‌ پێشه‌وه‌ نیازم وابوو، وه‌ک له‌ دوا‌یشدا پووینی ده‌که‌مه‌وه، که مه‌سه‌له‌ی نوێکردنه‌وه‌ی شیعرى کوردی و کاروانی شیعرى نوێی کوردیان که له‌ (گۆزان) هه‌و ده‌ست پێ ده‌کات تا ئەمڕۆ له‌سه‌ر نزیکه‌ی بیست شاعیرتیک بنووسم»^(٢٨) لێره‌دا کاکه‌ی فه‌للاح هه‌ر زوو برپاری داوه که (کاروانی شیعرى نوێی کوردیان که له‌ (گۆزان) هه‌و ده‌ست پێ ده‌کات) و ئەوه‌ی به‌شیخ نووری به‌ره‌وا‌ی حه‌ق نه‌زانیه‌وه که نه‌گه‌ر (نوێبونه‌وه) له‌ویشه‌وه

(٢٥) هه‌مان سه‌رچاوه‌ی پێشوو.

(٢٦) هه‌مان سه‌رچاوه‌ی پێشوو.

(٢٧) له‌ به‌رگی دووه‌می کتێبی (شیخ نووری شیخ صالح) دا، لایه‌نی رهنه‌سازی ئەو شاعیره‌ و ئەو وتارانه‌ی ده‌رباره‌ی نووسراوه، لێیان ده‌دوێم.

(٢٨) کاروانی شیعرى نوێی کوردی، کاکه‌ی فه‌للاح، به‌رگی یه‌که‌م، سالی ١٩٧٨ ل ٧-٨.

دهستی پئ نه کردبئ، خو به شداری کردووه له کاروانی شیعری نوتی کوردی - با به شدارییه که ی بچووکیش بیت - تا لهو کاروانه دا شوینی بۆ بکاتهووه. خوشی زانیویه تی ئو کاره ی ئو کردوویه تی گله بی دپته سه ر، بۆیه ش خو ی ده لئ: «ده رباره ی مه سه له ی نو تیوونه و ی شیعری کوردی دوور نییه زۆر که س له ره خه گران و نو سه ران و شاعیران (پیره میترد) و (شیخ نووری شیخ سالح) یان به بیردا نه یه ت و لهو باوه ره دابن که نهم دوو شاعیره که و ره یه دهستیکی بالایان هه بیت و له مه سه له ی نو تی کردنه وه که دا نه رکیتی زۆریان کیشا بیت». کاکه ی فه للاح له م رسته یه ی دوا یی ده ری ده خات که گومان ده کات له و ی (پیره میترد) و (شیخ نووری) ده ستیان لهو نو تی کردنه وه یه دا هه بو یی و نه رکیان کیشا بیت، بۆیه که به لگه بۆ ئو رایه ی ده هینیته وه رۆلی هه ردووکیان ده داته دواوه، نه گهر چی نا کرئ له نوو سینی ره خه ییدا نهم دوو شاعیره به یه ک چاو سه یری شیعه رکانیان بکریت و به یه ک پتوانه و ته رازوو ده وریان له تازه بوونه وه که بکیشرت. (پیره میترد) پتگه خوشکه ری تازه بوونه وه یه، مامۆستا (گۆزان) خو شسی رای وایه، ته نانه ت نه وهنده بر وای به چیشی (پیره میترد) هه بووه، تا به پیتی ئو چیشه ره سه ن و روانینه ی بۆ ئاسۆی نه رخنه وانی تازه بوونه وه شیعه رکه ی بۆ له مه حه ک بدات و بزانی ناخو شیعه رکی (حه لال زاده) یان (حه رام زاده) ی نوو سیوه. مامۆستا (گۆزان) نوو سیویه تی: «له لایه کی تریشه وه لوتکه یه کی تری به رزه یه که دروشمی تازه کردنه وه ی پتوه بینراوه نه ویش (پیره میترد)»^(۲۹) کاکه ی فه للاح ده بوا یه بۆ نه مانه تیش پئ ئیشاره ت بۆ ئو لیدوانه ی گۆزان بکا که ئو قسه یه ی لئ راگو تزاوه و ده لئ: (پیره میترد قوتا بخانه یه کی تاییه تی نه بووه)^(۳۰)

نهمه بیرو پای مامۆستا (گۆزان) ه و مه به ستیشی له (قوتا بخانه) دهنگی شیعری و که سایه تی تاییه تییه، بۆیه دوا ی ئو وه ده لئ: «به لام شیعه رکانی زۆر ته ئسیری له لاوان نه کرد و جو ش پئ نه سه ندن، نه گهر به راوردیک بکه ین له به ینی شیعه رکانی ئو و قوتا بخانه که ی ئیمه نه بینین شیعری ئو (قهومی) تر بوو، سفا تی کوردی و ههستی کوردی زیاتر پیشان نه دا»^(۳۱) که واته هه رچۆنئ بوا یه ده بوو چهند لاپه ره یه ک بۆ (پیره میترد) ی شاعیر ته رخان بکات، به لام له به رنه وه ی کتیبه که ی مه نه ه جی نییه، چهند

(۲۹) گۆفاری به یان، ژماره (۲) شوبات، سالی ۱۹۷۰.

(۳۰) هه مان سه رچاوه ی پتیشوو.

(۳۱) هه مان سه رچاوه ی پتیشوو.

گوتاریکه به‌یناوبه‌ین له‌سەر شاعیریکی نووسیوه و له‌م به‌رگه‌دا کۆی کردووه‌ته‌وه، بۆیه فریا نه‌که‌وتووه‌ نه‌و دوو شاعیره‌ بخاته‌ ناو‌ نه‌و کاروانه‌وه، نه‌م بیانوو هه‌تانه‌وه‌یه‌ش بۆ له‌سەر نه‌نووسینی (پیره‌مێرد) و (شیخ‌نووری) خۆینه‌ر ئیقناع‌ ناكات. هه‌ر چۆنی‌ بیت نه‌گه‌ر له‌به‌ر رۆشنایی قسه‌که‌ی مامۆستا‌ گۆزان‌ رای‌ وایه‌ (پیره‌مێرد قوتابخانه‌یه‌کی تایبه‌تی نه‌بووه‌) خۆ‌ده‌بوو‌ هه‌ر له‌به‌ر رۆشنایی رای‌ه‌که‌ی مامۆستا‌ گۆزان، که‌سیکی‌ وه‌ک شیخ‌نووری که‌ گۆزان‌ به‌ (مامۆستای) داده‌نی له‌م کتێبه‌دا جێگه‌ی تایبه‌تی بۆ ته‌رخان‌ بکری‌ت.

وه‌ک چۆن‌ کاکه‌ی فه‌لاح‌ بۆ پیره‌مێرد‌ چووه‌ته‌ سه‌ر‌ نه‌و رای‌ه‌ی‌ بلی «نه‌گه‌رچی‌ له‌ شتیه‌دا به‌تایبه‌تی‌ له‌ رووی‌ زمانی‌ کوردیی‌ په‌تی‌ و کیشی‌ خۆم‌الییه‌وه‌ گیانیکی‌ گۆڕین‌ و نوێکردنه‌وی‌ تیدا‌ بوو... چه‌شنه‌ پێژیکیش‌ له‌ خه‌یالیدا‌ بوو...»^(۳۲) نازانم‌ بۆ شاعیریکی‌ وه‌ک پیره‌مێرد‌ جگه‌ له‌و شتانه‌ی‌ خۆی‌ دانی‌ پێدا‌ ناوه‌ چیتری‌ ده‌وی؟ ئینجا‌ هه‌ر نه‌و پتیه‌ش‌ دیته‌ سه‌ر شیخ‌نووری‌ و ده‌لی: «وه‌ک‌ له‌ باسه‌که‌ی‌ گۆراندا‌ نووسیومه‌، ده‌ستیکی‌ بالای‌ له‌ نوێکردنه‌وه‌دا‌ هه‌بوو، نه‌ویش‌ ته‌نها‌ به‌ په‌یره‌وکردن‌ و لاساییکردنه‌وی‌ شیعی‌ نویتی‌ تورکه‌کان»^(۳۳) نه‌گه‌ر شاعیری‌ک ده‌ستیکی‌ بالای‌ له‌ نوێکردنه‌وه‌دا‌ هه‌بوو، ناتوانین‌ و‌ا به‌ئاسانی‌ به‌وه‌ تاوانباری‌ بکه‌ین‌ که‌ نه‌و ده‌سته‌ بالایه‌ی‌ ته‌نها‌ (په‌یره‌وکردن‌ و لاساییکردنه‌وی‌ شیعی‌ نویتی‌ تورکه‌کان) بووه‌. شاعیر نییه‌ پله‌ و پایه‌ی‌ چه‌ند‌ گه‌وره‌ش‌ بێ له‌ ته‌جروبه‌ی‌ شاعیرانی‌ پێش‌ خۆی‌ ورد‌ نه‌بیته‌وه‌ و تییان‌ رانه‌می‌تی. چه‌ز‌ کردن‌ له‌ شتێوازی‌ شاعیری‌کیش‌ نه‌وه‌ ناگه‌یه‌نی‌ نه‌و شاعیره‌ی‌ دیکه‌‌ نوسخه‌ی‌ کاری‌ونی‌ شاعیره‌که‌ی‌ پێشوو‌ بیت‌ و کتومت‌ نه‌و ته‌ئسیره‌ی‌ له‌ شیعه‌کانی‌ خۆیدا‌ ره‌نگ‌ رشتی. هه‌لمژینی‌ به‌رهه‌می‌ شاعیرانی‌ داهینه‌ری‌ دیکه‌ش‌ کاریکی‌ ئاساییه‌. نه‌وه‌تا‌ (پۆل‌ قالیبری‌) شاعیری‌ گه‌وره‌ی‌ فه‌ره‌نسا‌ ده‌لی «هیچ‌ شتی‌ هه‌نده‌ی‌ هه‌لمژینی‌ بیرو‌رای‌ خه‌لک‌ په‌سه‌نايه‌تی‌ نووسه‌ر‌ ده‌رخا، شێر‌ ته‌نها‌ چه‌ند‌ کاوپرکی‌ هه‌زم‌ کراوه‌ و هه‌یچی‌ تر»^(۳۴) هه‌ر بۆ‌نمونه‌ دوو‌ شاعیری‌ گه‌وره‌ی‌ عه‌ره‌ب‌ (به‌در‌ شا‌کر ئه‌لسیاب) و (نازک‌ ئه‌لمه‌لانیکه‌) که‌وتبوونه‌ ژێر ته‌ئسیری‌ (تی. ئییس. ئیلیه‌ت) و (ستودیل)، نه‌وه‌ش‌ مانای‌ نه‌وه‌ نییه‌ ئیدی‌ نه‌مانه‌

(۳۲) کاروانی‌ شیعی‌ نویتی‌ کوردی، به‌رگی‌ یه‌که‌م، کاکه‌ی‌ فه‌لاح، له‌ چاپ‌کراوه‌کانی‌ کۆری‌ زانیاری‌

کورد، به‌غدا، ل ۹ - ۱۰

(۳۳) هه‌مان‌ سه‌رچاوه‌ی‌ پێشوو‌ ل ۱۰.

(۳۴) نه‌ده‌بی‌ به‌راورد‌کاری‌ - عه‌زیز‌ گه‌ردی - به‌غدا ۱۹۷۸ ل ۳.

به لاساییکهرهوه دابننن، نه گهرچی جی دهستی نهم دوو شاعیره گهره یه ناومان بردن
له سهر (ئه لسیاب) (ئه له لایکه) دا له لایهن (جهبرا ئیبراهیم جهبرا) و (د. عه بدولواحید
لؤلونه) و کهسانی دیکه وه دهستیشان کراوه.

به کارهینانی نهفسانه و (تیپه لکیش - تضمین) له لایهن نهم شاعیرانه وه نابیتته مۆری
لاسییکردنه وه و په پیرهوی کردن، ههر له بهرنه وهی نهوان زووتر به کاریان هیناوه. نه گهر نهو
جۆره راو بۆ جووانه له دنیای نه ده ب و په خنه ی ولاتاندا بکرتنه پیوه، نه وه نه ده بی
نه ته وایه تی تووشی زیانیکی زۆر گهره ده بیت و ده پوکیتته وه. و ازانم هینانه وهی نهو رایه
له لایهن کاکه ی فه للاح- وه ته نیا بۆ نه وه یه خۆی له نه رکی نووسین و گهران به دوای
به ره مه ی نهو شاعیره، له کۆل خۆی بکاته وه. له بنه رته ی شدا نهم رایه هی مامۆستا
(په فیک حیلمی) یه که له به رگی دووه می کتیبی (شعیر و نه ده بیاتی کوردی) دا
نوسیه وه تی، به لام کاکه ی فه للاح ه نه دئ شتی دیکه ی پیوه ناوه تا نه ناسریتته وه، له
کاتیکدا نهم جۆره رایانه پیوستیان به وردپونه وه و به راوردکاری هیه، که په پیره وکردنی
نهو به رنامه یه له نه ده بی میله تاندا بۆ خۆی په پیره وکردنیکی زانستیانه یه بۆ دروستکردنی
پای زانستی و مه وزوعی، به پیچه وانه شه وه رایه که ده بیتته رایه کی هه ره مه بی و ناچیتته ژیر
دهواری مه وزوعیه ته وه. که ده لئین (شیخ نووری) په پیره وی (توفیق فیکره ت) ی کردوه
پیوسته نه وه بۆ خورتنه ران پوون بکرتته وه که راده ی نهو (لاسییکردنه وه) و
(په پیره ویکردن) ه چهنده بووه و چۆنه؟ به لگه و نمونه ی پراکتیکی بۆ رایه کانیش
به یتریتته وه، تا بزاندی نهو لاساییکردنه وه یه گه یشتوه ته راده ی بین پیوه نانی تا راده ی
خنکان؟ یان دهستیشانانی نهو بکری له چ قوناغیکی شعیریدا شاعیر لاسایی
کردوه ته وه، چونکه له قوناغی سه ره تایی لاساییکردنه وه شتیکی ناساییه! بیگومان
کاکه ی فه للاح تورکی زانیش نییه تا بلتین خۆی گه یشتوه ته نهو بیرو رایه، نه گهر تورکی
زانیش بیت، دهستی به سه رجه می نهو به ره مه مانه ی (شیخ نووری) و نه ده بی نهو سه رده مه ی
تورک نه گه یشتوه تا سیفه تی (لاسایی) کردنه وه به بالای شیخ نووری به ری. نه گهر هه ر
سووربشه له سهر رایه کی، نه وه پیوسته به به لگه و نمونه رایه کی خۆی بچه سپیتی.

له وانه یه «لاسییکردنه وه» که هه ر نه وه نه ده بی که شیخ نووری گه راده ته وه سه ر کیشی
خۆمالتی، نهم کاره ش له کارتیکردنی تاقیکردنه وه ی گه لانی دهوویه به دوور نه زانین، نه وه
نهو کاته ده بی هه رچی شعیریک به کیشی خۆمالتی نووسرابی، هه موویان به لاساییکردنه وه
ناو به یین. ده مینیتته وه سه ر شیواز و شیوازی نووسین له شعیردا، نه وه نه گهر قه ناعه تیش

به‌خۆم بکه‌م که شیخ نووری ئیحای له شیعرى شاعیره تازه‌کانى تورک وه‌رگرتی، نه‌وه ناتوانم قه‌ناعه‌ت به‌خۆم به‌یتیم که شتیوازی هیچ که‌سێک وه‌ک خۆی لاسایی بکړیته‌وه، چونکه دوو خودی جیاوازن و وه‌ک چۆن هه‌ر که‌سێک په‌نجه مۆرى له که‌سێکى دیکه جیا یه، به‌م جۆره‌ش ناکړی شاعیرێکى هۆشیاری نه‌و سه‌رده‌مه که‌سایه‌تى خۆی بسپړیته‌وه و لاسایی کوێرانه‌ی شاعیرانى کو‌رد بکاته‌وه، له کاتی‌کدا نه‌و به‌روبوومى نه‌وانى خوێندووه‌ته‌وه بۆ نه‌وه‌ی که‌سایه‌تى جیاواز و تایبه‌تى خۆی پێکه‌وه بنی.

که شاعیر نه‌یتوانی وه‌ک خو‌ی لاسایی که‌سیکی دیکه بکاته‌وه، مانای وایه ناتوانی تپروانیی خو‌ی بۆ ژیان و بوون ب‌س‌پ‌ته‌وه، شاعیریش که تپروانیی خو‌ی هه‌بوو جو‌ری تپروانیی تایه‌تی و گو‌شه‌نیگایه‌کی زیندووی ده‌داتی ژیا‌نی لپ‌وه ببینی. نه‌و گو‌شه‌نیگایه تایه‌تییه (سستمی ده‌رپ‌رن - نظام التعبير) یکی تایه‌تی بۆ دروست ده‌کات، که ناب‌ی نه‌و سستمی ده‌رپ‌رنه له لای دوو شاعیری نو‌ت‌خ‌وا‌ز وه‌ک یه‌ک وای، نه‌وه نا‌ئیم شاعیره‌که بکه‌ویته دزی کردنیکی زه‌ق و ناشکرا. کاریش بگاته نه‌و پاده‌یه، نه‌و کاته ناتوانین ناوی بن‌ت‌پ‌ین (ده‌ستیکی بالا‌ی هه‌بوو له نو‌ت‌کردنه‌وه‌دا) به‌ل‌کو ده‌بی نه‌و جو‌رنه‌ته‌مان هه‌بی‌ت ب‌ت‌پ‌ین نه‌مه (دزی کرده)، دزی کردنیش وه‌ک هه‌زه‌تی (نالی) ده‌لی:

ئەو گەوهەرى نوكتەى لە نالى دەدزن خەلق

شہوقی نیپہ، وہک ئاگری بی شہوقی دزانہ

بەرھەمی بێ شەوق، بەرھەمیکی ڕەسەن نییە، خۆتەندەواریش زەوق و تامی لێ
وەزناگرێ. کاکەیی فەلاح بیانوی سەرەکی بۆ پشتگوێ خستنی شیخ نووری بۆ ئەو
دەگەرتنیتەو. دواى ئەوێ پێی ڕاگەیانندین کە شیخ نووری تا توانی لاسایی کردەو،
دواایش ھاتەسەر ئەوێ (لەو بەملاو لە ھەناسە و بەرھەم کەوت و بەداخەو کەشیەو
دواو و پاش ئەوێش ئەگەر بەرھەمیکی ھەبوايە لەسەر تانویۆی عەرۆزی عەرەبی و
شیوێ کلاسیکی دەبیچنی و چیترێ لێ وەرەگرت) (٣٥) دیسان ئەو قسەییە بۆی نابیتە
پردی پەڕینەو لەوێ لەم کتیبەدا جێگەیی بۆ نەکاتەو و لە کاروان بیداتە دواو، چونکە
ئەگەر شیخ نووری پاشەکشەیی کردبێ و جاریکی دیکە لەسەر تانویۆی عەرۆز شیعی
نوووسیبت، ئەو ناگەینێ شیخ نووری (لە ھەناسە و بەرھەم کەوتبێ) وەک لەم دیوانەیدا

(٣٥) کاروانی شیعیری نوێی کوردی، بەرگی یەكەم، کاکەیی فەللاخ، چاپکراوەکانی کۆری زانیاری کورد

دەردەكەوێ. بێجگە لەوەش ھەموو شیعرەکانی ئەم دوایییە لەسەر تانوی عەرۆز نەچنێو. دەبواوە بەتەواوەتی شیعرێ شێخ نووری-م لە بەردەستدا نییە، بۆیە لەم کتێبەدا جێگەم بۆ نەکردووەتەوە، چونکە لە کتێبەکیددا شاعیری میللی یان شاعیری وای تێداوە کە شێخ نووری ھێچ لەوان کەمتر نییە، ئەگەر زیاتر نەبێ. یان پادە بەشداربوونی لەگەڵ تەوژمی تازەبوونەو کە لەوان کەمتر نییە. لەبەر ئەوە ئەگەر شێخ نووری چەند شیعرێکی کەمیشی ھەبێ پالپشتی نوێبوونەوێ کاروانی شیعرێ نوێ کوردی کردبێ، دەبێ ئەو پانتایییە دەستنیشان بکەیت و لەسەر نەخشەی تازەبوونەو کە شۆینی جوولانەو کە ديار بکەیت، ئەمەش ئەرکی ھەموو لیتۆتێزەرەو ھەیک زانستپەرەر و مەزوزووعیەتخوازە (*).

شێخ نووری بەسەر خاسیەتەکانی شیعرێ کلاسیکی شاعیریکی یاخی بوو، ھەولێکی زۆریشی دا بۆ ھەلۆشانەنەوێ ئەم جوۆرە شیعرە. پالپشتی ئەم ھەلگەرانەو و یاخیبوونەوێ رۆشنبیریە فراوانەکە بوو، کە پشتی بەمەنتیقی پیشکەوتن و تازە بوونەو ئەستوور بوو. موعامەری نووسینی یەکەم شیعرێ تازە کرد و وستی کەشوەوای تازە بۆ ساز بکات و خۆی بەبێ سەلکەرنەو تەقاندییەو. فتیلی ئەو شۆرە تازە بەسەر دەستی شێخ نووری داگیرساو بۆ یەکەم جار کەوتە بلاوکردنەوێ جوۆرە شیعرێک کە لەگەڵ ئیقاعی شیعرێ دیکە لەمەو پێشتر جیاواز بوو، لەگەڵ چێژ و روانین و گوێچکە خۆینەری ئەو سەردەمە جیاواز بوو، لەبەر ئەوە شێخ نووری یەکەم شاعیرە رووبەرپووی خۆینەر و چێژی دەق گرتوویان بوویتەو تانگاری داھێنان ھەمیشە بلیسەدار بیت و بەرانەر بە گەرفەکانی ژبانی ھاوچەرخ روو لە کزی نەکات. ئەگەر کاکە فەلاح بەو ھەش قایلما بکات کە شێخ نووری بەم دوایییە پاشەکشیی کردبێ، پتیوست بوو سەردەتاکە فەرماش نەکات. ئەک بەپایەکی سەرپیتی خۆی لە باس و خواسی تازەبوونەو شێخ نووری بەدوور بگرت و بەتێ: (جا ناخۆ ئەم راپەرینە شیعیە و ئەم گۆرین و داھێنانە لەسەر بالی لاسایی شیعرێ سەردەمی تورکیە لەنگەر و دەقی دوایی گرت و پراپەو؟ نەخێر... بەرە بەرە شاعیرەکانی وەک شێخ نووری و رەشید نەجیب و رەفیع حیلمی و ئەورەحمان بەگی نفوس بەرپگای گۆرین و داھێنانە کەدا بەرە دوا سستەپۆ بوون و وەستان و بلیسە سەرگەرمیی و خولیا - طموح - کەیان وەردە وەردە

(*) و تارتیکی دووردرێژم لەسەر کتێبی (کاروانی شیعرێ نوێ کوردی) نووسیوە دەربارە (بەرنامە) کتێبە کە و بیروپراپەکان باری سەرئەجی خۆم دەرخستووە.

رووی کرده کزی و کوژایه...»^(۳۶) کاکه‌ی فەللاح بەبێ ئه‌وه‌ی حیساب بۆ ئه‌وه‌ بکات که مه‌سه‌له‌ی وه‌رگرتن و به‌خشین کارێکی ره‌وایه‌، ئه‌وه‌ پشتگوێ ده‌خا که هه‌موو میلله‌تیکی زیندو ناتوانی له‌م پرۆسه‌یه‌دا دووره‌په‌ریز بووه‌ستی، بۆیه‌ رێک و راست شیخ نووری به‌لاسیایکردنه‌وه‌ی ئه‌ده‌بی تازه‌ی تورکی تاوانبار ده‌کات، به‌مه‌ش ده‌یه‌وێ و به‌خوێنه‌ر رابگه‌یه‌نێ گوایه‌ تازه‌بوونه‌وه‌که‌ی شیخ نووری په‌سه‌ن نه‌بووه‌، ته‌نانه‌ت له‌ خزمه‌تی ئه‌ده‌بی نه‌ته‌وایه‌تی کوردیشدا نه‌بووه‌، به‌بێ ئه‌وه‌ی له‌م (وه‌رگرتنه‌) ئاوێ له‌ ئه‌ده‌بی به‌راوردکاری بداته‌وه‌ و بزانی که: «ده‌بی هه‌موو نه‌ته‌ویه‌کی پووناکبیر شت وه‌ریگری و به‌خشنده‌ش بێ، ئه‌مه‌شیان راسته‌قینه‌یه‌کی گه‌وه‌ری ئه‌وته‌یه‌ بۆ پیشکه‌وتنی ئه‌ده‌ب که نابێ نووسه‌ری هه‌رگیز پشت گوێ بخا یا به‌چاوێکی که‌م سه‌یری بکا...»^(۳۷) وه‌ک دیمان کاکه‌ی فەللاح به‌وه‌وه‌ نه‌وه‌ستاووه‌ رۆلی شیخ نووری داوه‌ته‌ دواوه‌ و له‌ هه‌نگاوی تازه‌بوونه‌وه‌دا به‌بچووی نیشانی داوه‌، بۆ ئه‌وه‌ی له‌ کتێبه‌که‌یدا به‌چه‌ند لاپه‌ریه‌ک به‌سه‌ری نه‌کاته‌وه‌، به‌لکو هاته‌وه‌ وه‌ک هه‌ر شاعیریکی ناره‌سه‌ن باسی لێوه‌ ده‌کات، که ناره‌سه‌نایه‌تییه‌که‌ی به‌ره‌و کزی و کوژانه‌وه‌ی برده‌ی. ئه‌م راپه‌ش هیچ که‌سیکی مه‌وزووعی لێی وه‌رناگری.

ئه‌گه‌ر قسه‌که‌ی کاکه‌ی فەللاح راست بێت شیخ نووری له‌سه‌ر بالی لاسایکردنه‌وه‌ی شیعرێ تورکی له‌نگه‌ر و ده‌قی گرتبێ، یان خه‌ریکی په‌یره‌وکردن و لاسایکردنه‌وه‌ی شیعرێ نوێی تورکه‌کان بووبێ، هه‌ر له‌به‌رنه‌وه‌ی مامۆستا (په‌فیق حیلمی) له‌ به‌رگی دووه‌می کتێبه‌که‌یدا (شیعر و ئه‌ده‌بیاتی کوردی) و ته‌ویه‌تی په‌یره‌وی (تۆفیق فیکه‌رت)ی کردووه‌، ئه‌وه‌ مانای وایه‌ مامۆستا (گۆزان)یش که‌ ده‌لی: «له‌ سه‌ره‌تاوه‌ به‌هۆی ئه‌ده‌بی ئینگلیزییه‌وه‌ به‌دوای نظریه‌ی (هونه‌ر بۆ هونه‌ر) نه‌رۆشتم و به‌ره‌مه‌ی ئه‌م ته‌رزه‌ ئه‌ده‌به‌م نه‌خوێنده‌وه‌، وه‌ک هینه‌کانی (جۆن کیتس) و (ئۆسکار وایلد)»^(۳۸) دیسان ده‌بی (به‌دوا رۆشسته‌نه‌که‌ی) مامۆستا گۆزان-یش هه‌ر بریتی بێت له‌ لاسایکردنه‌وه‌، له‌ کاتێکدا من به‌کارێکی ئاسایی داده‌نیم، چونکه‌ به‌ له‌نگه‌ر گرتنی نازانم له‌سه‌ر بالی ئه‌ده‌بی ئینگلیزی وه‌ک کاکه‌ی فەللاح لێکی ده‌داته‌وه‌ و باسی شیخ نووری ده‌کات. هه‌رچه‌نده‌ کاکه‌ی فەللاح له‌ سه‌ره‌تاوه‌ ده‌لی: «شیخ نووری ده‌ستیکی بالای هه‌بووه‌ له‌و تازه‌ بوونه‌ویه‌»، که‌چی له‌

(۳۶) کاروانی شیعرێ نوێی، کاکه‌ی فەللاح، به‌رگی یه‌که‌م ل ۳۰.

(۳۷) ئه‌ده‌بی به‌راوردکاری، عه‌زیز گه‌ردی ل ۳.

(۳۸) گۆفاری به‌یان، ژماره‌ (۲)ی شوپاتی ساڵی ۱۹۷۰.

دوای نهو پرسته یه به هم موو شتیه یه ک هه ولتی داوه سه رو پوته لاکي شیخ نووری بکو تیتته وه،
 نه مه شی بویه کردووه، تا به حیسابی خوئی گۆزه پانه که بۆ ماموستا (گۆزان) تهخت بکات
 که لهو بره وایه دام ماموستا (گۆزان) لهم جوژه کارانه بئی به ریه. خوشی پتیوستی به وه
 نییه بهو پرنگایه وه به خه لک بناسری، نه گهر خوشی بمایه به وه رازی نه ده بوو.

نه مرۆکه ماموستا (گۆزان) یش پتیوستی به هوورا و هوتاف کیشان نه ماوه و هم موو
 خاوهن زه وقیک بایی خوئی نرخی ماموستا (گۆزان) ده زانی و شونی تاییه تی له دل و
 دهروونی خوینه راندا هیه، به لام کاتی نهو هاتووه و خوینه رانیش چاوه پروانی نهو ده کهن،
 شاره زایان لیکۆلینه وهی هم مه لایه ن و قوول ده ریه ی (گۆزان) بنووسریت، نه ک وتاره کان
 وه ک نه وهی کاکه ی فله لاج بریتی بیت لهو قسانه ی هم موو که سیک ده زانی وه ک نه وهی
 نووسیویه تی: «گۆزانی بلیمه ت هونه رمه ندی به هره داری له بۆ شیعر و نه ده ب زاو» و ده یان
 پرسته ی وا که (بژی) و (پرووخی) به بیر خوینه ر ده هینه وه. خوینه ری نه مرۆکه پتیوستی به
 راو و بۆ جوونی تازه یه، پتیوستی به رۆشنی بیه کی پتیره وانه یه، پتیره وایه تی یان بکات،
 نه ک بریاری حازر به ده ست و سواو که هم موو که س رای له سه ری یه ک ده گرتته وه.
 هم موومان ده زانی ماموستا (گۆزان) شاعیریکه (داهینه ر) و (بلیمه ت) و (به هره دار) و
 (چه سپینه ر) و... به لام خوینه ریش بۆی هیه به رسنی (چۆن...)? هه ر وشه یه ک له م
 وشانه پتیوستی به لیکۆلینه وه یه کی جیاواز و تیره ته سه ل هیه، لیتۆیژه ره وه پتیوسته
 روونیان بکاته وه، نه گینا نووسینه که که متر هه ستر کوردن به (لیپرسینه وه) ده گرتته خوئی،
 هیچ نه بی بۆ نه وهی نووسینه که نه ختی له ناستی گه وره یی و بلیمه تی (گۆزان) بیت.

دیسان که ده لتی: «شیخ نووری خه ریکی پهیره وکردن و لاسایی کردنه وهی شیعی نوئی
 تورکه کان بوو» یا «لهو به ملاوه له هه ناسه و به ره هم کهوت» یا «به داخه وه کشایه دواوه»
 خوینه وه ار پتیوستی به به لگه و نمونه و لیدوانی نه م رایانه هیه تا ئیقناع ببی، چونکه
 به هه موو دوعایه ک نالین ئامین! هیچ نه بی وه ک خوئی له لاپه ره (۲۷-۲۸-۲۹) ی
 کتیه که یدا باسی کردووه، بزوتنه وهی تازه بوونه وهی شیعی کوردیان بۆ هه ولتی کۆمه لتی
 شاعیر بباته وه، که هه ر شاعیره یان رۆلێکی جیاوازی هه بووه، چونکه قۆناغێکی شیعی
 له سه ر شانی شاعیریک دروست نابیت، وه ک چۆن له شیعی کلاسیکدا نالین
 (قوتابخانه ی نالی) له گه ل نه وه شدا که (نالی) شاعیریک پایه به رزه، به لکو به
 قوتابخانه ی شیعی بابان ناوزه د کراوه، به لام (نالی) ده رکه وتووترین شاعیری داهینه ری
 نهو قوتابخانه یه بووه، بهو جوژه قه ت ناتوانین به لیتین هه رچی شاعیری پاش (نالی) یه

دهرچووی قوتابخانه‌ی (نالی) ین و ئەم ئیجازه‌ی بوونه شاعیری پێ داون. هەر لهو قوتابخانه‌ی شیعرێ بابانه‌دا (سالم) و (کوردي) هاوبه‌شیی دروستکردنیان کردووه و راست نییه‌ بڵێین قوتابخانه‌ی شیعرێ (نالی) و پۆلی ئەو دوو شاعیره‌ بسپینه‌وه، هەرچه‌نده‌ هونه‌ری گه‌وره‌ی بۆ داهیتانی (نالی) ده‌گه‌رێته‌وه. بۆ شیعرێ تازه‌ش (قوتابخانه‌ی شیعرێ نوێ) به‌جوانتر ده‌زانم له‌ قوتابخانه‌ی شیعرێ (گۆران) که‌ زۆریه‌ی شاعیرانی ئەو سه‌رده‌مه‌ (قوتابی) نوێکردنه‌وه‌ی شیعرێ کوردی ئەو ده‌مه‌ بوون و هه‌ریه‌که‌یان به‌ پیتی توانایی خۆیان به‌شداری له‌ چه‌سپاندنیدا کردووه، به‌لام (گۆران) به‌ده‌رکه‌وتووترین شاعیری به‌ده‌سه‌لاتی ئەو قوتابخانه‌یه‌ ده‌ژمێردرێ، به‌بێ ئەوه‌ی له‌ پۆلی هه‌یجیان که‌م بکاته‌وه.

عه‌ره‌به‌کانیش که‌ دینه‌ سه‌ر باسی شیعرێ تازه‌یان نالێن قوتابخانه‌ی شیعرێ (سه‌ییاب)، ئەگه‌رچی (سه‌ییاب) به‌شاعیرێکی پایه‌ به‌رز و به‌ده‌ره‌وه‌بووی ئەو بزووته‌وه‌یه‌ ده‌ژمێرن، به‌لام له‌گه‌ڵ ناو هه‌یتانی شیعرێ تازه‌ ناوی (سه‌ییاب و ئەدوئیس و نازک و عه‌بدولوه‌هاب و حه‌سین مه‌ردان و بڵند حه‌یده‌ری و سه‌عدی یووسف) تاد... دینه‌ پێشه‌وه‌ که‌ هه‌ریه‌که‌یان که‌سایه‌تی خۆیان هه‌یه‌ و هه‌ریه‌که‌یان به‌پیتی راوه‌ی به‌شداربوونیان له‌ مه‌سه‌له‌ی تازه‌بوونه‌وه‌ باسیان لێوه‌ ده‌کری، به‌بێ ئەوه‌ی تۆمار کردنی یه‌که‌م هه‌ولدان بۆ نووسینی شیعرێ تازه‌ پشتگوێ بخریت. جاریکی دیکه‌ کاکه‌ی فه‌للاح ده‌نووست: «ئەوه‌ی که‌ به‌لای منه‌وه‌ به‌ردی بنچینه‌ی نوێکردنه‌وه‌ی شیعرێ کوردیی دانا و له‌ مه‌له‌به‌ندی تیگه‌یشتن و قوولیی و خۆتندنه‌وه‌ و زانینه‌وه‌ که‌وته‌ داهیتان و به‌ره‌مه‌می نوێ (گۆران)ی پێشه‌وا و بلیمه‌ت بوو»^(٣٩) من له‌گه‌ڵ ئەوه‌دام که‌ مامۆستا (گۆران) له‌ نه‌جمای تیگه‌یشتن و قوول بوونه‌وه‌ و خۆتندنه‌وه‌وه‌ که‌وتبێته‌ داهیتان و به‌ره‌که‌شی یارمه‌تی ئەوه‌ی دا، به‌لام له‌وه‌دا له‌گه‌ڵ کاکه‌ی فه‌للاح یه‌ک ناگره‌مه‌وه‌ که‌ مامۆستا (گۆران) [به‌ردی بنچینه‌ی نوێکردنه‌وه‌ی شیعرێ کوردیی دانابی] به‌لکو به‌پیتی بیرورای مامۆستا (گۆران) یش به‌ردی بنچینه‌که‌ (شیخ نووری) دایناوه‌ و له‌ پاشان دیواری نوێبوونه‌وه‌که‌ له‌ لایه‌ن کۆمه‌له‌ی شاعیره‌وه، له‌ سه‌رووی ئەو شاعیرانه‌وه‌ (گۆران) هه‌لچنراوه‌ و به‌رز بووه‌ته‌وه‌. ئینجا ده‌لێ: «سایه‌ و سێبه‌ری کارتیکردن و به‌رده‌وامی له‌سه‌ر دنیای شیعرێ کوردیی هه‌ر ماوه‌ و هه‌ر هه‌یه»^(٤٠) ئەم پایه‌ زله‌ پێویستی به‌سه‌لماندن هه‌یه، شیعرێ

(٣٩) کاروانی شیعرێ نوێی کوردی، به‌رگی یه‌که‌م ل ٩.

(٤٠) کاروانی شیعرێ کوردی، به‌رگی یه‌که‌م، کاکه‌ی فه‌للاح ل ١٠.

کوردیی (ئەوسا و ئەمڕۆکە) ئەگەر لە ژێر سایە و سێبەری شیعەرەکانی مامۆستا (گۆزان) دەرئەچووێ - لە گەڵ هەموو گەورەیی ئەو شاعیرە - مانای وایە شیعری کوردی هەر لە قۆناغی لاساییکردنەوەدا دەژیت و هیچی بە هیچ نەکردوو و نایکا. بێگومان هیچ میلله تێکی زیندووش تاسەر پێویستی بە لاساییکردنەوە و شۆتێن پێی کەوتنی شاعیرێک نییه.

شیعری کوردی ئیشیکێ باشی نەکردوو و نایکا ئەگەر سایە و سێبەری شیعری (گۆزان) هەر بەسەر یەوێت و بەری نەدات. گۆزانیش ئەوێ پێی خوش نییه شیعری کوردی وایبێت و لە گۆڕە کە یەوێ لێمان زویر دەبێ، چونکە میلله تێک هەنگاو بەرەو شارستانیەت بهاوێ پێویستی تەنیا بە کەسانی داھێنەر، ئەوانی لاسایی داھێنەرەکان دەکەنەوێ زیادن و پێویست بە یونانیان ناکرێ. کەوا بێ بە قسە کاکە فەللاح بێ، دەبێ ئەو شاعیرانە ئەوسا بە هەند ئەزانێن، ئەوانە ئەمڕۆش بارگە و بنە خۆیان تێک بنێن و ئیدی لە مەولا شیعەر نەلێن، ئەگەر وا نییه (سایە و سێبەری کار تێکردنی بەر دەرامی لە سەر دنیای شیعری کوردیی هەر ماوە و هەر هەیه) چۆنە و نمونەکانی کامانەن!!! ئینجا هەندێ بیرو پرای دیکە دەر دەبێ کە وەک (تەحسێل حەسەل) مامۆستا (گۆزان) نیشانی داو، مەن لە گەڵ ئەو پرایانەم، بەلام دیسان عاتیفە لە هەندێ جێگەدا بەرچاوی گرتووە و دەوری شاعیرانی دیکە لە (گۆزێن) و (دەرێژ پێدان) و (سەر پێ گرتن) و (داھێنان) و (نەسلە مینەو) و (بەکارھێنانی کێشی خۆمالی) و (لە دایکبوونی رێباز و قوتابخانە) پۆمان تێکیکی لە شیعری کوردیدا بە بەشدار بوونیش پێیان پەوا نابێت کە لە تەک (گۆزان) دا رەنجیان بۆ داو (٤١). ئەم رەنج و تەقەلایەش - زۆر و کەم - نابێ لە بیر بکری و چاومان لێیەو نەبێ.

لە پاش دەر پێنی ئەو بیرو پرایانە دەمانەوێ بیرو پرایەکی دیکە کاکە فەللاح بە بیرتان بەتێنەوێ کە دەلێ: «ناشکرایە تا دەورووبەری سالانی (١٩٢٥-١٩٣٠) شیعری کوردی لە پرووی کێش و یەک قافیەیی و شێوێ دەر پێن و کەرەسەیی بیر و وشەبازی و چاوتێکەر یەوێ، بە شێوێ کێش و درشت و گشتی، لە چوارچێوەی شیعری کلاسیکیدا توند شەتەک درابوو، بەلام لە سایە مامۆستایان (پیرەمێرد و گۆزان و شێخ نووری و رەفیع حیلمی و ئەورە حەمان بەگ و رەشید نەجیبەو و وەرە وەرە ئەو سەھۆل بەندانی چاوتێکەری و لاساییکردنەوێ شکا و پێگای نوێکردنەوێ شیعەر و مۆتور بەکردنی بە شێو و ناوێ روکی

(٤١) هەمان سەرچاوەی پێشوو، بڕوانە لاپەرە (٣١-٣٢-٣٥).

نوێ گیرایه بهر»^(٤٢) من هیچ لاریم له و قسانه‌ی کاکه‌ی فه‌للاح نییه که له‌گه‌ڵ زۆر له رایه‌کانی کتیبی (کاروانی شیعرى نوێی کوردی) یه‌ک ناگرێته‌وه، به‌تایبه‌تى ده‌ریاره‌ی شیخ نووری، به‌لام که‌ ده‌لتی: «تا ده‌وروبه‌ری سالانی (١٩٢٥-١٩٣٠)» ته‌مه‌یان پێویستی به‌ له‌سه‌ر وه‌ستان هه‌یه و بۆمان هه‌یه به‌رسین بۆچی سالی (١٩٢٥)؟! یان نه‌و ساله‌ی له‌ کوێه هه‌یناوه و له‌ نه‌جمای چ قه‌ناعه‌تیک نه‌و ساله‌ی مامۆستا (په‌فیک حیلمی) له‌ کتیبی (شیعر و نه‌ده‌بیاتی کوردی) دا نووسیویه‌تی هه‌لده‌وه‌شیتێته‌وه؟! له‌ کاتیکدا زۆر به‌وردی ده‌ستپێکردن و سه‌ره‌تای چۆزه‌ره‌ ده‌رکردنی شیعرى نوێی ده‌ستنیشان کردوه که‌ سالی (١٩٢٠)ه، ئیدی بۆچی مامۆستا کاکه‌ی فه‌للاح نه‌و سالی (١٩٢٠)ه‌ی به‌سالی (١٩٢٥) داناوه؟ له‌سه‌ر چ به‌ره‌تیک نه‌و ساله‌ی پشتگوێ خستوه؟ لیتوتێژه‌وه‌ پێویسته له‌ ده‌ستنیشان کردنی نه‌و جۆره سالانه ورد بێ و درشتبینی به‌سه‌ریدا زāl نه‌بێ. ته‌مه‌ش وه‌نه‌بێ زه‌للای قه‌له‌م بیت و پرووی دابێ، چونکه هه‌مان هه‌له‌ی له‌ نووسینیکى دیکه‌دا دووباره‌ کردوه‌ته‌وه نه‌و تا ده‌لتی: «سه‌ره‌تای شیعر وتنی (به‌ختیار زیوه‌ر) ده‌گه‌رێته‌وه بۆ سالی ١٩٢٥، واته له‌ ته‌مه‌نی ده‌فده سالییه‌وه شیعرى وتوه، به‌م پێیه‌ هاوچه‌رخى شاعیرانى ته‌م سه‌رده‌مه بووه، نه‌و شاعیرانه‌ی که له‌ ده‌ستپێکردنی بزوتنه‌وه‌ی شیعیریانه‌وه له‌سه‌ر تان و پۆی عه‌رووزی عه‌ره‌بى و که‌ره‌سه و چه‌شنی ده‌ره‌پین و شیوه‌ی کلاسیکی به‌ره‌مه‌ی شیعیریان داده‌پشت و له‌ سالی ١٩٢٠ و ١٩٢٥ به‌دواوه ورده‌ ورده‌ که‌وته‌ گۆرین و نوێکردنه‌وه‌ی شیوه و ناوه‌روکی شیعرى کوردی- ناوچه‌ی سلێمانی به‌ره‌و ئاسۆی رۆمانتیکیی»^(٤٣) له‌مه‌شیاندا سالی (١٩٢٠)ه‌که ده‌خاته‌ گومان لێکردن و (١٩٢٠ و ١٩٢٥) داده‌نێ، به‌بێ نه‌وه‌ی هۆیه‌کسه‌ی بۆ خوێنه‌ران پوون بکاته‌وه!^(٤٤)

(٤٢) رۆژنامه‌ی ژین، ژماره (١١٢) ی سالی (٣)، رۆژی پێنجشهممه ١٩٧٣/٥/١٧ «چۆن چۆنی له کۆن و نوێی شیعر نه‌دوتین؟» کاکه‌ی فه‌للاح.

(٤٣) کاروانی شیعرى نوێی کوردی، به‌رگی یه‌که‌م، کاکه‌ی فه‌للاح ل ٨١.

(٤٤) کاکه‌ی فه‌للاح له‌ چارپێکه‌وته‌که‌ی شه‌وی ١٩-٢٠/١٠/١٩٨٣ که له‌ به‌رنامه‌ی (کۆفاری نه‌ده‌ب)دا له‌گه‌ڵی ساز درابوو، له‌ پرسیاریکدا ده‌ریاره‌ی ناشنایه‌تی نه‌و له‌گه‌ڵ (گۆزان) و (شیخ نووری) به‌هیچ شیوه‌یه‌ک له‌فه‌زی له‌ شیخ نووری نه‌گه‌را و به‌لایدا نه‌چوو، باسه‌که‌ی زۆتر برده‌وه‌ لای مامۆستایان (هه‌ردی) و (مه‌ده‌وش) و (ع.ح.ب) و (گۆزان)، ته‌مه‌ش نه‌وه ده‌گه‌یه‌نێ شیخ نووری ناشنایه‌تی له‌گه‌ڵ کاکه‌ی فه‌للاح-دا نه‌بووه، ئینجا له‌ کاتی ده‌ستنیشانکردنی میژووی په‌خه‌ی =

* مامۆستا (ره‌فیق حیلمی) له وتاری (ئینقیلاب له شیعەر کوردیدا) نووسیویه‌تی: «دوای چهند سالنیک ده‌ستم دایه (به‌رگی دووه‌می شیعەر و نه‌ده‌بی کوردی) زۆر به‌داخه‌وه نه‌لیم: هه‌شتا به‌و ئامانجه‌ نه‌گه‌یشتووم و له (گۆزان) و تا ماوه‌یه‌کیش (نووری شیخ صالح) به‌ولاوه‌ شاعیری وام به‌ده‌سه‌وه نه‌بوو له‌ پیزی ئه‌و شاعیرانه‌دا بژمیهرتین که ده‌وری وریابوونه‌وه بنۆتین» (٤٥) له‌ راستیدا (گۆزان) به‌هۆی به‌دواداچوونی زیاتر بۆ مه‌سه‌له‌ی تازه‌بوونه‌وه، پوانینیکی قوولتری بۆ ئه‌و کیشه‌یه‌ له‌ لا په‌یدا بووبوو، ئه‌و ته‌نیا به‌زمانی تورکی و عه‌ره‌بی و فارسی نه‌وه‌ستا، به‌لکو خوی دایه‌ فیه‌ربوونی زمانی ئینگلیزیش، ئه‌و زمانه‌ زیندووه‌ش ئاسۆیه‌کی فراوانتری بۆ داهه‌تێنان و تازه‌کردنه‌وه‌ی شیعری کوردی له‌ به‌رده‌مدا کرده‌وه. که ده‌لیم به‌قوولی تیگه‌یشتن له‌ مه‌سه‌له‌ی نوێ بوونه‌وه، مه‌به‌ستم گۆڕینی کیش و قافیه‌ نییه، ئه‌گه‌رچی ئه‌مه به‌شیکێ گۆڕانه‌کانی شیه‌وه‌ی شیعری بوو، به‌لام به‌شیه‌یه‌کی سه‌ره‌کی هه‌ولدان بوو بۆ گۆڕینی چه‌مک و مه‌فه‌وه‌می شیعەر و قوولترکردنی تیروانینی شاعیر به‌رانه‌ر به‌ ژبان و ته‌ماشاکردنی جوولانه‌وه‌کانی ئه‌و ژبانه‌ له‌ گۆشه‌نیگایه‌کی تایبه‌تییه‌وه، هه‌ر ئه‌مه‌ش تیروانینی تایبه‌تی له‌ لای شاعیر دروست ده‌کات و وه‌ک داهه‌تێنه‌ریک ده‌یه‌یلێته‌وه. ده‌وری شیخ نووری وه‌ک چه‌شکینییک و وه‌ک شاعیریکیش که له‌ شیعری کلاسیکی و دابونه‌ریته‌کانی یاخی بووه، ده‌ورێکی که‌م نییه. ئه‌و ماوه‌یه‌ش که مامۆستا (ره‌فیق حیلمی) خۆی خستویه‌تییه‌ نیوان سالانی (١٩٢٠-١٩٣٠) له‌ ماوه‌ی ئه‌و ده‌ ساله‌ شیعری شیخ نووری له‌ به‌واری نوێ کردنه‌وه‌ی شیعری کوردیدا تاقه‌ کاربگه‌رییه‌ک بووه بۆ سه‌ر ئه‌و شاعیرانه‌ی که له‌ پاش ئه‌و هاتن و هه‌ر له‌سه‌ر شیه‌وه‌ی ئه‌و ده‌ستیان به‌شیعەر نووسین کردووه.

مامۆستا (گۆزان) که شیعەر دانانی راسته‌قینه‌ی له‌ دوای سالانی سییه‌وه ده‌ست پێ

= کوردی، دیسان سه‌ره‌تا که‌ی برده‌وه بۆ لای (ئه‌مین فه‌یزی) و به‌هیچ جوێ ئاماژه‌ی بۆ ئه‌و بیست و پینج زنجیره‌ و تاره‌ ره‌خنه‌یییه‌ نه‌کرد که شیخ نووری له‌ کاتی خۆیدا له‌ ساله‌کانی (١٩٢٦-١٩٢٧) له‌ پۆژنامه‌ی ژبان-دا بلاوی کردووه‌ته‌وه. ناوی کتێبه‌که‌ی خوشی برد و خستیه‌ پیزی ئه‌و کتێبانه‌ی له‌ میژووی ره‌خنه‌دا ناوی بردن و وتی: زۆرتر باسی ئه‌و شاعیرانه‌یه‌ که له‌ دوای سالانی بیست و سی ده‌وریان له‌ نوێکردنه‌وه‌ی شیعری کوردیدا هه‌بووه، وه‌ک به‌لێی شیخ نووری یه‌کیک نه‌بووبێ له‌و شاعیرانه‌، که له‌ کتێبه‌که‌یدا پشتگوێی خستووه!!

(٤٥) گۆفاری پیشکه‌وتن، ژماره‌ (١١) ی سالی (١)، شوباتی سالی ١٩٥٨، (ئینقیلاب له‌ شیعری کوردیدا) ره‌فیق حیلمی.

دهکات، یه کتیکه له وانه‌ی خۆی دان به و حقیقه ته‌دا ده‌نی که له ژێر نه و ته‌ئسیره شیعرى نووسیوه، که شیخ نوورى پتی نووسیوه و په‌نگی بۆ رشتووه. شتی ه‌یه لێره‌دا پتووسته بگوترئ، نه‌ویش نه‌ویه ماموستا (گۆزان) تا خۆی مابوو، ئیشیتکی باشی ده‌کرد که شیعره‌کانی خۆی چه‌پک چه‌پک له چاپ ده‌دا. به‌پێچه‌وانه‌ی (شیخ نوورى) یه‌وه که به‌هۆی سه‌رقالی و که‌مه‌رخه‌می و پشتگۆی خستنی خۆیه‌وه هیچ کۆمه‌له هۆنراوه‌یه‌کی به‌چاپ نه‌گه‌يان‌د، نه‌م کاره‌ش ته‌ئسیری زۆری کرده سه‌ر ده‌وری شیخ نوورى و ده‌رنه‌خستنی به‌و شیوه‌یه‌ی که پتووسته ده‌ربخريت، نه‌وه جگه له‌وه‌ش له چاپ نه‌دانی به‌ره‌مه‌کانی بووه هۆی له کيس چوونی به‌شیتکی زۆری نه‌و شیعرانه، بۆیه نه‌گه‌ر شیخ نوورى ته‌ئسیری به‌سه‌ر شاعیرانی دیکه‌شه‌وه هه‌بوو، نه‌و ته‌ئسیره به‌هۆی له‌به‌ر ده‌ست نه‌بوونی شیعره‌کانی ده‌رنه‌که‌وتوه یان له نووسین و لیکۆلینه‌وه‌دا بووه ته‌ هۆی به‌چوک نیشان‌دانی ده‌وری شیخ نوورى له نوێکردنه‌وه‌ی شیعرى کوردی و ده‌رکردنی به‌یاری په‌خه‌یی نه‌وتۆ که نه‌ک هه‌ر حقیقه‌تی نه‌پێکاوه، به‌لکو حقیقه‌تیشی به‌ژێره‌وه کردوه.

نه‌وه راستیه‌یه‌کی به‌لگه‌نه‌ویسته، کاتێ شیخ نوورى ده‌ستی دا به‌ نوێکردنه‌وه‌ی شیعرى کوردی، نه‌م تازه‌بوونه‌ویه له لای نه‌و شتیتکی هه‌ره‌مه‌یی نه‌بوو، به‌لکو وه‌ک پێشتر روونمان کرده‌وه له نه‌جمای وردبوونه‌وه و تیکه‌یشتنه‌وه بۆی چوه مه‌یدان، وه‌ک که‌سیکی شاره‌زاو تیکه‌یشتوو له شیعرى لوتکه‌کانی پیش خۆی. وتاره په‌خه‌یییه‌کانی نه‌وه ده‌سه‌لمێن که تازه‌کردنه‌وه‌ی شیعرى کوردی له‌سه‌ر ده‌ستی شیخ نوورى (پێکه‌وت) نه‌بووه.

شیخ نوورى سه‌رباری نه‌وه‌ی وه‌ک شاعیرێک تۆی نوێبوونه‌وه‌ی چاند، زانیویه‌تی چۆنیش هه‌نگاو ده‌نی. له ماوه‌ی نه‌و ده‌ ساله‌ش تا که که‌سیک بووه له مه‌یدانی تاقیکردنه‌وه له شیعرى نوێی کوردیدا. نه‌گه‌ر که‌سانیکیش هه‌بووبن وه‌ک نه‌و نووسیبیتیان، نه‌وه له‌به‌ر بلا‌وکردنه‌وه‌ی به‌ره‌مه‌کانی و ده‌رکه‌وتنی له‌سه‌ر رووی لاپه‌ره‌کانی پۆژنامه و گۆناره‌کانی نه‌و حه‌له، له هه‌موویان زیاتر قورسایى تازه‌بوونه‌وه‌یه‌ی که‌وتبووه سه‌رشان، بۆیه وه‌ک ماموستا (په‌فیق حیلمی) ده‌لێ: «تا ماوه‌یه‌کیش (نوورى شیخ صالح) به‌و لاوه شاعیری وام به‌ده‌سته‌وه نه‌بوو»، نه‌و ماوه‌یه‌ش وه‌ک باس‌مان کرد ماوه‌یه‌کی گه‌رنگ و ناسکه له میژووی نه‌ده‌بی کوردیدا، له‌به‌ر هیچ نا، له‌به‌ر نه‌وه‌ی وه‌ک ماموستا خۆی له هه‌مان وتاردا وتویه‌تی: «ئه‌لقه‌ی به‌یه‌که‌وه نووسانی ده‌وره‌کانی کلاسیکی و ریا‌بوونه‌ویه (نه‌ه‌ضه: په‌نه‌سانس). به‌لام که ده‌لێ: «خۆی ده‌ورێکی تایبه‌تی نه‌نوێنێ و ده‌سته قوتا‌بییه‌کی نه‌وتۆی شوێن نه‌که‌وت یا پتی نه‌گه‌يان‌د که

دهوریکی وا بنوین بشیت بخرتیه میژووی نه ده بی کورده وه (نووری) و (دهوری نووری) یه کییک واته هه خۆی بوو...» (٤٦) بیگومان شاعیری پێشپه و خولقیتهه دهوری تاییه تی ده نوین، چونکه موماره سه ی نازادی خۆی ده کات له کاری داهیتاندا، له ده لاقه ی تازه کردنه وه و سۆراخ و پرسپیارکردندا خودی خۆی ده سه لمین، له به رنه وه ی کاری داهیتان پێه وندی به زاتی داهیتنه ره که وه هه یه. داهیتنه ریش به پیتی بارودۆخی مه وزووعی به پێژیه جوراوجۆر و جیاواز کارتیکردنی له سه ر شاعیرانی له خۆیان نه ویترو له نه زموندا بچووکترو، به جی ده هیلن. له م روانگه یه وه ناتوانین بلیتین شیخ نووری له ماوه ی نه وه سالی پێه رایه تی کردنی شیعی نویتی کوردی، کارتیکردنی به سه ر شاعیرانی دوا ی خۆی نه بووه، خوتنده وه ی نه م دیوانه کارتیکردنی شاعیرایه تی شیخ نووری به سه ر شاعیرانی دوا ی خۆی روون ده کاته وه.

نه و شاعیرانه ی که کارتیکردنی شیعی شیخ نووری-یان به سه ره وه بووه، له سه ره تای شیعیر نووسیندا بوون، که که ره سه ته ی ده رپرن و تیروانینی شیعیریان به باشی پێنه گه یشتبوو. له دوایدا هه موویان هه ر زوو خۆیان دۆزییه وه و توانییان جیگه ی خۆیان له شیعی کوردیدا بکه نه وه و له و کاته دا نه و کارتیکردنه ی باسی لێه وه ده کهریت به سه ربانه وه نامین.

مامۆستا (گۆزان) ده لێ: «نه و جۆره ئسلووبه یان تیا کراوه به سه رمه شق که مامۆستا (م. نووری) و هاوڕێکانی له نه دییه تازه کانی تورکی عوسمانییان وه رگرت...» کارتیکردنی شیوازی شیخ نووری به سه ر مامۆستا (گۆزان) مه و ماوه یه کی که می خایاندوه، تا نه و کاته ی توانی که سایه تی شیعیی خۆی بچه سپین، چونکه شاعیریکی بیه وئ بۆ خۆی ده وریکی که مییش بێ بیبین، به وه قایل نابێ هه ر قوتابی بێ. نه گه ر له سه ره تاشه وه هه وئ لا ساییکردنه وه و په یره وکردنی شاعیریکی دا، نه وه له دوا ی نه وه ی تیروانینی شاعیرانه ی پێگه یشت، لا سایی شاعیریکی ده کاته وه (هیشتا له دایک نه بووه)، واته به زمانی داهاتوو له گه ل ئیستای خۆی ده وئ. راسته زۆر له شاعیرانی قوتابخانه ی شیعی تازه له سه ره تای شیعیر وتیاندا به شپه یه کی گشتی لا سایی و په یره ی خاسیه ت و شیوازی شیعی تازه یان کردوه ته وه، به لام نه و لا ساییکردنه وه به ش تا سه ر نه بووه، ئیستاکه به شپکی زۆری نه و شاعیرانه ماون و هه یچیان به وه را زی نابن

(٤٦) هه مان سه رچاوه ی پێشوو.

نەمڕۆکەش بەشاگرد و قوتابی هیچ شاعیرێک دابنرێن. ئەو شاعیرانەش کە بە قوتابی مامۆستا (گۆزان) دانراون، زۆریەیان لە نزیکەوه شیعرێ شیخ نووری-شیان خۆتندوووەتەوه و لە تەئسیری شیعرێ ئەویش بەدوور نەبوون. لەگەڵ ئەوەشدا شۆتێکەوتنی ئەو شاعیرانە نەگەشتوووەتە ئەو رادەیە کە سایەتی شیعیریان بسپێتەوه. لەو برۆایەشدا نیم هیچ شاعیرێک لەو دنیاوەدا هەبێت، شاعیرێکی داھێنەر و خاوەن کەسایەتی شیعرێ دروست بکا، ئەگەر خۆی هەلومەرجی بوونە شاعیری تێدا نەبێ، یان بەهره و توانایی خۆ پێگەیانندی نەبێ.

لەگەڵ مامۆستا (پەفیک حیلمی) لەوەدا یەک دەگرێنەوه کە شاعیری گەوره و داھێنەر، کۆمەڵتی مۆرید و قوتابی لاسایی دەکەنەوه و دواي دەکەون، بەلام ئەو شاعیرانە پەسەن نین و زوو کز دەبن، لە دواي خۆشیان بەرھەمەکانیان بڕ ناکات و لە شۆتینی خۆیان دەکوژێنەوه. میلەلەتیش زیندوو پێتییەکە ی بەندە بە داھێنەرەکانی، ئەوانە ی لاسایی داھێنەرەکان دەکەنەوه پێویست بەبوونیان ناکات. ئەو شاعیرانە ی لە دواي (شیخ نووری) و (گۆزان) ەو هاتن، ئەوانیش هەولیان دا لە پێگە ی ئەو زمانانە ی دەیانزانێ لەسەر زۆر تاقیکردنەوه ی شیعرێ نوێ بوەستن، بەتایبەتی جەماعەتی (نەپۆل) و (مەهجرییەکان)، واتە سەرچاوە ی خۆتندنەویان تەنیا شیعرێ (شیخ نووری) و (گۆزان) نەبوو.

کە قۆناعی شیعرێ تازە ی کوردی دەستی پێکرد، لە سەرەتاوە لەسەر دەستی شیخ نووری چەکە ی شکاو بۆی چوو مەیدان، دواي ئەو مامۆستا (گۆزان) پەرە ی پێدا و قوولتر لە سەرەتاکە ی بۆی روانی و پەگۆریشە ی بزووتنەوه کە ی زیاتر بەخاکی شیعرێ کوردیدا برده خوارێ. لە سەرەدەمی ئەویشدا کاتێ لە تروپکی داھێنان و بەخشش و درەوشانەوه دا بوو، خۆتەران زیاتر نیستیجا بەیان لەگەڵ شیعرێ تازە پەیدا کرد و بزووتنەوه ی شیعرێ تازە لەسەر مەودایەکی فراوانتر بلاویووە. شاعیرانی وەک (هەردی) و (دیلان) و (کامەران) و (ع. ح. ب) و (دڵدار) و... تاد لە ئاستی خۆیانەوه وەک شاعیری سەر بەو قوتابخانە تازە ی بەشدار بوون لەسەر پێی خستنی ئەو بزووتنەوه یە. مامۆستا گۆزان لە ناو ئەو کۆمەڵە شاعیرە دا بەدەرکەوتووترین شاعیریان دەزانم، کە بەهۆی بەرھەم هێنانی کۆمەڵتی شیعرێ نەمر تەعبیری لە گیانی تازەبوونەوه کە دەکرد، کەواتە شیخ نووری ئەوەندە ی پێی کرابێ لە بەشدار بوونی بۆ شیعرێ تازە وەک چەشکێن و بەشداربوویەک درغی نەکردووە و مامۆستا (گۆزان) لە ناو ئەو کۆمەڵە شاعیرە دا بە دەرکەوتووترین شاعیریان ڕووە نامانج ئالای تازەبوونەوه ی هەڵکرد، بەلام ئەوەندە هەیه

نېنقىلابه بڼه] له گڼل خويندېران ناشناختې پيدا نه كړدېتې، نه وه مانای نه وه ناگه يه نېنقىلابه چيژ و زه وقيان پټك نه كه وټيې، به لكو هم نوټ كړدنه ويه په د فيعليتكه لای خويندېرانی شيعری نه وه سدرده مه بهرپای كړدوه كه به گوټچكه و زه وقيان ناشنا نيبه، بڼه نه گهر بهر بهر كانيشيان كړدېتې، نه وه نه بهر بهر كاني كړدنه نا كړتته پټوهری بهرزی و نرمی شيعره كان و رسته نې و نارسته نيبان نيشان نادات. نه مه ش بو خوی يه كيتكه له و لایه نانه و امان ليدنه كات پټزی شيخ نووری بگرين، چونكه يه كه م كه سه رووبه رووی خويندېرانی نه وه سدرده مه بڼه وه و له شيعری [باو- ساند] لایدوه، نه م له خويندېر دوور كه و تنه ويه ش ماو يه كي زور نا خايه نې، چونكه له پاش ماو يه كي دی خويندېرانی كون زیاتر به گيانی نه وه جوړه شيعرانه ناشنا دهن و خويندېر تازېش پيدا دهن مستوی خويندنه وه نه م تهرزه شيعره دهن.

شيخ نووری (موريدی هه بووی يان نه بووی) له و حقيقه ته كه م ناكاته وه كه دهوړيكي گرنگی له بزووتنه وه تازې شيعری كورديدا هه بووه، كه ده شلتې: [نووری نېنقىلابيكي پټ نه كراو له بير چووه] نه مه ته نيا رووه نېعلاميه كه ده گړتته وه كه شيخ نووری تا مردنېش سهرجه می شيعره كانی يان هيچ نه بې نيوې شيعره كانی له دوو تويي كتيپتكد ا بلاونه كرايه وه، خوشي نه ختن كه مته رخه می كړدوه، نجا و هك هه مو هاورې و ناشنا كانی ده زان، شيخ نووری پياوړيكي زور ساده و مته وازيع بووه، زور حزی له خوده رخسار و رووناكی نه كړدوه بخړتته سهری.

وهك ده بينين ماموستا (ره فېق حيلمی) له م وتاريد ا له زوري نه و پايانه پاشگه ز بووه ته وه كه له كتيبي [شيعر و نه ده بياتی كوردی] دا دهری برپوه. بيروپايه كانی نيو كتيبه كه ی له سالی (۱۹۵۶) دا نووسيوه، كه چي له وتاره كه ی سالی (۱۹۵۸) دا نېنقىلابيكي له بيروپايه كانی به دی ده كړی. له كتيبه كه ی (شيعر و نه ده بياتی كوردی) دا ده لتي: [له وزن و قافيه و شتوه و ناهنگا، پټگه يتيكي تازي داناه بو شيعری كوردی. له بهر نه مه سدرده ميكي (شيخ نووری) سهر كړدی شاعيره لاهه كانی كوردی (سليمانی) بووه، وه زوريان تنانته (گوران) يش هه ولي لاسايي كړدنه وه (شيخ نووری) يان نه دا]، كه چي له وتاره كه ی گوڅاری (پټشكه و تن) دا ده لتي: [له راستيا خوی دهوړيكي تايه تي نه نوټنې، دهسته قوتا بيه كي نه و توژی شوين نه كه و ت و يا پتي نه گه ياند] وهك روونيشم كړدوه من له گڼل (پټگه ياندن) ی شاعيران نيم، به لام هر خوی له ويدا ده لتي: [سهر كړدی شاعيره لاهه كانی كوردی سليمانی بووه و زوريان، تنانته (گوران) يش هه ولي

لاسا یکردنه وهی (شیخ نووری) یان نه دا. دیاره که هه ولی لاسا یکردنه وه یان دابی و شوتنی که وتبن، ماموستا (گۆران) یش گومانی له وه دا نه هیش تبتیه وه که شیخ نووری پۆلتیکی گرنکی له و تازه بوونه وه یه دا هه بووبی، له وه دا که ده لئی: [هلا و کردنه وهی به ره مه که ی که بێگومان ته نسیری ده به خشیه سهر نه ده بی کوردی] یان ماموستا (گۆران) ده لئی: [نه و جۆره شیتوازه یان تیا کراوه به سه ره مه شق که ماموستا (م. نووری) و هاو پیکانی له نه دیبه تازه کانی تورکی عوسمانیان وه رگرتوه].

ماموستا (ره فیک حیلمی) که نه و رایانه ی له باره ی شیخ نووری ده برپوه، له و قسانه یدا و ا ده ده که وئ نه ویش چهند شیعریکی شیخ نووری دیبی: [جگه له کوردی، به زمانی تورکی و فارسیش شیعری داناهه. و ابزانم (نووری) شیعره کانی خوی له دیوانیکا کۆنه کردۆتوه له بهر نه وه ته نیا چهند شیعریکی کوردی دهس نێمه که وت، به لام هه به م چهن شیعره دا، ده سه لاتنی شاعیری (شیخ نووری) و به رزی شیتوازی له نه ده با ده رنه که وئ. ماموستا (ره فیک حیلمی) دلنیا نه بووه شیخ نووری دیوانی شیعری نییه، بۆیه ده لئی (و ابزانم) نینجا ده لئی: (چهن شیعریکی دهس نێمه که وت) واته هه به م چهند شیعره که به شتووه ته نه و رایه ره خه بییه و نووسیه تی: [هه به م شیعره دا، ده سه لاتنی شاعیری (شیخ نووری) و به رزی شیتوازی له نه ده با ده رنه که وئ]، نه م شیعره ش مه به سته (ژیانی ناده میزاد) ه که له سالانی چل نووسراوه. که وایه چۆن نه و چهند به ره مه شیعری به که مه ی بینیه تی نه و رایه یان پت دروست کرد؟ یان که رای وایه بۆچی له وتاره که ی گۆفاری (پیشکه وتن) دا ده لئی: (نووری نینقیلا بیک ی پت نه کراو له بیر چووه وه)؟ نه که ر شیخ نووری نه شی توانیی تا سه ر له گه ل بزوتنه وه ی تازه بوونه وه بروت، نه و چهند شیعره وه ک وه سفی کردوون به (ده سه لاتنی شاعیری) و (به رزی شیتوازی له نه ده با) ده زانی، ناکرئ وه ک شاعیریک (له بیر بچیتته وه)!! له کتیه که شیدا ده نووسی: [به کورتیه که ی چه له شیتوازا وه چه له وه زن و قافیه و ناههنگا ته رزیک تازهی بۆ شیعره داناهه، وه تا ماوه بیک له شیعری کوردیا نینقیلابی گیراوه] له و وتاره ی که له گۆفاری (پیشکه وتن) دا نووسیه تی ده لئی: (نووری نینقیلابی پت نه کرا...!) نه مه یان چهن دی به چهند و بۆچی نه و (ماوه یه شی) پت ره و نا بینئ که پیشتر دیاری کردبوو؟! هه ر له کتیه که ی (شیعر و نه ده بیاتی کوردی) ده لئی: [به و نینقیلابی (نووری) و په پره وه کانی گیراویانه] که شیخ نووری په پره وکه رانی هه بی چۆن له وتاره که یدا ده نووسی: [ده سته قوتابیه کی نه وتۆی شوتن نه که وت و یا پتی نه که یاند که ده وریکی و ا بنوتن بشیت

بخریتە میژووی ئەدەبی کوردەوه [ئینقیلاپتیک (نووری) و پەڕەوێکانی گێڕاڤیتیان وەک
مامۆستا خۆی دەت، ئەو هەر ئەو پەڕەوانە بە قوتابی ئەو قوتابخانەیە نازانی، کە شیخ
نووری ڕچەکەوێ شکاندوو؟!

مامۆستا لە کتێبە کەیدا نووسیویەتی: وشە و تەعبیرەکانی وەک:

سەرنگۆن و بێ ئارام

یەئس و ئەلەم

شکستە بال

ڕەهبر

صورەت

تار و بێم ئاوەر

زەبوون

ئێستێهزا

ئێستێعجال

تیرە و تار

هەندێکیان فارسی و هەندێکیان عەرەبییە، هەموویان بەلای کوردێکی خۆتێندەواوە
- بەتایبەتی کە دەم لە ئەدەبیشەو بەدا - بە بێگانه ناژمێردرێن، جگە لەمە ئەم و شانە
جوانی و شیرینیان داوە بە شیعەرەکان و ئەوەندە کە لە شتوازی ئەدەبی کۆن دووریان
خستوووەتەو، ئەوەندەش لە ئەدەبی تازە چەشکەداریان کردوو، چونکە ئێمە پێش دەوری
(نووری) لە شیعری کوردی (کلاسیکی) یا، لەجیاتێ:

لە ناو شەپۆلی خەما

بەکتیی سەختی ژیا نا بە پێ، بە چنگەرنێ

هەلەمەتی سەرکەوتن

نشتیوی کلۆلی

بواڕی لێ ئەتەنێ

تار و پۆی لە ناخ و لە زام

ڕێ هەلە بووی دەشتی چۆل و هۆل

ئەم جۆرە تەعبیرە جوانانە، وەک ئەدیبتیکی کورد ئەتێ لە شیعری (کلاسیکی) دا زۆرتر

تووشی وشه‌کانی «شاهی سکه‌ن‌ده‌ر و ناوی به‌قا و ته‌ختی که‌ی و جامی جه‌م و ته‌یری
 عه‌نقا و شاری جابلقا...» نه‌بووین، له‌گه‌ل نه‌مه‌شا به‌لای نه‌دیه تازه‌کانی کورده‌وه نه‌و
 وشانه‌ی شیخ نووری و ته‌عبیره جوانه‌کانی سه‌ره‌وه‌شی زۆر په‌سه‌ند نییه. [نه‌مه رای
 مامۆستا (ره‌فیق حیلمی) یه و له‌کتیبی (شعیر و نه‌ده‌بیاتی کوردی) دا نووسیه‌تی،
 که‌چی له‌م وتاره‌دا ده‌لتی:] (ته‌رانه) کانی نووری که‌شوین (توفیق فیکره‌ت) ی بوژی
 ناوداری تورک که‌وتبوو وه لاسایی نه‌وی نه‌کرده‌وه له‌گه‌ل چه‌شتنی کوردا ری نه‌نه‌که‌وت و
 له‌به‌ر نه‌وه موریدانی نه‌بوو... [نه‌م جاره‌شیان ده‌بیته نوینه‌ری زه‌وقی گشتی له‌جیاتی
 نه‌وی پالپشتی رایه‌که‌ی سه‌ره‌وه‌ی بکات و داکۆکی له‌و خاله‌ گرنگه بکات که‌هه‌موو
 شتیکی تازه له‌ سه‌ره‌تاوه له‌گه‌ل چه‌شتنی خوینه‌راند ناگونجی، نه‌و نه‌گونجان و ری
 نه‌که‌وته له‌گه‌ل چه‌شه‌یان، خه‌وشیه‌ک نییه له‌ نرخ‌ی شاعیر به‌یته‌ته خواره‌وه، شعیری
 (نالی) که‌ له‌ سه‌رده‌میکدا به‌گالته‌وه ده‌یان‌خوینه‌ده‌وه و به‌چاوکی نزمه‌وه سه‌ریان ده‌کرد،
 نه‌م‌پۆکه‌ هه‌ر نه‌و شعیرانه‌ن که‌ خه‌لک به‌قوولی ده‌یخوینه‌وه، له‌ سه‌رده‌می خوشیدا له‌گه‌ل
 چیت‌ر و زه‌وقی گشتی یه‌کی نه‌ده‌گرت‌وه و نرخ‌ی شایانی خۆبان پت نه‌ده‌دا. هه‌ر له‌کتیبی
 (شعیر و نه‌ده‌بیاتی کوردی) دا قه‌ناعه‌تیک‌ی دیک‌ی ده‌ربرپوه که‌ ته‌واو له‌گه‌ل نه‌و رایه‌ی
 پیچه‌وانه‌یه: [(په‌پوله) ی نووری له‌و شعیره تازانه‌یه که‌ چ به‌ (مه‌وزوع) و شتواز وه چ
 به‌وه‌زن و ناهه‌نگ و مۆزیکه‌یا له‌ شعیری کلاسیکی ده‌وری کۆن ناچی. به‌ وشه‌ی کوردی
 په‌تی و سه‌لیسی ته‌عبیری و ماناشیا، به‌ته‌واوی شعیریکه به‌پیتی چه‌شکه‌ی نه‌ده‌بی نه‌م
 چه‌رخه] نه‌گر (شوین) (توفیق فیکره‌ت) ی بوژی ناوداری تورک که‌وتبوو وه لاسایی
 نه‌وی نه‌کرده‌وه) مه‌به‌ستی هه‌ر نه‌وه بی له‌و (لاسیی‌کردنه‌وه‌یه) که‌ له‌کتیبه‌که‌یدا (شعیر
 و نه‌ده‌بیاتی کوردی) ده‌ری برپوه: [له‌م شعیرانه‌دا - واته‌ ژبانی ئاده‌میزاد - که‌ له
 سه‌ره‌وه نووسراوه شیخ نووری وه‌ک وتبوومان په‌په‌روی (توفیق فیکره‌ت) ی کردووه وه
 ئسلووبی شعیره‌کانی له‌ هی نه‌و نه‌چی... وه‌ک (توفیق فیکره‌ت)، نه‌ویش زۆری وشه‌ی
 فارسی و عه‌ره‌بی به‌کاره‌یتاوه] نه‌م په‌په‌روی کردنه نه‌گر هه‌ر به‌کاره‌یتانی وشه‌ی فارسی
 و عه‌ره‌بی بی، نه‌وه نابیتنه به‌لگه‌یه‌کی به‌هیز بۆ (لاسیی‌کردنه‌وه). نه‌م جۆره شتواز هه‌ش،
 شتوازیکی باوی نه‌و سه‌رده‌مه بووه. شاعیر که‌ ده‌ستی داوه‌ته تازه‌کردنه‌وه، ناتوانی زوو
 خۆی له‌و کارتی‌کردنه‌ پرگار بکات و به‌کوردیه‌کی په‌تی و بژار کراو له‌ عه‌ره‌بی و فارسی
 بنووسی.

مامۆستا (ره‌فیق حیلمی) خویشی رای وایه: [له‌گه‌ل نه‌مه‌شا وشه‌ی کوردی په‌تی،

ته‌عبیری جوان و تازه‌شی خستووه‌ته پال وشه بیگانه‌کان وه بهم جوّره شیوه‌یه‌کی دلگیر و نا‌هه‌نگیتی موسیقی شیرینی لی پ‌یا کردوون) هه‌ر له‌به‌رئه‌وه‌ی (توفیق فیکره‌ت) وشه‌ی عه‌ره‌بی و فارسی به‌کاره‌یتاوه و شیخ نوریش وشه‌ی فارسی و عه‌ره‌بی به‌کاره‌یتاوه، نا‌کرتی سیفه‌تی لاسایی‌کردنه‌وه بده‌ینه پال شیخ نووری، چونکه به‌ته‌نیا (توفیق فیکره‌ت) وشه‌ی عه‌ره‌بی و فارسی به‌کارنه‌ه‌یتاوه، نه‌مه سیمایه‌کی زه‌قی شیعی سهرجه‌می شاعیره کلاسیکییه‌کانه، که له شیعی شیخ نووری-دا به‌ره‌و کهم بوونه‌وه چووه. نازانم ماموستا (په‌فیق حیلمی) له ناو نه‌وه‌موو شاعیره تورکه بۆچی ته‌نیا ناوی (توفیق فیکره‌ت)ی ه‌یتاوه، په‌نگه له‌به‌رئه‌وه بی (توفیق فیکره‌ت) شاعیرتیکی خاوه‌ن شیعی نیشتمانیه و به‌ره‌می شیعی زۆرتری ده‌ست ماموستا که‌وتبێ. نووسینی شیعی نیشتمانی به‌س نییه، شاعیرتیکی پی به‌خړته‌خانه‌ی (لا‌سایی‌کردنه‌وه)وه.

نه‌وه‌ی به‌وردی شیعی شیخ نووری به‌خوینیته‌وه، ده‌زانێ شاعیرتیکی مولته‌زیم بووه به‌مه‌سه‌له‌ی میلله‌ته‌کی و زۆر وریایانه و به‌چاوتیکی کراوه‌وه له ده‌وروپشتی خۆی روانیوه و له‌گه‌ل نازار و نا‌واته‌کانی بووه. نه‌م قسه‌یه‌شم له شیعر و ژبانی رۆژانه‌ی شیخ نووری به‌دی ده‌کرت. یا‌خی‌بوونه‌که‌شی له شیعی کلاسیکی هه‌ر له پیتاوی نه‌وه بووه، شیعه‌کانی خۆی بکاته چه‌کی خه‌بات و به‌بزووتنه‌وه‌ی رزگاری‌خا‌وا‌نه‌ی میلله‌ته‌که‌یه‌وه بییه‌ستیته‌وه، تا بتوانی «ده‌س له‌کلکی (سیمورغ) و گوتسوانه‌که‌ی شاری جابلقا» بکاته‌وه. نه‌وانه‌ی به‌ئینقیلا به‌که‌ی شیخ نووری و په‌یره‌وه‌کانی دل‌یان دانه‌مرکایه‌وه، نه‌وانه له ئامانجی تازه‌بوونه‌وه نه‌گه‌یشتون، شیخ نووری پایه و شویتیکی دیاری ه‌یه له‌وه‌ی توانی شیعر و خه‌بات له یه‌کتر جیا نه‌کاته‌وه، په‌نگه نه‌مه‌ش بۆ خۆی هۆیه‌ک بی له هۆیه‌کانی کزکردنی گیانی داه‌یتان له لای که به‌شیتی زۆری له شیعه‌کانی بۆ (په‌په‌راندن و وریاکردنه‌وه) ته‌رخان کردووه، نه‌گینا ده‌یتوانی زۆر شیعی دیکه‌ی وه‌ک (په‌په‌وله) و (ژبانی ئاده‌میزاد) بنووسێ. که‌واته شیخ نووری کارتیکی خرابی نه‌کردووه که [چاوی به ده‌وری خۆیا گیتراوه و شیعی شاعیره گه‌وره‌کانی تورکی ده‌وری ژبانه‌وه و ئینقیلابی (عشمانی) به‌وردی خویندووه‌ته‌وه وه باش سه‌رنجی داوه‌ته مد‌غز و شیتوازی نه‌ده‌بی تازه وه‌بی نه‌وه‌ی نه‌بله‌ق و حه‌په‌ساو دامینێ دوا‌یان که‌وتوه‌وه].

که شیخ نووری له سالانی (۱۹۲۰-۱۹۳۰) دا تازه‌بوونه‌وه‌ی به‌ریا کردبێ و بووبێ به‌زه‌عیمی ئینقیلابی شیعی تازه، نه‌وه بیگومان یان تازه‌کردنه‌وه‌که‌ی شیخ نووری له‌وه ده‌ساله‌دا پیوه‌ندی راسته‌وخۆی به تازه‌بوونه‌وه‌ی شیعی تورکییه‌وه نییه، یان ده‌بی له‌پاش

(۱۹۳۰) یهوه شیخ نووری تا ماوه یهک شان به شانی ماموستا - گۆران - رۆیشتین، چونکه ده لّین شیعی راسته قینهی گۆران له دواى سییه کانه وه دهستی پیکردوه، ماموستا (گۆران) یش ده لّی: (به یه که وه نه مانروانییه یهک کلاروژنه). لیره دا نه گهر روانین بو نهو کلاروژنه یه [که خویندنه وه ی نه ده بی تورکی] به بکری به لاساییکردنه وه و وا له قه لّم بدری، نه وه مانای وایه ماموستا (گۆران) یش ده که ویتته خانە ی لاساییکردنه وه! دوا شت که کوتایی پتی بهینم ههر قسه که ی ماموستا (ره فیک حیلمی) یه که له بهرگی دووه می کتیه که یدا نووسیویه تی دوا ی هینانه وه ی دوو به یته شیعی (پیره میترد)، که ده لّی: [نم دوو به یته ی پیره میترد نه گهر سه رنجی بدریتی هه موو له و سه نعه ته وردانه ی نه ده به، که به تاییه تی له شیعی نه و نه بیئری، له لایه کی تریشه وه که واهیتی به هیتزه بو شاعیری شیخ نووری و پله ی نه ده بی له چا و پیره میتردا که به راستی یه کیتک بوو له ماموستا به رزه کانی شیعر و نه ده ب].

* د. کامیل حه سه ن به سیر له سه ره نجامه گشتیه کانی نووسینه که یدا ده گاته نه و رایه: [شیخ نووری شیخ صالح که به سه روکی پتبازی تازه کردنه وه ی هۆنراوه ی کوردی ناسراوه له هیچ سه رچاوه یه کی بیتگانه به گشتی و تورکی به تاییه تی که ره سه ی به رپا کردنی بزوتنه وه که ی به چنگ نه هیناوه، به لکو هۆشیارانه ههستی به مۆری لاساییکردنه وه له هۆنراوه ی دیرینی کوردیدا کردوه و ناگای له هۆیه کانی بووه و پتگای تازه کردنه وه ی زانیوه و مه بهستی هونه ری و ناوه روکی له م تازه کردنه وه یه ده ستیشان کردوه و نه مچا به رپاری بزوتنه وه که ی داوه] (۵۰) راسته وه ک دکتۆر به سیر بۆی چوه شیخ نووری (هۆشیارانه ههستی به مۆری لاساییکردنه وه له هۆنراوه ی دیرینی کوردیدا کردوه)، به لّام وه ک که سیتی هۆشیاری سه رده مه که ی خوشی ناگاداری تاقیکردنه وه ی میلله تان بووه و خوشی دانی به و حه قیقه ته دا ناوه، نه مه ش وه نه بی له نرخ و به های کاره که ی شیخ نووری که م کرد بیتسه وه له به رپا کردنی نه م بزوتنه وه یه دا که ته واه لومه رجه کانی بو هات بووه دی و چاوه روانی یه کیتک بوو رایه گیه نی، ته نانه ت نه گهر به کار تیکردنی نه ده بی که لانی دیکه ش سه رچاوه ی بزوتنه وه که ی به چنگ هینابی، هه مدیسان کارتیکی خرابی نه کردوه و یه کیتک توژی له نه ده بی به راورد کاریدا شاره زایی هه بی، نه وه به عیبه نازانی. نه وه نه دی مه سه لی

(۵۰) شیخ نووری شیخ صالح له کۆری لیکۆلینه وه ی وێژه یی و ره خه سازیدا، دکتۆر کامیل حه سه ن عه زیز به سیر، ۱۹۸۰، له چاپکراوه کانی کۆری زانیاری کورد - ده سته ی کورد - ۸۴ ل.

(به‌خشین و وه‌رگرتن) تێگه‌یشتنێکی شارستانی ئهم شاعیره‌یه، له تازهبوونه‌وه‌ی شیعری کوردیدا!

* کاک ئیبراهیم باجه‌لان له وتاریکدا که بۆ یادی شیخ نووری تهرخان کردبوو نووسیبوه‌تی: [عه‌قلی ئاده‌میزاد به‌هیز و توانای خۆی ده‌توانی، به‌بێ پشت به‌ستن به‌هیچ یارمه‌تییه‌ک له‌هه‌یزه‌کانی ئه‌ودیه‌و سڕوشته‌وه، له‌و سستمه‌ تیبگا که گیتی له‌سه‌ر ده‌روات] (٥١) بێگومان مامۆستای ناوبراو کارێکی چاکی کردووه، یادی ئهم شاعیره‌مانی کردووه‌ته‌وه، زۆریه‌ی رایه‌کانی له‌سه‌ری یه‌ک ده‌گرینه‌وه که شیخ نووری شاعیرێک بووه‌ بڕوا و متمانه‌ی به‌ پاشه‌پۆژی پووناکی گه‌له‌که‌ی هه‌بووه، پڕواشی به‌وه‌ بووه که ئاده‌میزاد ده‌توانی به‌ عه‌قلی خۆی هه‌موو نامانجێک به‌هێنێته‌ دی، به‌لام که ده‌لتی: [به‌بێ پشت به‌ستن به‌هه‌یزه‌کانی ئه‌ودیه‌و سڕوشته‌وه] ئه‌مه‌یان رایه‌که‌ له‌ راستی به‌دووهره، له‌به‌رنه‌وه‌ی شیخ نووری شاعیرێکی ئیماندار بووه به‌هه‌یزه‌کانی ئه‌ودیه‌و سڕوشت و به‌ تاک و ته‌نیایی خوا. ئه‌وه‌تا دکتۆر مارف خه‌زنه‌داریش پالێشتی ئهم رایه‌م ده‌کات و ده‌لتی: [ئه‌و - واته‌ شیخ نووری - له‌و بڕوایه‌ دا‌بوو که هه‌موو ئه‌و شتانه‌ی له‌و زه‌وییه‌ دان له‌ کاری ئاسمانه‌] (٥٢) وه‌نه‌بێ بڕوا بوونی شیخ نووری له‌ نرخێ شیعره‌کانی که‌م بکاته‌وه، یان له‌و خه‌بات و پۆله‌ی که‌م بکاته‌وه که شیخ نووری به‌ئه‌نجامی گه‌یاندووه، له‌م مه‌سه‌له‌یه‌شدا ته‌نیا مه‌به‌ستم وردی را ده‌برینه‌ و هیچی تر.

(٥١) جریده‌ العراق، العدد ٢٣٩٨، ٢٢ کانون الاول ١٩٨٣، (١٨) ربیع الاول ١٤٠٤هـ.

[نوري الشيخ صالح شاعرًا وصحفيًا] بقلم: إبراهيم باجلان.

(٥٢) الثقافة الجديدة، العدد (٩) ١٩٦٩، «الأنجاه الرومنطقي في الادب الكردي»، د. معروف خزندار.

شیخ نووری لہ کھڑی پڑنامہ نووسی کوردیدا

له پاش سهرنه که وتنی شۆرشه که ی شیخ عوبیدوللای نه هری که له دژی دهوله تی عوسمانیی سالی (۱۸۸۱) بهرپای کرد، گهلی کوردمان بۆی به ده رکهوت به ته نیا خهباتی چه کدارانه ناتوانی کورد به مافه ره واکانی خوئی بگهیه نی، بۆیه پیاوه سیاسی و هۆشیاره کانی که وتنه خویان بۆ دامه زرانندی کۆمه لێ (کۆمه لهی نهینی و ناشکرا) تا بتوانن هۆشیاری نه ته وایه تی له ناویاندا بلاو بکه نه وه، له و پێشودانگه وه ههستیان به پێویستی ده رکردنی گۆفار و رۆژنامه کرد، میژوونوسان و رۆژه لاتناسه کانیش، له وانه (م. س. لازاریف)، ماوه ی نێوان (۱۸۹۰ - ۱۹۱۰) به ماوه ی تیکۆشانی پێشکه وتوو داده نێن.

موونه‌وه‌رانی کورد له کۆتایی سەده‌ی نۆزدەم و سەره‌تای سەده‌ی بیسته‌مدا وشەیان کردە چەکیکی بڕنده و کوشنده دژی ئەوانە‌ی دژ بە‌نازادی و سەربه‌خۆیی ئەو میلله‌ته‌ بوون. بۆ یەکمەم جار ڕووناکبیران له ئەفسەران و قوتابیان و مامۆستایان و ئەدیبان له شاری ئەسته‌مبول کۆبوونه‌وه تا به‌هه‌موو دنیای ڕابگه‌یه‌نن کورد، میلله‌تێکی به‌شخواره‌ و مافی ڕه‌وای خۆیان گه‌ره‌که‌، له‌وێ گیروگره‌فته‌کانی خۆیان خسته‌ به‌رده‌م بێگانه‌کان، چونکه ئەسته‌مبول پایته‌ختی ده‌وله‌تی عوسمانی بوو، هه‌روه‌ها شوێنێکی ستراتیژی بوو له‌ نیوان ناسیا و ئەوروپا، هه‌ر له‌و کاته‌دا قوتابخانه‌یه‌کی کوردی به‌ناوی (چه‌مبه‌رلی تاش) کرایه‌وه که کرایه شوێنی به‌لاوگرده‌نوه‌ی هۆشیاری نه‌ته‌وايه‌تی، زۆر له‌ کورده‌کان له‌ هه‌موو لایه‌که‌وه ڕوویان ده‌کرده ئەو قوتابخانه‌یه و سوودیان له‌ بیروڕایه نه‌ته‌وه‌یی و نیشتمانیه‌یه‌کانی (خه‌لیل خه‌یالی) به‌رپه‌وه‌ری قوتابخانه‌که وه‌رده‌گرت، له‌ دواییشدا ناوبراو به‌ردی بناغه‌ی کۆمه‌ڵی (هێقی) دانا. پێویسته ئەوه‌ش له‌ یاد نه‌که‌ین که شاری (قا‌هیره‌) دووم مه‌ل‌به‌ندی خه‌بات بوو، ئەوه‌ش له‌به‌رئه‌وه‌ی بووبوه شوێنی دوورخاوه‌کان و ئەوانه‌ی له‌ ده‌ست جه‌ور و سته‌می عوسمانیه‌یه‌کان ڕوویان ده‌کرده ئەوێ، به‌تایبه‌تی به‌نه‌ماله‌ی (به‌درخان)، که چنگ به‌چنگ و ڕووبه‌ڕووی عوسمانیه‌یه‌کان ده‌وه‌ستان و به‌وپه‌ری بوێری و ئازایه‌تییه‌وه له‌ ڕوویان هه‌لگه‌رانه‌وه. شاری (قا‌هیره‌) جێگای چالاکی ڕامیاری بوو، هه‌روه‌ها بواریکی فراوانی هه‌بوو بۆ ده‌ره‌پینی سەربه‌ست و ئازاد، به‌م شێوه‌یه‌ ڕۆشن‌بیر و دلسۆزه‌کانی کورد ده‌ستیان کرد به‌به‌لاوگرده‌نوه‌ی بیروباوه‌ری

جیابوونه‌وی کورد و پرگارکردنی له دهست سته‌مکاران.

بیگومان میژووی رۆژنامه‌نووسی کوردی، به‌شێکی دانه‌پاوه له میژووی بزوتنه‌وی سیاسی. هەر کاتیک هۆشیاری نیشتمانی و سیاسی پرگاریخواز پهری سهند، پتییسته نه‌و هۆشیارییه لایه‌نی رۆشنیبری و فیکری نه‌و میلله‌ته‌ش بگریته‌وه. سه‌رکرده‌ سیاسییه هۆشیاره‌کانیش پتییسته به‌دوای نه‌و هۆیانه‌دا بگه‌ڕێن، که بتوانن به‌هۆیانه‌وه هۆشیاری بگه‌یه‌ننه زۆریه‌ی زۆری جه‌ماوهر. سه‌رکرده‌یه‌تی هۆشیارییه‌که‌ی چنده‌کی قوول و گه‌وره و پتیه‌یشتوو و به‌ربلاو یی، نه‌گه‌ر جه‌ماوهر ساده و ساویلکه بن ناتوانن رۆلی خۆیان ببینن و به‌چه‌کی هۆشیاری داکوکی له مافه‌کانی خۆیان بکه‌ن، سه‌رکرده‌کانیش ناتوانن ئاوات و نامانجه‌کانی جه‌ماوهر بپێنه‌ دی. سه‌رکرده‌کانی بزوتنه‌وی پرگاریخوازی کوردیش، هەر زوو هه‌ستیان به‌و لایه‌نه‌ کرد و له‌و راستییه‌ تێگه‌یشتن که رۆژنامه‌ چ رۆلێکی کاربگه‌ری له‌ بلا‌وکرده‌وه‌ی هۆشیاری و بیروباوه‌ردا هه‌یه، بۆیه‌ که‌وتنه‌ بلا‌وکرده‌وه‌ی رۆژنامه‌ له‌ هەر شوێنێکی رێیان به‌مه‌هه‌ دابن.

گه‌شه‌کردنی ره‌وتی رۆژنامه‌نووسی کوردی، له‌گه‌ڵ پێشکه‌وتنی هه‌ستی نه‌ته‌وايه‌تی و بزوتنه‌وه‌ی پرگاریخوازانه‌ی گه‌لی کورد که‌وته‌ گه‌شه‌کردن، بۆیه‌ هەر له‌ سه‌ره‌تاوه‌ له‌گه‌ڵ بزوتنه‌وه‌ی پرگاریخوازانه‌دا شان به‌شانی یه‌کتر سنگیان بۆ پێشسه‌ره‌ کوتاوه‌ و هەر نه‌و کاته‌ خه‌باتی وشه‌ و خه‌باتی سیاسی نه‌ته‌وه‌ی کورد یه‌کیان گرتوو. هەر کاتێ بزوتنه‌وه‌ی پرگاریخوازانه‌ی گه‌لی کورد دووچارێ داپلۆسین و سه‌رکوتانه‌وه‌ بپه‌یچن، به‌هه‌مان شێوه‌ باری رۆژنامه‌نووسیشی تووشی سه‌رکوتکردن و کزی هاتوو. واته‌ گه‌شه‌کردن و بووژانه‌وه‌ی رۆژنامه‌نووسی کوردی له‌و سه‌رده‌مه‌دا پتیه‌ندییه‌کی توندوتۆڵی به‌هه‌ل‌کشان و داکشانی باره‌ سیاسیه‌که‌ی کورده‌وه‌ بووه، چونکه‌ پتیه‌ندییه‌کی کار له‌یه‌ک کراو و تێکه‌ڵ به‌یه‌کتری بوو.

هەر له‌و کاتانه‌دا جاری وا رێکه‌وتوو داگی سه‌رکه‌ران و ده‌ستدریژکاران باری رۆژنامه‌نووسی کوردیان به‌دیوه‌که‌ی دیکه‌دا خستوو. پاش سه‌رکوتکردنی میلله‌ته‌که‌، ده‌ستیان به‌سه‌ر رۆژنامه‌ داگرتوو و بۆ به‌رژه‌وه‌ندی خۆیان به‌کاریان هێناوه‌ و کردوویانه‌ته‌ هۆیه‌ک بۆ پرۆپاگه‌نده‌ی نه‌خشه‌ و پیلانه‌کانیان، نه‌وه‌ش به‌پروونی نه‌وه‌مان بۆ ده‌رده‌خات که رۆژنامه‌نووسی کوردی و میژوو ده‌واره‌که‌ی پتیه‌ندییه‌کی به‌هێزی به‌سه‌رجه‌می بزوتنه‌وه‌ی نیشتمانییه‌وه‌ هه‌یه، نه‌وه‌ بوو له‌ (٢٢)ی گه‌لاویژی سالی (١٩٠٨) به‌ناشکرکردنی

نووسه‌رانی لی کو کرده‌وه، له‌وانه (نووری شیخ صالح) و (جه‌مال عی‌رفان) و (عه‌لی که‌مال با‌پیر) و که‌سانی دیکه. نینگلیزه‌کان له نیسانی (۱۹۲۰) هوه هتا (۱۹۲۲) پوژنامه‌ی (پیشکه‌وتن) یان له سلیمانی ده‌رکرد، دوا‌ی نه‌میش له سالی (۱۹۲۴) پوژنامه‌ی (ژبانه‌وه) یان ده‌رکرد، که نه‌و دوو پوژنامه‌یه، زمانی حالی خو‌یان بوون و به‌سه‌ره‌رشتی نه‌وان ده‌رده‌چوون و زو‌رت‌تر ته‌رخان کرابوون بو پروپاگه‌نده‌ی نه‌خشه و پیلانه نه‌گرسه‌کانی خو‌یان، نه‌گه‌رجی له پال نه‌وه‌شه‌وه بایه‌خی به‌لایه‌نی نه‌ده‌بی و رو‌شن‌بیری ده‌دا و کو‌مه‌لی شاعیر و رو‌شن‌بیر بو پوژنامه‌که‌یان ده‌نووسی.

د. که‌مال مه‌زه‌ره نه‌حمده ده‌رباره‌ی نه‌و پوژنامه‌یه نووسیویه‌تی: "سو‌ن حه‌زی ده‌کرد زمانی کوردی پیشکه‌وئ و بیته زمانی نووسین، بو جبهه‌جیکردنی نه‌م نیازه‌ی په‌نای برده به‌ر گه‌لی کاری به‌نه‌نجام. هه‌ر که‌ بووه حاکی سیاسی سلیمانی، کوردیی کرده زمانی خو‌تندن و نووسین و په‌یوه‌ندی نیوان ده‌زگایانی میری. به‌خیرایی کتیبی - نه‌لفبای کوردی - چاپ کرد و خو‌ی به‌سه‌ر فیترکه‌کاندا ده‌گه‌را و زو‌ر گه‌رم ماموستا و شاگردانی نه‌و قوتا‌بخانانه‌ی بو به‌کاره‌یتانی زمانی کوردی هان ده‌دا. جگه له‌وه سو‌ن که‌وته هاندانی نووسه‌ر و شاعیرانی کورد، بو نه‌وه‌ی زیاتر په‌تیی بنووسن. بو نه‌م مه‌به‌سته‌ی پیشکه‌وتنیککی ریک‌خست و نووسینیککی زه‌کی سایی کرده دووه له‌گه‌ل نه‌وه‌ش که له تاریک‌بینی و وره به‌ردان و «گه‌ران به‌دوا‌ی عی‌زرائیل» به‌ولاوه هیه‌چی تری تیدا نییه، به‌لام هه‌مووی له به‌رگیتکی ساکاری په‌تیدا پیشکه‌ش کراوه و می‌جهر سو‌نیش عه‌ودال و کو‌ژراوی نه‌وه بوو. هه‌ر له‌و پیشکه‌وتنه‌دا شیعریککی شیخ نووری شیخ سال‌حی کردوته یه‌که‌م که‌ قه‌ت ناچیته ناو ده‌فته‌ری به‌ره‌مه به‌هیزه‌کانی نه‌و شاعیره‌وه، به‌لام بو سو‌ن نه‌وه زو‌ر بوو که‌ شیخ نووری به‌کوردییه‌کی په‌تی خه‌ل‌کی هان ده‌دا بو بایه‌خدان به‌کشتوکال، هه‌ر به‌و جو‌ره‌ش سو‌ن شیخ نووری و جه‌مال عی‌رفانی هان ده‌دا له‌سه‌ر لو‌که و تووتن و نه‌و بابه‌تانه بنووسن، شیخ مه‌حمودی نه‌مریش یه‌کیتک بوو له‌و سه‌رکرده هو‌شیاران‌ه‌ی زوو ده‌رکی به‌پتووستی پوژنامه‌یه‌ک کردبوو، تا پو‌لی خو‌ی بیینی و نه‌رکه‌کانی قو‌ناغ پاپه‌پنن، چونکه نه‌ویش زانیبووی خه‌باتی چه‌کدارانه به‌س نییه بو نه‌وه‌ی کورد به‌مافه ره‌واه‌یه‌کانی خو‌ی بگات، نه‌گه‌ر هاتوو نه‌و لایه‌نه گرنگه‌ی خه‌باتی فه‌رامو‌ش کرد، بو‌یه وه‌ک هه‌موو سه‌رکرده‌یه‌کی گه‌لانی ژیرده‌سته که له په‌یامی خو‌یان تیگه‌یشته‌ن، نه‌م دوو خه‌باته‌یان له به‌رچاو گرت و له یه‌ک رو‌وباردا یه‌کیان گرتوو.

له پاش دروستبوونی (جه‌معیه‌تی کوردستان) له (۲۱) ی ته‌مووزی سالی (۱۹۲۲) و

شیخ نووری شیخ سالح له سردهمی حوكمداریتی شیخ مهحمودی
حهفید له شاری سلیمانی

له پاش دهنگدان بۆهه لېږاردنی دهسته ی کارگېږی نهو جه معیته، له مزگه وتی (سهید
 حه سنی موفتی) له گهړه کی سابوونکه ران له سلیمانی دهست کرا به دهنگدان، دواي
 خوتندنه وهی و تاریکی پر له که فوکول له لایه ن حاجی مسته فا پاشای یامولکی (*)، که
 که و ته دواي نویژی جومعه وه، هر لهو مزگه و ته دا به شپوه یه کی نهیته دهنگدان کرا بۆ
 هه لېږاردنی دهسته ی دامه زرتنه ری نهو جه معیته، که (حاجی مسته فاي یامولکی)
 به سه روکی نهو جه معیته هه لېږتدره. دواي نهو دهسته ی دامه زرتنه ران له مالی (حاجی
 مسته فا) کوږونه وه، بریاریان دا رۆژنامه یه که به کوردي و تورکی ده ریکه ن و ناوی بنین
 (بانگی کوردستان). مسته فا پاشا کرایه خاوه نی نیمیاز و به پتوه به ری لېږسراوی
 رۆژنامه که، که ژماره ی یه که می له (۲) ی نابی (۱۹۲۲) دا ده رجوو. دروشمی رۆژنامه که
 پیتشخستنن گهل و په ره پیدانی ولات بوو. وهک رۆژنامه که نووسیویه تی (عیلمی،
 نیجتیماعی، نه ده بی، غه زته یه کی حور و سه ره ست و میللییه) به هه فته ی جاریک
 ده ره چوو. (شیخ نووری) شان به شانی (علی که مال باپیر) موچه ریری به شه کوردي و
 فارسییه که ی نهو رۆژنامه یه بوو.

کاتنې نهو رۆژنامه یه ده ره چوو، نینگلیزه کان به ته وای ده ستیان به سه ر شاری سلیمانیدا
 گرتبوو، بۆیه له سه ر رۆژنامه که نه نووسراوه رۆژنامه یه کی (سیاسی) یه، هر لهو کاته ی
 رۆژنامه ی (بانگی کوردستان) ده ره چوو، شیخ مه حمود له ناواری هیندستان بوو،
 میژوونوسان رایان وایه که و تاره کانی نهو رۆژنامه یه بووه هو ی گه رانه وهی شیخ مه حمود
 له ناواریه ی. شیخ نووری تا ده رچوونی ژماره (۱۳) لهو رۆژنامه یه دا کاری کردوه،
 سه ره تای سالی ۱۹۲۶ مسته فا پاشا له به غدا سی ژماره ی تری لن ده رکردوه که ژماره
 (۱-۱۴) و (۲-۱۴) و (۳-۱۴) ن، نهو جگه له وهی ژماره (۱۴) ی هر له سلیمانی،
 دواي گرته وهی شاری سلیمانی بووه و به هه تیوی ده رچوه، که تیایدا زور باسی شیخ
 مه حمود و ده سه لاتنه که ی کراوه. له شوینی (شیخ نووری و علی که مال و په فیق حیلمی،
 (مسته فا شه وقی) کراوه به موچه ریر و (که ریم رۆسته م) یش کراوه به به پتوه به ری نیداره.
 دووم رۆژنامه شه له پاش رۆژنامه ی (پیتشکه و تن) که له شاری سلیمانیدا ده رچووبی. له م

(*) حاجی مسته فاي یامولکی: له سالی (۱۸۶۶) له شاری سلیمانی له دایک بووه. سه ره تای له
 سلیمانی ته واکر دوه. ناماده ی عه سکه ری له به غدا خوتندوه، نینجا بۆ خوتندن چوه ته نه ستانه
 و دواي ته وایوونی له (۱۳۰۴ هـ) کراوه به سه روکی روکنی حه ربی و له وه زاره تی جه ننگ دامه زراوه.
 له (۲۵) ی کانوونی دووه می سالی (۱۹۳۶) له به غدا مردوه و تهرمه که یان هیئاوه ته وه سلیمانی.

پۆژنامەیدا شیخ نووری، وتارەکانی تەرخان کردوو بە بەرگریکردن لە مافی میللەتەکە. بەخەباتی وشە لە پاپەڕین و وریاکردنەوی گەلەکە بەشداری کردوو. لە لایەک ھەولێ دەدا بزووتنەوەیەکی پۆشنبیری بەرپا بێ، تا لەگەڵ بارودۆخی ئەو کاتە بگۆنجن، لە لایەکی تریشەوە بەھۆی پۆژنامەووە کە راستەوخۆتر لەگەڵ جەماوەر پێوەندییان ھەیە، ھەندێ باس و خواسی گرنگیان بۆ پروون بکاتەووە و تاووتوو بکات و بە پروونی و ساکاری بیخاتە بەردەستیان.

شیخ نووری لە وتارەکانیدا بایەخی بەزۆر لایەنی جۆراوجۆر داوە وەک: (ئەدەب، سیاسەت، مێژوو، زمان، ئابووری) و ھەموو ئەو لایەنانە بەسەر کردوووەتەو، ھەرۆھا لە سەردەمی دەرچوونی پۆژنامە (پیشکەوتن) و (ژيانەووە) و (ژيان) دا زۆر وتاری بەنرخێ نووسێو، دەتوانن ساتوسەواکردنی شیخ نووری لەگەڵ ئەو پۆژنامانە بەسەرەتای دروستبوونی کاری پۆژنامەنووسی لە لای شیخ نووری دا بنیت. لە پۆژنامە (بانگی کوردستان) دا شیخ نووری بایەختکی زۆری بەمەسەلە خۆتندن و بلاوکردنەوی زانست و زانیاری داوە، ھەرۆک چۆن بەھەلبەست (نظم) ئەم لایەنە فرامۆش نەکردوو.

لە ژمارە (٣) ی پۆژنامە (بانگی کوردستان)، (٢١) ی ئاغستۆسی ١٩٢٢، دەرپاری گرنگی چاپخانە لە پیشخستنی میللەتی کورد داوای دەلی: «ماکینە چاپ یەکیکە لە نیشانە تەرەقیاتی میللەت. قەومێ، میللەتی، کە واسیتە یەکی نینتیشاری فیکر و ئیلھامی مەرامی نەبێ، ئەو فیکر، ئەو غایە یە بێ ئەو بەگاتە گۆتێک یا گۆتگرێک، بێ تەئسیر و عەقیم ئەم نیتتەو، بەلام ھەر میللەتی ساحیبی مەتبەعە، مالیکی غەزەتە یەکی میللی خۆی بێ بۆ تەرەقی و تەعالی، میللەتەکی ھەر غایە و ئەمەلیک تەعقیب بکا ئەتوانن بەدەنگێکی بەرز و بلند بیکە یە نیتتە گۆتی ئەو کەسانە کە گۆتگر و خادیمی مەعاریف و میللەتن. ئینجا دەلی: «ماکینە چاپ بۆ ھەموو ئامالێکی میللی، ئیجتیماعی، ئیقتیسادی چارەدەرێکی داخیلی و خارجییە و بۆ تەوحیدی ئەفکار و حسییاتی قەوم، عامیل و واسیتە یەکی زۆر مۆئەسیرە. جگە لەمانەش، ئاسار و ئەدەبیاتی ئەو قەومە ی پێ لە چاپ ئەدرێ کە ئەمەش موحافیزی عیلم و ئەدەبیاتی ئەو قەومە یە...» شیخ نووری لەم وتارە دا گرنگی ماکینە چاپ دەرەخات و پۆلی لە دروستکردنی شارستانیەت و ھەرۆھا باسی پاراستنی ئەو پاشماوانە دەکات کە بنەمای نەتەووەکەن و مایە بوون و مانەوہیەتی. لە پاش ئەو لە گرنگی چاپ و ماکینە چاپ دەکۆلتتەو، ئینجا پێشنیار دەکات و دەلی: «ئەمجا بۆ ئەو نیتەش ئەم

ناساره نه‌فیسانه و نه‌م نه‌ده‌بیاته به‌قیمه‌ته‌مان له کیس نه‌چێ و به‌مرووری زه‌مان نه‌فه‌وتی، لازمه له تهره‌ف غیره‌تمه‌ندانی موخته‌ره‌می وه‌ته‌نوه بو هینان و کپینی ماکیه‌یه‌کی چاپ قسور نه‌کړی. له حه‌مییه‌تمه‌ندانی نه‌هالی موخته‌ره‌می کوردستان وا نو‌مید ده‌که‌م به‌ناوی مه‌نه‌عه‌تی میله‌ته‌وه هیمه‌ت بو هینانی نه‌م ماکیه‌یه‌یه بکړی؟. نه‌مه‌ش ته‌کلیفیتیکی نه‌وه‌نده گران نییه که له هه‌موو که‌س هه‌لنه‌ستی. به‌نده بو نه‌م نیشه‌ خیره ده‌لاله‌ت و ته‌شه‌بووس نه‌که‌م هه‌ر که‌س به‌قه‌ده‌ر ئیقتیدار و هیمه‌تی خوی مو‌عه‌وه‌نه‌ت به‌رموون به‌ناوی میله‌لییه‌ت و کوردیه‌ته‌وه ئیستیرحام نه‌که‌م». هه‌ر له‌و رۆژنامه‌یه‌دا ده‌رباره‌ی «هه‌لو‌تست» رای خوی ده‌رباره‌یه که له ژماره (۸) ی (۲۹) ی نه‌یلوول ۱۹۲۲دا بلا‌وکراوه‌ته‌وه و نو‌وسیویه‌تی: (هه‌رچه‌ند ورد نه‌به‌وه و تی نه‌فکرم، گوێ نه‌گرم، نه‌ نه‌بینم، نه‌ نه‌بیه‌م شه‌خستی چ جاهل و چ عالم به‌حسییاتیکی مه‌تینی میله‌لی مه‌ته‌حه‌سس بی. فه‌ره‌زن بشبی سه‌به‌بی بووه‌ی که نه‌م حسییاته نه‌ساسی‌کی مه‌حه‌کم، رسووخ‌یکی مه‌تینی نییه، به‌جوزئی ئینقلابی‌کی مووه‌قه‌تی مه‌عه‌کووسه‌ن مووه‌ده‌ل نه‌بی. (ته‌به‌قه‌ی عه‌وام) مه‌علوومه که نه‌م ته‌به‌قه‌یه هه‌موو وه‌قت و زه‌مانی تابییعی جه‌ریانی‌کی ته‌بیعی، یه‌عنی حکومه‌تی‌کی به‌شیده‌ت بووبی، بو‌ئوه‌ی که نه‌شقی‌ا و دز و جه‌رده زه‌ریه‌ی له که‌سایه‌تیان نه‌دا له سو‌ره‌ت دائی‌مه‌ن دو‌عی‌ا مووه‌فه‌قییه‌تی نه‌و حکومه‌ته‌ی کراوه. له عه‌ینی سال‌دا نه‌گه‌ر نه‌و حکومه‌ته ته‌ورێ موقابیل به‌خاریج نفووزی ته‌نزیل کردبێ، نه‌و وه‌خته غه‌بییه‌تی حکومه‌ت و دو‌عی‌ا مووه‌فه‌قییه‌تی نه‌و که‌سه کراوه که کاروانی تا سه‌لاحیه په‌وانه کردوه، نه‌مانه حه‌قیانه.

(ته‌به‌قه‌ی موونه‌وه‌ر) بو‌نه‌م ته‌به‌قه‌یه زۆر ته‌عه‌جوب نه‌که‌م که هه‌ر یه‌کی به‌نسبه‌ت خۆیه‌وه و که‌م و زۆر له پینج سال‌وه هه‌تا ده‌ دوا‌نزه سال‌ه له عیلمیه، حه‌ریه، له حقوق، ته‌حسیلیان دیوه له ته‌شکیلاتی حکومه‌ت با‌خه‌به‌ر و به‌حسییاتی میله‌لییه موته‌حه‌سس و ده‌ماغی‌کی موساعید و ته‌ریه دیدیه‌یان بو مو‌حاکه‌ماتی سیاسی، ئیقتیسادی و وه‌زعییه‌تی عه‌سکه‌ری هه‌ر حکومه‌تی هه‌یه، له‌گه‌ل نه‌مه‌شا فیکری که نه‌م‌رۆ بو‌ خو‌بان قه‌رار نه‌ده‌ن، سه‌حه‌ینی له بیران نه‌چیته‌وه، هاو‌فیکری‌کی دو‌ینی یان بو‌ قسه‌کردن که نه‌چیته ته‌نیشتییه‌وه، که ته‌ماشا نه‌کا فیکره‌که‌ی دو‌ینی نه‌ماوه - گه‌زی چی و جاوی چی - فیکری نه‌م‌رۆی له‌گه‌ل هینی دو‌ینیدا (ناسمان و رتسمانه) کوره‌ تو‌کا‌براکه‌ی دو‌ینیتی، نه‌وه‌للا و بیللا نه‌و نیم، نه‌م قور به‌سه‌ره‌ش هه‌لده‌ستی و نه‌روا، نه‌ل‌یت قه‌یناکا با من درۆزن بم. زۆر پی‌اوی وام دیوه که جا‌هوه‌ج‌ه‌لالی حورمه‌ت و عیزه‌تی به‌حکومه‌تی

نینگلیزهوه بووه و هیچی تر. نه مۆز له عهلهیهی نهو له هی یهکیکی تره و شهخسی واشم دیوه موتهمادی دوشمنی حکومهتی تورک بووه، کهچی نه مۆز برای هاویشتیستی. ئینسانی وایشم چاو پتکهوتوو که خادیی میللهت بوو بۆ ته رهقی و ته عالی قه ومه کهی خۆی سه عی کردوو و ویستوو یه تی که قه ومه کهی بیی به پیاو له ته نریخی عاله مدا مه وجودیه تی ئیسپات بکا، نهویش ناشو کری نالیم نه مۆز نهو عیکی تره. بیجگه له مانه قسمی بی ته ره فیش له سایه خواوه زۆره. نه مه زۆر عه ییه. میللهت که ئیمه بیستوو مانه موته مادی، بۆ ته رهقی و ته عالی خۆی ههر سه عی کردوو، هه زی له مه حکوومی نه کردوو. مو حاکه ماتی سیاسی ته نریخ، نه مانه زۆر چاک ئیسپات نه کا. (اللهم اصلح احوالنا) شیخ نووری نه خوشیه کی ده ستیشان کردوو، نه مۆز کهش وهک دیارده یک هه یه و بگره زیاتر له جاران ته شه نهی کردوو، نهو هه مه سه له ی (هه لۆیسته)، کی شه کهش دوو فاقی و ئیزدیواجیه تی موونه وه ره له هه لۆیسته کانیدا، نه م و تاره هه نه وه نده زیندوو ده لئی بۆ نه مۆز که نوو سراوه.

ههر له ژماره (۱۱) ی نهو رۆژنامه یه دا و تاریکی به زمانی فارسیی نووسیوه، که نهو کاته زمانی رۆشن بیر و خۆتنده واره کان بووه، که له حو جره دا فیری ده بوون. دیاره له م و تاره ی دا رووی قسه ی ته نیا له وانه یه که ده سته ی رۆشنیری نهو رۆژگاره بوون و بۆ وروژاندنی هه مییه تیان نووسیویه تی. وهک نوو سه ری به شه فارسییه کهش ویستوو یه تی توانایی خۆی له و بواره دا به سه لیتنی. ده شئ شیخ نووری وهک لیپرسراوی دووم له رۆژنامه که دا نهو ته علیقاته سیاسی و کۆمه لایه تی یانه ی به ناوی (بانگی کوردستان) نوو سراوه، به شیککی له نوو سینی نهو بیت، که نهو یه کی که له وانه ی بایه خی به و باس و بابه تانه ده دا و له سه ر رووداوه کانی رۆژ ده وه سته و نه یه یه شتوو به سه ری دا تیپه رن، به بی نه وه ی به ته علیقی ک - بچو و کیش بیت - به سه ری ان نه کاته وه. له یه کی که له ده فته ره شیعه رییه کانی خۆی که ره شنووی کۆمه لئی شیعه ری نهون، شیخ نووری کۆمه لئی رووداوی گرنگی جیهانی و ناو خۆی تو مار کردوو، له وانه:

(۲) مایس ۱۹۴۱، ۶ ی ربیع الشانی ۱۳۶۰، نه وه ل رۆژی هه ربی عیراق له گه ل حکوومه تی به ریتانیا. ۱۹۴۱/۶/۲۲ نه لمان هجو می کرده سه ر رووس، ۱۹۴۱/۱۲/۷ ژاپۆن هه ربی له گه ل نه مریکا و ئینگلیزدا کرد. له کانونی نه وه ل و کانونی ثانی ۱۹۴۲ زۆر جه زی ره ی له مو حیتی هادیا گرت، رۆژی ۱۹۴۲/۲/۱۰ سه نغا فوره سقوتی کرد، رۆژی ۱۹۴۲/۳/۹ جاوه سقوتی کرد، رۆژی ۱۹۴۲/۳/۱۰

(رانگون) له بهرهما گيرا، پوڅی ۱۹۴۲/۱/۱۴ عه سکه ری به پره شووت خسته جه زیره ی سؤمه تره وه. پوڅی ۱۹۴۵/۵/۸، نelman سقوتی کرد).

نوسینه وهی نهم پروداوانه و تومارکردنی پوڅه کانی له سهر نو دهفته ره نه وه دهرده خات، شیخ نووری زور به وردی شوین پتی پروداوه کانی جیهانی هه لگرتوه، بيجگه له پروداوه سیاسیه کانی لای خومان، که سیتی خه ریکی پروداوه سیاسیه کانیش بووبی بیگومان ده بی له مه سه له ی (میژوودا) شاره زا و وریا بیت، شیخ نووری وهک پوڅنبیریکی سهردهم له لایه نه بی بهش نه بووه و پشتی تی نه کردوه. نو له کاتیکدا نو پروداوانه ی له دهفته رده تا تومار کردوه، که پتوه نندی به کاروباری پوڅنامه نووسیه وه نه ماوه، که ده بی له کاتی ئیشکردنی له بواری پوڅنامه نووسیدا زور له وه زیاتر خوی بو نو لایه نه تهرخان کردی و نه بهیشتی هیجیانی له دهست ده رچی و به ره و پیری هه وال و پروداوه ناوخوی و جیهانییه کانه وه بچی. نه مهش نه وه ده گه یه نی بایه خی به خه باتی گه لان دابی و هه مووی به یهک خه باتی نه پساوه دانابی، دژی داگیرکه ران و چاوچنوکان.

وهک وتمان نو نووسینه به گویره ی نو و شتیکی تازه بایهت نه بووه، چونکه شیخ نووری پیشتر دهریاری (توتن) به سی ژماره له پوڅنامه ی (پیشکه و تن) و دهریاری زمان و لایه نی دیکه بیرو پای له جوړه ی دهریویه، به کورتیه که ی شیخ نووری ویستویه تی له و سهره تایه دا پالېشتی بزوتنه وه ی (ته نویر) بکات و له پووی پوڅنبیرییه وه کاریگه ری و چی په نجه ی خوی هه بی و بتوانی له شله قاندنی گومی پوڅنبیری ته قلیدی و باو به شار بی. نو و بزوتنه وه (ته نویری) یه په نگدانه وه ی بارودوخ و ژبانی تورک بوو به سهر پروناکبیره پابه ره کانی کورد، له به ریاکردنی بزوتنه وه ی پژاریخوازانه ی شوپشگیترا. که (له بواری میژوویدا ناوی ده نیین ناوه ووبونه وه ی ژبانی تورکایه تی که له و سهرده مه دا له لای پوڅنبیران و پابه رانی کورد، له بزوتنه وه ی پژاریخوازانه ی شوپشگیترا، شوپشی بوژوای نه وروپا هینایه پیشه وه، بزوتنه وه ی کوردیش بو خوی به شیویه کی جیاواز له وان له گه ل واقیعی چه وسانه وه ی نه ته وه یی تیکه ل بوو، بو کارکردن له پتیاوی هینانه کایه وه ی نو جوړه بیرانه له کوردستاندا، پیش پیگه یشتن و نه شونوماکردنی بنکه ی نابووری نو و بیرانه). له و کاته دا که شیخ نووری دهستی دایه کارکردن له بواری پوڅنامه نووسیه ی کوردی، عیراق به گشتی و کوردستان به تاییه تی، به هو ی شالاری ناره زایی میلله ت و پابه رینه کانی دژی ئینگلیز توانیبووی تا راده یه کی چاک نازادی بو خوی به دهست بهی نی، به مهش توانیان به سهریه سستی زیاتره وه

تەعبىر لە خواست و ئاوات و بىروبواوهرى خۇيان بىكەن، توورەبوونى جەماوهر بەرانبەر بەداگیركەرانى ولات و راپەرېنە جەماوهرىيەكان سەريان پى شۆر كوردن و شىخ مەحمودىيان لە ئاوارەيى گەراندەو، تا توانيان حكومەتتىكى سەرىخۆى تەمەن كورت بۆ خۇيان بەسەرۆكايەتى (شىخ مەحمودى نەمر) دابەزىتىن و ئەوانىش لە ئاستى مافە رەواكانى مىللەتى كورد زياتر سەرشۆر بىكەن، بەمەش دەرەفت ھاتە پىشەو و توانيان بەكامى دلى خۇيان لە گرتەكانى ژيانى ئەو سەردەمەى گەلى كورد بىكۆلنەو يان وەك جەبار جەبارى دەلى: (بۆ يەكەم جار لە مېژووى رۆژنامەگەرى كوردى، رۆژنامەكانمان توانيان بەويەرى دەسەلات و سەرىستىيەو دەور لە چاوى رەقىب و دەستى دوزمەن لە واقىيى راستەقىنەى نەتەوگە بىكۆلنەو) بەو شىوہە لە سەرتەى ئەم سەدەيدە، رۆژنامە بوو بەچاوساغى قۇناغىتىكى ناسك لە ژيانى مىللەتى كورد و وەك شايد بەسەر بارودۆخ و رووداو مېژوويىيەكانى ئەو كاتە ماوہتەو، كە بىگومان ئەو لاپەرانش دەكرى بىنە كەرەسەيەكى دەولەمەند بۆ ئەو مېژوونووسانەى قەلەم لەو قۇناغە دەخەنە كار و ناتوان بەھىچ شىوہەك پشت لەو رۆژنامانە بىكەن كە خالى نىن لە زانىيارى گرنكى سياسى و مېژوويى و كۆمەلايەتى و رۆشنىرى بۆ ئەو سەردەمە.

وەك لای ھەمووان ئاشكرایە، لە چارەكى يەكەمى ئەم سەدەيدە شىخ نوورى بەيەكىك لە پىشەنگەكانى بزوتنەوہى رۆشنىرى دەژمىردى، ئەو رۆشنىرىيە سەردەميانەيەى ئەو ھەيسو، كارىكى وای كرد ھەر زوو لە پەيامى خۆى تىبگا و ھۆشيارانە دەست بداتە خەباتى وشەو وەك رووناكبىر و موونەوەر و نىشتەمانپەرورەك چالاكى رۆشنىرى و نىشتەمانى بنوینى. وەك پىشتىرىش باسما كورد يەكىك لە بواریكانى چالاكى شىخ نوورى، بواری رۆژنامەنووسى كوردى بوو، كە وەك رۆشنىرىكى لىپرسراو و پەيامدار خۆى لەو بواری تاقى كەدەو و توانى وەك ھۆيەكى راگەياندى راستەوخۆ بەجەماوہرەو بەكارى بەيتنى. كاتى شىخ مەحمودى نەمر لە ئاوارەيىيەكەى (ھىندستان) گەرپاەو، شىخ نوورى وەك يەكىك لە رابەرانى رۆژنامەنووسى كوردى، توانايى خۆى سەلماندبوو. دەبى ئەوہش لە بىر نەكەين شىخ نوورى ھەرچەندە لەو سەردەمەدا بەيەكىك لە پىشەنگەكانى بواری رۆژنامەنووسى دادەرنى، لە ھەمان كاتىشدا يەكىكە لەوانەى وەك ھاوہلە رۆژنامەنووسەكانى دىكەى بۆ دابىنكردنى نانى خۆى و مەدالەكانى، بەكاروبارى وەزىفەو سەرقال بوو، كەچى گوتى نەداوہتى و دەرەست نەبوو و زۆر بى پەرەيانە نىشى كەدو و وەك سەربازىكى نەناسراوى ئەم بواری لە بىستەكاندا بەھەول و تەقەللای

خۆی و بى پاداشت و خەلات، بەشەونخوونى بۆ رۆژنامەنووسى كوردى ھەولتى بى پايانى داوھ و ھەك كەسەتەكى بەجەرگ و دلسۆز ئەوھى لە دەستى ھاتەبى بۆ خەير و خۆشى مەللەتەكەى درىغى نەكردووه و رۆژى داوھتە دەم شەو، واتە لە پال ۋەزىفەكەى خۆى نەم نەيشانەى راپەراندووه.

رۆلى كارىگەرى شەيخ نوورى لە رۆژنامەنووسى كوردیدا، زياتر لە سەردەمى راپەرینەكانى شەيخ مەحمودى ھەفیددا دەردەكەوئ، شەيخى نەمر زۆر شەيخ نوورى خۆشەويست و رۆژى لى دەنا و بېوا و مەتمانەى بى ھەبوو، چونكە يەكەيك بوو لەو رۆژنەبەرانەى دلسۆزى مەللەتەكەى بوو، ئەو سەردەراى ئەوھش شەيخ نوورى ھەك رۆژنەبەرتەكى سەردەم لە نەيكەوھ ناگادارى بارى سەياسى و رۆژنەبەرى و ھەموو پتەوندەبەكانى دىكە بوو. لە بەرپاكرەنى ئەو خەباتە سەياسىيەش گەبشتبوو، كە مەللەتى كورد لەو كاتەدا دەستى بى كوردبوو، بەمەش، ھەردوو لایەنى لە خۆى كۆ كوردبووھ، ھەك رۆژنەبەرتەكى شۆرش كە شەيرەشى كوردبووھ ناوینەى ئەو شۆرشە و بەشەيك لە خەباتەكەى كە زۆتر بەو لكە ئەدەبەبە ناسرابوو، لە رووى سەياسى و فەكرەشەوھ مەژەتەكى ھۆشيار و وريا و لێوھشاوھ بوو. ئەم دوو ھەلومەرجەش بەس بوون بۆ كەسەيكى ھەك شەيخ مەحمود، تا بىكاتە ھەلسۆرتەنەر و لێپرسراوى يەكەمى رۆژنامەى (رۆژى كوردستان) كە زەمانحالى ھۆكەمدارىيەتەكەى بوو، شۆرتى رۆژنامەى (بانگى كوردستان) یشى گرتەوھ. ئەو رۆژنامەيەش لەو سەردەمەدا جەنگەى ھىوا و بېواى مەللەتى كورد بوو، بۆئە ناكەرتە كەسەيكى وا بەرپرسەيارەتى بەدەرتەتى كە ئەھلى نەيشەكە نەبى و زەفەرى بى نەبات. ھەرواش بوو، شەيخ نوورى توانى بەھەول و تەقەللای خۆى و ھاوھلە رۆژنامەنووسەكانى دىكەى، ئەو رۆژنامەيە بكاتە رۆژنامەيەكى سەياسى و نەتەوھەبى و ئەدەبى، كە ئەدەبەكەشى ھەر لە پتەواى ئەو پتەوھەدا خەستبووھ كار. دەتوانەن بڵەين (رۆژى كوردستان) لە دواى رۆژنامەى (كوردستان) لە سەرتەتای بۆلوكردنەوھى بېر و ھەستى نەتەوھەبەتى بەشەوھەيكى سەردەست و سەردەخۆ شۆرتەيكى تايەبەتى داگير دەكات، لەگەل دەستكورتى و نەبوونى كادير و سەرتەتايى بوونى چاپخانەكە، دەكرى لە مەژووى رۆژنامەنووسى كوردیدا بەنەيشانەيكى پەرسەنگدارى دابەينەن.

شەيخ مەحمود كاتى ئەركى بەرپەبەردنى ئەو رۆژنامەيەى بەشەيخ نوورى سەپارد، لە ژمارە (۱)ى (۱۵)ى تشرىنى دووھى ۱۹۲۲دا شەيخ نوورى نووسىوھەتى: (سەحەب نەيمەتيازى غەزەتەى بانگى كوردستان جەنابى ھاجى مەستەفا پاشا لەبەر مەشغەلەتى

وہزبفہی پرسیمیہ نیستیعیای کرد. نینتیشاری ئەم غەزەتە یە لە واقعیەا بۆ کوردستان، فالتیکی خیر بوو، یەعنی (بانگی کوردستان) نەتیجە ی پۆژ بوو. لەبەر نیستیعیای موما نیلەبھی نیمتیاز و نیدارە ی غەزەتە ی (پۆژی کوردستان) بەئیرادە ی حەزرتی جەلالەت حوکمداری کوردستان دامە شەو کەتەهو، بەم ناوہو تەودییە بەندە کرا. بەئێ نەتیجە ی بانگێ کە بۆ تلوو عی فەجریکی نیستیقیبال ئەدرێ، پۆژە. ئەو بانگە، بانگێ بوو کە بۆ سوبحیکی سەعادت ئەدرا. ئەم پۆژە پۆژێکە کە ئەلخەمد و قەومی نەجیبی کورد لە سایە ی هیممەت و نیقداماتی پەسندانە ی ملوکانەو، نایلی سەعادت و نیستقلالییەتی خۆ ی بوو. خودا ئەم پۆژ و پۆژی کوردستان لە هەموو میللەتی کورد موبارەک بکا).

بەم شتێوہ دەبینن نیمتیازی پۆژنامە ی (پۆژی کوردستان) دراوہتە (شیخ نووری) و لەو سالانە ی ئەرک و لێپرسراویتی ئەو پۆژنامە ی پێ سپێردراو، بەشێعر و بەنوسین، پۆشنبیری وەک تیشکی پۆژ بەسەر هەموو لایەکی کوردستاندا بلاو دەکردوہ و هانی خەلکی کوردستانی دەدا بۆ فێربوون و زانست و پروکردنە خۆتندەواری. یەکەم ژمارە ی پۆژی کوردستان لە (۱۵/۱۱/۱۹۲۲) دا دەرچوو و بوو بەزمان حالی حوکمداریەتی (شیخ مەحمود) ی نەمر. دکتۆر کەمال مەزھەر ئەحمەد دەئێ: (باری سیاسی، کاریکی وای کردوہ میژووی پۆژنامە ی کوردی پر پێ لە سەربازی نەناسراو) شیخ نووری یەکیکە لەو سەربازە نەناسراوانە ی کورد، کە پۆلی لە بواری پۆژنامە نووسی پشنگوێ خراوہ و لە یادی پۆژنامە نووسی کوردیدا مافی خۆ ی نەدراوہتی، ئەگەرچی وەک دیارە شان بەشانی گەلێ رابەر و مامۆستای دیکە ی وەک (مێقداد مەدحت و عەبدولرەحمان و ئەمین عالی و جەلادەت بەدرخان و پیرەمێرد و حوسێن حوزنی) و دەیان کەسی دیکە رەنجیان داوہ، رەنجی فەرھادانە بۆ پێشخستنی پۆژنامە نووسی کوردیان.

شیخ نووری وەک یەکیک لە پۆژنامە نووسە رابەرەکانمان بەھۆی پۆژنامە ی (پۆژی کوردستان) وە توانی لە بارودۆخیکی ناسکدا کە کوردستانی پێدا دەپۆشت، پۆلیکی گەرنک بگێرێ. ئەمەش بەبەرزکردنەو ی ناستی ھۆشیاری سیاسی و نەتەوایەتی و میژووی میللەتەکە ی، بۆ تێگە یشتن لە دەوروپشتیش بایەخی دەدا بەو باسوخواس و دەنگوباسانە ی پێوہندی دوور و نزیکیان بەبارودۆخی لای خۆمانەوہ ھەیە. شیخ نووری لەو ئەرک و پەيامە ی خۆ ی چاک تێگە یشتبوو، کە وەک پروناکبیرێک ناتوانی بەھۆی شێعرەوہ، راستەوخۆ کار بکاتە سەر گۆرینی جەماوەر، بۆیە بەھۆی پۆژنامەوہ کە ھۆیەکی راکە یاندنی ناسکە، ئەو پەيامە ی خۆ ی گە یاندوہ، ئەو لاپەرانیەش چەند لاپەرە یەکی گەشن

له میژووی رۆژنامه نووسی کوردیدا و پیتیسته به چه له نگییه وه له لاپه ره پرشنگداره کانی (رۆژنامه نووسی نیشتمانی - الصحافة الوطنية) دا تۆمار بکرتن و نویش بخریته پال ناوی ئەو رۆژنامه نووسانهی تا ئیستا له یادی رۆژنامه نووسیدا یادیان دهکرتیه وه.

له م رۆژنامه یه دا شیخ نووری له وتاره کانی دا کوکی له مه سه لهی نه ته وه که ی کردوه و له ڤیگای به شداری بونی ویزدانیی له گه ل بزوتنه وه ی رزگاریخوازی میلله ته که ی به شداری چوست و چالاکانه ی خۆی له گه ل رۆژنامه نووسه پیتشه نگه کانی بزوتنه وه ی رۆژنامه نووسی کوردیدا نواندوه. وا دیاره هه ول و ته قه للا ی خۆی یه کخست و سه رکه وتوانه له و په یامه ی له سه ستۆی گرتبوو، توانی بیه یتیه ته دی، لیته وێژه ره وه ش ناتوانی له کاتی باسکردنی هه ر یه کیتک له و رۆژنامه نووسه رابه رانه مان، تیکۆشانه که یان له سه رجه می بزوتنه وه ی نیشتمانی و بزوتنه وه ی رزگاریخوازه ی گه لی کورد دا بپیت.

پیتگه یشتنی هۆشیاری شیخ نووری کردی به یه کیتک له رۆژنامه نووسه پیتشه نگه کانی بزوتنه وه ی رۆژنامه گه ری کوردی. وا دیاره شیخ نووری ئاگاداری باری رۆژنامه نووسی تورکی بووه و سوودی له به ره ی رۆژنامه نووسی ئەوان وه رگرتوه و به تایبه تی له (سه ره تی فنون) و زۆر له رۆژنامه کانی ئەو حه له، که ئەوان ئەزمونی رۆژنامه نووسییان له ئیمه ده له مه ندر بووه، به لām ئەوه ته نیا لایه نه هونه ریه کانی رۆژنامه نووسی بووه. ئەو وتارانه ی شیخ نووری له و رۆژه دا نووسیونی، به لگه ی ئەوه به ده سه ته وه ده دن که شیخ نووری له واقعی کورد و باره سیاسیه که ی ئەو رۆژه به باشی تیکه یشتوه.

د. کهمال مه زهه ر نه حمه د ده لێ: (وا دیاره په یدا بونی رۆژنامه نووسی کوردیی و خه بات و هونه ری رۆژنامه نووسانی کورد به لای هه ندیک نووسه ری رۆژئا واییه وه نه نجامی ئالوگۆڤی ناوخۆ نییه. به وینه دلسۆزی و لانه دانی شیخ نووری شیخ سالح وه ک سه ر نووسه ری «رۆژی کوردستان» به لای نه دمۆندسه وه، به ره می ئەوه بوو که به «خزمایه تی ده گه یشته ژنی دووه می شیخ مه حمود») راسته شیخ مه حمود به هۆی ژنی دووه مییه وه به خزمایه تی ده گه یشته شیخ نووری، به لām بڕوا ناکه له هه ر شتی کدا خزمایه تی و دۆستایه تی ده وری خۆی بگێڤێ، له مه سه له ی (فیکر و رۆشنیری) دا ئەو ده وری نییه و بۆ که س ناچیته سه ر، به تایبه تی نه گه ر پله و پایه یه کی ناسکی وه ک سه ر نووسه ری رۆژنامه یه ک بیت و به و که سه بسپێردریت. ئەو پتی سپاردنه ش له بارو دۆختیکی ناسکدا بێ و ئەو (خزمایه تی) یه هه مو هه لومه رجه کانی دیکه بسپێرتیه وه.

شیخ نووری دواى ئەوەى بەهره و توانایی پۆژنامەنووسی خۆى له پۆژنامەى (بانگى کوردستان)دا سەلماند و هەک دڵسۆزىکى میللهت و پۆشنبیریکی ئەو سەردەمە که له زۆر بواردا جێ پەنجەى دیاربوو و شوێنى خۆى کردبووه. له لایەکی دیکەشەوه پەروشت و خوی بەرز، هەروەها بێ فیزی و ساکاری و هیمنی و رێزگرتنى خەلک، کەسیکیش بوو بەردەوام بەدواى زانست و فیزیوون و خۆیگەیاندا گەراوه، هەک تەمەنیش له هەرهەرتى گەنجیتیدا بووه که ئەمەش یارمەتى داوه بۆ نیشکردن و تەقەللادانى بێ وچان، بەبێ ئەوەى بزانی هیاکی چیه. سەربارى ئەوەش شاعیریکی هەست ناسک و لیهااتوو و داھینەر بوو، بارى سەرنجى باشى له لای زۆریەى ئەوانەى ناسیوانە، بەجێ هیشتوو و له بێر و زەینیاندا جیگایەکی بەرز و خوشەویستی هەبووه، بەمەش گەروى لایەنە کۆمەلایەتى و پۆشنبیریەکی بردوو تەوه. شیخ مەحمودى نەمریش ئەو دڵسۆزى و نیش پاپەراندەنى لێ پەچا کردوو تا هەک لاویکی چاپوک ئەو کارەى پێ بسپیترى، ئینجا تەکلێفى لێ کرد بێ بەسەرنووسەرى پۆژنامەکەى. ئەویش پۆژ له دواى پۆژ بەنیش و کۆششى خۆى سەلماندی لایق و شایستەى ئەو شوێنەى و سەرکەوتوانە بەرپۆیهى بردوو و بۆ هەموو لایەکی دووپات کردوو تەوه که جیگەى پڕا و متمانە پێ کردنە، کەواتە بەحەقیانەت شیخ نوورى پیاویکی پۆشنبیر و دڵسۆزى خاک و نەتەوهکەى بووه، خاوەنى پلە و پایەیهکی پۆشنبیری و کۆمەلایەتى بەرز بووه، پێوەندى دۆستانەى له گەل زۆریەى نیشتمانپەرورە کوردەکان و موونەوهرەکانى ئەو سەردەمەدا هەبووه، ئەوانیش چەندى له دەستیان هاتبێ هاوکاریان کردوو و بەرهەمیان بۆی ناردوو. بێجگە لەوەش شیخ نوورى خاوەنى رابردوویەکی پاک بوو، جیگەى ریزی ئەو کەسانەش بوو که له نزیکەوه دەیانناسی.

ئینجا دکتۆر کەمال مەزھەر نووسیویەتى: (ئەدمۆندس دان بەوهدا دەنى که شیخ نوورى زۆریەى وتارە سیاسى و کۆمەلایەتییهکانى «پۆژى کوردستان»ى دەنووسی، بەلام دەشلتى بەشى زۆرى ئەو بەرهەمانە «له کتیبە تورکییه کۆنەکان»ى وەرەگرت، هەک بەلگەش ئەدمۆندس بەدەستکارییهوه ناوی ژمارەیهک له وتارەکانى شیخ نوورى هیناوتەوه که ئیمە وا لێردا وەک دەقى کوردییەکەى پێشکەشیان دەکەین (بانگى کوردستان - پۆژى کوردستان)، (مەتانهت و سەباتى قەومى کورد)، (فەنى و ئیجتیماعى - میللهت)، (موجادەلەى حەیات)، (ویلایەتى مووسل له لۆزاند)، (له فەلاکەت عبیرەت)، دکتۆر کەمال مەزھەر بۆ وەرامى ئەدمۆندس نووسیویەتى: (دیاره پتیوست بەلیکۆلینەوه

دهمه ته قتی ناكا بۆ ساغكرڤنه وهی ئەوه كه ئیلهامی بیرى شاعیرێكى خاوهن بههره بۆ ئەم جۆره باسانه دهی باری نالهباری كورد بووبی، كه ئەدمۆندس بۆ خۆی یهكێك بوو له وانهی دهستیان له دروستكرڤیدا هه‌بوو، بۆ مه‌سه‌له‌ی وه‌رگرتنی ئەم وتارانه‌ی شیخ نووری له (كتیبه‌ تورکییه‌ كۆنه‌كان) ئەوه‌ رایه‌كه‌ من له‌گه‌ڵیدا نیم، ده‌یوایه‌ (ئەدمۆندس) په‌نجه‌ بۆ ئەوه‌ رابكیشی ئەو وتارانه‌ كامانه‌ن كه‌ له‌ (كتیبه‌ تورکییه‌ كۆنه‌كان) وه‌رگیراون. ته‌نانه‌ت (مستهر ئەدمۆندس) ئەوه‌شی بر دوه‌وه‌ لای (كتیبه‌ تورکییه‌ كۆنه‌كان)، كاتێ شیخ نووری كراوه‌ به‌ سه‌رنووسه‌ری پۆژنامه‌ی (پۆژی كوردستان) وتاریکی ڤوونكرڤنه‌وه‌ی نووسیوه‌ به‌ناوی (بانگی كوردستان - پۆژی كوردستان) و ئەوه‌ی تێدا ڤوون كړدوه‌وه‌ كه‌ چۆن كاری ئەو پۆژنامه‌یه‌ی پێ سپێراوه‌. یان له‌ وتاری (قسه‌ی ناحق ڤه‌ نه‌كړیته‌وه‌) كه‌ وتاریكه‌ وه‌رامی توركچیتێ غه‌زه‌ ته‌ی نه‌جمه‌ی تێدا داوه‌ ته‌وه‌ و هه‌ندێ له‌ بیروپرایه‌كانی تێدا موناقه‌شه‌ كړدوه‌. جگه‌ له‌وه‌ وتاره‌كانی دیکه‌شی وه‌ك دكتور كه‌مال مه‌زه‌هر په‌نجه‌ی بۆ راکتیشاوه‌ (ئیلهامی بیرى شاعیرێكى خاوهن بههره بۆ ئەم جۆره باسانه دهی باری نالهباری كورد بووبی كه‌ ئەدمۆندس بۆ خۆی یه‌كێك بوو له‌ وانه‌ی ده‌ستیان له‌ دروستكرڤیدا هه‌بوو)، ئیدی نازانم ئەم وتارانه‌ چ پێوه‌ندیان به‌ كتیبه‌ تورکییه‌ كۆنه‌كانه‌وه‌ هه‌یه‌؟ یان نه‌گه‌ر پێوه‌ندی هه‌یه‌ ئەم به‌ (وه‌رگرتن) ناویان ده‌بات، بۆچی نمونه‌ و به‌لگه‌ بۆ ئەو قسه‌یه‌ی ناھیتیته‌وه‌؟

شیخ نووری وتاره‌كانی خۆی به‌و په‌ری لیتیرسینه‌وه‌ و راستگۆیییه‌وه‌ وه‌ك كوردێكى به‌ش خورا و خه‌مخۆری میله‌ ته‌كه‌ی نووسیوه‌، هه‌موو پۆشنییرییه‌ ئەده‌بییه‌كه‌شی ته‌رخان كړدبوو بۆ جێبه‌جێكردنی پتووستییه‌كانی ئەو قوناغه‌، نووسینه‌كانی بۆ به‌رژه‌وه‌ندی گه‌له‌كه‌ی نووسیوه‌، به‌سێوازیکی ئەوتۆ نووسیویه‌تی كه‌ خۆپنه‌ری ئەو كاته‌ سوودی لێ وه‌رگیرێ و له‌ ده‌ورپشته‌كه‌ی و ڤووداوه‌كانی ناگادار بێ، به‌بیروباوه‌ری نوێ و ڤووناك گۆشی ده‌كردن. ئەو سه‌روتارانه‌ی شیخ نووری بۆ زۆریه‌ی ژماره‌كانی ئەو پۆژنامه‌یه‌ی نووسی، له‌گه‌ڵ به‌شێکی زۆر له‌ ڤوونكرڤنه‌وه‌ و وتاری كورتیله‌ و ورده‌ هه‌وال به‌ نیمزای (پۆژی كوردستان) بلاوكرانه‌ ته‌وه‌، ده‌شێ ئەوانه‌ به‌خرینه‌ خانه‌ی سه‌روتاری سیاسى سه‌ركه‌توو. بێجگه‌ له‌مه‌ش ئەم سه‌روتارانه‌ی بۆ ده‌رخستنی حه‌قیقه‌ت نووسیوه‌، كه‌ ته‌واو له‌و وتارانه‌دا خۆی له‌ ڤیاكاری و خۆبێرڤنه‌ پێشه‌وه‌ به‌ دوور گرتوه‌. بۆ ڤوونكرڤنه‌وه‌ی راستی و ڤه‌واندنه‌وه‌ی ئەو ته‌مومژێ ده‌یانویست له‌ ده‌ورپشتی ڤووداوه‌كاندا دروستی بكه‌ن، ئەو یه‌ك، دوو شپه‌ره‌ی شیخ نووری له‌و پۆژنامه‌یه‌دا به‌لای كړدونه‌ ته‌وه‌، كه‌

نهوانهش شيعرى نيشتمانى و نه ته و هيين و زياتر ههستى نه ته و ايه تى پۆله كانى گهلى كورد
به رز ده كه نه وه له دژى نهوانه ي يارييان به چاره نووسى ميلله ته كه ي ده كرد و مافه په واكانيان
پيشيل ده كرد، تا زياتر به ران بهر به وانه رژد و رق نه ستور بن.

شيخ نوورى خاوهنى شىوازي خۆيه تى له نووسين و چۆنيه تى چاره ساز كردنى نه و
باسانه ي له سه رباني ده نووسى. كه ده ليين شىوازي شيخ نوورى، مه به ستمان نه وه يه كه
شيخ نوورى وه كه نهوانه ي به ئالۆزى ده نووسن، نه م به پيچه وانه وه هه ولى داوه نه وه پرى
ساده يى و ساكارى له خسته نه پرووى بابه ته كانى به كار به يئنى، تا خۆينه ران بتوانن
شاره زايى له بابه ته كه به ده ست به يئنى، به چروپرى و به كه مترین وشه مه به ست و ئامانجى
خۆى پيكاوه. خۆى به هينان و بردن و پيشه كى و كۆتايى پازانه وه نه به ستوه ته وه كه نه مه
شىويه كى ته قلبيدى نووسينه، كه چى نه م و تارانه هونه رى و چر و كورتن، نه مه ش نه وه
ده گه يه نى كه شيخ نوورى وه كه رۆشن بى ريكى شارستانى خۆينه رى سه رده مى خۆى له بىر
نه كردووه، به و شىويه نووسيوه تى سه رنجى خۆينه ر بۆ لای نووسينه كانى رابكيشتى.
له گه ل نه وه ي شيخ نوورى خۆيندى حوچره ي ته و او كردووه و مه لاشووى به شيعرى
كلاسيكى هه لدرابووه، به لام له و تاره كانيشدا نه كه و تبه وه بهر كارى گه رى و سىحرى
په وانبىژى، كه سه رى بابه ته كه ي تيدا بى به قۆچى قوربانى.

خۆيندى حوچره و نه و رۆشن بى ريه ي له وى فى رى بوو بو نه ي توانى خۆى له بهر ته وژمى
بى رى تازى شيخ نوورى بگرت و زه فه رى پى بيه ن، تا كارى كى وا بكن په يره وى نه و
شىوازه بكات و به زه خره فه و (په وانبىژى) چاوبه سته كى له خۆينه ران بكات. نه و شىوازه
نه و له سه رى ده رۆيشت زياتر خزمه تى به خۆينه رانى نه و قۆناغه ده گه ياند، چونكه پروداوه
گرنگه كانى نه و سه رده مى له ناو ليشاوى وشه و ته عبى رى كه له كه كراو به سه ريه كدا نقوم
نه ده كرد. بابه ته كانى پتبه ندى راسته و خويان به ژيانى ميلله ته كه و پروداوه كانى يه وه هه بوو.
زياتر له سه ر نه و باسانه ده وه ستا كه ئازارى ويژدانىان ده دا. خۆينه ر كه به ره مه كانى نه و
رۆژنامه يه و رۆژنامه كانى ديكه ده خۆينى ته وه هه ست به وه ده كات به ره مه مى كه سى كه پر
به دل و به گيان هه زى له ژيانه و باوه شى بۆ ده گرته وه، به و چاوه سه يرى ژيانى ده كرد و
بۆى چووبوه مه يدانى خه با ته وه و به هيج شىويه ك له سه رده مه كه ي خۆى و نه ركه كانى
خۆى نه دزيوه ته وه.

له م سه ره تايه دا شيخ نوورى له و بارودۆخه ناسكه ي گه لى كوردى پيدا ده رۆيشت،

هەولیتیکی بێ پایانی داوە بۆ پێشخاستنی پۆژنامەنووسی کوردی پەيامدار تێبکۆشی، سەرەتایەکەش لە عێراق و کوردستاندا لەگەڵ سەرەتای پاپەرینەکانی شیخ مەحمودی نەمر دژی دۆزمنان و داگیرکەرەکان دەستی پێ کرد. پۆژنامەی پۆژی کوردستان لەو دەور و زەمانەدا بە پۆژنامەیەکی گەرم دەژمێردرێ، کە توانی بێتە زمانەحالیکی ئەمێن و راستگۆی ئەو سەردەمە و شان بەشانی بزوتنەوێ پزگاریخوازی بڕوا و بێتە پۆژنامەی نامانج و ئاواتەکانی کورد. ناوەڕۆکەکەشی لەم سەر هەتا ئەوسەر ئەو ئاواتانە بگرتە خۆی کە میلەتی کورد لەو سەردەم و قۆناغەدا خەباتی بۆ دەکرد. شیخ مەحمودی نەمریش لە نزیکەو لە بەهره و لیها تووی شیخ نووری گەشتبوو، بۆیە کردی بە جیتی بروای خۆی و ئەو پۆژنامەیە پێ سپارد. ئەویش لەو سەردەمەدا بایەخی پۆژنامەی زانیوێ بۆ وریابوونەوه. ئەو پۆژنامەیە تا پۆژی داخستنی (١٦) ژمارە لێ دەرچوو، دواي ئەو شیخ مەحمود رووی کردە شاخ و دەستی کردەوه بە خەباتی چەكدارانە، پاش ئەوێ ئینگلیز لە مارتی ١٩٢٣دا مەبەست و نیازێ گلاوی خستە روو و شالای هینا، ئەم جاره چاپخانەکی بە پشتی ولاغ برد و لە ئەشکەوتی (جاسەنە) دایەزراند و کەوتە دەرکردنی پۆژنامەی (بانگی حەق) کە ئەم پۆژنامەیەش زمانی حالی بزوتنەوێ نیشتمانی دژ بە ئینگلیز و کۆنەپەرستانی ئەو پۆژە بوو، دواي ئەوێ سێ ژمارەیان پێ دەرکرد وەستا. دکتۆر کەمال مەزھەر دەربارەي ئەم پۆژنامەیە دەلێ: (ئەمە بۆ خۆی گەورەترین بەلگەي بەرزبوونەوێ بایەخی پۆژنامەنوووسییه لە ژبانی سیاسی و کۆمەلایەتی ئەو قۆناغەي گەلی کورددا، ناوی پۆژنامەکەش بەناشکرا باسی ئەو حەقە دەکا کە ئینگلیز کردیانە قوچی قوربانی بەرژەوێندییه تایبەتییهکانی خویان). دواي ئەمە ئەم چاپخانەي (حکومەت - بلدیة) یە کەوتەوه دەست ئینگلیزهکان و هینایانەوه شاری سلێمانی، هیندەي پێ نەچوو پۆژنامەي (ژبانەوه)یان پێ دەرکرد کە زمانی حالی هیتی داگیرکەرە ئینگلیزهکان بوو.

کاتی لە (ئەیلوولی ١٩٢٣)دا، شیخ مەحمود ویستی (نومیدی ئیستیقلال) بکاتە نۆرگانی بزوتنەوه تازەکەي، هیوای بەشیخ نووری زۆر بوو ئەو پۆژنامەیەي بۆ بەرپۆه بیا. مامۆستا (ئەحمەد خواجە)ش هەر پای وایە کە: (شیخ مەحمود زۆر حەزی دەکرد شیخ نووری ئەو پۆژنامەیەي بۆ بەرپۆه بەرێ، بەلام ئەو پۆژنامەکەي وەرنەگرت، ئینجا من ژمارە (١) ی پۆژنامەکەم بەسەرنووسەري خۆم دەرکرد، لە دواي ژمارە (١) هەو کاروباری پۆژنامەکە بە (پهقیق حیلمی) سپێرا و من کەوتەوه ناو کاروباری شۆڕشەکەوه) وەک بۆم

دەركەوت شىخ نوورى لەبەر بارودۆخى تايپەتى خۆى نەيتوانىبوو شان بداتە بەر ئەو ئەركە و لە ئاستى راپەراندنى نەبىت، بۆيە نەچووبووە ژىرپىيەو. ئەو بۆ ژمارە (۱)ى مامۆستا (ئەحمەد خواجە) و تا ژمارە (۱۴) مامۆستا (رەفيق حىلمى) دەرى کرد، ئىنجا تا ژمارە (۲۵) مامۆستا (حوسىن نازم) رۆژنامەكەى بەرپىو بەرد.

لە راستىدا شىخ نوورى لەو كاتانەى كە لە رۆژنامەو نزيك بوو و دەورى لە هەلسووراندنى هەبوو، چالاكى زۆرتر نيشان داو و بەرھەمى زياترى بلاوكراو تەو. دووركەوتنەو شى لە رۆژنامە، كارىكى زۆرى لەسەر كزىبونى بەروبوومى ئەو هەبوو. جىمجوولى شىخ نوورى لەو كاتەى لە رۆژنامەدا ئىشى كردوو، يان لىتى دوور كەوتوو تەو بەروونى ديارە. رۆژنامەكانى ئەو سەردەمە دەكرى بىن بەسەرچاو بەكەى رەسەن و بنچىنە بەكەى راست و دروست بۆ پىشخستنى بارى رۆشنىبرى و ژيانى گەلى كورد و ھۆشيار كەردنەو پان. ھەر لە رۆژنامەى (پىشكەوتن) یش بوو شىخ نوورى سەرەتاي تازەبوونەو شىعرى كوردى راگەياند.

شىخ نوورى لە زۆر بەى زۆرى ئەو نووسىنانەى بۆ رۆژنامەنووسى كوردى تەرخان كراون، ناوى نەبراو و پشتگوئى خراو و رۆلى لەو بوارەدا زۆر كەم باس كراو و تا ئىستا چەند لا پەريەكەى بۆ تەرخان نەكراو، لە كاتىكدا ئەو دەلتم، دان بەو شدا دەنىم كە منىش نەمتوانىو و دەرفەتم ھەر ئەو نەدە بۆ ھەلكەوتوو لىرەدا ئەو نەدە جىگەى بۆ بكەمەو، ھىوامان واىە لە پاشە رۆژدا بەلىكۆلنەو بەكەى لەو تىرو تەسەلتر دەبارەى بەھرى رۆژنامەنووسى ئەم رۆژنامەنووسە بنوسرىت و رۆژنامەنووسەكانى ئەم رۆكە شمان زياتر سوود لە بەھرى ئەم رۆژنامەنووسە پىشەنگ و راپەرە وەربگرن.

ژبده و سه چاره كان:

- (١) تتيكه يشتني راستي و شوييني له رۆژنامه نووسي كورديدا، د. كه مال مه زهر نه جمهه، له چاپكراوه كانى كۆزى زاتيارى كوردى، به غدا ١٩٧٨- ل. ١٠، ل. ٩٣، ل. ١٠٦.
- (٢) ميژووى رۆژنامه گهرى كوردى، جه بار محممه جه بارى، سليتمانى، چاپخانه ي ژين. ١٣٩٠ ك - ١٩٧٠ ز.
- (٣) حول الصحافة الكردية، الدكتور عز الدين مصطفى رسول، بغداد ١٩٧٣، ص ٣٤.
- (٤) دور الشعب الكردي في ثورة العشرين العراقية، الدكتور كمال مظهر أحمد، مطبعة الحوادث، بغداد، ١٩٧٨، ص ١٤٠.
- (٥) رۆژى كوردستان ١٩٢٢-١٩٢٣ كۆكرده وه و له سه ر نووسيني: جه مال خه زنده دار، به غدا، ١٩٧٣، سه رجه مى ژماره كانى رۆژى كوردستان كه به ئۆفسيت له چاپ دراوه ته وه - به رۆيه به ريتى رۆشنبيرى كوردى.
- (٦) بانگى كوردستان ١٩٢٢-١٩٢٦ كۆكرده وه و له سه ر نووسيني: جه مال خه زنده دار، ١٩٧٤ به رۆيه به ريتى رۆشنبيرى كوردى، سه رجه مى ژماره كانى رۆژنامه ي بانگى كوردستان به ئۆفسيت له چاپ دراوه ته وه.
- (٧) گۆفارى رزگارى ژماره (١) ي سالى (١) (٢) ي نيسان ١٩٦٩ (تۆمار).
- (٨) جريده العراق. مصطفى پاشا ياملكي... صحفيا وسياسيا. العدد ٢٤١٣ (٩) كانون الثاني ١٩٨٤ - إبراهيم باجلان.
- (٩) جريده العراق - العدد ٢٣٩٨، ٢٢ كانون الأول، ١٩٨٣، (١٨) ربيع الأول، ١٤٠٤ هـ (نوري الشيخ صالح شاعرا وصحفيا)، إبراهيم باجلان.
- (١٠) هه ندئ ژماره ي بانگى كوردستان و رۆژى كوردستان كه له شوييني خۆيدا ناماژه يان پى دراوه.
- (١١) جريده العراق يوم ١١/٧/١٩٨٣ لمناسبة مرور إحدى وستين عاما على صدورها ٩٢٢-٩٢٣ رۆژى كوردستان و دورها التاريخي.

شیخ نووری شیخ صالح

پایه‌ی شیخ نووری له لای شاعیران و نووسه‌رانی کورد

نهم چه‌پکه بیروپا و سه‌رنج و شیعرانه‌ی لیتره‌دا ده‌یان‌خه‌ینه به‌رده‌ست به‌لگه و شایه‌تی زیندوون بۆ دیارکردنی پله و پایه‌ی شاعیریکی وه‌ک شیخ نووری شیخ سالح. بینگومان باسکردنی شیخ نووری له لایه‌ن نهم شاعیر و پۆشنبیرانه‌وه زاده‌ی قه‌ناعه‌تیک‌ی راست‌گۆزانه‌یه. وه‌ک له لای ههمووشمان ناشکرایه نه‌وانه‌ خاوه‌نی پله و پایه‌ی خۆیانن له ژبانی فیکری و پۆشنبیری و داهینانی میلله‌ته‌که‌ماندا. مه‌به‌ست له هه‌تانه‌وه‌ی نه‌و بیروپایانه‌ نه‌وه‌یه شیخ نووری وه‌ک شاعیر و وه‌ک نینسان له لای وه‌چه‌ی نه‌م‌پۆکه‌مان زیاتر بناسرئ، له لایه‌کی تریشه‌وه بۆ نه‌وه‌ی نه‌و قسه و ره‌خانه به‌ره‌وتنه‌وه که ده‌یان‌ه‌وئ به‌ده‌ستی نه‌نقه‌ست له پایه و نرخ‌ی نهم شاعیره که‌م بکه‌نه‌وه.

نهم پرایانه‌ش بۆ خۆیان پالپشتی ههموو بیروپایه‌کانی منن که ده‌توانم له‌وه زیاتر پشتم پێیان نه‌ستوو بیت، به‌رامبه‌ر به‌و که‌سانه‌ی - له‌به‌ر هه‌ر هۆیه‌ک بیت - ده‌یان‌ه‌وئ مافی شیخ نووری بخه‌نه ژیر له‌ج و لیته‌وه، تا له پال نهم چه‌پکه شیعره‌ی شاعیر بینه دوو هۆی سه‌ره‌کی بۆ ناسینی پتری پایه‌ی شاعیر، بگه‌ر بینه که‌ره‌سته‌یه‌ک بۆ نه‌وانه‌ی تا ئیستا له خۆرا قسه‌یان ده‌رباره‌ی (شیخ نووری) ده‌کرد، هه‌چ نه‌بێ چاوئ به‌ بیروپای پیتشوویاندا بخشینن و نه‌ختی - هه‌ر نه‌ختی - مه‌وزوو‌عیانه‌تر بپینه مه‌یدانی لیکۆلینه‌وه‌کردنی شیعره‌کانی.

مامۆستا (گۆران)ی نوێخواز ده‌رباره‌ی شیخ نووری له پیتشه‌کی (به‌هه‌شت و یادگار)دا نووسیویه‌تی: (به‌هه‌شت و یادگار) کۆمه‌له‌ شیعره‌که‌ له دیوانه‌که‌م سه‌رانسه‌ر له‌گه‌ل باه‌ته‌کانی جوانی و دل‌داری خه‌ریکه. هه‌له‌به‌ستی وای تیا به‌ بیست و پینج سال، به‌لکو زیاتر، له‌مه‌وپیتش دانراوه، هه‌روه‌کو هه‌ی چهند مانگه‌تیک له‌مه‌وبه‌ریشی تیا به. به‌شی زۆری کۆنه‌کان به‌وه‌زنی عه‌رووض وه‌ کوردیه‌یه‌کی کۆنی تبه‌که‌لاو به‌زمانی بێگانه‌ نووسراون. ئوسلووب‌یشیان کۆنه: یان وه‌ک هه‌ی «سالم» و «نالی» له‌سه‌ر پێ و شوێنی غه‌زله‌ هه‌له‌به‌ستراون، یان نه‌و جوژه‌ ئوسلووبه‌یان تیا کراوه به‌سه‌رمه‌شق که مامۆستا (م. نووری)او هاو‌پێکانی له‌ نه‌دیه‌ تازه‌کانی تورکی عوسمانییان وه‌رگرتوه، له‌ سه‌رده‌مه‌تیک‌ی

سنووردارا (۱۹۲۰-۱۹۳۰) شیعی کوردی ناوچه‌ی سلیمانیا پی تازه کردوه^(۱).

بۆ جارتیکی دی مامۆستا (گۆزان) دهرباره‌ی پۆلی شیخ نووری له تازه کردنه‌وه‌ی شیعی کوردیدا ده‌لت: نووسەر و شاعیرانی ئه‌وسا، به‌تایبه‌تی شیخ نووری و په‌شید نه‌جیب و من، که پتیکه‌وه به‌ئه‌ده‌بی تورکی موته‌ئه‌سیر بووین و پتیکه‌وه ئه‌مان نووسی. به‌لام ته‌نها شیخ نووری شیعه‌ه‌کانی بلاوئه‌کرده‌وه من بلاوم نه‌ئه‌کرده‌وه ئه‌و له‌و باره‌یه‌وه نیشاطی دهرده‌که‌وت وه ئه‌ده‌بی تورکی قوتابخانه‌ی شیعی تازه‌ی تیا په‌یدا بووبوو که پتیا ئه‌وترا (ادبای فجری ئاتی) له‌وانه (توفیق فیکره‌ت) و (جه‌لال ساهر) بوون وه ئه‌دیبتیکی تری تورک که (عه‌بدولحه‌ق حامید)ه، ئه‌گه‌رچی له‌م کۆمه‌له‌ نه‌بوو، به‌لام دیسان هه‌ر پتی موته‌ئه‌سیر بووین. که‌وابتی هه‌موومان به‌یه‌که‌وه ئه‌مان روانیه‌یه‌ک کلاو‌پۆژنه، به‌لام ئه‌توانرێ به‌شیخ نووری شیخ صالح بووترێ سه‌رۆک به‌هۆی:

یه‌که‌م: زۆری به‌ره‌می

دووم: بلاو‌کردنه‌وه‌ی به‌ره‌مه‌که‌ی که بیتگومان ته‌ئسیری نه‌به‌خشیه‌ سه‌ر ئه‌ده‌بی کوردی^(۲) به‌م جوژه‌ ده‌بینین مامۆستا (گۆزان) زۆر مه‌وزوو‌عیانه‌ ده‌ستنیسانی کارتیکردنی شاعیرایه‌تی (شیخ نووری) ده‌کات بۆ سه‌ر ئه‌ده‌بی کوردی ئه‌و سه‌رده‌مه، به‌هۆی دا‌هینانی ئه‌و ئه‌وسلووبه‌ تازه‌یه‌ی له‌ ناو شیعی کوردیدا به‌ریای کرد.

* مامۆستا (په‌فیک حیلمی) یش وه‌ک پۆشنبیریکی سه‌رده‌م که زمانی تورکی باش زانیوه و به‌هۆیه‌وه شوێن پتی پۆشنبیری تورکی هه‌لگرتوه، دهرباره‌ی رابه‌رایه‌تی کردنی بزووتنه‌وه‌ی شیعی تازه له‌ لایه‌ن - شیخ نووری شیخ صالح-ه‌وه ده‌لتیت: (له‌ وه‌زن و قافییه‌ و شتیوه و ئاهه‌نگا، رتگه‌ییکی تازه‌ی داناوه بۆ شیعی کوردی). له‌به‌ر ئه‌مه سه‌رده‌میک (شیخ نووری) سه‌رکرده‌ی شاعیره‌ لاوه‌کانی کوردی (سلیمانی) به‌وه. وه‌ زۆریان ته‌نانه‌ت (گۆزان) یش هه‌ولێ لاساییکردنه‌وه‌ی (شیخ نووری)یان ئه‌دا^(۳). هه‌ر له‌ هه‌مان نووسیندا مامۆستا (په‌فیک حیلمی)، (شیخ نووری) هه‌له‌سه‌نگینی و دهرباره‌ی

(۱) پروهانه (به‌هه‌شت و یادگار)، گۆزان، چاپخانه‌ی مه‌عاریف، به‌غدا، ۱۹۵۰-۱۲۶۹ له‌سه‌ر ئهرکی (عه‌له‌ددین سه‌جادی) له‌ چاپ دراوه، سه‌ره‌تا ل(ج) هه‌مان بیروپا له‌ پۆژنامه‌ی (ژین)ی ژماره (۱۷۰۴)ی سالی (۳۷)، ۱۹۶۲/۱۱/۲۹ دا‌بلاو‌کراوه‌ته‌وه.

(۲) گۆژاری به‌یان، ژماره (۲)، شوباتی سالی (۱۹۷۰)، دانیشتنیک له‌گه‌ل مامۆستا گۆزان، نووسینی عه‌بدولرزه‌اق بیهار.

(۳) شیعر و ئه‌ده‌بیاتی کوردی، نووسه‌ری: په‌فیک حیلمی، به‌رگی دووم، چاپخانه‌ی (الشباب) به‌غدا ۱۹۶۵ ل ۱۹۹.

ههنگاوێ تازه بوونهوهکهی دهلتی: (نووری شاعیرێکه تهجه دود پهروهه)، ئهلقهیه که نه مسهر و نهوسهری چه مسهری شاعیرهکانی چه رخی پیشووی له گهڵ شاعیرهکانی نهم چه رখে دا هانیوه ته یهک. له شیعرێ (کلاسیکی) به شتیکی زوبدهی وه رگرتووه وه له سه لیهی ئه ده بی توژیک فیتری (فطری) و توژیکیش نیرسی (ارثی) ی خۆی خستۆته سه ر، ننج ا چاوی به دهووری خۆیا گیتراوه و شیعرێ شاعیره گه ورهکانی تورکی دهووری ژیا نه وه و ئینقلابی (عثمانی) به وردی خوێندووه ته وه وه باش سه رنجی داوه ته مه غز و نسلوویی ئه ده بی تازه وه به بی نه وهی ئه بله ق و چه په ساو دامیتنی دوا یان که وتووه، به لام له م شۆنکه وتن و په پیره ی کردنه دا له وانه ناچن که لاسایی ئه که نه وه. به لکو شان به شانی نه وان پۆشستووه وه بۆ دهوورێکی کورت بووه زه عیمی ئینقلابی شیعرێ کوردی له ناوچه ی «سلیمانی». نه وانه ی که نه مپۆکه خۆیان به دامه زرتنه ری شیعرێ کوردی تازه نه زمیترن، نه بی بزائن یه که م به ردی بناغه ی قوتابخانه که یان له لایه ن نووری شیخ سالح-ه وه دامه زرا^(۴).

* ماموستا (عه لی که مال با پیر ناغا) ی شاعیر و دۆستی شیخ نووری ده رباره ی وتوویه تی: (شیخ نووری کورێ شیخ سالحی شیخ غه نییه له سلیمانی بووه و ئیستاش له سلیمانی له دائیره ی خه زینه کاتبه، شاعیرێکی زۆر به فیکر و زه مزه مه یه. ده نگ و سه دا یێکی خۆشیشی هه یه. به لام ره قه می نه عداد، که نه عدا ی فیکر و شیعره، په کی خستووه، شیعریشی زۆره ناخ حه یف بۆ نووری)^(۵).

* گو شه ی (شیعر و شاعیره کاغان) له پۆژنامه ی ژین، که دیاره ماموستا (نه جمه ددین مه لا) به رتویه ده برد، ده رباره ی (شیخ نووری) نووسیویه تی: (شیخ نووری کورێ شیخ سالح بیتجگه له وه ی که نه مپۆکه له هونه ری هه لبه ستدا پایه بلنده، هه روه ها که ئیستا پیر بووه و له به هاری لاوی خۆیدا ده نگ خۆشیکێ بی وینه بوو، شیعرهکانی خۆی به به ستوه وه وه شیعرێ (مه وله وی) به قه تار له ئیوارانی به هار له ده می زه رده په ردا له گو ئ ناو و سه رچاوهکانی که نار شار، پروو به پرووی سه هوزه زار، هه ر له خۆی نه هات، به بلبلی

(۴) هه مان سه رچاوه ی پیشوو، ل ۲۰۶

(۵) به روانه: گو لده سته ی شوعه رای هاو عه سرم، به قه له می عه لی که مال با پیر ناغا، چاپی یه که م، له چاپخانه ی (ژیان) ی پیره مه تیر له سلیمانی چاپ کراوه ۱۳۵۸هـ - ۱۹۳۹م. لاپه ره (۴۳) هه مان بیرو را به قرتینراوی له لاپه ره (۳۶)، له (گو لده سته ی شوعه رای هاو عه سرم) سالی ۱۹۶۹ له چاپخانه ی راه رین له سلیمانی بلاو کراوه ته وه.

کوردستان ناوبانگی دهرکرد بو، بهلام ئیستا که گولشنه په شتیه، که لکی بلبللی نه ماوه پتیه. هه رچه نده ئیمه بیرمان دابووه شیعی ئه و شاعیرانهی که نه ماون زیندوو بکهینهوه، بهلام ئه ترسین نووسه ری ئه م به شه به م زووانه بمرئ و که سیتیکی تر وهک ئه و نه بی که پارچه شیعی ریکی «شیخ نووری» مان بی هه له بو بنووسی. له بهر ئه وه ئه و هه لبه سته یان نووسی (٦).

* هه ر ماموستا نه جمه ددین مه لا سه باره ت به شیخ نووری ده لئ: محمه د نووری ئه فهن دی کوی شیخ سالتی حاجی شیخ غه نییه و خه لکی سلیمانییه. منه وه ریکی نرخدار و شاعیریکی عه سری زۆر به رزه، سالی ١٩٢٢ م سه ر نووسه ری رۆژنامه ی (رۆژی کوردستان) بو که حکومه تی کوردستان ئیداره ی ئه کرد. محمه د نووری ئه فهن دی به کوردی و فارسی و تورکی شیعی و توه، دیوانی ئه شعاری چاپ نه کراوه، بیتجه که وهی که له رۆژنامه کانی کوردستاندا په راگهنده چاپ کراوه (٧).

* دیسان ماموستا (نه جمه ددین مه لا) یادی شیخ نووری کردوه ته وه و له نووسینیکی دیکهیدا ده لئ: (له ولاته پیتشکه وتوه کاندا که شاعیریک، یان زانایهک، یان پیتشه وایه کیان بمرئ، له دوا ی خوی به هه زاران جار دیوانی شیعی و نووسرا و میژووی ژبانی به وینه ی رهنگین چاپ نه کری و په یکه ری بو ئه کری وه له پاش به جیما وه کانی له (مۆزه - نه نتیکه خانه) دانه نرئ... وه هه موو سالتیک له و رۆژدها که مردووه کۆبوونه وه یهک نه کری به ناوی یادیه وه، که چی شاعیر و زاناکانی ئیمه که مردن وهک به فری سالی پار نه توینه وه و ناوونیشانیان کوتر نه بیتته وه. سا مه گه ر دیوانه یه کی وهک من له م حوجره ته نگه دا که ئه لیتی گۆره، جار جاره به ده م ده رده وه شیعی و سه رگوزشته یان بنووسیتته وه. له م دوا ییه دا «شیخ نووری» له هونه ری شیعی و نیشتمان په روه ریدا گره و ی له «نامیق که مال» وه «توفیق فیکره ت» ی تورک برده وه. هه روه ها له رۆژی (٢٠) ی کانوونی یه که می ١٩٥٨ م کۆچی دوا یی کرد. نووسه ریک له لاپه ره ی گۆفار و رۆژنامه یه کدا یادیکی نه کرده وه، پارچه شیعی ریکی نه نووسی. ئه مجا له بهر ئه مه به پیتوستم زانی وینه که ی له گه ل

(٦) رۆژنامه ی (ژین) ی ژماره (١٣٨٤) ی سالی (٣٣)، پینجشه مه ١٩٥٨/٣/٦، گۆشه ی شیعی و شاعیره کاغان. (نه جمه ددین مه لا)، له گه ل بلاو کردنه وه ی شیعی بو (یانه ی سه رکه وتن). وا دیاره بو زانیارییه کانی تریش ماموستا (نه جمه ددین مه لا) پشتی به ها ورپیه تی خوی له گه ل شیخ نووری به ستووه.

(٧) ده ستنوسی سۆزی نیشتمان، ژماره ١١٤٥، سالی ١٩٤٥ نووسرا وه ته وه.

نەم پارچە شیعەری بۆجەمە بەرچاوی خۆینەوارانی خۆشەویست) (۸).

* بۆ جارتیکی دیکە مامۆستا (نەجمەددین مەلا) دەربارە (شیخ نووری) نووسیوە و دەلتی: (شاعیری شیرین زمان، وە بلبلی چیمەنی نیشتمان، وە سەرنووسەری رۆژنامە (رۆژی کوردستان) شیخ نووری شیخ سەلح کە لە رۆژی ۱۹۵۸/۱۲/۲۰ م دوا رۆژی خەزان - پایز کۆچی دوا یی کرد بەم ھۆیە بەراستی پایەیکە لە ئەدەبی کوردی وێران کرد و ڕمان. بەس شیخ نووری لە تافی خۆیدا مەژگەیکە ئەنجوومەن ئارا و ڕووخواش و ھیمن بوو، ھەمیشە لایەنگری ناشتی و براھەتی و ڕێکخستەن و بەخۆوە ژبوی و خۆبەسوونی ناوخۆیی بوو. وە بە وتار و شیعەر بەسۆزەکانی بۆ مافی گەلی کورد سکالای ئەکرد. تەنانت لە (۱۹۲۳/۶/۳) دا جاری سێیەم کە ئینگلیزەکان سلیمانیان داگیر کرد، لە نیشتمانپەرەکانی کورد یە کەم کەس شیخ نووری خستە بەندیخانەو و تووشی چەرمەسەری کرد. شیخ نووری بێجگە لە کوردی، بەتورکی و فارسیش شیعەری وتووە. شیعەر دلدارییەکانیشی ھەمووی بەسۆزی نیشتمانەو (۹).

* ھاوار لە گۆشە شیعەر و شاعیرەکانمان نووسیوەتی: (لە سەرەتای شەری یە کەمی جیھاندا کە وشە سەریستی و نازادی لە ناو گەنج و خۆیندەوارەکانی ئەستەمبوڵدا بلاو ئەبێتەو و ئەستەمبوولی ئەوساش سەرچاوەی کردنەوێ خۆیندەواری و ڕۆشنبیری بوو بەنسبەت ولاتی کوردەوارییەو، ھەندێ لە خۆیندەوارەکانی ئێمەش بەھۆی بوونیانەو لە تورکیادا یا لەو رۆژنامە و گۆڤار و ھەلبەستەکانی کە تاکە تاکە نەگەشتە کوردستان ھەستی نەتەواوەتی جوولە تێتە کەوێت و قەلەم بەدەستی ئەوسا ئەکەوێت سەودای کیش و وەزن و جۆرە بابەتیکە نوێ لە شیعەر و نووسیندا وەکو لە شیعەرەکانی پیرەمێرد و لە ھەندیکە زێوەردا دەرئەکەوت، لە پاش ئەمیش عەبدولواھید نووری و نووری شیخ سەلح کە ئەمانە دوا یی لەوانی پیتشو تازەتر و مێشک و بیروبەوێ فەریکتر بوون، تەوژمی ھەلبەستەکانیان شۆرەگێتەر بوون (۱۰).

* مامۆستا (عەلەددین سەجادی) لە کتیی (مێژووی ئەدەبی کوردی) دا دەلتی: (شیخ (۸) رۆژنامە (ژین) ی ژمارە (۱۵۱۶)، سالی (۳۵)، (۱۹۶۰/۳/۱۰) و تاریک بەناوونیشانی (یادی شاعیری نەمر: شیخ نووری شیخ سەلح) نووسینی مامۆستا (نەجمەددین مەلا). شیعەری (شەو) لەو نووسینەدا بلاوکرۆتەو.

(۹) پڕوانە رۆژنامە (ژین)، ژمارە (۱۵۷۹)، سالی (۳۵) ۱۹۶۰/۱۲/۲۶ و تاریک بەناوونیشانی (یادی شیخ نووری شیخ سەلح)، نووسینی (نەجمەددین مەلا).

(۱۰) رۆژنامە ی برایی، ژمارە (۳۲۲) ی شەمە ۱۹۶۷/۷/۲۷ (شیعەر و شاعیرەکانمان) نووسینی ھاوار.

نووری ۱۸۹۶-۱۹۵۸ کۆری شیخ سالح له سلیمانی هاتۆته دنیاوه و هەر له ویش کۆچی دواپی کردووه. یه کێک بووه له شاعیره بهرزهکانی شاری سلیمانی و بهیه کێکی ههه به دهسه لات دانه نری له داهینانی پێچکهی تازه له شیعردا^(۱۱).

* رهفیق چالاک له باره ی شیخ نووری شیخ سالح دهلی: وا لیره شدا شیخ نووری شیخ سالح-م هاته وه یاد و به پیتیستی نه زانم که بلیم شیخ نووری نه مر ته نیا هونه ریکی بالا نه بو، به لکو له ریزی یه که مین هونه ره تازه کار و باوه پ پیتشکه و تووه کانی کورد بو، پیتش ماموستا (گۆزان) بو له و پیره وه دا، یه که مین هونه ره که ئۆیه ریتی داناوه به هونه راوه و ناوازه وه، یه که مین ناواز دانه ره بۆ زۆریه ی هونه راوه کانی خۆی. هونه راوه ی مه لاحم له مه وه دهستی پی کردووه، پیتش نه حمه د به گی ساحیت بقرانی نه مر له سه رده می تازه دا، دهنگ و ناوازی که به شیخ نووری-یه وه بو به ردی نه کرد به ناو... دلداریه ناکامه که ی ناسۆره له جهرگی منا و که بۆی گیترا مه وه له شه وێکی دوورودریژی زستانا و دوو به دوو له یانه ی فه رمانبه رانی سلیمانی و گۆزانییه که ی (عه زیز)ی برای بۆ وتم، خۆم پی نه گیرا و منیش گریام و قوریم پیتوا:

له وێ دیجله وه کیلی دیده که ی من بوو

به لیتی و سوور

سکووتی خهسته خانه ت بوو به شینی

عائیلهی رهنجوور

نمه داخیکه جهرگم کون نه کا تا رۆژی

نه فخی صوور

عه زیزم رۆ، عه زیزم رۆ، عه زیزی نه و نیهالم رۆ^(۱۲)

* پیره میتیدی نه مر به م چوارینه یه پایه ی (شیخ نووری) ده رده خات و دهلی:

شوگری خوا نه که م که له (نووری) کوژاوه وه

په شنگی جوانی شیعر و نه ده ب که وته ناوه وه

(۱۱) به روانه کتیبی (میترووی نه ده بی کوردی)، عه لانه ددین سه جادی، چاپی دووم، چاپخانه ی مه عاریف، به عه دا سالی ۱۹۷۱، باخی شاعیران لاپه ره (۶۰).

(۱۲) رۆژنامه ی برایی، ژماره (۱۲) ی رۆژی ۱۹۷۲/۸/۲۴، ره فیق چالاک: (نه وه ی نه یزانم له باره ی هونه ره وه).

نووری! به نووری نیتوهه زولمەت لەناو ئەچێ
 (یارەب)ی! ئەم (ضیا)یە نەبێ قەت بەچاوهه (۱۳)
 * رهشید نهجیب-ی هاوڕیتی شیخ نووری و یهکیک له نوێخوازانی شیعی کوردی
 سهبارهت به شیخ نووری دهڵێ:

ئەو کیتی بلند پایە، ئەو شاخی موعه‌للا
 هەر گاه که ئەو جەزبی نەزەرگاهی حەزینم
 بەم بەرزای یو بەم سه‌توه‌ته ئەو کەژێ والا
 سروه و شەه‌کەت ده‌فعی ئەکا ئاهو ئەنینم (۱۴)

ل ۲۱

* (شیرکو بیکەس)ی شاعیر له دواى خۆتندنه‌وه‌ی ده‌ست‌نوسى (که‌لا‌رتزان) بارى
 سه‌رنجى خۆى ده‌رباره‌ی شیعه‌کان و (شیخ نووری) له شیعی کوردیدا ده‌رپرپوه:
 له‌ناو سامالى هونەری جوانا
 مرواری شیعر، نه‌دره‌وشیته‌وه
 له‌کانی بیرو قوولایی گیانا
 زه‌نگی نه‌مرییت، نه‌زرن‌گیشه‌وه (۱۵)
 * مامۆستا (شیخ محەمه‌دی خاڵ) ده‌رباره‌ی (شیخ نووری) پای وایه که (گۆزان و
 سه‌لام و قانێع و شیخ نووری، وه‌ک گه‌فی قه‌نده‌هاری وان، به‌هه‌موو شت نه‌بن وه‌ هه‌رچی
 بێتین جوانه) (۱۶).

(۱۳) ئەم چوارینه‌یه به‌شیوه‌یه‌کی تریش هه‌یه، وا لێره‌دا وه‌ک خۆی ده‌ینوسینه‌وه:

خوا ئەو خودایه‌یه که له نووری کێژاوه‌وه
 پشکۆی به‌سۆزی شیعر و نه‌ده‌ب که‌وته ناوه‌وه
 نووری! به‌ نووری نیتوهه تاریکی لاده‌چێ
 نه‌ورۆزی نیتوهه، تازه‌یی دێنیتسه ناوه‌وه

(۱۴) رهشید نهجیب ۱۹۰۶ - ۱۹۶۸ ژيان و به‌ره‌مه‌کانی، ئاماده‌کردنی: ئومید ناشنا، چاپ‌کردنی
 ده‌زگای ئاراس، ل ۲۱، ۲۰۰۱.

(۱۵) ئەم چوارینه له (۱۳/۱۲/۱۹۶۲) دا نووسراوه و به‌ده‌ست‌نوس ده‌ستم که‌وتوه‌وه.

(۱۶) رۆژنامه‌ی (ژین)، ژماره (۳۴) پێنج‌شه‌مه، رێکه‌وتی ۱۹۷۱/۸/۳ (چاپ‌یکه‌وتنیکی نه‌ده‌یی
 له‌گه‌ڵ مامۆستا (شیخ محەمه‌دی خاڵ)).

* (حسبب قهره داخی) شاعیر دهریاره‌ی بزووتنه‌وه‌ی نویتخوازی له‌سهر دهستی (گۆزان) و (شیخ نووری) ده‌لتی: (نکولی له‌وه‌دا نییسه دوا‌ی حه‌زهره‌تی نالی و هاو‌رتیکانی بو ماوه‌یه‌کی درێژ شیعرێ کوردی به‌جیما له کاروانی پتگرتوو، ئه‌ویش به‌هۆی ئه‌و دهرفه‌ته‌ نا‌هه‌موارانه‌وه‌ بوو که گه‌لی کوردی پێدا رو‌یشت، به‌لام دوا‌ی دهرکه‌وتنی شیخ نووری شیخ سالح و هه‌لکه‌وتنی گۆزانی نه‌مر، شیعرێ کوردی پتگه‌ی نوێی گرته‌به‌ر. له‌م بواره‌شدا گه‌لی شاعیری تر به‌شداری پتسخستنی کاروانی شیعرێ کوردییان کردوه‌) (۱۷).

* پوژنامه‌ی (بیری نوێ) له کورته و تارتیکدا به‌ناوی (بیره‌وه‌ری شیخ نووری شیخ سالح) ده‌لتی: (شیخ نووری شیخ سالح ده‌نگیکانی نوێ و شاعیریکی پتسخه‌وتنخوازی گه‌لی کورده و خاوه‌نی ده‌ورێکی دیاره له په‌یره‌وکردنی نویتخوازی له ئه‌ده‌بی کوردا. ئه‌و شاعیره‌یه که عه‌بدوللا گۆزانی نه‌مر به‌مامۆستا و پتچکه‌شکینی داده‌نی له جوولانه‌وه‌ی شیعر و نوێکردنه‌وه‌ی شیعرێ کوردیدا) (۱۸).

* پوژنامه‌ی به‌پروا له کورته نووسینیکیدا به‌م جۆره‌ پێژ و خۆشه‌ویستی خۆی به‌رامبه‌ر به‌شیخ نووری دهرپه‌وه: (له‌ پوژی ۱۹۵۸/۱۲/۲۰ دا شاعیری پتچکه‌شکینی شیعرێ نوێی کوردی مامۆستا شیخ نووری شیخ سالح له‌ گرده‌که‌ی (سه‌یوان) بوو به‌ میوانی (مسته‌فا پاشا) و (بیکه‌س) به‌رامبه‌ر پیره‌مێرد یه‌ک به‌دوا‌ی یه‌ک شاعیران و گه‌وره‌ پی‌اوان و زانا و دانا به‌ئاواتی تاساوه‌وه‌ سهر ئه‌نینه‌وه‌ و داخ و زوو‌خوا پاش مردن و دوا‌ی مردن سهر ئه‌کا.) (۱۹).

* نه‌ژی گۆزان ده‌لتی: (ئه‌ده‌بی تازه‌ی کوردی له‌سهر دهستی شیخ نووری نه‌مردا، یه‌که‌م هه‌نگاوی ئه‌وه‌ بوو، کێشه‌ عه‌رووزیه‌کانی په‌ت کرده‌وه‌ و هه‌یجای له‌ فۆلکلۆری کوردیه‌یه‌وه‌ هه‌تیانه‌ کایه‌، ئه‌مه‌ له‌ لایه‌که‌وه‌ په‌سه‌نایه‌تییه‌ و له‌ لایه‌که‌یشه‌وه‌ خالی نییه‌ له‌ تاقیکردنه‌وه‌ی ده‌روبه‌ر) (۲۰).

(۱۷) به‌روانه: گۆژاری (کاروان)، ژماره (۴) ی کانوونی دووهم ۱۹۸۳ ل ۸۱ چاوێتکه‌وتنی له‌گه‌ڵ (حسبب قهره داخی).

(۱۸) پوژنامه‌ی بیری نوێ، ژماره (۲۲۱)، ۱۹۷۶/۱۲/۲۵ و تارتیک به‌ناوی: (بیره‌وه‌ری شیخ نووری شیخ سالح).

(۱۹) پوژنامه‌ی به‌پروا، ژماره (۱۷) ی سالی (۱) پتکه‌وتی ۱۹۶۰/۱۲/۲۴ و تارتیک به‌ناوی: (بژی یادی دووهم ساله‌ی کۆچی شاعیری پتچکه‌شکین شیخ نووری شیخ سالح ۱۸۹۶ - ۱۹۵۸).

(۲۰) گۆژاری به‌یان: ژماره (۱۷) ی نیسان و مایسی ۱۹۸۱ و تارتیک به‌ناوی (شیخ نووری شیخ سالح و چهند بیرو‌را و سه‌رنجیکێ ره‌خنه‌گرانه)، نه‌ژی گۆزان.

نمژى گۆران ۷۷ ديسان دهربارهى (شيخ نوورى) و (گۆران) پايه كى دى دهرده بړئ و ده لتي: (خوځم له ميانى شيعرى كورديدا، له بهرامبهر دهيان لوتكهى وهك خانى - مهوله وى - حاجى قادر - نالى - سالم - شيخ رها - حهمدى - نوحه مد موختار - پيره ميترد - شيخ نوورى - گۆران - بئ كهس و دلدارا نه بينم. مه يانپش له م بناره دا نه ونه ده فراوانه كه دهيان لوتكهى تازهى پتيا هه لچئ، بۆيه ده لتي: (شيخ نوورى) و (گۆران) دوو لوتكه نه زنجيره شاخپكدا روخسارى تاييه تى و كه سيه كانيان، به هيتماى تاييه تى و كه سى خوځنهر جيا ده كرتنه وه، به پتي ماوهى ميژوويى...) (۲۱).

* (كاكهى فهللاح) دهربارهى تازه كردنه وهى شيعرى كوردى دهنووستى و چهند شتيك ده ستنيشان ده كات به لاي منه وه له ده ستنيشان كردنه كهيدا نيشانى پتكاوه و تا پراديه كى زور قسه كهى جتي خوځى ده كاته وه، له بۆچونه كهيدا ده لتي: (پيتش نهم جموجوله نه ده بيه (واته جموجولى نه ده بى تازه) شيعرى كوردى له بۆتهى شيعرى كلاسيكيدا قال بوو بوو، كيتشى عهرووز و قالبى غه زهل و قه سيده و روباعيات و تاك و موعه ما و لاواندنه وه و پياهلدان و داشوزين و باهه تى ناينى و تهرجيع بهند (خه يالبازي و وشه كارى) (۲۲).

(۲۱) هه مان سه رجاوهى پيشوول ۷۳

(۲۲) راسته وهك كاكهى فهللاح بۆى چوه (كيتشى عهرووز و پياهلدان و داشوزين و باهه تى ناينى و تهرجيع بهند) سيماي شيعرى كلاسيكى بوون، به لام له مه سه لهى (خه يالبازي) و (وشه كارى) يه كه دا له گه ليدا نيم، چونكه مه سه لهى (خه يال) ره گه زيكى سه ره كى هه موو دا هيتان و خولقاندنيكه. جگه له وهش (خه يال) له بزووتنه وهى شيعرى تازه به لاوه نه تراوه و سيمايه ك نييه به هۆيه وه شيعرى كلاسيكى پئ بناسرته وه، به لكو له شيعرى تازه شدا (خه يال) ده ورتكى بالاى هه بووه له تتيكه ل كردنى به واقيع و ده وه مه مند كردنى واقيعه كه به هۆيه وه. رهنگه مه به ستي (مواله غه) = پئ لئ هه لبرين) بئ كه نه مه سيفه تتيكه زياتر له شيعرى كلاسيكيدا به دى ده كرتئ نهك (خه يالبازي). (وشه كارى) يش سيفه تتيك نييه ته نيا به سه ر شيعرى كلاسيكيدا برا بئ، چونكه وهك چۆن له لاي شاعيريكى گه وره و زمانزانى وهك (نالى) وشه كارى ده بينين، هه ر به م جۆره له لاي شاعيريكى نه مړوكه ش وشه كارى هه يه. هه ز ناكه موځنهر وا تتيگا (وشه كارى) سيفه تتيكى خراپه له شيعردا، چونكه وشه كارى سه واكردنه له گه ل گيانى وشه و توږ هه لدانه بۆ گرتنى سيه رى وشه و نه پتيه كانى. وشه كارى له لاي (نالى) زه خره ف نه بووه، كه زوبدهى شيعرى كلاسيكى كورد بيه. له شيعرى تازه شدا وشه كارى نه ركى هه موو شاعيريكى دا هينه ره. پتووسته به بينيتيكى تازه وه به دواى نه و وشه يدا به گه رتئ و ته عبير له ديدگاي نه و بكات، كه (خه يال) ليتوالياوه له تپروانين - رۆيه، بۆيه به دواى نه و وشه يدا ده گه رتئ كه پي به پري هه ست و هه لچوون و نيقاعى ناوه وه و ده روه و =

هەر بەیتێ و اتایەک و جوونەوێ یەک جۆر دەرپرین و کەرەستە ی تیکرا چوون یەک و
 زۆرتر بەقەد و بالایی یاراو تینگە یشتنی گران و بەکارهێنانی لق و پەلەکانی بەلاغە و هتد...
 سیمای یە کەگرتووی شیعی کلاسیکی بوون... بێ گومان پێشە وایانی وەک (نالی ۱۷۹۷ -
 ۱۸۵۵) و (سالام ۱۸۰۰ - ۱۸۶۶) و (مەحوی ۱۸۳۰ - ۱۹۰۴) و (کوردی
 ۱۸۰۹ - ۱۸۴۹) مامۆستایانی دیار و لیها تووی ئەو قوتابخانە کلاسیکیە دەوری
 بابان بوون و ئەرکی خۆیان بە جێ گەیاند و بنچینە ی نووسینی شیعر بەو لە هەجە یان
 بەرز کردەو. ئەدەبیش کە شیعر لەو دەمدا بەرزترین لق ی دیار و بەدەرەو ی بوو، وەک هەر
 پووالە تێکی تری ژبان، هەمیشە لە پێشکەوتن و جوولە و گۆران دایە، جا بەو پێشە کە
 ئەدەب و سەر جەم ژبانی رۆشنبیری هەر نەتەو و میللە تیک، رەنگدانەو ی باری نابووری
 و کۆمەلایەتی و سیاسیی و ئەمانەش هەمیشە لە پێشکەوتن و گۆران دان. ئەو سەر دەمە
 لا قوای شەری یە کەمی جیهان تازه نیشتبوو، دەنگی چەند دەولەتێکی گەورە کپ کرا
 بوو، زۆر پە یو هندی نێوان دەولەتان گۆرا بوو. لە رۆژە لاتێ ناوەر راستیشدا راپەڕینی
 تازه ی نەتەوایەتی تورکەکان و باری ئەدەبی سەر دەمیان لە ژێر زەبری رۆژئاوا دا لە
 شە پۆلدا نا بوو، باری سیاسی و کۆمەلایەتی ئەم سەر دەمە ی کوردیش، لە سایە ی
 راپەڕینەکانی شیخ مەحمود و نا کۆکیەکانی نێوان ئینگلیزەکان و تورکەکان و سیاسەتی
 بەناو بۆ ئازادی و سەر یە خۆیی و بەناوەرۆک بۆ دەست بە سەردا گرتن و چەوساندنەو
 لەلایەن داگیرکەرە ئینگلیزەکانەو. بەلێ لە گەرمە ی ئەو دازو بارە تازانە دا رۆشنبیرە
 هونەر مەندەکانی ئەو سەر دەمە ی کورد لە کوردستانی عێراقدا، کە هەر یەکیان لە راست
 خۆیەو خاوەن سەر مایە یەکی ئەدەبی پتەو بوو، تاسە و تامە زۆی بەهرە و سەلیقە و چێژی
 هونەرییان بەو چەشنە شیعرە کلاسیکیانە نەدەشکا و بە دل تینووی شێو و ناوەرۆکیکی
 سەر دەم بوون، تا ئەو بوو وەک حەوتەوانە یەک چەند شاعیرێکی بەهرە دار لە سەر ئەو
 پێبازی سەر دەمە یەک کەوتن لە پێگای:

=تێروانینەکانی بیت. وشە یەک بێ پر بێ لە (ئیمما) و ناھەنگ و سەر لە نوێ بیتە قییتەو بەرووی
 وشە دراوستیکانی خۆی. یەکیک لە ئەرکەکانی داھێنەر چ سەر بە پێبازی کلاسیکی بیت، چ سەر
 بە پێبازیکی تر بیت، تازه کردنەو ی زمانی نەتەو یە، تەنیا شاعیری زمانزان و بە توانست و دەسلالت
 دەتوانی یاری بە وشە بکات. شاعیری کۆلەوار و داماو ی دەستی وشە ناتوانی زەفەر بەوشە بیات بۆ
 تێروانینەکانی خۆی وشە ی گونجاو لەهێژێرێ. ئەوانەش کە بەزۆر خۆیان بە سەر شیعر دا ساغ کردووەو
 سەوا لەگەل تۆکیلی وشە دەکەن، بۆیە شیعرەکانیان زوو دەمرن و ناتوانن خۆیان بە پێتو رابگرن.

۱- زانین و ههزم کردنی ته‌واوی به‌ره‌می کلاسیکی پیش‌خویان.

۲- زانینی زمانی فارسی و به‌تاییه‌تی بۆ‌ئه‌وه‌نگاوه‌ زمانه‌ تورکی، که‌وته‌ سه‌ر‌ئه‌و خولیا‌یه‌ی که‌ بێن‌ بنێن‌ به‌سه‌ر‌چاوه‌ی ئه‌ده‌بی سه‌رده‌می تورکه‌کانه‌وه‌، ئینجا هه‌ر‌ شاعیرێ، به‌پیتی به‌هره‌ و توانا و باری ژبانی خۆی و پله‌ی پۆشن‌بیری و ناماده‌بوونی که‌وته‌ به‌ره‌م‌ داهێنان. له‌و سه‌رده‌مه‌دا (هه‌نگاوی یه‌که‌م له‌و باره‌یه‌وه‌ لاسایی کردنه‌وه‌ی شیعری نوێی تورکی بوو) (۲۳) شیخ‌ نووری کوری شیخ‌ صالح‌-یش، له‌به‌رنه‌وه‌ی به‌ته‌مه‌ن له‌ (گۆران) گه‌وره‌تر و له‌گه‌ڵ باری ژبانی پۆژنامه‌گه‌ری ئه‌و پۆژگا‌ره‌ی کوردیشدا په‌یوه‌ندی راسته‌وخۆ و له‌باری به‌پۆژنامه‌وه‌ هه‌بوو، به‌ره‌مه‌کانی زۆرتر بلاو کرده‌وه‌ و ئاوه‌وه‌ا ئه‌ده‌بییه‌که‌یشی سازگارتر بوو، بۆیه‌ له‌و سه‌رده‌مه‌دا هه‌نگاوی یه‌که‌می گۆرین و به‌ره‌و پێشه‌وه‌ چون‌ به‌ره‌و شیعری تورکه‌کان زیاتر به‌کنه‌ و ته‌قه‌لای ئه‌ده‌بی شیخ‌ نووری ده‌درێته‌وه‌ قه‌ڵه‌م و ئه‌و ده‌رکه‌وتووتر ده‌بینرا له‌ هه‌وته‌وانه‌که‌.

هه‌ر‌ چۆنیک‌ بێت، ئه‌و ده‌سته‌ لاه‌ به‌هره‌داره‌ توانیسیان له‌ ژێر‌ زه‌بری شیعری نوێی تورکی‌دا چهند‌ گۆژمی‌ک‌ خۆینی تازه‌کردنه‌وه‌ له‌ رووی کێش و ده‌رپین و واتا و هه‌ست و بیر و وشه‌ی کوردیی‌وه‌ به‌ده‌ماره‌ ساردوسپه‌کانی شیعری کوردیی بیه‌خشن و گه‌رمایی جووله‌ و داهێنان و گۆران و پێشکه‌وتنی بده‌نی. (۲۴).

* مامۆستا (مه‌مه‌د‌ په‌سوول‌ هاوار) له‌ کتییی (پیره‌مێردی نه‌مر)‌دا ده‌رباره‌ی (شیخ‌ نووری شیخ‌ صالح‌) رای‌ خۆی به‌م‌ جوژه‌ ده‌رپه‌وه‌ و ده‌لی: (شیخ‌ نووری شیخ‌ صالح‌ به‌یه‌ک‌یک‌ له‌ پێشه‌وا‌ی بوژه‌کانی پۆمانتیکی کورد‌ نه‌رمێردی که‌ به‌هۆی هه‌لبه‌سته‌کانیه‌وه‌ چ له‌ ناوه‌روک‌ و چ له‌ شێوه‌دا شۆرش‌یتکی ناوه‌ته‌وه‌ و ده‌رگایه‌کی تاییه‌تی کردۆته‌وه‌ بۆ بوژانی ئه‌و سه‌رده‌مه‌). (۲۵)

* له‌ کتییی (باخچه‌ی شاعیران) ده‌رباره‌ی شیخ‌ نووری نووسیویانه‌: (شیخ‌ نووری به‌یه‌ک‌یک‌ له‌ بوژه‌ پێشکه‌وتووه‌ تازه‌که‌ره‌وه‌کان (مجدد) له‌ ئه‌ده‌بی کوردیدا نه‌رمێردی و خاوه‌نی قوتابخانه‌ی هه‌لبه‌سته‌ستی نوویه‌و ئه‌و پێگه‌یه‌ی ئه‌م‌ شکاندی، ته‌نانه‌ت‌ گۆران و

(۲۳) ئه‌م‌ رایه‌، رای‌ مامۆستا (په‌فیق‌ حیلمی)‌یه‌و له‌ شوێنی خۆیدا موناقه‌ش‌هم‌ کردووه‌.

(۲۴) به‌روانه‌ کتییی: کاروانی شیعری نوێی کوردی، کاکه‌ی فەللاح، به‌رگی یه‌که‌م، چاپخانه‌ی کۆری زانیاری کورد، به‌غدا ۱۹۷۸، ل ۲۷-۲۸-۲۹

(۲۵) پیره‌مێردی نه‌مر: نووسینی مه‌مه‌د‌ په‌سوول‌ (هاوار)، چاپخانه‌ی (العانی)، به‌غدا، ۱۹۷۰ ل ۴۱ په‌راویزه‌که‌ی.

هه‌موو بوژێه لاوه‌کانی تر له‌سه‌ری نه‌پۆن... (٢٦) ئینجا له‌ شوێنێکی دیکه‌دا ده‌لتین: (گۆزان به‌شوین پێنووسی شیخ نووریدا روژێستوو نه‌و قوتابخانه‌ی هه‌لبه‌ستی نوێی له‌ وێژه‌ی کوردیدا دامه‌زراند، هه‌لبه‌ستی تازه‌ی کرده‌ باو. ئهم پهره‌ی پێ دا و گه‌شه‌ی پێ کرد. له‌ هه‌موو روویکه‌وه‌ قاپی هه‌لبه‌ستی نوێی له‌ وێژه‌ی کوردی کرده‌وه‌ و هانی بوژێه لاوه‌کانی دا که‌ په‌یره‌وی بگهن. که‌واته‌ نه‌توانین بلتین که‌ وێژه‌ی کوردی بۆ یه‌که‌م جار قه‌رزاری شیخ نووری و دوا‌ی نه‌و هی گۆزانه‌ که‌ شیوه‌ی هه‌لبه‌ستی نوێی پێ به‌خشی) (٢٧).

* مامۆستا ره‌مزی مه‌لامارف ده‌رباره‌ی شیخ نووری ده‌لت:

ئه‌ی خۆشه‌ویستی قه‌ومی جه‌فاکێشی ده‌س به‌سه‌ر
وه‌ی نووری چاوی کوردی سیاپوژی ده‌ریه‌ده‌ر
ئه‌ی بولبولی به‌شه‌وه‌که‌تی باخی سوخه‌ن وه‌ری
وه‌ی گولبونی به‌زینه‌تی گولزاری زێب و فه‌ر
ئه‌ی شاعیری به‌قودره‌تی مه‌یدانی نه‌زم و نه‌سر
وه‌ی کاتبی به‌هه‌یسه‌تی سه‌رکۆرسی هونه‌ر (٢٨)

* مامۆستا (عه‌لاه‌ددین سه‌جادی) دیسانه‌وه‌ ده‌رباره‌ی (شیخ نووری) ده‌لت: (شیخ نووری کورێ شیخ سال‌حی کورێ شیخ غه‌نی-یه، له‌ شاری سلێمانی هاتۆته‌ دنیاوه‌، نه‌توانی بوتری، نه‌و پێبازی تازه‌ی هه‌ینایه‌ ناو نه‌ده‌بی زمانێ کوردی-یه‌وه‌، فیکری به‌رز و ورد بوو، زه‌ینێکی قوولی بووه‌، ئێمه‌ کارمان به‌وه‌وه‌ نیه‌یه‌ که‌ چه‌وسانه‌وه‌ی رۆژگار نه‌یه‌یتستوه‌ له‌سه‌ر هۆنه‌ری - وه‌کو هۆنه‌ره‌کانی تر - بڕوا. مه‌به‌سته‌که‌ی ئێمه‌ نه‌وه‌یه‌ که‌ به‌ره‌می شیخ نووری له‌ناو ده‌قی نه‌ده‌بی هۆنراوه‌ی کوردیدا شوێنێک لهم سه‌رده‌مه‌ بۆ خۆی ته‌رخان نه‌کا) دیسانه‌وه‌ ده‌لت: (لهم سه‌رده‌مه‌ی دوا‌یه‌دا له‌ناو هۆنه‌رانی کورددا پێبازیکی تازه‌ی په‌یدا کردبوو که‌ پێبازیکی نوێ بوو، نوێ بوو له‌ بیه‌ر و نه‌ندێشه‌دا، له‌ کێش و سه‌روادا، نه‌مانه‌ بوون به‌قوتابی قوتابخانه‌یه‌ک که‌ ئهم قوتابخانه‌یه‌ شوێنێکی خسته‌ ناو

(٢٦) باخچه‌ی شاعیران، عه‌بدولعه‌زیم ماوه‌تی، عه‌بدولقادر سال‌ح، چاپخانه‌ی ژین، سلێمانی سالی ١٩٧٠ ل ١٠١.

(٢٧) هه‌مان سه‌رچاوه‌ی پێشوو ل ١٠٤.

(٢٨) رۆژنامه‌ی (ژین) ژماره‌ (٥٦) ی سالی (١٥)، (١٧) ی کانوونی یه‌که‌م ١٩٤١، بۆ هه‌وار و چه‌سه‌ب حاڵی شیخ نووری، محممه‌د ره‌مزی.

گیتی ئەدەبى كوردییەو، یەككەك لەو قوتابییه زیرەكانە شیخ نووری خاوەنى پارچەى خوتراو بوو، (٢٩) بەلكو پیتشەنگى ئەو كاروانە بوو) پاشان لەسەر قسەكانى بەردەوام دەبن و دەلتى: (جا ئەم گۆزانە كە شیخ نوورى هینایە ناووە، ئایا هەر لە پۆتەى دلتى خویا قالى كوردیتەو؟ یا بۆنى هەناسەى «نامق كمال» و «توفیق فیکرەت»ى (٣٠) كوردی؟ ئەو توانى پیتازتیکى نوێ لەناو ئەدەبى كوردیدا دیارى بکات).

* (د. مەرف خەزەندار) یەش دەربارەى شیخ نوورى بەو جوړە راي خۆى دەریپووە: (لە پهلەى دووهمدا ئەوەكو تەنیا ناوەرۆك، بەلكو روخسارىش گۆزانى بەسەردا هاتووە، بەتایبەتى زمانى شیعر. شیعرەكانى ئەوێ لاوى ئەم ماوێه گۆزان و بیتكەس و دلدار و شیخ نوورى شیخ سالت و هى تر نمونەى شیعرى ئەم سەردەمەن لەگۆزانى ئەدەبى كوردى) (٣١).

لە بارەى ماوێ رۆمانتیکیش راي وایە: (پێرەوى رۆمانتیکى لە پاش جەنگى جیهانى یەكەم لەئێژ تەنسیرى رۆمانتیکى ئەوروپا و لە پتێ رۆمانتیکەكانى توركەو لە ئەدەبى كوردیدا پەیدا بوو، لە ناوەرەستى چلەكان تا سەرەتای شەستەكان توانى لە قالبدا تا رادەیهك بەین و خۆى بگرت. دامەزرتەرانى ئەم پێرەو شاعیرە ناودارەكانى وەكو پیرەمێرد و بیتكەس و گۆزان و سەلام و نوورى شیخ سالت و دلدار و هى تریون. بەلام لە بەرھەمى ئەمانە رۆمانتیزم وەكو مەبەستىك بوو لە مەبەستەكانى شیعریان و ھەموو بەرھەمیانى داگیر نەكردبوو) (٣٢).

* مامۆستا (كامەران موكرى) دەربارەى نوێكردنەوێكى شیخ نوورى نووسیویە: (بەلای منەو مامۆستا شیخ نوورى شیخ سالت مامۆستای ماوێ گۆزانەوێه (فترة الانتقال) لە ھۆنراوێ كوردیدا، لە كۆنەو بۆ نوێ... وە كە ئەلیم نوێ، یان كات و سەرەتای دەرکەوتنى ھۆنراوێ (نوێ) مەرامم دەورو بەرى كۆتایی شەرى جیھانگیری یەكەمە. لە كاتێكدا كە ھۆنراوێ كوردى لە كۆتێ (شێو و ھەستى كۆنا) بوو، ئەو و مامۆستا گۆزان شۆرشىكی قوولیيان لە ھۆنراوێ كوردیدا بەریا كرد. ئەگەرچى زۆر كەسیش ئەم شۆرشە بەلاو

(٢٩) مەبەستى ئەو شیعرەى كە بۆ كۆچى دواى شیخ مەحمودى نەمرى وتووە.

(٣٠) بروانە دەقەكانى ئەدەبى كوردى، عەلاتەددین سەجادی، لە چاپكراوەكانى كۆپى زانیاری كورد،

چاپخانەى كۆپى زانیاری كورد، ١٩٧٨، بەغدا ١٠٥-١٠٦-١٠٧-١٠٨

(٣١) بروانە: د. مەرف خەزەندار، لە بابەت میتووى ئەدەبى كوردى تازەو، مۆسكۆ، ١٩٦٧ (بەزمانى

رووسى). خۆى بۆى كردم بەكوردى. ٩٦

(٣٢) ھەمان سەرچاوەى پیتشو ١٤٧

(یاخیب و نیتکی ناپهوا بو) دهریاره‌ی هۆنراوه‌ی کوردی، به‌لام له ئەنجاما به‌تایبه‌تی لهم سالانه‌ی دوایدا دهرکهوت که شۆرشیک بوو پر به‌پری (واقع و پیتیستی) له‌گه‌ڵ هه‌موو که‌موکوپیه‌کیشا. (٣٣) پاشان ده‌لتی: (به‌لتی مامۆستا شیخ نووری شۆرشیکه‌ی گه‌وره‌ی به‌ریا کرد یان به‌وردی بلتین سه‌رکرده‌یه‌تی شۆرشیکه‌ی ئەده‌بی کرد له‌گه‌ڵ مامۆستا گۆران و نووسه‌ر و شاعیره‌ نوێ که‌ره‌وه‌کانی ترا... (٣٤).

* مامۆستا (١. ب. هه‌وری) دهریاره‌ی شیخ نووری ده‌لتی: (جاری له‌ پێش هه‌موو شتیکدا ره‌وشت و خوو هه‌لسان و رابواردنی له‌ ژياندا به‌قه‌ده‌ به‌رزى شيعره‌کانی جوان و به‌رز و بێ له‌که‌ و په‌له‌ بووه. هه‌رگیز خۆی به‌هۆنراوه‌کانیه‌وه‌ هه‌ڵ نه‌کیشاهه‌ و بۆ سوودی تایبه‌تی خۆی و ناوبانگ ب‌لا‌بوونه‌وه‌ به‌کاری نه‌هێناون. ریا و دوو پرووی لێ نه‌بێنراوه، بۆ پاره و ده‌سکه‌وت فرمانی ناپه‌واى نه‌کردووه‌ و گوشتار و هۆنراوه‌ی نه‌وتووه، ئەو هه‌ر له‌به‌ر شيعر شيعری وتووه. له‌سه‌ر هیتلیکی راست له‌ خۆشی و ناخۆشی و بوون و نه‌بوون و هات و نه‌هاتدا و، له‌ ته‌نگانه‌ و فه‌ره‌حیدا، له‌ تاریکی و پرووناکیدا هه‌ر له‌گه‌ڵ میلله‌تی کوردا بووه، به‌گریانیان گریاهه‌ و به‌خۆشییان پێکه‌نیوه‌ و، هه‌وینی مه‌ینی شيعری شیخ نووری به‌ره‌وه‌ندى نه‌ته‌وه‌ی کورد بووه، بۆیه هه‌موو هۆنراوه‌کانی له‌ هه‌ر بابه‌تیکه‌وه‌ بیت به‌رامبه‌ر به‌کورد له‌ سۆزیکى دلسۆزانه‌ به‌دوور نییه‌ و خۆی و نیشان ئەدات که غه‌مخواری نه‌ته‌وه‌که‌ی خۆیه‌تی. شیخ نووری یه‌کیکه‌ له‌و هۆنهرانه‌ی که به‌ردی بنچینه‌ی گۆرانی هۆنراوه‌ی کوردییان داناوه‌ به‌ره‌و پێش پالیا‌ن پێوه‌ ناوه، به‌هۆنراوه‌ له‌ دهر‌واژه‌ی هه‌موو گۆشه‌یه‌کی ژيانى داوه، به‌رامبه‌ر به‌ئازادی ئافره‌ت بیرو‌رای سه‌ره‌ستانه‌ی زۆر به‌رز و باش نیشان داوه، هه‌رچه‌نده‌ هۆنراوه‌کانی شیخ نووری چاپ نه‌کراوه‌ له‌گه‌ڵ ئەوه‌شدا، چونکه به‌راستی شيعرن و خۆشی پیاویکی په‌وشت و خوو به‌رز بووه، به‌ره‌نگێک ب‌لا‌بوونه‌ته‌وه‌ مه‌گه‌ر به‌ده‌گه‌من نه‌گینا خۆتنده‌وار نییه‌ شيعری ئەوی له‌به‌ر نه‌بیت، که ئەمه‌ش جوانترین گرنگترین به‌لگه‌یه‌ بۆ ئەمانه‌ی له‌ پێشه‌وه‌ وتمان له‌ باب‌ه‌ت شتێخ نووری-یه‌وه‌ (٣٥).

(٣٣) به‌روانه: هۆنراوه‌ی نووری شیخ سالح، چاپخانه‌ی کامه‌ران، ١٩٥٨، سلێمانی، پێشه‌کیه‌که‌ی له‌ نووسینی کامه‌ران موکری ل ٣.

(٣٤) هه‌مان سه‌رچاوه‌ی پێش‌و ل ٤

(٣٥) به‌روانه: پۆژنامه‌ی (ژین) ی ژماره‌ (٣) ی سالی (١). پۆژی پێنج شه‌مه‌، رێکه‌وتی ١٢/٢٨، ١٩٧٠، ١. ب. هه‌وری.

(*) تێبینی: زۆر نووسینی تر هه‌ن دهریاره‌ی شیخ نووری نووسراون، به‌لام یان زانیاری نوێیان تێیدا نه‌بوو، یان ته‌نیا ئاماژه‌ن بۆیه‌ پشتگوێم خست، ئێمه‌ش دیارترینی ئەو نووسینه‌مان وه‌رگرتووه‌.

شعره وەرگیره راوه‌کان

مه‌قبره^(۱)

شیعری: عەبدولحەق حامید^(۲)

ه‌وار من چیبیکەم، نه جی ما، نه یار
 هەر دڵ مایه‌وه، پێ دهرد و ئازار
 ئیستا لێره بوو، له ده‌ستم به‌ربوو
 له نه‌زه‌له‌وه، هات بۆ نه‌به‌د چوو
 پ‌ریشتم نه‌وم، جی ه‌یشت له خاكا
 له گۆری تاریک، ته‌نگ و غه‌مناكا
 له‌و نه‌نیسه‌ی دڵ، ئاساری نه‌ما
 له (به‌یرووت) غه‌یری، مه‌زاری نه‌ما
 كو‌تی بۆ بگه‌رێتم، نه‌و د‌ل‌ر‌وبایه
 له ك‌ئ‌ی ب‌پ‌رسم، نه‌و ب‌ئ‌ی نه‌وایه
 ناخۆ پ‌ر‌وحی وا، به‌ كام هه‌رده‌وه
 وا منی خسته، ئیش و ده‌رده‌وه
 نه‌ل‌ئ‌ین واز ب‌ئ‌ینه، له‌و ئاشنایه^(۳)
 پ‌ر‌ویشت و ج‌ئ‌یگای داری به‌قایه

(۱) (مه‌قبره‌ی مه‌شه‌ووری شاعیری تورکی به‌ناوبانگ (عەبدولحەق حامید) که به (۳۶) زوبان تهرجهمه کراوه، منیش به‌عزێکم ده‌ست که‌وت که (عه‌ره‌ب فه‌همی) به‌عه‌ره‌بی به‌ نه‌ثر تهرجهمه‌ی کردووه و به‌گۆردی و به‌نه‌زم تهرجهمه‌م کرد - شیخ نووری شیخ س‌ال‌ح -.

(۲) عەبدولحەق حامید: (۱۸۵۳-۱۹۳۷) له‌ نه‌سته‌مه‌بو‌ول له‌ دایک بووه و هەر له‌و‌ئ‌یش کۆچی دوا‌ی‌ک‌ردووه. شاعیر و نووسه‌ر و سیاسیی تورکی ناوداره، له‌ بنه‌مه‌اله‌یه‌کی ناوداری زانست و نه‌ده‌به. شیعره‌کانی پ‌ر‌ۆمانتیک‌یانه و شێوه‌ی تازه‌ی وه‌رگرتووه. یه‌ک‌ئ‌یکه له‌و شاعیرانه‌ی که به‌شدار‌ییان له‌ تازه‌ کردنه‌وه‌ی نه‌ده‌بی تورکیدا کردووه. به‌ناوبانگه‌ترین شیعری نه‌و ماته‌منامه‌ پ‌ر‌ۆمانتیک‌یانه‌یه‌ که به‌ناوی «مه‌قبره» بۆ فائمه‌ی خ‌ئ‌یزانی وتووه. نه‌م به‌ره‌مه‌ له‌ ماته‌منامه‌ گ‌رن‌گه‌کانی نه‌ده‌بی جیهانیی ده‌ژم‌ئ‌ێ‌رد‌ئ‌ی. به‌ره‌مه‌ی «مه‌قبره = مقبر» له‌لایه‌ن فه‌همی عه‌ره‌ب ئا‌غ‌ا‌وه له‌ تورکییه‌وه گ‌ز‌ر‌پ‌ویه‌تییه‌ سه‌ر عه‌ره‌بی و له‌ به‌غدا له‌ سا‌لی ۱۹۵۳ دا ب‌لا‌و‌ک‌را‌وه‌ته‌وه.

(۳) پ‌ئ‌ۆسته له‌کاتی خ‌و‌ئ‌ئ‌ند‌ه‌وه‌ دا‌ن به (ئاشنا) دا‌ ب‌ئ‌ئ‌ی، نه‌گ‌ئ‌نا له‌نگ ده‌ب‌ئ‌.

نه مه راستییه که، له خه یال جیایه
 چاو چۆن ببینی، نه م ماجه رایه
 له پر وا گۆږا، وه زع و نه حوالم
 ته حه مول ناکا، فکر و خه یالم
 شتیک نه بینم، له مه زار نه چی
 که ورد نه روانم، هر له یار نه چی
 شه وانم نه روا، به نازار و غم
 رۆژان زیاد نه کا، سه رمایه ی ماتم
 له زوریه ی خه فته، زۆری مه لالم
 وا دیاره زوو بی، رۆژی زه والسم

فاتمه! له مه زار، سه ری دهر بیتنه
 پهنگی جارانت، توژی بنوینه
 لیم مه شاره وه، که وه هری پازت
 رۆح چاوه روانه، بو غه مزه و نازت
 وهک غونچه ی به هار، وهره پیکه نین
 تیمار که نیش و نازاری برین
 پیکه نین تیکه ل، نیو نیگای چاو که
 ناخسری ژیانم، به وه ته واو که
 یاران! نه م جییه، ناشی مه قبه ر بی
 ناشی نه م چاله، یانه ی دولبه ر بی
 یا بو ته جره به، یا بو حیلله یه
 نه خیر بو مه رگی من وه سیله یه
 پروانن که چۆن، به بایه کی سه رد
 نه و پرومه ته ی بوو، به کاره بای زه رد
 له به ختی په شم، هه زار له عنته بی
 پیشه م تا مه حشهر، نا هو حه سه رته بی

خودا موعيزهت، بۆ من عه يان که
به گه وره يی خۆت، من نيمتيحان که
ببينم هه لبي، نهو مانگه له خاک
له خاک سهر ده رکا، شوعله ي نووري پاک
مه بهس له ژيان، چيه به يان که
دواړۆي نينسان بۆ من عه يان که
يا فکرم بۆ لای پۆحي بنيــره
يا پۆحي منيش، به خاک بسپــيره
خه م دلی گرتم، له دهس چو و چاره
له وه تهـن دوور و زار و ناوـاره
له م غـوريه تهـدا، به نا لا مه وه
به نامالي نهو، هه روا مامه وه
له نوفـم نهو مه ه، روخساره پۆي
پوه و تاريکی و، ناوـاره پۆي
پوويم دی به لام، وهک زولـمهت پاره
مه تلـه عی فه جری، بوو به ستاره
پوويم دی له ناو، مه وجـه ی تـورا با
گه رام زۆر گه رام، له ناو کـيتـابا
وه کو خـه واته، بهرچاوم له دوور
ناتوانم بلـيـم، گۆزی پـه له نوور
نـم سفره چـيه، له حـيسـابـايه
نـه رقـام بۆي له ناو، نـينـقيـلا بـايه
هـيـچـه و خـاوهـنی، وجـووده يا خـۆ
قـهـر يـکه له ناو (اضطراب) بـايـه

هەر بیدیا یه، سپی یا سیاه
جوان و ناشیرین، لپی نه کرد ئیکراه

مه یلی سه یران و سه حرای نه ما بوو
 ناره زووی دهشت و چپای نه ما بوو
 رتېواری پټگای، شاری عهده م بوو
 خولپای نه مانی، لا خا تر جه م بوو
 هیلاک بوو له ناو، په نجه ی وهره مدا
 له لای من دایم، خه نده ی له ده مدا
 ساتیکې دووریم، له سوحبه تی نه و
 زوخاوی دل بوو، له حسره تی نه و
 فیراقی نه وم، نه بوو ته نه ممول
 که چی تا نه بهد، کردم ته حه ممول
 مایه وه گیانم، به عیله ته وه
 زه بوون و زامار، به حسره ته وه
 نه یزانی چونه، عه زابی قه برم
 بیدیا یه حال م، له جه ننه ته وه
 یاری بوو به بی، دوژمن و ره قیب
 بو نازاری دل، دهرمان و ته بیب
 هدرچهند نه ما وه، عیلاجم لای نه و
 به لام تا نه مرم، نیحتیاجم به و
 بوچ وا نه نیژری، لیره غه ربیان؟
 غه ربیان نه بی، وا بی نه سیبیان؟
 کاشکی پټش نه و بوو مایه به خاک
 نه مدیا یه بنوی، له خا کا غه مناک
 تا نه هات رهنگی، زرد وهک کاره با
 نه دره وشایه وه، وهک رږژ له سه ما
 به دایم ژبانی پر له خه ته ر بوو
 شه و رږژ، دلی پر له که دهر بوو
 نازاری دله ی، زار و زامــــاری

لئى ئەشاردەمەۋە، بە خەندەي زارى
 لە پروي عالەما، دايم شادان بوو
 ۋەكى ترچاۋى، كەيلى گريان بوو
 نەك بۆ من بېتى، بەدەردى كارى
 سكالام نەبىست، لە دەست نازارى
 بەم حالەي دلم، مات و مەرزوون بوو
 بەم ۋەزغەي پۆحم، زار و مەفتوون بوو
 مەقبەر دوا پۆژى، ھەموو ئىنسانە
 نەمەش نەسرارى، زاتى يەزدانە
 بىھوئى مەيلى، خەو كا نوورى پاك
 ئەبىا ئەيخاتە، دووتوئى نەختى خاك
 ئەمە راستىيەكى، خوش و ھەزىنە
 شتىكى راستى پەر لە يەقىنە
 بەدبەخت و مەسعوود، كە دانراۋە
 ئەۋەيە بە تۆ، پەوا بىنراۋە
 ئەۋ نەختە خۆلەي، سەر ئەۋ مەزارە
 لەگەل يىدەنگى، شەوگار كە يارە
 بىتوتىپەر بىم، بە لايا جارى
 فرمىسكى خوتىنم، لەچاۋ ئەبارى
 بۆ تەسلەلەي دل، لە دەرد و ھىجران
 چارەيە نىيە بە غەيرى گريان
 كە لەۋ سەر قەبرەي، ئەگەر پىمەۋە
 لام وايە لەگەل، ئەۋا دىمەۋە
 ھەر گەيمە مالى، كىتەب دائەنەيم
 ھەيوان و ژوورى، لە دوا ئەگەر پىم
 لە تاۋ مەرگى ئەۋ، بىر و خەيالەم
 ئەگرى و نامىنى، عەقل و كەمالەم

جیهانم له بهر، چاو ویران نه بڼی
 گورستان له لام، ناوهدان نه بڼی
 خـودا بمکوژی، له دواى نه و یاره
 زینده گسیم له لا، وهک ژه هری ماره
 دات به سر شاغا، که ولى موسیبه ت
 لیت کردمه دوژمن، خوشی و مه سه پرته
 تو مه خلوقی خوت، دیاره خوش ناوی
 نه گینا دونیا، چیه به تاوی
 ویتل و سرگردان، به شارانه وه
 زار و ناتسه وان، به ههردانه وه
 وهک مه جنوون چوئل و پیام گرت بهر
 به لام نایبینم، تا روژی مه حشر
 دیاره نه مانه، بڼی ئیحتیماله
 دلته ی پر زوخاو، دوور له مه جاله
 موسته قبل هه رچند، مه جهروله نه ما
 ویجدان بو به قا، هه ر ئیما نه کا
 نه ماوه هه رچند، وهک جارن حالى
 به لام نه زانم، نیییه زه والی
 دونیا تا ئاخر، بو کهس نه ماوه
 هیشتا شتی واش، قهت پرووی نه داوه
 بپروانه گه ردوون، روچی په وانم
 نایه لى بزیم، دهردی گــــرانم
 مه پرسن چیه، تم دهرد و ئاهه
 بپرسن کییه، نهو بیتگونه هه
 هه تیویى نسیب، کردبوو یه زدان
 مه حرووم له باوک و دایکی بڼی تاوان

عومری له دهوړی، بیست و شەشا بوو
 منالی مەرگی، له باوه‌شا بوو
 پوځی و هه‌تیوی، جی هیشت به سەرما
 بهرگی ماته‌می، زوو کرد به بهرما
 نه‌گه‌پیم له دووی، بڼ تین، بڼ هیوا
 وه‌ک سیبه‌ری دواي، پوژ که بڼ ئاوا
 مه‌جهوول نه‌میتنی، نه‌تیجه‌یی کار
 یا خه‌وه یا خود، خه‌یالی بیدار
 له تاریکی‌دا، بڼ یار و هه‌م‌ده‌م
 یاریش به‌ئه‌غیار، نه‌مداته قه‌له‌م
 بۆ به‌م باره‌وه، خۆم گران سەر که‌م؟
 به‌م حه‌قیقه‌ته، بۆچی باوه‌پ که‌م؟
 که‌ من بزاتم، نه‌مه مه‌حاله
 بۆچی من بگرم، له ده‌س نه‌م حاله؟
 به‌ده‌رد و خه‌فت، هه‌تا قیامه‌ت
 نه‌م‌رم به‌نازار، نه‌که‌م قه‌ناعه‌ت
 بڼ‌تو تا مه‌حشر، شیوه‌ن بڼ کارم
 نایه به‌دلم‌ا، ئیش و نازارم
 پرسیم له سرپی، (لاهووت) و (ناسووت) (*)
 جوابیتکم نه‌بیست، به غه‌یری سکوت
 نه‌بڼ سرپی بڼ، له جومله‌ی نه‌سرار
 مه‌عنا نامیتنی گه‌ر بکړی ته‌کرار
 یار په‌ب چیه‌ نه‌م، ته‌خت و تابووته
 وا عه‌قل تیا یا، مات و مه‌به‌ووته

(*) له شوێنێکی دیکه‌ی نه‌م کتێبه‌دا باسی (لاهووت) و (ناسووت)‌م کردووه، به‌پێویستم نه‌زانی
 دووباره‌ی بکه‌مه‌وه.

لای کئی ره‌وایه له‌شی وا نازدار
 (ژنئی) کفنی کا و بینتته مه‌زار
 مردن چیه؟ کئی بۆم ته‌عبیری کا
 مه‌گه‌ر هه‌ر مه‌رگی، یار ته‌فسیری کا
 ئیسک و پروسکی، له‌شی تیک هاری
 زه‌هری دوو‌پشکه و ده‌رد نه‌کا کاری
 نه‌مه له‌رۆحم، چۆن ته‌نسیر نا‌کا؟
 نه‌مه ئیعتیقاد، چۆن ته‌غیر نا‌کا؟
 نه‌گه‌ر له‌مانه، سه‌رسو‌ر نه‌مایه
 ئینسان نه‌بوا‌یه، چی بک‌ردایه؟
 (فاتمه) بۆ له‌من، مالتا‌وایی کرد
 منی وا تووشی، بئی نه‌وایی ک‌رد
 به‌م‌ردن، به‌ژین، یان به‌گیان کیشان
 رازی بووم نه‌وه‌ک، به‌ده‌ردی هیجران
 تو‌گولتی من بووی، به‌بئی درک و خار
 ژینتکی خو‌شم، هه‌بوو بئی نازار
 لام وابوو دونیا، هه‌ر درک و خار
 ته‌نیا هه‌ر بۆ من وه‌ک چه‌مه‌نزاره
 یار‌ه‌بی نه‌مرت، لای من شیرینه
 نه‌تبیس‌ت نه‌و هه‌موو، نا‌هو نه‌نینه؟
 چ بوو نه‌و ساردی، پئی و له‌ش و ده‌ستی؟
 چ بوو رووخاندی، ته‌لاری هه‌ستی
 نه‌ی م‌ردن تو‌بو، نه‌م داوه‌ت دانا
 وازت بێنا‌یه، چیت لێ نه‌قه‌وما؟
 نه‌ی مه‌رگ نه‌م خه‌ستی، به‌بئی شیفایه
 نه‌ نه‌م‌رد گه‌ر تو، وازت بێنا‌یه

نه و نه ستیره یه ت، بهر ښکته کسان
 نابینر ټټه وه، تا ناخر زه مان
 له ناو نه ستیران، کز و کوژاوه
 نادره وشیتته وه، نووری نه ماوه
 نه گهر ناسمان بیت و بیرو وختنم
 نایه ته خوار بیت، نه ختی بیبینم
 به چا و بیبینم، نه زانم خه وه
 دهس له ملی کم، خه یالی نه وه
 روژی ته بهی من، بو ناوا نه بیت؟
 بو نوور له مالم، ته وه لالا نه بیت؟
 له هیجرانایه، چاره و نه جاتم
 یار بهی هه مووی، خه بیت حه یاتم
 بنچینه ی خوشیم، کهوا ویران بیت
 هیچ نه بیت خه میس، با بیت پایان بیت
 له خه خوار دنا، بدهی سه باتم
 پیشه م نالین بیت، تاروژی^(۴) مه ماتم
 برینی جهرگم، ههر بکولیتته وه
 هه موو روژ زامی، تازه بیتته وه
 نالم بیت به دهس، نیش و نیشته وه
 نه سره وم ساتی، به دهه نیشته وه
 له گه لاما ژیانی، وها برده سره
 دهر د و نازاری، دونیای گرتنه بهر
 جهننه تی نه دی، به هه ردو و چاوان
 چونکه هیچ نه بیرو، گونا هو تاوان

(۴) (روژ) و اتا (روژ). نه مهش له هندی له هجه ی زمانی کور دیدا هیه، له لای خوشماندا ههر
 روژ شته وه، نه مړ، نیوه روژ.

له (پیری) زادهی، گه وره ماله بوو
 خانه دانتيکی، پيټنج سهد ساله بوو
 پاشماوهی هزار، فه سلی خه زان بوو
 له سروهی به هار، دیارییه کی جوان بوو
 غوونډه په کی، به رزی و نه سالت
 موشفیک بوو هه تا، نه ولای نیهایه
 ناوینه ی رازی، نیهان بوو چاوی
 چاوه پتی پتگی، جینان بوو چاوی
 هه له لای نهو بوو، شپوه نه زاکه
 هه یکه لای بوو بو، زه کسا و دیرایه
 نمونه ی جوانی و نه خلایق به رز بوو
 له قیافته تا، نازکتر ته رز بوو
 شیعرتیکی موبه م، به لام مونه
 بتزانیایه، نه بویته شاعر
 (سه حرا) و (نه شبر) و، (به زهر) (ه) هی نهوه
 من وه سیله بووم، نه ته ره هی نهوه
 سهرت سوپ نه ما، که نه بوو ظاهر
 تیایا مه وجووده، به هزاران سر
 پروی له مه قبه را، دیاره و ظاهر
 سهد (سویحانه لالا)، بو (حی قادر)
 من په نگی زه ردیم، نه دی به دوو چاو
 نهو بوو په نگی دا، به شعری شیواو
 نه م خه یالاته، هه رگیز نانوسری
 به نوو کی قه لم چیا ناسمري
 دیار نه بوو گهرمی و ساردی له له شیا
 په نهان بوو عیله ت، له پرویی گه شیا

(۵) (سه حرا) و (نه شبر) و (به زهر) سن ته تلیفی (عبدولحق حامید) ان. شیخ نووری.

هەر کەس بیدیا یه ، حاله تی دهردی
 دلێ نه سووتا ، به پهنگی زهردی
 ده چوونی نه بوو ، له زاوییه ی من
 زوو تی نه گهی ، له ناحیه ی من
 زوو نه بده نووسی ، نه مه غه ربه
 نه تووت ئیلهامی ، فیکری نه دیه
 گفتوگۆی خوش و دهنگی دلفریب
 دلێ نه کردم ، له خه م بێ نسیب
 بۆ فکر و میتشکم ، بوو بوو به یاوه ر
 بۆ بیر و ون بووم ، بوو بوو به ره به ر
 نه هات نه بنووسی ، حیسابی شیعرم
 نه مزانی بۆته ، کیتابی شیعرم
 چیه که له شیعر و له فزی مه عنیدار
 خواجه نه مه وی ، بیه م بۆ مه زار
 پۆی له به ر چاو ، پۆی له گهل ئاه
 پۆی بێ مه رام ، پۆی بێ گونا ه
 (فهرد) له دنیا دا ، یه کی که نه ما
 هیچ فهردی وه کو نه م نه بوو حاشا
 تاقه مانگی بوو ، مالتا وایی کرد
 زۆر زوو له لاما ن ، کۆچی دوا یی کرد
 له تاریکییدا ، بیه م جیگای
 پروناکیی دلم ، زوو نه چوو بۆ لای
 گۆیه که ی چناری نه گه ر بوهری
 گۆیه که یه کی تر ، جیگایی ^(٦) نه گری

(٦) له دهستنوسه که ی شاعیردا (گۆیه که یه کی تر ، جیگای نه گری) نووسرا بوو که به بێ (ی) دووهم

له نگ ده بێ.

ئەم جىن نشىنە (۷) بىن شىك نازدارە
 پەنگى ئەگۈرۈپ، بەلام ھەر يارە
 غروب نىسبى، مېھرى ئەنۋەرە
 تەكرار تەسۋوعى، ئەو موقەپەرە
 بەلام ئەو غونچەي، ناكىتەو (۸)
 ئەم ئەستىرەيە، ھەر ئەكوژىتەو
 لە سەد رېوہ من بۆ تۆنەگەپام
 لەناو رېگادا، ما عەقلى كۆتام
 برووسكەيەكە، سەدای دەرناچى
 نوورتىكە ئەرواۋ زىاى دەرناچى
 ئەبىسەم يا ئەللا و ئەللىم يا ئەللا
 فەرياد و حىرەت، بووہ بەھەمراھ

قلىجە: ۱۹۵۴/۱۱/۷

(۷) شاعىر لە ھەمان دەستىنوسدا (ئەم جىن نشىنە) ي نووسىيىپو.

(۸) دەپىن دان بە (كاف) ھەدا پەرى، ئەگىنا لەنگ دەپىن.

له عمره بیهوه

له (ئیلیا نه بوو ماضی) یهوه وه رگیراوه (*)

له کویتوه بۆچ نامانجیکه نازانم، کهچی هاتم
که چاوم کردهوه پتم گرتهبهر، چه شنی خه یالاتم
نه بینم پئی و نه پۆم بۆ خۆم نه گهر دلخۆش، نه گهر ماتم
له کویتوه هاتم و نهم پتگه یه بۆ کویتیه، تیتناگم
چ پتیه که، درتژ و دووره، یا نیتزیک و ناسانه
پرووه هه وراره پئی، یاخۆ نشیتوه، یا بیابانه
منم پتپواری پئی؟ یا پتگه نه روا گورج و نازانه
وه یاخود هه ردوو وه ستاوین، جیهان نه رواوت و تیتناگم
سه رم سورماوه، تازهم یا (قدیم العهد) ه بونیادم

(*) ئیلیا نه بوو ماضی: له (المحیدثة) له سالی (١٨٨٩) دا له دایک بووه. دواپی له سالی (١٩٠٠) پرووی کردووه ته میسر و له وئی به کاروباری بازرگانیه وه خهریک بووه. یه کهم کۆمه له هۆنراوی به نیتوی «یادی رابردوو» له سالی (١٩١١) دا ده رکردوو. ههر لهو ساله شدا بۆ نه مریکا چوو، له شاری (سنسنانی) دا جتگیر بووه و دهستی کردووه ته وه به بازرگانی کردن. له سالی (١٩١٦) دا چوو بۆ (نیویۆرک) و چوو ته پال کۆمه له نه دیپتکی «مه هجر» ی و له دوا پیدا له گه له تواندا «رابطه» یه کی نه ده بییان پتکه وه ناوه. نیتر ههر لهو کاته وه به ته واوی خۆی بۆ نه ده ب و پۆژنامه گهری ته رخان کرد. له سالی (١٩١٩) دا کۆمه له هۆنراوی دووه می که (جه بران) پتیشه کی بۆ نووسیوه که وته بازارپوه. له سالی (١٩٢٥) دا کۆمه له هۆنراوی سیتیه می به ناوی (جۆگه له کان) به پتیشه کی (میخائیل نه عیمه) ده رکرد. دوا ی نهو کۆمه له هۆنراوه یه ش، شیعی تری له پۆژنامه و گۆناره عه ره بیهه کانی ولات و ده ره وه ی ولات بلاوده کردوه.

نهم شیعه رهش له دیوانی (المجداول) دا له لاپه ره (١٣٩ - ١٤١) به ناوی (الطلاس) سه وه بلاو کراوه ته وه که به شتیکه له قه سیده یه کی درتژ. ههر که سق بیه وئی وه که وه رگتیر باسی (شیخ نووری) به کات، نه وه ده توانی به گه رتته وه سه ره ده قی شیعه که و را ده ی ده سلات و توانایی له وه رگتیرانه که دا دیار به کات. به کورتی له کتیبی (الشعر العربي في المهجر - أمريكا الشمالية) تالیف الدكتور إحسان عباس و الدكتور محمد يوسف نجم ل ١٣٣، بیروت، ١٩٦٧.

نه‌سیری به‌ند و زنجیرم وه‌یا سه‌ریه‌ست و ئازادم
 به‌سه‌ر ئه‌م نه‌فسه‌ما من ئامرم، یا عه‌بد و مونقادم
 به‌دل ئاواته‌خوازم تیتبگه‌م، بی سووده، تیتناگه‌م
 ره‌فیقان خۆزگه‌ نه‌مزانی له‌ پاش رویشتن و ون بوون
 به‌خۆم ناخۆ نه‌زانم وام له‌ ژێر مشتی گلا مه‌دفوون
 وه‌یا جارتیکی تر نه‌مداته‌وه‌ رۆح ئیزه‌دی بیچوون
 وه‌یاخود نه‌میری خوا وایه‌ نه‌زانم، بویه‌ تیتناگه‌م
 به‌ من نالین وجوودی من چ بوو پیش شکلی ئینسانی
 له‌ بنیاتا وجوودم هه‌ر بووه‌، یا بی له‌ش و فانی
 مه‌ته‌ل زانی نه‌زانی؟ یا نه‌میتنی هه‌ر(*) به‌ په‌نهانی
 له‌مه‌ تیتناگه‌م و نازانم، ئایا بۆچی تیتناگه‌م

(*) (هه‌ر)ی بۆ زیاد کراوه‌ تا له‌نگ نه‌بی.

له عمره بیهوه

شعیری: نهی، ئیل، بارباولد^(۱)

پۆج^(۲)

نهی پۆج! بهراستی تو کیتی نازانم
هیندهم لئ عایه ن بووه که رۆژی

(۱) یه کیکه له شیعره کانی کهجه شاعیری ئینگلیز (نهی. ئیل. بارباولد) که له سالی (۱۷۴۳) دا له دایک بووه و له سالی (۱۸۲۵) دا کوچی دواپی کردوه.

(۲) نهم شیعره له لاپه ره (۱۰۹ - ۱۱۰) ی دهستنوسی «گه لاریزان» ی شاعیر وه رگیراوه. نهوی سهرنجی پاکیشام نهویه: شاعیر له کاتی وه رگیرانی نهم شیعره دا، ناماژه ی بۆ نهوه نه کردوه که نهمه شیعریکی وه رگیراوه بیت. منیش هه ره نهو تاقه دهستنوسه م له لا بوو، چونکه له وانه یه له دهستنوسی تر دا ناماژه ی بۆ نهم حه قیقه ته کرد بیت. له کاتی هه لدا نه وه ی لاپه ره کانی رۆژنامه ی (ژین)، له ژماره (۱۳۱۷) ی سالی (۳۱) ۱۸/۱۰/۹۵ ناوونیشانی شیعریکی وه رگیراوه سهرنجی پاکیشام که (مسته فا سالح که ریم) له و ژماره یه دا به ناوی (نه ی گیان) وه وه ری گیراوه. که شیعره که م خوینده وه ههستم کرد نهو شیعره م له ناو شیعره کانی «شیخ نووری شیخ سالح» یش به رچاو که وتوه، بۆیه هه ره یه که سه ره گه رامه وه سه ره دهستنوسه که و شیعره که م له گه ل دهستنوسه که به راورد کرد و بۆم ده رکه وت نهم شیعره ی (شیخ نووری) شیعریکی وه رگیراوه و له م دهستنوسه دا ناماژه ی بۆ نه کردوه. بۆ نمونه هه ندیکی نهم شیعره وه رگیراوه ده خه یه به رچاوی خوینهرانی خوشه و یست و نه گه ره مه به ستیشیان بوو، نهوه ده توانن به گه رینه وه سه ره رۆژنامه که و شیعره که به ته واوی بخویننه وه.

نه ی گیان! نازانم تو چیت؟

من نازانم که نه بی لیک جیا بینه وه

به لام له یادم نییه که ی پتیک گه یشتین.

که ی و له کوئی؟

نه ی گیان!

کاتیککی چاک ژیا یین پتیکه وه

به شان نه کرد خوشی و ناخوشی

ناخ چه ند ناخوشه لیک جیا بوونه وه

چونکه دلداران خوشه و یستن

من و تۆ له يەك جيا ئەبينهوه
به لām كهی، له كوئ يەك نه گرینهوه
نازانم. ئەمه مه ته له و نه سرار

ئەي رۆح! ناخۆشی و خۆشی زه مانه
له گه له يەك وهك يەك چيشتمان نازانه
جيا بوونه وهی تۆم زۆر لا گرانه
له دواي خۆت ئاهو فرمیتسک و هه سهرت
به جێ هیشتنی لای تۆ هه رزانه

ئەي رۆح که ويستت جيا ببينهوه
ئینزارم مه که له پيش رۆبينتا
له لای خۆت توخوا بۆ جيا بوونه وهت
رۆژێ دابنێ بيناسيتهوه

توخوا^(۳) شهو نه بێ، تاريک و ليله
به رۆژي پروناک به جيم مه هيله

= وه چەندیش ناخو هه ناسه به

دوا يارا نه کيشی... ئەي فرمیتسک

له دوايشدا بۆم ده رکهوت که نهو شيعره له گۆفاري (پهيام) ی ژماره (۱۹۹) ی (۲۰) ی تهعموزی (۱۹۵۳) له بهرگی پينجه مدا بلاو کراوه تهوه و ئەم جاره به ناوی (ژيان) له جياتی (رۆح)، بۆ جارتکی تریش به ناوی (ژيان) له گۆفاري (پيشکهوتن) ژماره (۱۱) ی (۱۷) ی مایسی سالی (۱۹۵۸) دا بلاو کراوه تهوه. وه کو ئەم دوو وهرگيترانهی دوايشم له گه له يە کتر بهرورد کرد، هيج جيا وازيه کم له نيوانيان بهدی نه کرد، ئینجا نازانم وهرگيترانی يە کهم که ناوی به سه ره وه نييه، هه ر (که مال ره شید عارف - ده باغ) سه، يان له بهر وهرگيترانی يە کهم نووسراوه تهوه؟

(۳) له هه ندي ده ستنوسى شاعيردا (تو خدا) ش هه بوو.

(*) ئەم شيعره وهرگيتره وه کار به گهري به سه ر شيعه رتيکی مامۆستا گۆزان-يشه وه به جێ هيشتروه که به ناوی (ئەي گيان) وه له ديوانه که يدا هه يه.

تهفه کور

شیعری: رهجایی زاده نه کرهم بهک

تهفه کورم که نهوئ مه حره می مه لالی منه
نهوه که دیمه وه فکری له حالی می حنه تما
حه رعی رۆژ و شهوی تاری بی زه والی منه
نهوا له دووم نه گه پئ شهو له وهختی زیله تما
نه دیی رۆحی نه نیسم تهفه کوراتی منه
دهمی تهفه کوری من، خوشی دهمی حه یاتی منه

دهمی که شامی غه ریهانه روویه پهی نفاق
نه سیری زولمهت و مه نزوری چه شمی ریققت نهکا
دهمی که بادی سهبا، غونچهی گول و نه وراق
به ناهی حوزنه وه مه ثلوفی دهردی حه سهرت نهکا
فه لک که نه جمی دره خسانی پرتو نه فشانه
تهفه کوراتم نهوئ موته سلی خرۆشانه^(۱)

موقارنی نادابی سانیهاتی^(۲) شیعریه م
نهوه موره بییهی زادهی ته بیعه تی من
نهوه مه داری قیامی حه یاتی شیعریه م
نهوه موعه لیمه ی مه کته بی به لاغه تی من
خه زینه داری نهوه، حسی پر ته نسیری من
سروود و زه مزه مه ی عوشه رته تهفه کوری من

(۱) له شوپنی تر (خهم و شانه) نووسرا بوو.

(۲) له رۆژنامه ی (پیشکەوتن) دا (سا نه جاتی) نووسرا بوو.

ئەو ەكە باعيسى ئىفناى جىسمى (ناسووتە) (۳)
 ئەو ەكە باعيسى ئىبقاى بەسط و وىجدانە
 موغەنى چەمەنى خولدزار و (لاهووتە) (۴)
 مودەقىقى سەفەرى كار، گاهى ئىمكانە
 نەدىمى پۇخى ئەنىسم تەفەكوراتى منە
 دەمى تەفەكورى من، خوشى دەمى حەياتى منە
 دەمىكە مەوجەى خرۇشانى عونسىرى ئەكوان
 ئەبىتە واعىزى ئەدوارى بى نىھايەتى كان
 دەمىكە لەمەدى ناسووتى عالەمى ئىمكان
 لە سەرمەدییەتەو نوور ئەدا بەپۇخ و جان
 ئەكەومە فەكروە بۇ قودرەتى خواى وەدود
 بە فرطى عىجزەو، طىفلانە گرىە دىتە وجود

(۳) و (۴) لاهووت و ناسووت: مەسىح دوانزە قوتابى ھەبوو، پىتيان دەوترا (الحواريون) لەوانە:
 (پۇلس، حەنا، لۇقا، پۇجەنا... تاد) ئەمانە ھەر لە ناوچەى (ناسىرەو) دەرچوون بۇ بلاؤکردنەو
 دروودەکانى مەسىح. ئىتر ھەرىكەيان چوونە قورنىكى جىهان، بەلام کاتى ئەو پىاوەى کە لە شىو
 مەسىح-دا بو لە خاچ درا، زۆرکەس لەو بىرواىدا بوون کە ئەو مەسىحە. پاش ئەو خستىانە
 گۆرەو بۇ بەيانى زوو کە چوونە سەر گۆرەکەى دەبىن گۆرەکە ھەلدراو تەو و تەنھا کفەنەکەى ديارە کە
 لەسەر گۆرەکە دانرا بوو. ھەندىک لەو بىرواىدا بوون کەوا مەسىح خوا بوو و بۇ چاککردنى خەلکى لە
 شىوەى مەژى نواندوو، ئىتر گەراو تەو بۇ شىوئى خۆى، ئەمانە پىتيان دەوترا (لاهووتىيەکان)،
 بەرامبەر بەمانەش ھەندىکى تر وایان بىروا کرد، کە مەسىح کورى خوا بوو، بەلام نادەمىزاد بوو و
 پاش تەواو بوونى تەمەنى خوا گىراو پىتيەو لای خۆى، ئەمانەش پىتيان دەوترا (ناسووتىيەکان).

ژيان^(۱)

رږبردوو پړۍ و ناگه پټه وه
 گریان و خه فته نایه پټه وه
 نهو ساتنه خوش که، که تیا یا نه ژیت
 تیکوښه که جوان، پراژته وه
 مه ترسه له وهی ویستو ته و نه بووه
 تا نه بهد نه مهل نا کوژته وه
 دلۍ کی له هیچ نه تر ساتو بۍ
 له ژیان تر ساو، ناحه ویته وه

(۱) هم شیعره له لاپهړه (۱۱۱) ی ده ستونوسۍ (که لاریزان) دا به ده ستخته تی شاعیر نووسراوه ته وه و له دواړو مردنی شاعیر له گوڅاری (نه وروزی) ی ژماره (۱) سالی ۱۹۵۹ دا بلا وکړاوه ته وه، بهلام به بۍ نه وهی گوڅاره که ناماڅی بۍ نه وه کردۍ که شیعریکی وهرگتې دراوه. له دانیشتنۍ کی دۆستانه دا له گڼل کاک (س. ع. شادمان) نه وهی بۍ ده ستنی شان کردم که هم شیعره ی شیخ نورۍ، شیعریکی وهرگتې دراوه. منیش که داوای سهرچاوه که م لن کرد و پیکم به راورد کردن، راستی قسه که م بۍ سه لما که نه مه ده قی شیعره که یه:

مامضی فات لیس یرجع ماض
 او یغید البکاء والأحزان
 ولك الساعة التي أنت فيها
 فأغتنم ان یزینها الأحسان
 لاتخف إنما المؤمل غیب
 ومن الغیب مغنم و أمان
 وادخر للحياة قلبا جسورا
 لا ینال المنی ضعیف جبان

بهروانه گوڅاری (الهلال) جوزنی چوارهم و جلدی (۶۴) ی سالی (۱۹۵۶) که له ژیر ناوی (لاتخف)، (طاهر الطناحي) له ټینگلیزی بیهوه وهرگتې راوه و ده قه ټینگلیزی بیهه که شی نووسیوه ته وه. له پاشاندا بۍ ده رکوت هم شیعره دوو چوارینی خه بیامن و له ټینگلیزی بیهوه کراون به عهده بۍ.

ژیان^(۱)

پا بردوو پژیی و ناگه پیتته وه
 گریان و خهفت نایه پیتته وه
 نه و ساتهت خوش که، که تیایا نه ژیت
 تیکۆشه که جوان، برازیتته وه
 مه ترسه له وهی ویستووته و نه بووه
 تا نه بهد نه مهمل نا کوژیتته وه
 دلچکی له هیچ نه ترسوت بی
 له ژیان ترساو، ناحه ویتته وه

(۱) ئەم شیعره له لاپهه (۱۱۱) ی دهستنوسی (که لاپهزان) دا به دهسته خهتی شاعیر نووسراوه ته وه و له دواى مردنی شاعیر له گوڤاری (نه ورۆز) ی ژماره (۱) سالی ۱۹۵۹ دا بلاو کراوه ته وه، به لام به بی نه وهی گوڤاره که ناواهی بۆ نه وه کردبی که شیعریکی وه رگیت دراوه. له دانیشتنیکی دۆستاندا له کهل کاک (س. ع. شادمان) نه وهی بۆ دهستنی شان کردم که ئەم شیعره ی شیخ نورى، شیعریکی وه رگیت دراوه. منیش که داواى سه رچاوه که م لێ کرد و پیتکم به راورد کردن، راستی قسه که م بۆ سه لما که ئەمه دهقی شیعره که یه:

مامضی فات لیس برجع ماض
 او یغید البکاء والأحزان
 ولك الساعة التي أنت فیها
 فأغتنم ان یزینها الأحسان
 لاتخف إنما المؤمنل غیب
 ومن الغیب مغنم و أمان
 وادخر للحیة قلبا جسورا
 لا ینال المنی ضعیف جبان

به روانه گوڤاری (الهلال) جوزنی چواره م و جلدی (۶۴) ی سالی (۱۹۵۶) که له ژیر ناوی (لاتخف)، (ظاهر الطناحي) له ئینگلیزییه وه وه رگیت دراوه و دهقه ئینگلیزییه که شی نووسیوه ته وه. له پاشاندا بۆم ده که وت ئەم شیعره دوو چوارینی خه بیامن و له ئینگلیزییه وه کراون به عه ره بی.

له تورکیموه

له کوردستاندا گرانى (۱)

سهیری ئەم مەنزەرى جەننەتە، ئەم گولزارە
چۆن بوو ئەوسا و کەچی ئیستەکە چەند غەمبارە
ئەو باغاتى هەتا مەددى نەزەر، سووتاو
ئەو شارانى هەتا چاوبەر ئەکا، پروخواو

(۱) له پۆژنامەى (ژيان) ى ژمارە (۴)، (۱۱) ى شوباتى (۱۹۲۶) ى زاينى ئەم شیعەرە بلۆکراوەتەو و ئەم پەرەزەى لاى خواوەش لەلایەن دەستەى نووسەرانى پۆژنامەکە نووسرابوو: (ئەم شیعەرە بە قەلەمى زاتىکى موختەرمى کورد بەتورکى نووسراوەتەو. ئەم زاتە لە منداڵییەو لە ئەستەمبول و ئەترافى ئەستەمبول گەورە بوو، لەبەر ئەو - مع الأسف - بەتەواوى هێشتا زمانى ئەسلى خۆى کە کوردییە فێر نەبوو و ناتوانى بەو زمانە حسیياتى دەروونى خۆى بەتەواوى بخاتە سەر قاقەز. خۆى ئیستا لە کەرکوکە، لەوێ لە دانیڕەى مەعاریف دایە. ئەم چەند شیعەرى لەم پۆژانە ناردبوو بۆ مەتبەعە، چونکە مەتبەعەکەمان بەتورکى هیچ نانوسى ئەو شیعەرە لە تەرەف بلبلى خوشخوان و شاعیری شیرین زبان جەنابى (شیخ نوورى) ئەفەندییەو و لە پاش ئەو لە تەرەف ئوستادى شیعەر ئەدیپکى ترەو کە (لە ناوێردنى مەعزورین) عەینەن تەرجومە کراوە. ئێمەش لەم نوسخەیدەو لە نوسخەى ناتیدا هەردووکیان ئەخەینە پێش چاوبەرانی کیرام و تەقدیری حسیياتى هەرسێکیان ئەکەین). ئەمە لێردا بەلگەى ئەوەیە کە ئەم شیعەرە، شیعەرتکى وەرگێردراوە لە زمانى تورکیمەو. هەمان شیعەرى لە لایەن کەسێکى ترەو وەرگێردراوە کە ناوى نەهیناوە، کەچی مامۆستا (نەجمەددین مەلا) لە دەستنوسەکەیدا، وەرگێرانەکەى (شیخ نوورى) و دوا بەدواى ئەو وەرگێرانەکەى وەرگێرە نادیارەکەشى کە لە ژمارەکەى دواى ئەو بلۆکراوەتەو، نووسىوەتەو بەبێ ئەوێ دەستنیسانی کردبێ کە ئەمە شیعەرتکى وەرگێردراوە و سەرئەجى خۆنەرى دەستنوسەکە بۆ ئەو تێبینییە راپکێشتى. ئینجا کە (شیخ نوورى) بۆ جارتکى تر بەسەر ئەو دەستنوسەدا چۆتەو هەندێ وشەى دەستکاری کردوو و چەند دانە شیعەرتکى تریشى بەدەستخەتى خۆى بۆ زیاد کردوو، ئەویش نەینوسىوە ئەمە وەرگێرانە، دیارە پشتى هەر بەو تێبینییەى پۆژنامەکە بەستوو، بەلام کاتى ئەم شیعەرى بۆ مامۆستا - گیبى موکریانى - ناردوو، بەمەرەکەبى سەوز نووسىویەتى: (ئەم غەزەلە ناتییە لام وایە بۆ دەرج شایستە بێ) دیسان بەمەرەکەبى سەوز دەرى خستوو کە ئەو وەرگێرە - نادیارە - مامۆستا (زێوهر) ى شاعیرە کە کاتى خۆى پۆژنامەکە لەناو هێتانی (مەعزور بوو) کە دەلتى: (ئەمەش عەینى مەوزوع ى شاعیری شەهیر زێوهر) و ئینجا شیعەرە وەرگێردراوەکەى مامۆستا (زێوهر) ى ئەوەکەى خۆى جیا کردوووەتەو.

كهوتوو لاشه‌ی خوتناوی سه‌د بیتچاره
 خانه ویران و پەرتیشان وەتەن و ئاواره
 تیکەلی خوتنە هەزاران سەری ساحیب غیرەت
 نەعشی سەد شیرێ وەتەنپەرورەری، مۆلک و میلیت
 عانیلەئێ ئەو شووهدایانە کە تۆ ئەیزانی
 مالی خۆیان بوو تە قەبر و مەزارستانی
 برسی و دەریەدەر، ئەولادی سەفیلی کوردان
 خەوی لیکەوتوو لەم مەزبەلە و لەو کۆلان
 کەوتوو زومەرێ نینسان، وەکو لاشه‌ی حەیان
 ئەمە بوو مەرحەمەت و توحفەیی قەومی تورکان
 ئەئێ لە بۆ خاکی وەتەن، مونسێ خاک، ئەئێ شووهدا
 وای مەزانە کە مەساعیت هەموو پۆیی بە هەبا
 لای تۆ مەفهوومی وەتەن یەک بوو، دیاری ئیسلام
 چ حیزاز و چ عیراق و چ فەلەستین و چ شام
 یادی خوسرانێ هەمووتان دلی کردم بوریان
 ئەمەوئێ مەقسەدی تۆ تیبگەیه‌نم بە جیهان
 رشتنی خوتنی جگەر، دۆلبەری مەجلووبت بوو
 بۆ نەجاتی وەتەن و میلیتەتی مەحبووبت بوو
 وای بە ئیمانەوه‌ رووت کردە کەژێ غیرەت و چۆل
 بوو بە گۆلزاری مەزارت، هەموو خاکی ئەنادۆل
 خەبەری کوشتنی تۆ عەلەمی واکرد حەیران
 ئەو دەمە بۆتە دەمی تەعزیه‌ی کوردوستان
 وای مەزانە کە فەرامۆش ئەکریئ، عەلەمی تۆ
 تاکو باقی بێ هەموو کورد^(۲) ئەگریئ ماتەمی تۆ
 بۆ چ مەقسوودی بوو، ئەو عەزمە زەمان ئەیه‌یتنی
 ئینتیقامی ئەزەلی، پۆحی زولم دەردیتنی
 بۆ سەر ئەو کەسە تیکۆشیئ، لە بۆ ئیستیقبال
 بەخش ئەکا تاجی ظەفەر، دەستی شەه‌ی ئیستیقلال

(۲) لە رۆژنامه‌که‌دا (شەرق) نووسرابوو، (شیخ نووری) لە دەست‌نوسە‌که‌ی نەجمە‌ددین مەلادا
 بە‌قه‌له‌می خۆی و بە‌مەرە‌که‌بی سەوز کردوو‌یه‌تی بە (کورد).

له فارسییهوه

شهویک^(۱)

شهوی بازئی به بازیکی وت: ئهی یار
ههتا که ی مهسکهنت بی دهشت و کۆسار

(۱) ئهم شیعهرهش یهکیک بوو لهو شیعرانهی که بهقهلهمی شیخ نووری بهمههرهکهبی سهوز له لایههه (۵۰) ی ئهو دهستنوو سه دا نووسرابوهوه که مامۆستا (نهجمهددین مهلا) له کاتی خۆیدا لهسهرداوا ی شاعیر، شیعهره بلاوکراوهکانی بۆ نووسیویهوه و ههر ئهو دهفتهرهیشه که له کاتی خۆیدا پیتشکهش به مامۆستا - گیوی موکریان ی - کراوه، بهلام بهداخهوه لهسهرد ئهم شیعهرهش نه نووسرا بوو شیعریکی وهرگیتراوه و ناوی شاعیرهکهش ههر نه نووسرابوو، له دواپییدا که لهگهڵ کاک (شیخ جهانبی) کوری شاعیر باسی ئهو شیعرهم کرد، که شیعریکه به من ناشنایه، وتی: له کاتی خۆیدا له فارسییهوه وهرگیتراوهته سهرد زمانی کوردی. من بهوه دلم ئاوی نهخواردوه، بگهه له نهنجامی سۆراخ و پشکنینی زیاترهوه، که یهشته ئهوهی دهقی شیعرهکهم دهست بکهوی که مامۆستا (محهمهده سعید سلیم جاف) له رۆژنامه ی (ژیان) ی سالی (۱۹۳۶) دا ئهویش ههر ههمان شیعر ی وهرگیتراوه. وا له خوارهوه دهقی شیعهره فارسییهکه دهنوسین:

شبی بازی ببازی گفت در دشت

که تاکی کوه و صحرا را توان گشت

بیا تاسوی شهر آریم پرواز

با شهزادگان باشیم دمساز

به شبها شمع کا نوری گدازیم

به روزان با شهان نخچیر سازیم

جوابش داد آن باز نیکورای

که ای ناپاک دون همت سراپای

تمام عمر اگر در کوهساران

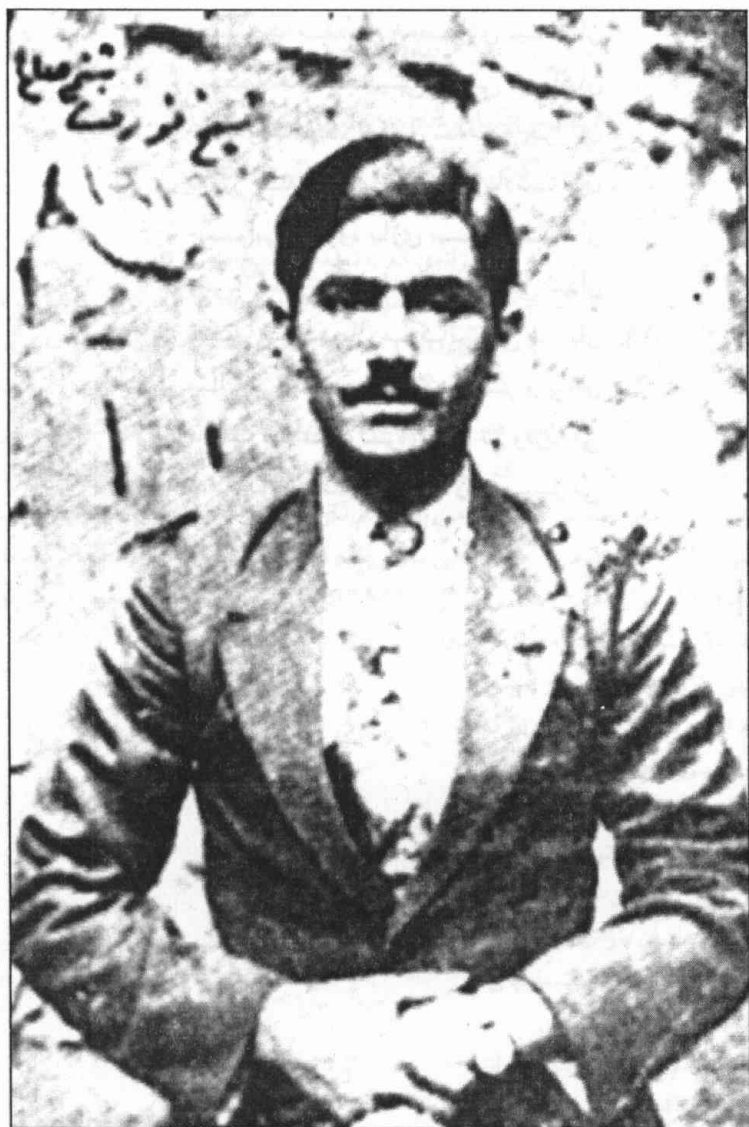
جفا ببینیم و جوری برف و باران

ازان بهتر که در کافور رندود

دمی محکوم حکم دیگران^(۲) بود

(۲) دیگران: واته خه لکی دی، نهک بیتگانان.

وەرە با ړوو بکهینه کووچهیی شار
 به سی بی هه لفرین نهم دار و نهو دار
 ببینه هه مدهم و هه مرازى نینسان
 ببینه هه منشینى به زمى شاهان
 به شهو هه مدهم له گهل شه مع و چرا بین
 به ړژ سەییادی دهستی پادشا بین
 جوابی دایه وه بازی سوخته ندان
 وتی: گوئ بگره نهی هه یوانی نادان
 نه گه رسد سال مه کانت بی بیابان
 بنالیتی له جهوری به فر و باران
 نه وهت مه عقوولتره، نهک تو وه زیر بی
 ده می بو حوکمی بیگانان نه سیر بی

شیخ نووری شیخ صالح
له سالانی بیسته کاندای

خه‌ی پیام به کوردی

۱

وا بۆتە لەعل بەمەى ھەموو گەوھەرى من
ھاتۆتە فوغان لە دەستى من ساغەرى من
ھێندە مەى ئەخۆم پیاڵە لەسەر پیاڵە مودام
من چوومەتە ناو سەرى مەى و مەى سەرى من

۲

بێگانە ئەگەر وەفای بێى خۆتشی منە
خزمى ئە گەفای بێى بەدئەندیشى منە
زەھرى ئە موافىق بى، لەلام دەرمانە
نۆش، ئە موخالیف بى، ھەمووى نیشى منە

۳

پیاوى ئە دلى، مایەى تەجربى ئەمە
بێچارە ھەموو عومرى ئەدەمى ئەدەمە
غەبرى دلى فارغ ئە نیشاڵى ھەمە
ھەرچى ھەمە باقى ھەموو ئەسبابى ھەمە

۴

دەستى وەکو دەستى من ئە ساغر بگرى
حەیفە ئە شەرابى ناب ئەمتر بگرى
تۆ سۆفى وشكى و منیش فاسقى تەر
نەمبىستووہ دارى تەر ئە ئاگر بگرى

۵

یەك پیاڵە ھەزار پیاوى بى دین دینى
چۆرى ئە شەراب، كیشوہرەكەى چىن دینى
لە جیھان چى بى لە مەى خۆشتر بى
تالێكە ھەزار پۆحى شىرین دینى

٦

ئەسـراری ئەزەل، بادە پەرسـت ئەیزانی
قەدری مەي و جام، تەنگ دەست ئەیزانی
گەر چاوت لە حاڵی مـن بـی ئەیزانی چییە
بی شوبهە کە حاڵی مەست، مەست ئەیزانی

٧

مەیلە لە شەرابی ناب ئەبی تا مەحشەر
گۆتم هەر لە نەي و روباب ئەبی تا مەحشەر
بی و بیکەنە گۆزە خۆلەکم گۆزەکەران
ئەو گۆزەیه پـر شەراب ئەبی تا مەحشەر

٨

بەم هاتنی نەوبەهارە، بەم پۆیینی دەي
ئەوراقی وجوودی ئیمەیه و ئەیکا طەي
مەي نۆش کە، خەفەت مەخۆحەکیمی فەرمووی:
ئازاری زەمانە زەهرە، تریاکی مەي

٩

گەر رووی زەمین بە جاری تۆبونیاد کەي
ناگاتە ئەو دلی زەبوونی شاد کەي
گەر شەخسێ بە مەرحەمەت بکەیتە بەندە
چاترە لەو، کە بەندەیه ئازاد کەي

١٠

ساقی مەیی کۆنە، یاری دێرینی مە
کەي بی کچی پەز، مەسەرپەت ئایینی مە
بیستوو مە ئەلێن بادەخۆر دینی نییە
مـن بادە ئەخۆم و خواردنەوێ دینی مە

ساقی به بههشت نهونده بو موشتاکی؟
 جه ننهت مهی و ساقییه و به تاله باقی
 لیره مهی و ساقییه، له ویش هدر نه ویه
 چی چاتره ئیتر له شهراب و ساقی؟

تۆ فهرموو حیسانی که نه گهر باخه بهری
 هاتوی شتت پی نه بووه، که چووی هیچ نه بهری
 فهرمووته که ناخۆمه وه مهی من نه مرم
 بیخۆیه وه نه مریت و نه خۆی هدر نه مری

دهنگی که له باب و بانگی وهختی سهحه ری
 زانیوته له بهر چیه نه کا نه وحه گهری
 یه عنی که له ئاوینهی سوپحا دیومه
 رۆیی له عومر، شه ویک و تۆ بی خه بهری

گیانم به فیدای نهو که سه بی وا نه هله
 سه ر گهر بخه مه ژیر بهری پیتی لام سه هله
 گهر تۆ نه تهوی بزانی مه عنای دۆزهخ
 دۆزهخ له جیهان ره فاقه تی نا نه هله

نهی موفتی له تۆ گه لی عه قلد ارترین
 بهم مهستییه وه له ئیوه هۆشیارترین

تۆ خوتینی کهسان^(۱) نه خۆیت و من خوتینی رهزان
کهامان لهوی ترمان بهد و خوتینخوارترین

۱۶

ئیمرو که نه لێن جومعهیه بۆ ئیسلامه
مه ی نۆش که به قهرا به، چ وهختی جامه
جاران قهدههتی مسووجهیی رۆژانهت بوو
ئیمرو دووه، چونکی (سید الایام) ه

۱۷

سانع که گلی وجوودی نارایش دا
زانی چ نه بی له فعلی ئیمه پهیدا
بی نه مری نییه هه رچی گوناهی که نه کهین
سووتانی جهه نه می له بهرچی دانا؟

۱۸

لازم نییه بۆ گوناهی زۆرت ماته
غه مخواهی چ فائیده ی نییه زۆر و کهم
بۆ بی گوناهان به بی لزومه به خشین
به خشایشی خوا، بۆ گونا هه، نه تبی خه

۱۹

نه بریتیه وه نه م عومره چ شیرین و چ تال
رۆح هاته سه ری لیوت، چ شابی و چ هه مال
مه ی نۆش که، سال و مانگ گه لێ پاش من و تو
مانگ نه وه لی دی و نه گاته وه ناخر سال

(۱) شیخ نووری نووسیویه تی (جهان) به لام که گه رامه وه سه ر فارسییه که نووسرابوو: (ما خون رزان
خوریم و تو خون کسان)، بۆیه کهسان راستره.

نهی دل خهفته تی جیهان نه کا غه مناکت
 خوهر دهرنه چی له لهشی رهوانی پاکت
 دانیسه لهسهر سه بزه بژی چند پوژی
 تا دهرنه چووه سه بزه له خوژ و خاکت

دام ناوه سه رم نیستا به فه رمانی شهراب
 پوچم به فیدایی له علی خه ندانی شهراب
 ههم ساقی ملی سوراحیی وا له ده سا
 ههم گه یو ته سه ر لیتی قه ده ح، جانی شهراب

سه ر کرده بی رهندانی خه رابات منم
 نیزیک له گونا ه، دوور له تا عات منم
 نه و شه خسه به تولی شه و هه تا وه ختی سه حهر
 خوتینی جگه ری کرد به مونا جات منم

دهستی به که لامی خواوه دهستی ملی جام
 گه ه یاری حه لالین و گه هی دۆستی حه رام
 نیمه یین که له ژیر گومه زی شینی چه رخا
 نه ^(۲) کافری موتله قو نه موسلمانی ته مام

نه و کافری بهر مال په رستانه کهرن
 چونکی له ئیتاعه تی خودا بی خه بهرن
 بهروانه له ژیر په رده ی پوژ و نوژرا
 نیسلام فروشیکی له کافر به تهرن

(۲) له دهستنوسه که ی شاعیر (نی) نووسرا بوو.

وا چاکه بهجامی باده دلمان شاد کهین
 بهس هاتن و روئینی نهم و نهو ییاد کهین
 نهم گیانه گورفتاره له زیندانی غهما
 با نهختن له بهندی خیره دی نازاد کهین

سه بزه که له سه ر کهناری ناوی پرواوه
 وا دیاره له لیـــــوی تازه لاوی پرواوه
 مه یشیله به پی، مه رۆ به سه ریا به غروور
 بی شو به ه له پرووی دلربایی پرواوه

تینووم و دهستم بهجامی نه گهیی
 پیی سستی ته مه نناش به مه قامی نه گهیی
 هیند مایه وه دل به حه سرهت و ناکامی
 تا (عاقبة الأمر) به کامی نه گهیی

جوړیکی وه ها پرۆ که بۆت نه کری سەلام
 وا به له گه ل نهم خه لقه که بۆت نه کری قیام
 بۆ مه سجد نه گهر بچی، فه قیرانه بچۆ
 بانگت نه که نه پێشه وه، بتکهن به ئیمام

به‌شی فارسی

بانگ کوردستان^(۱)

* استقبال و خوش آمدی بانگ کوردستان

ای غنچهء شکفتهء بستان خوش آمدی
ای بلبل انیس گلستان خوش آمدی
صبح سعادت ازلی را خبر دهی
ای مبتدای جملهء عرفان خوش آمدی
صد چشم تیره از قدمت یافت روشنی
بوی قمیص یوسف کنعان خوش آمدی
ای بانگ کرد و ناشر افکار عالمی
وی باعث تعالی کردان خوش آمدی
لب تشنه^(۲) در سراب جهالت ببرد کرد
ای قطره‌های رحمت باران خوش آمدی
ای ترجمان غایه و ناشر امل
وی مایهء ترقی و عمران خوش آمدی
ای حسیات ملت واقوام را خطیب
وی ناصح سعادت و عرفان خوش آمدی

(۱) له روژنامه‌ی (بانگی کوردستان) ی ژماره (۳) ی سالی (۱)، (۲۷) ی ذی الحجة (۱۳۴۰)

(۲۱) ی ناخستۆسی (۱۹۲۲) دا بلاوکراوه‌توه. له و کاته‌دا که له‌گه‌ل (عه‌لی که‌مال باپیر ناغا) ی شاعیر (موحه‌ریر) ی به‌شه کوردی و فارسییه‌که‌ی بووه.

(۲) له ده‌ستووسێکی مامۆستا (نه‌جه‌ددین مه‌لا) نووسرا‌بوو: (لب نشنه...)

ای شاه دستگیر

ای شاه دستگیر تو دست مرا بگیر
بنگر به حال (نووری) بیچاره‌ی فقیر
بی بال و پرفتاده، پریشان ز درد و غم
پا بسته همچو بلبل‌ی اندر قفس اسیر
چون مرغ سر بریده تپیده به خون خویش
گریان ز تاب محنت و نالان به زخم تیر
آورده رو به درگه والای این وزیر
می گوید این ترانه‌ی دلسوز و دلپذیر
ای شاه دستگیر تو دست مرا بگیر
دست مرا بگیر که هستی تو دستگیر^(۱)

۹۵۸/۱/۲۵

(۱) شیخ نووری نهم چند شیعه فارسیه‌ی هر بز سملاندنی توانایی خوی لهو زمانه‌دا نویسیوهو هیچی تر.

وقت ارشاد است

وقت ارشاد است ای عالی هم اعیان ما
فرصت است امروز ای صاحب هنر شبان ما
این هما فریاد و سعی و همی غلیان ما
بهر استقلال کردن است این افغان ما

موسم سعی است نام و شهرتی پیدا کنیم
فکر ملیت حکمرانی کرد احیا کنیم
خاک در پشم حریص غییره و اعدا کنیم
انگهی بین الملل^(۱) نافذ شود فرمان ما

ای دعای قوم کرد این خواب غفلت تابکی
اختیار مسکنت اظهار ذلت تابکی
ای جهان معرفت ای اهل منعت تابکی
باد در قید اسارت مللک کردستان ما

سر ز خاک سفلیت بردار علویت خوش است
نعمت ازادگی سودای ملیت خوش است
ادعای حاکمیت ذوق حریت خوش است
چیست این حال اسف انگلیز بی سامان ما

ارمن و گرج و عرب، افغان و فرس و پهلوی
نائل امال خود گشتند حتی موسوی
ای ملل مجلس اقوام تاکی نشنوی
بانگ این قوم نجیب و شکوهی کردن ما

(۱) له روزنامه که دا (المال) نووسرابوو.

ای سر افرازان ملت بگذرید از این نفاق
واصل مقصود گشتن حاصل است از اتفاق
نیست کمتر از (صلاح الدین) اگر باشد وثاق
سرور والا^(۲) نسب محمود عالیشان ما

حسن نیت، قابلیت، فکر آتی، اتحاد
انتظام عسکری، نشر معارف، اقتصاد
از حکومت عدل و از افراد ملت اعتیاد
لازم است آموز تا مثبت شود عرفان ما

ای نگهبان وطن بیدار و صاحب حزم^(۳) باش
از سیاست واقف و دل سخت و صاحب عزم باش
در خضر پیوسته کار آرای وقت رزم باش
تا شود محفوظ خاک پاک کردستان ما

ما مخالف نیستم، میل احبا میکنیم
خدمت همسایگان و پیر و برنا میکنیم
ماحق مشروع و ملک خویش دعوا میکنیم
مجلس اقوام بساید کرد استحسان ما^(۴)

(۲) له دهستنوسه‌که‌ی ماموستا (نه‌جمه‌ددین مه‌لا) (عالی) نووسرابوو.

(۳) دیسان له دهستنوسه‌که‌ی (نه‌جمه‌ددین مه‌لا) (عزم) نووسرابوو.

(۴) له‌به‌رئه‌وه‌ی نووسینه‌وه‌ی ئەم شیعره فارسییانه به‌رتینوسی کوردی نابیته هژیه‌ک بۆ تینگه‌یشتنیان،

بۆیه‌هه‌یارم دا هه‌ر به‌رتینوسی فارسی بیاننوسمه‌وه.

* ئەم شیعره‌ی ده‌ره‌ه‌ق به‌ (عصبه‌ الأمم) وتوووه.

شیعری موسته زاد

عهسکه (۱)

سەف سەف کە دێن و تێنە پەرن چست و باو یقار
 مازی لە سیدقی ئێسە، ئەبینم ئەکا فیرار
 سووحتیکی پاک و بێ غەش ئەبینم وەکو بەهار
 موستەقبەلێکی بێ لەکە، پڕ کەیف و نەشەدار
 بێ تۆز و بێ غوێار
 ئەی قەھرەمانی عەساگری کورد، لەشکری و یقار
 ئەی دافییە وەتەن، لە مەزەللەت، لە ئینکسار
 ئەی نەورەسیدە وەتەنی مات و غەمگوسار
 ئەی مایە تەرەقی میللەت بە ئیفتیخار
 ئەی کوردی نامدار
 ئێسە مەداری غیرەتی ماددی میللەتن
 ئێسە مودافیعی وەتەنی پاک تینەتن
 ئەولادی پاکی میللەتی کوردی بە هیمەتن
 لای میللەت ئێسە، تاکو بفەرموون بە قیمەتن
 ساحیب غیرەتن
 ئەی عەسکەر، ئەی منالی جگەرگۆشە وەتەن
 ئێسە بەجان و دڵ کە حیمایە وەتەن ئەکەن
 ئێسە بەدڵ کە سەرفی ئەکەن غیرەت و بەدەن
 ئێسە وەتەن لە زیللەت و میحەن نەجات ئەدەن
 نامادە بۆ کەفەن
 ئەمڕۆ زەمانی سەعییە، عەتالەت بڕایەو
 سەرچاوەی ئومێدی وەتەن و ژایەو

(۱) نەم شەعرە لە سالی (۱۹۲۲) دا بۆ سەربازە لاوەکانی (شیخ مەحمود) ی نەمری وتوو، کە بەرووی داگیرکەرە ئینگلیزەکاندا وەستان.

غونچه‌ی نه‌مهل، شکوفه‌ی^(۲) مه‌قسده گه‌شایه‌وه
 نووری حکوومه‌تی وه‌ته‌نی شه‌وقی دایه‌وه
 ده‌رگا کرایه‌وه
 عه‌سری ته‌کاموله، نه‌مه عه‌سری ئوخووه‌ته
 عه‌سری حیمایه‌ی حه‌قی نه‌قوام و میلله‌ته
 قه‌ومی که حیسه به‌ر نه‌بی له‌م وه‌قتی فرسه‌ته
 نه‌و قه‌ومه جیتی سه‌حایفی ته‌تربخی له‌عنه‌ته
 مه‌حکوومی زیلله‌ته
 تا حه‌شر نه‌بی بنالی له‌ ژیر باری زیلله‌تا
 باری گرانی زه‌یقه‌ت و^(۳) ده‌ردی نه‌ساره‌تا
 عومری سه‌رف بکا له‌ مه‌راره‌ت، له‌ میحنه‌تا
 بی حه‌ق نه‌بی بژی له‌ حه‌یاتیکه‌ی وه‌حشه‌تا
 قه‌هر و مه‌زله‌تا
 نیتروهرن که بۆ وه‌ته‌ن، وه‌ته‌نی پاک و میهره‌بان
 ده‌س ده‌ینه ده‌ستی یه‌کتری یه‌ک دل، به‌یه‌ک زبان
 ئیمه‌ش بمانه‌وئ وه‌کو خه‌لقی حه‌قی ژبان
 نه‌م فرسه‌ته غه‌نیمه‌ته، نه‌روا له‌ ده‌ستمان
 تا ماوه‌ی رۆح و گیان

(۲) هه‌رچه‌نده پشتم به‌پۆژنامه‌ی رۆژی کوردستان به‌ستوووه‌ له‌ نووسینه‌وه‌ی نه‌م شیعره، که نه‌وساکه
 «شیخ نووری» خوشی نیشتی تیدا کردووه، به‌لام له‌ دوو ده‌ستنوسی تری مامۆستا (نه‌جمه‌ددین
 مه‌لا) دا نووسرابوو (شکوفه‌ی مه‌قسده) منیش هه‌ر وشه‌ی (مه‌قسده) م به‌ی راستیره وه‌ک له
 (شکوفه‌ی میلله‌ت).

(۳) هه‌ر له‌و دوو ده‌ستنوسه‌دا (زه‌یقه‌ت) نووسرابوو. منیش هه‌ر نه‌وم به‌لاوه راستیره، چونکه ناشی
 دووجار و له‌ دوو دێره شیعره‌ی یه‌ک به‌دوای یه‌کدا نه‌م وشه‌ی (زیلله‌ت) له‌ دووباره‌ی بیته‌وه.

نامه‌یه‌کی شیعی

له «شیخ نووری» وه بۆ «زێوه»^(١)

ئهی بادی سه‌با! په‌یکه‌ی خه‌یالاتی ئه‌دیپان
 ئهی میروه‌حه‌یی فیتکه‌ی زامی دلی سووتاو
 ئهی بادی خه‌رامان
 وه‌ختی که ئه‌ده‌ی شه‌و له‌ لق و پۆی دره‌ختان
 سه‌د ده‌نگی نه‌ی و ناله‌یی عوودت به‌فیدایی
 ئهی موتریی نالان
 گهر تو نه‌نه‌بووی، ئهی ئه‌سه‌ری قودره‌تی لاهوت
 چۆن پیتسه‌که‌نی خونه‌چه‌ ده‌می سووچی به‌هاران؟
 ئهی نه‌یزه‌نی بوستان
 چۆن ناله‌یی مه‌حزوونی که‌وی مه‌دانی^(٢) کێوان
 ته‌نسیری نه‌کرده‌ جگه‌ری له‌ت له‌ت و برژاو؟
 ئهی مونس‌ی مورغان
 ئهی بادی سه‌با! هه‌سته‌ مه‌وه‌سته‌ وه‌کو ئینسان
 پرویه‌ بکه‌ره‌ مه‌سکه‌نی جارانی سوله‌یان
 مه‌دفوونه‌ له‌ سه‌یران
 ئه‌و شاره‌ که مه‌شه‌ووره‌ به‌ کاشانه‌یی بابان
 په‌نبووعی ئه‌ده‌ب، کانی گوهر، مه‌نبه‌عی عیرفان
 هه‌م لانه‌یی شیران
 سه‌یرێ بکه‌ بنواپه‌ به‌ شار و به‌که‌نارا
 ده‌ورێ بده‌ نه‌ختی له‌ ده‌می سووچی به‌هارا
 ئهی بادی دلارا

(١) له‌و کاته‌ی وه‌زیفه‌که‌ی «شیخ نووری» یان گوته‌زایه‌وه بۆ هه‌ولێر، ئه‌م نامه‌ شیعه‌یه‌ی بۆ (زێوه) ناردووه‌.

(٢) که‌وی مه‌دانی کێوان: که‌وی دامه‌نی کێوان (پروانه‌ فهره‌ه‌نگۆکی ئه‌م دیوانه‌).

نهم نامه‌یه جوان بگره بده‌ستیکى بلوورین
 رازاوه‌ته‌وه، چونکه به‌میهر و مه‌ه و نه‌خته
 عه‌ینه‌ن وه‌کو نه‌فسه‌ر
 به‌و شهرته له ته‌قدیمی نه‌وا واسیته بی (ژین) (۳)
 بیخه‌یتَه سهری شاهى نه‌ده‌ب، هه‌زهره‌تی (زئوهر)
 نه‌ی بادی په‌یه‌مبه‌ر
 زاتیکى نه‌دیبه، به‌نه‌ده‌ب به‌چووه‌ حزووری
 عه‌رزى بکه، چاکه به‌دلی ئی‌وه‌یه (نووری)
 هه‌ر ماته له دووری
 عه‌رزى بکه، نه‌ی هه‌یکه‌لی شیعر و نه‌ده‌بیات!
 بی دهنگی به‌سه‌ گیانه له نوتیلی «شهریفا» (۴) (۵)
 نوستادی نه‌ده‌ب، شاعیری پر فیکر و خه‌یالات
 نابی به‌زه‌ییت بی به‌غه‌ریبیکى زه‌عیفا
 مه‌زلووم و نه‌حیفا
 ناخو نه‌سه‌ری ماوه له سه‌یرانگه‌هی (یاره)
 چوارشه‌مه نه‌رازانه‌وه، نه‌وره‌سته نه‌هالان
 وه‌ک توولی نه‌مامان

(۳) ئیشاره‌ته بۆ رۆژنامه‌ی ژین.

(۴) له رۆژنامه‌که‌دا (شهریفا) نووسرابوو، من بۆ نه‌وه‌ی له‌نگ نه‌بی له‌گه‌ل (زه‌عیفا) و (نه‌حیفا) بسازێ، نه‌لفیکم بۆ زیاد کرد.

(۵) نوتیلی شهریف: ده‌لێن نوتیل و چایخانه‌یه‌که له‌و سه‌رده‌مه‌دا که‌وتبووه به‌رانبه‌ر مالی «شیخ مه‌حمود» ی نه‌مه‌روه. نهم چایخانه‌یه جیتی کۆبوونه‌وه و یه‌کتر بیهینی مونه‌وه‌ر و نه‌دیبه‌کانی نه‌و سه‌رده‌مه‌ بووه. به‌ناوی خاوه‌نه‌که‌یه‌وه (وه‌ستا شهریف) ناوی ده‌رکردوه که وه‌ستایه‌کی زۆر تووره و ته‌نگاو و چیکل‌دانه به‌جووک بووه. نه‌وانه‌ی له‌و چایخانه‌یه‌دا داده‌نیشتن به‌زۆری کۆره‌کانی نه‌شرافی شار بوون. ئیتیر نه‌و چایخانه‌یه کراوه‌ته مه‌لیه‌ندی شیعر خوێندنه‌وه و موناقه‌شه‌کردن. هه‌ندێ جارێش ده‌ستیان ده‌دايه تووره‌کردنی وه‌ستا (شهریف)، نه‌ویش که تووره‌ ده‌بو ده‌کوته قۆزی و په‌یاله‌شکاندن. دوا‌یی دانیشتوان پاره‌یان بۆ کۆده‌کرده‌وه و که‌لویه‌لی تازه‌یان بۆ ده‌که‌ریه‌وه.

لاگیره به سه ریانه وه، وهک رۆژی دره خشان
 گهردانه له ملدا نه بووه ماهو ستاره
 بهم فەسلێ به هاره
 چوارشه مه که دێ، ناله نهکا دل له قهه سدا
 وهک مورغی سته مدیده یی مه حبووس و موکه دهه
 وهک کۆتری پابه سته، له نه سنایی هه وه سدا
 مه بهووت و سه راسیمه، موکه دهه له موقه دهه
 بێ تاب له نه فە سدا
 دایم دله کهم نیسته له لای (قۆریه شکاو) (٦)
 نهو جێیه که مه شهووره به مه لبه ندی نیگاران
 جێی سوچهت و سه یران
 چۆنه نه سه ری ماهه؟ وهیا بوته که لاهه؟
 کیسرای سوله یمانیه، ناساری نه ماهه!
 ههه بوومی له ناوه! (٧)

(٦) قۆریه شکاو: له خوار قوتابخانه ی سناهی نه مۆ بوو، بریتی بووه له دهشتیکی چۆل و هۆل،
 چوارشه محمان، ژنان ده چوونه نهو ناوه بۆ سه یران و کۆره لاهه کانی سلیمانی ش ئیواران به پیا سه کردن
 روویان ده کرده نهوێ.
 (٧) پیاو که نه م شیعره ده خۆتێتته وه، چامه شیعریه به رزه که ی (نالی) بیر ده که ویتته وه که بۆ (سالم) ی
 ناردووه.

به مونسه به تی ته بدیلی ناوی پوژنامه‌ی

(ژیانه‌وه) بو (ژیان) ته قدیمه

دهوری ته جه دودت وه کو ماهی له ئاسمان
هه لهات و بوو به دافیعی زولمهت له ئینس و جان
نوورت پڑانه مه جلیسی نه فکاری عاقلان
بوو بته ژیا نی دوشمنی به دخواهی کورده کان
نه ی ناشری مه عاریف و نه ی خه سمی جاهیلان
نه ی موخته ره م ژیا ن

نه ی نه وره سیده، لاله یی باغی ته فه کورات
نه ی نه وره میده، غونچه ی په ژمرده ی حیات
نه ی باعیسی ته ظاهوری نه فکار و حسییات
نه ی سه فحه ی وه قایعی مه طبوطی کائینات
نه ی خادیی مه عاریف و مه جمووعی خاطرات
نه ی ره ونه قی حیات

ناوت له پیشه وه که نه رابوو (ژیانه‌وه)
بو وه سلی غونچه یه بوو له خار و خه سا نیهان
نیستا له سایه ی عه دل و هه وای زه مانه وه
هه ر کویره کانییه کی نه مه ل بوو ژیا نه وه
غونچه ی نه مه ل، شکوفه ی مه قسه د گه شان وه^(۱)
یه عنی (ژیانه‌وه) که نه مه ل بوو. بووه ژیا ن
ژیانیکی جاویدان

نه مجا له بو سه عاده تی نه م قه ومه فرسه ته^(۲)
نه وه ل سه عاده تی غیره ته، موسته قبه لیکی پاک

(۱) نه م دیره له شیعی (عهسکه ر) دا و له کۆیله ی (۵) و دیری (۳) دا دووباره بووه ته وه.

(۲) نه م کۆیله یه ش تارمایی و سیبه ری دوا کۆیله ی شیعی (عهسکه ر) ای پتوه دیاره.

رووناك و بئ پهل و هكو سوبحيكي نهوبه هار
 هه ر ئينتيزاري غيرهتي نه فرادي ميلله ته
 هاوار نهكا به حوزنه وه، نهى قهومي نامدار
 ئيحراري مه عريفه ت بكه، بؤ ناتييه كي چاك
 رووناك و خوش و پاك
 نهو باره بهرده قورسه، نه نسالي مازييه
 جيتي هيشتووه به زياده وه ته حميلي ئيمه يه
 با زياتري نه كهينه وه بؤ نه سلى ناتييه
 نه سبابي له غنه تي بهد و ته جهيلي ئيمه يه
 ئيحراري سه د وه ديعه ي ساحيب سه مه ر بكه ين
 ته وديعي به طنى تاتي و عه رزي هونه ر بكه ين
 له وسه ر جه زه ر بكه ين

من و گهلاوێژ^(١)

گهلاوێژی فهلهك پهيا! ئهيا خورشیدی بیداران
 ئهيا ههمدهردی غه مخواران
 له وادی حیرهت و سه رسامییا په نجهوور و سه رگهردان
 به نووری گهریه ئالوودت به سه ر تاریکیی شه ودا
 ئه پێژی نه شک و عالهم وا له ناو بیروشه ی^(٢) خه ودا
 که چی تۆش واله و شهیدا
 زه بوونی هات و چۆی دایم، به جوژیکێ هه زینانه
 به دایم هه ر خه ریکێ لابه ری تاریکیی شه وگار
 به نووری تیشکی پرتو ودار
 له ده شتی چۆل و هۆلی ئاسمانا تۆش به وینه ی من
 خه فته ت بارانه، نه سه ره وتوو، جگه ریریان و بێ ئارام
 شه پزه ی میحنه ت و ئالام
 وه کو من تۆش به شه وگار ان خه و نه سپێری به پوژی پاک
 وه نه وزی ناکه ویتته چاوه کانت، ئه ی په ری په فتار
 له گه ل چاوێکی پڕشنگدار
 ئه لێی ئیلهامی هه لسانی خه وی، ئه ی نه جمی بێ په روا
 به فرمیسکی ئه له م پێژانه وه، له و دووره وه ئایه توخوا^(٣)
 له چی حا لی ئه بی. ئه ما
 وه ها دیاره من و تۆ... من له ئه رزا، تۆ له گه ردوونا
 له سه رگه ردانییا وه ک یه ک، له ده ریای بێ بنی بوونا

(١) مه به سته ئه ستێره ی گه لاوێژه.

(٢) بیروشه ی خه و: خه وی قوول

(٣) ئه م دێره ی ته واو نه کړدوو. وسته ویه تی دوو وشه بنووست و له دواییدا کوژاندویه تییه وه، به لام به ئایه توخوا ده خوێنرتیه وه.

ته‌کوتارمانه^(۴) هەردوو، من له شوێن ئامال و تۆ ئالام
به‌لام وه‌ک مویتە‌دای بێ خه‌به‌ر، ئاغازی بێ نه‌نجام

(۴) له‌ ده‌ستنۆسی شاعیر نووسرا‌بوو (ته‌قه‌للانه) که‌ دیاره‌ هه‌له‌ی نووسینه‌ و (ته‌قه‌للانه) یه‌، به‌لام
ره‌شی کردبوویه‌وه‌ و له‌ شوێنی نه‌وه‌ (ته‌کوتارمان) ی نووسی‌بوو، له‌ داوێنی شیعه‌ره‌ که‌ شدا مانای
(ته‌کوتار) ی به‌راک‌کردن لێک‌داوه‌ته‌وه‌.

نه‌خلاقى

پوتبەى عەزەمەت

پوتبەى عەزەمەت، لائىقى زاتىكە بزانتى
وەك خوۆشى دەزانتى و بزانتى كە دەزانتى
نەك لائىقى شەخسىكە، نەزانتى و نەزانتى
نازانتى ئەو خوۆشە بەلای خەلقى جىهانى
بى سوود و زىانتى^(۱)

نابى بەمونه‌وەر بەگولى يەخەيى چاكەت
عومانى سەرەب، بوونى بەدەرياچە مەحاله^(۲)
زەرد پووكەشى زىووشى بىن، نايەتە قىمەت
ئىعلانى عەوارى، وەكو ئىسنادى خەيالە
تابع بەزەوالە
وەك شەوقى تەپالە
تۆچىھەرە بەپۆدرە مەبەرە دەورەيى عالى
ناگاتە گولتى، بارى كزەى وەرەسەيى خاشاك
وەك تەيرى موقەبا، كە لە كاغەز پەپ و بالى
بۆ بىكرى ئەفرى، وەها دىتەوہ سەر خاك
غوليا زەدە غەمناك
(لاوانتە)^(۳) دووسەد شووشە بەخۆتا بىرژىنى
وەك غونچە بەسەر دىركەزىيەكا، بىچەقىنى

(۱) لە پۆژنامەى (ژىن)ى ژمارە (۱۳۶۵)ى سالى ۱۹۵۷ كە ئەو شىعرە بلاوكراوہتەوہ دوو دىرى
كۆپلىتى يەكەم و سەرچەمى كۆپلىتى دووہم نەنوسرايوو.

(۲) دەتوانىن ئەم دىرە بەم جۆرەش بخۆتىننەوہ (عومانى سەرەب، بوونى بەدەريا، چ مەحاله).

(۳) لاوانتە: جۆرە گولايىكى بەناوبانگى ئەو سەردەمە بووہ.

بئى نەشئەيە چۆن مردوو بەزىندوو ئەدوئىنى
مەر^(۴) بلبلى ئەو گولشەنە ھەر خۆت بى بخوئىنى
بۆكەس نىيە بىئى

(بى) تالە ئەگەر شەككەر و شەھدى بەسەراکەى
نەشئەى نىيە ، ھەر سوالتە سەد پر بئى لە بادە
چىلکە چىيە ؟ باکور تەكى سەوزى بە بەراکەى
گەر عاقلئى لەم ژىنە بئى قىمەتە لادە
ئەم کىپرە بەبادە^(۵)

(۴) مەر: واتە مەگەر.

(۵) بۆ نووسىنەوئى ئەم شىعرە پشتم بەدەست نووسىكى مامۇستا (نەجمەددىن مەلا) بەستووە كە شىخ نوورى خۆشى چاوى پىدا خشان دوو تەو و ئىنجا ناردو وئەتى بۆ مامۇستا (گىوى موكرىانى).

بۆ يانەى سەرکەوتن^(۱)

دوى شو له خوا سىروەى بادی سەحەر نەنگووت
 ۋەك سوبحى بەھاران
 شو عاقىبەتى ھات و دىرى سوبحى گرىبان
 رۆژ بوو ۋە لە كوردان
 غونجەى فەرەح و نەشە، دەمى داىو ۋە پشكووت
 ۋەك چەرەىى يا قووت

(۱) جەنابى (مەعرووف جىاوگ) ئەو بىرەى ھىتايە پىتەشەو و لە (۹)ى شوباتى ۱۹۳۰دا بۆ دامەزراندنى كۆمەلەىكى زانستى، داوايەكيان دا ھەزارەتى ناوخۆى. ھەرچەندە زۆر كەس خۆيان لەو داوايە كىتايە دواو، بەلام خوالەىخۆشبوو (ئەحمەد موختار بەگى زەھاوى) كە لە قوتابخانەى ھەربىيەدا بەئەفسەر ھەرجوو بوو، ھەروەھا حقووقىشى تەواو كەربوو، لەگەڵ يوزباشى (مەھمەد عەلى بەگى عەبدولعەزىز) و (عارف بەگى پشەدرى) پارتيزەر ئەم پىش نىھادەيان بەشەق و ھەوسەو مۆر كەرد. پاش ئەو ۱۹۴۵ى مەژووى ۱۹-۲۰/ى مايسى ۱۹۳۰ ھەزامەندى كەردنەو ۱۹۳۰ى يانەى سەرکەوتنىيان داين. جەنابى مەعرووف جىاوگ ھەر زوو لە رۆژى (۳۰)ى مايسى ئەو سالتەدا لە سىنەماى رۆيال بەتاهەنگ و بەزمىكى زۆر جوان و قشتىلە (يانەى سەرکەوتن)يان كەردەو. دواى دوو سالت يانە لە نىش و كارى خۆى كەوت. تا لە رۆژى (۱)ى نىسانى ۱۹۴۳ لە لاين جىاوگەو بوو ۱۹۴۳ ھەستەىكى تازەيان بۆ ھەلبژارد، تا بەرپۆەى بىەن. يانە ئەم جارەش كەوتە نىش كەردن. ئامانجى دامەزراندنى ئەم يانەى بەلاو كەردنەو ۱۹۴۳ى زانست و زانىارى بوو لە پال بايەخدان بەپىشەسازى و بازىرگەنى و كشتوكال تا بەشتەو ەكى ھونەرى بەرھەم زۆر كەن. ھەروەھا بەختو كەردنى لاوانى كورد بەپى پەر ۋەردەى نوئى. ئەو ھەو ۱۹۴۳ى دا قوتابيان بۆ تەواو كەردنى خوتنن لە بەغدا بىانھىتن لە يانەكەدا جىگەيان بۆ بگەنەو و لە ژىر چاودىرى خۆيان خوتننەيان پى تەواو بگەن. ئامانجىكى دىكەى يانە دروستكەردنى چەند لىژنەىك بوو بەپى شارەزايى و پىسپۆزى بۆ كىتەب دانان و ھەرگىزان، بۆ نووسىنەو ۱۹۴۳ى فەرھەنگ و دەستورى زمانى كوردى، تا بتوانى ھەموو كوردىك بەئاسانى لە كورد زوبانىكى دىكە بگات. مانگى جارىكەش ئاھەنگى يەكترناسىن و خۆشەو سىتيان ساز دەكرد (بۆ ئەو ۱۹۴۳ى خەلقى بمانسان و تىمان بگەن كە تىمەش ەكو ئەوان ئىنسانىن و مافى ژيانمان ھەيدە) بۆ سوودى زياتر بنۆزەنە كىتەبى (باربوو) كارى يانەى سەرکەوتن: نادى الأرتقاء ژمارە: ۱ ھەيدامى تىرعات ۱۹۴۳-۱۹۴۴، چاپخانەى النجاج، بەغداد

نالفاقی نهمهل بوو به چه مهنزار و^(۲) گولستان
 وهک رهوزهی پیزوان
 ناونگی مهسه پرته له گولستانی ژيانا
 وهک دور له بهيانا
 په خشانه له سهر په رچه می گول، کاکولی په یحان
 وهک له علی دره خشان
 نیرگز قهده چی که یله، له باده شوی شه بنم
 پر زهوق و تهره ننوم
 جامی زه پری داناهه له سهر په نجه یی نیحسان
 وهک ساقی بی په قسان
 شه و بۆ که به شه و بۆ هه بوو بۆ به زمی ته ماشا
 کردی له وه حاشا
 بهم نه شنه یه سده شو شه گولای گولی پرژان
 وهک شاهیدی بوستان
 مینا له زه فافایه، به سهر سهر ییه وه تارا
 وهک گول له به هارا
 په قسیانه له گدل یاسه مهن و عه رعه ری بوستان
 پر نه شنه و خه ندان
 فهریادی مهسه پرته له کهژ و کیتو و نزارا
 نیعلانه له شارا
 قاسپهی کهو و هاژهی چه م و به فراوی چیاکان
 خوش له هجه و نه لجان
 من هه ر موته حه ییر^(۳)، نه مه یار په ب چ نه سهر بی
 بۆچی و چ خه بهر بی؟

(۲) له رۆژنامه ی ژین-دا که بۆ جارێکی تر بلاوکه راوه ته وه نووسیویه: (چراخان و گولستان)

(۳) له رۆژنامه ی ژیندا: (مهین موته حه ییر) نووسرا بوو.

ئەم كەيفە چىيە پەر لە نەباتات و لە ئىنسان
 بۆ چىن ھەموو شادان
 تاكە سەنەمى، لەب شەكەرئى، غونچە دەمانى
 شمشادى ميبانى
 شيرىن سوخەنى تازەى تەر، مادەرى كوردان
 ۋەك يوسفى كەنعان
 گورج ھاتە تەكەللوم وتى: ئەم عەيش و سروورە
 ئەم شايى و سوورە
 بۆ (يانەى سەرکەوتن) — ئەم عالەمە شادان
 ھاتوونە تە جەولان

شیوهن و ماته منامه

له باره‌ی ئەم شیعراڼه‌وه

شیخ نووری وهك ئاده‌میزادێكی به‌وه‌فا و به‌ئه‌مه‌ك، به‌ سه‌ركه‌وتنی دۆست و ناشنایه‌كانی به‌خته‌وه‌ر و شادمان بووه‌و به‌نوچدان و كه‌وتنیا‌ن نی‌گه‌ران و خه‌فه‌تبار بووه‌. كاتێ ده‌ستی په‌شی مردنیش ئالای ته‌مه‌نی هه‌تا‌ونه‌ته‌ خواره‌وه‌، ئەم به‌پاك‌ترین و پاستگۆ‌ترین شیعر، شیوه‌نی بۆ نووسیون، وه‌ك ده‌بینین له‌ناو ئەم دۆسته‌ خو‌شه‌ویستانه‌ی -شیخ مه‌حمود-ی نه‌مری له‌ هه‌موویان زیاتر به‌سه‌ر كر‌دوه‌ته‌وه‌ و به‌ته‌واوی ویستویه‌تی ته‌عبیر له‌ كه‌فوكۆل و جۆش و خرۆشی دلی پر له‌ خو‌شه‌ویستی و پاستگۆیی ده‌روونی خۆی بۆ ده‌ربخات. بێگومان لا‌وانه‌وه‌ی خو‌شه‌ویستان و نازیزانی‌ش پاستگۆ‌ترین شیعره‌، چونكه‌ نه‌و فرمیس‌كانه‌ كیش و قافیه‌ به‌سه‌ریدا نه‌سه‌پاندوون. نه‌وه‌نده‌ی قوولی برین و چۆرا‌و‌گه‌ی خو‌تینی دل و هه‌ناسه‌ی پر له‌ كه‌سه‌ر و فرمیس‌ك و ناخ و ئۆف سه‌پاندویه‌تی. نه‌خ‌وا‌زه‌ل‌الا نه‌و لا‌وانه‌ویه‌ی كه‌ بۆ پاره‌و ده‌سكه‌وت و به‌رژه‌وه‌ندی تایبه‌تی نه‌گوترا‌یی، چونكه‌ ته‌قینه‌وه‌ی كانی خه‌مێكی په‌سه‌ن و پاست و دوور له‌ درۆ و ده‌له‌سه‌یه‌، ئەم جۆره‌ شیعره‌ش جۆره‌ قه‌رزدا‌نه‌وه‌یه‌كه‌. ئەوه‌ی په‌روای به‌ (لا‌وانه‌وه‌) نه‌بێ، هه‌رگیز په‌روای به‌ (وه‌فا) نابێ!

شیوهنی شیخ عهزیزی^(۱) برای

له فواره‌ی دل له بهرچی خوینی گهش نه‌پرژیتته سه‌رچاوم
له بهرچی سوور نه‌بی داوینی به‌دبه‌ختیی به خویناوم
که من زانییم ئیتتر مه‌ره‌م نیسه بۆ جه‌رگی سووتاوم
ئه‌نالینم له دووری تۆ، ئه‌لیم شه‌رته^(۲) هه‌تا ماوم
ئه‌سیری خاکی گۆر و نه‌وجه‌وانی پر مه‌لالم پۆ
عه‌زیزم پۆ، عه‌زیزم پۆ، عه‌زیزی نه‌ونی‌هالم پۆ
به‌ئومیدی ئه‌وه‌ی بێمه سه‌رینت هه‌روه‌کو مه‌جنوون
له دووجه‌یلی نه‌هاتیدا ئه‌نالینتی دل‌ه‌ی مه‌فتوون
به‌فرمیتسکی په‌ژاره‌م چۆلی (قفره‌)م^(۳) ئاو ئه‌دا مه‌جزوون
که‌چی ئه‌م‌پۆ بیابانی به‌خوینی دل ئه‌که‌م گولگه‌وون
ئه‌سیری خاکی گۆر و نه‌وجه‌وانی پر مه‌لالم پۆ
عه‌زیزم پۆ، عه‌زیزم پۆ، عه‌زیزی نه‌ونی‌هالم پۆ

(۱) شیخ عه‌زیز کوری شیخ صالح: له سالی (۱۹۰۷) دا له شاری سلیمانی له دایک بووه. تا پۆلی پێنجه‌می سه‌ره‌تابی خویندووه. به‌پیتی نووسراوی ژماره (۴۵) ی سالی (۱۹۲۷/۷/۲۳) بۆ یه‌که‌م جار له قه‌ره‌داغ بووه به (قۆلچی مالییه). له (۲۳) ی ته‌موزی (۱۹۲۷) له وه‌زیفه‌که‌ی موياشه‌ره‌ی کردووه. دوا به‌دوا‌ی ئه‌م وه‌زیفه‌یه‌ که‌مه‌لتی وه‌زیفه‌ی تری بێنیوه وه‌ک قۆلچی مالییه‌ی (ناحیه) سه‌رچنار و ناحیه‌ی مه‌رکه‌ز، ئینجا (کاتب موفه‌داتی مالییه) له مه‌رکه‌زی سلیمانی، تا بووه به (معاون مه‌ئموور ئیستیه‌لاک) له سلیمانی و دوا‌ییش بووه به (مه‌ئموور) ئیستیه‌لاک له ته‌وتله. زمانی کوردی و عه‌ره‌بی و فارسیشی باش زانیوه. له ۱۹۳۶/۵/۹ یه‌ک مانگ مۆله‌تی نه‌خۆشی وه‌رگرتووه، دوا‌ی ئه‌و مانگه‌ چووه بۆ به‌غدا بۆ چاره‌سه‌رکردنی (ئاوبه‌ند) و (الأجفان الجیبیه)، به‌لام له‌وی له (۱۹۳۶/۶/۲۰) کۆچی دوا‌یی کردووه ته‌رمه‌که‌یان هیناوه‌ته‌وه بۆ سلیمانی و دوو کچ و کورپکی له پاش به‌جی ماوه. (سوودم له دۆسیه‌که‌ی وه‌رگرتووه، جگه له سه‌ر و سۆراخ کردنی تاییه‌تی خۆم له باره‌یه‌وه).

(۲) له رۆژنامه‌ی بڕوا نووسا‌بوو: (ئه‌لیم ئه‌م شیعره تا ماوم).

(۳) چۆلی قفره: مه‌به‌ستی چۆلی قۆلقه‌یه، ئه‌ویش وشه‌یه‌کی عه‌ره‌بییه له (قراء) وه‌هاتووه.

لهوئ دیجله وه کیلی دیده کهی من بوو به لیتلی و سوور
 سکوتی خسته خانه ت^(۴)، بوو به شینی عائیلهی ره نجوور
 له کاتی گیانه لای مهرگا به بیتکهس مای، له خویشان دوور^(۵)
 نه مه تیریکه جهرگم کون نه کا تا رۆژی نه فخی صوور
 برایی جهرگ و دل سووتاوی کوردی پر مه لالم رۆ
 عه زیزم رۆ، عه زیزم رۆ، عه زیزی نه ونیهالم رۆ^(۶)

(۴) له رۆژنامه ی برادای به (سکوتی خسته خانه ت) نووسراوه.

(۵) (له تینی گیانه لای مردنا بیتکهس، له خویشان دوور) یش ههیه.

(۶) پشتم به دهستنوسی شاعیر خۆی به ستووه و نهوانی تر نه گهر جیاوازی بووبی له گهل دهستنوسه که له پهراویزدا په نجهم بۆ راکیشاون.

شیوه‌نی مه‌لا مه‌حمودی بی‌خود^(۱)

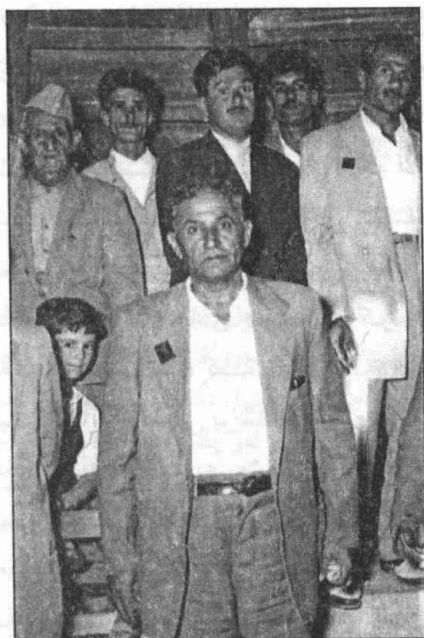
خه‌مم نه‌دیوه که دل هه‌لدی وه‌کو نه‌شته‌ر
 خه‌مم نه‌دیوه وه‌کو تیر بدا له به‌ندی جگه‌ر
 خه‌مم نه‌دیوه که پروناکی و فه‌رح له دلا
 وه‌ها نه‌هیتلی، له جیگه‌ی نه‌میتنی شوین و نه‌سه‌ر
 خه‌مم نه‌دیوه له‌سه‌ر ته‌خته‌ن‌ه‌ردی دنیا‌دا
 وه‌ها به‌ستنی له خوشی و له پیکه‌نین شه‌شده‌ر
 خه‌مم نه‌دیوه به‌ری خویننی دل وه‌ها به‌ردا
 له فواره‌یی دل‌وه هه‌لقولیت‌ه‌ دیده و سه‌ر
 مه‌گه‌ر خه‌مم که له‌ناکا و رژایه‌ لادی و شار
 به‌کاره‌ساتی وه‌فاتی نه‌دیویی دانش‌وره
 هه‌فیدی هه‌زده‌تی عه‌للامه، موفتی چاومار^(۲)
 فه‌قیدی میلله‌تی کورد، جینشیننی جه‌د و پده‌ر
 جه‌نابی (بی‌خود) نه‌فه‌ندی نه‌دیویی به‌ری ولات
 یه‌که‌م موسه‌وری دنیا‌ی سروور و حوزن و که‌ده‌ر

(۱) له رۆژی (۳/۱۰/۱۹۵۵) دا به‌رێوه‌به‌رایه‌تی په‌روه‌رده‌ی سلێمانی، که نه‌وسا (عه‌زیز محمه‌د قادر) به‌رێوه‌به‌ری بوو، به‌بۆنه‌ی تێپه‌رپه‌وونی چل رۆژ به‌سه‌ر کۆچی دوا‌یی مامۆستا (مه‌لا مه‌حمودی بی‌خود ۱۸۷۸-۱۹۵۵) له قوتابخانه‌ی سانه‌وی کورانی سلێمانی و به‌چاودێری مه‌سه‌ریفی نه‌وسا (عومه‌ر عه‌لی) کۆرێکی ماته‌میان بۆ گێتیا، دانێشتوانی شاری سلێمانی و پیاوماقوولان و رۆشنبیره‌کانی بۆ ئهم چله‌یه‌ بانگ کرابون. له‌و چله‌ی ماته‌مه (عه‌بدوڵه‌رحمان به‌گی نفوس، په‌مزی مه‌لا ماف، شیخ محمه‌دی خاڵ، په‌وشه‌ن به‌درخان، شیخ نووری شیخ صالح، عه‌لاته‌ددین سه‌جادی، په‌شید نه‌جیب، عه‌لی که‌مال باپیر، نه‌حمه‌د هه‌ردی) و تار و شیعه‌ریان تێدا خوێندوه‌ته‌وه. (شیخ نووری شیخ صالح) یش ئهم شیعه‌ره‌ شیوه‌نه‌ی له‌م کۆژه‌دا خوێندراوه‌یه‌وه، له‌به‌رئوه‌ی مردنی (مه‌لا مه‌حمودی) خاڵی شیخ نووری کارێکی زۆری تێک‌ردبوو، خۆی به‌قورگی پر له‌گه‌ریانه‌وه‌ نه‌یتوانی‌بوو شیعه‌که‌ بخوێنیت‌ه‌وه، بۆیه‌ دابوویان به‌ مامۆستا - نه‌حمه‌د هه‌ردی - له‌ جیا‌تی ئه‌و بی‌خوێنیت‌ه‌وه.

(۲) موفتی چاومار: نیشاره‌ته‌ بۆ ئه‌وه‌ که (بی‌خود) کۆره‌زای زانای گه‌وره‌ و به‌ناوبانگ (مه‌لا نه‌حمه‌دی چاومار) که ئهم بئه‌مه‌له‌یه‌ له‌م ولاته‌دا سه‌د سال له‌سه‌ریه‌ک خزه‌مه‌تی خوێندن و ئاین و په‌ه‌شت و خوری جوانیان کردوه‌وه.

له ناسمانی نه دېدا، به بالی تیږی زه کا
 فری هه تا گه یییه به رزی که مال و هونه
 نه دې له رڼی نه و چه شنی خوتن نه هات و نه چو و
 وه کو فواره هه لته رڼایه سهر پهری ددته
 له موبته داوه و هه تیپه پری به یه که هه نگاو
 گه یشته ته وقه سهری کیوی سهخت و به رزی خه بهر
 له به حری بنی عیلم، هه تا بلتی مه له وان
 له نه رزی بنی هه ددی شیعا، سهر وکی سهر و سه فهر
 چ شاعیری له کون و قورینی خه یالاتا
 جیهانی شیعی و هه کو زه ریه نه هاته نه زهر
 به شه و له ناو چه مه نی نه زمی بلبلی نیلهام
 ته رانه گویی خه یالاتی نه و بو، تا به سه حهر
 به رڼ له مه دره سه، مه شغولی عیلم و ته فسیری
 که لام و سوره و ئایاتی ئیزه دی نه که بهر
 هه میسه مهستی مهی (لا اله الا الله)
 قه سیده خوانی سه نای جه مالی پیغه مبه
 خه م و په ژاره یی کزچی هه زین و دلسوزی
 به جاری خوشی و شادی جیهانی کرده که دهر
 حه قی به ده سته که دل تا نه بهد بنالینن
 میسالی دهنگی برینداری ناین ناله له بهر
 حه قه که لام و به دیع رهش له بهر کهن و ناداب
 له قور بنیشی له پی وه هه تا کو ته وقی سهر
 به هه وری ماته می، رڼی دلم و هه گیرا
 به حال ترووسکه نه دا، چه شنی چاوی تانه له سهر
 سهری نییه که نه بی گیت و دهر دداری خه فته
 دلی نییه، که نه بی غه مگوساری نیش و که دهر

نه‌مردووه و هه‌ر ئه‌ژی ناوی به‌رز و ئاساری
 هه‌تا بمینێ جیهان و سه‌ما و مه‌ه و ئه‌خته‌ر
 ژیان و به‌رزیی ناوی وه‌کو شووعا عیقه
 هه‌تا کولاموته‌ناهی وجوودی دیته‌ نه‌زه‌ر
 خودا له‌ شیعر و له‌ ئینتاجی عیلم و ئه‌فکاری
 دروستی کردووه‌ بۆی هه‌یکه‌لیکی به‌رز ی زه‌فه‌ر
 نه‌سب کراوه‌ له‌ ساحه‌ی خلوود و سه‌رمه‌دیا
 به‌هه‌یه‌ت و عه‌زه‌مه‌ت، باقییه‌ هه‌تا مه‌خشه‌ر
 به‌نوکی خامه‌ی برژانگ، له‌ خوینێ دڵ (نووری)
 بنووسه‌ سالی وه‌فاتی (فه‌قیدی فه‌زل و هونه‌ر) (٣)

(٣) (له‌ ده‌ست‌نوسه‌که‌ی خۆی (فه‌قیدی فضل و هنر) ی نووسی‌بوو که به‌حیسابی ئه‌بجهد ده‌کاته
 .(١٣٧٥هـ)

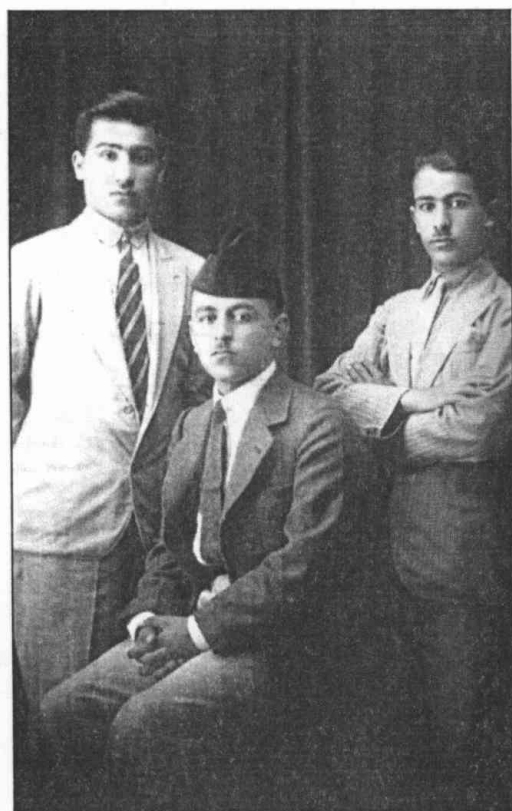
شیوه‌نی شیخ برایی برای^(۱)

به‌شیوه‌ن بۆ پڑا، بۆچی زبانی لال و گیاراوم؟
 به‌فرمیتسکی جه‌فا هه‌له‌هاتوو به‌ژانگه‌که‌ی چاوم؟
 نه‌بێ بۆ هه‌ر به‌شی من ناله و گریان و ماتهم بێ؟
 له‌به‌رچی دائیما هه‌ر مه‌ستی غه‌م، سه‌رخۆشی زوخاوم؟
 براله‌ کۆچی ناکامیت و جینگای بێ سه‌رو شوونت
 به‌جاری تانه‌یی لێلایی، وا هینایه سه‌هرچاوم
 نه‌مامی عه‌یشه‌که‌م نیترا، خه‌فته گۆیکه و چرۆی ده‌رکرد
 ڕه‌گ و ته‌رزی که‌ده‌ر نالایه گیانی هه‌لکړواوم
 خه‌فته ده‌ستی له‌مل کردووم، ده‌می غه‌م وا له‌ناو ده‌ما
 مویه‌ده‌ل بوو به‌تالی، عه‌یش و نۆش و شایی و ڕاوم
 به‌ده‌م (با) و گیتزه‌لووکه‌ی نه‌گبه‌تی و ناسیبی دنیاوه
 به‌بنجی ده‌رده‌وه، وه‌ک پووشی با به‌ردوویه نالاوم
 بلیسه‌ی ناگری مه‌رگت به‌نه‌وعی دلمی هه‌لقه‌رچان
 گه‌یشته عه‌رشی نه‌علا بۆ چرووکی جه‌رگی سووتاوم
 مه‌گه‌ر هه‌ر ده‌سته و نه‌ژنۆ دانیشم بۆ حالی خۆم بگه‌رم
 مه‌گه‌ر هه‌ر قور به‌سه‌ر خۆما بکه‌م بۆ حالی شیواوم
 نه‌لێتی سه‌رچاوه‌که‌ی دل بۆته به‌حری خوینی ئال و سوور
 له‌خویناوی گه‌شی فرمیتسکه‌ما به‌م ڕه‌نگه‌ گه‌وزاوم
 مه‌زانه بیتکه‌س و ته‌نیا له‌ دواي تو من به‌جێ ماوم
 سه‌ری خۆی دانه‌نی قه‌ومی خه‌فته، دايم له‌ پیتناوم
 له‌سه‌ر لیوم نه‌بێ ئه‌م ئاخ و داخ و ئۆفه تا مردن
 له‌سه‌ر چاوم نه‌بێ فرمیتسکی خویناویی هه‌تا ماوم

(۱) شیخ برایی: له‌ سالی (۱۸۹۷) دا له‌ شاری سلیمانی له‌ دایک بووه. به‌کاروباری بازرگانی (تووتن کرپن و فروشتن) وه‌ خه‌ریک بووه. ژنی هینا بوو که‌ به‌نه‌خۆشی (ئاوبه‌ند) له‌ (۲۹) ی نابی (۱۹۵۰) دا کۆچی دواي کردووه.

تهوژمی ئاهو لافاوی سروشک ئەمبا به پێگاو
 چل و چیتوم^(۲) به بنجی داری به دبه ختییه وه گیرساوم
 ببوورن ئە ی ره فیکان زامه که ی وێرانه دل حه قیه
 به خو پ ئەیدا به دیده جوگه له ی فرمی سکی خویناوم
 له سالی مه رگی تو ی پرسی یه کێ پیم وت: به مووی برژانگ
 ئەنووسم «شیخ برایم رو»^(۳) به خویناوی گهشی چاوم

ه ۱۳۶۹

(۱) شیخ ماری شیخ محمەد غەریب
 (۲) شیخ رهئووفی هەفید
 (۳) شیخ رهئووفی شیخ سەڵح برای
 شیخ نووری

(۲) له دهستنووسی شاعیر نووسرابوو: چل و چووم.

(۳) به پیتی ئەبجەد دهکاته سالی کۆچی دوایی شیخ برایم برای.

شیوه‌نی مه‌حمود جه‌ودت^(۱)

نه‌بووه قه‌ت نه‌مدیوه تا ئیستسا له پایزدا به‌هار
 بۆچییه و بۆچی جلی شینی له‌به‌ر کرد کائینات؟!
 بۆچی وا وشک و برنگه، مه‌وسمی زستانه‌که‌ی؟!
 بۆ نه‌نالتینی به‌هاوین، ره‌عدی بی وه‌عه‌دی نه‌هات؟!
 بۆ به‌هاری خسته پایز، بۆچی هاوین بوو به‌ده‌ی؟!
 بۆچی زستان بوو به‌گه‌ر، به‌ریوو له‌خه‌رمانی ولات؟!
 بۆچی (نووری) که‌وته ته‌ندووری فیراقی یاره‌وه؟!
 بۆچی وا ناواره‌یه بلبل له‌گولزاری حه‌یات؟!
 ئه‌م سوئالانه‌م له‌نه‌وزادی عه‌قل پرسی، وتی:
 من جوابی‌کم هه‌یه، تیفکره‌ چه‌ند مه‌عقوله‌ لات
 ساله‌که‌ی عه‌کسه‌ ئه‌وی یاره‌ ئه‌بی ناواره‌ بی
 گه‌ردنی ئه‌هلی که‌مالیش بۆ په‌ت و سێداره‌ بی^(۲)

۹۳۸ - ۱۳۴۶هـ

(۱) ناری (مه‌مه‌دی کوری ئه‌حمه‌د جه‌وده‌ته‌ کوری مه‌حمود ئاغای بچکۆله‌یه) له‌ سالی (۱۸۸۹) له‌ سلێمانی له‌ دایک بووه و له‌ ته‌مه‌نی (۵) سالی‌دا خراوه‌ته‌ به‌رخوێندن. پاش دوو سال چووه‌ته‌ خوێندنگای روشدییه‌ی عه‌سکه‌ری له‌ سلێمانی. دوا‌ی ته‌واوکردنی له‌ سالی (۱۹۰۷) دا چووه‌ بۆ نه‌سته‌مبول. له‌ سالی (۱۹۱۱) کراوه‌ به‌نه‌فسه‌ری دوو نه‌ستیره‌ و له‌گه‌ل ئینگلیز شیرانه‌ جه‌نگاوه‌. له‌ سالی (۱۹۱۹) هاتووه‌ته‌ سلێمانی و له‌ سوپای کوردستاندا له‌ کاتی شیخ مه‌حموددا دامه‌زراره‌ و له‌ سالی (۱۹۲۴) دا چووه‌ته‌ سوپای عێراقه‌وه‌ و گه‌یشتووه‌ته‌ پایه‌ی سه‌رۆکی یه‌که‌م (رئیس أول). دوا‌ی ئه‌وه‌ له‌ له‌شکری عیراق جیا‌بۆوه‌ له‌ سالی (۱۹۳۰) دا بوو به‌هاوکاری شۆرش (شیخ مه‌حمود) له‌ پیران و بازبان و زۆر مه‌ردانه‌ نازایه‌تی نواندووه‌. (ئه‌حمه‌د حه‌مدی ساحیتبقران و پیره‌میترد و گۆزان) شیعریان بۆ وتووه‌ و باسی نازایه‌تی و جوامیتری ئه‌ویان کردووه‌. له‌گه‌ل ئه‌وه‌شدا که‌ خه‌باتگێته‌ر بووه‌، ئه‌م قاره‌مانه‌ سوارچاکی مه‌یدانی نووسین و وه‌رگێته‌ران و شیعر و دانانی سرووده‌، زۆتر له‌ زمانی فه‌ره‌نسا‌یی وه‌ری گێته‌راوه‌، له‌ دوا‌ی کوژانه‌وه‌ی شه‌ه‌ه‌رکانی شیخ مه‌حمود به‌دیل گیراو ناردیانه‌ که‌رکووک، پاش ده‌رچوونی بوو به‌نه‌ندازیار. له‌ سالی (۱۹۳۷) رۆژی دووشه‌مه‌ مانگی تشرینی یه‌که‌م خنکێتزا. گۆفاری رۆژی نوێ، ژمار (۵) ی سالی (۲)، (۲) ی نابی-۱۹۶۱، عومه‌ر ده‌وله‌ت.
 (۲) له‌هه‌مان ده‌ست‌نوس و له‌دیوه‌که‌ی تری نووسرا‌بوو: (گه‌ردنی مه‌حمود جه‌وده‌ت بۆ سه‌ری سێداره‌ بی).

کۆچی مه‌لا نه‌فه‌ندی هه‌ولێر^(١)

دوو باره ئاسمانی فەرەج هه‌وری گرتە به‌ر

یه‌عنی لیباسی ماته‌می پۆشی به‌نی به‌شه‌ر

(١) مه‌لافه‌ندی: ناوی نه‌بووبه‌گر نه‌فه‌ندی کۆری حاجی مه‌لا عومهره، که به (مه‌لای بچووک) به‌ناوبانگه. له هه‌ولێر له‌دایک بووه و هه‌ر له‌وێش په‌روه‌رده‌ بووه. به‌زانست په‌روه‌ری و پیاوه‌تی ناوبانگی ده‌رکردوه. له کاتی خۆیدا (نه‌بووبه‌کرای باپیره گه‌وره‌ی نازناوی «مه‌لای گچکه» ی وه‌رگرتوه. له‌به‌رئه‌وه‌ی له تهمه‌نیکی که‌مه‌تر له تهمه‌نی ئیجازه پێدراوه‌کانی سه‌رده‌می خۆی به‌چه‌ند سالتیک مۆله‌تی زانستی (مه‌لایه‌تی) وه‌رگرتوه، بۆیه ناویان ناوه (مه‌لای بچووک) هه‌ر بۆ پێزلێنانی بنه‌ماله‌که‌یان (مه‌لافه‌ندی) نازناوی (مه‌لای گچکه) ی وه‌رگرتوه. (ئهمین زه‌کی به‌گ) ده‌رباره‌ی (مه‌لافه‌ندی) وتویه‌تی: (کۆمه‌لێن په‌رهمی زانستی ده‌رباره‌ی فه‌له‌کناسی له‌ دوا‌ی خۆی به‌جێ هه‌شتوه. پیاویک بوو شۆتین و پایه‌یه‌کی به‌رزی هه‌بوو. له‌ مزگه‌وتی قه‌لای هه‌ولێر ده‌رسی ده‌وته‌وه و ئیجازه‌ی به‌زیاتر له‌ سه‌د قوتابی خۆی داوه. که له‌ کوردستاندا بلا‌وبونه‌ته‌وه و ده‌رس ده‌لێنه‌وه، به‌لام ئهمین زه‌کی به‌گ له‌ کتێبه‌که‌یدا (مشاهیر الكرد وکردستان في الدور الاسلامي) جزمی یه‌که‌می چاپه‌ عه‌ره‌بیه‌که‌ی له‌ لاپه‌ره (٨٣) دا میژووی کۆچکردنی به (٣٠) کانوونی دووهمی (١٩٤٣) دا‌ناوه. له‌ کاتێکدا (مه‌لافه‌ندی) خۆی له (١٩٤٢/٢/٢١) دا له تهمه‌نی هه‌شتا سالتیدا کۆچی دوا‌یی کردوه. (عباس عه‌زاوی) یش له‌ کتێبه‌که‌یدا (تاریخ علم الفلك في العراق) دا ده‌لێ: (کتێبیکی ده‌رباره‌ی زانستی فه‌له‌کناسی له‌ تورکییه‌وه کردوه به‌ عه‌ره‌بی. ئهم ده‌ستنوسه‌ له‌ لای زانا ئاینیه‌کانی کوردستان ده‌ست ده‌که‌وێ). له‌ کاتی بزوتنه‌وه‌ی (مایس) ی ره‌شید عالی گه‌یلانی مه‌لیک فه‌یسه‌لی دووهم کاتی منداڵ بوو له‌گه‌ڵ (عالیه) ی دایکی پووی کرده ماله‌که‌ی مه‌لافه‌ندی، هه‌روه‌ها مه‌لیک فه‌یسه‌لی یه‌که‌م له‌و کاته‌ی هاته‌وته هه‌ولێر و دوا‌ی ئه‌وه‌ی له‌سه‌ر عه‌رش عێراق دانێشت، له‌ ماله‌وه‌ سه‌ری لێ داوه. ئهمه‌ش ئه‌وه‌ ده‌رده‌خا که پایه‌یه‌کی به‌رزی له‌ لای حکومه‌ته‌کانی عێراق هه‌بووه. شیخی شیعی هه‌جوو (شیخ په‌زای تاله‌بانی) له‌ شیعرێکی تورکی ستایشی (مه‌لای گچکه) ی باپیری کردوه و ده‌لێ:

سنگ تک بر بویوک عالم جهانده وامیدر؟ کلا

سکا سوء نظردن ایچون دیرلر کوچک ملا

بروانه ٢٨٩٧ دیوانی شیخ په‌زای تاله‌بانی

(میچه‌ره‌های) حاکی سیاسی هه‌ولێر له‌ کتێبه‌که‌یدا (سنتان في کردستان ١٩١٨-١٩٢٠) دا جزمی یه‌که‌م لاپه‌ره (٢١٢) دا ده‌لێ: (له هه‌موویان زیاتر جیتی مه‌ترسی بوو) یان ده‌لێ (له‌ناو ئه‌ندامانی چینه‌کانی خۆیدا پیاویکی پێشکه‌وتنه‌خواز بوو، ئه‌و بلا‌وکراوانه‌ی که له‌ میسر و تورکیا بۆ ده‌هات ده‌یانی خۆتێده‌وه. قسه‌کانی زیره‌کانه‌ بوو، باسی بابه‌تی زانستی و سیاسی ده‌کرد).

دووباره دل له مه جلیسی پر سۆزی سینه دا
 سووتا به ناری حادیسه، وهک مۆمی ناو فنه نه
 ریشهی دلی پساوه له ههولیره وه کشا
 ناوی نراوه تهل، به ولاتا نه کسا گوزهر
 لوله ی شکاوی ئیسک و پرووسکی هه موو له شیک
 هاتوته ناله وهک نهیی دل پر له خسوینی ته پر
 دونیا هه موو به چاوی ته پر و لیوی وشکه وه
 نه مپۆ نه لیبی له رۆژی قیامت نه دا خه بهر
 نه م ناھو ناله یه به زمانی فه سیح نه لئ :
 چی کرد به کوردی لیته به سهر، چه رخی کینه وه
 نیژرا سروور و خه م سهری هیتایه دهر له خاک
 خه و کهوته چاوی خوشی و هه لسا له خه و که دهر (۲)
 نه گری ته ره ب، خه فته ده سی کردۆته پیکه نین
 شایی له شیوه نایه، که دهر که یفی که وته سهر
 مه نتیق زوبانی لاله، به لاغه ت شپرزیه
 با موخته سهر بلیم، له موته وهل نه ما نه سهر
 کئی وای نه زانی نه مپۆ له شوومیی ولاته وا
 به م نه و به هاره فه سلئی خه زان سهر نه کاته دهر
 باره له حه یات و غوباره له سهر نه شات
 کوچی مه لا به راستی بو کوردی قور به سهر
 عومر تیکه باخه وانی دل نه تلئ به داخه وه
 به ینیکه ههر نه مامی نه مه ل خه م نه دا سه مه ر
 رۆیی پده ر، نه وا که یییه قه سهری خۆی به لام
 یاره ب به عیزی دین و سه عاده ت بژی پسه ر

(۲) یان: (خوشی چاوی لیکناوه و خه فته له خه و هه لساوه) له ده ستنوسیتکی تر هدییه که

به هیزتره.

بۆسالى رحلەتى بەدەبىرى خىرد بلى:

(مغفور لە) (۳) جوابىه، پرسى يەككى ئەگەر (۴)

۱۹۲۴/۲/۲۲

(۳) مغفور لە: $(۴۰ + ۱۰۰۰ + ۸۰ + ۶ + ۲۰۰ + ۳۰ + ۵) = ۱۳۶۱$).

(۴) شیخ نوورى ئەم شیعەرە شیوئەئەى بەھۆى مامۆستا (گیوی موکریانى) یەوہ بۆ (عزەددین) ى کوپى مەلافەندى ناردووە. پشتم بەو نوسخەيە بەستووە کە بەدەسخەتى شاعیر نووسراہوو. لەگەل ئەوہى بۆ مامۆستا (گیوی) ناردووە تۆزە جیاوازییەکیان ھەيە.

بۆ كۆپلى قەبرىكەى شېخ مەحمود (*)

نەمە ئەو شاھەىە ئاواتى كوردى پىئوھ ئالا بوو
كە خاكى مەرقەدى كاك نەحمەدى شېخى بەمەئوا بوو^(۱)
لە كاتى نەوجە وانپوھ ھەتا مردن بەگيان و دل
بەشوتن نامالى پر ئالامى كوردا وىل و شەيدا بوو
بنووسە توش لە خوئنى دىدە سالى مەرگى شېخ مەحمود
(كە پۆژى بووى لە ئاسۆى كورد و كوردستان ئاوا بوو)

۱۳۷۶ھ

(*) لەسەر تەكلىفى (شېخ باباەلى) ئەم سى شىعەرەم بۆ كۆپلى مەرقەدى شېخ مەحمود نووسىوھ -
شېخ نوورى شېخ سالىح
(۱) تەرمەكەى شېخ مەحمودى نەمر لە مەرقەدى كاك نەحمەدى شېخى باپىرە گەورەى نىژراوھ. ئەم بە
(مەئوا) يە نىشارەتە بۆ ئەوھ.

بۆ تەئرىخى ۋە فاتى قادىر ئاغا^(۱)

كۆچى قادىر بۆ جىيەنى ماتەم ۋە نىجىۋورىيە
پەرلە ئىش ۋە سوتى بىرىن ۋە شىۋەنى مەجۋورىيە
لەفز ۋە مەعنەي شىعەرەكانم شىن ۋە نازارى دالە
سالى مەرگى بۆيە (شىعەرى ناتەۋاناي نوورىيە) (*)

ئەمەش ھەر بۆ ۋە فاتى (قادىر ئاغاى حاجى مەجىھەددىن) (**) ۋە تراۋە.
بەتەئىسىرى پەژارەي مەرگى قادىر بوو سولەيمانى
ۋەكو بولبول لە دوۋى گول كەۋتنە سەر شىۋەن ۋە زارى

(۱) ئەم دوو چوارىنەيەي بۆ كۆچى دوايى (قادىر ئاغاى حاجى مەلا مەجىھەددىن) ۋە تراۋە. كە لە سالى (۱۹۱۳) دا لە شارى سلىمانى لە داىك بوۋە. لە سالى (۱۹۴۰) دا لە زانستگەي بەغدا بەشى حقوق - ياسا دەرچوۋە. دواي تەۋاۋە كىرگەن خىزمەتى سەربازى (ئەفسەرى يەدەگ) يەكسەر لە سلىمانىدا كىراۋە بەسەرۋكى شارەۋانى. پاشان كىراۋە بەقائىقامى (چەمچەمال) ۋە ئىنجا كىراۋە بەقائىقامى (كۆيە). لەۋتوۋە نىزىدراۋە بۆ قايىقامىيەتى مەرگەزى كەركوك، دووبارە بەۋەزىفەي پىشۋى ھاتوۋەتەۋە شارى سلىمانى، ئىنجا كىراۋە بەقائىقامى (دوز) ۋە لە سالى (۱۹۵۶) دا بەنەخۋشى دال ھەر لە (دوز) كۆچى دواي كىردوۋە. پىياۋىكى تا بلىنى دىلسۆز ۋە پاك ۋە پەۋش بەرز بوۋە، پىتوۋەندى دۆستايەتى ۋە تىكەلاۋى لەگەل (شىخ نوورى) دا ھەبوۋە. خەلگ زۆرىان خۆشۋىستوۋە. كە مردوۋە شارى سلىمانى بۆي خىرۆشاۋە. لەۋ كاتەشدا كە سەرۋكى شارەۋانى شارى سلىمانى بوۋە ئەم شارە پىشكەۋەتتىكى زۆرى لە بوارى ئاۋەدانىيەۋە بەخۆيەۋە دىۋە. (قادىر ئاغا) لە بنەمالەيەكى بەدەرەۋە بوۋى سلىمانىيە، لە ھەمو ئەۋ كارۋارائەي پىتى سەپىردراۋىون توانايى خۆي سەلماندوۋە ۋە جىگەي رەزامەندى ھەمو لايەك بوۋە. پروانە كىتەبى: العراق الشمالى - مطبوعات النهار، تاليف: محمد هادي الدفتر - عبدالله حسن، الجزء الأول، مطبعة شفيق، بغداد، ت. بلا.
ھەرۋەھا ناچىيە خانى كچى ئاۋرەماناغاى ھاۋسەرى سوۋدى لى ۋەرگىراۋە.

(*) ھەندى كەس لەۋانە كاكەي فەللاخ پىتيان وايە ئەم چوارىنەيە بۆ (قالەي ئايشە خان) نووسرا بى كە زۆرىيە شاعىرە گەرەكان لەۋ سەردەمدا شىعەريان بۆ ۋە تراۋە.

(**) ئەم دىئەرە خۆي لە دەستۋوسەكەيدا نووسىۋىيەتى كە بۆ ئەۋى نووسىۋە، ئەم ۋەشى (ھەر) تەئكىدە لەسەر ئەۋەي شىعەرەكەي پىشۋوشى بۆ (قادىر ئاغاى حاجى مەجىھەددىن) نووسىيىتى.

ئەگەر پرسی يەكئ تەئریخی (قادر)ی ناکام
 بئئ (شیخ نووری) ناوی نا به (ئەندوه و خەفەت باری) (***)

قادر اغای حاجی محیەددین که له تەئیشیت شیخ مەحموودی نەمرەووە دانیشتوووە،
 ئەوێ له ژوورسەری شیخ مەحموودی حەفید وەستاووە (پەشۆڵ)ی ھونەر مەندە،
 وێنە کەم له ناجیە خانی کچی ئاوەرە حەمان ئاغای ھاوسەری وەرگرتوووە و بۆ یە کەم جار
 له لایەن ئێمەووە بلۆ کراوەتەووە.

(***) (ئەندووە = ۶۶ و ۶ خە = ۶۰۵ فەت = ۴۸۵ باری = ۲۱۳ = ۱۳۷۵ هە کە سالی کۆچی
 دوایی قادر اغایە.

شیوه‌نی ئاوپه‌حمانی خالۆزای^(۱)

چییه؟ نه‌مپۆ قه‌له‌م دووباره‌ها تۆته‌زوبان نه‌گری
 به‌تاو چاو و به‌گولۆ دڵ، نه‌م به‌گورۆ دێ نه‌و په‌وان نه‌گری
 له‌ سه‌رچاوه‌ی دله‌ی سووتاوه‌^(۲) لافاوی خۆینی گه‌ش
 به‌تافگه‌ی دیده‌ما نه‌مپۆ به‌خوێ دێ و بێ نه‌مان نه‌گری
 قوماشی شیوه‌ن و دیبای واوه‌یلاچ هه‌رزانه
 له‌بێ بازایی نرخی مه‌تاعا کاروان نه‌گری
 کولێ گریان و تیشی زام و کسپه‌ی دڵ ته‌ماشاکه
 پلوسکی وشک و لووله‌ی تیکشکاوی ئیستیخوان نه‌گری
 تومه‌س بالای ئاوپه‌حمانی دی دیدمه‌ له‌ژێر خاكا
 له‌گه‌ل هه‌وری به‌هه‌را وا نه‌لتی بۆ ئیمتیحان نه‌گری^(۳)
 له‌ باغا گولۆ که‌ چاوی کرده‌وه، تۆ چاوی خۆت لیکنه‌
 مه‌گه‌ر بۆ چاوی لیکنات به‌چاوی چاوه‌پوان نه‌گری
 به‌سه‌ر په‌ره‌ی گولۆ زوو هه‌له‌وه‌ریوی نه‌وجه‌وانیتا
 چه‌مه‌ن نه‌گری، گولۆ نه‌گری، بلبیل نه‌گری، باغه‌بان نه‌گری
 به‌بالای تۆوه‌ سه‌د هیتلانه‌ی دڵ به‌ند و پێوه‌ند بوو
 جیهانی بلبیلی ئاواره‌یه و بۆ گولستان نه‌گری
 په‌شیواو و شپه‌رزه‌ و واله‌و شه‌یدا به‌شوێن تۆدا
 و یقار و حوسنی خولق و شه‌رم و شیرینی زبان نه‌گری
 له‌ تۆ مالتی که‌ خالتی مایه‌وه‌ بۆشین و گریانه‌
 سکووتی چۆلایی هیتلانه‌، بۆ مورغی جه‌وان نه‌گری

(۱) ئاوپه‌حمانی خالۆزای: ناوی (میرزا عه‌بدوله‌حمان حاجی فه‌تاح قادر) سه‌ له‌ سالی (۱۹۰۵) دا
 له‌ شاری سلێمانی له‌دایک بووه. له‌ رۆژی (۱۲/۴/۱۹۴۱) دا هه‌ر له‌ سلێمانی به‌نه‌خۆشی
 (نه‌فله‌وه‌نزا) کۆچی دوایی کردوه.

(۲) له‌ ده‌ستنوسێکی تری شاعیردا نووسرابوو: له‌سه‌رچاوه‌ی دله‌ی زاماره‌وه‌...

(۳) له‌ رۆژنامه‌که‌دا نووسرابوو: (له‌گه‌ل هه‌وری به‌هه‌را، هه‌ر چاوه‌ بێ وچان نه‌گری). ناماژه‌یه‌ به‌وه‌ی که‌
 له‌ وه‌رزێ به‌هه‌رادا کۆچی دوایی کردوه.

په لمی زوو رژینت بوو، بو دیده نی غیلمان و خوړی بوو
 به سده چاوی موحیبه ت چاوه پتی تویه و جینان نه گری
 له دووری نیوه (نووری) خوړی نه نالینن هه تا ماوه
 له دواي خوړی روحي غه مدیده ی به شیعی ناتوهان نه گری
 وتم نهی دل بنووسه سالی ماتم، ده سبه جی فهرمووی:
 به شوین تودا، هزار یک بلبل ی بن ناشیان نه گری^(۴)

۱۳۶۰هـ - ۱۹۴۱

۱۹۴۱/۴/۲۰

(۴) له ده ستونوسیکي تری شاعیر نو سرا بوو: (به دووی تودا هزاران بلبل ی بن ناشیان نه گری). دوو
 ده ستونوسی شاعیرم له بهر ده ستدا بوو، پشتم بهو ده ستونوسه به ست که دره نگر نووسیویه تییه وه،
 ههروه ها هم دیره دوايي که به حیسابی نه بجه د نه کاته (۱۳۶۰هـ) نو سرا بوو: (به شوین تودا هزار
 یک بلبل ی بن ناشیان نه گری)، نه گینا حیسابه که تیکده چن.

شیوه‌نی شیخ مه‌حمودی^(۱) سه‌رۆک

چ نووکی خه‌نجهری بوو وا بری ریشه‌ی دل و گیانم؟!
 چ تینی ئاگرئ بوو وا به‌جاری جهرگی سووتانم؟!
 له سه‌رچاوه‌ی ته‌قیوی دلمه‌وه خویناوی ئال و گه‌ش
 به‌ناو شه‌ریانه‌کانا دیتسه سه‌رچاوه‌ی دوو چاوانم
 له‌گه‌ل دوودی هه‌ناسه‌م تیکه‌لاوی یه‌ک نه‌بێ نه‌وسا
 نه‌بیتسه دانه‌یی فرمیتسکی خوتن، نه‌رژیتسه دامانم
 تومه‌ز تیری خه‌فته به‌ندی جگهرمی وا کوناو دهر کرد
 گه‌یاندوو به‌یه‌کتر (تانجه‌رۆ) و (زه‌لمی) دوو ئاوانم
 نه‌پالێوئ په‌ره‌ی دل نم نه‌ خویناوی لیل و ویل
 نه‌رژیتتی مووژه‌ی چا و قه‌تره قه‌تره ئه‌شکی گریانم
 وه‌رن سه‌یری ته‌بیعه‌ت کهن، له هه‌وری ئاه و خوتنی دل
 که چۆن تاوێکی هیتنا و بارییه سه‌ر مه‌ززه‌عه‌ی ژبانم
 په‌ژاره و خه‌م سه‌ری هیتنایه دهر به‌م تاوه بارانه
 وه‌ری گۆیکه‌ی چناری عه‌یش و نوشی سه‌رچنارانم

(۱) شیخ مه‌حمودی کو‌ری شیخ سه‌عیدی کو‌ری شیخ مه‌مه‌دی کو‌ری کاک نه‌حه‌دی شتیه، له سالی (۱۲۹۸هـ) له سوله‌یانی دا هاتوه‌ته دنیاوه. که قامی کردووه‌تهوه مامۆستای تایبه‌تی بۆگیراوه. خوتندی سه‌ره‌تایی ته‌واو کردووه و دوایی له‌لای زانا گه‌وره‌کان خوتندی ده‌ستووری زمانی عه‌ره‌بی و ته‌فسیر و شه‌رعیشی ته‌واو کردووه. له‌به‌رئه‌وه‌ی هه‌ر له منالیه‌وه به‌دیندار و په‌وشت جوان و به‌خشنده‌بی و ئازایه‌تی و جوان مه‌ردی ناوبانگی دهرکردبوو، بۆیه هه‌موو سه‌ره‌ک ئیله‌کانی کوردستان هۆگری بوون و له فرمانی دهرنه‌ده‌چوون. به‌م هۆیه‌وه ده‌وله‌تی عوسمانی لیتی نزیک بۆوه له سالی ۱۳۱۷ی رۆمی سولتان (عه‌بدولحه‌مید)ی دووهم شیخ مه‌حمود و شیخ سه‌عیدی باوکی بانگ کردووه‌ته نه‌سته‌مبول و له (کو‌شکی یلدز)، (واته نه‌ستیره)، میواندارییه‌کی گه‌وره‌ی کردن و هه‌ریه‌که‌یان به‌ده‌ستی جلی نایابی شاهانه که به‌نیشانه‌ی نرخدار پازابۆوه له‌گه‌ل شیرێکی کالان زێڕین خه‌لات کران و پایه‌ی (موشیری - مارشال)یان پێ درا. له (۹)ی تشرینی یه‌که‌می سالی ۱۹۵۶ له به‌غداو له نه‌خۆشخانه‌ی (حه‌یده‌ری) دوا‌ی خه‌باتێکی دووردرێژ و زنجیره‌یه‌ک پابه‌ڕین دژی داگیرکه‌رانی ولات گیانی پاکی سپارد.

نهمه ل نېژرا له ناو خاكا، نه له م گډېكه و چړۍ ده ر كړد
 به جاري ه لكړووزا سه بزه زاري نه و به هار انم
 به كوچي توه بوو مه جووېي حق، مه حمودى په بانى !
 وه كو (غه زنه)^(۲)، به چولى مایه وه شارى «سليماني»
 له دواى تو شار و لادى بوو به كولبهى ماتم و نه حزان
 وه تن دانېشتووه بو ته عزيه و بو فاتيحا خوانى
 به كوچي تو قه لای نامالى كورد بنچينه كه ي رووخا^(۳)
 به لافاوى خه فته شارى نهمه ل رووى كرده ويرانى
 به جاري ميله تى كوردى هژارت بو سپا پوښه
 سلهماني بوو ته يه ك نمونه ي گردى سه يوانى
 له هيچ لايه كه وه دنگى كه مان و عود و نهى نايه
 به جاري داخرا راډيو، نه ماوه دنگى گوراني
 له مالان شيوه نه و زارى، له بازارا خه فته بارى
 نه ماوه پتېكه نين ئيلا به ده گمهن يا به په نه هاني
 هزاران روحي جوشاني وه تن خواهاني كوردستان
 له سر تابو ته كه ي وه ستاوه بو ته شيعى جوشماني
 به سر سه ياره وه به يداخي رهش نه شنېتسه وه دايم
 جلى رهش بوته موډه بو هه موو خه لقي سلهماني
 حرامه كړدنه وه ي راډيو له چايخانه و له مالانا
 به غه يري گوي له نه خبر گرتن و ناياتي قورناني

(۲) (غه زنه) پايته ختى دوله تى (غه زنه وى) بوو، ده كه وېته نه فغانستانى ئيستاوه، (مه حمود
 غه زنه وى) يه كييك بوو له پاشايه كانى. له سرده مى سه ده ي چوارم و پېنجه مى كوچيدا زور
 به ناوبانگ بوو.

(۳) منيش دهنم ده خمه پال دنگى ماموستا - كامهران موكرى - له وهى نه گهرچى: (هيچ گوماني
 تېدا نييه كوچى دوايى شتيخ مه حمودى نهر، زامېكي قولتى كرده دلى ميله تى كورد، به لام له گل
 نه وه شدا به لاي منه وه، نو به يته پتوست بوو به جوړيكي ترو له مانايه كى تردا بوو ترېت، چونكه به كوچ
 كردنى قاره مانېك قه لای (نامالى) ميله ت نارووخيت.

ههتا پۆژی چلهی بهم پهنگه بوو نهحوالی نهه شماره
له پاش پۆژی چلهش نیتر نههه نهوزاعی جارانی^(۴)

۱۹۵۶/۱۰/۹

(۴) پشتم به دهستنووستیکی شاعیر خۆی بهست. له دهستنوو سه که دا دوو دیری تیایه دانی پیتدا نه ناوه
بۆیه نه منووسی که نه مه یه:

فهلک نه بویه نهو نهوعه ی له دهوری نهو بگیترايه
که نیترراوه له بهدکرداریا، پیتش وهختی نیترانی

تالعی کوردی به دبه ختا^(۱)

شعیرتکی ته رکیب بهنده

به ندی یه کهم:

دیسان له ئیمه قاپیه کهی غه م کرایه وه
 ده رگای ته ره ب، له عاله می دل داخرايه وه
 دیسان جگه ر کرا به قه ناره ی موشه ققه تا
 یه عنی دوکانی چه رخی جگه رچی کرایه وه
 دیسان برینی کوئی غه می ئیمه هاته سوئ
 جامی فهره ح به به ردی هه وادیس شکایه وه
 دیسان دووچاوی سووری وه تن بوو به گو می خوئن
 فرمی سکی وه ک فواره، له دل هه لقولایه وه
 دیسان لیوایی عه زه، له لیواو ناحیه وه قه زه
 بۆ کوردی قو به سهر، به مه سه ل هه لکرایه وه
 نه ستیره یه کی بورچی حقووقی هه بوو وه تن
 نه مشه وه له پر کشاو به جارئ کوژایه وه
 داخ و غه می فیراقی که دانا له سهر جگه ر
 زامی هه زار سالتیه یی دل وا کولایه وه
 گـریا وه تن، وتی جگه ری من برایه وه
 نووری چرای مه جلیسی غیره ت کوژایه وه

به ندی دووهم:

ئه ی چه رخی به د موعامه له، تاکه ی خه تا نه که ی!
 نه م کورده بی که سانه به غه م ئاشنا نه که ی^(۲)

(۱) لاوانه وه ی (عه بدولکه ریم به گی حاجی عه بدوللای که رکووکلی زاده) یه که حاکمی موفه رید بوو له سلیمانی و له (۱۸) ی نه یلولی سالی ۱۹۲۶ کۆچی دواپی کردوه و هاوپی و دۆستی نزیک ی شیخ نووری بووه.

(۲) له ده ستنوسه کاندای هه ندی شوئن (ئه) و له هه ندی شوئن (ده) به کاره یترابوو من یه کم خست.

ده غلتي وجوودي ئيمه هه تاكه ي نه كه ي به نارد
 خه رماني عومري ئيمه هه تاكه ي به [با] نه كه ي!
 جه پراحي و كه چي نه كوژي عالهمي به غه در
 گويا بريني كو نه و نويمان دهوا نه كه ي
 مه عشووق نه كه ي به دوژمن و عاشق وه كور ه قيب
 باوك له كوړ نه كه يت و برا بي برا نه كه ي
 كوردي فه قير نه بي چ گونا هيك ي كرد بي
 هه ر له حزه يي به سه د نه له مي موته لا نه كه ي^(۳)
 (عه بدولكه ريم) كه دويني له سه ر ته ختي (ئينفرا د)
 حاكم بوو، نه مرؤ مه سه نده ي داري فه نا نه كه ي
 نه م دا يكي كوردي قور به سه ر هت خستو ته ته عزيه
 نه ولاده كاني چونكه نه سيري به لا نه كه ي
 نه گري و نه لي وه تن: جگه ري من براهيه وه
 نووري چرايي به زمي سه مييه ت كوژا يه وه

به ندي سييه م:

نه ي خاكي تيره دل، هه يه گه ر زه پره يي حه يات
 روحت نه كه يته خايمي سه ر چا وه كه ي حه يات
 زولمه ت نه ديده، چونكه گه يشتي به ناوي خضر
 تو نامريت و عالهم نه كا يهك به يهك كش و مات
 نه و حاكمه كه مه ركه زي قانون بوو سنگي نه و
 راجيع به تو يه، قور به سه ر نه هلي موراجه عات
 نه و حاكمه كه عه يني وه فا بوو حقووق ي مه حض
 ته ركي سه ريري مه عده له تي كرد و هاته لات

(۳) له ده ستوو سيكي ماموستا نه جمه ددين مه لا و ديواني بيخوددا: (به سه د نه له مي ناشنا نه كه ي)
 نوو سرا بوو.

تۆش توخوا وەرە، وەکو تیگەییوێکانی کورد
تەفسیر مەکە لە خزمەتی، ئەو پۆجەکم فیدات
چەند ئەهلی غەدر و زالمی بێ دینی کرد ئەسیر
چەند بێگوناھی دا لە حەسرخانەدا نەجات
زاتیککی و لە ماته می ئەودابی ئەهلی فەزڵ
چونکە لە زایعاتی وەتەن بوو لە زایعات
ئەگسری و ئەلێ وەتەن، جگەری من بڕایەو
نووری چرای مەجلیسی عیرفان کوژایەو

بەندی چوارەم:

ئەو بلبلی وەتەن وەرە^(٤)، ئەو باخەوانی کورد
ئەو باعیسی نەمانی درەختی ژبانی کورد
ئەو واعیزی تەرەقیی میللەت بە پۆح و مال
سەر دەفتەری جەمیعی فیداکارەکانی کورد
زەحمەت کە خوشی بێتەو تا پۆژی پەستخیز
داغی غەمت لەسەر جگەری سەرورانی کورد
بۆ غەیری تۆ وەفاو و حقووقت لە حاکمان
گەورە و بچووکی میللەت و پیر و جوانی کورد
ئەوراتی سەبری ئیمە بەجاری وەری درێغ
پۆشت بەهاری عەیش و پەیا بوو خەزانی کورد
تا مۆلکی ناوەدانی بەقسا بوو بە مەنزەلت
وێرانەکەو عەدەم بوو وەتە جێ و مەکانی کورد

(٤) بۆ ئەم شیعەرە پشتم بە سێ دەستنووسی مامۆستا (نەجمەددین مەلا) بەست کە دووانیان لە لای مامۆستا (گیوی موکریانی) پارێزرا بون، ئەوەکەو تریشیان بەهۆی مامۆستا (عەبدولرەقیب یوسف) -ئەو دەستەم کەوت. شێخ نووری خۆی دوو دەستنووسی لەوانە بۆ مامۆستا (گیوی موکریانی) ناردوو و بەمەرەکەو سەوز هەندێ شۆینی راست کردوو و تەو. هەر لەو دەستنووسەدا وشە (وەرە) ی دانابوو.

نه‌عشی ره‌فیعێ تۆی وه‌ته‌نی قوڕ به‌سه‌ر که دی
 پشتی شکا، که عیزه‌ت و ناوونیشانی کورد
 گـریا وه‌ته‌ن، وتی: جگه‌ری من به‌رایه‌وه
 نوووری نه‌له‌کتريکی شه‌وی من کوژایه‌وه^(٥)

(٥) نهم شیعره له دیوانی مامۆستا (بێخود)دا له‌لایه‌ره (٩٦ - ١٠٠)ی گرتووه‌وه له‌گه‌ڵ نه‌و شیعره‌ی
 ئیستا ده‌یخوێننه‌وه، نه‌گه‌ر به‌راورد بکری، جیاوازی زۆر ده‌بینین.
 * ته‌رکیب به‌ند: نه‌گه‌ر له‌دوای هه‌ر پارچه‌یه‌کدا، چه‌ند به‌یتیک دووباره‌ بێته‌وه که قافیه‌یان یه‌ک بێ و
 له‌ قافیه‌ی پارچه‌کانی تر جیاواز بێ، به‌م جۆره شیعره ده‌لێن - ته‌رکیب به‌ند -، به‌مه‌رجه هه‌ردوو
 جۆره‌که له‌سه‌ر یه‌ک وه‌زن بێت له هه‌موو به‌یته‌کاندا.

ئەو کارەساتەى لە ھىنانەوہى

جەنارەكەى (شیخ مەحمود) دا پووى دا

شەو بوو جەنارەكەى گەشتە كەنارى شار^(١)
 گىرايە ناو ژمارەيەكى زۆرى بى شومار
 برديانە بەنديخانە كە بىبىنى (شیخ لەتيف)
 دەستى بکاتە گەردنى باوكى ھەژارەوہ^(٢)
 كۆژا ژنى (رەشۆل) بەيەكەم گوللە، بىگوناھ
 داخىكى نا بە جەرگى گول و لالەزارەوہ
 وەك (نەختەرى) ي^(٣) (رەشۆل) ي^(٤) بەسەزمان لە ئاسمان
 چۆن زوو كۆژايەوہ، بەروخى تابدارەوہ
 زۆر نەوجەوانى تر وەكو ئەو كۆشتەو جەريخ
 شارانەوہ ھەموو بە لەشى زامدارەوہ

(١) پێوستە ئەم بەيتەش بېتە (شارەوہ = شومارەوہ) تا لەگەل قافىيەى (ھەژارەوہ... لالەزارەوہ، تابدارەوہ) بگونجى، بەلام كێشەكەى لەگەل كێشى سەرجمى شيعرەكە بروات.

(٢) پێش ئەم بەيتە لە دەستنووسى كى پێشتى شاعير ئەم بەيتە نووسرابوو كە خۆى دانى پێدا نەناوہ.

ناگر كرا بەشيلگى بارانى گوللە وەك

تاوتىكى تەزرە چۆن لە ھەوا دیتە خوارەوہ

(٣) نەختەر: ژنى رەشۆلە كچى (سالح) ي كۆرى (محمود) ە كە بە (سالحى خوولە) بەنێوانگە لە شارى سلێمانيدا لە داىك بووہ لە ٩٥٦/١٠/٩ لەبەر دەرگای سەرا چلکاوخۆرەكانى ئەو سەردەمە دەستپێژيان لى كرد لەكاتى خۆپيشاندانەكەى، لە ھىنانەوہى تەرمى (شیخ مەحمودى نەمر) پووى دا، ئەميش يەكێك بوو لە قوربانىيەكانى ئەو دەستپێژە كە وەك ئافەرەتێكى ئازا و بەجەرگ سنگى خۆى داہووہ بەر گوللە.

(٤) رەشۆل: لە پال دەنگ خۆشییەكەى، مەزۆتێكى قسە خوش و نیشتييمان پەرور بوو. لەگەل مەلاكەرىم گۆرانبيان لەسەر قەوان تۆمار كردووہ. لە پاش سالانى (١٩٤٠) ەوہ چەند گۆرانىيەكى بۆ ئىستەگە تۆماركردووہ وەك (قەتار و خاوەكەر و دەشت). ناوى (رەشىد مىرزە عەبدوللا حاجى ئەمىن) ە لە ١٩١٢ لە سلێمانى لە داىك بووہ لە ٩٧٤/٧/٤ مردووہ لە دەريەندى پايات نێژراوہ. بۆ ئەم زانبارىيانە سوودم لە مامۆستا غەفور ئەمىنى برازای وەرگرت.

زانرا نه تیجه کدی که شتیکی فه لاکه ته
 عالم له ترسی گولله کشانه که ناره وه
 سبچه یینی وه زعی مهمله که تم زور شپرزه دی
 هر (شورته) یه و خوله ی دی به دونکی و به داره وه
 وهک پرووی نه دابی حادیسه یه که نه مر نه دهن، نه لئین
 عالم نه بی خه ریک بی، به سهر نیش و کاره وه
 تیجوال مه نع کرا له ده می عه سهر وه هه تا
 رۆژ هه لئه هات و شه و قی نه خسته دیاره وه
 بو مه نعی نه و که سانه نه هاتن له دووره وه
 حازر کرابوو شورته، به پیاده و به سواره وه
 بیجگه له مهش نه مر به نه واهی و قهزا درا
 نابی به ناوی پرسه وه کهس بیته شاره وه
 سی رۆژی ماته می، که (دی) یان بهم حه قاره ته^(۵)
 بریار درا به جارئ به لادی و به شاره وه
 غه مبار بن و جلی رهشی ماته م له بهر بکه ن
 پیرو جوان، هه موو به دلی غه مگوساره وه
 وهختی ئیداره فره قی به عه زمی نه مانه کرد
 قانونی هیزی (شورته) یی لی خسته کاره وه
 پۆلیسی جل رهشیکی بکه وتایه بهر نه زهر
 نه یبرده گۆشه یه کی په نا و نادیاره وه
 نه وهل نه سیحت و هه ره شه ی دهستی پتی نه کرد
 نه یووت به مانه خۆت مه خه ره گیر و داره وه
 پیتان نه لیم به ره سمی: جلی رهش له بهر مه که ن
 یاسا غه کهس ببینری به لیوی به باره وه
 پشتینی رهش جه ریمه یه بیگۆره تا زوه

(۵) له یه کهم دهستنوسی ئهم شیعره ئهم به یته بهم جۆره بوو: زانرا ئیداره نه مرۆ به عه مدهن وه ها نه کات.

تاكو فرپتي نهدهی بچو زوو خوت بشارهوه
 هەر چایچییه و بهدهم شهقی پۆلیسهوه زهلیل
 هەر سایقه نهناڵی بهدهم لیس و دارهوه
 رادیو بهزوری شهق نهبی بکرتتیهوه له هەر
 دوکان و چایخانه، بهنهغمهی قهتارهوه
 هەر جل رهشی ههژار بوو، نهیان برد بهزوری لیس
 نهخرايه ژیر سوئالی، گهلی نالهبارهوه
 قۆلیان نهگرت بهدووکهس و نهبرایه بهردهمی
 قۆمیسهری، بهفیز و کلاویکی لارهوه
 نهیوت: بهمن بلین چییه کهوتونهته سهری؟!
 خوت تووش مهکه، بهکۆلی منالی ههژارهوه
 کئ مردووه؟ سهبهب چییه ئهم حوزن و ماتهمه؟
 خوئاسمان بهجاری نهکهوتوته خوارهوه
 لیبی هاته جواب، شپرزهی شهق، سهر شکاوی دار
 پروی کرده قۆمیسهر، به دلی زامدارهوه
 من سهروهی ولاتم و سهرداری قهوممهکه
 بمری بهئیشی دهردی دل و ئیحتیقارهوه!
 من بيم لهبهر رهزای دلی تو یا یهکیکی تر
 نامووسی کوردهواری بنیمه کهنارهوه؟!
 تو و نهو کهسهش که وای وتوو بهی تیبهگه
 کورد نایهوی بژی به لهکهی، عهیب و عارهوه

بانگه‌وازی ویزدان

مووی سپی و پشتی خه میدهم...

مووی سپی و پشتی خه میدهم وتی بهسیه گروگان
پیروم و ئیسته هه موو شهو کچی رهز ناخوازم
سه ریه رهو خواریه ریم، باوی قسولم زور خوشه
تیپه ری، قووه تی ههنگای سه رهو هه ورازم
نییه کهس باری نیازم بگریته سه رشان
هه ر مه گه ر یاری نه جهل بیتو بکیشتی نازم
ته عنه یی به دخواه و قسه ی پووچی نه م و نه و بوو که وا
کونجی به دبه ختی و ماته م، بووه ته ده مسازم
تانه ی تینه گه یشته و جگه ری و اهت کردم
خوین نه پالتیوی له سه د لاوه دله ی غه مسازم
هه رچی کردوومه له مه و بهر، ده می نادانی بوو
نادیم ره بی له تو لوتف و که ره م نه خوازم

۱۹۴۱/۱۰/۲۸

ویژدان

نییه نیشانه‌یی حیستی، که پیتی نه‌لین ویجدان
 وه‌یا شعورئی که‌وا ناوی لئی نراوه زه‌میر
 له‌لای نه‌وانه که ناپاک و خائینی وه‌ته‌نن
 گرو ته‌زووی به‌زه‌یی، ناکه‌و‌پته سهر له‌شیان
 له‌لای نه‌مانه جیهان دوو شته به‌بئی که‌م و زیاد
 یه‌کیتی مه‌نفه‌عتی زاتییه، به‌بئی شه‌رعیش
 ده‌سی که‌ه‌وئ زۆر دل‌نی‌او شادانه
 به‌ته‌نگه‌وه نییه، هه‌رگیز له هیرشی تانه
 نه‌مه شتی‌که وجوودی زه‌روریه لایان
 نه‌وی تری شتی‌که له نه‌زه‌ردا بئی بوونیان
 به‌ته‌نگه‌وه نییه به‌ری‌پته پرووی زه‌مین
 وه‌یا به‌شه‌ر هه‌مه‌وو به‌روا به‌هایدرو‌جین
 به‌نیشی نه‌وعی به‌شه‌ر شادمان و مه‌سروورن
 نه‌گه‌رچی مه‌نفه‌عتی خوشی تیا نه‌بئی یه‌قین
 خودا نه‌کرده، مه‌نافع بئی (معاذ الله)
 به‌لام نه‌وه‌نده خودا ره‌حمی کردووه زۆر نین
 نه‌گه‌ر له‌مانه که‌مئی زیاد بوایه مقداری^(*)
 ده‌مئی بوو پرووی زه‌مین، هیچ نه‌مابوو ناساری

(*) له ده‌ست‌نوس‌ییکی شاعیردا به‌ده‌سخه‌تی خۆی نووسراوه (مقداریان).

ئامۇزگارى

گويى لە نوورى بگره جانا، با نهى تووشى زيان
 ئىعتىمادت قەت نهى، ھەرگىز به ئەوزاعى جيهان
 تاكو تۆ مساوى لە ئازارى ئەم و ئەو دوور ئەبى
 گەر نەكەى تۆ مەيلى ئازار و غەزابى ئىن و ئان
 يارى كۆن ھەروەك شەپابى كۆنە، تابى چاك ئەبى
 قەت نەكەى ھەرگىز بەياری تازەوہ خۆت سەرگران
 سوحبەت و مەيلى موحىبانت ئەگەر لا مەتلەبە
 تىپەرىيوى ئىمتىحان، ھەرگىز نەكەى تۆ ئىمتىحان
 ئەو ئومىدەت قەت نهى پازى دلت شاراوہ بى
 تۆكە خۆت فاشى بگەى، بۆ عالەمى پازى نيهان
 لات موحەققەق بى، بەجارى گووم ئەكەى ئاسارى خۆت
 خۆت نەكەى گەر تۆ بە خولقى چاكە لای كۆمەل غەيان
 قەت غەمى ئەم دەرە نانىشىتە سەر پەرەى دلت
 گويى ئەگەر نەگىرى لەرىكى يا لە ناپىكى زەمان
 ژىنى باشت بۆ پەيابوو گەر لەسەر پرووى زەمىن
 بالى مەغرورى مەجولئىنە بەرەو پرووى ئاسمان
 دوژمنت گەر دى زەعيف و ناتەوان، مەسرور مەبە
 ژىنى دنيا بۆ كەسى نامىنى تا ئاخىر زەمان^(۱)
 بەسىيە (نوورى) ئەم قسانەت وا ئەزانم ئاخىرى
 وەك چرا بۆ سووتنى خۆت، گر ئەخەيتە سەر زيان

زىيار ۱۹۵۱/۲/۲۱

(۱) لە شوتنىكى تردا: (ژىنى دنيا چاۋەكەم، بۆ كەس نەماۋە جاويدان) نووسرايو.

له دونیادا نه گهر لای تو بې ئیدراک و تیفکرین

له دونیادا نه گهر لای تو بې ئیدراک و تیفکرین
که ماروژت گهر بدهن عالم، هه موو دل پر له بوغز و کین
به نافرمانی هه موو بېن و زه می عه قل و دیرایهت کهن
گروهي ناده میزاد، موخته رز بن لیت و نه فرهت کهن
به ئیمانیکی ناله رزیده وه، بې باک و بې په روا
به نه فسی خوژت، نه گهر باوه ر بکه ی، ناسووده و بې باک

نه گهر بې گوښ نه ده یتسه تانه یی نابوودی به دخواهان
له گیتراوی به سامی ئینتیزارا، مهرد و شاکر بی
فریوشت بدهن، ته بعت نه کا مه یلی فریوی کهس
له کهس دل پر نه بی و نه روانییه کهس، تو به چاوی سووک
به سه ر هیتز و هه وای نه فس و غروورا بیتوقادر بی
به قین و لوتفی دونیا، تو نه غه مگین بیتو نه شادان

ته خه بیول که ی، به شه رتتی ملکه چی خولیا نه بی زینهار
ته فکور که ی، به لام هه رگیز نه که ی، نه ندیشه عادهت که ی
سه عادهت، یا فه لاکهت، دوو شتن بې ئه سل و بې ئاسار
له بهر چاوی حقیقهت بینی تو، ئه م دووانه یه کسان بې
قسه ی راستت به تیری تانه یی به دخوا له سه د لاوه
نه گهر بې ئه نجن نه نجن، لهت لهت و کهرت و په ریشان بې

وه کو زنجیری پتی دیوانه، ورد و خاش و تارومار
ببی و مه حسولی نامالت بدهن وهک (کا) به دهم باوه
تهحه مول که ی نه مانه، یه ک به یه ک تو ساکت و بې باک
به ئیش و نیشی، ئه م ئازاره زورانه نه بی غه مناک

نه گهر بڼې هوی ژيانته ناگرې تیبهر بڼې ناگاه (*)
ببیته تاقه توژی خوله میشی ورد و (با) بیبا

به ره غمی نه م زیانه، هه ول و تیکوشین نه گهر زیادکهی
به عه زمیکی سویک پوچانه وه، ناماده یی په یکار
ببیت و پروکویه ژینتیکی نینسانانه بڼې په روا
به ریکه وتیې نه گهر ریت که وته به زمی هه رزه کارانی
له نه رکانی فیه زیله ت لانه دهی تو، یا خود به حسی که ی
به پاکی دوور له خودبینی، وه کو فهرمووده یی په زدان

مووساوی بڼې له لای تو، عه ینی یهک، داناو و نادانی
نه گهر بیپه رچنی دل، تووړه یی و رق، وه ختی قین هه لسان
نه گهر بگری که من تو لایه نی نارام و جدییه ت
له بو ته سکینی حیدده ت، بیتو تو نه ختی بکه ی غیره ت
به کامی تو یه نه ی روچی په وان، دونیا، وه مافیها
مو باره ک بڼې له تو ناوی بلندی ناده می زانا

(*) له ده ستونوسیکي شاعیردا به ده سخته تی خوی (ناگا) نوو سرا بو.

سه عاده تی پاستی

سه عاده ت گهر به پاستی تو دده پرسی، عیزه تی نه فسه
 نه گهر به دناویی شارت نه وی، نه فست به ره لاکه
 نه گهر به رزی مه سیحت بو نه بی، ته قلیدی یووسف که
 نه گه یییه ناسمان، هه ولتی بده زیندانی په یدا که
 له پانایی زه مینا جیت نه بی، شاخ و چیا زوره
 نه گهر قه سرت نه بوو، عاجز مه به، غاری به مه نوا که
 له ناو شاری عده مددا، بی خه می و ناسووده گی زوره
 نه گهر ژینی زه ریفت ده ست نه که وت، مردن ته مه نناکه
 جیهان بی نیمه زور تیپه به بووه و تیپه به نه بی زینهار
 به کرده ی چاکه، ناویکی نه مر بو خوت موهه ییا که
 له هه وراز و نشیوی پتی ژیا نا قه ت مه نالتنه
 نه مه ل مه پره، ته حممول بگره، بی عه زمی ته وه لاکه^(۱)

(۱) نهم شیعره له ده ستنوو سی (که لاپیزان) دا له لاپه ره (۷۴) نووسرا بووه وه، به لام له به ره نه وه ی تا لاپه ره (۷۹) ی نه وه ده ستنوو سه لئ کرابووه وه، بۆیه نهم شیعره ناته واوه و دوو به یتی به ره نه وه درانه که وتیوه.

نیستیقبال بۆ تازه پلگه یشتوووه کان

سبحه ینتی ئەم تەجەدودە بۆ تۆیە ئەی شەباب
 بۆ تۆیە ئەی ئومێدی وەتەن، خادیمی حەیات
 ئەی نافستابی فەجری ئەمەل، مایەیی نەجات
 سوبحی سەعادەتییکی عەجەب پاک و بێ سەحاب
 ھەر چاوەروانی تۆیە، دەسا فرسەتە شەتاب

ئەي فەجری بێ غوبار و کەدەر، عالەمی ئەمەل
 چاوی لە تۆیە، تۆ کە ئومێدی ھەموو کەسی
 ئەلحەق عیلاجی دەردی دەواپەکی نەورەسی
 ھێند چاوەرێ بوو چاوی، ھەتا پیتی گەیی سەبەل
 فەرموو درەنگە، وەختی تلوعیکە بێ حجاب

بەلکو کە سەرفی مازیی تاریک و ھەولناک
 بگرێتەو، خەتی لە پەرە دڵ بچیتەو
 سونجەتی^(۱) بەھاری عەیشی وەتەن وەختی بیتەو
 شاھد خەزانی عومری بکا سینه چاک چاک
 بگرێتەو فەھمی ماضی پر عەزاب

ئەي نەورەسیدەکانی وەتەن، وەختی غیرەتە
 تەحسیلی عیلم و مەعریفەتە، مایە شەرف
 تێکۆشە بۆ سبەھینتی، نەوێک بتکەنە ھەدەف
 سبحه ینتی خاکی ئەم وەتەنە، لات ئەمانەتە
 حورمەتی وەتەن، شەرەفی ھەموو بۆ تۆیە ئەي شەباب

(۱) لە رۆژنامە کەدا: (نەختی) نووسراو، شیخ نووری بەمەرە کەبێ سەوز کردوو یەتی بە (سونجەتی).

ئەي موحتەرەم، موعەلىمى وشيار و باويقار
ئەي دوژمنى جەھالەت و ئەي خادىمى بەشەر
ئەي خەسمى يەئسى دائىمى، ئەي مايدى زەفەر
ئەي مەحزەرى سەعادەتى مىللەت بە ئىفتىخار
لادەن لەپووى ماھى وەتەن، زىللەتى نىقاب

ئىسۋەن بە نوورى عىلم مەوەر ئەكەن ولات
ئىۋەن كە خزمەتى وەتەنى مېھرەبان ئەكەن
تەنۋىرى فېكرى عالەم و تەعلېمى شان ئەكەن
ئىحضارى مەعرفەت ئەكەن و فرسەتى نەجات
پەر نوور ئەكەن ولاتى^(۲)، وەكوشەوقى ماھتاب
مەحبوبەي جوانى وەتەن، شۆخ و ماھ پوو
ئارائىش بەخشلى عىلم دەن، مەكەن قسور
تەنۋىرى كەن بە شوعلەو تەجھىزى كەن بە نوور
قەد بى جىاوازى ئەم كچە ھەرگىز^(۳) مەدەن بە شوو
بەلكو بىي وەتەن، لەسەعى ئىۋە فەيضاپ
ئىتر ئەكەم بەيانى خلووس و تەشەكورات
تەقدىمى ئىحتىرامى خسووسى بەدل و جان
بۆ خزمەتى جەنابى مودىر و مەلىمان
ئەم بەرگە سەبزە، با بگەمە ديارى و خەلات
ھەرچەندە زەرە، ھېچ نىيە شەوقى ئاقتاب^(۴)

(۲) لە دەستئوسەكەي مامۇستا (نەجمەددىن مەلا)دا (ولات) نووسرابوو، بىتگومان ئەوئەش شىعرەكە لەنگ دەكات.

(۳) ھەر لەو دەستئوسەدا كە (شىيخ نوورى) چاوى پىندا گىتەرەوئەو وئەي (ھەرگىز)ى دانائە، ئەگىنا لەنگ دەبوو.

(۴) ئەم شىعرە كارتىكردنىكى زۆرى شىعرى (دواوژ)ى توفىق فېكرەت-ى بەسەرەوئەيە، ھەر ئەم شىعرەش كارتىكەرى بەسەر نووسىنى شىعرەكەي (دەلدار) بەناوى (ئەرى ئەي لا...)ەو دانائە.

سۆزى دەروون

دلی من

نہ زیرہ لہ سہر قہ سیدہ یہ کی ماموستا بیتخود

۱

لہو پوژوہوہ توئی دیوہ پهرتشسانہ دلی من
سہودا زہدہ و بی سہر و سامانہ دلی من
پیشہی خہفت و شیوہن و گریانہ دلی من^(۱)
گا ویتلی کھڑ و کیتو و بیابانہ دلی من
گا دہریہ دہری کسوچہ بی شارانہ دلی من
سہر سامی پهل و بہردی منالانہ دلی من^(۲)

۲

ہہرچہ ندہ بہدوویا نہ گہریم شار و ولاتان
دہشت و کھڑ و سہرا و چیا، چول و بیابان
نایدوزمہوہ بی سہروشوتن پوئیوہ دیسان
شیتانہ نہ بی پرووی لہ چ لا کردین یاران
وہک بلبلیہ کی ویتلی گولستان بہ بہاران
ناخو لہ چ گولزار، غہزہ خوانہ دلی من

۳

گاہن وہ کولافاوی چیا، پرو لہ بیابان
وہک ہہوری تہری^(۳) فہسلی بہہاران لہ نزاران
وہک بلبلی ناوارہ لہ گولزار و گولستان
مہستانہ نہ سووریتہوہ، ہیلانہ پهریشان

(۱) لہ گولزاری پہیام: (سہرگہشتہ نہ سووریتہوہ بی لانہ دلی من) نووسرابو.

(۲) ہہر لہو گولزارہدا: (کفتی کوتہک و بہردی منالانہ دلی من) نووسرابو.

(۳) ہہوری تہر: نہو ہہوریہ کہ شتیہ کی ہہست پتکراوی ناشکرای لہ بہہاران و زستاناندا ہہیہ.

شمشالی گهرووی پر له چریکهی غهم و هیجران^(۴)
هر سساته به دهردیکهوه، نالانه دلی من

۴

ساتی بههوا و مهیلی پرستش به گوتی پروت
جیتی مهسجیده بو سوجدیهی میحرابی دوو نه پروت^(۵)
بهینی بهخه یالاتی گرتی و پیچی سهری مووت
پابهندی کلیتسایه به زناری دوو گیتسووت
حهیرانه له بهر^(۶) پروت و پهرتشانه له بهر مووت
گهه کافر و گهه شیخ و موسلمانانه دلی من

۵

ساتی نه بوو، دنیا بگهری، توژی به کامی
رۆژی نه بوو، سهده دهغه که نه کولیتتهوه زامی
زۆرم پهله کرد^(۷)، دل نه بی گیسرودهیی دامی
بیتهووده بوو خوی تووشی بهلا کرد به نه فامی
رۆحی به فیدا کرد و که چی هر نه بوو پامی
ئیتستا به شهو و رۆژ، بهشی گریانانه دلی من

۶

نهمدیوه دلی وا بهد و ناخر شهر و نه گبهت
پی لی ههله بووی، چۆل و بیابانی موحیبهت
لاسار و سهههنده و سهره رۆ و سهه به موسیبهت
وهک بایه له لای سه رزه نش و پهند و نه سیحهت

(۴) هر لهو گۆفاره دا: (... له چریکهی غهمی هیجران) نووسرابوو.

(۵) هر لهو گۆفاره دا: (جیتی مهسجیده بی میحرابی دوو نه پروت) نووسرابوو که دیاره بهم شیرهیه لهنگه.

(۶) له گۆفاره که دا نووسراوه: (حهیرانه له دهس پروت و...).

(۷) هر لهو گۆفاره دا: (زۆرم تهقه لادا) نووسرابوو

گوئى ناگرئى له جوئن و هه‌ره‌شه و ته‌عن و مه‌لامه‌ت
ياره‌بى چ بئى هه‌وش و چ نادانه دلى من

٧

سه‌د خه‌زگه بئى به‌و ره‌ژه كه نه‌مه‌بىستبوو ناوت^(٨)
نه‌مه‌چىشتبوو^(٩) تامى مه‌يى، مه‌يخانه‌يى چاوت
نه‌يديدبوو ده‌س و پتئى ده‌كه‌م^(١٠)، هه‌لقه‌يى داوت
نازادبوو له پتچ و غه‌مى نه‌گرجه‌يى خاوت
وا نىسته^(١١) له تاو ناگرى هيجراني به‌تاوت
فرمىسكى نه‌لئى ته‌رزهو و بارانه دلى من

٨

خه‌زگه نه‌كرد تىپه‌پى كرد ره‌ژئى به‌لاتا
زوو هه‌گرت به‌و وا كه نه‌گرى به‌دوواتا
سووتا وه‌كو په‌روانه له‌ناو شه‌وقى چراتا
نه‌تليته‌وه به‌چاره له‌ناو ده‌رد و به‌لاتا
خه‌وئى به‌هه‌ده‌ر ره‌يى، له پتئاوى هه‌واتا^(١٢)
خه‌پايى نيه، مه‌يلى له ته‌رانه دلى من

٩

نىتر به‌سه هه‌نده مه‌ده نازار و عه‌زابى
با نه‌شكى پيالته‌ي پى و به‌رئى مه‌يى نابى

(٨) له گه‌زاره‌كه‌دا: (نه‌ي بىستبوو ناوت) نووسرايوو.

(٩) هه‌ر له هه‌مان گه‌زاردا: (نه‌ي چىشتبوو) نووسرايوو

(١٠) هه‌ر له‌و گه‌زاره‌دا: (نه‌يديدبوو ده‌س و پتئى گر‌ه‌ه‌و...) نووسرايوو.

(١١) هه‌ر له‌و گه‌زاره‌دا: (نىسته‌كه‌...) نووسرايوو.

(١٢) هه‌ر له‌ويدا نووسرايوو: (خه‌وئى به‌هه‌ده‌ر ره‌يى، له پتئاوى هه‌واتا).

با نه درې سحیفه‌ی نه‌دهب و دهرس و کیتابی
 خوت نه‌ختی بپارټزه له دوعا و له عیتابی^(۱۳)
 جوابت چ نه‌بی، روژی جه‌زا وه‌ختی حیسابی
 جیتی زی‌کری خودا و^(۱۴) مه‌رکه‌زی نیمانه دلی من

۱۰

شهرت بی دل‌که‌م بگرم و وا بیده‌مه بهر دار
 زنجیر و که‌له‌پچه‌ی که‌م هه‌تا دیته‌وه بهر بار
 بیه‌تیمه‌وه ناو قه‌فه‌سی سینه وه‌کو پار
 بیدم به نیگاریکی وه‌فادار و خریدار
 گوئی بگری له نالین و له گریان و له هاوار
 با بهس بگه‌ری نه‌م که‌ژ و کی‌وانه دلی من

۱۱

نه‌وسا بگه‌ری، یاری بدو‌زیته‌وه بو‌خوی
 تیر سو‌جده به‌ریته بهری می‌حرابی دوو نه‌بروی
 نیت‌نه‌گه‌ری شار و دهر و دهشت و چیا بوئی
 ئوبالی هه‌تا هینده نه‌چیته مل و نه‌ستوی
 به‌لکو نه‌مه خواجه، که که‌می بیته‌وه سهر خوی
 با هینده نه‌سو‌ریته‌وه شی‌تانه دلی من

۱۲

پروا سهری خوی هه‌لگری، پروکاته دیاری
 یاری بگری خه‌نده به‌له‌ب، شوهره‌بی شاری
 دم پر له شه‌که‌ر خه‌نده، مه‌له‌ک چیه‌ره، نیگاری
 بارانی غه‌زه‌ب، هینده له روانینی نه‌باری

(۱۳) هه‌ر له‌و گۆ‌ناره‌دا: (له‌دوعایی موجابی) نووسرابوو.

(۱۴) هه‌ر له‌و گۆ‌ناره‌دا: (جیتی زی‌کری حق و...) نووسرابوو.

بېنیتته سه ما، پوچی په وانم به وتاری
نه شکینتی هم موو پوژی به سه د تانه دلی من

۱۳

یار تکی وه ها ترسی خو داوړندی له لا بی
په حمی به قه دهر زه پهی (۱۵) موو به له دلا بی
ترسی تکی له پرسینه وهی پوژی جه زا بی
دهر حه ق به مو حیبانی، به عه هد و به وه فا بی (۱۶)
زولم تکی که بوو، مه رحه مه تیشی له گه لا بی (۱۷)
دهس هه لگرې، لهو شین و گریانه دلی من

۱۴

نهم نا هو نه نینی دلّه گیانه به شکایه ت (۱۸)
هر به ردی سهری رېته هه تا پوژی قیامه ت (۱۹)
تو تی مه گه، نه فسانه به کردوویه به عاده ت
هر خاکی به ری پېته (۲۰) به شه وق و به شه تاره ت
بېبه خشه که خنکاوه به لافاوی نه دامه ت
هر چه نده که لاساره، به سه زمانه دلی من

۱۵

وا دیاره که ناگات له ده می خو ت نییه (نووری)
تو شاعیری لای خو ت و نه لېن نه هلی شعوری

(۱۵) له ده ستووسیتکی تردا: (په حمی به قه دهر دیمه نی موو به له دلا بی) نوو سرا بوو.

(۱۶) هر لهو ده ستووسه دا: (به رحه م و به وه فا بی) نوو سرا بوو.

(۱۷) هر لهو ده ستووسه دا: (سه د زولم ت که بوو، مه رحه مه تیشی له گه لا بی) نوو سرا بوو.

(۱۸) له ده ستووسیتکی تردا: (نهم نا هو نه نینی دلّه هه رگیز به شکایه ت) نوو سرا بوو.

(۱۹) له ده ستووسیتکی تردا نهم به یته له گه ل به یته که دی دوا ی خو ی شو تیان نا لوگو ی بووه.

(۲۰) هر لهو ده ستووسه دا: (دل خاکی به ری پېته...) نوو سرا بوو.

ببریتسه وه ئهم راز و سکالایه له دووری
ئهی سـایهیی رووناکی دوو دیدهبی نووری
گوئ مهگره له ناله و له عیتاب و له شروری
بیتهۆش و سهراسیمهیه، مهروانه قـصووری
تۆ هه رچ بکهی، بهندهیی فرهـمانه دلی من

سهنگاو: ۱۹۵۱/۱۲/۲۱

ئەي دولبەرى جانى

ئەي دولبەرى جانى بەخودا جانى جىھانى
ئارامى تەن و پراھەتى دَل، پۇجى پەوانى
نوورى بەسەر و شەمعى شەبستانە جەمالت
مەحبوبىي دَل و مەحرەمى سەد پازى نىھانى^(۱)
ياقووتى لەبت، قووتى منى پروتە بەقوربان
پرووت دەرخە كە پروا شەو و بىن وەختى بەيانی
موزگان و پروت سەف وەكو عەسكەر كە دەبەستن
باكت چىيە تۆساحبى شمشىر و سىنانى
خوتىنى منت بەو گەردنە بىن پروژى قىامت
ئەم عالەمە شاھىدمە كە تۆم قاتىلى جانى
ئەي عەبدى خودا، شەرمى لە ديوانى خودا كە
پەھمت بىن دنيايە كە بىن قىمەت و فانى
بىرپىتەو ئەم دەعيەيە، بەم حوسنە مەنازە
وەك عومرى منى خستە (سريع الجريانى)

(۱) لە رۆژنامەي (پىشكەوتن)ى ژمارە (۹۹)دا (پازى جىھانى) نووسرابوو، كە لە دىئىرى يەكەمى شىعرەكەدا ئەم قافىيەيە ھەيە.

شپوهی زیوهر

نەزانم بینووسم بۆ هەركەسێ من، عەرزى حال نەمپو
 له عەرزى حالى خۆم داماووم و ساحب مهلال نەمپو
 شكايهت كەم له نەبرۆى دلکەشى، يا چاوى خوينخوارى
 بليتم چى من، له تەئسیراتى زولف و خەت و خال نەمپو
 ئەلێن فەوتاوە باسى بولبول و گول، شەمع و پەروانە
 كەچى شەمعى گولێ پوڤى بتيكى بى ميسال نەمپو
 چراغى بەزمى عوششاقى، گول و گولزارى ئافاقى
 بەناچار ئەبە بولبول، ئەبە پەروانەى جەمال نەمپو
 نەگەر تەنقىد ئەكەن، تەقدیر ئەكەن، ئەم پيگە، پيگامە
 كە بچە سەیری له نجهی دولبەرى قەد ئیعتیدال نەمپو
 كە منھەجمان لەسەر دینە، نەوێك دەینە بليتم موفتى
 ئیتر لادە له فتواى فاسد و قەولى بەتال نەمپو
 بەحوسنيتكى خودا دادى وەكو (نوورى) دووچاوانە
 مەكەن مەنعم بەقوربانى بكەم عەقل و كەمال نەمپو^(١)
 لەو وەختەو تۆ چوویتە سەفەر، كوێرە^(٢) بینايیم
 سا پەحمى بە یەعقوبیت كە، ئەى یووسفى ثانى
 بەم جیلوویە، بەم عیشوویەو، وەختە نىگاھت
 بى، عەینى دەلێتى حورى وو غلیمانى جینانى
 مەنعم مەكە وا عاجز و بیمار و نەخۆشم
 پەروانەرە ئاویتە^(٣)، له نەحـــــــــوالم ئەزانى

(١) ئەم شیعەرەم له بەرگی سیپەمى كەشكۆلى (مىناى شكستە)ى مامۆستا (نەجمەددین مەلا) وەرگرتووە كە له سالى (١٩٤٠)دا نووسراوئەو، لاپەرە (٢٦٠). هەر وەها له رۆژنامەى (ژین)ى ژمارە (٥٧٢)، (٢٩)ى حوزەیرانى ١٩٣٩ بەناوى (شپوهی زیوهر) بلاوكرائەو.

(٢) له رۆژنامەكەدا: (كوێرە بینايیم) نووسراو.

(٣) لە دەستنووسى كى تری مامۆستا (نەجمەددین مەلا)دا (پروانە ئاویتە) نووسراو، كە بەم جۆرە لەنگ دەییت.

(نووری) که قسه‌ی هه‌روه‌کو‌گه‌وه‌هه‌ر ده‌فرۆشن^(٤)
بۆ مه‌دحی ته‌ماشایه‌کی تۆ، لاله‌ زمانی

سلیمانی

(٤) هه‌ر له‌و ده‌ستنوسه‌دا: (هه‌روه‌کو‌گه‌وه‌هه‌ر ده‌فرۆشن) نووسراوه‌و.

تهلیج له سهر غه زه لی سه عدی^(۱)

چ خوشه مە ی مه زه ی بی پرووی حەبیبان
 به بوی صبح بانگ عندیلبان
 وه ره پره حمی به نالینی دلم که
 که ساکن گردد آشوب رقیبان
 جهزایی دوژمنان به سییه، بیین
 حبیبان روی در روی حبیبان
 نه سببی ژینت که سبی نه قدی وه قته
 مباح ای هوشمند از بی نصیبان
 که زانیت بۆت په یا نابی سه گ و شوان
 رهاکن گوسفندان را به ذیبان
 له لای من هاوده می رهندان بی باشه
 خلاف پارسایان و خطیبان
 مف، وه ز بن له حق من چی نه زانن
 بگویند آشنایان و غریبان
 له دونیا^(۲) هه ره له بی شیرین له بانه
 که غارت میکند هوش لیبان

(۱) سه عدی: (سه عدی شیرازی) یه، ناوی (موسلیحه ددین) ی کوری شیخ (که مالوددین) سه. باوکی له دتی (پاوه) له دایک بووه و نازناوی (شیرازی) یه، له سالی (۵۷۱) ی کۆچی له دایک بووه. کتیبی (گولستانی) ی له سالی (۶۵۶) دا داناوه. له سالی (۶۵۵) دا کتیبی (بۆستانی) داناوه. له - شیراز - سه ره تایی ته واو کرد.

له پاشان (ئه بوو به کر نه تابوک) فرمانداری کرمانشان، (موسلیحه ددین) ی نارد بۆ خوژندن، که لهو سه رده مه دا به غدا (دارولعلم) بوو. له قوتابخانه ی سه ربازیدا خوژندن ته واو کرد. له سالی (۶۹۱) دا کۆچی دواپی کردووه. وشه ی (خاص) به حبیسایی نه بجه د، سالی مردنیه تی. به روانه پۆژنامه ی ژین، ژماره (۱۳۴۵) ی سالی (۱۹۶۰/۷/۱۲/۳۵).

(۲) له ده ستنوسیکی خوژدا (له دونیادا...) نووسرا بوو.

شهوئی بوومه په فیقی ناله باران
بشستم (*) هر چه خواندم بر ادیبان
نییه (سه عدی) بزانی دهردی (نووری)
که رنجورند از علت طبیبان

(*) له دیری سییه می دستنوسیکې تری شاعیردا هم بهیته هه بوو، بهلام له دستنوسه ی من پشتم
پن بهستوه نهو دانی پیدا نه ناوه.

له تویکلنیکا وهکو دوو دهنکی بادام
برا ورده دوسر از یک گریبان

دل

جەولانگەهێ نیگارە^(۱)، شەوی ماھتابە دل
 ئۆخەیی شوکر لە مەرحەمەت کامیابە دل
 لەو ساوێ خالی دیوێ لەسەر سەفحەیی روخت
 دايم خەریکی دەرس و مۆتالای کێتابە دل
 تەختی شەهێ، موحیبەتی تۆیە لە سینەما
 جێیەکی زۆر موقەددەس و عالی جەنابە دل
 یارەبێ هەوری میحەنتی لێ دوور بێتەو
 جێگەیی تەووعی مەرحەمەتی ئافتابە دل
 وریابە بێ دلێی، دلی ساحیب دلان نەکەیی
 ئاهی ئەگاتە عەرشی، دوعای مۆستەجابە دل
 عاجز مەبە، مەڕەنجە خەتایێ نەگەر بکا
 جیتی ڕەحمە، مۆستەحەقی وەفاو و سەوابە دل
 بەس بەردی پیا بمانە نەوێک پاره پاره بێ
 وەک شووشەییەکی نازکی، بێ نینقیلابە دل
 وەک دیدەیی نەخۆشی، نەخۆشە لەخۆشییا
 وەک پەرچەمی موشەوەشی پێ پێچ و تابە دل
 هەرچەن نەسیحەتی نەکەم و پیتی نەلێم بەسە
 باکی نییە، موسیبەتە، پیاوی خەرابە دل
 چێبکەم، قەباحەتی منی مەزلووم نەبێ چ بێ؟
 بێ عار و هیچ لەکوێ نەگر و بێ حیجابە دل

(۱) لە دەستنووسیکی تردا: (جەولانگەهێ عیباده) نووسراوەو.

گالتھیان پی دئی، به ناوی چاوی پر گریانه کم

گالتھیان پی دئی، به ناوی چاوی پر گریانه کم
 نیسته لیم پروونه که کهس نهیدیوه پرووی جانانه کم
 بۆ گولتی باغی جه مالت، رۆحی شیرین بولبوله
 بۆ چرای روخساره کت، سووتا دلّهی په روانه کم
 مه مکه ره پسوایی عالم، نهی بلتیهی ناھی گهرم
 بهس مونه وهر که هه موو شهو، کولبهیی نه حزانه کم
 دلّ له زوخواوی غه مت دارماله هیتر ناگرئ
 بهسیه با نه پزئی له لیتی که یلی خوتن، په یمانه کم
 له زه تی مردن به سه د سالی ژیان ناگۆرمه وه
 گهر بزانه تۆ له گه لما دیتته سه رقه برانه کم
 پتی بلتین دکتۆر که مال^(۱) نیتر عه زیه تی خۆی نه دا
 په نسلین بیت هه ووده یه، بۆ ده ردی بی دهرمانه کم

(۱) دکتۆر که مال: مه بهست له (دکتۆر که مال عه بدوللا ناجی) یه، له سلیمانی له سالی ۱۹۲۳ دا له دایک بهوه. له سالی ۱۹۴۹ دا له کۆلیژی پزشکی ده رچوه و بۆ یه کم جار له (جه له ولا) به پزشکی سه ربازی دامه زراوه، نینجا دبلۆمی پسپۆری له تهن دوستی گشتی له نهسکه نده ربیه له میسر له سالی ۱۹۶۴ دا هیتاوه. له ۱۷ ی تابی سالی ۱۹۷۷ دا له هایولپۆرک له نه لمانیا کاتژمیر (۸،۳۰) ی به یانی کۆچی دوایی کردووه. جگه له وهی مرۆفیتیکی چاکه خواز بهوه، له بزووتنه وهی نیشتمانی و کوردایه تیشدا به شداری کردووه.

غەمى زەمانە

غەمى زەمانە ۋەكۈپەردە، ۋا دلى پۆشىم
 بەغەيرى غوسسە ۋ گريان ۋ غەم، نەما خۆشىم
 لە ئىبىتىداي مناليمەۋە، ھەتا ئىستا
 فىراقى زەھرى زەمانە، قەلەم قەلەم نۆشىم
 بەسەرچوو غومرم، نەفەم نەدى لە ھۆشيارى
 لەبەر مەراقە، خەرىكى ھەياتى بىھۆشىم
 لەمىش خراپە نەبى، چاكە توۋشى نەبوۋ سى سال
 ۋەكۈمەر ۋ بىزنى دۆ^(۱)، سەفاهەت نەيدۆشىم
 تەمامە ئىستەكە، كۈنجى قەناعەتتى بگرم
 لە شاھى سەرفى نەزەر بى، خەرىكى دەرويشىم
 خەيالەم ئىستەكە، سەر چاۋى مەستى شۆخىكە
 لەبەر مەراقى، بەخوتىنى جگەرمە سەرخۆشىم
 لە دەس زەمانە قورق كۆي بگەم بەسەر خۇما
 بەمەقسەدى نەگەيشتەم لە ھەرچى تىكۆشىم

(۱) لە كوردەۋارى بەمەر ۋ بىزنى شىردار دەلتىن مەر ۋ بىزنى دۆ.

دهردی دلی خۆم

دهردی دلی خۆم جوملهیهکی بێنمه تهقریر
ننس و مهلهک و جن و په‌ری دێنمه گریان
بێ شک موته‌حه‌یر ده‌بی، دێوانه له زنجیر
سه‌د عاقل و هۆشیار نه‌خه‌مه کێو و بیابان

له‌و رۆژه‌وه هاتوو مه‌ته ناو زومره‌یی ئینسان
نه‌مدیوه له ده‌س گه‌ردشی ئهم چه‌رخه مه‌سه‌رپه‌ت
سه‌ودا زه‌ده‌ی شیفته و بێ سه‌ر و سامان
وه‌ک لاله^(١) له‌سه‌ر په‌ره‌ی دڵ نوخته‌یی چه‌سه‌رت

یه‌ک سانییه بێ غوسسه نه‌بوو، باری دلی من
ساتی غه‌می خۆم، ساتی غه‌می گه‌ردشی^(٢) دنیا
یاره‌بی به‌چی ئاوی درا، داری دلی من
وا که‌یله له‌باله‌ب له‌غه‌ما هه‌روه‌کو مینا

بێ شوبه‌ه سروشتی دلی من قه‌ته‌ریی خوێنه
خوێنی دلی چه‌سه‌رت زه‌ده‌یه‌کی ده‌سی گه‌ردوون
ناهێکی سته‌مدیده‌یی، مه‌زلوومیی هه‌وینه
وا مایلی سه‌حرایه به‌دایم وه‌کو مه‌جنوون

نه‌ی چه‌رخ، له‌گه‌ڵ ناکه‌س نه‌بینم که‌ په‌فیقی
بۆ تیری جه‌فا، سه‌د که‌ست کردۆته‌ نیشانه

(١) لاله: گۆلێکی سووره. خاڵێکی ره‌ش له‌ناویایه‌تی.

(٢) له‌ ده‌ستێوه‌که‌ی مامۆستا (هه‌مه‌دین مه‌لا) شاعیر به‌قه‌له‌می خۆی (میخه‌نه‌تی) کردووه
به‌ (گه‌ردشی).

بۆ به عزى ستم په روه ر و بۆ به عزى شه فيقى
بېرېته وه، له م عالمه بهس بگره به هانه

به ينيكه به دهس توه گرفتاري عه زابم
دهرد و غه مت هيند زوره دلم خوښ نه تكتينى
دايم به گري ناگري تو، سينه كه بابم
چاوم له غه م و ميحنه تت، فرميسك نه پړيښى

نهی فەلەک

نهی فەلەک دیسان لە دەس تو، شین و واوەیلا ئەکەم
 ژەهری قەهری تو لە گەڵ دەردی دلم، نیفشا ئەکەم
 وەختە یەكجاری لە دەس ناشووبی فیتنەت شەق بەرم
 من قسە ی راست و پەوان و خۆش و بێ پەروا ئەکەم
 هێند خراپەم دی لە دەس ئەهلی زەمانە، عاقیبت
 لەم وەزیفە ی هاتنە دنیا یە، ئیستیغفا ئەکەم
 نابە مە بەر دەستی هەر نامەردی، عەرز ی ئیحتیاج
 من لە دنیا و لە مافیهاشی، ئیستیغنا ئەکەم
 مورغ ی فەهمی هەر کەس ی، ناگاتە عەرشی فیکرەتم
 من بە چەرخ ی ئاسمانی سفلە، ئیستیغزا ئەکەم
 تەبعی عالی وادەبێ، سەیری بە کۆلتی فەقرەو
 گالتە و سوحبەت، بە تاج و تەختی شاهنشاه ئەکەم
 ئەو کەسە پوو سوورە (نووری)، دوورە لیتی نەوعی بەشەر
 من لە مەولا پوو لە دەشتی وەحشەتی سەحرا ئەکەم

چاوم که دوو مفتاحی کوتبخانهیی سهرمه

چاوم که دوو مفتاحی^(۱) کوتبخانهیی سهرمه
 قوریانی دوو چاوت بئ^(۲)، که ئالودهیی سهرمه
 تەفسیری حەواشی خەتی نەورستەیی کولمت
 موحتاجی موتالا نییه، یەکدەفعە لەبەرە
 ئەو ئالییه دیم دوتینن بە سەر پەنجەیی تۆوه
 ناسیمهوه ئەمپۆ، ئەوه خوتناوی جگەرە
 بۆ کوو بچم ئەو دیده لەدەس تانەیی بەدکار
 لێم ناگەرێ بەدبەختە، ئەلێنی خوتنی لەسەرە
 خالی رەش و نەبرۆی کەچ و حەلقەیی گیسووت
 شاهیدی گرفتاری و نازار و کەدەرە
 گریانی منە، باعیسی مەیلت بەرەقیبان
 خوشم گلەیییم زۆر لە هەناسە و لە ئەسەرە
 نیمە زەر و زیو، بیکەمە شاباشی قدوومت
 هەر شیعەرە که دانەو دوو و ئەلماس و گوهرە^(۳)

(۱) لە دەستنوسیکی تردا: (دیدم که دوو میسراعی...) نووسرا بوو.

(۲) هەر لەو دەستنوسەدا: (قوریانی دووچاوی بئ...) نووسرا بوو.

(۳) ئەم شیعەرە لە کاتی خۆی بە دەستنوسی شاعیر کە ناردوو بەتی بۆ (گیوی موکریانێ)، چوار بەیت

پەشیوی پەرچەمی شوخیکم (*)

پەشیوی پەرچەمی شوخیکى بى پەروا و بى باکم
 موحەققەمە کە مردم بى گوناھ، لایوسنەل و پاکم
 سەرم وەک تۆبى فوتبۆل، وا لەمەیدانى شەقا ئەمرو
 نەسیری دەستوردى قەلەچییەکی^(۱) چست و چالاکم
 بزائم رۆحى شیرینم بەقوربانت ئەکەم، ئەمەرم
 لە سالتیکا^(۲) ئەگەر بۆ فاتیحایەک دیتتە سەر خاکم^(۳)
 کە میحرابی برۆى تۆم دى، ئیتەر لەو وەختەوہ دایم
 خەریکی نامشۆى مزگەوت و وێرد و نوێژ و سیواکم^(۴)
 قسە و تەعنەى رەقیبى سەگ سیفەت مەگرەرە گوێى خۆت
 بە لێدان و جنیوشت رەزام من، بەندەبى چاکم^(۵)
 لە هاتوچۆى ریتی تۆ^(۶)، ئەگەر دەس هەلگرم کوێر بى
 لەبەر پیتسا، ئەمین بە، تا قیامت خاک و خاشاکم
 دل و دینم نەئارى خاکی بەر پیتی تۆ ئەکەم بەخوا^(۷)
 تەنەزول گەر بفەرەمووی بیتتە لام و بکە یە حاکم

(۱) لە گۆلدەستەى شوەرەى هاوئەسەرمدا: (قەلەدارى چست و چالاکم) نووسرابوو.

(۲) ھەر لەو سەرچاوەیەدا: (لە سالتیکدا...) نووسرابوو.

(۳) ئەم بەیتە لەگەڵ بەیتەکەى پێش خۆى شۆتینان ئالوگۆر بۆوە.

(۴) ھەر لەو سەرچاوەیەدا: (... مزگەوت و نوێژ و وردە سیواکم) نووسرابوو.

(۵) ھەر لەو سەرچاوەیەدا: (عەبدیکی وا چاکم) نووسرابوو.

(۶) لە دەستنووسیکى تردا: (لە ناموشۆ و رەفتى کوێى تۆ ...) نووسرابوو.

(۷) لە دەستنووسیکى تردا: (باللە) نووسرابوو.

(*) مامۆستا کاکەى فەللاخ لە ژمارە (۸۹)ى گۆڤارى کاروان-دا گومانى ھەيە لەوہى ئەم شیعەرە ھى
 شیخ نوورى بى و دەلى: (بەسەر و سیمما بەشیعەرى عەلى کەمال باپیر ناغا دەچى)، منیش دەپرسم:
 ئەگەر ئەم شیعەرە کە لە چەند دەستنووسیکى شاعیر و مامۆستا نەجمەددین مەلادا ھەيە، ئەى بۆجى
 عەلى کەمال باپیر ناغا خۆى لە کتیبەکەیدا (گۆلدەستەى شوەرەى هاوئەسەرم) ئەم شیعەرەى بەناوى م.
 نوورى بلۆ کردووەتوہ؟.

هەر مورغى فېرى

ھەر مورغى فېرى بۆچەمەنستانى خەيالى
 ناگاتە ئەوئى، تىك ئەشكى شاپەرى بالى
 ئەحوالى دلى زەرە، بەدەس رۆژەوۈ ديارە
 ئەى بى خەبەرەن، ئىتوۋە نەزەرگەن لە جەمالى
 ھەر ساعەتتە پەنگىكە قەد و جلیوۋى بالای
 میرناتى تەفەکور نییە، بۆ عەرزى میسالى
 ئەحوالى دلى عاشقى بیتچارە مەپرسن
 جیلوۋى قەدى یار كافییە بۆ پرسشى حالى
 ھەرچى یەتە بەر دیدە ھەموو یا پەمە، یا غەم
 عالم ھەموو دەشتیکە کە من بوومە غەزالى
 بیتچارە تەنەفوس نییەتتى، تاقەتتى پەرواز
 تەنسیری چ زولمى بوو، کە سووتا پەروبالى
 ۋەک لالە چلۆن نایلى مەقسەد ئەبى (نورى)
 تا داغى خەيالىكى ئەبى، زینەتتى حالى

بهار و سروت

بولبول فیدائتم

بچوړه خزمهت شیخ (کاکه حوسهین) ^(۱)

(۱) چمی خاسه: (به خاسه سوو) بناوبانگه، بناوهرستی شاری کهرکووکدا تیندهپهړئ و شاره که دهکاته دوو بهشوه، خانقای سید نحمده دهکوتیه سهر نم رووباره که بهزوری له هاویندا وشکه. نیستاکه مهگر بهشونه وار بناسرتیهوه.

(۲) له ده ستونو سه کي شاعير (هه رده) نوو سرا بوو. که پراسته کي (هه رده) سه وادياره هه لاي کاتي نوو سينه.

(۳) هدر لهو ده ستنووسه دا: (شوشمالی گهرووت...) نووسراپو

(۱) شیخ کاکه حوسه‌ین: مہ بہ سستی کوری سہید نہ حمہ دی خانہ قایہ. کاک حوسین خانہ قا تہ حسیلی =

بلتی: نهی نووری دوو دیدهی (نووری)
 نووری خه ریکه، بمری له دووری
 عه قتل و شعوری و انزول نهکا
 مهیلی هاتنت بقه یتول نهکا
 زۆرم پی خوشه، وهک خونچهی به هار
 بگه شیسته وه له دهم جوتبار
 ناواته خوازم، رۆژی ههزار جار
 چون شه مال نهدا له چیا و نزار
 به سروه دلم فینک کاته وه
 خه می کۆن و نویم له بیر باته وه
 پیکه وه له گسوی ئاوێ دانیشین
 نهو به پیکه نین، من به گریه و شین
 بینمه وه بیر، به زمی نهو شه وه
 ئیستاش نازانم، خه یاله، خه وه
 نهو شه وه ماری نه گریجهی ماری
 له ههستم نالا، به له نجه و لاری
 گیسوی وهک ماری، ماری له نهستۆم
 نهوعی ئالابوو، پیم نه بوو برۆم
 وای بیهوش کردم، به بهادی چاری
 عه قتل و شعورم، نایه پیناوی

= له حوچره و مزگهوت و ئیبتیدائی بووه. فارسی و تورکی و عهرهیی دهزانن. له کاروباری مییری
 نیسی نه کردوه. خۆیان زوی و زاریان هه بووه، له دهسکهوت و بهروبوومی زهوی و زاری خۆیان
 خواردوو بهتی. کوردیکی راست و پاکه، پیاویکی مونهور و باخه بهره. ئیستا له تهههنی شهست
 سالیاده و له بهغدا داده نیشن.

ساقیا نهويه هاره پړوی دهي

ساقيا نهويه هاره پړوی دهي
فرسته ته و هاتووه له دهستی نه دهي
نهوبه تی عهیش و نوښه، دهي سادهی
بیته گهر دووش پیاله پر که له مهی
چونکه من بیستوومه من له ناله ی نهی
(و من الماء کل شیء حي)^(۱)

ساقیا بولبولان له سهر لقی گول
ناله یان دیته گویم به سوز و به کول
توش وهره هه لسه بو فراهه تی دل
بیته گهر دووش، پیاله پر که له مهی
چونکه بیستوومه من له ناله ی مهی
(و من الماء کل شیء حي)

ساقیا نیمړو جهړنی نه ورورزه
چه ژنه یه کی قه دیم و پیروزه
چه ژنه یه کی مویه کی هوزه
وهره گهر دووش پیاله پر که له مهی
چونکه بیستوومه من له ناله ی نهی
(و من الماء کل شیء حي)

بووکی مینا به رهنگی تاراهه
له لق و پوی سه وسنه نالاهه

(۱) نامه ديه بۆ نايه تی (۲۹) له سوره تی (الانبیاء) که ده تی: (أولم ير الذين كفروا ان السماوات والأرض، كانتا رتقا ففتقناهما وجعلنا من الماء كل شيء حي أفلا يؤمنون).

مـژده بـی نه و به هاری هیناوه
تۆش و هره زوو پیاله پر که له مهی
چونکه بیستوومه من له نالهی نهی
(ومن الماء کل شیء حي)

سلیمانی (۱)

سلیمانی چ خۆشه نهویه هاران
به له نجبه و لاره وه دین گولعوزاران
به چاویکی له شه رما کهم هه لاتوو
نه چپرین هه ناوی دل فیگارار

(۱) گۆفاری گه لاویژ، ژماره (۵)، سالی چه و تهم (۱۹۴۶)، نهم شیعره ی بهم شتیوه به ی لای خواره وه
بلاوکر دووه ته وه که وهک ده بینین جیاوازی به کی ئیجگار زۆریان له نیتواندا هه یه.

چ خۆشه شاره زوور وه ختی به هاران
به کۆمه ل دابنیشن تیپی یاران
وه کۆ پۆلێ په پووله، دابپۆشن
لق و پۆی گولاله ی جوتیاران
بریق ه ی پووله که ی ده سمالی لامل
وه کۆ نه نجوم له ده وری ماهی تابان
له روو روو پۆشی لادات و به خه نده
بلاوینتی هیوایی هه رزه کاران
به عیشه و نازه وه خۆت پین بناسی
بزانێ دولبه ره و هاتۆته سه یران
به چاویکی له شه رما کهم هه لاتوو
بپچرین هه ناوی دل فیگارار
چه مه ن که و تۆته خه نده و من به گریان
نه نالتیم وه کۆ هه وری به هاران
جوانانی چه مه ن هاتوونه له نجبه
به ناوازی جگه ر سه وزی هوزاران

هه ر نهم شیعره له ده ستنوسیکی تری شاعیردا، بهم شتیوه به برو که وهک ده بینین پاش و پیتش کردن و
جیاوازی زۆری تێدایه.

چ خۆشه گه ردی یاره نهویه هاران
که تیپی گولعوزاران، نه چنه سه یران
وه کۆ پۆلێ په پووله دابپۆشن
لق و پۆی گولاله ی جوتیاران

=

چه مەن کەوتۆتە خەندە و من بە گریان
 ئەنالتینم وەک و هه‌وری به‌هاران
 جەوانانی چه‌مەن هاتوونە لەنجە
 بەئاوازی جگەر سۆزی هوزاران
 درەخشانە، برووسکە ی شەو لە شەوقا
 وەک و ناھی دلی شەو زنده‌داران
 بەسروە ی بای سەحەر ئارایشی دا
 عوزاری گۆل، وەک و رووی گۆل عوزاران
 گۆلە بانگ کرا، بۆ سوور و شایی
 بەتارای سوورەو، پەقسان و پەخشان
 بریقە ی پۆلە کە ی، دەسمالی لامل
 وەک و ئەنجوم، لە دەوری ماهی تابان
 شە ی بای سووچە دەم ئارایشی دا
 عوزاری گۆل وەک و رووی گۆل عوزاران
 درەخشانە برووسکە ی هه‌وری ئەمیرۆ
 وەک و ناھی دلی شەو زنده‌داران

بریقە ی پۆلە کە ی دەسمالی لامل
 کزە وەک نەجمی دەوری ماهی تابان
 لەروو رووپۆشی لادا یار بە خەندە
 بلاوینتی هیوای دل فیگارەن
 بەعیشو و نازووە خۆت پێ بناسی
 بزانی دل‌بەرە و هاتۆتە سەیران
 بەچاوێکی لەشەرما کەم هەلاتو
 بچەرینتی هەناوی غەمگوساران
 چه‌مەن هاتۆتە خەندە و من بە گریان
 ئەنالتینم وەک و هه‌وری به‌هاران
 جەوانانی چه‌مەن هاتوونە لەنجە
 بەئاوازی جگەر سۆزی هوزاران

بەبەردى ئەم بەھارە زۆر ئەترسم
كە بشكى جامى تۆبە تۆبەكاران
پشېنەى رۆج، ئەپرېتىنى بە دىدا
قىرىوۈ و پىكەنىنى، پۆيلەداران
بەتەرزەى ئەم بەھارە زۆر ئەترسم
كە بشكى جامى تۆبە تۆبەكاران
مەلېن (نوورى) لە نېش و سوتى برىنى
لە بىرى چۆتەو، ناھەنگى جاران

نیسان (۱۱)

گولتی به کردنه وه نه وسروشته، مه خلوقتی
 قه لهم به دهسته وه، ئاماده، بهندهیی فرمان
 مسه وری که له دارولفنوونی قودرتهی حق
 به فرطی عیلمه وه مه نذوونه بو ته زینی جیهان
 سه حائفی هه مه رهنگی جیهانی به دهسته وه، وا
 خهریکی ره سمه، فه قهت ره سمی عالمی ئیمکان
 نه گهر سه حایفی ته سویره که ی، ته ماشاکه ی
 پره له حیکمه تی نه حکامی سنعه تی یه زدان

(۱) هه مان شیعر که له رۆژنامه ی (ژیان) ی ژماره (۴۷۵) ی سالی (۱۱)، شه مه (۱۸) ی نیشان
 ۱۹۳۶ بهم شتیه یه بلا و کراوه ته وه.

یه خه ی گولتکی سپی پیوه، تازه مه خلوقتی
 قه لهم به دهسته وه، ئاماده، چاوه پتی فرمان
 مسه وری که له دارولفنوونی قودرتهی حق
 بووه به ره بهری ئارایشی جه مالی جیهان
 سه حائفی هه مه رهنگی جیهانی گرتوه ته دهست
 خهریکی ره سمه، فه قهت ره سمی عالمی ئیمکان
 به دانه لوتلوونی بارانی رۆح به خشی نه وه
 چنار و یاسه مه ن و سه روو و عه ره ی بوستان
 به ئیه تیزازی نه سیم، به نه شنه دین و نه چن
 میسالی رۆح موجه سم له جلوه دا ره قسان
 به پتکه نینه وه پیمان نه لتی، که بووکی به هار
 له پهرده دایه به که یف و فره ح، نه مهش نیشان

ده میکه باوهشی نه یدیه زاده ی فیکرم
 ده با بچیته وه ئاغوش (پیره میردی ژیان)

نه م دوا به یته، له شیعرتکی تریدا به کاری هتیاوه.

له دور و لوتلونى بارانى رۆح به خشى نهوا
چنار و ياسه مهن و سهروو، عه رعه رى بوستان
به هات و چۆبى نه سيمى، به نه شنه دىن و نه چن
ميسالى رۆحى موجه سه م، له خوشيا په قسان
حه قيقه تهن نه مه ههنگامه ي ته جه دوده وا
كه ته ير و توورى سه ما، جومله شاد و خنده فشان
به پي كه نينه وه ته بشير نه كهن، كه رۆحى به هار
له نه شنه دايه، نهوا هات به مه قده مى نيسان

به‌هار

ساقیا مهی بینه تیکه‌ل به‌زمه بادی نه‌وبه‌هار
 لاله و ره‌یحان، گول و نه‌سرين له‌گه‌ل یه‌ک بوونه یار
 واه‌به‌ستانی چه‌مه‌ن پر بوو له‌به‌ر بووکی سه‌با
 بووکی تازه‌ی گول نه‌رازی‌تیته‌وه بی نیختیار^(۱)
 چه‌قیه‌تی نیتر که موشتاقانه سه‌رووی نه‌وجه‌وان
 نه‌ونی‌هالانی چه‌مه‌ن، با په‌رده بگریته که‌نار
 مه‌وسمیتی، سیتو و گول بیتن^(۲) متوربه‌ی که‌ن له‌یه‌ک
 له‌م چه‌مه‌نزارانه، وه‌ک وه‌سلی دوو یاری غه‌مگوسار
 ده‌ست له‌مل یه‌ک عاشق و مه‌عشووقه واه‌دین و ده‌چن^(۳)
 وه‌ک به‌ده‌م بادی سه‌باوه، به‌رگ و باری شاخسار
 قه‌تره‌یی باران له‌ دل نه‌شواته‌وه، توژی که‌ده‌ر
 لاده‌با بایه، له‌ روخساری قه‌ده‌ح نوشان غوبار
 په‌شبه‌له‌ک بوو، هه‌له‌په‌رین، ئالانه سه‌ر سه‌رچاوه‌که
 بویه سه‌رچاوه‌ی دل‌م، پرووناکه عه‌ینی سه‌رچنار
 ئالوو والا پیکه‌وه‌ن، وه‌ک گول له‌گه‌ل ره‌یحانه‌دا
 ده‌سته به‌ستراوه، وه‌یا ده‌سته خه‌ریکی گیرودار

(۱) له‌ ده‌ست‌نووسیکی تری شاعیردا: (نه‌رازی‌تیته‌وه نه‌غمه‌ی هوزار) نووسرا‌بوو.

(۲) هه‌ر له‌و ده‌ست‌نوسه‌دا: (وه‌ختیه ده‌ی، سیتو و به‌ی بیتن) نووسرا‌بوو.

(۳) هه‌ر له‌و ده‌ست‌نوسه‌دا: (ده‌س له‌گه‌ردن تیبی نازداران، وه‌ها دین و ده‌چن) نووسرا‌بوو.

به‌هار

به‌هاره دل هه‌وه‌سی گه‌ردشی^(۱) گولستانه
 چه‌مه‌ن سروور و فه‌ره‌ج به‌خشی به‌زمی مه‌ستانه
 پی‌ساله ره‌نگی نه‌دارایی^(۲) به‌ناو‌ادا
 سروور و به‌زمی چه‌مه‌ن، نه‌قدی ته‌نگ ده‌ستانه
 بی‌ساطی ده‌شت^(۳)، مه‌قامی سروورخواهانه
 هه‌وای باغ، مورادی هه‌وا په‌رستانه
 له‌سوی‌جی تازه به‌هارا، چه‌مه‌ن نه‌وه‌ی خۆشه^(۴)
 که‌ناخ‌ری نه‌فه‌سی، عوم‌ری پیری زستانه

(۱) له‌ده‌ست‌نوس‌یک‌کی تر‌دا: (به‌هاره دل به‌ته‌مای گه‌ردشی...) نووس‌رابوو.

(۲) هه‌ر له‌و ده‌ست‌نوس‌ه‌دا: (... ره‌نگی نه‌دارایی) نووس‌رابوو، له‌و ده‌ست‌نوس‌ه‌ی که‌پشتم پێ به‌ست‌بوو
 (نه‌دارایی) نووس‌رابوو که‌له‌نگ ده‌بی‌ت

(۳) هه‌ر له‌و ده‌ست‌نوس‌ه‌دا: (بی‌ساطی سه‌بزه ...) نووس‌رابوو.

(۴) هه‌ر له‌و ده‌ست‌نوس‌ه‌دا: (جگه له‌سوی‌جده‌می نه‌ویه‌هار نه‌وه‌ی خۆشه) نووس‌رابوو.

به هار

وا به هار هات و ههوا غالییه، سایي چه مهنه
 نه فه سی بادی سه با، نافه گوشایی چه مهنه
 هاته وه بهر به دهنی سه بزه حه یاتی تازه
 شاهیدی لاله، نهوا چیه ره نومایی چه مهنه
 دوو و نه لماسی له ئاونگی ههوا هونیه وه
 نیرگس نه لحه ق یه که بووکی به وه فای چه مهنه
 خه نه یی گرتنه دهس و پیتی گولاله و گولنه سوور
 لاله تارای سه روو، سه وزه که وایی چه مهنه
 غونچه پشکووت و ده می دایه وه وهک لیوی نیگار
 بولبولی واله به دل نه غمه سورایی چه مهنه
 نیرگس و یاسه مهن و نه سترهن و سه روو و چنار
 هاتو چۆیان، سه باخوانی نه وایی چه مهنه
 مهستی جلوه ی تهره بن، تازه عروسانی به هار
 فهیزی نه نفاسی سه با، نه شته گوشایی چه مهنه
 دزو جهرده ی هه موو گیراوه، شه هه شاهی شیتا
 نه م هه موو نومنییه ته، عه دل و هه وایی چه مهنه
 به ده سی قودره تی حه ق، چیه ره یی رازاوه ته وه
 روچی شاعیر، هه موو ره قسان و فیدایی چه مهنه^(۱)

سلیمانی مارتی ۱۹۴۲

(۱) نه م شیعره له بهرگی سییه می (مینای شکسته) ی ماموستا (نه جمه ددین مه لا) وه رگیراوه، لاپه ره

به‌هار

به‌هاره، نه‌مپۆ له‌باغا وه‌نه‌وشه مه‌ستی نه‌کا
سه‌با له‌ په‌ره‌ی گوڵدا، دراز ده‌ستی نه‌کا
له‌من فیدایی تری لیڤه‌دا نییه نه‌مپۆ
به‌غه‌یری غونچه که په‌فعی حیجابی هه‌ستی نه‌کا
له‌خاکپای گوڵا وا به‌گریه کهوت بلب‌ل
ده‌لتی (بره‌همه‌ند)^(۱) مه‌ستانه بت په‌رستی نه‌کا
نه‌ده‌ب له‌سه‌رووی سه‌هی وه‌رگره نه‌گر ژیری
له‌گه‌ل بتندی خۆیا، هه‌وای په‌ستی نه‌کا
نه‌گر چ مه‌ی نییه له‌م به‌زمه‌دا به‌ته‌نگه‌وه نیم
به‌بی پیاله له‌ باغا، وه‌نه‌وشه مه‌ستی نه‌کا

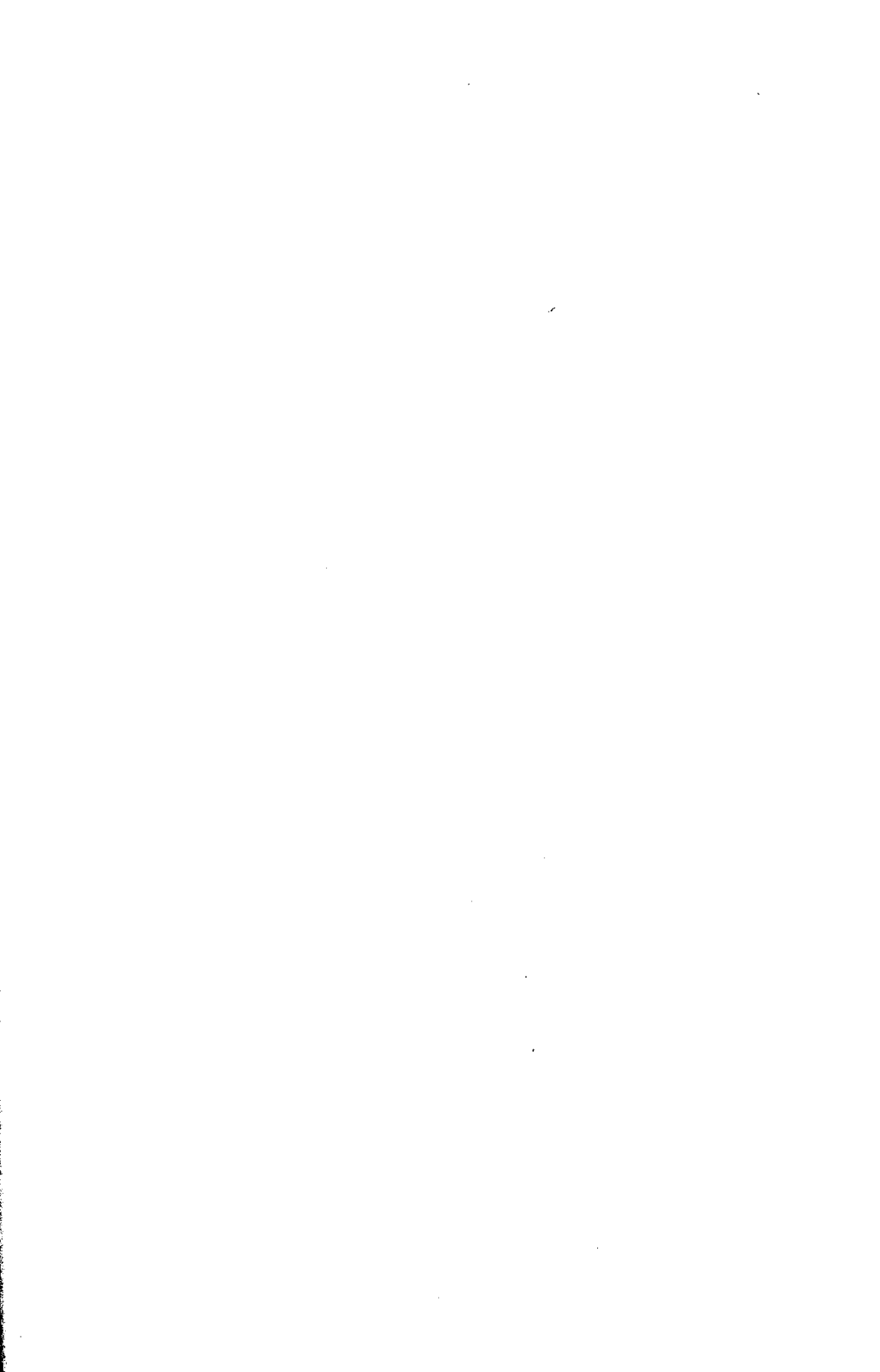
(۱) بره‌همه‌ن: یان (براهما) نه‌و خواوه‌نده خولقیته‌ره‌یه که ژبان ده‌به‌خشی. نه‌و هێزه کاریگر و ده‌سه‌لات‌داریه له‌ گه‌ردووندا که هه‌موو شته‌کان له‌وه‌وه که‌وته‌وه و پۆح له‌به‌ره‌کانیش لیتی ده‌پارێته‌وه و داوای به‌زه‌یی و لوتفی لێ ده‌که‌ن. خۆریش ده‌ده‌نه پال نه‌و خواوه‌نده که به‌هۆی نه‌وه‌وه و به‌پیتی قسه‌کانی خۆیان جه‌سته‌کان ده‌بووێته‌وه و ژبان له‌ ناژه‌ل و پروه‌کدا ده‌گه‌رێتی.

(براهما) یه‌کێکه له‌ خواوه‌نده‌کان، که له‌هیند بره‌همیه‌یه‌کان په‌رستویه‌نه، نه‌وانه به‌قسه‌ی خۆیان هێزه کاریگر و ده‌سه‌لات‌داریه‌کانی ناو گه‌ردوون و گۆران‌کاییه‌کانی ناو گه‌ردوونیان په‌رستوه. هێنده‌ی پێ نه‌چوو نه‌و هێزانه‌یان به‌رجه‌سته کرد به‌وه‌ی باوه‌ریان وا بوو که له‌ناو هه‌ندی له‌شدا خۆی نواندوه‌وه، بۆیه که‌وته‌نه بت په‌رستی، چونکه گوايه له‌و لاشانه‌دا خۆی نواندوه‌وه. به‌م جۆره ژماره‌ی خواوه‌نده‌کانیان زۆر بوو، تا گه‌یشته‌نه سی و سێ خواوه‌ند، به‌زه‌به‌ره بیروباوه‌ریان گۆرانی به‌سه‌رداهات، تا خواوه‌ندیان له‌ سێ ناوچه‌دا به‌ند کرد له‌به‌ره‌وه‌ی وا چووبوه که‌له‌لله‌یانه‌وه و تووشی وا هیمه‌ بیوون که جیهان سێ خواوه‌ندی هه‌یه که نه‌مانه‌ن:

۱- براهما (خواوه‌ندی خالیتی، که ژبان ده‌به‌خشی).

۲- سیفا یان سیوا (نه‌و خواوه‌نده وێران‌کار و له‌ناو په‌ره‌یه که گه‌لا سه‌وزه‌کانی پێ زه‌رد ده‌بی و دوا‌ی که‌نجیتی پیریتی ده‌هێتی).

۳- ویشنوا یان یشن نه‌و خواوه‌نده‌یه که چووته‌ ناو گیانه‌له‌به‌ران تا جیهان له‌ له‌ناوچوون رزگار بکات. بره‌وانه: مقارنات الأديان (الديانات القديمة) الامام محمد أبو زهرة، ۱۹۶۵ ص ۲۷-۲۸

شعر و زبان

فهریاد

ئومیدی زه مانه ئەمه لیکه بهد و بێ سوود
مازیت هه موو ههرد و فیرا قی ئەلهم ئەفزوود
حالیشت وه کو پراحه تی پابردوو غهه نالوود
موسه قهبل و ناخر نه فهست مه قه بهری مه سدوود
لهم خلقه ته، مه قسوودی چیه هه زه ته مه عبوود
(فریاد ازین نوع وجود عدم آلود)

بۆ سه یڕی، مووه قهت، له نه بوو دیته ده ر ئینسان
کوا حشهت و^(۱) کوا سه لته نهت و ته ختی سوله یان
نه دیدیه که سی خوشی له دهس که ردووشی ده وران
که ه خورهه و خه ندان و که ه ی ماتهم و گریان
بوونیش وه کو نیزهاری^(۲) عه دهه، بۆ نه بوو نابوود
(فریاد ازین نوع وجود عدم آلود)

فریاد ئەمه یه ته رجومه یی حالی زمانه
هه ر له حزه یه دنیا، ئەلهه و ناو فیغانه^(۳)
پۆیشتنی ئەه عاله مه، وهک سه یلی په وانه
ئه بریته وه هه ر پینج و دوو پۆژیکه زه مانه
بۆ مردن و کفن و دفنه، عاله می مه وجود
(فریاد ازین نوع وجود عدم آلود)

(۱) له رۆژنامه ی (پیشکه وتن) ی ژماره (۴۱)، (کوا سه تهوت و...) نووسرا بوو.

(۲) له ده ستنوو سیکی شاعیردا: (بوونیش وه کو دونیای عه دهه...) نووسرا بوو.

(۳) له ده ستنوو سیکی شاعیردا: (هه ر سانیه کی ئەلهه و ده ردی گرانه) نووسرا بوو.

دنیا چیه ساتی فەرەح و ساتی مکه‌دەر^(٤)
 ماهیه‌تی مه‌علومه له‌لای پیاوی منه‌ور^(٥)
 عه‌جز و نه‌لهم و گریه‌و و نه‌فغانه سه‌راسه‌ر
 گه‌ه عوشه‌رت و شادیی و گه‌ه‌ی مه‌رگی براده‌ر^(٦)
 لهم می‌خه‌ت و لهم ژین و نه‌مانه چیه مه‌قسوود
 (فریاد ازین نوع وجود عدم آلود)^(٧)

نووری به‌سه، بپه‌تیه‌وه نه‌م چوون و چرایه
 گه‌ر هاتنه، گه‌ر پۆینه^(٨)، گه‌ر ده‌رد و به‌لایه
 بپه‌تیه‌وه لهم ئیشه^(٩) مه‌دوو، ئیشی خودایه
 گه‌ر زلله‌ته، گه‌ر په‌ه‌ته، گه‌ر سه‌وقی قه‌زایه^(١٠)
 هه‌رگیز مه‌لتی ناشوکره له‌لای خالیقی مه‌سجود
 (فریاد ازین نوع وجود عدم آلود)^(١١)

(٤) هه‌ر له‌و ده‌ستنوسه‌دا: (به‌ینی مکه‌دەر) نووسرابوو.

(٥) هه‌ر له‌و ده‌ستنوسه‌دا نه‌م دێره به‌م شێوه‌یه بوو: (ئه‌سحابی زه‌کا، ده‌به‌ده‌ر و زار و موچه‌قه‌ر).

(٦) هه‌ر له‌و ده‌ستنوسه‌دا: (گه‌ه پۆینی یاران و...) نووسرابوو.

(٧) نه‌م سێ به‌یته له‌گه‌ل سێ به‌یته‌که‌ی سه‌ره‌وه هه‌ر له‌و ده‌ستنوسه‌دا شوێنیان ئالوگۆز کراوه.

(٨) هه‌ر له‌و ده‌ستنوسه‌دا: (گه‌ه مرده‌نه...) نووسرابوو.

(٩) هه‌ر له‌و ده‌ستنوسه‌دا: (له‌م کاره...) نووسرابوو.

(١٠) نه‌م دوو دێره له‌و ده‌ستنوسه‌دا شوێنیان ئالوگۆز کراوه.

(١١) نه‌م شیعره، موسه‌ده‌سه له‌سه‌ر نیوه شیعریکی (سولتان سه‌لیم). پاش لی‌تکۆلینه‌وه بۆم ده‌رکه‌وت،

که سێ سولتانی عوسمانلی به‌م ناوه‌وه هه‌بووه، سولتان سه‌لیمی یه‌که‌م، سولتان سه‌لیمی دووه‌م،

سولتان سه‌لیمی سێیه‌م. سولتان سه‌لیمی یه‌که‌م: نۆیه‌مین سولتانی عوسمانلییه. له‌ سالی

(١٤٦٧)ی زایینی له‌ دایک بووه‌و له‌ سالی (١٥٢٠)ی زایینی کۆچی دوایی کردووه. له‌ سالی

(١٥١٢) له‌سه‌ر ته‌ختی شاھی دانیشتووه. سولتان سه‌لیمی یه‌که‌م کۆری بایه‌زید «یاووز سه‌لیم»

بوو، سولتانیکی زۆردار و به‌هیتز و ده‌سه‌لات بووه. زو‌لم و زۆری گه‌یشتبووه پله‌یه‌ک هه‌م‌رو

وه‌زیریکی له‌ پاش مانگی‌تک له‌ناو ده‌برد. له‌ سالی (١٥١٦) سولتانی مه‌مالیکی به‌زاندو سووریه و

میسری داگیر کرد. بایه‌ختیکی زۆری به‌ زانست و نه‌ده‌ب ده‌دا. خوشی شاعیریکی به‌هه‌دار بووه. له

شیعه‌رکانیدا باس له‌ سوارچاکی و جه‌نگ و شه‌روشه‌ر و جوانی و دل‌داری ده‌کا. زۆریه‌ی شیعری =

کوا شیعره کانم

سەفەر کەوتە خەيالی هەم دەمی ئەيامی هیجرانم
 بیناغە ی سەر یە سەر ڕووخا، هەموو ئامالی عیمرانم
 لە توفقی ئاسمانی دیدە، گووم بوو میهری ڕووی بۆیە
 سیه بەختانە وەک شو، تیرەگی ئەپرێتە دامانم
 لە گولزاری خەيالی ورد و خواشتا، دل وەکو بلبل
 خەریکی بەستنی هیلانە یە بوو، بۆ گولی جوانم
 لە پر گەردوونی بێ ڕەحم و وەفا، بێ سووچ و بێ تاوان
 دەستیکی نایە بینی بلبلی زاری غەزەلخووانم
 زوێانی شیعی گرتم، شیوایی نادابی شیواندم
 فەساحت کەوتە نالین و بەلاغەت کەوتە گریانم

بەزمانی فارسییە، دیوانیکی گەورە ی هەیه. بەعەرەبیش شیعی و تۆوه، هەندێ دەلێن سولتان
 سەلیم بەتورکی شیعی نەوتۆوه، بەلام ئەمە راست نییه، ئێستا کە خەریکن دیوانی شیعی تورکی
 کۆدە کە نەوه. نەوه ی پێویستە بووترێ نەوه یە کە شیعی بەزمانی تورکی (جەغقای) و تۆوه، واتە
 بەزمانی (نۆزەگی) ئێستا، کە (عەلی شێرنەوایی) (١٤٤١ - ١٥٠١ز) شاعیری کۆنی نۆزەگ
 شیعی پێ و تۆوه. نازناوی شیعی «سەلیمی» بووه.

گریه‌ی خوسران

بگری! نه‌ی شاعیری نات‌هوان بگری
مرد له‌رۆحی منا هه‌موو نامال
(بی‌خودانه کفن بدوش ملال)^(۱)
نه‌گه‌پێ سهرسه‌ری په‌ری خه‌یال

بگری! نه‌ی رۆحی غه‌منیشان بگری
که به‌کوللی نه‌ما له‌ شیعی‌ری منا
زه‌په‌یه له‌فزی رێک و پێ مه‌عنا
وه‌کو نه‌فسورده‌ ناگری سهر سه‌ری^(*)

بگری! نه‌ی چیه‌ره‌ی خه‌زان بگری
گریه‌ی دڵ به‌کۆل بکا هه‌یه‌جان
به‌توئێ گریه‌ که‌ی به‌ وه‌قفی خه‌زان
گریه‌یه‌کی غه‌ریب و بێ سامان

بگری نه‌ی ناله‌ و فو‌غان بگری
گریه‌یه‌کی وه‌ها به‌جۆش و خرو‌ش
که نه‌میتنی نه‌عه‌قل و فه‌هم و نه‌هۆش
خه‌رقه‌یی ماته‌می و ناله‌ به‌دۆش

(۲) واته‌ بێ ئیختیارانه کفن به‌شانه‌وه.

(*) له‌ رۆژنامه‌که‌دا، هه‌روه‌ها له‌ چهند ده‌ست‌نووسێکی مام‌ۆستا (نه‌جمه‌ددین مه‌لا) دا نووسرا‌بوو (نه‌گه‌پێ سه‌رما)، منیش گومانم له‌و ته‌عبیره‌ هه‌بوو که راست بێ، بۆیه نه‌وه‌ی سه‌ره‌وه‌م به‌راست زانی و شوێنی نه‌وی گرته‌وه.

بگری! نهی نهبری بئی نه مان بگری
تۆی چاوانی من بکهی ته مسیل
گریه ی چاوی تۆ نه کهم به ده لیل
وه کو تۆ خوینی دل نه کهم به سه بیل

بگری! نهی شیعری ناته وان بگری
بگری! نهی رۆحی غه منیشان بگری
بگری! نهی چیه ره ی خه زان بگری
بگری! نهی ناله و فرغان بگری
بگری! نهی نهبری بئی نه مان بگری

هه‌لکه‌نن خزمینه بۆم قه‌بری

هه‌لکه‌نن خزمینه بۆم قه‌بری له دووری شاره‌وه
بمخه‌نه ناوی به‌کۆلتی زه‌حمه‌ت و زینه‌اره‌وه
خۆشه‌تاریکی قه‌بر، بۆ راحه‌تی قه‌لبی زه‌بوون
نامه‌وێ پووناکی دنیا، من^(١) به‌ده‌م نازاره‌وه
ده‌س له‌مل به‌ردێکی نه‌لحه‌د که‌م له‌لای من چاته‌ره
له‌و ده‌سی پر زێره‌ بینیمه‌ ده‌سی نه‌غیاره‌وه
من له‌دایکی خاکم و هه‌ر باوه‌شی نه‌و جیگه‌مه
خۆشه‌ لایله‌ی به‌یت ده‌نگی، به‌ نیستیغفار ه‌وه
پێ که‌وێ بۆت زینی دنیا خۆشه‌ بێ زوو‌خاوی دل
ناخوێ هه‌نگوینی شیرین قه‌ت به‌زه‌ری ماره‌وه
خۆشه‌ مردن با نه‌بینم ئیشی لار و ناله‌بار
باری خۆم قورسه‌، نه‌نالتیم به‌ده‌س سه‌ر باره‌وه

(١) نه‌گه‌ر (من) نه‌بێ که‌ له‌ ده‌ست‌نووسه‌که‌ی شاعیردا نییه‌، لاسه‌نگ ده‌بێ.

ههواره غه‌ریبی کوجهیی شاری بی^(۱)

هه‌مواره غه‌ریبی کوچیکی شاری بی
ماتم زده، زوخاوی جگه‌ر خوارێ بی
شه‌و تا به‌سه‌حه‌ر، به‌ده‌رده‌وه ناله‌ت بی
جاتر له‌ویه که یاری نه‌غیاری بی

برسی و پښ و پروت، به عاجزی و غه مگینی
پاښویری به بی نه وایی و بی تینی
له و ده شته له بهر هه تاوی سوور، گول چنی
مه عقولتره، نهک رووی ره قیبتی بینی

پشتت له مهرارهتا، له ژتر بارا بئ
پروخت له پهزالهتا، له نازارا بئ
جیئی نووستن و پاحهتت لهناو نارا بئ
نهک پادشههیت، لهگفتی نهغیارا بئ

ئاواره و زار و دەرپه‌دەر، پيســـــــوابى
بۆقـــــترپه ئار، له‌تينوا خنكاوى
بۆلوقمـــــپه نانى جو و دۆداماوى
زۆرخوـــــشه، نه‌لّين له‌به‌ره‌قيپ هه‌ستاوى

(۱) حمزه‌ده‌کهم خوینهری بدرپژر له‌وه ناگادار بکه‌مه‌وه، که له‌سه‌ره‌تاوه نه‌و شیعره به‌شی یه‌کهم و دووهم س‌تییه‌می له‌پال چه‌ند چوارین‌تیکی تردا له ده‌ست‌نوس‌ی (گه‌لا‌پ‌یزان) لاپه‌ره (۱۵۱-۱۵۳) که‌وت‌بووه ژنر ناوون‌یشانی (روبا‌عیاتی نووری)، به‌لام له‌دوا‌ییدا به‌شی چوارهم و پ‌ین‌جه‌می بو‌ن‌هم س‌ن به‌شه زیاد کردوووه ده‌ست‌کاری س‌ن ک‌زله‌که‌ی ت‌ری‌شی کردوووه کردوونی به‌شی‌ع‌ری‌کی سه‌ره‌خ‌وی خاوه‌ن پ‌ت‌وه‌ندی و یه‌ک‌یتی بایه‌ت.

به پروو پووش و په لاش و زی^(۲) بـالی
به شه و تا وه قتی سـبحـه یـنی بـنـالی
بنوخی دهم به دهم، زووخـاو و تـالی
نـه و هـک بـیـگـانـه بـی و پروو کـه یـتـه مـالی

مه ولیر ۱۹/۱۲/۱۹۳۸

(۲) زی: درکه زی مه به سته.

مهلی نامال

له شاخساری ژبان هه‌لفری مه‌لی نامال
 له خۆیه‌وه نه‌فهری، به‌ردی ده‌ستی نافامی
 له ناشیانیه‌کی گهرم و گوپ له‌سه‌ر هیلکه
 هه‌لیفراند و ته‌ری کرد و دایه شه‌قه‌ی بال
 فیری، نیشته‌وه، پرووی کرده چۆل و هه‌رده و یال
 هه‌موو جیهانی له لا بوو به‌راوکه‌ری خۆین تال
 هیلانه‌واز و په‌ریشان، زه‌بوون و بی ده‌ره‌تان
 که‌ژ و چیا نه‌گه‌ری، ناته‌وان و سه‌رگه‌ردان
 هیلانه‌که‌ی هه‌موو پروخا به‌گه‌رده‌لوولی خه‌زان
 مه‌جالی هینده‌ نه‌دا، هیلکه‌یه‌کی هه‌لبینی
 به‌نووکی جوانی ده‌نووک، ئاوودانی بو‌بیتی
 بکه‌ونه‌ باله‌فری و سه‌رچلی له‌خه‌م په‌خسان
 نه‌وانه‌وا نه‌بنه‌هۆی فیری نامالی
 یه‌کیکی بی ده‌ره‌تان و زه‌بوون و بی‌ده‌سه‌لات
 جه‌زای نه‌مانه‌ه‌واله‌ی زه‌میری ئیه‌وه‌ نه‌که‌م
 که‌حوکمی بو‌به‌دن^(۱)، نه‌ی خۆینه‌وارانی به‌رزی ولات

۱۹۵۸/۱/۳۱

(۱) ده‌بن (به‌دن) بی، چونکه خۆینه‌واران حاله‌تی «کو» یه‌ نه‌ک «تاک»، بۆیه (به‌دی) ام کرد به‌(به‌دن).

هاوزوبانم، زوبانی لالی منه

هاوزوبانم، زوبانی لالی منه
 بئ زوبانیی، زوبانی حالی منه
 ئیسته پیری شه پابی کۆنی خه یال
 خوشه ویستی شه وی ویسالی منه
 له فه زای ئاسمانی نه شعارا^(۱)
 فکری ورد، پۆژی بئ زه والی منه
 بییری ورد و مه عانیی تازه^(۲)
 له سه مای شیعرما، هیلالی منه^(۳)
 پروو به پرووناکی ته فه کور^(۴) نه پۆم
 له فزی نه شعاری من، زیلالی منه
 با حه رامیشی تیبگه ن (نووری)
 شیعره کانم هه موو، حه لالی منه

(۱) له دهستنوسیکی تردا: (له سه مای جیهانی شیعرمدا) نووسرابوو. له دهستنوسیکی تر: (له سه مای جیهانی نه شعارا) نووسرابوو.

(۲) لهو دهستنوسه دا: (فیکری تازه و مه عانیی ورده) نووسرابوو.

(۳) پیش ئه م به یته لهو دهستنوسه ی سه ره وه دا که بۆ (گیوی موکریان) ناردوه ئه م دوو به یته نووسرابوو:

هه مده می مانگ، له نه وجی مه عنادا
 سووعه تی به رقی ئینتیقالی منه
 ده ره جاتی که واکبی مه عنا
 پر په سه دخانه یی خه یالی منه

(۴) له دهستنوسیکی تردا: (پروو به پرووناکی ته جه دود نه پۆم) نووسرابوو.

نیلهامیک له (حسین دانش) دوه^(۱) وەرگیراوه

له کاتیکا سه‌فینه‌ی بیروباوه‌ر غه‌رقی شو‌پش بوو
ته‌می نه‌فسانه‌ی بووتخانه، د‌نیا‌ی عه‌قلی پو‌شیبوو
شه‌پولی تی‌ری ده‌ری‌ای فیتنه، گه‌رمه‌ی هی‌ز و جو‌شی بوو
ژیانی ناده‌می‌زاد، تی‌که‌لا‌وی بیم و له‌رزش بوو
گر‌تی‌کی نا‌گری هه‌ل‌کرد و نا‌وی نا‌په‌رست‌شگاه
بل‌تسه‌ی بوو به‌ نو‌ور و مه‌شخه‌لی^(۲) پ‌تی غافل و گو‌مراه

له‌ پر‌شنگی پرو‌وسکه مه‌شخه‌لی ناته‌شکه‌ده‌ی وه‌ر‌گرت
به‌جاری نا‌گری به‌ردایه‌ پو‌وشی وش‌کی نا‌فامی
شه‌وی جه‌هل و نه‌زانینی به‌ پ‌رت‌ه‌و ک‌س‌رده نو‌ورانی
بت و بو‌وتخانه هاته‌ له‌رزه‌و پرو‌وی ک‌س‌رده و‌یرانی
به‌جاری دای به‌ده‌م باوه، بی‌نا‌غه‌ی پو‌وچی به‌دنامی
گری به‌ر دایه‌ ژینی بو‌وتکه‌ده، یه‌ک باره‌ سو‌وتانی

مه‌هو خو‌رشی‌د، نه‌دا پر‌شنگی رو‌وناکی به‌نایینت
به‌سه‌ر نا‌فاقی (مادا) پ‌رت‌ه‌و نه‌فشان، نو‌وری نی‌مانت
جیهانی سه‌ره‌سه‌ر پر‌کرد له‌ نه‌نوا‌ری خودا بینت
شی‌عاری باوه‌ری گو‌ری، به‌جاری عیلم و عی‌رفانت

(۱) حسین دانش: میرزا حسین خان، یه‌ک‌تی‌که له‌ زانایانی ئی‌ران که له‌ تو‌رکیا زینده‌گانیی کردووه و ته‌مه‌نی بردووه‌ته‌ سه‌ر. نو‌وسین و ک‌تیبی به‌زمانی تو‌رکی ه‌یه. یه‌ک‌تی‌که له‌ نو‌وسه‌ره‌ چاکه‌کان. می‌ژووی ژبانی کۆمه‌لیک له‌ شاعیرانی فارسی نو‌وسیه‌ته‌وه له‌ (پرووده‌کی) یه‌وه تا (حافظ)، گۆ‌پ‌نی چوارینه‌کانی خه‌یام له‌گه‌ل می‌ژووی ژبانی، یه‌ک‌تی‌که له‌ کاره‌ هه‌ره‌ چاکه‌کانی. له‌ سالی ۱۳۶۲هـ/ ۱۹۴۳ز له‌ ته‌مه‌نی هه‌فتا سالی له‌ نه‌نقه‌ره‌ کۆچی دوا‌یی کردووه.

(۲) له‌ ده‌ست‌نوسه‌که‌ی شاعیردا (مه‌شخه‌لی) نو‌وسی‌بو، دیاره‌ هه‌له‌ی کاتی نو‌وسینه‌.

نهوا پەردازه بولبول، بۆ دەمی غونچهی گولستان
درەخشانه وه کو رۆژ لاپه‌ره‌ی میژوویی تابانت

به سێ شت دانرا، بنچینه‌یی ئایین و ته‌علیمت
به (فکر) و (قه‌ول) و (کرداره‌) (۳)، هه‌موو نه‌رکانی ئایینت
سه‌راپا بوو به‌ساحه‌ی عه‌دل و داد، مه‌لبه‌ند و ئیقلیمت
هه‌موو ئاساری کۆنی فووس و ئیتران، زاده‌یی دینت
سزاواره له‌سه‌ر سه‌ر دانری نووسراوی (ئاوێستا) که‌ت
که نه‌و بوو هه‌زی نه‌جات و موحیدی عومرانی دونیا که‌ت

ئابو ۱۹۳۵

(۳) سێ بنچینه‌که‌ی ئایینی زه‌رده‌شتیه‌.

شهو (۱)

خوژت بپارتنه له ناهي دل برينداراني شهو
 نهک خودا ناکه رده گيرايښ، دوعاي نالاني شهو
 ياوهر و يار و نه نيسم، ناهو نهشکي هسه رته
 نافه رين نهی باره که لالا، ديدهي گرياني شهو
 نهشکي هسه رته، لازمي جه معي سيده به ختانه هر
 شهوغي سويحه، ده ليلي قه تره يي موژگاني شهو
 هه رکه پروي توژي دي، نيراده ي بيه ته تي کرد نافتاب
 توپه يي موشگيني تازه ي کرده وه نيماني شهو
 خه ت نه گه رچي هيرشي هيتاوه ته سه ر پرومه ت
 حازره نه م پرژه ده رچي، بو شکستي شاني شهو
 دل نه بيتنه قه تره يي خوښ و له ديدم سه ر نه کا
 هه رکه رابوړي به دلما سوحه تي جاراني شهو
 مونته هاي نه م زولمه تي هيجرانه، روژي وه سل نه يي^(۲)
 ناخري نووري شه فقه نه پرژي له هر داماني شهو
 (نووري) له م پيچ و خه مي زولفه نه جات زه حمه ته
 لاي سه ختي ته بغان مه حاله، روخسه تي ميواني شهو^(۳)

(۱) ماموستا نه حمه ده ردي، له لاپره (۵۲) ي (رازي ته نيائي) يکه ي ته نيا پيچ ديږي نه م شيعره ي کردوه به پيچ خسته کي.

(۲) له ده ستووسي تري شاعير: (وهسلته) ياخود (ويسلته) اش هه يه.

(۳) له شيعره دا پشتم به پرژنامه ي (پيشکه وتن) ي ژماره (۹۹) به ست، هه روه ها دوو ده ستووسي تري شاعير که بريتي بوون له پيچ به ت، هه ندي لهو به يتانه شوښيان نالوگوږ بووه، جگه له وه ي نه م سه رچاوه يه سي به يتي له وان زياتر بوو. له پروي جياوازي شه وه، جياوازي نه وتويان له نيواندا نه بوو په نجه يان بو رابکي شري، جگه له چنه د شتي کي بچووک وهک: (خودا) بووه (خوا) يان (شهونم) بووه (شه بنم)، (نه ي) بووه به (هه ي)، (سيه) بووه به (سيا). (ناکه رده) بووه به (ناکرده).

ژبانی ئادهمیزاد (۱)

له ناو شه پۆلی خه ما، سه رنګوون و بێ نارام (*)
 به کیوی سه ختی ژبانا، به پتی و چنگه رنی
 خه ریکی هه لمه تی سه رکه و تنه بگاته مه رام
 له پر نشیوی کلۆلی، بواری لی نه ته نن
 به داوی جهور و خه فته، تاروپۆی له نیش و له زام

زه بوون و پێ هه له بووی دهستی چۆل و هۆلی به لا
 شکسته بال و شپهزه ی په لاری دهستی قه دهر

(۱) له دهستنوسیکی تردا ئهم شیعره ناوونیشانکه ی (ئادهمیزاد) ه.

* شیخ جهناب کوری گه وره ی شاعیر بۆ گێڕامه وه: وهک له بیرمه له سالی ۱۹۴۶ له وه رزی پایز کاتی مالمه له (گه لاله) بوو، مامۆستا (گۆزان) ئه و کاته مو حاسی بی نی شه فالی هه ولتیر بوو. له گه ل (عه زیزی ئه مه د ناغا) و کورپتی ئه ندازیار هاتبوونه ئه و ناوه، مووچه ی مانگانه ی کرتیکاره کانیان له گه ل خویان هینابوو، بۆ شه و هاتنه مالی ئیمه میوان بوون، ئه و کاته باوکم مدیر ناحیه بوو (وادیاره مدیر ناحیه ی بالهک بووه و مالی له گه لاله بووه له بهر خوتیندنی مناله کانی، هه ر ئه و کاته ش بووه مامۆستا (گۆزان) دوا ی ماوه یهک چوه ته ئیزگه که ی «یافا - نازاد»]. کورپتی ئه ده بییان ساز دا، منیش وه کو گوێگرێک که له ته مه ننی (۱۷-۱۸) سالیدا بووم باسی شیعی ر تازیه یان کرد و مامۆستا (گۆزان) زۆر ستایشی ئه و هه نگاوه ی باوکمی کرد که بۆ تازه کردنه وه ی شیعی ر کوردی نابوو، بگه به مامۆستای ئه و قوتابخانه تازه یه شی دانائ و تی «کهس ناتوانی ئینکاری نه مه بکات و تو مامۆستای ئه و نه وه تازه یه یه ت» باوکیشم به ته واز و عه وه وه لامی دا یه وه و که وته مه دح کردنی مامۆستا گۆزان، مامۆستا (گۆزان) یش پیتی وت «شیعی ره کانت نی سه پاته بۆ هه ردوو هۆیه که». واته بۆ سه ر کردایه تی کردنی ئهم نه وه یه و دامه ز راندنی ئه و قوتابخانه تازه یه له ئه ده بی کور دیدا. له وه وه که وته شیعی ر خوتیندنه وه. مامۆستا گۆزان چه ند شیعی رتیکی تازه ی بۆ باوکم خوتیندنه وه، باوکیشم شیعی ری (په پوله) و یهک، دوو شیعی ری تری بۆ مامۆستا - گۆزان - خوتیندنه وه، له دوای شیدا مامۆستا (گۆزان) ئه و شیعی رانه ی به خه تی خۆی نوو سی یه وه و له ئیزگه که ی - یافا - شیعی ره کانی خوتیندنه وه. پاشان له و یه نامه یه کی بۆ باوکم نار دو داوا ی به رده و امی و سه رکه و تنی له و جۆره شیعی رانه بۆ کرد بوو، هه روه ها داوا ی به ره مه می تازه ی لی کرد بوو. ئه مه ی ش شیعی ری - ژبانی ئادهمیزاد - ی بۆ نار د، دوا ی نه وه ی شیعی ره که ی له ئیزگه که خوتنرایه وه، که و تبه وه ده ست (ره فیق چالاک) و نه ویش ناوازی بۆ دانابوو. به داخه وه نازانم ئه و نامه یه چی لی به سه ر هات؟.

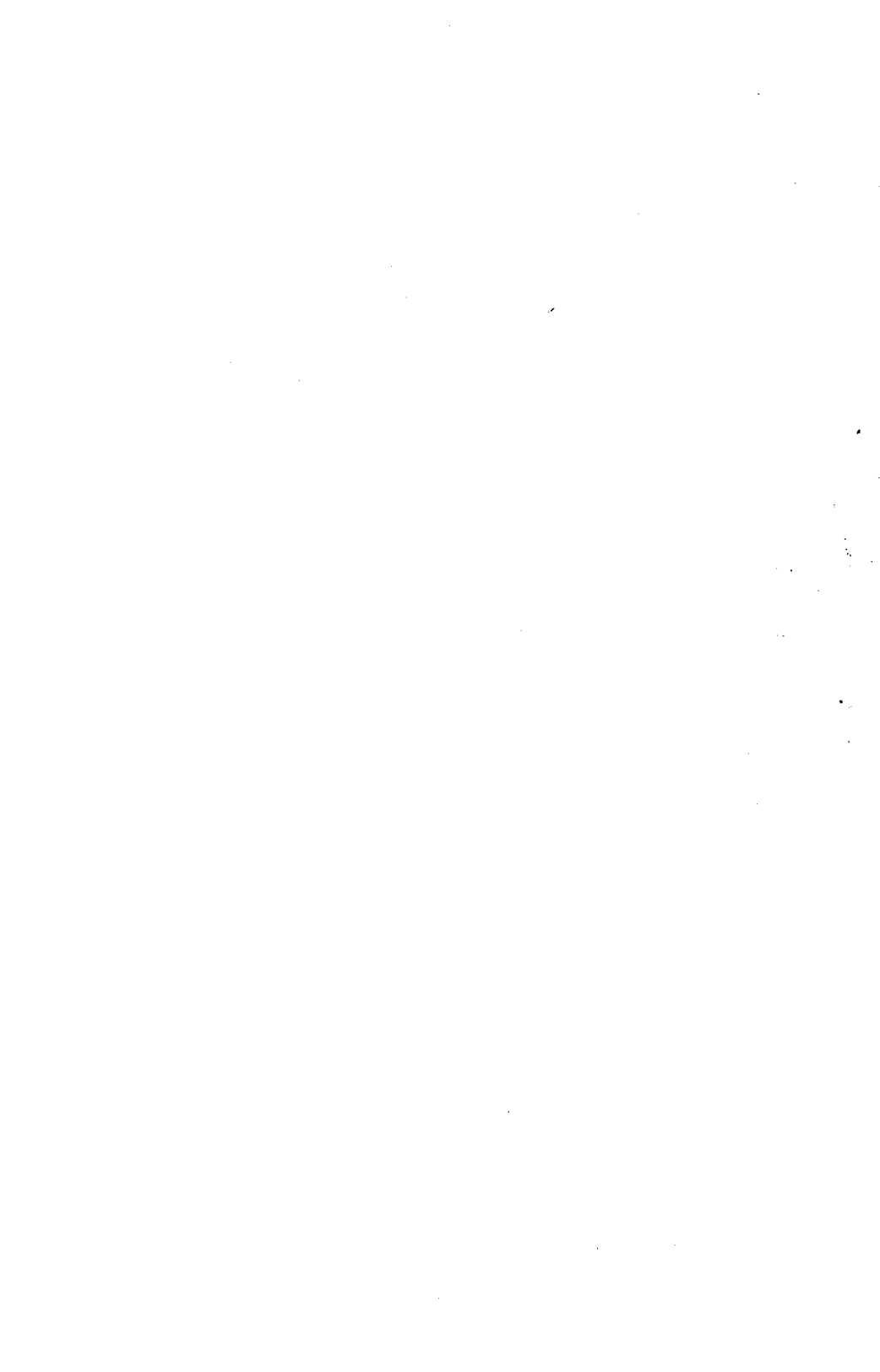
نه ده ست گيړی له لاره ده سی بداته پهلې
 نه هاو ده می خفه تی خوی له لادا به ههوا
 به لایه کا نه یه وی تپه پړی، نییه ره هبه ر

له بهر ده می شیه وه تاریکه سی به ریکی وه ها
 هه تا کو چا و به نه کا، توند و تال و بیم ناوهر
 نه دا به لایه وه، نه خنیتوره به نیستی هزا
 هه ول نه دا که به چن بیگری، به لام سی به ر
 چلون نه گيړی، به هیزی شهلکی بن سهر و پا

نه مانه نه م که ژ و نه م سی به ر و شه پوله، یه کی
 غوونه یه له هیوا یه و له ریگه یایه به بار
 که چاری بن نه که وی، بوی نه چن به نیستی عجال
 به لام هیلا کی یه، یه غنی ژبانی نه وعی به شهر
 به تنگه وه نییه، راهاتوه له گهل نیهمال
 هه تا کو نه و ده مه، نه ینینه قهبری تیره و تار^(۲)

(۲) نه م ده ست نو سه ی من پشتم بن به ست، جیاوازی هه یه له گهل نه وه ی ماموستا (ره فیق حیل می) که
 له بهر کی دوو ه می (شیر و نه ده بیاتی کوردی) دا به لاری کردو ه ته وه، هه رو ه ها جیاوازی شی هه برو
 له گهل نه و ده ست نو سه ی خوی که ده توانم به لیم ره شنو سه ی نه م ده ست نو سه یه که من پشتم پتیا ن
 به ستو وه.

سهرنج: نه م شیر ه که به یه کی تیک له شیر ه جوانه کانی شیخ نووری داده نړی، کاریگه ری و سی به ری
 چو و ته سهر زور شیر ی شاعیرانی دوا ی خوی. بو غوونه ته عبیری وه ک (ده شتی چول و هولی به لا)
 و نه و ته عبیری ماموستا هه ردی (نه پتوم چولی سهر سامی) و... تاد.

چىرۆكە شىعر

کاروانی ژيان^(۱)

بهرهو شاری ژيان، شوټن کاروانی خه لقی دی کهوتم
 که پئی کهوتم، ملی پټم گرت و نازانه به پئی کهوتم
 بهرم دهشتی بوو، تا چاو پر نه کا دهریاچهیی قووم بوو
 که پټم لی دابنایه، دانه چوو قاچم هه تا نه ژنوم
 هه موو دانانی هه نگاوئ، سه عاتی پئی نه خایاندم
 له تو وایه له پوینندام، بهلام بسستی له پئی ناروم
 چ پټگایه، نه بوو شوټن پیتی شتی، شوټنی کهوم بو خوم
 نه ناساری، نه شوټن پټیه نه بینم من له سهر پټما
 نه دهنگی زهنگی کاروانی نه هات بیدات به لای گوټما
 به هیچ پټیه له سهر هم پټیه، نه خشی پئی نه نو سرابوو
 هه موو خاکی به جارئی هه قووم و لټیکی بی ناوه
 نه خشپه ی مار و میرووله، نه ورشه ی بالی بالدارئی
 نه گیزه ی میش و میشووله، نه گیاندارئی، نه پټیوارئی
 جریوه ی چوله کهش نایه له هیچ لایه، مه گهر بایه
 که جار جاره نه هات نه یدا له پووشی وشک و درک و دال
 له جیگه ی خوی نه جوولان، نه یخزانده ناو نه دیوی و چال
 له گهل هم نیش و نازاره، له گهل هم دهر و زووخواوه
 نه وهنده خوم کوتا بو پټیشه وه تا کو له پئی کهوتم
 بهلام هه بهو نومیده ی زوو بگهم بهو مه نزلئی ژینه
 که هم کاروانه بوئی که ووتوته پئی نیمړو سبه یینی زوو
 به بی تینی ملی پټم گرت و دهستم دایه پویشن
 هه موو گیانم به جارئی کهوته سهر ناو و عهره ق رشتن

(۱) ته نیا دهستنوسیتکی هم شیهره م له بهر دهست بوو که نهویش پاکنوس نه کرابوو.

پهل و پۆم لئ برا، هتزم نه ما، توئخی بهری پتیم چوو
 ههتا لهم دهشته چۆل و هۆل و بئ ناوه، نه جاتم بوو
 تهماشام کرد له دوور تارمایی شینایییه دیاره
 وتم ئهم جیتییه هیچ مومکین نییه شوئیتکی ئاوداره
 برۆم چاکه له سهر ئهم ناوه ماندویتی له شم ده رکهم
 له پاشا پروو که مه شاری ژیان و چارهیی سه رکهم
 گه یستمه پیشه وهو پتیم نایه ناو نهو سه وزی و ناوه
 تومەز به حریتی بئ پایانی قور، گوئیتکی زه لکاو
 که پتیم دانا ههتا ئهژنۆم به لیته و ناو قور او چوو
 که ویستم پتیم ده رینم، تا کو پشتینم به ناخا چوو
 سهرم هینا و سهرم برد، لهم قوره رزگاری من نابئ
 ئیرادهی خوا وه هایه، رۆژی ژینم لیسه ئاوابئ
 تهماشام کرد نهو شوانی له گه ل پانی به رهو پروم هات
 دلم خۆش بوو، وتم خودا ناردی، بۆ لام رابهری ئاوات^(۲)
 ههتا تیاما بوو هو... هوتم کرد و بانگم کرده مامه ی شوان
 سه میوه و تهماشای دهوری خۆی کرد، واله و حهیران
 له پر ههستی به دهنگ و شوئنه کهم کرد و بهدی کردم
 به گورجی گه یییه لام و پاش سه لام، ماندوو نه بی کردم
 وتی تو شارهزا نیت، بۆیه وا که وتوویتسه ئهم ناوه
 ئهمه پتگا نییه، ده ریا به کی لیته و زه لکاو
 نهوی که وتۆته ئهم شوئنه، به جارئ واقعی و پرماوه
 نهوی که وتۆته ناو ئهم به حهره بئ پایانه خنکاو
 هه نام بۆ برد، وتم نهی پییری خاوهن چاکه تو پییری
 له نه حوالی منی بئ چاره که، ده رمانی، ته دبیری

(۲) ئهم دیره نه گهر له کاتی خوئنده ودا پتیی لئ هه لئه گیری، لهنگ ده بی، یان وشه ی (خودا) به
 (خوا) بخوئنه ته وه.

دهسم بگره و له پتی خواډا ډهرم بیتنه نه و نه مرم
 وتی: باشه، بوهسته تا بهرایی رانه کم نه گرم
 بهرایی رانه کوی گرت و وه کو پیاو، هاته وه بۆلام
 به هه نکه هه نکه و ږاکردن. به گورجی که وتوه فریام
 گه یشته لاهوه، پشتینه کوی هه لدایه بهرده ستم
 له پشتی خۆم گریم دا و قایم کرد و زهریف به ستم
 ته کانی دایه خوی، پشتینه کوی تووند گرت و رایکی شام
 ته قه لایه کی زوری دا له گه لاما تا ده ری هینام
 سوپاسم کرد و نه و رقیی، منیش پاش نه و له سهر خۆم چووم
 که شهنګ و ناته وان چاوم که لیکناوه، تومه ز نووستووم
 که چاوم هه لبری روانیم گزنگی خوری پرشنگدار
 له نووری خوی نه و نه ینیته سهر شاخ و چیا نه فسر
 سبه ینی زو له روو چۆن په رچه می خوی لاته دا دلدار
 له رووی گه ردوون ده سی خوریش خه ریکه لایه ری شه وگار
 ته ماشام کرد له ئوفقی نه م بیابانه، ته می دیاره
 که روانیم ته م نییه، شاخ و نزاره، باغ و گولزاره
 به بی هیزی ملی پتم گسرت و داوینم به لادا کرد
 به ره و رووی نه و نزاره، پتی و پلم^(۳) هیزکی پیدا کرد
 گه یشته دامه نی نه و شاخه بهرز و جوانه تیفکریم
 له سهر نه و لووتکه بهرز و جوانه، ئامانجی هیوا دیاره
 گولستانیکه کانی و ناوه کانی، چه شمه یی که وسهر
 هه تا چاو به نه کا هه ر لاله زاره، هه ر چه مه نزاره
 وتم: نه م جیگه یه به م خۆشی و دلگرییه یاران
 نه بی نه و شاره بی و دوینتی بۆی که وتوته ری کاروان

(۳) شاعیر له و ده ستنوسه یدا: (پیتی و پلم) ی نووسیوو.

به‌لئی بئی شک، ئەمە ئەو شوێنە یە کاروانە کە ی بۆ هات
 ئەمە ئەو شارە یە ناوی نراوە، شارە کە ی ناوات
 بە نومییدی ئەو ی پرۆژی بگەم بەو ژینە بئی ژانە ی
 بەبئی ناژاوە هەندێ گە یۆتە ئە یوان و کاشانە ی
 دەسم دایە بەرەو ژووری چیا تا ناوە راستی چووم
 ئە گە یە سەرچیا هێزم ئە ما، نیتەر لە پئی کە و تم
 سە فەر بۆ شاری ژین گەرچی غەم و دەردە بە ناچاری
 هەموو کەس بۆی ئە چێ، ئە ما، یە کئی ئە یگاتئی بئی نا زار
 یە کئی وەک سێبەری خۆی وایە هەر ئە روات و نایگاتئی
 هەتا ئەو پرۆژە شوومە، دای ئە هێلنە گۆری تیرەو تار^(٤)

سلیمانی ٩٥٨/١/٢٩

(٤) ئەم بەیتە دوا بەیتی شیعری (ئادەمیزاد) سە و لێرەدا دووبارە ی کردۆتەو. رەنگە لە دەستنووسی
 تری ئەم شیعەرە کە جاری چنگ من نە کە و تۆو، خۆی درکی بئی کردبئی. مافی ئەو هەشمان نییە گلەیی
 لئی بکەین. چونکە وەک و تمان شیعەرە کە رەشنووسە.

له خهوما

نیمشهو له وهختی نیوهشوا سهر له سهر سهرین
 نه تلامه وه به کورده وه یی پژگاره وه
 پژیم له گهل به ریدی خه یالا هه زین هه زین
 که و تمه خه یالی کورده وه یی ناله باره وه
 هه رده و چیا و کو سپ و کون و کوژینی جیهان
 سوورپامه وه به دهوری هه مویا به بی و چان
 که یه که ناری جوگه له ناو تکی ساف و پروون
 به ردیکی ته ختی که وره یی لی^(۱) دانرابوو جوان
 چووم را کشام له وئ به ئومیدی هه سانه وه
 که و تمه خه یالی په رت و په شتیوی زه مانه وه
 گویم لی بوو چوون یه کئی که به دهم زامی سه خته وه
 نه تلپته وه، نه نالئی به نازاری هه سته وه
 دهم پر شکاتی کورده وه یی چه رخی ناله بار
 دل پر له خوینی داخ و خه می زوری پژگار
 ناله ی هه زینی کاری نه کورده دل و جگه ر
 وه که نووکی تییری دهر و به لا تیژ و کاریگه ر
 چی بی خودایه ناله یی کام نافه ریده بی
 هاواری سه ختی کام جگه ریکی بو ریده بی؟
 هه رچه نده چوومه پتیشه وه هیچم نه دی به چاو
 ده نگیتکه دپته گویم وه کو شتیکی پت پساو
 چوون رانه کات و هه رچی نه لی بی شعورییه
 لووت هه له نه کات و مهیلی له چو لئی و له دوورییه^(۲)

(۱) له نامیلکه چاپکراوه که یدا (هژنراوه ی نووری شتیخ سالج) ۱۹۵۸، هه روه ها له ده ستنووسیکی تر دا: (ته ختی که وره له وئ...) نووسرا بوو.

(۲) له نامیلکه چاپکراوه که وه ده ستنووسی تری شاعیر: (لووت هه له نه کا له عالم و مهیلی له دوورییه) نووسرا بوو.

زۆر ورد ئه‌بوومه‌وه، كه‌چى هه‌ر نهم نه‌دى به‌پرو
 هاوار و ناله‌كه‌ى له‌ كورپوزه‌ى به‌شه‌ر ئه‌چوو
 پروم كرده‌ عاستى ده‌نگى به‌بى‌ پهنك و بى‌ نيشان
 چيم زانى بو‌ نه‌وازشى هينامه‌ سه‌ر زوبان
 پيم وت ئه‌گه‌رچى پيمه‌نى تو‌ نادياره‌ ليم
 مه‌ردى خودا به‌، ناوونيشانت به‌مه‌رموو پيم
 زۆر ئاره‌زوو ئه‌كه‌م، كه‌ بزانم له‌ حالى تو
 نهم جي‌يه‌ چۆن بووه‌ به‌ هه‌واركه‌ و مه‌حالى تو
 تو‌ كيتيت و چى نه‌زانى له‌ نه‌سرارى كائينات
 په‌نگى كه‌ خوى نه‌بينى، ئه‌بى‌ ده‌نگى چۆن بگات
 هاته‌ وه‌لام و^(٣) ده‌نگى هه‌نسك و هه‌ناسه‌كه‌ى
 دياربوو پره‌ له‌ جه‌ور و جه‌فا ده‌نگ و باسه‌كه‌ى
 فه‌رموى كه‌ من يه‌كه‌يتكى نه‌بينراو به‌چاوى تو
 به‌ينيتكه‌ من په‌روشى ده‌مى داخه‌راوى تو
 وا دياره‌ هه‌ز له‌ بيسه‌تنى فه‌ريادى من ئه‌كه‌ى
 به‌م هۆيه‌وه‌ ئه‌گه‌ر نه‌بى، چۆن يادى من ئه‌كه‌ى
 گووى پاكى ئه‌گه‌ر له‌ نه‌واى كاره‌ساتى من
 سه‌رسام ئه‌بى له‌ بيسه‌تنى هه‌ول و خه‌باتى من
 پيش نهم ده‌مه‌ منيش وه‌كو ئيه‌وه‌ به‌ره‌و هيو
 ئه‌فريم به‌ بال كه‌ زوو بگه‌مه‌^(٤) جاهو كيبريا
 نه‌ما فرينى من له‌ جي‌هانا به‌راسه‌تى
 بو‌ئه‌و مه‌رامه‌ بوو بگه‌مه‌ ئه‌وجى ئاشه‌تى
 هه‌ولم ئه‌دا كه‌ به‌رز به‌وه‌ نه‌ك به‌ به‌نده‌گى
 ئازاد و^(٥) دلنيسا نه‌بى، بى‌ نرڤه‌ زينه‌ده‌گى

(٣) له‌ ناميله‌كه‌ و ده‌ستنووسه‌ى ترى شاعير: (هاته‌ جه‌واب و ...) نووسرايو.

(٤) له‌ ناميله‌كه‌ و نهم ده‌ستنووسه‌ى شاعيردا: (ئفريم كه‌ زوو به‌زوو...) نووسرايو.

(٥) له‌ ناميله‌كه‌ و نهم ده‌ستنووسه‌ى شاعيردا (سه‌ره‌ست و...) نووسرايو.

پال کە وتبووم لە جیگە ما غەمزەدە و حەزین
 سەرسامی کردەوی چەپی چەپگەردی سوفلە بین
 بێرم نە کردەو کە بەملیۆنەها بەشەر
 بۆچی بێتە ملکەچی پیاوێکی بێ ھونەر؟^(٦)
 بۆ خێر و بێری ئەم وەتەنە، بەم ولاتەدا
 دا بەش نەبێ و شەعب بکەویتە روفاھەو؟
 چاک و خراپی ئەم وەتەنە پاکە توخودا
 بەسرابی بۆ بە خواھشی عەبدولئیلاھەو؟
 نیش نادری بە شیرکەتێ یاخود موقاویلی
 (حیسەئەسەد) بەشی نەرەشیری تیا نەبێ^(٧)
 هیچ مەعمەلێ نییە لە عێراقا بەراستی
 نیشی بە پێوەچی، کە بەشی ئەو لەوا نەبێ
 تەییارە ھەر بە پێویە بێباتە ئەوروپا
 یا بێتەو لە گەردۆشی شارانی ئەمریکا
 تەییارە بۆ سیاحەتی دوور و سەفاھتە
 سەییارە بۆ گەڕانی شەوانی دەنائەتە^(٨)
 بۆ چاوی عالەمی بەتەم و تانە کوێر بنوێ؛
 نابینی زولمی زۆر و فەسادێ لە حەد بەدەر
 بۆ گوتی شەعب بەجاری کپ و کەرە لە عاستی زۆر؟
 نابیسێ شینی دایکی خەفەتباری قوڕ بەسەر
 لاوانەوی حەزینی لەبۆ مەرگی پۆلە کەس
 بۆ پۆلە خێر و خوێنی نەدیوێ کۆلۆلە کەس؟

(٦) لە نامیلکە کەدا: (بۆ پۆتە عەبد و ملکەچی شەخسێکی بێ ھونەر؟) نووسرابوو.

(٧) لە نامیلکە کە و دەستنووسێکی شاعیردا: (حیسەئەسەد) ئەگەر بەشی شیری تێدا نەبێ، نووسرابوو.

(٨) لە نامیلکە کە و دەستنووسێکی شاعیردا: (... شەوان و دەنائەتە) نووسرابوو.

بۆنەم چەكە كەوا بەدەسى جەيشەو ھەمووی
 گالتوکی شوانە؟ یا سوپەری ھێرشى عەدوو؟
 شوانن ئەمانە یاخۆ بەناو تىپى ئەفسەرن؟
 پانن ئەمانە یا ھەموو سەرباز و عەسكەرن؟
 بۆچى عەدوو لە (نووری سەعید) و لە كۆمەلى
 زیاتر گومان ئەكەن^(٩) كە ببێ لەم جیھانەدا؟!
 باوەر ئەكەى كە خۆتەمژ و بێ باك و ئابرووی
 وەك ئەو ببێ لەرووی زەمین و زەمانەدا؟
 ھەروا لەبیرمە بە (سەلاح سالى) كە وت
 نيسرانیلىكى تر ھەيە لای ئىمە (كوردەكان)
 ئىيران و تورک و ئىمە ئەبێ يەك گرین بە حیلە
 ھەولێكى وا بەدەین كە نەمىنێ شیعاریان
 ئىيران و تورک و ئىمە وەك يەك بەمانەو
 گیرۆدە بووین ئەگەر نەكەرت زوو عیلاجیان
 خۆتەناوى كوردەكانى حەلال كەرد بەتورکەكان
 ئەو تورکەى^(١٠) خۆتێ كوردی شىمالى ھەموو پڑان
 ئەم حیلەیان بەغەیری ئەمە، ھىچى تر نەبوو
 بڕوانە ماددەكانى ئەم كە باش بۆت ئەكا عەیان^(١١)
 ھىچ كەس بەلامەو نەبوو غەیری خەيالەكەم
 خۆم و خەيالى كۆتەرەو ھەرى ژینە تالەكەم
 مەن وام ئەزانى ھەر كە زوبان گیرولال ئەكەن
 نەمزانی ھەركى پازى ھەروون و خەيال ئەكەن

(٩) لە نامیلکەكە و دەستەوسەكەدا: (زیاتر گومان ئەكەى...) نووسراو.

(١٠) لە نامیلکەكەدا: (ئەو تورکە...) نووسراو.

(١١) لە نامیلکەكە و دەستەوسێكى تری شاعیردا: (بڕوانە ماددەكانى كە خۆى بۆت ئەكا عەیان)

نووسراو.

نه تلامه وه به نيشه وه بقو خوم به پاله وه (۱۲)
 گينگلهم نه دا به وینه ی مار بهم خه ياله وه
 دياره يه کتي که باوه و بيسری نه مانه بين
 جاسوس نه بين له دووی شه و رۆزی له لا نه بين
 ديم کو مه لتي له شوته، عيبارت له سی نه فەر
 ده وريان وه ها ته نيوه، که ميتشني نه کا گوزهر
 بين گف تو گو به بين نه وه من تني بگم چيه
 ليو هه لبرم بلتيم له منا هيچ خه تا نييه
 گيرام و دهست و پيم له که له پچه و که مه ند درا
 هيتا ميانه مه حکمه می، بقو حاکمی جهزا
 هاوشت ميانه ناو قه فه سی نيتيهامه وه
 وه ستاغيان به ملکه چی و نيحتيرامه وه
 پيوست نه بوو به گرتني نه وراقی نيديعام
 وهرگرتني نيفاده و ته وجيهی نيتيهام
 نيزباره کهم هه موو په ره شانسی دراومه
 نه وراقی نيتيهامه که شم خوم و ناوومه
 شاهيد له من ته له ب نه کرا بقو ديفاعي نه فس
 زانيم نيشه کهم خه تهره، حوکم نه دا به چه پس
 نه و شاهيده ی نه يانه وي مه وجووده لای نه وان
 پيوست نييه به هاتن و زه بتی نيفاده يان
 شاهيد نه مانی شه عشه عی دلفربمه
 سه وداپی شاعيرانه، نه دای غه ربمه
 شاهد زه والی ده بده به یی پایه مالمه
 شاهيد له دهس زه مانه، په شتيوی خه ياله
 شاهيد نييه شتيکی له من ديبي گه ر بينی
 نووکی قه له م، به به ردی هه واديس شکاومه

(۱۲) له ناميلکه که و دهست نوو ستيکی تر دا: (... له پاله وه) نوو س رابوو.

ئەم ۋەزەع و حالە^(۱۳)، شورتە بەتاوانی دابنئ
 لازم نییە بەهاتنی کەس شایەتی بدا
 بەلگەش لەمانە زیاتر و چاتر ئەبێ چ بێ
 راپۆرتی شورتە کافییە بۆ مەحکەمە جەزا
 حوکم درا، لە ژووری حەسرخانە تووند کرام
 حوکمیکی وا گران لەبەنی نادەمی خرام
 ژووریک تەنگ و تیرە و تاریک و نالەبار
 تاریکترە^(۱۴) لە نیوەشەوی گیارەشی بەهار
 ژووریکە سواغ بەبۆیەیی قەترانی رەش کراو
 کسوون بر کراو و بێ کسوون و بێ پەنجەرە و هەتاو
 فەرقی نەبوو^(۱۵) بەلامەو، پۆژی لەگەڵ شەودا
 نیللا بەکاتی هاتنی بێداری و خەوا
 ۋەک نان و ئاو، عەزاب و شکەنجەش (علی الدوام)
 دووجار بەپۆژ و جارێ هەبوو شەو بە ئینتیزام
 و یستم کە ئیستنافی بکەم حوکمەکەم، بەلام
 بیرم کە کردەوێ خەتەرە، پووچە ئیدیعام
 چونکی لەپیش قەزییە مندا عەدالەتیش
 حوکمیکی وا درابوو، کە ناوی لە پروی زەمین
 بکوژیتەوێ و جـوودی نەبێنری بەزەرەبێن
 ناوی نەمیتنی^(۱۶) دوژمنە بۆ زولم و خوێنمژین
 بریار درا لە خاکی عێراق دەرەدەر کرێ
 ببریته چۆل و هۆلتی، لەوێ دەسبەسەر کرێ

(۱۳) لە نامیلکەکە و دەستنوسیکی تردا: (ئەم حالەتانه...) نووسراوه.

(۱۴) لە دەستنوسیکی تردا: (تاریکتر...) نووسرابوو.

(۱۵) لە نامیلکەکە و دەستنوسیکی شاعیردا: (فەرقی نییە...) نووسراوه.

(۱۶) لە نامیلکەکە و دەستنوسیکی شاعیردا: (بازوو لەناوچن...) نووسرابوو.

نهو حهق په رسته دهره دهره، نهو عه داله ته
 حوکمی به جه بری، نیسته له خاریج نیقامه ته
 شاهیدی زوور کراوه به مه نمووری سجنی نهو
 وهردیانه کسانې زوری دزه، جه ردهیه به شهو
 کوته له پی، که له بچه له دهست، مات و قور به سهر
 تی هلدراو و بی دهره تان، حه پس و شار به دهر
 ویجدان و راستیش به دلی داغداره وه
 زوو دهره پین و که وتنه وادی فییراره وه
 زانیم که نیش و ههایه به بی بوله، بی خسته
 ته سلیمی دهستی دهر و به لا بووم به بی و ته
 بی نیستیناف و ناردنی ده عواکه بو ته میز
 کی شام عه زابی لهش به سزایه یک به یک به پیز
 تا هات نه چوو به ناخی زه مینا ته فکورات
 تا هات نه چوو به چالی نه مانا ته خه یولات
 عه قلم خه ریکه ماهیه تی خوی نیهان نه کا
 حیسم خه ریکه، پرو له نشیوی نه مان نه کا
 بهم حاله وه له که شمه که شا مامه وه به سال
 تا ما له گدل هه ناسه که ما نووزیه به حال
 نه مزانی تیری تیژی نرای وهک منی کولول
 نهیدا له ناوه راستی هه دهف زوو به گورج و گول
 پروم کرده ناسمان به دلیکی حه زینه وه
 پارامه وه به نییشی دلی پر برینه وه
 دل پر له خوتین و ناله له سهر دم، زه بوون و زار
 لالامه وه له باره گه هی به رزی کردگار
 پارامه وه و تم: به سه نهی خالقی به شهر
 نیتر به سه ژبانی و هها پر له دهردی سهر

پاش نەم دوعا يە ، كە و قە حالاتى ئىحتىزار
 رۆحم فەرى گە يىشتە فەزاي ئافەرىدەكار
 ئاوم كوژا يە وە لە جىيەھانى دەئانە تا
 رۆحىتى سابتىم^(۱۷) ، لە فەزاي بىن نىيەھايە تا
 دوورم لە شۆرش و شەرى دونىاي پەر بە شەر
 بىن دەخل و بىن عەلاقە ، لە گەل خاكى پەر لە شەر
 رۆحىتىم ئىستە خاوەنى حىس و تەفەكورات
 ديارە شعورمە بوو تە ھۆى موخاتەبات
 رۆحىتى سابتىم ، لە فەزايەكى بىن كەنار
 ھۆشيار و ھۆشمەند و بە بىن لەيل و بىن نەھار
 بىتەنەگىيە شىعارى ھەموو رۆحى باشعور
 لەم كارەساتى كەونە ، لە نىزىك بىن يا لە دوور^(۱۸)
 نەم ئالەبىي ھەزىنە ، كە ئىستە ئەگاتە تو
 داخى جىيەھانە وا منى ھىنايە گەفتوگو
 لەم كەونە دا يەكەن نىيە^(۱۹) بو نىشتىمانى خۆى
 راستىكى بىن درۆ بىن لە گەل ھاووزبانى خۆى
 حىرسىتىكى مەنفعەت لە جىيەھانا كە جارىيە
 بو داپزىنى جىسىمى بە شەر دەردى كارىيە
 لىدان و ھەتكى عەرز و شەرەف ، كوشتن و بىرېن
 پاداشى دانراو^(۲۰) ، بە تەرفىع و ئافەرىن
 زىرەى ژنانى سەك پەرى پەن كووتە ، لىدراو
 وەختى فەلاقە ئاودەلى بەردى ئەكرد بە ئاودە

(۱۷) لە نامىلكەكە و لە دەستىنووسىتىكى تەرى شاعىر: (رۆحىتىم وام لە فەزاي...) نووسرا بوو.

(۱۸) لە نامىلكەكە و لە دەستىنووسىتىكى تەرى شاعىردا: (لە نىزىك و يا لە دوور) نووسرا بوو.

(۱۹) لە نامىلكەكە و لە دەستىنووسىتىكى تەرى شاعىردا: (... نىيە يەكەن) نووسرا بوو.

(۲۰) لە نامىلكەكە و لە دەستىنووسىتىكى تەرى شاعىردا (پاداشى دانراو ، بە تەرفىع...) نووسرا بوو.

نه ركان و كار به ده سټی حكومته، هه موو چه تن
 مه شغولی گرتنی كه له پووری ولاته كهن^(٢١)
 زاهیهـــــرو هزیره، پتگره نه ما له ژیره وه
 هاو بهش له گهل دز و چه ته، هاوړی له گهل قه تار
 هه هه ول نه دا په سیدی حیسابی له مه سره فا
 نه وهل پله ی كسه زوو بگه یه نټی به سه د هه زار
 نه مچا له بهر نه وه ی یه كټی دهم نه كاته وه
 نه سراری نه مونا مه ریه^(٢٢)، دهنگ نه داته وه
 قانون دروست كړا، كه شیوووعی له عالمه
 ناویشی نابټی، تیپهړی به سه د ده ما
 نه نساری ناشتی نه وی داوای سه لام نه كا
 كوشتن حلال و زینده گی بو خو ی حرام نه كا
 شورتی بلتی شیوووعیه، كوشتن جهزایه تی
 یا چه پسییه هه تاوه كوړوژی نیهایه تی
 له م زولم و زور و جهوره، نه وی دهم بكاته وه
 ناگر نه نټی به خه رمنی پووشی^(٢٣) چه یاته وه
 وای بو نه وانه دهركی شتی ناله بار نه كهن
 یا چهز له ناشتی و له پوفاهی هه ژار نه كهن
 یا چه پسه پټی كوته دراو و زه بوون و زار
 یا نه فییه بو ولاتی كه دوور بن له خوتنده وار
 زانا و خه ریجی جامیه، دل له ت و چه زین
 زوریان به داخه وه، له چه پسخانه دا رزین

(٢١) له نامیلکه دا: (ولاته كه مان) ی نووسیوه كه هه لیه.

(٢٢) له نامیلکه كه و له ده ستنووسیكي تری شاعیردا: (نه سراری هیچ مونا مه ریه دهنگ...)
 نووسرا بوو.

(٢٣) له نامیلکه كه و له ده ستنووسیكي تری شاعیردا: (خه رمنی وشکی چه یاته وه) نووسرا بوو.

خو باسی حیلفی نه گبه تی به غدا بکا یه کتی
 پشکوژی سووری ناگره نه ینیتنه سهر زوبان
 ههر ده سبه جتی کراوه به نه نساری ناشتی
 حوکمی دراوه، جاده نه مالتی به پیتی په تی
 وای بو نه وهی موخالیفی نه م ئیتی حاده یه
 یا دوژمنی ئی داره ی نهو به دنی هاده یه (۲۴)
 تاکوشه هاده به رز بی به تینه شکه نجه که ی
 دهره اتنه له بن، هه موو نینوکی په نجه که ی
 نه خرایه کیسی رهمل و گلوریان نه کرده وه
 پژوی ده جار، نه هاته وه هوش و نه مرده وه
 بهم کاره ساته ههر دلی خاوتنه پیس نه بی
 ههر نه وشکو فیه یی گولی نامه له سیس نه بی
 مه مووری گه وره، ئیشی به شه وه ههر سه فاهه ته
 پژیش خه ریکی خواردنه وهی خویناوی میله ته (۲۵)
 مه سروور نه بی به کوشتنی جینسی به نی به شهر (۲۶)
 بو خوئی مه نافیعی بیی، با بو جیهان زهره (۲۷)
 مالتی هه تیو و بیو هژن و بیکهس و هه ژار
 هه روهک گه زۆ حه لاله، له لای پیاوی زۆردار
 خوینی برا پژاندنی سه هله له لای برا
 بهو شهرته تیا بیی به شی باخه ل به ناشکرا

(۲۴) له نامیلکه که و له ده ستووسه که دا نه م به یتنه خراوه ته پیش دوو به یتی نه م ده ستووسه ی من پشتم پی به ست.

(۲۵) له نامیلکه که و ده ستووسه که دا: (پژیش خه ریکی خواردنه وه یی خوینی میله ته) نوو سرا بوو.

(۲۶) له نامیلکه که دا: (نهوعی به نی به شهر) نوو سرا بوو.

(۲۷) له نامیلکه که و له ده ستووسه یی تردا: (بو خوئی مه نافیعی نهوئ، بو عاله من زهره) نوو سرا بوو.

میژهر به سهر، وه زیفهیی باشی درایه دهس (۲۸)
 جاسووسی پیاوی گه وره بئی، ده خلی نه بئی له کهس
 چونکتی نییه بلی که له نیشی نه وان نه چتی
 بو وه عز و بو موباره کی، بو دیوه خان نه چتی (۲۹)
 چون لای درنده کانی که ژوکیوی پرووی جیهان
 کوشتنی زه عیف حه لاله، به قانونی کیویان
 لای کومه لی حکومه ته خوینخواه که ی عیراق
 خوین رشان و مژینی، حه لاله به ئیتیفاق
 تو بیگره له شیخ و له ناغا، له جوان و پیر
 سو فی و مه لا له مه درسه (۳۰)، فه پراش هه تا وه زیر
 ئیشیان به جارئی کرده وه یی ناله بارییه
 هاورئی بخاته (۳۱) چاله وه، لای به ختیاریه
 لافاوی خوین و ناگره، به ریوته سهر زه مین
 ناکوژیته وه مه گهر به خودا وه ندی عاله مین
 مومکین نییه که بیته وه سهر پئی به شهر مه گهر
 سهر له نوی دارژیته وه بنچینه یی به شهر

به م ترسه وه که وه ختی خه بهر بوومه وه له خه
 نزیک بوو رۆژ ببیته وه، زۆری نه مابوو شه
 چاوم گلۆفت و که و قه بیر و خه یاله وه
 هه رچیم که دیبوو هاته وه بیرم به پاله وه
 روانیم که ناسمان به ری وا پروون نه بیته وه
 رهنگی رهشی، له دامه نی که ردوون نه چیته وه

(۲۸) له نامیلکه که و له دهستنووسیکی تردا: (میژهر به سهر هه ندیک وه زیفه یی باشی درایه دهس) نووسرابوو.

(۲۹) له نامیلکه که و له دهستنووسیکی تردا: (بو وه عز و موباره کییه، دیوه خان نه چتی) نووسرابوو.

(۳۰) له نامیلکه که و له دهستنووسیکی شاعیردا: (سو فه و مه لا له مه درسه ...) نووسرابوو.

(۳۱) له نامیلکه که و له دهستنووسیکی تری شاعیردا: (هاورئی بنیته ...) نووسرابوو.

پروم کرده باره گاهی (۳۲) خوداوهندی (ذو الجلال)
پارامهوه وتم: بهسه نهی زاتی لایه زال
مردین همووه له ژووری هه پسخانه دا پرزین
بۆنهم فساد و زولمه، هه تا که ی نییه زهوال (۳۳)

دیسان له غه ییهوه یه کئی لیم هاته زویان
فه رمووی نهوی که دیت له خهوا، راسته بئ گومان (۳۴)
چونکی خهویکی خیره (۳۵) له بۆ خاکی نیشتمان
تهفسیری نهم خهوهت، نه مهیه بۆت نه کم بهیان
شهو چهند درێژ بئ، ناخری هدر رۆژ نه بیتهوه
کاسه که پر بئ زۆر، نه له قئ و قَلَب نه بیتهوه
قهولی خودایه: (إن مع العسر يسرا)
دوای زولم و زۆر و زهحمهته، پهحمهت نه دا خودا
هیشتا خهوت نه دی، خهوه که ی تو که هاته دی
گوئی بگره تۆپ که جهرگی په حسابی چلۆن دری (۳۶)

۱۹۵۸/۸/۸

(۳۲) له نامیلکه که دا: (... باره گای...) نووسرا بوو.

(۳۳) له نامیلکه که دا: (هه تا که ی نه بئ زهوال) نووسرا بوو.

(۳۴) له نامیلکه که و له دهستنوسه که ی شاعیردا: (فه رمووی نهوی که دیت له خودا راسته بئ گومان)
نووسرا بوو.

(۳۵) له نامیلکه که و له دهستنوسه که ی شاعیردا: (فه رمووی خهویکی خیره...) نووسرا بوو.

(۳۶) بۆ نووسینه وهی نهم شیهره چوار دهستنوسه ی شاعیرم لایوو، من پشتم به دوا دهستنوس بهست و
نموانی ترم له پهراویژدا بهراورد کردووه.

بۆ مېژوو

(كارەساتى كار بە دەستان كە بەسەر سولەيمانیا ھاتووە و ناردنى (عومەر عەلى) و پاسپاردنى بۆ ئەو موعامەلانەى كە بە تايبەتى ئەيكرد و لە ژێر پەردەى عەدالەتا دونىايى رووتانەو) شېخ نوورى شېخ سالىح

كەلۆلى جىگايە بگرئ
 مېروولەى بال ئەگرئ، ئەفرئ
 شىرى ئەبى بە مام پتوى
 توولە ئەوەرئ بە خىوى
 پەسمايە بەرز ئەكاتەو
 دوینىتى خۆى بىر ئەباتەو
 فرۆمايەى بۆش و بەتال
 تازە پياكەوتوى كرچوكال
 ئەكەو پتە بىر و خەيال
 چۆن بگاتە ئەوجى كەمال
 سەرى برد و سەرى ھىنا
 دەستوورىكى بۆ خۆى دانا
 ئەم دەستوورە بگرىتە بەر
 ئەگاتە قسۇناغى زەفەر
 لەم ولاتە لە خۆى زياتر
 گەلى ھەيە لەو زاناتر
 بەجىگە و ناو، بەدارايى
 بەخویندەوارى و ئازايى
 گەلى ھەيە خویندەوارتر
 زۆر ھەيە بەرز و زاناتر
 لەو گسەورەتر بە ھەزاران
 ھەيە لە ناوچەى كوردوستان

که و ابو گه وره و خوینده وار
 له لادیډا یا له ناو شار
 زانا و گه وره ی هرچی تیابی
 به گ بڼ، شیخ بڼ، یا ناغابی
 و اچاکه په گیان دهره ینین
 ناو و ناویانگیان بشکینین
 تووی نه مانهم که بری
 نه وسا ناواتم دیتسه دی

جوان بو ی چوه، هه تا ناودار
 ناویان بڼینی له سه ر زار
 نهو بهم ناواته قهت ناگسا
 بهم ده سه لاته قهت ناگسا
 له شه تره نجبا، هه تا پیاده
 نه بی به سوار (شا) مات نابڼ
 هه تا زوه خو ی ناماده
 بکا زور چاک موهه یا بی
 پیو یسته کاری بڼوینی
 پیلانی و دامه زرینی
 سه ری سه ردار، بڼه وینی
 ناویان له ناوا نه میینی
 ناودار نه گهر هه موو نه مری
 خو ی چو ن جیگای نه وان نه گری
 خو ی نه ناسی که بی ههسته
 فرومایه و نه وی و پهسته
 بهم جوړه یه به ناسانی
 بیته شای سوله یمانی

پیلان بهم پهنگه ریکخرا
 (دستور العمل) دامه زرا
 کسه خوتنده وار و ناوداران
 نیشتمانیپه روهر و لاوان
 هه رکه سنی خوئی به پیاو زانی
 بۆ نه مانی، بۆ فه وتانی
 هه ول بدا، تا نه توانی
 هه ندی بکرتن تیهره باران
 هه ندی بخرتنه ناو زیندان
 به لیدان و به تیهره لیدان
 به نینوکی دهس ده رکیشان
 هیئندهی به ردهن، بیگره وه
 ناوی خوئی له بیر به رنه وه
 نه مه شیخه، یا مه لایه
 نه مه به گه، یا ئاغایه
 گوئی مه ده ره، ناوونیشان
 بیده نه بهر شهق و لیدان
 بۆ پهنگ برۆیان بتاشن
 خوئیان به خوئیان بناسن

نهوی پیاو بیت و ناسراو بی
 نهوی خواوهن نان و ئاو بی
 هه ریه ک به جـوړی به هانه
 بیانخه نه، به ندیخانه
 زه بر و زهنگی خوت بنوینه
 لیده، بگره، بخنکینه

ته‌پ و وشک، بسـووتینه
 سستی له ئیشا مه‌نونه
 ئه‌وی ناودار و به‌پتزه
 دایان پاچه، مه‌پارتزه
 به‌م په‌نگه چاویان ئه‌شکیتین
 ئه‌وسا ریشه‌یان ده‌ردینین
 بۆ دامه‌زرانی ئه‌م ئاشه
 بۆ دانانی ئه‌م به‌رداشه
 بۆ هاپینی ئه‌م باراشه
 حه‌قت ئه‌وئ، یه‌کتی باشه
 که نامووسی لا به‌لاشه
 درنده‌ بی، وه‌کو واشه

گه‌را دونیا سوورایه‌وه
 کوون و قوژبن خوولایه‌وه
 بۆ ئه‌م کاره‌ ناهه‌مواره
 (عوهره‌ علی) (۱) دۆزرایه‌وه

(۱) عوهره‌ علی: له‌ سالی (۱۹۱۰)دا له‌ شاری که‌رکووک له‌ دایک بووه، ده‌رچووی کۆلیژی سه‌ربازی و ئه‌رکان بووه، به‌ر له‌وه‌ی بکرتیه‌ مه‌سه‌رپی لیوای سوله‌یانی (زه‌عیم روکن) بووه. به‌پیتی نووسراوی وه‌زاره‌تی ناوخۆی ژماره (۱۳۳۵) ی رۆژی ۱۹۵۴/۹/۲۲ کرا به‌وه‌کیلی مه‌سه‌رپی لیوای سوله‌یانی، مه‌سه‌رپی پیتشو له‌ وه‌زاره‌تی ناوخۆ ده‌که‌ن به‌موفه‌تیشی ئیداری و (عوهره‌ علی) یش له‌ ۱۹۵۴/۹/۱۸ وه‌کاله‌ته‌که‌ وه‌رده‌گرئ. به‌پیتی نووسراوی ژماره (۱۳۵۰) ی رۆژی ۱۹۵۴/۹/۲۷، له‌ ۱۹۵۴/۹/۱۹ موباشه‌ره‌تی بۆ نووسراوه، ئیتتر به‌م جۆره (عوهره‌ علی) مایه‌وه تا ۱۹۵۷/۵/۱۶ له‌ وه‌کاله‌تی مه‌سه‌رپی به‌پیتی نووسراوی ژماره (۸۰۱۲) ی رۆژی ۱۹۵۷/۵/۲۰ ئینفیکاکای که‌ردوو و گه‌راوه‌ته‌وه‌ باره‌گای وه‌زاره‌تی به‌رگری و دوا‌ی ئه‌و (عه‌بدولموته‌لیب ئه‌لنه‌مین) له‌ شوینی داده‌نن. ئه‌و ده‌وره‌ی درایه (عوهره‌ علی) بیبینی له‌ زۆر لاهه‌ حیسابیان بۆ گرتبووه‌وه، له‌ کاتیکه‌دا ناگرئ وه‌زفه‌یه‌کی مه‌ده‌نی شاغیر بدرتیه‌ ده‌ست قومیسهرتیکی سه‌ربازی، ته‌نانه‌ت به‌پیتی یاسای خیدمه‌ی مه‌ده‌نی ژماره (۶۴) ی سالی (۱۹۳۹) وه‌زیری دارایی =

هیچی به گه وره خو دانەر
 نهوی نووسی بوویه دهفتهر
 دایه دهستی (عومەر عهلی)
 پیتی وت برۆ لایوسئهلی
 برۆ بۆ سهەر سوله یمانی
 نه مهش پرۆژهی نیهانی

دوژمنی گه وره ی نیشتمان
 (عومەر عهلی) وا نارد بۆمان
 خوێ دوژمنی کورد وهاری
 دوژمنی کی شیر خواری
 نه بی نه مه بۆ نهو هه ل بی
 نه خوازه لا لایوسئه ل بی
 سه یر که ن نالا چۆن هه لئه کا
 دۆ و دۆشاو چۆن تیکه ل نه کا
 وه ختی گه ییه سوله یمانی
 سوله یمانی نه یئه زانی
 به تایبه تی که نی رراوه
 زۆر ئیشی پی سپی رراوه
 هات و له بهر ده رکی سه را
 نه خشی ته رازووی لی کی شا

= نهو سه رده مه (ضیاء جعفر) موخه سه ساتی وه کاله تی بۆ سه رف نو کړدوه، بۆیه نه وه ی شیخ نووری
 له (عومەر عهلی) ده گێریتته وه و تابلوی بۆ کیشاوه زۆر که متره له وه ی باسی لێوه ده که ن، له کاروباری
 سه ربازیدا جه ربه زه بووه. سوودم له دۆسه که ی (عومەر عهلی) وه رگرتوه. پروانه العراق الشمالي:
 مطبوعات النهار تألیف: محمد هادي الدفتر - عبدالله حسن - الجزء الأول - مطبعة شفيق، بغداد
 ص ۳۲۵.

(ان العدل أساس الملك)
 به‌خه‌تیکی جوان لئی نووسرا
 یه‌عنی هه‌موو که‌ستی له‌لای
 وه‌کویه‌ک نه‌خه‌ریته‌ ناو تای
 تای ته‌رازووه‌که‌ سه‌رناکا
 له‌کیشانا موو ده‌رناکا
 ئیتر نه‌ما، زۆرداری و شه‌ق
 حه‌ق نه‌دریته، ده‌س خاوه‌ن حه‌ق
 سندوق بۆ شکات دانرا
 به‌ناو شارا ئیعلان کرا
 نه‌وی زۆری لی کـــراوه
 به‌ناحەق مالتی خوراوه
 هیچ نه‌وه‌ستتی و داوا بکا
 زۆر زوو به‌حەقی خۆی نه‌گا
 به‌م کله‌ جوان چاوی ڕشتین
 به‌م پشته‌ینه، پشته‌ی به‌ستین
 وای نیشان دا، ئیش بی‌ غه‌ش کا
 به‌ته‌رازوو جوان حه‌ق به‌ش کا
 که‌چی نرخ‌ی، حه‌ق گران بوو
 ناحه‌قی ئیجگار هه‌رزان بوو
 زۆر زوو فیر بوو له‌ حیه‌له‌که‌ی
 ده‌س بنیته‌ سه‌ر میله‌که‌ی
 ده‌ست و ته‌رازووت خواته‌وه
 خوا زوو بۆ خۆی بتباته‌وه

گهراجه کانی ناو شاری
 ده رگای داخست به زۆرداری
 نه مری ده رکرد له سهر تا خوار
 گهراج بیریته، قهراخ شار
 پاش دوو سی رۆژ داخیرانی
 خاوهن گهراج نه یئه زانی
 رپوبکاته کوئی بۆ ئهم کاره
 ئهم دهرده چۆن نه کیری چاره
 خیر خواهی چووه لایان
 پیتی وتن گهلی براده ران
 ئیشیکه تازه رووی داوه
 ههر له ئیوه نه قهوماوه
 لهم نهوعه ههر رۆژی جاری
 وهک به خسته باران نه بارئ
 نیش پیک نایه به دۆژدامان
 ته دبیر پیتیسته بۆ فرمان
 ههلسن بچن بۆ لای خانم
 ئیشی گران، لا ناسانم
 کام نیش زۆر قورس و گرانه
 لای خانم زۆر زۆر ناسانه
 کام نیش گرانتر فرمانه
 موحتاجی یهک سه رقه بلانه
 فکرتان هیچ موغبه ر نه بی
 نیش نییه لای مه یسه ر نه بی
 ههلسان چوونه لای خانم گیان
 سه ری خویان جوان جوان قه بلان

ده‌رگای گه‌راج کسرایه‌وه
 گه‌راج له جیتی خۆی مایه‌وه
 ده‌ست و ته‌رازووت خواته‌وه
 خوا زوو بۆ خۆی بتباته‌وه

میوانداری و چه‌ره‌سی خانم

خانم ده‌لالی خۆی هه‌بوو
 هه‌مـوو پۆژی به‌یانی زوو
 نه‌ی نارد بۆ ناو شار بپرسی
 کێ شتیکی لێ هه‌لده‌ستی
 ده‌لال ته‌چوو نه‌خـولایه‌وه
 مـالـتیکی بۆ نه‌نایه‌وه
 خه‌به‌ری نه‌نارد بۆ مـالیـان
 که بۆ پرسینی نه‌حوالیان
 خانم ئیمپۆ، پاش نیوه‌پۆ
 ته‌شریف نه‌هینێ بۆ لای تو
 میواندارییه‌که‌ت به‌جێ بێ
 حه‌ز ناکا بیگانه‌ی لێ بێ
 ژن نه‌که‌وته‌ شین و زاری
 پیاو نیشته‌ ده‌ربای غه‌مباری
 هه‌ردوو نه‌گریان نه‌یان وت
 به‌لا به‌سه‌رمـانا باری
 چونکی زۆر باش نه‌یانزانی
 جـیـیه‌ بجـی به‌ میوانی
 نه‌و مالـه‌ باش وێران نه‌بوو
 قه‌رزاری سه‌د دووکان نه‌بوو
 وتیان مالمان به‌قور گیرا
 چاره‌ش نییه‌ (إنا لله)

دیدەنی ئەم وەک کەس نییە
 پێپسی کۆلاو چەرەس نییە
 میوه، چکلیت، شەکرلەمە
 بۆ میوانی نرخ کەمە
 چەرەسی ئەم شاھانەیە
 سەرپەرچەم و گەردانەیە
 یا بازن، یا پائانەیە
 دەستت جلی کوردانەیە
 حیل و میخەک، لاگیرە
 پشتینی پێچکە لیرە
 تەعلیماتی بۆ دەر ئەکرا
 بە پیتی وەزیفە دانەرا
 هەیه پشتینی هەلنەگری
 هەیه بە بازن ئەمەری
 رێبایەتی ئەمە ی ئەکرد
 بەویجدان بوو خوا هەلناگری
 چەرەس بە پیتی دەس کەوتن بوو
 لە زۆر زۆر، کەم کەم ویستن بوو
 لەممانە ی بۆ دانەنرایە
 بە کەیفی خۆی هەلنەستایە
 وای بە حالی کابرای فەقیر
 هەردوو پیتی ئەکەوتە زنجیر
 ئیشی تەواو نالتۆزا بوو
 پتی لەکەند، پرووی لە (با) بوو
 دەست و تەرازووت خواتەوه
 خوا زوو، بۆ خۆی بتباتەوه

قه‌سابه‌کان و گران کردنی گوشت

قه‌ساب له سه‌د و شه‌سته‌وه
 گوشتیان کرد به سه‌د و هه‌شتا
 پاشا له کرده‌وه‌ی قه‌ساب
 وه‌ک عه‌ل‌یشیش رقی هه‌ستا
 پۆلیسی نارد به‌ده‌ستو‌برد
 قه‌سابه‌کانیان جه‌له‌ب کرد
 هه‌موویان به‌جاری گیران
 پاچ و بیل درایه ده‌سیان
 ناردنی بۆ کـرـرـی‌کاری
 بۆ قو‌رگرتنه‌وه و به‌ردک‌یشان
 قه‌ساب زۆر باش نه‌یانزانی
 نیش سه‌رناگری به‌ناسانی
 ناردیانه خزمه‌ت خانم خاس
 بۆ عه‌رزی شوکرانه و سوپاس
 پیتی وت، هه‌رچی بلتی خانم
 نه‌یخه‌مه سه‌ر رۆح و گیانم
 بفه‌رموو قه‌سابه‌کان به‌رین
 مه‌هیل‌ه تووشی زه‌ره‌ر بن
 ریکه‌وتن و سه‌ری قه‌بلان
 مژده‌ی هینایه‌وه بۆیان
 خانم ته‌له‌فونی هه‌لگرت
 پاشای هینایه جرت و فرت
 پیتی چونت وت ریکه‌وتن
 خۆت چه‌ندت و‌ست لیم وه‌رگرتن
 قه‌سابیان برده‌وه سه‌را
 چوونه ژووری بۆ لای پاشا

پرووی تی کردن، وه کوبرا
 وتی نیشان ته حقیق کرا
 راسته هه یوان، زۆر گرانه
 نهم زیاد کردنه هه قتانه
 هه را بۆ سه د و هه شتا بوو
 به دوو سه د بهر به ره لالا بوو
 له باتی بیست، چلی چوو هه سر
 سواری پاشا بوون وه کو کهر
 قه ساب نه یانوت به جاری
 نهم زه مانه خه ییر نه باری
 کتی بیستوو به کرتیکاری
 پاچی لییدا به دیناری
 دهست و ته رازووت خواته وه
 خوا زوو بۆ خوئی بتباته وه

شاعیر و خویندهوار

له نزیک بئی، یا له دوور بئی
 شاعیر نه بئی، یا شعور بئی
 به ناخووشی گریان بئی
 به خووشی شاد و مه سروور بئی
 به لام گریان بئی نهم شیعه ره
 کوپووزانه وهی به فیکره
 به ئاشکرا یسا به دزی
 چاک و خراپی هه رچی دی
 وهک کامییرا نه یگرئ زوو
 چاپی نهکا و نه یخاته پروو
 تال و شیرین هه رچی نووشی
 خووشی بینی، یا ناخووشی

ئەبى بىتتە سەر زوبانى
 بىخاتە چوارچىۋەى جوانى
 بە شىعەرى خۆش و پەوانى
 كامەرانى، پەرىشانى
 حال و ۋەزەى نىشتىمانى
 ھەتا ھەتا، ھەتا مانى
 بلى و بىكا بە شىعەرى جوان
 بى ماندوو بوون، بەبى وچان
 ئەم شىعەرانە لە چاپ ئەدرى
 لە چاپ ئەدرى، لەبەر ئەكرى
 يەعنى نامـــــــىرى
 بەدىمەنى خۆش و ناخۆش
 پىكەنىن و گىرانيان بى
 ئەم گىريان و پىكەنىنە
 ئەم شايىيە، يا ئەم شىنە
 بە ھەلبەستى رىك و پەوان
 بىخەنە بەرچاۋى جىھان
 ئەمە ھالى شاعىران بى
 كىردەۋەى خوتىندەۋاران بى
 عومەر عەلىش ۋا نىررابى
 لاپوسئەل و بەرەللابى
 ھەرچى بكا پەرسى نەبى
 لە ھىچ كەسنى، ترسى نەبى
 ئەبى بەشمان ھەر زىندان بى
 دەرکردن و تىھەلدان بى

کسڙدهوئى ئەنسارى سەلام
 مەعلومە لای خاس و عەوام
 ئەيانەوئى نىشتەمانيان
 بپارێزن لە خوێن پڑان
 نەوێک تەنیا نىشتەمانيان
 بەلکو گەلى سەر رووى جیهان
 لە برسیتى و مال ویرانى
 لە بێ ئىشى و سەرگەردانى
 لە قونبەلەى زەرەو تینى
 لە بۆمبای هايدروژینى
 لە فرۆکەى پەلاماردهر
 لە ساروخى مال ویرانکەر
 لە تیکچوونى ئەخلاقى چاک
 لە شێوانى رەوشتى پاک
 دوور بن ھەموو شار و ولات
 بۆ ئەمەى ھەول و خەبات
 کەچى بەقانونى شەیتان
 شەیتان پەرستى بێ ئيمان
 تاجرانى مەرگ و مردن
 شەریکەى گيان لەناو بردن
 ئەنسارى ناشتى لایان
 تاوانە، ئەوپەرى تاوان
 سەلام کرا بەشەر، نەک خێر
 ئەنسارېشى بە شوڤشگێڤر
 ناشتیخوازى وەتەن پەرودەر
 مامۆستای کوردی ھونەرودەر

بلیمه تیکی دانشوهر
 (گۆران) ی دەم پر له گه وههر
 کردیان به ئه نساری سه لام
 یه عنی موسته حه قی ئیعدام
 گرتی نایه به ندیخانه
 وتی جییگای تو زیندانه
 به قانوونی ئیمه وایه
 زیندان جیتی ناشتی خوایه
 دهست و ته رازووت خواته وه
 خوا بو خوی زوو بتباته وه

جه ماعه تی ئه نسار و لسه لام که له ناویاندا مامۆستا گۆران له ریزی

سێیه مدا دیاره - ۱۹۵۸

شیخ له تیف شیخ مه حموود

پایه‌ی به‌رزی کۆشکی شیخان
له بن و بنچینه ده‌ره‌تینان
ناشکرا‌بوو، وه‌ک ئه‌م پۆژه
ئه‌وه‌ل به‌ند بوو له پڕۆژه
وه‌ک له پڕۆژه نووسـرا‌بوو
به‌ده‌میش پاسـپـیـر را‌بوو
وه‌کو جووی نابووت له پرا
پاشا به‌ده‌فته‌را گه‌را
حه‌مه‌ بچکۆلی به‌رچاو که‌وت
شه‌و تاکو سبه‌ه‌ینێ نه‌خه‌وت
حه‌مه‌ بچکۆلی پشه‌ده‌ری
(عومه‌ر عه‌لی) نار‌دیه‌ سه‌ری
وتی بیت بۆ سـوـله‌یـمانی
بۆ ئیشیکێ زۆر په‌نه‌مانی
هه‌تیا‌پانه‌ خه‌زمه‌ت پاشا
که‌ر‌نۆشی به‌نده‌گی کیشا
بۆ ته‌فه‌ره‌، له‌به‌ری هه‌ستا
ئه‌مجا رووی کرده (حه‌مه‌ ناغا)
وتی بیستوومه‌ تۆ پیاوی
پیاویکی ئازاو به‌ناوی
ئه‌لێن ده‌ ساڵ به‌ر له‌ ئیستا
(شیخ له‌تیف) قینی لیت هه‌ستا
له‌شکری نار‌دۆته سه‌رتان
بۆ تالان و بۆ کوشتن‌تان
ساف له‌ ساف تالانی کردوون
سه‌روه‌ت و سامانی بردوون

چەند فەلاح و پیاوی کۆشتوون
 خۆتان بەهەزار حال دەرچوون
 بڕۆ دەعوایە، بەریا کە
 حەقی خۆت ئێستە داواکە
 مەن ئەم حەقەت بۆ ئەسینم
 ریشەیی لەبن دەرئەهینم
 حەمە بچکۆل، وتی پاشا
 خوا گەورەیی بەردەوام کا
 زۆر دەمیکە ئەمە بوو
 سالاھەیی بەسەر چوو
 هەرچەند لەیەک راست بووینەو
 بەلام دوایی ئاشت بووینەو
 تازە کردنەوی ئەم کارە
 بۆ عەشیرەت عەیب و عارە
 پاشا وەک لێی بەدی کوتەک
 وەک ژێ و کەوان هاتەوێک
 وتی ئینگلیز ئەمەری داو
 وەزیر خەتی وا کیشاوە
 ئەبێ ئەم کارە هەر بکری
 نابێ دەقیقە دوا بخزی
 ئەم شێخانە نابێ ببن
 پەگیان ئەبێ دەرێی لە بن
 بە هەرەشە و بەترساندن
 بە تەماعی حەق بۆ ساندن
 (حەمە ئاغا) (*) هاتە سەرباری
 کە خۆین لە دلی بباری

(*) دەبێ حەماغا بخوێنێتەو، دەنا لەنگ دەبێ.

شاهیتدی زوور له م لاو له ولا
 به زۆری شهق پهیدا کړا
 به قانونی عهشایه ری
 له عنهت له بابی دانه ری
 مه حکمه می بۆ ته شکیل کړا
 موده می و شایهت بانگ کړا
 ماده ی یه که م له م قانونه
 وهک ناوینه ساف و پروونه
 نه لئ حوکمی له بنه پرت
 نابئ بۆ نه هلی مه مله که ت
 قانونیکه عهشایه ری
 دانراوه بۆ کـــوچه ری
 حوکمی هه ر بۆ کوچه ریانه
 به پتی عورف و عاده تیانه
 هه موو حوکمی نه م یاسایه
 بۆ نه هلی دهشت و چیایه
 پاشا گوئی نه دایه قانون
 حوکمی خوی دا بی چهند و چوون
 کوچه ری و دانیش تووی ناو شار
 کردنی به یه ک بۆ ئیستیعمار
 له نه وهی قوتبی په بیانی
 کاک نه حمه دی سوله ییانی
 شیخ له تیفی نازا و نه به رد
 وه تن په روه ر، نه ترس و مه رد
 یه که مین لاوی کوردستان
 دلسوژی پاکی نیشتمان

قەرەقۆشى راسپىرراو
 حاكمى نەخشە بۆكىشراو
 بەخـوـرايى بەبى تاوان
 خۆى و ھەندى، ئازادخواھان
 يەكى بەچوار سال حاكمى دان
 ناردنى بۆناخى زىندان
 مەبەستى گەورە ھەر ئەم بوو
 لەسەر چاويان، تانە و تەم بوو
 دەست و تەرازووت خواتەوہ
 خوا زوو بۆخۆى بتباتەوہ
 تۆش بخۆ حالت زۆر خوشە
 ئەو شەرەتەى ئەمان چىشتيان
 تۆش ماوہيە لىيى بنۆشە
 با تى بگەى تامى زىندان
 پىرۆزتان بى بەنديخانە
 ھى خۆتانە، بۆخۆتانە

(کاره‌ساتی خووله پیزه، کوشتنی و شکاندنی په‌یمانی حکومت که
دراپو به برا و خزمه‌کانی و به‌کوشتدانیان له لایه‌ن هاو‌پیکانی
خو‌یا‌نه‌وه) شیخ نووری.

خووله پیزه‌ی^(۱) چه‌ته‌ی مه‌شه‌وور
جووتیاری بوو له شه‌ر به‌دوور
زۆلم و زۆری (بانی شاری)
ده‌ری په‌راند به زۆرداری

(۱) خووله پیزه: ناوی (محمود محمد د. دایکی ناوی (پیرۆزه) له‌به‌ر نه‌مانی باوکی به‌ناوی
دایکی‌یه‌وه به (خووله پیزه) نیویانگی ده‌رکردوه. له سالی (۱۹۲۶) دا له دیتی (چه‌می یاله‌ی) سهر
به‌قه‌زای چوارتا له دایک بووه. (حه‌مه‌مینی بانی شاری) که خه‌لکی دیتی (بانی شار) بوو، نامیر
مه‌خفهری (ولیاوا) ده‌ب. له (۱۹۴۷/۹/۱۸) دا به‌خو‌ی و مه‌فره‌زه‌یه‌ک پۆلیس چون بو سهر
(خووله پیزه)، چه‌می یاله‌یان ناب‌لوقه دا تا بیگرن و بیبه‌نه مه‌خفهری چوارتا، به‌تاوانی مادده‌ی
(۲۶۰) له مه‌وزووعی ژماره ۱۹۴۲/۴۳. که له ه‌وی تاوانبارکردنه‌که‌یم تۆژی‌یه‌وه، ده‌رکه‌وت
سه‌ربازی را‌کردوو بووه، به‌لام له نامیلکه‌ی (الکتاب الاسود) دا ده‌لتی: له سالی ۱۹۴۲ خووله و
مامی (عیزه‌تی مینه‌ره‌ش و حه‌مه‌غهرب و ره‌شید و شه‌ریف ره‌حیم) به‌تفه‌نگ و به‌خه‌نجهر پ‌تیان له
(فه‌رح قادر) گرتوه که خه‌لکی دیتی (کو‌ره‌ی دئ) بوو له قه‌زای چوارتا که خه‌ریکی جووتیاری بووه،
گوایه نه‌مان رووتیان کردوه‌ته‌وه. که دئ بو گرتنی چه‌ند هه‌ولی له‌گه‌ل ده‌دن (حه‌مه‌مین بانی شاری)
واز ناهیتنی، خووله‌پیزه ده‌یکوژی و له‌گه‌ل مه‌حمود حه‌مه نادر و تالیب پیزه‌ی برای ده‌دنه شاخ.
کوشتنی نامیری مه‌خفهره‌که‌ش تۆله سه‌ندنه‌وه‌ی کوشتنی نامۆزایه‌کی بوو که ناوی (ره‌شه دۆل) بوو.
له ۱۹۴۷/۱۲/۲۸ میری (شیخ سعیدی شیخ نه‌حه‌دی دۆلپه‌موویی) که نه‌مه‌ش هه‌ر پۆلیس بوو
ناردیبه سه‌ر ژنه‌که‌ی و ده‌ستی به‌سه‌ر مه‌ر و مالاته‌که‌ی داگرت بوو ه‌وی بیانه‌ینیتته (چوارتا). خووله
له‌دوای بگه‌ر به‌رده له نزیک گۆرستانی (پیرناله‌ک) ده‌یکوژی و ژن و منداله‌کانی له چنگی رزگار
ده‌کات. ژماره‌ی نه‌و که‌سانه‌ی که له‌گه‌لی بوون هه‌رگیز له هه‌ژده که‌س تینه‌ده‌په‌رین. هه‌ندئ که‌س له‌و
په‌روایه دایه که دوا‌ی به‌زان‌دنی هه‌مه‌وه‌نده‌کان له‌ده‌مه و نیواره‌یه‌که‌دا (خووله) له‌سه‌ر گاشه به‌ردی‌ک
داده‌نیشتی و جه‌ماعه‌ته‌که‌ی ده‌که‌ونه کو‌کردنه‌وه‌ی نازووقه و تفه‌نگه‌کانیان (شیخ مو‌حسینی
دۆلپه‌موویی) که برای (شیخ سه‌عید) له پشته‌وه نیشانی لی ده‌گرئ و ده‌یکوژی.
سوودم له کتیبی (الکتاب الاسود) تحقیق محمد شکری العزازی - مطبعة المعارف - بغداد
۱۹۵۵ وهرگرت. هه‌روه‌ها سوودم له مامۆستا (عو‌مه‌ر عه‌بدول‌ره‌حیم) و ژماره‌ی (۱۲۵۱) و
(۱۲۵۲) و (۱۲۵۳) ی سالی ۱۹۵۵ پۆژنامه‌ی ژین وهرگرت، له‌گه‌ل زۆر سه‌ر و سۆز‌اخی دیکه‌ی
خۆم.

بانی شاری کوشت و دەرچوو
 له داخی شورته یاخی بوو
 به فیروزی زۆر مایه وه
 نازاوهی زۆری نایه وه
 له شه پیکا خووله کوژرا
 تهرمی له و چیا به نیترا
 پاش بهینتی میری پیتی زانی
 خو له یان له گۆپ دهرهانی
 بۆ نه وهی عالم بیبینتی
 هینایانه سوله یانی
 (سالح کۆبی) ره فیقی بوو
 ره فیکتیکی شه فیقی بوو
 له پاش نه وهی خو له کوژرا
 له گه ل برا که هی وهک برا
 لهم کۆسپه وه بۆ نه هه رده
 لهم داره وه بۆ نه به رده
 له ناو چیا ی فیروزی
 له ناو ده وه ند و داریا
 نه گه ران و نه خو لانه وه
 بهم چیا و بهم کیوانه وه
 هه مو وهک یهک تاواندار بوون
 له دهس حکومهت فیروزی بوون
 له دوا ی خو له ، براکانی
 نیشی خویان وا چاک زانی
 له پیاو خه راپی واز بیتن
 خویان به چاکه رابیتن

برپاریان دا تا بمین
 دلی کهس دانه چله کین
 ناردیانه لای مهردی دلیر
 قائمقامه کهی شارباژیر
 وائزائم (بایز ئاغسا) بوو
 نهوهی دزهیی ئازا بوو
 ئیشی زۆرباش، بۆ رتخستن
 به رهحه تی لیتی دانیشتن
 مانگانهی بۆ ناو نووس کردن
 که دانیشتن ههتا مردن
 دهستیان دایه هه یوانداری
 فهلاحهت کردن، جووتیاری
 (سالح کۆیی) و هاو پیکانی
 نهوانیش هه ر وازیان هانی
 دانیشتبوون بیدهنگ، بی سهنگ
 بی بهزم و پهزم و بی ئاههنگ
 بهینتی بوو خووله کوژرابوو
 براکسانی دامه زرابوو
 به رهحه تی دانیشتبوون
 له ئارادا هیچ نه مابوو
 پاشا که ته شریفی هینا
 بۆ گرتنیان برپاری دا
 به ئینه کهی مییری شکان
 خۆی و شورته چوونه سهریان
 به سهده فیل و فر و پیلان
 سهرنه کهوتن بۆی نه گیران

براکانی خووله دیسان
 که وتنه وه ناو شاخ و کیوان
 (سالح کۆبی) و هاو پیکانی
 له گه لیانا گیانی گیانی
 پشتی یه کترین گرتبوو
 دووریون له دێ و ئاوه دانی
 بییری زۆر کرده وه پاشا
 هیچ نه ما ههولتی بۆ نه دا
 بۆ نه وهی یا بیسانگری
 یا به کوشتن له ناویان با
 سه هری برد و سه هری هینا
 ناخه هری وا به پاری دا
 وهک ئیتران چۆن بێ نازیی
 (سمکۆ) یان (۲) کوشت به خۆپایی
 نه میش هه روا نامهردانه
 بیانکوژی به حیزانه
 لووت به رزی روتبه و جیگا بوو
 لایوسنه له به ره لایا بوو
 بیگرتایه، بیکوشتایه
 به لیدان سه د بمردایه
 هه رچی بکردایه نه چوو
 پرسینه وهی هه رگیز نه بوو

(۲) سمکۆ: کوپی محهمه د پاشا، کوپی عه لی خان کوپی ئیسماعیل خان، سه رۆکی به شی عه شیره تی شوکاکی ئیترانه و له نیتوان خوی و ورمێ داده نیشن، به شه که ی دیکه ی ده که ویته تورکیا و له ویلایه تی وان و هه کاریدایه. ماوه ی زیاتر له ده سال له کوردستانی ئیتراندا سه رۆکایه تی بزوتنه وه یه کی گه وره ی کرد تا له ناوه پاستی ته ممۆزی سالی ۱۹۳۰ له لایه ن کۆنه په رستانی ئیتران و له سه رده می په زا شادا به نامه ردی کوشتیان.

ئەندامى حىزبى تۆران بوو
 دوژمنى گەورەى كوردان بوو
 خوتىن پشتنى كوردى لە لا
 زۆر بى نىرخ و زۆر ئاسان بوو
 بۆ كوشتنيان قەرارى دا
 پىلاننى بەم پەنگە دانا
 (سالىح كۆيى) و هاوپاىكانى
 لاسيان بدا بە پەنھانى
 جىگەيان زۆر سەخت و شوومە
 تەعقىبيان بى بەر بوومە
 خوتىنى پۆلىس بۆ بېژىن
 خۆيان بە خۆيان بكوژىن
 كار بە دەستى ئەمنى بانگ كرد
 پەردە نەسـرارى بۆ لا برد
 ھەلىيان بژارد لە ژن لە پىاو
 جاسووسى باوەرپىتكراو
 يەككىيان ناردو زوو پۆيى
 بە پەنھانى (سالىح كۆيى)
 دى و دەسى خۆى باش لىوەشاند
 سەلامى پاشاى پىگەياندا
 پاشا ئەللىت، ھەتا ماوم
 ئىشى ئەنئىمە سەر چاوم
 خۆى و هاوپاى عەفو ئەكەم
 ئىشى باشيان بۆ پىك ئەخەم
 ئەوھى لە دونيا دەس كەوئ
 ئەو بىھوئ، من نامەوئ

له و كه سانه‌ی كوردیان ناوه
شستی وه‌ها پرووی نه‌داوه
ئه‌وه‌نده تۆ بی وێجسدان بی
نابێ له توخمی كوردان بی

شيعريکي ناته‌واو

ده‌وری بۆگهن و پيسی پابوردوو / هۆشی تالان کرد
 زه‌مانی شه‌عب له‌عنه‌ت لی کردوو / دونیای ویران کرد
 ئینسانیان به‌زۆر که‌روکوێژ نه‌کرد / شت به‌دی نه‌کا
 به‌زلله‌ ناوی ده‌می سوێژ نه‌کرد / ناوی که‌س نه‌با
 ته‌ماشاکردن، گوێ گرتن، وتن / حه‌رام کرابوو
 یه‌کێ له‌مانه‌ به‌س بوو بۆ گرتن / به‌قانون و ابوو
 گوێ که‌پیی، کوێری، زوبان به‌سراوی / به‌زۆر به‌لاوه
 بوو به‌نه‌خۆشی له‌ هه‌زار لاه / که‌وته‌ ناو دنیا
 به‌هۆی میکرۆبی بیری چه‌وته‌وه / ساری بوو، خه‌لقی زۆر لی که‌وته‌وه
 ژبانی نایه‌ ته‌فر و توناوه / به‌شه‌ق تیه‌ه‌لدان
 نه‌بینی عالم کز و داماو / به‌زه‌بری لیدان
 چا و نیشی چییه‌؟ / ته‌ماشاکردن / تاریک و پروناک
 که‌لکی گوێ چییه‌؟ / ده‌نگ و باس بیستن / هی خراپ و چاک
 جاسوس وه‌ک تاعوون که‌وته‌ دنیاوه / له‌ هه‌ر چوار لاه
 خه‌رمانی ژبانی دا به‌ده‌م باوه / به‌ دان و کاوه
 زوبان بۆ چییه‌؟ بۆ قسه‌کردن، بۆ نیشی چاکه
 که‌چی نه‌مانه‌ هۆ بوون بۆ مردن / له‌وانه‌ی پاکه
 تاوانی وتن ئیجگار گران بوو له‌ژێر ده‌رچوونی
 جه‌زای ناسانی ناخی زیندان بوو
 نه‌و نه‌خۆشییه‌ چل سال مایه‌وه / له‌ناو ولاتا
 هه‌تا کو نه‌هات نه‌ته‌نایه‌وه / وه‌ک گرانه‌تا
 سێ نه‌ندام نه‌یگرت له‌ له‌شی ئینسان / یه‌که‌م چا و نه‌یگرت، دوو گوێ، سێ زوبان
 چا و نه‌ینه‌بینی هێنده‌ نووقابوو / به‌ده‌م داره‌وه
 کلێنه‌ و پیتلوی ناوی تیزا بوو / به‌نازاره‌وه
 سه‌رێ دێ، چاوی سوور هه‌لکه‌رابی / روو به‌بوونییه‌وه

نه چوو ههروه كو قيامهت ههلسايي / بۆي نه هونيبه وه
 نه بيوت فلان كه س جهرگي سووتاوه
 بيستوييتي فلان نيمرؤ گيراوه
 له بهغدا دويتني فيسار خنكاوه / مات و خاموشه
 سهيري چاوم كرد، ديار بوو گرياوه / زور به پهروشه وه
 به فرميسك پيتلوي چاوي سووتاوه / هيتنده گرياوه
 به جاري بندي جگهري پراوه / هوشي نه ماوه
 نه يان برديت و چه پسيان نه كردي / به زوري ليدان
 له سهه پستي خوت شه قيان نه كردن / به نينوك كيشان
 زور له م نيشانه مه بهست دينار بوو / كو بكرتته وه
 قازانجي رۆزي گهلي هه ژار بوو / تيا بتليتته وه
 خهلق تا ئيتواره نه چرووسايه وه / هه تا دوو حهفته
 ورده به دينار نه گؤرايه وه / نه كرا به سهفته
 نه بيرد بۆ خانم زه هري ماري كا / له شوق تيته لدان
 سهه دهوله مه ندي لات و فه قير كرد / له شارستانا
 هه زاران لاوي به هيتزي پير كرد / له ناو زيندانا
 نه م نه خوشيبه چل سال مايه وه / ههروهك سههه تان
 هه تاكو نه هات نه ته نايه وه / بۆ داوو ده زمان
 كام دكتورى چاو، دكتورى چابوو / بچوويتايه لاي
 ئيشى چاوت له لاي، ته راخوما بوو / واي ته فره نه داي
 قه تهرى نه دايتى بۆ ته راخوما / له قه تهرى بهرلين
 ته راخوماي چى، به دههس نووقابوو / دهستى ناستين
 بۆ گوچچكهت نه بيوت، ههه چيلكه و پيسى / به جورىكى وا
 بهرى گرتوه، تو هيچ ناييستي / بشورى نه روا
 گوچچكه كپ نه بوو، به زور گيراوو / به زلله و به شوق
 لوكه كپ بوونى تى ناخرا بوو / وهك دهواي پهينهق
 روانين و بيستن، نووسين و وتن / وهكو نه بووين

به‌جۆرتكى وا ياساغ كرابوو / له‌پياو، له‌ژن
 له‌سهر ههر يه‌كتى له‌م تاوانانه / به‌ئه‌مرى ناحه‌ز
 سه‌د پيتستى له‌سهر ده‌باغ كرابوو / به‌بى ترس و له‌رز
 نه‌مزانى به‌رگه‌ى ليدان ناگرم / به‌تۆزى نازار
 به‌داركارييه‌كى نيوه‌شه‌و نه‌مرم / وه‌ك به‌فره‌كه‌ى پار
 زاته‌ن به‌ينى بوو فسه‌ل كرابووم / له‌ناو برابووم
 بو به‌نديخانه زوو دانرا بووم / ناو نووس كرابووم
 خيره‌ومه‌نديكى حه‌قناسى دلسۆز / نه‌ختى له‌ سالا
 پياويكى چاكى، دلپاكى پيروز / كردى به‌مالا
 له‌خه‌و هه‌لسابووم به‌رى به‌يانى / به‌ميواندارى
 هات و به‌گويم، نه‌ختى چرياندى / بو نامۆزگارى
 وتى: شه‌و ته‌نيا مه‌رۆ به‌رپدا / پۆليس نه‌گه‌رپ
 سه‌گه‌لى خوتپرى زۆرن له‌ ديدا / به‌خه‌لق نه‌وه‌رپ
 له‌گه‌ل ئينسانا سه‌گه‌ل ناحه‌زن / نه‌مه مه‌علومه
 بو به‌خوپايى لاقت بگه‌زن / به‌م وه‌خته شوومه
 نامۆزگارييه‌كى رتيكى وا به‌رپى و به‌جى / به‌بى گفتوگو
 كردم به‌گواره، نامه په‌ره‌ى گوئى / نه‌مدا به‌فپرو
 ئيتير من له‌ مال نه‌هاته‌ ده‌رپى / ههر له‌ ماله‌وه
 دانيشتم، پۆليس بو ئابرووم به‌رپى؟ / به‌ده‌م پاله‌وه
 نه‌م نه‌خوشيببانه‌ ناوا سارى بپى / بپى ده‌وا و ده‌رمان
 ههر كه‌سى گرتى ده‌ردى كارى بپى / تا نه‌سپيترى گيان
 نه‌مجا تو بپى خوا چۆن من بويم / كه‌ ده‌ستوبرد كه‌م
 له‌ لووتكه‌ى وا به‌رز بپم خۆم هه‌لدريم / مى خۆم ورد كه‌م
 به‌كوپره‌وه‌رى، به‌هه‌ناسه‌ى سارد / داماو و غه‌مگين
 له‌گه‌ل نه‌م ده‌وره به‌م جۆره رامبوراد / بپى هپز و بپى تين
 تا خودا عه‌بدولكه‌رمى ره‌خسان / وه‌ك شتيرى مه‌يدان
 ته‌ليسى قه‌لاى ديوه‌كه‌ى شكان / بنچينه‌ى پروخان
 هيلانه‌ى شوومى بوومى هه‌لوه‌شان / به‌دارووخواى

گیانی کونده بوو هه مووی هه لفران / به بال شکاوی
 به سهر دونیاوه ناسووریتته وه / تا شه عب مایی
 بپرای بپرای قهت ناگه ریتته وه / هه تا هه تاین
 ئیتستا زوبانم ته و پاراوه / به سراوی نه ما
 وهک جاران کپی گویتچکه نه ماوه / گیراوی نه ما
 به ته ما نه بووم، رۆژی بیتته وه / هه تاکو مردن
 بیرى جارنم بگه ریتته وه / بۆ شیعیر وتن
 (هه رهس و لافاو) بنووسریتته وه / بۆ ترس و بۆ لهرز
 به ناواتی بهرز بخوینریتته وه / بۆ گوئی له ناحهز
 دهنگیکى وا بۆ بهلریتته وه / وهک دهنگی هوزار
 که چۆن له گویدا نه زرنگیتته وه / له خوشی به هار
 نهی عه بدولکه ریم رۆلهی نیشتمان / سه رۆکی نه مین
 هه روهک ته لیسمی قه لاکهت شکان / به هیتر و به تین
 دهی بۆ پیتشه وه، هه نگاو دابنۆ / ئیمه هاو پیتین
 هه ر سه ره و تو پیتی به سه ر دابنۆ / سه ر له ژیر پیتین
 دهی بۆ پیتشه وه، کورد هه تا هه تا / هه روا له گه لتا
 بۆ بهرزبونه وهی وه ته نه هه ول نه دا / سه ر له ژیر پیتا
 منیش ژیانم، هه ستم، هه له به ستم / هه رچی که هه مه
 هه مووی بنیمه سه ر به ری ده ستم / هیتشتا لام که مه
 نه یکمه به فیدای رۆژی نازادی / سه ری به ست و دلشاد
 بۆ نه وهی بۆی گه لم به شادی / بۆ ترس و نازاد (*)

(*) وهک له شویننیکى دیکه شدا وتومه، ئهم شیعهرى (شیخ نوورى) شیعهریکى ناته واوه، به
 رهشنوسى و پهراگه ندهیى له ناو دهستنوسه کانی کوپى زانیاری عیراق «دهستهی کورد» دۆزیه وه که
 له کاتى خۆیدا پیتشکهش کراوه به وان. من هه رچۆنێ لیکم دایه وه، بلاوکردنه وهی ئهم نوسخه
 رهشنوسه، له نه نووسینم به باشتتر زانی، له وانیه له پاشه رۆژدا نوسخه یه کى پاکنوس کراوی ئهم
 شیعهره بدۆزیتته وه. تا ئهو پۆژه دى، جارێ با ئهم شیعهره نه فەوتی.

سه رنج: هه ندێ لهو ده برین و دیره شیعرا نه لهو شیعهره دا دووباره ن، چونکه له شیعهره کى بۆ شیخ له تیغی
 نووسیه کاتێ له (به سرا) گیراوه، هه ن و وهک یه کن.

شعری نیشتمانی

بهمن بلتی چ میلله تی

به من بلتی چ میلله تی له مه قهبری مه ماته وه
 له مه حور نینکیساره وه، له دهوهریی نه هاته وه
 نه چۆته ناو مـوجـاده له ی حـهـیا ته وه
 گهـلی براو لاوی کورد، له یاری دوور ولاته وه
 شهوێ نییه بههۆی (ئه ئییر) له غهیری ئاسیا ته وه
 نهویدی خووشی له ئیسـگه دهنگ نه داته وه
 دهـمی بهـقهـلبی زاـره وه، بهـچاوی نهـشـکـبار وه
 گهـهی بهـعوود و تاره وه، بهـهـیهـت و ویقاره وه
 هیـمـرا نهـخـاته ناو دلی ولاته وه
 نهـتی که پرۆژی کورد نهـا بهـپـرۆیه لهـدهـم کهـلا
 له نوقی نیشتیمان وه، خهـریکه وا شهـهـق نهـدا
 بهـعـالهـما بهـجـاری شهـوق نهـداته وه
 مهـهـسته رووگهـره هیوا، مهـپـرسه دهـشته یانه کـیـو
 مهـترسه تۆ له سهـغـله تی فراز و زهـحمه تی نشـیـو
 که ههـوله ههـر گـره له دهـهر ئهـباته وه
 بهـسه زهـمانی غهـیره ته، چ وهـختی خـوابی غهـفـله ته
 زهـمانی ههـول و ههـلمه ته، ههـلیکی زۆر بهـقـیمه ته
 نهـوه ک فهـلهک لهـدهـستی تۆی بکاته وه
 له کۆسپی رێگه سل مهـکه، پرۆ بهـرهـو شهـقامی ژین
 له گهـل سهـباتی کوردهـواری پـیـچهـوانه یه بهـزین
 خـسـوداش لهـو^(١) ههـوله ناوێی نهـداته وه

(١) له دهستنوسی شاعیرا (و) ی (لهو) نه نووسراو بوو.

نەورۇز

ئاگرى نەورۇز بە شاپلىتە و پەرۋ ناكىرتتە و
 زوو بىيىتە خۆلەمىش و تىنى داڭىرتتە و
 ئاگرى نەورۇز، بە گىيان و دل ئەبى و خوش كرى
 گەر بەخوپ دىچلە و فوراى بىتە سەر نەكورتتە و
 هاتوو گەر شىستانە مەنعى جەزنى نەورۇز كرا
 لازمە گىانت بەمەردى بىخەيە ژىر پىتە و
 دەست و پى، ئىسكى شكاو، چىلكە و چەوتلى چاوكە بى
 لاشە ھەروەك دارى «زەنگە قلىشە» كۆكرىتە و
 خوتىنى لاوان نەوت و بەنزىن بىت و بىرژىتە سەرى
 گىپەيەكى و بىسىنى شەوقى دانەمىرتتە و
 پىاو بىزىپىنى وەكو شىرى ژيان ھەلمەت بەرى
 ژن بەدەورى ئاگرا بگرى و بلاوتىتە وە (*)
 خوش ئەبى ئەوسا بلىسەى ئاگرى نەورۇزەكەت
 ئەو ھەلە سەيرى گولى كە، چۆن دەمى ئەكرىتە و
 دەس ئەككەتە پىكەنن بۆ بىلبلى باخى وەتەن
 ھەرىدەك سىروەى بەيان ئەشنىتە و ئەخنىتە و
 چەند بەخوشى بولبولى خوشخوان نەخوتىنى بۆ گولان
 چۆن چىركەى سەر چلى، عەرشى عەزىم ئەكرىتە و
 بەو زوبانى حالە خوشە ئەم نزايت بۆ ئەكا
 رەبى ئەم رۇزە ھەموو سالى بەخوشى بىتە و

۱۹۵۸/۳/۲۱

(*) دەبايە ئەم دىرە بەجۆرىكى دىكە بىرتى، چونكە دەورى ژن ھەر ئەوە نىبىيە بەدەورى ئاگرا بگرى و
 بلاوتىتە وە.

هاواری وهنه‌ن^(۱)

دوی شهو له‌خه‌وا دیم که ژنی موشفیک و مه‌عسوم
هاواری نه‌کرد، من وته‌نم ماده‌ری ئیوه
نه‌یفه‌رموو به‌حوزنیکه‌وه زۆر عاجز و مه‌غمووم
هم داری سه‌مه‌ردارم و هم له‌زه‌تی میوه

گه‌ر ناو بدریم و به‌شه‌فیکانه بکیتلریم
پشکووتنی گۆیکه‌ی نه‌مه‌لم حازری ئانه
نه‌و خه‌لفه‌نه‌مامه‌ی، لق و پۆپ ناسک پیریم
بی ئاوییه نه‌سبابی به‌هارم که خه‌زانه

بی لوتفی و بی خزمه‌تی ئیوه سه‌راسه‌ر
ئه‌وراقی نه‌مه‌ل، غونچه‌ی ئومیدی وه‌رانم
گه‌ر بیتوبکه‌ن ئیوه موالات به‌ژیانم
ماندوو ئه‌حه‌سینیه‌وه، هم سیه‌ر و هم به‌ر

ئه‌ی رۆله، جگه‌ر گۆشه‌ی ئافاقی نه‌مه‌لم
ئه‌مڕیه که موحتاجی وه‌فاو خزمه‌تی ئیوه
رووناکی چاوانم، ده‌رمانی سه‌پل‌من
سبه‌ینی منیش باعسی حوییه‌تی ئیوه

ئاودانی من و خزمه‌تی من، عیلم و فنوونه
ته‌حسیلی مه‌عاریف، سه‌مه‌ر و^(۲) قیমে‌تی ژبانه
قه‌ومی که له‌عیرفان و نه‌ده‌ب زه‌پ‌په‌یه دوونه
هه‌ر موزمه‌حیله ناخه‌ری موحتاجی دونانه

(۱) ئەم شیعەرە بۆ یەکەم جار لە پۆژنامەی (ژیانەوه)دا لە ساڵی (۱۹۲۵) بڵاوکراوەتەوە. بۆ چارێکی دی لە گۆڤاری (پەڕە)ی ژمارە (۱)ی ساڵی (۱۹۲۷)دا بڵاوکراوەتەوە.

(۲) لە گۆڤاری (پەڕە)دا نووسرابوو: (سه‌مه‌رد و قیমে‌تی....).

ئەي پۇخى پەوانم

بۆ يەككى لە رىجالە سىياسىيەكان نووسراوہ

ئەي پۇخى پەوانم مەبە لەم وەزىعە موكەددر
 بىتھوۋدە مەكە خۆت بەخەيالاتوہ موغبەر
 حاجەت بەئىشارەت نىيە، وەك رۆژ ئەدرەوشى
 شوعلەي زەفەرە، عاقىبەتى جەيشى موزەفەر
 نەيزىكتەرە ئەو رۆژە لە قەوسەينى ئەو ئەدنا
 دنيا كە نەبىتە گول و گولزارى موعەتەر
 ھەر قەسمى پەرىشانە ئەنالىن بە جەفاوہ
 ھەر مىللەتە جەرگ و دلى جنراوہ بە خەنجەر
 ھەر چاوى ستەمدىدەي ئەقوامى زەعيفە
 پر قەترەي خويتاوہ مەلرولانە، موكەددر
 ھەر خونچەي سىسى دلى كوردانە دەلىن كەي
 نەكرىمەوہ رۆژى بەھەوايەكى موعەتەر
 ئەم عالەمە بەم رەنگە بىپارىتەوہ لای خوا
 بىكولىن دلى ئەم خەلقە وەكو جۆشى سەماوہ
 نامالى بەشەر بەستە بى بەم رۆژەوہ باللە
 شوبەم نىيە ئەو نەسرە كە نووسراوہ لە دەفتەر
 تۆ ئەو دەم و رۆژەي عەلەمى نەسرى نىھانى
 نەشنىتەوہ وەك پۇخى زەفەر دىدە لەسەر سەر
 بىرواننە ئەم كوردە بەچاوىكى عەدالەت
 نىستر بەسە گەردن كەچى و ژىنى موخەقەر

چواردهی تهمموز^(۱)

چواردهی تهمموز و پژوانی دواى نهو
 كهس نهينه و ترا بيبسينى به خمو
 ههناسهى سارد و هه نسكى گيراو
 له گهل هاوارى بيههنگ تيكه لاو
 زوبانى لالى پشكو پيسا چزارو
 كهرووى وشك بووى، نووزه لى براو
 به بيري كيدا رانه بوورد دوينى
 گيروگرفتى هيچ تيا نه ميتنى
 زوبان بهم رهنكه تهر و پاراو بى
 رقى له دهنگى كپ و نووساو بى
 لهشى بى تاوان به دهه دارهوه
 لهت لهت بوو رزى كهوته خوارهوه
 خال و خوشكه زاش^(۲) به تهلارهوه
 به دههنگى ناي و عوود و تارهوه
 بهويسكى و كچى چار خومارهوه
 شهوان رابوتيرن به قومارهوه
 به بيري كيدا رانه بوورد ياران
 تهلار بيهته گۆر و گۆرستان

باسى نازارى نينۆك دهركيشراو
 لهش ههلاههلاى دهست و بى شكاو

(۱) پشتم به دوا دهستنوسى شاعير به ستووه و له گهل ناميلكه چاپكراوه كهى شاعير كه له سالى ۱۹۵۸ دا به پيشه كى (كامهران) له چاپ دراوه، ههروهها له گهل دهستنوسى كى ترى شاعير نهختن جياوازي ههيه.

(۲) مه بهستى مه ليك فهيسهل و عهبدولئيلاي خاليه تى.

دایکی توند کراو له به نديخانه
 ږټله جیماوی خانه ویرانه
 ږټله ی باب خنکاو، دایک هپس و دیل
 کوږووزانه وهی، هه تیوی زه لیل
 به بیري کیډا ږانه بوورد دوتینی
 وا شه عب له خه و زو ږا په ږتینی

ږیاسکه ی شیعی توند گری دراو
 له ترسی گه ږان له کوون ناخنراو
 بییری نازادی، وتاری نووسراو
 له کونه مشکي قوولا هه لگیراو
 وتاری جوانی تیکه لاو به خوځ
 شیعی شاراه ی له چیا و له چوځ
 بیئریته ده ری و بخوئریته وه
 باسی ږابووردوو بگیئریته وه
 چوارده ی ته مموزه و جه ژنی هه ژاران
 به زږ بینووسن له میژووی جیهان
 ږوژی نازادی عه رب و کوردان
 جمهوریه تی تیا کرا ئیعلان

نیمړو که چواردهیه له تهموز جهیشی بې نه مان
 نازانه هاته کایه وه وهک کتوی پر له گیان
 دهسیان به جارې دایه دهس یه کتر هم موو
 جهیش و شه عب مرامی به مەردانه خسته پروو
 وهک (دجله) جهیش به هتزی گه لی بې حیسابه وه
 بوونه شه پوړ و چوونه سه راپای ره حابه وه
 شیرانه جهیشی داغ له دل و شه عبی قاره مان
 که وتونه خوین پزانندی میللهت فروشه کان
 وهختی که پې نه زانی سه گی هاری لاشه خوړ
 دیته ده ری له ده مییه وه کوفر و جنیوی زور
 وای زانی که س نییه به نه زهر کیبریا یه وه
 بو داچله کاندنی دلی نهو بیته کایه وه
 نهیزانی ناخبری نه فسی زولم و زورییه
 چواردهی تهموز کوژانده وهی تیشکی خوړیه
 چی تیابوو کوژکی گه وره، به شا و نیشگوزاره وه
 کوژران، له پاش نه وه که خه بهر که وته شاره وه
 عالم پڑایه قه سره وه، ناو ژوور و ناو ته لار
 لاشه ی گه ماله گه وره که یان خسته ناو هزار
 ههروهک سه گیکی بژگه نی توپیو له پې گوزار
 که نناسه کان که نه بیه نه دووری که ناری شار
 وا پەت خراوه ته قوله پتی پانه کیشری
 نه مری شه عب وه هایه که نابې بنیژری
 لاشه ی کرا به داری سزادا به پیکه نین
 عه بدولئیلاهی زوړ و وهلی عه هدی نانه مین
 کوژراو پارچه پارچه کرا دهست و پې و له شی
 خوینخوار و بې شهره ف نه مهیه ناخبری به شی

نووری سەعید بە بەرگ و عەبایی ژنانەوه
 کوژراو دەست و پێ و ملی لێک جیاکرانەوه
 ئەو چالی قوولی حیلەفە کە بۆ کوردی هەلەکنە
 خۆی کەوتە ناوی بێ سەر و پێ، بێ لەش و بەدەن
 ئیعلانی حوکمی تازه بە جەمهورییەت کرا
 کوژد و عەرەب شەریکە بەشن هەروەکو برا
 نێررایە شوێن عەدالەتی مەحکومی دەس بەسەر
 هێنرایەوه خرایە سەری، ئەفسەری زەفر
 ئەو عەدلی دەرکراوە لە دووری ولاتەوه
 چواردە تەمەز بەخۆشی و سەرپەستی هاتەوه
 وێجەدان و حەقپەرستی لە مەنفا گەرانەوه
 تەسلیمی دەستی حاکمی عادیل کرانەوه
 ئەو کۆمەڵەی عەدالەتی خستبوو بەندەوه
 گیران و دەست و پێ بە کەلهپچە و کەمەندەوه
 زیندانە قوولەکە ی گەلی تیاوو بەداخەوه
 جێگەی ئەوانە نێستە بە ئۆف و بە ئاخەوه
 کوێ ئارەزوو ئەکە ی بچۆ سەرپەست و دڵنیا
 جاسووس و ترسی گرتن و لێدان و شەق نەما
 ئەمجا بنوو بەبێ خەم و بێ ترس و بێ خەیاڵ
 نێتر نەما ژێانی زەلیلانە، ژینی تال
 خۆش مـوژدە بێ منیش
 تا ماوه پۆحەکم لە لەشا ئەم دوعایە بۆ
 (عەبدولکەریم قاسم) ی باوکی هەزار ئەکم
 رەبی بۆی بە سوودەوه بۆ خاکی نیشتمان
 بۆ تۆلە سەندنی گەلی مەزلووم و ناتەوان^(١)

١٩٥٨/٨/٨

(١) لە گەڵ نامیلکە چاپکراوە کە تۆزە جیاوازییەکیان هەیە. من پشتم بە دوا دەستنوسی ئەم شیعەرە
 بەستوو کە بەر لە مردنی یەماوەیەکێ کەم نووسیویەتییهوه، تەنانەت رێنوسە کەشی لە نامیلکە
 چاپکراوە کە پێشکەوتووترە.

لهگهل (عهلی کهمال باییر) بهیهکهوه دایناناوه

وا موبهدهل بوو بهخوښی دهوړی نیزمیحلالی کورد
 خاتیمه ی هات و نهما، نهیامی نیستیزلالی کورد
 بوگه یشتن بهم دهمه، بهم پرژه بوو، نامالی کورد
 همدی بڼ هدد بوو، خودا دیم پرژی نیستیقلالی کورد
 پر زیا و پرخشنده هلهات کهوکه بی نیقبالی کورد
 قاپی په حمت گوشاده، ده رکی زبللهت داخرا
 چونکه مـحموودن له سهر ته ختی عه دالت دانرا
 موژده بڼ نه ی قهومی کورد، نووړی سه عادهت هلهکرا
 په رده یی تاریک و دهیجـووړی مه رارهت لادرا
 پرژی نازادی هلهات، پروناکه نیستیقبالی کورد
 میلله تیکی وا قه دیم، قه ومیتکی مه شهووری جیهان
 مالکی خاک و وه تن، ساحیبی ته نریخ و زیان
 عه بیه نیتر خزمه تی خه لقی، له زبلله تدا ژیان
 به سیه نه ی خزمینه بوغز و کینه، با یه کدل به جان
 تیکوښین بو ته ره قی شه وکعت و نیجلالی کورد
 نوته تی سه عییه، زه مانى عهیش و خوښی و شادییه
 جه رنی نیستیقلاله، پرژی خوړه می و نازادییه
 قهومی بڼ نیدراک و بڼ حس، بڼ بهش و بڼ قسمه ته
 تیبفکره میلله تی غه ییوره، ساحیب عیزه ته
 نه مړو پرژی سه عی و تیکوښینه، وه قتی غیره ته
 یهک نه فـهـس غافل مـهـبن، هـلـسن براگهل فرسه ته
 بو ته عالی جـهـد و جـهـهـدی کـهـن، زه مانى غیره ته
 پرژی سه ربه ستی، زه مانى عهیش و نوښ و عوشره ته
 نه ی جـوانانـی وهـتـن، پرژی ته ره قی میلله ته
 قهومی کورد، نیتر نه جاتی بوو له دهس نه م زبلله ته

ھەرچى باش و چاكە بىكەي، ۋەقتى سەرفى ھىمەتە
 ھەچ كەسى^(۱) كۆشش نەكا، راستت ئەۋى بى مەۋەتە
 ۋەقتى تىكۈشىنە، پۇژى ئىستىقامەت، عىفەتە^(۲)
 مەقسەدى كورد ھەر تەرەقى دىنى ئىسلامىيەتە
 سا دەخىلتان بىم، زەمانى ئىتىھاد و ئولفەتە
 ئەمپۇ پۇژىكى بىلند و گەۋرە و دى قىمەتە
 يار و ياۋەرمەن بەبى شىك پۇچى پاكى ھەزەرەتە
 پۇژى ئازادى ھەمۋو كوردانە، جەۋنە، شادىيە
 جەۋنى ئىستىقلالە، ئەمجا نۇبەتى ئازادىيە
 مورشىدان، ئەي ئەۋ خەلىفانە تەرىقەت دانەدەن
 ئەي مەلا ئىتىر لەسەر فىكىرى عەتالەت دەرىكەن
 گەر سەۋابى پۇژى ھەشەرت لازمە بى دەردى تەن
 بىتتەۋە پىر عەيش و پىر شەۋق و مەسەپپەت، شۇخ و شەن
 بۇ تەعالى قەۋمى خۇتان ھىمەت و غىرەت بىكەن
 بەسىيەتى ئەي شاعىران تەغرىفى خەت، چاھى ذەقەن
 بەسىيەتى مەئموور، ئىتىر باسى مەعاشم بۇ مەكەن
 بۇ ۋەتەن بۇ دىن و مىللەت، بىتن نەسىھەت دابدەن
 بۇ تەرەقى مىللەت، ئىۋە با بىكەن سەرفى بەدەن
 سەد شۇكر لاچۈلە ئاۋىنەي دلا، پەنگى مىخەنەن
 بەسىيەتى دەردى نىفاق و شۇپش و^(۳) بوغز و فىتەن
 عەببە با بىرپتەۋە كىبىر و ھەسادەت (ما) (ۋەن)
 ئىۋە نازانن ھەمۋو ئەۋلادى ئەم شاخ و دەرەن

(۱) لە پۇژنامەكەدا (ھەچ كەس) نووسرابو، مەن ئەۋەم بەراست زانى بۇ ئەۋەي لەنگ نەبى.

(۲) لە پۇژنامەكە نووسرابو: (ئىستىقامەت و عىفەت) كە ديارە بەم جۇرە لەنگە.

(۳) بىگومان ۋەشى شۇپش لە پۇژى ئەمپۇكەماندا چەمكىتكى پىرۋى ۋەرگرتوۋە نەدەبا لەگەل (بوغز) و

(فىتەن) بەكار بېھتەرلەپ، لەۋانەشە ئەۋكات مانايەكى سەلبى ھەبوۋى.

ئەى جوانان، ئەى خىرەدمەندانى ساحتىب عىلم و فەن
ئەى عەزىزان، ئەى نەجىبىنانى جگەرگۆشەى وەتەن
پۆژى سەعى و غىرەتە، ھەنگامى كەيف و شادىيە
جەژنى ئىستىقلالە، ئەمجا نۆيەتى ئازادىيە^(٤)

(٤) وەك ديارە ئەم شىعرە بۆ بوون بەمەلىكى (شىئخ مەحمود)ى نەمر و تراوہ.

بۇ سالى ۱۹۲۶ (۱)

ئەي سالى جىھان دىدە، ئەيا سەھنەيى مىھنەت
ئەي سالى گۈزەشتە، سەنەيى مائەمى ئۈمەت
ئەي سەھنەيى گىرىان و فىغان، شىوۈن و زىللەت
جەللادى جگەر ناھنى^(۲) بى شەققەت و پىققەت
ئەي نازىرى سەد مىشكى پېتىراۋى بەقىمەت
ئەي سالى گۈزەشتە، جگەرت لەت لەتى غەم بى
نەتبىنمەۋە، مەسكەنەكەت شارى غەدەم بى

سەيرى كە، كە چەند^(۳) لاشەيى لاۋى ۋەتەنت دى
خۆت ورد بەرەۋە، چەند^(۴) سەرى جىا و چەند بەدەنت دى^(۵)
چەند خانەيى ۋىران و دلى پر مىھنەت دى
چەند نالەيى ژن، لاشەيى بى كەفەنت دى
برىسى و رەش و پروت، غەمزەدە، چەن شوخ و شەنت دى

(۱) لە توركىيا شۆپشېك بەسەر كىردايتى (كەمال ئەتاتۈرك) بەرپا بو، ئەم شۆرشە لە دۆى داگىر كەرانى
ولات بو، بۆ ئەم مەبەستە تور كەكان داۋاى يارمەتتىيان لە كورد كرد، تا دەستى يارمەتتىيان بۆ درىژ
بەكەن. كوردەكانىش بەدل و دەروونىكى پاكەۋە يارمەتتىيان دان، بەرامبەر بەۋەي كەمالىيەكان لە
تور كىادا دان بەمافى كورد دايتىن، دۋاى خۇبەخت كوردنىكى زۆرى كورد و تور كەكان، كەمالىيەكان
بەنامانچ كەيشەن، بەلام لە ۋەعدە كەيان پاشگەز بوونەۋە و پشتىيان لە كورد كرد، بگرە لەجىياتى
پاداشت دانەۋەريان كەۋتتە قەلاچۆكر دىيان و سىياسەتى ئاگر و ئاسىيان گرتە بەر و تەفرو تۈونا و
دەرىدەرىيان كىردن و ھەر ئەۋەريان پىتيان رەۋا بىنى. لە شەۋى (۲۸) ى حوزەيران سالى ۱۹۲۵ شىخ
سەئىد و (۴۶) ھاۋرىتيان لە قەراغى شارى ديار بەكر لەستىدارە دا و بوونە سوۋتەمەنى ئەۋ راپەرىنەي
كە بۆ ماف و نازادى بەرپا بو. شىخ نوۋرى-ش ئەۋ كارماتە دلتەزىنە كارى كىردوۋەتە سەر ھەست و
نەستى و ئەم شىعەرى بۆ ئەم سالە نوۋسىۋە، بەلام روۋى دەمى كىردوۋەتە سالى (۱۹۲۶)!

(۲) لە رۆژنامەي (ژىن) ى ژمارە (۱۶۹۴) ى سالى (۲۷) ۹۶۲/۷/۱۲ (ئاسنى) نوۋسرا بو.
(۳) و (۴) ھەر لە ھەمان رۆژنامەدا (چەن) نوۋسرا بو.

(۵) د. مارف خەزەندەدار (لە ۹۸) ى كىتپەكەيدا كە بەزمانى روۋسى نوۋسىۋە ئەم دىرەي بە (چەند سەرى
جىا و چەند دەۋەنت دى) خوتىندوۋەتەۋە.

نهی سالی گوزه شته، جگه رت له تى له تى غهم بى
نه تبينمه وه، مه سكه نه كه ت شارى عه دهم بى

تيفكره كه نهم سنى سهد و شهست پرژ و كسووره
هر سانيسه يه كى غهم و نالام و فتووره
رژيشته كه ت تا به قه دهم عه يپ و قسووره
بهم خوينه پرژاوانه و بهم شوور و نشووره
سه فحه ي هه موو ته نريخى جيهان، ماته م و سووره
نهی سالی گوزه شته، جگه رت له تى له تى غهم بى
نه تبينمه وه، مه سكه نه كه ت شارى عه دهم بى

نهم زولمه كه دى ميلله تى نهم كورده له توركان
نه يديپره زهمانه چ له نينس و چ له شه يتان
ده عوايى حه قى ميلله تيه ت و گوشه يى زيندان؟!
پاراته وه بوژين و ته نافي مل و خنكان؟!
هاواري وه تن كردن و كوژران و فريدان؟!
نهی سالی گوزه شته، جگه رت له تى له تى غهم بى
نه تبينمه وه، مه سكه نه كه ت شارى عه دهم بى

رژيشتى له دواى تو، جگه رى پاره به جى ما
مليوئن عيال و ژنى ناواره به جى ما
چهند عائيله ي بتيكه س و بى چاره به جى ما
زنجير و كه له پچه و په تى سيداره به جى ما
مليارى دلى خه سته و غه مخواره به جى ما
نهی سالی گوزه شته، جگه رت له تى له تى غهم بى
نه تبينمه وه، مه سكه نه كه ت شارى عه دهم بى

ئەى سالى جەدەيد، ھاتنى تۆدۈر بىن لە ئافات
 تۆش ۋەك خەلەفت، ئەو بەجەزا، تۆبەمۇكافات
 خىر بىن قەدەمى تۆبەتەلافى ھەمۇو مافات
 شەرتم ئەمەيە تا دەمى مەحشەر بە مەقامات
 ئەم شىعەرە ئەكەم^(۶) مەن بە تەمەننا و موناچات
 ئەى سالى گوزەشتە، جگەرت لەت لەتى غەم بىن
 نەتبىنمەۋە، مەسكەنەكەت شارى عەدەم بىن^(۷)

(۶) لە دەستئوسىيىكى تردا نووسرايو (بەكم).

(۷) لەلايەن مامەند كەركووكىيەۋە ۋەلامى ئەو شىعەرە دراۋەتەۋە. پروانە گۇڭقارى زارى كرمانجى ژمارە

(۸) ى سالى ۱۹۲۷ ل ۱۲.

نەمشەو بوو لە خەوا

نەمشەو بوو لە خەوا من بەدیھێ وەتەنم دی
 زۆر جوان و بەشوووش و فەرەح و شۆخ و شەنم دی
 مەسروور و تەپ و تازە و خۆنچە و دەھەنم دی
 خۆش عیششوە وەکو ناھووی چین و خۆتەنم دی
 پرسیم چییە ئەم خۆشی و ئەم زەوق و سەفایەت
 ئەم شادی و شەوق و تەپەبی بێ حەد و غایەت
 فەرمووی کە لەمە و پێش منی بێچارە نەسیر بووم
 بەینێ بوو بەدەس جەور و جەفای تورکەو پیر بووم
 بێ مایە و بێ سەروەت و بێ حال و فەقیر بووم
 مەبھووت و پەرتشان و خەفەتبار و زویر بووم
 نێستاکە خەلاس بووم لە جەفا و وەحشەتی تورکان
 نازادەم و خۆش وەقت، وەکو خۆنچەیی خەندان
 ئەوسا کە وسانێط لە عێراقی ھەموو ھەر کەر بوو
 «لۆکس» نەبوو ناویشی قوتووی نەوت و فەنەر بوو
 ئەم خەلکە ھەموو دەریەدەر و خەستە جگەر بوو
 بێ مەعرفەت و سەنعەت و بێ عیلم و ھونەر بوو
 نێستاکە تەیارە ھەیە جا من لە کەرم چی؟
 من تازە لە تورکی قەبە و بێ ھونەرم چی؟
 قاییل نییە دەرچی لە دڵ ئەو جەور و ئەزایە
 ئەو غارەت و بردنی مال و کەر و گایە
 ئەو بێ مەزھەبی و کافری ئیسلامی نەمایە
 بێ پەحمی ئەو قەومە کە دەرچوو بوو لە غایە
 چۆن تازە فەرامۆشی ئەکا کوردی عێراقی
 زۆلم و ستمی تورک و جەفا و جەور و نیفاقی

سروود و ئۆپەرىت

پشتگیری له زانست و خویندهواری

ئىيتىياھ (۱)

دلاۋەران:

ئەۋلادى ۋەتەن ئىمە كەۋا مىللەتى كوردىن
 بۆ غايەيى ئاسايشى مىللەت ھەموو كوردىن
 شىرانە ئەۋا مەعرەكە ئارايى ۋەغا بوۋىن
 بۆ رىشتىنى خوتىناۋى عەدوۋ حازرى را (*) بوۋىن
 لە پىشمانەۋە ھەروا، بەيداخى ظەفەر ئەۋرا
 رىشەيى عەدوۋ با دەرپىتىن، ھەق بە دەستى خۇمان بىستىتىن
 بۆ نەمانى مەزالىم، سوارانى جەنگى
 تەپلى بازىيان لىدا بە شۇخ و شەنگى

باۋك:

لەم ۋەزە گەر ئەى دوشمنى كورد ئىۋە ئەپرسن
 ئەم ھەمەھەمەيە مىللەتە ھەلساۋە بترسن
 كفن بۆ خۇتان بېرن، ھەر لە ئىستاۋە بېرن
 لازمە لەبەر غەم و ھەسرەت، بېن ئەشك رىژى مەزەللەت
 ئەى دلاۋەرانى ۋەتەن، ۋەرنە ئىمىداد
 باۋك بە پەرۋش لىتان ئەكا ئىستىمىداد
 كوردانى غەۋنەفەر شىكەنى مەعرەكە ئاغوش
 نابى بىكەن ئەم باۋكى خۇتانه فەراموش
 زىرا كە دوۋ چاۋى ئەبەدىي ئىمە لە گۆرا
 چاۋى ظەفەرتانە لە ھەرب و شەپ و شۆرا

(۱) دەقى ئەم ئۆپەرئىتە بۆ يەكەم چار لە سالى (۱۹۲۵) لە نامىلىكەى (گۆرانى كوردى) دا پلاۋ
 كراۋەتەۋە، من ھەر ئەۋ دەقەم بە ئەسل زانى و لىتەدا نووسىمەۋە.
 (*) لە دەقى ئەۋ تىكىستەدا كە لە سالى (۱۹۲۵) دا چاپ كراۋە نووسراۋە (پراھ).

باوک به قوربانتان بئی، رۆحه‌که‌ی فیداتان بئی
 وه‌ختی فرسه‌ت و ئیتیفاقه، رۆژی لابردنی نیفاقه
 ناره‌زوو نه‌که‌م ئیوه، وه‌قتی ئیحتیضار
 به‌شان و ظه‌ره‌وه، بمه‌ن بۆ مه‌زار

دایک:

بۆ ده‌فعی مه‌زالیم له‌ مه‌وانیع مه‌که‌ په‌ره‌تیز
 سا ده‌س به‌ره‌ شیر و تفه‌نگ و خه‌نجه‌ری خونریز
 بۆ ئیوه‌ که‌وا غیبه‌ته، یه‌که‌ده‌فه‌ په‌گ و ئیسک
 حاشا که‌ به‌ حوزنێکی زه‌لیلانه‌وه‌ فرمیسک
 له‌ چاوم بیت و بتکنی دلم یه‌ک زه‌رپه‌ بشکنی
 چونکه‌ ئیوه‌ جه‌سوور نه‌بینم، نامینتی نازاری برینم
 شیره‌که‌م هه‌لالتان بئی، رۆژی هیمه‌ته
 رۆحه‌که‌م فیداتان بئی، وه‌قتی غیبه‌ته^(٢)

مناله‌کان:

نه‌جمه‌ی نه‌مه‌لی ئیمه‌ هه‌موو به‌م ده‌س و برده
 خه‌لقینه‌ له‌ بۆ مه‌سه‌ده‌تی میللته‌تی کورده
 مه‌وتی که‌ حه‌یاتیی وه‌ته‌نێکی له‌ دووا بئی
 سه‌د ژینی زه‌لیلانه‌یی یاره‌ب به‌فیدا بئی
 نه‌و که‌سانه‌ جه‌بانن، مه‌عنای ژیان نازانن
 مردنی له‌ رێگای میللته‌تا، چاکتره‌ له‌ ژین له‌ زیلله‌تا
 هه‌رکه‌سی خۆی بکا به‌ قوربانی میللته‌ت
 له‌ قه‌ه‌را هه‌تا مه‌حشر، ناکیشنی زیلله‌ت

نافره‌ت به‌ مناله‌وه:

یاران و ره‌فیقان و دلیر و یه‌لی کوردان
 شه‌ر جه‌ژنی هه‌موومانه‌ پرۆین بۆ سه‌فی مه‌یدان

(٢) له‌ (گۆزانی کوردی و مه‌ریوانی) دا ئهم به‌شه‌ نه‌نوسراوه‌.

و هقتی که به تہ و فیک و ظہر دینہ و لامان
 نہوسا گول نہ کہین نیمہ بہ شاباشی قدوومتان
 گہر لہ نیوہ چہند کہس شہید بی،
 لازمہ عہزای نیمہ عید بی
 نہم پلنگ بہ چاندی وا نینتیقام سین
 گہورہیان نہ کہین نیمہ، حہقتان نہ سین

کچہکان:

نیمہ کہ نہمان کردوہ بونی چہ مہنی شو
 مہ جہوولی نہ زہرمانہ گول و نہستہ رہنی شو
 نہم تازہ جوانانہ لہ بہر سیرہ تی نیمہ
 گہر بیتو بکہن نارہزووی شیرکہ تی نیمہ
 لازمہ کہ دہ عوہت بفہرموون، بیتنہ و بہروویہ کی گولگون
 یہ عنی چہرہ رہنگین بن بہ شان و ظہر
 خوینی دوزمن ہرژین بہ نووکی خہ لچہر

چہک بہ دستہکان:

نیمہ کہ موسہ للہ لہ دہر و دہشت و لہ شارین
 سوین خوری حوزووری حق و باب و کہس و کارین
 بو مہ سہدہ تی نہم و تہن و میللہ تی کورہ
 پیشہ و رہگی زالم بیرین بہم دہس و بردہ
 تاکہی لہ زہحمہ تا بین، لہ ناو مہ زہللہ تا بین
 لازمہ بہ کہیف و مہ سہرپہت، روچ بکہین بہ قوریانی میللہت
 زاتہن نیمہ خولقاوین بو خزمہت کردن
 بو نہوہی فیداکار بین تا روژی مردن

عیلمه^(۱) میللهت

عیلمه میللهت نائیلی جاھو شکۆھو شان ئەکا^(۲)
 دایهیی پاکى وه تهن، پر نه شئو و خه ندان ئەکا
 واسیتەى عیلمه به شهر ئەمڕۆ که مانەندى تیوور
 وابه سەر ئەوجى سه ماوه سهیر ئەکا و تەیران ئەکا
 واسیتەى عیلمه که ئەمڕۆ ههروه کو ماسى، به شهر
 که شفى قه عىرى بیکرانى، به حىرى بى پايان ئەکا
 واسیتەى عیلمه که (قولومب)^(۳) ناوى دايم زیندووه
 واسیتەى عیلمه که (واسقۆ)^(۴) که شفى هیندستان ئەکا
 واسیتەى عیلمه که (پیتنجوتنى) و^(۵) (زه هاوى) و^(۶) (مهولهوى)
 ناوى پاک و عالییان ئیحیای کوردستان ئەکا
 (أطلب العلم ولو بالصين) هه ره مووده ی په سوول
 ئەم هه دیسه بۆ عیلم، ته رغیبى ئینس و جان ئەکا

له گۆل (عهلى كه مال) بهیه كه وه دایانناوه

(۱) به دهستنوسی شاعیر (عیلمت) یش ههیه.

(۲) له گۆرانى کوردی و مهريوانى ل هه رگيراوه. له سهر وه زنى (ئەى وه تهن) ده گوترى.

(۳) قولومب: له زمانى تورکدا به (کۆلۆمبس) يان وتوه (قولومب) که (کریستۆف کۆلۆمبس) ی دۆزهروه ی ئەمريکايه و به ئەمريکاشيان وتوه (ئه مريکا).

(۴) واسقۆ: ش مهبهستى (فاسکۆديگاما) يه.

(۵) مهبهست له مهلا عه به دوله حمانى پیتنجوتنییه، کوتابى مهلا ئەحمەدى نۆدشی بووه و زانایه کى ناینى گهوره و به ناوبانگى سه رده مى خۆیه تی. که کورێ مهلا محمه ده ده، خه لکی دیتی (شیخ ماردینی) سه ر به قه زای شارباژێره، له سالى ۱۲۴۴ کۆچى له دایک بووه و هه ر له ویش خوتندوویه تی، پاشان له سلیمانى خوتندوویه، پاش ته و او کوردنى خوتندن و ئیجازه وه رگرتن له (مهلا عهلى قزلبجى) چووه ته پیتنجوتن و له وێ نیشته جێ بووه، زۆریه ی کاتى خۆی به ده رز وتنه وه و مو تالا کردن به سه ر ده برد. حاشیه ی زۆرى نووسیوه، له سالى ۱۳۱۸ کۆچى، کۆچى دوا یی کردووه. بهروانه تارىخ السليمانية محمد أمين زكي، نقله الى العربية: الملا جميل الملا أحمد الروزياني، سنة ۱۹۵۱ ل ۲۶۲.

(۶) مهبهستى له مو فتى زه هاوییه.

نیمه که ششافه‌ی کوردین

نیمه که ششافه‌ی کوردین هه‌موو^(۱)
 خادیمی ملک و^(۲) وه‌ته‌نین روو به‌روو
 بۆ هه‌موو جه‌معیه‌تی زانستی کورد
 حازری جه‌ه‌دین به‌دل و ده‌ست و برد
 چونکه مه‌داری شه‌ره‌فی میلله‌تن
 خادیمی عیلم و نه‌ده‌بی ئوممه‌تن
 پۆحی وه‌ته‌ن موفته‌خیره و شادمان
 روو به‌رووی ئهم خزمه‌ته و ئهم هه‌وله‌تان
 میلله‌تی کورد پر به سه‌ماو و زهمین
 دهم به‌گولی زه‌رده‌خه‌نه و پتیکه‌نین
 قیمه‌تی ئهم خزمه‌ته، ته‌قدیر نه‌کا
 سه‌فحه‌یی ته‌نریخ ئهمه ته‌سویر نه‌کا

(۱) له ل (۲۰) ی گۆرائی کوردی و مه‌ریوانی وه‌رگیراوه و له‌سه‌ر وه‌زنی (یا علم الامه) ده‌گوترئ.

(۲) ئهم وشه‌یه به (مه‌لیک) یش ده‌خوتنדרتته‌وه.

له تهوصیف چاپخانه و تراوه^(۱)

نهم موژده خوښه، خه و بروه، يا گوټم زړايله وه
يا راسته پهرده يي تهره به، هه لدر ايله وه
يا نه جمی تهره قی کورده، تلووعی کرد
يا نووری مه عریفه ت، له ولاتا پړايله وه
ناگاه، نیدا له غه ییوه هات و وتی: به لنی
پیشکه وتنه له مهمله که تا دهنگی دایه وه
پیشکه وتنی سه عاده تی کورد، هاتنت به خیر
غونچه ی دل، به بونی نه سیمت گه شایه وه
له و ساوه من که هاتنی تو م بیستووه نه لیم
نوخه ی شوکر، چراغی جه هاله ت کوژايله وه
توی با عیسی سه عاده تی کورده فیه قیره کان
دهرگای مه عریفه ت، که به دهستی تو کرایه وه
میعادی سه عییه، فرسه ته، تا وهختی سعه ته
فیشال و تر زلی به سه ئیستر بر ايله وه
با دهست بکه یین، به سنعته و ته حسیلی مه عریفه ت
با زوو بکه یینه پیشه وه، به شمان نه مایه وه
وا تی مه گهن، که مه تبه عه بی قه در و قیمه ته
کار تزی عیلم و مه عریفه تی پی ژیايله وه
شوگری خودا، که وتینه ژیر سیبه ری عیلم
(بی) ای بی به ری جه هل، لق و پوی شکایه وه

(۱) شیخ نووری ههستی به گرنگی بوونی چاپخانه یه کردووه بۆ دهرکردنی رۆژنامه و بلاوکردنه وه ی بیر و په خشکردنی نامانجی میلله تیک بۆ مه بهستی (تهر هقی و ته عالی)، بۆیه بیجگه له م شیعه رش و تاریکی تری له رۆژنامه ی (بانگی کوردستان) ای ژماره (۳) ی سالی (۱) و لاپه ره (۳) به ناوی (ماکینه ی چاپ) وه بلاوکردو ته وه و تییدا ده لیت: (هه ر میلله تیک مالیکی غه زه ته یه کی خوی بی بۆ تهر هقی و ته عالی، میلله ته کی هه ر غایه و نه مه لیک ته عقیب بکا، نه توانی به ده نگیکی بهرز و بلند بیگه یه نیته گوتی نه و که سانه ی که گوټگر و خادیمی مه عاریف و میلله تن)!!

بنواره نووری مه عریفهت و له مه عه ی که مه مال
به مه ته عه ی حکومه ته^(۲)، چۆن شه و قی دایه وه

(۲) مه طبعه عه ی حکومهت : نه و چاپخانه یه ی مه به سته که له سه ره تا وه، واته له سالی ۱۹۲۰ به و نا وه وه (میجهرسون) رۆژنامه ی (پیشکه وتنی) پین ده رکرد. دوا یی درا به شاره وانی سلیمانی و ناوی لیترا چاپخانه ی (شاره وانی - بلدیة). هر نه م چاپخانه یه رۆژنامه ی (ژیانه وه) و (ژیان) ی پین بلا و و په خش ده کرا و کۆمه لێن نامیلکه و سپپاره ی کوردیشی پین له چاپ درا.

وهره بادى سهبا، تۆقاسىدى مىن به به مهردانه

وهره بادى سهبا، تۆقاسىدى مىن به به مهردانه
 له پاش عهرزى دوعا گۆيى، بلتى بهم نههلى كوردانه
 له بۆئينشائى مهكتەب، سەرفى غيرەت لازمه زينهەر
 كه مهكتەب مايدىي ژينه، كه مهكتەب رۆحى ئينسانه
 كه ميللەت هيچ نهزائى زوو بهزوو پيشكهوتنى سهعه
 كه قەومى ساحيبى سنەت نهبى، وهك جيسمى بى جانە
 كه سى عيلمى بىي مۇستەقبەلى پرووناك و تەئمينه
 كه سى سنەت بزائى، دائيمەن ئەو ساحيبى نانه
 لەسەر ئەم عالەمه فەرزە، ئيعانەى مهكتەب و سنەت
 كه رۆحى مولك و ميللەت، سنەت و تەحسيلي عيرفانە
 ئەوى دەرەق به مهكتەب^(۱) نوتقى نووسىبوو^(۲) لەمەو پيشتر
 حەقىقەت ساحيبى فيكرە، حەقىقەت نههلى ويجدانە
 وجودى فەخرە بۆ ميللەت، كه سى فيكرى مۇنەوەر بى
 كه سى عيلمى نهبى وهك وهحشيبى كىو و بيبابانە
 قسەى راستت ئەوئى وهللا نهگەر بيشم كوژن دهلەتيم
 نهبوونى عيلم و سنەتە، كه مىقرۆبى هەموومانە

(۱) له دەستنووسىكى ديكەدا (سنەت) نووسرا بوو.

(۲) جاران بهخوتبه وتراوه (نوتق). نوتق نووسين و نوتقى نووسراو.

بۆ مەلۇمەت

بە ئىنساف و مرووھت تەربىيەى پۆلەى ولاتت كە
كە پۆزى كردهو، خاوەن زەمىر و با كەرامەت بى
ئەوانن دائەنەن بىنچىنەى ئىخلاى و عەدل و حەق
ئەوانن ھەول ئەدەن، ئەم قەومە پۆزى سوارى قودرەت بى
مولىم بىتسو چاوى خۆى بىتوشىت و لە حەق لادا
قوتابى ئەو ئەبى ھەر نالەبار و بى بەسىرەت بى
مولىم دەرس و ئىرشادى بەرەو رىگەى خراپى بى
ئەبى پىسوارى ئەم رىگەى، قوئاغى ئەدامەت بى
لەشى قەومى، بەتيرى جەھل ئەگەر بىتسو بىرەندار بى
ئەبى ئەم قەومە جىگەى ھەر مەزارستانى زىللەت بى
لە دلىگىرى ئەم و ئەو ترس و خۆفت قەت ئەبى (نورى)
قەسەى حەق با رەقىش بى خۆشە، ئەمما بۆ نەسىحەت بى^(۱)

سلىمانى ۱۹۵۵/۱۱/۲۰

(۱) شىخ نورى وەك مەنەو رىكى سەردەمى خۆى وىستوىەتى بە «ھۆنراو - نەزم» ھەندى بىرورای
رووناك لە لاى خەلك بىجەسپىتى. يەككىك لەو بوارانەى كە چەكى ھۆنراو بۆ خەستووەتە كار
مەسەلەى خوتىندى و خوتىندەوارىيە و ھاندانى خەلكە بۆ خوتىندى و رىگار كەرنىيەنە لە تارىكستانى
جەھالەت و نەخوتىندەوارى. ئەمەش شتىك نەبوو وەك مۆدەيەكى باو بىرواى بى ھىتا بى، بەلكو
وەك دلسۆزىك بۆى چووەتە مەيدان. ھانى ئافرەتانى داوہ بەتايىبەتى خەزم و كەسوكار و ناسىاوەكانى
خۆى بۆ خوتىندى. يەككى لەو وىتەنە ھاندانى (فاقە محىەددىن)ى خەزىتى.

ئەو ھەتا (فاقەخان) بەدەمى خۆى دان بەو راستىيەدا دەن و لەم پرووہ دەلەت: (پەردەيەكى تىرى
ژيانى فاقە كە تا مردن شانازى پىتەر دەكات ئەوہى كە يەكەم ئافرەتى كوردى عىراقە بوو بەمامۆستا
(۲۵) سالى رەبەقى ژيانى بە ئەوپەرى دلسۆزىيەو بۆ پەروەردە كەرنى سەدان كچ وەك كۆرپەى
جگەرگۆشەى خۆى تەرخان كەرد. بەدەست ئەو بوايە ھەموو كچە كوردى فەيرى نووسىن و خوتىندەوہ
دەكەرد. ئەو پەردەيەى ژيانى پەر لە بەسەرھات و سەرگۆزەشتەى سەير و پەر مانايە، وازانم لاپەرەكانى
يەكەمى زۆر شايانى تۆمارن. ئىستەش لەو واىە ئەمۆيە كە خوا لىخۆشبوو شىخ نورى شىخ سالىحى
شاعىر و خەزمى، خۆى كەرد بەزورواو لە ھەموو جارەن كەرمەتر لەگەلى كەوتە قەسە. قەت واى =

= نه دیپوو. له‌وهی ده‌کرد بۆ کارتیڅ هاتووه زۆری مه‌به‌سته. که‌وته باسی خوټندن و خوټنده‌واری و پیا‌هه‌لدانی (فا‌تمه) که دنیا دیده‌یه و ده‌توانیت ږت‌گه نیشان‌ی که‌سانی تر بدات، که‌لټ‌کیش مه‌دح و سه‌نای نه‌حمه‌د به‌گی توفیق به‌گی کرد و وتی زۆر هه‌ز به‌پیش‌که‌وتنی کورد ده‌کات.

دوای نه‌وهی شتی‌خی شاعیر شانامه‌یه‌کی دوورود‌ږتی به‌قسه و له‌بزی شیرینی بۆ فاته‌می ژن خوش‌کی ده‌خوټیت‌ه‌وه، دټه‌ سه‌ر مه‌به‌ست: «نه‌حمه‌د به‌گ نیاز‌یه قوتا‌بخانه‌یه‌کی کچان له سلیمانی بکا‌ته‌وه و له‌گوزیده‌ خانی ژنی عه‌بدولعه‌زیز یا‌مولکی و تۆ زیاتر که‌س شک نابات په‌نایان بۆ به‌رت. ته‌زوویه‌ک به‌ له‌شمدا هات و که‌وتنه‌ ده‌ریای خه‌یاله‌وه... راسته‌ خوټندن شتی‌کی چاکه‌ باوکم هه‌ر زوو زوو نه‌وهی به‌گوتمدا ده‌خوټند و خوشم له‌ خیر و چاکه‌ به‌ولاوه‌ هیچی ترم له‌ خوټندن ده‌سگیر نه‌بوو، به‌لام ناخۆ خه‌ل‌کی شار چیمان پین ب‌لټین؟! له‌سه‌رخۆ له‌گه‌ل شتی‌خ نووری که‌وتنه‌ هه‌ل‌سه‌نگاندنی مه‌سه‌له‌که... راست‌یه‌که‌ی هه‌رچه‌ندم ده‌کو‌شا زاتم نه‌کرد به‌لټینی را‌زی بوونی بده‌من. به‌لام نه‌و کو‌لی نه‌دا، که‌وته‌وه هاندانم، ده‌یزانی خوا‌په‌رستم بۆیه‌ زووزوو نایه‌ت و هه‌دیسی تیه‌ه‌ل‌کیتی‌سی قسه‌کانی ده‌کرد. به‌هه‌شتی به‌خو‌زیه‌وه بۆ مسۆگه‌ر کردم. ورده‌ورده‌ نه‌رم بووم و گفتم دا، به‌و جو‌زه وه‌ک بیرم ب‌یت، سالی ۱۹۲۶ ده‌رگای قوتا‌بخانه‌ی کچان له‌ سلیمانی کرایه‌وه، نه‌حمه‌د به‌گ به‌ناوای منه‌وه قوتا‌بخانه‌کی ناو نا «الزه‌راء» که‌ له‌ناو خه‌ل‌کدا (زه‌را)یان پین ده‌گوت. شو‌تیه‌که‌ی نزیک مزگه‌وتی که‌وره‌ بوو. ئیسته‌ش قوتا‌بخانه‌ی گولا‌له‌ی کچانی تیه‌دا‌یه) په‌روانه‌ گو‌فاری پۆشن‌بیری نو‌ی، ژماره‌ (۷۳)، نا‌داری ۱۹۷۹، د. که‌مال مه‌زه‌ره‌ نه‌حمه‌د و تارت‌ک به‌ناوون‌یشانی: (فا‌تمه‌ محیه‌ددین په‌ری پیتشه‌ره‌ و سه‌ری‌ازی نه‌ناس‌راو). هه‌روه‌ها دوو کاسیت گف‌تو‌گۆی خۆم له‌گه‌ل (فا‌تمه‌ محیه‌ددین) که‌ هه‌مان نه‌و زانیاریانه‌ی تیه‌دا دووباره‌ کردووه‌ته‌وه.

پینچ فشته کی

ته‌خمیس له‌سه‌ر غه‌زه‌لی عیسمه‌ت بوخارا^(۱)

له‌سه‌ر ته‌کلیفی خوشه‌ویستیک

هه‌ولیر ۱۰/۲/۱۹۳۸

موت‌ه‌فه‌کر له‌جیهان، گۆشه‌نشین، مات و خه‌مۆش
له‌پرا یادی نیگاری، دلی هینامه‌خروش
هه‌روه‌کو پیری موغان، مه‌ست و سه‌بوویی به‌ردووش
(سرخوش از کوی خرابات گذر کردم دوش
به‌طلبکار ترسا بچه‌باده‌فروش)

ورده‌ورده‌سه‌ری پتم گرتبوو وه‌ک هوشیاری
به‌ته‌مه‌ننای ویسالی له‌بی شه‌ککه‌ر باری
من له‌فیکری نه‌وه‌دا بووم که به‌پرسم یاری
(پیشم آمد به‌سرکوچه‌پری روخساری
کافرانه‌شکن زلف‌چو زنار بدوش)

وه‌کو به‌دری که له‌ژێر هه‌وری ره‌شا بی له‌پرا
به‌سه‌ری په‌نجه‌له‌سه‌ر عاریزی، زولفی لادا
که نه‌مه‌م دی به‌ته‌نه‌نی و به‌بی ترس و پیا
(گفتم این کوی چه‌کوینیت تراخانه‌کجا
ای مه‌نوخم ابروی ترا حلقه‌به‌گوش)

(۱) (عیسمه‌ت بوخارا) نه‌وه‌ی که (میژووی نه‌ده‌بیاتی ئیزان) جلدی سێیه‌م چاپی دووم سالی ۱۹۶۰ له‌لاپه‌ره‌ (۴۷۰) ده‌ریاره‌ی ئهم شاعیره‌ نووسیبیتی ته‌نیا نه‌وه‌نده‌یه: (مامۆستای بیساطی و خه‌یالی بووه‌و هاوچه‌رخێ پۆسته‌م حوزبیانی و تاهیر نه‌بیوه‌ردی و برندق بوخارانی بووه‌. له‌ سالی (۱۸۲۹) کۆچی دوایی کردووه‌).

وتی زانیومه به تای زولفی سیاهی پابه‌ند
 وتم نهی دیده که‌وایه به‌سه زولمهت تا چ‌ند
 چیه بۆ ئیوه عیبادت، چیه ئایینی په‌س‌ند
 (گفت تسبیح به خاک افکن و زنا ر‌ب‌ند
 سنگ به‌ر شیشه‌ی تقوی زن و پیمان‌ه بنوش)

گۆشه‌یه بگره له سه‌رچاوه‌یی ناو و چه‌مه‌نی
 ده‌ست له‌مل (مول) که، به‌یادی سه‌نه‌می یا سه‌مه‌نی
 نه‌ختی هه‌م‌ده‌م به له‌گه‌ل بلبلی شه‌که‌که‌ر شه‌که‌نی
 (بعد ازین پیش من آ، تا به تو گویم سخنی
 راه پیمای اگر با سخنم داری هوش)

من گه‌لی مامه‌وه غافل له حه‌قیقه‌ت، دل‌پیش
 پروی ر‌ه‌شم دایه ده‌ستی ر‌یشی سپی وه‌ک ده‌رویش
 بۆ ئه‌وه‌ی فهرقی بکه‌م سوره‌تی بیت‌گانه له خویش
 (ترک هوش دل و جان کرده دویدم از پیش
 تا رسیدم به مقامی که نه‌دین ماندو نه هوش)

له غه‌ما نه‌ختی سه‌رم نایه‌وه بیت‌خود له وجود
 که‌و‌قه به‌حری خه‌یالاتی حه‌یاتی بی سوود
 که سه‌رم هه‌لبه‌ری، روانیم له پرت‌کا وه‌کو دوود
 (محو گشت از ورق کون و مکان نقش وجود
 نه‌پری ماندو نه آدم نه طیور و نه وحوش)

چ بوو ئه‌م حاله که‌وا ده‌رگه‌هی پروناکی به‌ست
 نه زه‌مین و نه سه‌ما ما، نه به‌لندی و نه په‌ست

من سهراسیمه، که ناخوئمهه بی پوژی (الست) (۲)
 دیدم از دور گروهی همه دیوانه و مست
 از می باده عشق آمده در جوش و خروش

چ بو گروهن هه موو سهروختی مهیه، دور له (صداع)
 یه کن مه شغوولی به خیر هاتنی یاران و (وداع)
 یه کن سهرمهستی مودارا، یه کن بهدمهستی (نزاع)
 بی دف و چنگ و مغنی همه در رقص و سماع
 بی می و جام و صراحی همه در نوشا نوش

این چو دیدم من ازین و مکان در رسمتم
 جام سر شاری، می عشق چنان کرد مستم
 بی محابا نظر کرده، ز جا بر جستم
 (چونکه سر رشته ی ناموس برفت از دستم
 خواستم تا سخنی پرسم از و گفت خموش)

نهمه جیتی راستی و سدقه، نهوهک لاف و گه زاف
 دلی ناوینه سیفاتیکی نهوئ بی غهش و ساف
 بوژ نهی سهر زده، توژی به نهدهب به، به عهفان
 (این نه کعبه است که بی پاو سر آیی به طواف
 یانه مسجد که در او بی ادب آیی به خروش)

هان گذر کن که چه سان جا و چه سان یارانند
 چه دواخانه، چه سان خسته و بیمارانند

(۲) الست: نهو پوژهی که خوا دنیای دروست کردوه له نهرواحی خهلکی پرسی (ألست بریکم: قالوا بلی).

گردانی که چه سان جان و چه سان جانانند
(این خرابات مغان است در او مستانند
از دم صبح ازل تا به قیامت مدهوش).

(نووری) لَمَ مه‌سله که دا نه‌ختی نه‌گه ریه‌ک‌په‌نگی
به‌سییه نافامی و به‌سییه حه‌زه‌ر و بیتده‌نگی
فائیده‌ی هیچ نییه گریان و خه‌م و دلته‌نگی
(گر ترا هست در این شیوه سری همرنگی
دین و دنیا به یکی جرعه چو (عصمت) بفروش)

نورتيك بۆ دوواوه^(۱)

بۆ سالى ۱۹۳۴

ئەي (ژيان)، ئەي ئەمەلى تائىفەي پير و جوان!
ئەي بەبىت تۆ، شەوى دەيجوورە ھەمىو رۆژى ژيان
ھېچ مەۋەستە لە دەسا تا دەگەيە (زەردىاوا)^(۲)
ئەم دوو سى شىعرە بەدىيارى بەرە خزمەتى (گۆزان)
بلىن: ئەي نازرى ئەو ديمەنە جىوانەي قەرەداغ^(۳)
دوور لە دەرد و لە پەژارە، لە خەم و مېخەت و ناخ!
باۈكم ئەو ۋەختە ئەدىبىي بوو لە پىزەي ئودەبا
مەلەۋانتيكى بەقۇدرەت بوو لە دەرياي ئەدەبا
ئەو دەمە شىعرى دەۋوت، ھۆش و شعورتيكى ھەبوو
سەر و دلخۆش و پەخت، كەيف و سروورتيكى ھەبوو
ئىستە كۆماۋەتەۋە پىشتى بەسەر جەدۋەلدا
قىسمەتى خۆي ئەمە بوو، ھەر لە دەمى ئەۋەلدا
رۆژ و شەۋ فېيكىرى بەنۋوسىنى حىساباتەۋەيە
شەۋ و رۆژ زىكرى بەتەسدىدى ئەماناتەۋەيە

(۱) ئەم شىعرە لە (شىيخ نوورى) يەۋە بۆ (گۆزان) بەزمانى (جەناب)ى كۆپپىدە وتراۋە، ۋەلامى ئەو نووسىنەيە كە مامۇستا گۆزان لە رۆژنامەي ژياندا ژمارە (۴۱۱)ى رۆژى ۱۹۳۴/۹/۱۵ بەناۋى (مېشۇ)ۋە بلاۋى كىردۈۋەتەۋە. ديسان مامۇستا (گۆزان)ىش بەشىعرتىك ۋەلامى داۋەتەۋە و لە رۆژنامەي ژيان، ژمارە (۴۱۶) سالى (۹)، (۲۰)ى تشرىنى يەكەم (۱۹۳۴)دا بلاۋىكرۈۋەتەۋە، ھەروەھا لە لاپەرە (۱۲۲)ى دىۋانى گۆزان - سەرجمەي شىعرەكانىدا بلاۋىكرۈۋەتەۋە.

(۲) زەردىاوا: كەۋتۈۋەتە خوارۋوى سلىمانىيەۋە، لە نىۋان شاخى دارمازەلە و قۇيىيە. مەلبەندى ناحىيەي قەرەداغە، دەكەۋىتە ناۋەرەستى ناحىيەكەۋە، بەلام ناۋى قەرەداغ-سى بەسەردا سەپىتەرۋە و بەرە بەرە زەردىاوا پشتگۈيى خراۋە.

(۳) ئىشارەتە بەگەشتى قەرەداغى مامۇستا (گۆزان).

شیعری بیکری بوو ته ته سفیهی ته سفیات
ویرد و زیکری بوو به ته حشیهی ته حویلات
جه دوهلی مولحق و ته سویییهی ناو نازاری
بوو ته قافیه و میسرهعی مه عنیداری

له ههولێر به لهتيفه

بۆ دهفتيگم نووسيوه كه له خارج بووه^(١)

دهري مه‌يخانه به‌سراوه، دلي پيراني گيراوه
ته‌رهب وا قور به‌سهر خويآ نه‌كات و جه‌رگي سووتاوه
له قه‌لبي شوشه‌دا عاره‌ق نه‌ما، يه‌كه‌ده‌فعه خويآوه
سوراخي ديده‌يي وا كووتر نه‌بي بۆت هينده گرياوه
نه‌وه‌نده چاوه‌پتي تۆن كوّمه‌لي مه‌وجودي مه‌يخانه
ملي مينا شكا هيند ناوري لي داوه به‌و لاوه
دلي پريه له خه‌م پيري موغان، قامه‌ت خه‌م و خه‌مبار
له پای كويه‌ي خوما^(٢)، بي چاره سه‌رتاپاي له خوم ناوه
به‌نه‌ترافي نه‌ويشا زانيراني سه‌حني مه‌يخانه
يه‌كتي شه‌يدا و شيواوه، يه‌كتي مه‌به‌هوت و داماوه
له ته‌پلي سه‌ر نه‌ده‌ن، هاوار نه‌كه‌ن به‌م جه‌ژنه نازاده
سه‌ماي سافي نه‌م مه‌يخانه‌يه، بۆ رۆژي گيراوه؟
هه‌وييني شيري شيراني ته‌رهب، نه‌ي ماكي دلخوشي
له دووري تۆيه (نووري) گوشه‌گير و مات و داماوه
وه‌ره نه‌م جه‌ژنه تۆزي خه‌م به‌ با ده‌ين پي‌كه‌وه^(٣) توخدا
غەريبان چي بکه‌ن، گەر غەم نه‌ده‌ن نه‌ختي به‌ ده‌م باوه

هه‌ولێر/١٩٣٨

(١) ده‌لين گوايه نه‌م شيعه‌ري به‌ له‌تيفه بۆ (حه‌مه‌ي) برائ (نه‌حه‌مه‌دي سالحه‌ فەندی) نووسيوه كه مه‌عاروني پۆليس بووه.

(٢) مه‌به‌ستي كوويه‌ي شه‌رايه.

(٣) له ده‌ست‌نووسي شاعير (پي‌كه) نووسرا‌بوو، كه دياره هه‌له‌ي كاتي نووسينه و پاسته‌كه‌ي (پي‌كه‌وه) يه.

بؤ بیکهس^(۱)

جهژنی نه ورۆز بوو له گردی یاره
 کۆ بوو بونوه نه هلی نهم شاره
 له ژن و له پیاو، له شیخ و ناغا^(۲)
 له کار به دهستی میری کهس نه ما
 که نه هاتیی بۆ نهم نه ورۆزه
 بۆ زه ما و هند و جهژنه پیرۆزه
 له سهفاره تا^(۳) زانای نیستیعمار
 میجهر نه دهۆنسی^(۴)، به کهم موسته شار
 به تووره کهی مل، پر له فیلته وه
 به درۆ و نیشی چهوت و چوتله وه
 نهویش له پر هات خۆی کرد به ناوا^(۵)
 ههر چاوتکی کرد به چوار له تاوا
 من به بیرری خۆم زه نیم وا بۆی چوو
 بۆ ناوه رۆکی نه ورۆز هات بـوو

(۱) رۆژی ۱۹/۱۲/۱۹۵۸ له سولهیمانی له سینهمای (سیروان) بههۆی تێپهروونی ده سال به سههر وهفاتی شاعیری نیشتمانپهروهی کورد (بیکهس) مههرهجانیک کرا. بۆ نهم مههرهجان له لایهن بهرته بهرانی مههرهجان که وه داوایان لێ کردم که شتیکیان بۆ بنووسم. منیش جارتیکیان بهرته کهوت بههۆی ههفتهیه که وه که له گردی (یاره) بوو جهژنی نه ورۆز نه کرا، لهو زه ما و نه ده دا به شدار بووم، نهو رووداوی له بیکهسم دیبوو بهم هۆیه وه کردم بهم شیهرانهی که له خواره وه نووسیومه و پیتشکهشی بهرته بهرانه گانم کرد که له مههرهجان که بهخوێنته وه. نه مجا لێره دا نهو نوخته یه تان نه خه مه بهرچاو که نهوی له شیهره کانا نووسیومه زیاد و کهمی نییه و نیستاش گه لێ کهس لهو زاتانه له حیاتان نه گهر زیاد ی پتوه نرابوو، ههز نه کهم بنووسن وا بوو وا نه بوو (شیخ نووری شیخ صالح).

(۲) له گۆفاری رۆژی نوێ-دا نووسرابوو: (له شیخ و له ناغا) که دیاره بهم شیهویه بێ له نگه.

(۳) مه بهستی له سهفاره تی ئینگلیزه.

(۴) مه بهستی له موسته شاری ئینگلیزی نهو کاتهی سلیمانیه.

(۵) له دهست نووسه کهی شاعیردا: (نه ناوا) نووسرابوو که دیاره هه لهی نووسینه.

تیبگا مهبس له نه ورۆز چیه
 بئ ناوناخه و جهزنی په تییه
 یا پره له شت، نه م هه مانده
 روو له سه رده شته و (٦) مهبس بانه (٧)

بیکهس (٨)

بیکهس نه ناسن چهند فیداکار بوو
 بو نیشتمانی، که چهند به کار بوو
 بو سه عاده تی قهومی کورد بیکهس
 سه رشۆری و به زین لای عهیب و عار بوو
 بیکهس له رتگای به رزی میلله تا
 ملی بکرایه به دار و په تا
 لای وابوو روتبهی شاهه نشاهییه
 پتی وه تمن نه بی، پتی گومراهییه

(٦) و (٧): دوو شارن له رۆژه لاتی کوردستان.

(٨) بیکهس: فانیقی کوپری عهبدوللای کوپری کاکه حه مهیه، له بنه ماله ی قه لاجوالانه. باوکی بیکهس که له سالی (١٩٢٩) دا کۆچی دوا یی کردووه له سو یای عوسمانلیدا میر لیوا بووه، بیکهس له دتی (سیتک) له سالی (١٩٠٥) ی زایینیدا له دایک بووه. له سالی (١٩١٩) دا بیکهس له پۆلی سییه می سه ره تای ی له سلیمانی وه رگیراوه، له وه پتیشیش قورنانی خه تم کردبوو. مامۆستا (مهحمود شوقی) ده لئ: (حه مه ی رهحمان ناغا) گرتییه خۆی و به ختوی کرد. بئ کس بوو، نه گینا زۆر پیش ده کموت. زۆر کوتی به ژبان نه ده دا. کس له کوردایه تی له و پاکتر نه بوو، له سه ر کوردایه تی شوقی نه خواردبایه پتی ته واو نه بوو. له سلیمانی له هاوینی (١٩٢٨) دا له قوتابخانه ی زانستی سلیمانی به (مامۆستا) دامه زرا. له سالی (١٩٣٧) له دتییه کی ناوچه ی بازبان کرایه مامۆستا و دوا ییش گۆتیزرایوه گه لئ دیهاتی تر. له ١٩٤٨/١٢/١٨ دا کۆچی دوا یی کردووه. بهرانه دیوانی بیکهس، ناماده کردنی محمه دی مه لا که ریم، ههروه ها بهینی مهحمود شوقی هاو پتی نزیک ی بۆ نه م مهبسته.

بهندیخانه لای کۆشکی وهزیر بوو
 گۆرانی و بهستهی زپه‌ی زنجیر بوو
 به‌ته‌نگ نازار و ئیش‌ه‌وه نه‌بوو
 لای بیتک‌ه‌س مه‌عنای وه‌ته‌ن نه‌مه‌ بوو
 سه‌ر، به‌رز بوونه‌وه‌ی بۆ سێداره و په‌ت
 نه‌و سه‌ریه‌رزیه‌ ده‌س که‌س نه‌ نه‌که‌وت
 نه‌مه‌ نایینی پاکی بیتک‌ه‌س بوو
 هه‌ر به‌رزی وه‌ته‌ن لای نه‌و مه‌به‌س بوو
 سه‌رنج‌م دا دان جی‌پ نه‌که‌اته‌وه
 له‌ داخی (نه‌دمۆنس) پیش نه‌خواته‌وه
 له‌ پ‌پ هه‌لسایه‌ سه‌ری‌ ئازانه
 پرووی کرده (نه‌دمۆنس) وتی مه‌ردانه
 په‌نج‌ه‌ی کیشایه‌ ناو هه‌ردوو چاوی
 وتی له‌ ده‌س تو‌ من بۆ کو‌ی ب‌رۆم
 (بیست و چه‌و ساله‌ من په‌نج‌ه‌ری تو‌م
 به‌نان و ناو و جل و به‌رگی خو‌م
 خزمه‌تم کردی له‌ ئیران و رۆم
 که‌چی ئیستاکه‌ هه‌ر من په‌نج‌ه‌رۆم
 گونا‌هم چ بوو، به‌م ده‌رده‌ت بر‌دم
 به‌نا‌حه‌ق بۆچی وا سووک‌ت کرد‌م)^(۹)
 نه‌م هه‌له‌به‌سته‌ی خو‌ی، جوان بۆ خو‌نده‌وه
 (نه‌دمۆنس) هه‌روه‌ها تاس نه‌پیرده‌وه
 ئیسته‌ش تا ماوم نه‌م ده‌نگه‌ خو‌شه
 له‌ په‌رده‌ی گو‌یما نه‌زرن‌گی‌ته‌وه

(۹) تیه‌ل‌ک‌تشی شیعه‌ به‌ناوبانگه‌کی (بیست و چه‌وت ساله‌ی) بیتک‌ه‌سه و شاعیر نه‌م شیعه‌ری
 له‌سه‌ر هه‌مان کیش هۆنیوه‌ته‌وه.

کوردیش ئەمیتنی و ئەم شیعەرە جوانە بەفاتیحاوە ئەخوتنیتەو (۱۰)

۱۹۵۸/۱۲/۱۱

(۱۰) لە سالتی (۱۹۴۵) دا، (پیرەمێرد) ی نەمر و دەستەبەک لە لاوانی دلسۆزی کورد، جەژنی نەرۆژیان لەبەر گەردەکە (مامە یارە) دا کرد. وەبەکتیک لە میوانان (ئەدمۆنس) بوو. (بێکەس) ی نەمریش لەو رۆژەدا ھۆنراوەیەکی نایابی گەرموگوری پێشکەش کرد، کە تا ئێستاش ھوو بەوێردی سەر زمانی ھەموو کورد پەرورەتیک، کە ئەویش ھۆنراوەی (۲۷) سالە. لە کاتی خۆتەندەوێ ھۆنراوەکە، (بێکەس) ی نەمر پەنجە ی درێژ کرد بۆ (ئەدمۆنس) کە نوێنەری ئیمپریالیزمی بەریتانیا بوو، ئەمە نازایەتیەکی گەورە ھوو بۆ (بێکەس) درایە قەلەم. کورد و دلسۆزەکان تا ئەمڕۆش ئەو پەفتارە پیروزی (بێکەس) بەشانازییەو بەس دەکەن. لە گۆفاری رۆژی نوێ - ژمارە (۱۱) ی سالتی (۱) نیسانی ۱۹۶۰ وەرگیراوە.

نهم شیهری له ستایشی متهسهریفی سوله‌یانی (نهمحمد بهگی توفیق بهگ) دا^(۱) وتووه شهوئ له مالموه دانیشتبسووم به سه‌یرانی له چهرخ و نه‌خستر نه‌فکریم و وه‌زعی یه‌زدانی

(۱) نهمحمد بهگی توفیق بهگ: له شاری سلیمانی له سالی (۱۸۹۹) ی زاینیدا له دایک بووه، خوتندنی خوی له سلیمانی و مووسلدا تمواو کردووه، (بۆیه‌ش به‌شیکی خوتندنی که‌وته مووسلته‌وه، چونکه باوکی بۆ ماوه‌یه‌ک له مووسلدا به‌رتوبه‌ری پۆلیس بوو و له‌وئ به (داره‌که بینه) ناوی دهرکردبوو. نهم نازناوه‌ش له سزادانی نازاوه‌چی و پیاوخراپانموه بۆی ما‌بووه‌وه. که داری له ناوی دیجله هه‌لده‌کیشاو پیتی له‌وانی ده‌دا. کاتئ (توفیق بهگ) نه‌مری خوا به‌جئ ده‌هیتئ، گراستنه‌وه‌ی نهم خیزانه که‌وته نه‌ستۆی (نهمحمد بهگ) که نه‌و کاته تمه‌منی هه‌ژده سال تیتپه‌ری نه‌کردبوو، ناچاریش بوو نه‌و خیزانه‌ی که بریتی بوو له دایکینک و چوار برا و سئ خوشک به‌ختریان بکات. (نهمحمد بهگ) کوردیکی شیرپاک و دلسۆز بووه له‌گه‌ل (شیخ مه‌حمودی نه‌مر) پتوبه‌ندییه‌کی دۆستانه‌ی توندوتۆلی هه‌بووه. به‌یه‌که‌وه‌ش جاریک به‌ده‌ستی عوسمانیه‌کان گه‌راون نزیک داره‌که‌ی رتی (تاسلوچه) به‌ستراوه‌ته‌وه، به‌و تاوانه‌ی که‌وا دۆی حوکی عوسمانیه‌کان وه‌ستان و گوايه پتوبه‌ندییان له‌گه‌ل ئینگلیژدا هه‌بووه بۆ دروستکردنی ده‌وله‌تیک بۆ کورد له‌سر شتوبی نه‌و ده‌وله‌تی بۆ عه‌ربه‌یان دروست کرد. به‌لام له دوایدا هه‌یچیان له‌سر نه‌سه‌لماندن، بۆیه وازیان لیتیان هیتا. وه‌ک له باسی جهمعیه‌تی زانستی کوردان باس کردووه بۆ ماوه‌یه‌ک سه‌روکی (که‌مه‌لی زانستی کوردان) بووه و بۆ ماوه‌ی (۲-۳) سال به‌خۆپایی ده‌رسی تیدا وتووه‌ته‌وه. له‌و سه‌رده‌مه‌دا ده‌ستیکی بالایی هه‌بووه له‌ بلاکردنه‌وه و چه‌سپاندنی زمانی کوردی له شاری هه‌ولێر. له (۱) ی ته‌موزی سالی (۱۹۲۳) مه‌و قایقماقی قه‌زای سوله‌یانی بووه. له (۱۹۲۵/۶/۷) به‌یه‌که‌م مته‌سهریفی سوله‌یانی هه‌ل‌بێژدراوه و تا سه‌ره‌تای سالی (۱۹۲۸) درێژه‌ی کیشاوه. له پاش شه‌شی نه‌یلوول له ۱۹۳۰/۹/۲۸ به‌پیتی نووسراوی وه‌زاره‌تی ناوخۆی ژماره (۱۲۶۳۲) ی ۱۹۳۰/۹/۲۲ له‌به‌ر لێوه‌شاوه‌یی و توانایی له کاروباری ئیداری بۆ جاریکی تر به‌مته‌سهریفی سوله‌یانی هه‌ل‌بێژدرا، تا ۱۹۳۵/۴/۲۴ به‌وه‌زیفه‌ی مته‌سهریف مایه‌وه. له‌و ماوه‌یه‌دا، واته له سالی (۱۹۲۷) بۆ ماوه‌یه‌کی که‌م کرا به‌مته‌سهریفی لیوای هه‌ولێر و له (۱۹) ی نیسانی نه‌و ساله‌دا گه‌رایه‌وه بۆ سوله‌یانی. نه‌ندام بووه له نه‌نجومه‌نی (نه‌عیان). زمانی تورکی و فارسی به‌ته‌واوی زانیوه، له پال که‌مه‌ی ئینگلیزی و فه‌ره‌نسی. له (۱۰) ی کانوونی یه‌که‌می سالی (۱۹۶۳) دا کوچی دوابی کردووه. بۆ نه‌م ژياننامه‌یه سوودم له (دۆسیه‌ی تایبه‌تی نهمحمد بهگی توفیق بهگ) وه‌رگرتووه که له خه‌زینه‌ی پارێزگای سلیمانی پارێزراوه، هه‌روه‌ها بۆ زانیاری زیاتر سه‌ردانی دکتۆر (دارا نهمحمد توفیق) ی کوپیم کردووه.

شه‌ویکی پر له سروور و شه‌ویکی پر به‌ره‌که‌ت
 شه‌ویکی پر له زیا و شه‌ویکی نوورانۍ
 شه‌وی بوو، مانگه شه‌ویکی عه‌ج‌ه‌ب تریفه تریف
 دوو سه‌د به‌یان و ده‌می سوېح نه‌که‌م به‌قوریانی
 گه‌هې څه‌یالی ویسالی جه‌مالي یارم نه‌کرد
 گه‌هې نومیږدی نه‌مهم بوو، که بهې به‌میوانۍ
 له پر نیگای وه‌تن، میسلی څوړ تلووعی کرد
 له پالی په‌رچه‌می لادا له سوېحی پیشانی
 به‌هایی مولکی یه‌مهن، له‌علی لټوی جان به‌خشی
 څه‌رابی چین و څووته‌ن، زولفی عه‌نبه‌ر نه‌فشانی
 سه‌رې نه‌بوو که نه‌بهې پر څوماری ساغری نه‌و
 دلټ نه‌بوو که نه‌بهې مه‌ستی چاوی فه‌تتانی
 هزار روسته‌می داستان، زه‌بونی توپره‌یی نه‌و
 هزار بیژن، نه‌سپیری چه‌هی زه‌نه‌خدانی
 نه‌فس به‌ناخه‌وه، څویناوی تیغی نازی برۍ
 جگر به‌داخه‌وه، کوژراوی تیری موژگانی
 که (۲) هات به‌نازه‌وه، فهرمووی څه‌ریکی چیت (نوری)؟
 سه‌به‌ب چییه که له من موده‌تیکه په‌نهانی؟
 به‌ناه و ناله‌وه پټم وت: نه‌وه‌نده ناشفتم
 میسالی په‌رچه‌می نیوهم له‌به‌ر په‌ریشانی
 دووباره هاته قسه، موشفیکانه پتی فهرمووم
 مه‌گه‌ر فراز و نشیبی زه‌مانه نازانی؟
 گه‌هې له نه‌سفلی سوفلا نه‌بهې بنی نادم
 گه‌هې له عالمی بالا‌یه، شه‌خسی نینسانی

(۲) (که) من بزم داناوه نه‌گینا له‌نگ ده‌بن.

یه کئی خوماری مهی و بهزمی عیزهت و ئیققبال
 یه کئی زه بھونی غه می زیلله ته و پهریشانی^(۳)
 به خوشی و غه می ئه م ناسیابه ته فره مه خو
 که هه روه ها به وه ئه وزاع و چه رخ و ده ورانی
 قه له م به ده سته وه بگره، بنووسه مه دحی که سئ
 که فه و قی گونبه دی کیتوانه، سه تخی ئه یوانی
 خه جسته فره، مه سه پرپف، جه نابی (ئه حمه د به گ)
 که که حلی دیده یی عیرفانه، گهردی دامانی
 له فه یزی هیمه تی ئه و زاته، هینده مونته زه مه
 میسالی لۆنده ریه مه رکه زی سلیمانی
 هه زار (کیسرا) و^(۴) (جه م)^(۵)، مه سستی به زمی مه عه ده له تی
 هه زار (مه عه ن) و^(۶) (حه ته م)^(۷) ریزه خواری سه رخوانی
 ئه گهر مه ساعیی می عماری ئه و نه ده بوو
 ولاتی ئیمه هه موو، پرووی ئه کهرده ویرانی
 زه مین هه تاکو بمینئ قه ه رار و ئارامی
 فه له ک هه تاکو بمینئ گه ران و سوورپانی

(۳) نه ده بویه دوو جار ئه م قافییه یه دووباره بکاته وه.

(۴) کیسرا: ئه نه و شیروان، پادشای به دادی به نه ماله ی ساسانی (۵۳۱ - ۵۷۹ ه. ز).

(۵) جه م: جه مشیدی جه م.

(۶) مه عه ن: واته (معن بن زانده الشیبانی (۱۵۱ ک- ۷۶۸ ز) میر و سه رکرده یه کئی ئه مه و بیه کان به وه. یه کیتکه له خواری و به رچاو تیره به ناو نکه کانی عه ره ب، ئازا و زمان پاراو به وه. «مه نسووری» عه بیاسی خه لاتئ کرد «سجستانی» ی دایه ده ست، کوژراوه، زۆر شتی ده رباره ده گیت نه وه. به روانه المنجد (ل ۶۷۵).

(۷) هه ته م: واته حاته می طانی (ت ۶۰۵) شاعیرێکی سه رده می جاهلییه ته. به ئازایه تی و خواری و چاو تیری و جوامیری نیوانگی ده رکرده وه، کراوه به مه سه ل وه ک «له حاتم باشته»، «دیوه خانه ی هه یه» به روانه المنجد (ل ۲۲۵).

له جهمعی مہمہ نہ تا^(۸) بنی، بہ بنی خسوف و کسوف
مہمی تہ جہ للی و خورشیدہ، شہ و کت و شانی

(۸) مہمہ نہت: ئیشارہ تہ بز (سورۃ الفاتحہ - نایہ تی ۷)، (فأصحاب الميمنة ما أصحاب الميمنة) واتہ
خواناسان و ئہوانہی باوہر و ئیمانیان بہ خوا ہدیہ.

بۆ زاری کرمانجه^(۱)

۱۹۲۶/۱۰/۲۵

سەبا؟ ئەم دیارییەم بۆ خاکپای (زاری کرمانجه)^(۲)
 لە (نووری) نا، لە مۆری توحفە، بۆ خزمەت سلیمانە

(۱) لە سالی (۱۹۱۵) دا مامۆستا (حوسێن حوزنی موکریانی) بەپاری مۆز هەلکەندن و خوشنوسی چاپخانەیکە بۆ خزمەتی زمانی کوردی لە ئەلمانیا کۆی و لە شاری (حەلب) دایەزراند، لە پاشان لە سالی (۱۹۲۵) مە هێتایە کوردستان و لە (رواندز) داینا و ناوی نا چاپخانەی (زاری کرمانجه). لە سالی (۱۹۲۶) دا لە رواندز بەرەزەمانندی مەری گۆفاری (زاری کرمانجه) پێ دەرکرد. لە بەر دەست کورتی و کەم دەرامەتی دواي شەش سال (۲۵) ژمارەي لێ دەرچوو. نیتەر ژمارەي تری لێ دەرەنچوو. دواي ئەویش گۆتۆرایمەو شاری هەولێر و ناوترا چاپخانەی (کوردستان) کە مامۆستا (کەوی موکریانی) سەرپەرشتی کاروباری چاپخانەیکە دەرکرد و سەرەمانیک گۆفاری (هەتاوای) پێ دەرکرد. (۲) ئەم شیعەرە بەناوەلوی لە گۆفاری (زاری کرمانجه) ژمارە (۶) ی سالی (۱۱)، (۱۷) ی ربيع الثاني (۱۳۵۵) (۱۹۲۷) دا بڵاوکرۆدەتەو کە دێری (پێنجەم) و (حەوتەمی) لێ قرتێترۆ. مە دەستۆرسە ئەسڵەکەم لە گەل هەندێ دەستۆرسی تر لە ناو دەستۆرسەکانی مامۆستا (کەوی موکریانی) دا دۆزیبەو و لە کاتی بڵاوکردنەوێ شیعەرە، دەقی نامەیکە شێخ نووری بۆ گۆفەرە بڵاوکرۆدەتەو. وایترەدا دەقی نامەیکە دەخەینە بەرچاوی خوێنەری بەرێز (بۆ خزمەت مەری- نیدارە و رەئیس تەحریری (زاری کرمانجه): جەرییدی موحتەرەمی (زاری کرمانجه) کە لە (رواندز) نینتیشار نەگات، وەکو رۆژیکێ زیابەخش، فەوضی عەلم و عەرفانی بەساحەي کوردستان بڵاوکرۆدەتەو. رۆوناکی نەستیقباي (أظهر من الشمس) ی نیشان بەنەولادەکانی کورد دۆ. ئەم رۆژە، تا نەستاکە عالمی کوردی لە زبای جیهانگیری مەرووم بوو، بەرەش گیرا بوو. جەهل بوو دایبۆشی بوو. مەعلومە کە بەهەزار تەقەو لە ساجی سنگ و جامی سەردان، بەرەو، دنیای رۆوناک کردۆتەو. کەواپێ لازە قەدری بزانی و لە رۆوناکییەیکە نەستیقباو و تەمەننا و دوعای دەوام و نەگیرانی بکۆ. زۆر مۆتەئەسەم کە تا نەستە ئەم دایکە موشفقە، ناسحە، زادەیکە ئەفکاری ناچیزانەمی نەگرتۆتە سەحیفەي باوەش و دەستیکە بەسەر و پۆتەلاکیدانەهێتارە، کە لە رۆوی نوازشی (لاواندەو) ی ئەووە وەرەدە بالا بکات و رۆوی دانیشتنی مەجلیستیکە ئەدەبی بێ. بێناتەن عەلەیهی، هەر بەم فیکەرە، ئەم دیارییە بێ قیمەتەم تەقدیم کرد، رجا قبول کردنی ئەکەم).

شێخ نووری شێخ سالح

(پرواندز) بهختیاره، قابیله فهخری ولاتی بئی
 که چونکه مه رکهزی نه شری فیوضی عیلم و عیرفانه
 جه ریدهی (زاری کرمانجی) پرهیقی (ژیان) ه (۳) بۆ میللهت
 که سنی زاری (۴) نه بئی، بئی زاره، نیشی زار و گریانه
 له دهستی خوتنده واران (۵)، نه گهرچی نه مپۆ بئی قه دری
 سبه یینی ههر ستوونیکت وه سییهت خوانی عومرانه
 به نه نگوستی ته جه سوس، پوو په پهی زهرد هه لگه پاری تو
 نه پشکنری که چونکه مه رکهزی نه سراری کوردانه
 وه کو میرناتی دهی ئیدراکی، بۆ مازی و نیستیقبال
 مه عانیی جومله کانت که نزی لایوفنای عیرفانه
 نه مینداری خه فایای حه یاتی حازرهی نه مپۆی
 سبه یینی یهک به یهک نه یده یته وه به و نه وجوانانه
 به هیز و قوه تی خۆت بانگ نه دهی بۆ نوژی سبه یینی
 چریکه ی تۆیه وا گویم لیتیه دی، له و شاخ و داخانه
 نه لئی ئیتر شهوی غه فلهت نه ما، رۆژی سه عادهت هات
 که عومریکه (۶) هه موو نانیککی، دهرسی زلل و خوسرانه

(۳) ئیشاره ته بۆ رۆژنامه ی (ژیان).

(۴) به مانای (زمان = لغة) هاتوه.

(۵) له دهست نویسی شاعیردا (خونده وار) نووسرا بو که زۆر تر له ناوچه ی کۆیه به کار دیت.

(۶) له گۆفاره که دا: (که عه سریکه) نووسراوه.

بۆ ئەلى كەمال^(۱)

نامەكەت گەيىپە دەست فەخرى ھەموو ئەھلى ولات
 بوو بەشانامەيى ھەر مەجلىس و بەزم و ھەفلات
 وائەبى ھېمەتى مەردانە و شىۋەى ھەتەمى
 دەك نىلاھى نەرزى قەت لە گىلا دەستى سەخات
 پىك بەقەد سەرتە، كىلاوى كەرەم و ئەفسەرى جوود
 خشت بەقەد قامەت و بالاتە، كەوايى ھەسەنات
 بەھرى بەخشائىشى ئىۋە نىسە پۆژى كە نەكا
 كەرەمى ھاتەمى تايى، بەسورابى ۋەھەمات
 پوتبە و مەنسەبە، خوا لايىقى شانى دىۋى
 بەفەقىران ھەسەنات و بەغەرىبان خەدەمات

(۱) ئەلى كەمال بەگ: ناۋى تەۋاۋى (ئەلى كەمال غەبدولرەھمانى ھاجى قادىر) لە سالى (۱۹۰۰) لە شارى سلىمانى، لە گەرەكى (دەرگەزىن) لە دايك بوو. لە ھوجرە ۋەكو داب و نەرتى ئەو سەردەمە لەسەر دەستى (خواجه فەندى) و (ھاجى مەلا سەئىدى زىلزەيى) خوتىندوويەتى. ۋەك (ئەلى كەمال بەگ) خۆى دەفەرموۋى (شىخ نوورى) ىشى ھەر لە لاي (ھاجى مەلا سەئىد) ناسىۋە. ئىنجا نامادەيى (پوشدىيەى غەسكەرى) تەۋاۋ كىردوۋە و چوۋەتە تۈركىيا و لە ئەستەمبۇل لە (كلىة الشرطة) دا خوتىندوويەتى، كە گەر ۋەتەنە كراۋە بەيارىدەدەرى پۇلىس لە شارى بەغدا، دواى ئەو ھەر بەۋەزىفەى (مەعاون) كۆيە و خانەقەن و غەزىيە گەر ۋە. ئىنجا لە سالى (۱۹۳۲) بوۋەتە بەرتەبەرى پۇلىس لە كەركۈك، ھەر ۋەھا بەرتەبەرى پۇلىس لە بەغدا. تا سالى (۱۹۳۵) لە سلكى پۇلىس ماۋەتە، تا ۋازى لە ۋەزىفە ھىناۋە، ئىنجا بوۋە بەنائىبى سلىمانى و ھەر لەو سالىدا ۋاتە (۱۹۳۵) تا سالى (۱۹۵۶) بۆ چەند جارىك نىبەتەكەى تازە بوۋەتە. ھەر لەو كاتەۋە كە لە ۋەزىفەدا نەماۋە، دەستى كىردوۋە بەبازىرگەنى كىردن. بەدەرتەبەرى ئەو دە سالى گۇقارى گەلاۋىژ دەرچوۋە بەپارە يارمەتى داۋە بۆ دەر كىردن و بەردەۋام بوۋى، لە سالى (۱۹۳۹) ۋە ھەموو سالى ھەندى پارى تەرخان كىردوۋە بۆ قوتايىپە ھەژارەكانى كورد، كە دەۋرۋەرى (۹۰-۱۰۰) دىنار بوۋە لە ھەموو مانگىتكىدا. لە سالى (۱۹۴۳) لە سلىمانى فەقىرخانەپەك كراۋەتەۋە، ناۋىراۋ بەشدارى كىردنەۋەكەى كىردوۋە بۆ خىزمەت كىردنى ھەژارەكان و لە بەغداۋە پارە و كەلپەلى بۆ ناردوۋن. (۱۵۰) ھەزار دىنارىشى بۆ نەخوشخانەى (مىنال بوۋن) تەرخان كىردوۋە لە سلىمانى. بۆ ئەم زانىارىيەنە لە

ئەمە بۆ تۆ بەسە ، بۆ بەرزى خولقت بەدەوام
 وردى پۆژ و شەوى ئەم عالەمەيە وەسف و سەنات
 رەبى مەحرۇمى نەکا خوا بەدەوامى ژىنت
 کۆمەلى بى دەسەلاتانى ولاتت لە بەرات (۲)

۱۹۴۳/۱/۲۱

(۲) عەلى كەمال بەگ لە حەربى عالەمى دووھەدا، ھەموو مانگى (۳) دىنارى تەخسىس كەردبوو بۆ
 نىسەفى فۇقەرەى شارى سلیمانى. موقابل بەم نىسانىيەتە ئەم سى چوار بەیتەم بۆ نووسى (شىيخ
 نوورى شىيخ سالىح).
 سەرنج: لە گەل شىيخ نوورى بۆرە خزمایەتییەکیان ھەبە بەوەی كە خالتۆزنى شىيخ نوورى خزمى (عەلى
 كەمال) بوو.

گلەیی

بۆ سه عید قه زازی نووسیوه^(١)

ژنبار ٢٠/٨/١٩٥١

دیتە بیرت ئەو دەمەی تۆ پرووت لە پرووی پەیمانە بوو
 من دڵ و خۆینی دڵم بۆ تۆ مە ی و مە یخا نە بوو
 دیتە بیرت هەر بە تەنیا تۆ لە پەردە ی سینه ما
 سینه ما بووی و لەویدا غەیری تۆ سیما نە بوو^(٢)
 دیتە بیرت کارەبای پرووی حوسنی خولقی تۆ لە کوێ
 شوعله ئەفزا بوا یە (نووری) زوو لەوێ پەروانە بوو
 دیتە بیرت کۆمەڵی جاران و شەوگاران زوو^(٣)
 گفتوگۆی مە جلیس، هەموو هەر راستی، مە ستانە بوو
 دڵ لە باغی سینه دا بۆ تۆ لە پێشە ی جەرگ و دڵ^(٤)
 پۆژ و شەو هەولێ چنێن و بە ستنی هێلانە بوو
 شارەزای پێ بوو، ئە کەوتە بەر دەمت دڵ دێ بە دێ
 شاری بێ میهر و وەفایی، ئەو حەلە^(٥) وێرانە بوو^(٦)

(١) شێخ نووری ئەم شیعەرە لە کاتی کدا بۆ وتوو، کە مەسە پێفی لیوای هەولێر بە پیتی نووسراوی ژمارە (٧٥٣١) لە بەرواری ٢٢/٥/١٩٥١ و (بۆ بەرژە وەندی گشتی!!) و بوونی هۆی نێداری دیاریکراو، بپاری داو (شێخ نووری شێخ سالح) لە بەرپێوەری ناحیە ی (سەنگاو) دوه پکاته بەرپێوەری ناحیە ی (بارزان)، ئەم نووسراو هەش بە نیمزای (سە عید قه زاز) نێردراو، مەسە پێفی لیوای سلێمانی کە ئەو کاته (مستەفا یە عقوقوبی) بوو، بە پیتی نووسراوی ژمارە (٤٨١١) بە میژووی ٢٤-٢٦/٥/١٩٥١ ئەمرە کە ی دەر کەردوو. لە ٥/٦/١٩٥١ دەستی لە کاروباری بەرپێوەری (سەنگاو) بەرداوه و لە ١١/٦/١٩٥١ دا لە نێشه تازه کەیدا دەست بە کار بوو.

(٢) لە دەست نووسیکی تری شاعیردا (لەویدا زۆر و کەم سیما نە بوو) نووسرا بوو.

(٣) هەر لەو دەست نووسە دا (کۆمەڵی جاران و شەوگاران کەوا) نووسرا بوو.

(٤) هەر لەو دەست نووسە دا (جەرگ و سی) نووسراو.

(٥) هەر لەو دەست نووسە دا (ئەو دەمە) نووسرا بوو.

(٦) ئەم بەیتە لەو دەست نووسە دا شوێنیان ئالوگۆن کراوه.

چی به سهرهات نهو زهمانه‌ی راستی و عه‌هد و وه‌فا
 لای ره‌فییق و ناشنایان، شی‌وه‌یی پیاوانه بوو^(۷)
 چۆن موبه‌ده‌ل بوو^(۸) به‌سه‌فرای تالی نیش و ده‌ردی دل
 نهو شه‌راه‌ی شه‌مع‌ی جه‌مع‌ی ناشنا و بیت‌گانه بوو
 تی‌گه‌یشتم بۆ نه‌ماوه، شی‌وه‌یی میهر و وه‌فا
 تاکو رۆژی یه‌ک دلی‌ی ناوا نه‌بوو، ناوا نه‌بوو
 بۆ شتی چاکه (معاذ الله) بکه‌ومه‌ سه‌ر زیان
 نهو خه‌یالاته‌ی که من نه‌مکرد، هه‌موو نه‌فسانه بوو
 زووم نه‌زانی من که قه‌ت ناکه‌ومه‌وه بیرری یه‌کتی^(۹)
 واسیته‌ی^(۱۰) بیرکه‌وته‌وه‌م بۆ نه‌قلی ئه‌م بارزانه بوو
 نهو شه‌وه‌ت بیره‌ له‌به‌زمی وه‌سلی یارا دوو به‌ دوو
 تا به‌یانی، هه‌ر به‌یانی رازی دل‌دارانه بوو
 ئیسته‌ تۆ بوو‌یت‌ه وه‌زیر و من مدیریکی فه‌قیر
 شه‌رتی ئینساف و مروه‌ت، وا بزانه‌م وا نه‌بوو^(۱۱)

(۷) هه‌ر له‌و ده‌ست‌نوسه‌دا (شی‌وه‌یی مه‌ردانه بوو) نووسرا‌بوو.

(۸) هه‌ر له‌و ده‌ست‌نوسه‌دا (بوو موبه‌ده‌ل) نووسرا‌بوو.

(۹) هه‌ر له‌و ده‌ست‌نوسه‌دا (بیری دۆستان) نووسرا‌بوو.

(۱۰) هه‌ر له‌و ده‌ست‌نوسه‌دا (نه‌گه‌ته‌ی ئه‌م بیرکه‌وته‌وه‌م...) نووسرا‌بوو.

(۱۱) ئه‌م دوو به‌یته‌ی دوایی له‌و ده‌ست‌نوسه‌دا نه‌بوو.

* حه‌مه‌ سه‌عید قه‌زاز: ناوی ته‌واوی (سه‌عید عه‌بدوله‌جید حاجی ئه‌حمه‌د قه‌زاز) له‌ سالی ۱۹۰۶ له‌ شاری سلیمانیدا له‌ دایک بوو. له‌ ژێر چاودێری مامیدا که (توفیق قه‌زاز) ه‌گه‌وره‌ بوو، تا نه‌و وه‌خته‌ی که چووه‌ته‌ وه‌زیریه‌ی حکومه‌ته‌وه، له‌ یارمه‌تیدانی نه‌که‌وته‌وه. نه‌و سه‌رده‌مه‌ نه‌عه‌داییه‌ی مولکی هه‌بوو، له‌ سلیمانی نه‌عه‌داییه‌ی مولکی ته‌واو کردووه. له‌ پاش ته‌واکردنی ئاماده‌یی له‌ سلیمانی به‌وه‌زیریه‌ی وه‌رگیر له‌ رومادی دامه‌زرا، چونکه‌ ئینگلیزی باش ده‌زانی، له‌و سه‌رده‌مه‌ش موفه‌تیشی ئیداری هه‌بوو له‌ لیواکان له‌ژێر ده‌ستی موفه‌تیشی ئیداری له‌ ئینگلیزییه‌وه‌ شتی وه‌رده‌گیرا، دوا‌ی به‌نیتیک بۆ وه‌زاره‌تی ناوختی گویزرایه‌وه‌ و له‌ویش خه‌ریکی وه‌رگیران بوو. له‌ وه‌زاره‌ت له‌ پاش ئه‌وه‌ی قابیلیه‌ت و توانایی خۆی نیشانددا، له‌ وه‌زیریه‌ پیشکه‌وت. تا کرا به‌ به‌رتوبه‌ری ناحیه. له‌ سالی ۱۹۳۴ - ۱۹۳۵ کرا به‌ قایمقام و تا سالی ۱۹۳۶ - ۱۹۳۷ له‌وێ =

بۇ دۇستىكى قەدىمى خۇي نووسىيۈە

يان بۆمتەسەرىف (مستەفا قەرەداغى) نووسراۋە

۱۹۴۱/۱۲/۱۰

بەرم بۆكى سىكالاى دل لە دەس تۆ
 مەگەر^(۱) ھەر بېيەمە لای دل بەرى خۆم
 بلىم ئىتەر بەسى بى، بى ۋەفایى
 بلى جارى لە كۆتیه كەمتەرى^(۲) خۆم
 فەلەك خستومىيە^(۳) چاللىكى واۋە^(۴)
 كە دەس ناداتە دەستم رەھبەرى خۆم^(۵)
 ئەللى دایم لە دووم ھەلھاتوۋە پۆژ
 لە پى كەۋتم، نەگەيە سىبەرى خۆم

— مایەۋە، لە پاشان جارىكى تر گۆيزرايەۋە ۋەزارەتى ناۋخۆ و كرا بەبەرپتەۋەرى گشتى. دواى
 ماۋەيەك نەم جاره كرا بەبەرپتەۋەرى (موانىء) لە بەسەرە. بۆ جارىكى تر لەۋتەۋە گۆيزايانەۋە بۆ
 ۋەزارەتى ناۋخۆ، دوو سال لەۋى مایەۋە، ئىنجا بوو بەمتەسەرىف. دىسانەۋە گۆيزرايەۋە بۆ ۋەزارەتى
 ناۋخۆ، لەۋى كىردىان بەۋەزىرى ناۋخۆ. تا بەرپابوۋنى شۆرشى چۈرۈدەي تەمۈز كە لەگەل چەند
 كەسانىك ھەۋالەي مەھكەمەي (مەھداۋى) كرا، دواى چەند مانگىك بىرپارى خىكانەكەيان بەچى
 ھىتا و لە گۆزىستانى (باب المعظم) نىژاۋە. دانىشتن لەگەل عەبدولقادر قەزاز و سەروسىزاغى
 دىكەي خۆم لە بارەيەۋە.

(۱) لە دەستىۋوسىكى تى شاعىردا (ئەللىم) نووسراۋو.

(۲) ھەر لەۋ دەستىۋوسەدا (ياۋەرى خۆم) نووسراۋو.

(۳) لە دواى نەم بەيتە، لەۋ دەستىۋوسەدا بەيتىكى تر ھەيە، كە شاعىر لە كاتى پاكىۋوس كىردىدا دانى
 پىدا نەناۋە كە نەمەيە:

نە كاپە كەچ ئەبى و مزگەۋت ئەپروختى

نەگەر عەرزى بىكەم دەردى سەرى خۆم

(۴) ھەر لەۋ دەستىۋوسەدا (بىرىكى واۋە) نووسراۋو.

(۵) دواى نەم بەيتە، بەيتىكى تر لەۋ دەستىۋوسەدا ھەيە، شاعىر دانى پىدا نەناۋە كە دەلتى:

بەتارىكى شەۋى شانسى ئەزانم

كە مەھرووم لە مېھرى ئەنۋەرى خۆم

له بهر تانه ی ئهم و ئهو نادیارم
 وه کو نه خگهر له بهر خاکستهری خۆم
 نیاز ی من له ئیسه یهک نیگاهه
 که به لکو زوو بکه م، چاره سه ری خۆم
 لزووم ناکا به شه رح و به سطر ی نه حوال
 که په مز ی کافیه به دوه ری خۆم
 نه گهر لوتفت له حه ق من هه روه ها بێ
 نه بێ له م شاره من ده رکه م سه ری خۆم (٦)

(٦) ئهم شیعره بۆ (مستەفا قەره داغی) و تراوه، (مستەفا قەره داغی) له قەره داغ له دایک بووه، خۆتندنێ حوچره ی تا قۆناغی (جامی) و (السیوطی) خۆتندوه. کابرایهکی (عیسامی) بووه و له خۆ پینگه یاندندا زۆر پشته به خۆی بهستوه. به پێچه وانه ی زۆر که سه وه که شه رمیان بێ دێ پێیان بلێن (فه قی) بووینه، ئهم شانازی به فه قیستی و ژیا نی هه ژاری و پابه ردووی خۆیه وه کردوه و له کۆر و مه جلیساندا گێڕاوتیییه وه. له (١٩١٨) دا دوا ی ده رچوونی له ئیمتیحان کراوه به کاتبێ مه حکه مه ی شه رعیه. ئنجا ئوسوولی مو حاکه ماتی شه رع ی وه رگرت، ئیتر قاز یتیه که ی به ی ئیمتیحان بوو، له پال مه سه له ی شه رعیش قانوونی مو حاکه ماتی خۆتندوه ته وه تا ئیمتیحانی حا کیمی داوه، دوا ی سه رکه وتی له و ئیمتیحانه دا ئنجا کراوه به (حا کمی منفرد) و (حا کم بده ا نه غیر مه حوده - درجه اولی) و له هه ولێر مو بایشه رته ی کردوه، ئنجا کراوه به سه روکی دادگا و له دوا ییشدا کراوه به یاری ده ده ری به رتیه به ری گشتی ناو خۆی له به غدا، پاشان به ریا ر درا به پیتی نوو سراوی وه زا ره تی ناو خۆی ژما ره (١٠٩٨٦) له ١٩٤١/٦/٢٦ دا که ئا راسته ی مه سه رپیه ته ی لیوا ی سلێمانی کراوه نوو سراوه: (له بهر به رتیه وه ندی گشتی و بوونی هۆی تایبه تی، نه ئه جوومه نی وه زیان له دانیه ستنی رۆژی ١٩٤١/٦/٢٤ و له سه ر پێشنیاری ئهم وه زا ره ته به ریا ری ئه مه ی لای خوا ره وه ی دا.

١- دامه زرانندی به رتیه مسته فا قه ره داغی یاری ده ده ری به رتیه به ری گشتی ناو خۆی به مانگانه ی (٤٥٠٠٠) دینار به مه سه رپیه لیوا ی سلێمانی.

له ١٩٤١/٦/٢٨ ی پاش نیوهرۆ ده سته کار بووه. دوا یی مسته فا قه ره داغی له مه سه رپیه لیوا ی سلێمانی گێر ژرایه وه بۆ لیوا ی هه ولێر و له ١٩٤٣/١٠/٢٣ ی پاش نیوهرۆ ده سته ی له کار هه لگرتوه، دوا یی کراوه به سه روکی به شی (تسویه) له به عقوبه، له وێه خانه نشین کراوه و ده سته داوه ته (مو حاماه). له ده وری حه فتا سالی دا کۆجی دوا یی کردوه. سوو دم له دۆسیه ی تایبه تی (مستەفا قەره داغی) وه رگرت که له پا رتێزگای سلێمانی له به شی خه یتنه پا رتێزرا وه، هه روه ها دانیه ستنی تایبه ت له گه ل مامۆستا شێخ مه مه ده ی خا ل له سلێمانی سه با ره ت به ژیا ن و که سایه تی مسته فا قه ره داغی کراوه.

دیارى ژيان^(۱)

له ههولتیره به بۆ مدیری جه ریده ی ژیان (پیره میترد) نووسراوه.

نهم شهو به یادی تۆوه نه نووسستم هه تا به یان
لیم هاته گفتوگۆ، قه له می تیژی دوو زیان^(۲)
مه ستانه دهستی کرده هه را و گریه و فیغان
فرمیتسکی وه ک په هیلته ی باران به نه وه هار^(۳)

(۱) نهم شیعری له ههولتیره به پیتشکهش به (پیره میترد) کردووه و نه میس هه له رۆژنامه ی ژیاندا بۆ
بلاوکردووه ته وه و له پالیدا بهم چوارینه ی خواره وه - که له دیوانی پیره میترددا نییه - وهلامی بۆ
نووسیوه:

خوا نهو خودایه به که له نووری کوژاوه
پشکۆ به سۆزی شیعری و نه ده ب که وته ناوه
نووری به نووری ئیوه وه تاریکی لاده چی
نه ورۆزی ئیوه، تازه یی دینیتسه ناوه

به لام نهم چوارینه به له ده ستنوسه که ی (شیخ نووری) دا تۆوه جیاوازی به کی له گه له نه مه دا هه به. له وه
ده چی (پیره میترد) بێجگه له وه ی که خۆی بلاوی کردووه ته وه، به نامهش نهم شیعری بۆ (شیخ نووری)
ناردووه، بۆیه نهم جیاوازی به ده بینین. نه مهش نهو چوارینه به که به ده ستنوسه ی (شیخ نووری)
نووسراوه:

خوا نهو خودایه به که له نووری کوژاوه
پرشگی جوانی شیعری و نه ده ب که وته ناوه
نووری به نووری ئیوه وه زولمهت له ناو نه چی
یاره بی نهم زیاه قهت نه بی به چاوه وه

ههروه ها له کتیبی (شیعری و نه ده بیاتی کوردی) به رگی دووم (ل ۲۰۸) له جیاتی (خوا نهو
خودایه به)، (شوکی خوا نه کهم) نووسرا بو.

(۲) له رۆژنامه که دا نووسرا بو:

نهم شهو به یادی تۆوه بوو، نه ی پیری نه و جوان
دیسپانه وه قه له م له پرا، هاته وه زیان
(۳) له رۆژنامه که دا به یتی دووم بریتی بوو له م به یته که له ده ستنوسه که دا نه بوو:
هاوار نه کها بنووسه، تا به که ی سکوت؟
تا که ی له مه جلیسی نه ده با، خۆت نه که ی نیهان؟

نه‌رژايه خوارئ، چا و يه‌ک و فرميسک بلتئ هه‌زار
 هاوار و شيوه‌نی گه‌ييه، عه‌رشی کردگار
 ده‌ستم گه‌يانده ناو قه‌دی، هيتنامه پيشه‌وه
 پيم وت به‌نهرمی و به‌دلتيکی به‌ئي‌شه‌وه
 نهم ناله‌ نال و ناھو نه‌نينه‌ت له‌به‌ر چييه؟
 نهم پرمه‌ پرمی زاری و شينه‌ت له‌به‌ر چييه؟
 فهرمووی له‌داخی تۆبه‌ هه‌موو ناله‌ نالی من
 نهم ماتيه‌يه که نهم ده‌مه‌ کردووته ئيختيار
 خستيه‌يه په‌ناوه، عه‌قل و شعور و که‌مالی من
 نه‌تليتمه‌وه به‌داخه‌وه، بئ هوش و بئ قه‌رار
 پيم وت، که نه‌ی په‌فيقی ته‌فه‌کور، نه‌نيسي رۆح^(٤)
 هه‌مرازی رۆژ و مونسی شه‌و، مه‌حره‌می خه‌يال
 گهر تۆ نه‌بی، به‌کتئ نه‌گه‌یی داستانی نووح
 چۆن به‌رز نه‌بوو، شيعاری نه‌ده‌ب، فه‌لسه‌فه و که‌مال^(٥)
 کئ گوتی له‌ ناله‌ی دلی زار و زه‌بوون نه‌بوو؟
 چۆن رۆله‌یی شيعر، نه‌چووه باوه‌شی ژيان؟^(٦)
 کئ گوتی له‌ کرده‌وه‌ی فه‌له‌کی واژه‌گون نه‌بوو؟
 گهر تۆ نه‌بی و نه‌نووسی له‌ چه‌پگه‌ردیی زه‌مان^(٧)
 مه‌گری و بنووسه‌ ده‌رد و سکا‌لای دلی حه‌زين
 بيده به‌بای شه‌مال، به‌په‌له، ده‌م به‌پيکه‌نين^(٨)

(٤) له‌ رۆژنامه‌که‌دا: (سه‌مه‌عن و تا‌عه‌ته‌ن، چ ته‌فه‌رمووی نه‌نيسي رۆح) نووسرا‌بوو.
 (٥) له‌ ژرۆنامه‌که‌دا: (کئ فتر نه‌بوو نه‌شعاری نه‌ده‌ب، فه‌لسه‌فه و که‌مال) نووسرا‌بوو.
 (٦) له‌ رۆژنامه‌که‌دا نهم به‌يته به‌م شتیه‌يه بوو:

کئ گوتی له‌ ناله‌یی نه‌یی قه‌له‌بی زه‌بوون نه‌بوو؟
 چۆن زاده‌ی فیکر نه‌چووه باوه‌شی ژيان؟
 (٧) له‌ رۆژنامه‌که‌دا نووسرا‌بوو: (کئ وا به‌جه‌لدی ده‌ستی نه‌دايه يه‌خه‌ی زه‌مان؟).
 (٨) نهم به‌يته له‌ رۆژنامه‌که‌دا نه‌بوو.

بیبا و بچیتته باوهشی دایکی ژیانهوه
 لای لایه چاک نه زانی، بهسـۆزی به یانهوه^(۹)
 ژیرت نه کاتهوه، خهوی خیرت له چاو نه خا
 نه خنیتتهوه به یانی، وه کو گول به نه وه هار^(۱۰)
 دهم پر له شیعرى جوانى، وه کو دورى نابدار
 نه مجا شهرم مه که و بلتی، نه ی پیری نه وجهوان^(۱۱)
 (شیخ نووری) رۆحی لاته، مه لێ وا له غوربه تا
 فریای عه زابی که وتوو یادت، له میحنه تا^(۱۲)
 هه رچهند فه له که نه شیدی به زۆر پتی بهریمهوه
 عه رزت نه کا به تورکی، به یادی قه دیمهوه^(۱۳)
 (أریسلده بن سنی دوشنور یاد آیدرایکن)^(۱۴)
 قارشده بر شعاری شعر هیکلی ادب
 دورمقده درس شعر ویرر حسیاقمه
 بر انجذابى حس ایله پر ذوق و افتخار

(۹) ئەم دێره له رۆژنامه کهدا بهم جۆره بوو:

(مهگری بچۆره باوهشی دایکی ژیانهوه)

(۱۰) له رۆژنامه کهدا نووسرابوو:

نه خنیتتهوه سبه یینی وه کو غونچه ی به هار

(۱۱) له رۆژنامه کهدا (ئهوسا بلتی و مه ترسه، بنووسه به یی ریا) نووسرابوو.

(۱۲) ئەم به یته له رۆژنامه کهدا نه بوو.

(۱۳) دوا دێر به کوردی له رۆژنامه کهدا نووسرا بێ ئەمه بوو:

خاله به تهنگه وه مه به (الخیر ما وقع)

کاتێ خه بهر نه زانی نه لێن (الکدر رفع)

(۱۴) کاک ئەحمەد تاقانه و اتا کوردی به که ی ئەم چەند دێره ی بهم جۆره وه رگێراوه:

له هه ولێردا من که بیرم له تۆ ده کردهوه و یادم ده کردیتتهوه

له بهرام بهرمدا دروشمێکی شیعر، هه یکه لی نه ده ب

دیکلر سکوت ایله، بنی غرقى تفکرات ایلر، ویرر سرى ابدیت حیاتمه

= وهستا بوو، وانهى شیعرى بههسته کاغدا داده دایه وه
به کیشکردنیتكى ههسته وه، پر زهوق و شانازى
به بیده نگی گوتى ده گرت، منى غرقى بیرکردنه وه
ده کرد، نهیتى هه میسه یی به یانم ددها.

سهنج: رۆژنامه ی (ژین) سالى (۱۴)، (۳۰) ی مارتى ۱۹۳۹ ژماره (۵۶۰) نووسیویه: (شیخ نوورى
که له پيشدا باش کاتیبى مهسرهف بوو، له میانه ی مهئصوره تهفروتونا کراوه کانداهه لیاندابوو بۆ
ههولیر، وهک (نامدن لک لک) که مژده ی بههار دینى پیشره ی نهوانى تری کرد، هاته وه و پتی
شیعرى نهویشمان بۆ نزیک بۆوه! جا نازانم پتی ماوه یان نا؟ بهخوا جارى پیشوو، شیعرى تکی
جوانى بوو). ئەم شایه دییه ی (پیره میترد) بۆی به لگه یه که شیخ نوورى له پاش سییه کانیش شیعرى
چاکى وتوه.

بۆ مته سه پيفى كه ركووك نووسراوه

ن. ناوى جهرگم هيند بىرنى پىتويه وا سىل نهكا
 و. وا خدريكه خه شعور و عهقه كه م ته بدىل نهكا
 ر. رۆح له ده رچونا به بۆ وه سلى زوله يخاي لوتفه كه ت
 ى. ييوسفى ئاواره كه ت وا مه يلى عىزرائيل نهكا
 ب. بهرد نه بارىنى به سه رما يهك له سه ر يهك چه رخی دوون
 و. وهك سىا پۆشان، و جوودم ماته مئ ته مسيل نهكا
 خ. خه م وها خوينى دلى هيناوه ته سه ر ديده كه م
 ز. زىلله ت و ئاهو فيغانم، شيوه نئ ته شكىل نهكا
 م. مـردنم لا چاتره له م ژينه، گه ر دوونى دهنى
 ت. توورپه به دايم له جه مئ عى عوشه رتم ته نزيل نهكا
 ج. جه ورى ئه م غه دداره ربه بى روونه كانه دوشمنم
 ن. نه خته ئاويكى له رتدا، لئ به به حرى نيل نهكا
 أ. ئانئ بيشه ي شير نه كاته لانه ي رتوى غه ريب
 ب. به ينئ نه ييينى كه سه رگه ر گه ر به لاشه ي فيل نهكا
 ت. تابه كه ي تالاوى، ئه م زه هره ت بچيژم رۆژ و شه و
 ا. ئيش و ئازارت، هه تاكه ي كه يف و خوشيم دىل نهكا
 پ. روو له كوئ كه م گيژه لووكه و گه رده لوولى نه گبه تى
 ز. زينده گى و خوشيم به سه د مه رگ و خه فه ت ته بدىل نهكا
 و. وس به ئىتر به سيه، هاوار و به يانى ده ردى دل
 ى. يارى خۆت مه عناى سكا لكه ت به حقه ته ئويل نهكا
 ت. تپده فكرم، دپته گوتم دهنگئ به نه سپايى نه لئيت:
 ج. حاميه كى خۆت هه به ئه و حالى تۆ ته عدىل نهكا
 و. واز له م و له و بپنه، هه ر بۆ ئه و به ره شه كوای دلت
 ى. يارى پيشووى خۆته، لوتفى خۆى به تۆ ته شمىل نهكا

ل. لهم قسانه لاده، نۆیهی ئیحتراماتهو سهلام
 ا. ناشنایان با نهلّین ههه بۆحهجی خۆی تیل نهکا
 ک. کاکى خۆمه زۆر سهلامى لى دهکهم، سهديقمه
 ا. نهو مونهشیرمه نهزانم ئیشی من تهعجیل نهکا
 نهوهلی ههرفی ههموو میسرهع نهگهه کۆبینهوه
 میسرهعیکه قهسد و ناوی شاعیری تهسجیل نهکا
 خۆت نهزانى موخلیسه، بۆیه بهبێ پهروا نهلّیت:

(*)

تهق تهق - ۱۹۴۸/۸/۷

(*) دێری دواى بۆیه تهواو نهکردوه، چونکه بهکۆکردنهوهی ههرفی یهکهمی ههه میسرهعیک دێرهکهی
 تهواو کردوه که نهمهیه: (نووری بۆ خزمهت جهنابت ئارهزووی تهحویل نهکا) واته نهقل کردنی له
 لایهن (سهعید قهزاز)هوه که متهسههرفی کههکووک بووه، وهکو له شوێنی تریشدا باسماه کردوه
 ههردووکیان هاوپی و ناشنای یهکتر بوون. نهه شیعهرهش هونههکی تازهی تێدا بهکار هاتوه.

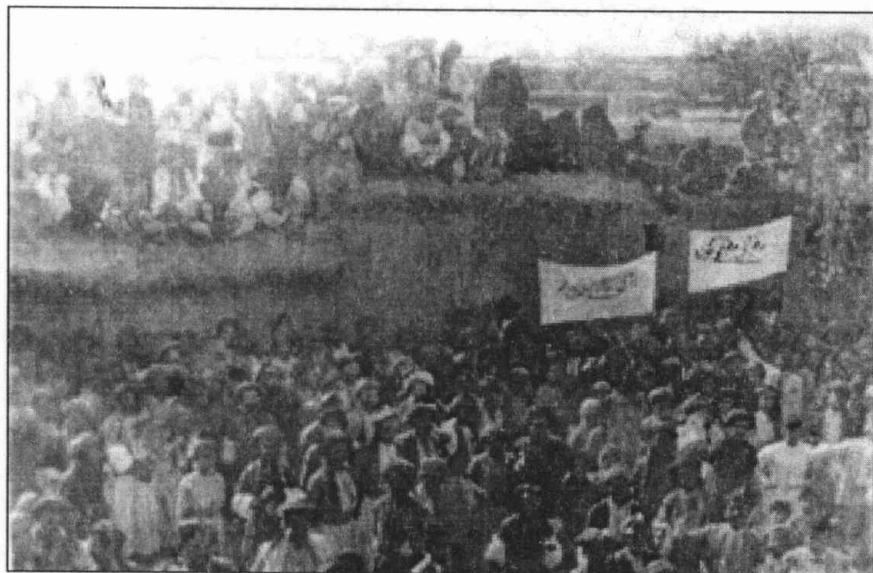
شىمىرى بۆلە

بۆ ماته می (٦) ی ئهیلوولی (١)

سالی (١٩٣٠) وتراوه

دووباره دل له داغی وهتهن پر له میـحنه ته
له م مه زه ره ی فه لاکه ته، له م دهر د و حه سه ره ته
حه ققییه فه لاک به جارئ سه ری خۆی له خوم بنئ
بگری فه لاک به شینه وه بۆ نه م موسیبه ته
به ر قاپی سه را بووه ته ده شتی که ره لا؟
یا مه زه حه ی گره ژهی، وه ته ن خواهی ئومه ته؟
ماهی موحه پر مه نه مه، شینی حوسهینه یا
ئهیلووله پرژی شیوه نه، ماهی فه لاکه ته؟
هر نه عشی لای کوردی سته مدیده یی غه مه
غه لتانی خوینه، نانیلی پوتبه ی شه هاده ته
هر نه ونیهالی کورده، به خوینای ئاله وه
گه وزانی خاک و خوینه، شه هیدی شه جاعه ته
هر ناله ئالی لاه، به ده م گولله وه نه لئ:
یا ره بیی که ی نیهایه تی دئ، نه م موسیبه ته؟

(١) راپه رینی (٦) ی ئهیلوول، کوردی ماف خوراو و خاک ویران بووی پئ له خواست و نیازنراو له
سالی (١٩٣٠) دا که وته خۆی دژی په یانی (١٩٣٠) ی به ریتانی - عیراقی، که خه ریکی به ستنی
بوون. نه وه بوو شاری سلیمانی که وته جموجولتیکی گه وره بۆ نه م ئامانجه. بۆ سه پاندنی مافی کورد
بزوتنه وه ده ستنی پتکرد. تا پرژی (٦) ی ئهیلوولی خایاند، کوردی ئازای قاره مانیش به به رد و دار
که وته هه لمه ت به ردن، له نه نجامدا (٥٠) که سیان لئ کورژارو به ریندار بوون، خه لکی سلیمانی
نه گه رچی سه ریش نه که وتن، به لام گه وره ترین قاره مانیه تییان نواند. شیخ مه محمودی نه مر هر که
هه والی کوشتاره که ی به رده رکی سه رای بیست، په لاماری (پینجوتنی) دا و گرتی و ئازادی کرد. له
نه فسه رانی سوپای عیراق (مه محمود جهوده ت، حمید جهوده ت، کامیل حه سه ن) خۆیان گه یانده
له شکری شیخ مه محمود و هاوه شیی نه و راپه رینه پیرۆزه یان کرد. که نه نجامه که ی شه ری ئاوباریک بوو.

خۆپیشاندانی پۆژی (٦)ی ئەیلوولی ساڵی ١٩٣٠ لە شارێ سلیمانی کە

بە پۆژی (٦)ی ئەیلوولی پەش بە ناوبانگە

نهم باغه بۆ به جارێ وهها^(۲) بوو به گۆمی خوێن؟
 بۆ مه نزه ره ی له تافه تی بۆ بوو بهم^(۳) قه ساوه ته؟
 نه مروت گولێ نییه، که نه سووتی دلی به کورد
 پرو زهر د نه بی، له مه نزه ره یی نهم فه جاعه ته
 نهم باغه، نهم گولانه، که چی ههر له نه شنه دان
 نه مزانی گولێ که بی دل و حس و حه مییه ته
 له عه نه ته له بهرگی سووری گولاله و دلی ره شی
 چۆن ماو بۆچی هه لنه وه ری^(۴) بهم فه لاکه ته
 قهومی نه جیبی سام^(۵)، نهمه بی عه دلی نه وه لی^(۶)
 ناخۆ نیه هایه تی چ بی، نهم لوتف و ره حمه ته؟
 نه ی (عصبه الامم) وه سیی نه قوامی^(۷) پرو ی زه مین
 بی ده نگیی لهم مه زالیمه، شیوه ی مو رو وه ته؟
 وه ک داری لیژنه، مه یت و جه نازه ی شه هیدی کورد
 لهم باغه که وه تو وه، نهمه ره سمی عه داله ته؟
 لهم عه سه ردا، که عه سه ره ی ته ره قی و ته کاموله
 نهم سه ر پرین و کوشتنه، شه رتی حیمایه ته؟
 بۆ که عبه که چ نه بی، که که سی ناوی حق به ری؟
 حق گۆ له بهرچی، قیسمه تی ههر دار و له عه نه ته؟
 نه ی کو مه لی شه هیدی وه تن، خوێن پڑا وه کان
 تیزکاری ناوی نیوه، له جیتی فه رز و سوونه ته

(۲) شیخ نورری که به ده ستنوسه که ی (نه جمه ددین مه لا) دا چو وه ته وه (وهه) ی بۆ زیاد کردو وه تا له نگ نه بی.

(۳) دیسان شیخ نورری به قه له می سه رز (به م) ی بۆ زیاد کردو وه نه گینا له نگ ده بوو.

(۴) ماموستا (نه جمه ددین مه لا) له ده ستنوسه که یدا (هه لنه درێ) نوو سیبوو.

(۵) سام: کوپی نوو حه. له وه وه گه لانی سامی که وه تنه وه- ته ورات. به روانه المنجد ل ۳۴۶، شاعیر لیره دا مه به ستی ئینگلیزه.

(۶) واته پتو هندی یه که م جار. پیشینانی کورد ده لێن: نهمه سالی مه میونه: نهمه نه وه لی... ناخری چۆنه؟

(۷) له ده ستنوسه که دا (قهومی) نوو سرا بوو، که شیعه ره که له نگ ده بی و راسته که شی ههر نه وه یه به (کۆ) باسی قه ومه کان بکا، بۆیه وام لێ کرد.

وا تى مەگەن، كە رەنگى كىفتان ئەچىتەو^(۸)
 رەنگى پۇراوى ئىو، بناغەى ھەمىيەتە
 ناچىتەو بەلىزمەى لافاوى^(۹) زۆلم و زۆر
 رەنگىكى سابىتە، نەسەرىكى جەلادەتە
 نەشرافى كوردە، دەستى لە قىلى كەلەپچەدا
 ھەپس و زەلەلە، مەزھەرى زىلل و ھەقارەتە
 نەم رەنگە، خوتىنى مېشىكى پۇراوى سىاوەشە^(۱۰)
 بەرگى گولى بېساتى، زەمىنى ھەمىيەتە^(۱۱)
 تابووتەكانى ئىو^(۱۲)، بەشانى كوردەو
 ئىعلان ئەكا نەتىجە، كە بەرزى و سەعادەتە
 نەيلوول و پۇژى شوومى شەشى تاكو نەفخى صوور
 پۇژى عەزا و ماتەمى ئىو^(۱۳) ھەسپىيەتە
 نەم پۇژە، پۇژى شىوون و گىريانە تا ئەبەد
 نەم پۇژە، پۇژى ماتەم و^(۱۴) پۇژى عىادەتە
 نەم پۇژە، نەم مەزالىمە، تا پۇژى رەستخىز
 سەر لەو ھەى سەحايىفى تەئرىخى ئوومەتە
 ئاھى شەھىدى وەتەن، خوتىن پۇراوۋەكان
 تەئرىخىيە و ئەگاتە خوا، نەم ھەناسەتە

۱۳۵۰ھ - ۱۹۳۰ز

-
- (۸) لە دەستىنوسەكەى مامۇستا (نەجمەددىن مەلا) (ئەچتەو) نووسراو، كە شىعرەكە لەنگ دەكات.
 (۹) لىزمەى لافا: تەعبىرىكى ھەلەپە. راستەكەى (لافاوى لىزمەى)، چونكە لىزمە لە بارانى زۆر
 دروست دەبىت و ئىنجا لە پاشان دەبىتە لافا.
 (۱۰) سىاوەش: ئىشارەتە بۆ پالەوانەكەى داستانى شانامە. كە كابرايەكى خىرخواز بوو و لە تۆلەى
 خوتىنى ئەودا زۆران شەرىيان كوردو. بوو تە مەسەل و پەند.
 (۱۱) نەم قافىيە سى جار بەكارى ھىتاو. كە نەدەبوایە وابى.
 (۱۲) لە دەستىنوسەكەى (نەجمەددىن مەلا) دا (ئىو) نووسراو، كە دىرەكە لەنگ دەبىت.
 (۱۳) لە دەستىنوسەكەى (نەجمەددىن مەلا) دا (پۇژى شىوون و پۇژى عىادەت) نووسرا بو.

بۆ ئاھەنگى كۆمەلى زانستى كوردان^(۱)

ئەم ئىجتىماعە بۆ مەھى عىززەت بەراعەتە
بۆ قەومى كورد، نىشانەى سوبحى سەعادەتە
بوغز و غەرەز، نىفاق و ھەسەد^(۲)، كىنە و شقاق
بوونى فەلاكەتتىكە، نەبوونى سەلامەتە.

(۱) ئەم شىعرە لە ئاھەنگى كۆمەلى زانستى كوردان لە پۇژى جومئەى (۷)ى كانوونى دووھى ۱۹۲۷دا لە باخچەى كۆمەلە خوتراوئەتە، كە ئاھەنگى چا خواردنەوى ساز كردووە و زىافەتتىكى چاى رېتك خستووە بۆ سەعات و نىيەك كۆمەلەى خەلك ھاتبوون. (پىرەمىرد و ئەحمەد ھەمدى و شىخ نوورى) شىعريان بەم بۆنەيەو خوتندووەتەو و شىعەرەكەى شىخ نوورى ھەر بۆ ئەو بۆنەيە و تراو، مەسەپىفى لىوای سلىمانى بە نوتقىتىكى ئىرتىجالى زۆر بلند و بەلىغەو، ئاھەنگەكەى كردووەتەو، ئىنجا (پىرەمىرد) كە سكرتتېرى كۆمەلەكە بوو، دوو پارچە شىعەرى خوتندووەتەو و لە پاشان (مەنزومەيەكى غەرامى شاعىرى نەورەسىدەى باغى وەتەن شىخ نوورى) خوتراوئەتەو.

دەمىتتەتەو سەر ئەوئەى بزانين كۆمەلەى زانستى كوردان چۆن دامەزرا؟ (بەلى رەفىق ئەفەندى مەھامى) و (فایەق بەگى مەرف بەگ) و (رەمزى ئەفەندى فەتاح) ياداشتنامەيەكیان دایە وەزارەتى ناوخۆى عىتراق و لەسەر داواى خوڤان وەزارەتى ناوبراو بەپىتى نووسراوى ناوخۆى ژمارە (۲۵۷۱) پۇژى (۱۹۲۶/۲/۲۴)دا بېبارى دامەزراندنى (كۆمەلەى زانستى كوردان) درا، تا پۇژى (۶)ى ئەیلوولى سالى (۱۹۳۰) گەلى ئالوگۆر بەسەر دەستەى بەرپۆرەبەر داھات. كە (۶)ى ئەیلوول پۇژى داخستنى قوتابخانەى زانستى بوو. لە سالى (۱۹۳۲)دا كە (ئەحمەد بەگى توفىق بەگ) كرايەو بە مەسەپىفى سلىمانى، سەرلەنوى ھەول و تەقەللایەكى زۆرى دا، تا توانى قوتابخانەى زانستى پىتك بەپىنتتەو. ئامانجى سەرەكى ئەم كۆمەلەيە (نەھىشتنى نەخوتندەوارى) بوو لەناو كۆمەلگای كوردەوارى. لە پال ئەوئەش زمانى كوردى و بىركارى و پۆشنبىرى گشتى تىدا و تراوئەتەو. ھەروەھا شاگردەكانى ئەم كۆمەلەيە لە سالى (۱۹۳۶) بەدواو ھان دراوون بۆ يارىكردنى پىيەس و كردنەوى پىشانگا و پەرورەكردنى چىژى ئەدەبىيان. ئىتير كۆمەلە وردە وردە دەرامەتى ھاتە كزى و پارەى لى برا. تا لە سالى (۱۹۳۸)دا بەتەواوى ئىجازەى زانستى لى سەنرايەو و قوتابخانەى زانستىش خرايە سەر قوتابخانەى مىرى و كۆمەلەى زانستى كوردان بوو قوتابخانەى (المعرفة) كە تا ئەمڕۆكەش مۆزەكەى زانستى تىدا پارىزراو. بېروانە پۆژنامەى ژين، ژمارە (۱۵۷۹)، سالى (۳۵) ۱۹۶۰/۱۲/۲۶ ھەروەھا پۆژنامەى ژيان، ژمارە (۱۲) سالى (۱)، (۱۲)ى نىسانى ۱۹۲۶، ھەروەھا بۆ ھەمان مەبەست سووڤم لە مامۆستا (كەرىم زەند) یش وەرگرتووە.

(۲) لە شوتىتىكى تردا (بوغز و ھەسەد، نىفاق و غەرەز) نووسرا بوو.

بۆ میلله تیکی موبته دی یهک بوون و ئتیحاد
 نه سبابی ئیعتیلا و توره قی و نوو خووه ته
 میلله ت نه گهر بلاو بی، وه کو ناردی ناو درک
 ئاساری ئینقرار و بهلا و موسیبه ته
 بوغز و نیفاق، موجدی زولل و ته ده نییه
 شوپ و ^(۳) شیقاق، مه حفه ری نه نواعی زیلله ته
 بۆ ئیعتیلا قه وم و تهره قی ولا ته که ت
 ته رکى غه ره ز، عه لامه ی قه در و فه زیله ته
 به م ئیتیفاقه رۆژی سه عاده ت تلوع نه کا
 نه م ئیحتیفاله، جه ژنی ته عالی و فتوه ته
 نه م ئیجتیماع و کۆمه لی یهک بوونه تا نه به د
 بۆ ره فعی ئیختیلاف، نه مینم، نیهایه ته
 فه رموو دره نگه ده ست بده نه ده ستی یه کتری
 میلله ت به دل که یهک بوو، بیناغه ی به قووه ته
 «زانستی»، مافی کیانی ^(۴) به جه وه ره ی عموومه وه
 به سراوه به م جه ماعه ته وه، رۆژی هیمه ته

(۳) له شوپنیکى ترا (شور) نووسرا بوو.

(۴) نه م وشه یه به ئیملاى کۆن نووسرا بوو، ده توانی به (گیان) یش بخوێنرێته وه.

بۆ ئىسلاھى ئاوى قولە

۱۹۴۳/۱/۱۰

سەد شوكر وا له مەنتىقەى پشدر^(۱)
 ھاتە رانییه، ھوماى ئەوجى زەفەر
 یەعنى (سدقى)^(۲) جەنابى قائىمقام
 ساحبى عدل و داد و فەزل و ھونەر
 (رانىیە)ى كەرد بە (جنة المأوا)
 لایقە بیکەى سەرى ئەفسەر
 سالى تەئریخی تۆش بنووسە، بلى:
 (اوەكەى كەرد بەچشمەى كوثر)^(۳)

۱۳۶۲

(۱) ئەم قەدەى بۆ تەئریخی ئىسلاھى ئاوى قولە لە رانییه، لەسەر تەكلىفی قائىمقامى رانییه (پەشىد
 سدقى) وتوویمە. (شیخ نوورى شیخ سالىح).
 (۲) سدقى: مەبەستى (پەشىد سدقى غفور)ە كە لە شارى سلیمانى لە (۱۸۹۰)دا لە دایك بوو، لە
 مەكتەب و قوتابخانەكانى ئاینى خۆتندووینەتى، بەلام شەرى یەكەمى جیهانى نەیهیشتوو خۆتندن
 تەواو بکات كە براوەتە جەنگەو. ھەر ھە چووەتە ناو بزووتنەو كەى شیخ مەحمودى حەفید و
 بەھزەو تەوشى گرتن و بەندیخانە بوو، بۆ ماوەى دوو سال كۆمەلتى ھەزىفەى بینوھ لەوانە:
 یارىدەدەرى بەرتوھەرى ناحیەى (ناودەشت) و مەئسورى مالی قەرەداغ و بەرتوھەرى ناحیەى
 تانجەرز و قائىمقامى پشدر و (رانىیه) و سەرۆكى شارەوانى شارى سلیمانى و قائىمقامى كۆیە تا
 لەو كاتەى كە لە كۆیە بوو لە ۱۹۵۴/۸/۱ دا خانەنشین بوو. سەرەرای ئەمانە خولیاى شیعر و
 نووسین و ئەدەبى ھەبوو و ھەندىكىشى لە پۆژنامەكانى ئەو سەردەمەدا بلاوكردووەتەو. لە سالى
 ۱۹۵۶دا كۆچى دواى كردووە.

(۳) ئەم وشانەى ناو كەوانەكە دەكریت بەژمارە:

$$۱۳۶۲ = ۲۰۰ + ۵۰۰ + ۶ + ۲۰ + ۱۰ + ۵ + ۴۰ + ۳۰۰ + ۳ + ۵ + ۲ + ۴ + ۲۰۰ + ۲۰ + ۱۰ + ۵ + ۲۰ + ۵ + ۶ + ۱$$

بههوی نهوهی که (شیخ لهتیف)

له بهسرا، له بهندیخانه بوو ئهم قهسیدهیه وتراوه^(۱)

ههناسهی ساردی، شهوی ژینی تال
خۆ تۆ تیزتری، له سروهی شهمال
ههلسه و داوینت، بکه بهلادا
وهک تهتهر برۆ، بهپیتی ههوادا
به نهزما مهرو، ڕیگهت لی بهسرا
به ئاسمانا، برۆ بۆ بهسرا^(۲)
بگهپێ بهناو، شاری بهسرادا
بپرسه سجن، وا له کام لادا
تۆ نهبی هیچ کهس، ناگاته نهوی
تۆی بهروژ و شهو، سروهت ناسرهوی
له درزو کونی قفل و دهرگاوه
بچ—ۆره ژووری به شنهی باوه
ئهچی بهدرزا، باریکی و زهعیف
بکه بهژوورا، بۆ لای شیخ لهتیف
باوهشینی که فینک بیتهوه
عارهقی لهشی دامرکیتهوه
ئهمجا بلتی ئهی، دوو چاوی (نووری)
وا نووری ئهمهری، بهدهردی دووری

(۱) شیخ لهتیفی کوری شیخ مهحمود (۱۹۱۷-۱۹۷۲) که له سالی (۱۹۴۶) دا له دامهزراندنی کۆماری مههاباد پشتگیری کردوون و یارمهتی داو، له سالی (۱۹۵۶) دا له دواي موحاکمهیهکی پروکesh له دهعوایهکی عهشایهري کۆنی پابردوو، (نیداره) چوار سال حوکمی بهند کردنی دا. دواي نهوهی (مهحکمهي کوریا) له سلیمانی ههر لهسهر ههمان دهعوا بیتگوناھی داناوه و (تهبریهي) کردووه. نهوه بوو دواي یهک دوو مانگ نیتدرایه بهندیخانهي (بهسرا). له (۱۹۵۸/۷/۳۰) دا له بهندیخانه بهر بوو.

(۲) ئهم دیره پیتیسته له کاتی خوتندهوهیدا دان بهوشهي (ئاسمان) بهرتی.

نه نالتي و نه لتي، به دهم دهرده وه
 به چاوي سـوـر و په نـگي زه رده وه
 شهرت يې هه تاكو، جيتي تو به سرا يې
 تا دهرگاي خوشيي، له تو به سرا يې
 تا به نديخانه، بو تو مه نوا يې
 خوشي و پيـكه نين، لام ته وه لالا يې
 تا شنه ي شه مال، نه شنيتـه وه
 نه دا له په رهي، نه پشكوو تووي گول
 دهم نه داته وه، غونچه ي تنگي دل
 ساواي ناو بيتشكي دل نه خنيتـه وه
 روژي رووناكم، با شه وه زهنگ يې
 دله ي راهاتووم، به خـم با تنگ يې
 نه پـاوه له تاو، دووري تو نووري
 تهرانه ي خوش و شيعري مه شهووري
 نيسـتا به هاري، خوشيم خه زانه
 نيشم له باتي، سهيران گريانه
 فرميسكي چاو و دوودي هه ناسـم
 برووسكه ي هه وري، تامه زرو و تاسـم
 نه دهن به يه كـدا، وهك هه وري به هار
 خويناو به لافاو، له چاو ديتـه خوار
 نه روژي^(۳) به سـهـر، بـير و خـه يـالا
 به زه وي و زاري، ژباني تالا
 درك و دالي خـم، ديتـيـته به رهم
 شايي و سروورم، نه كا به ماتـم
 گله يي مه كه، نووري چاو انم
 نه ماوه بـير و هـوشي جار انم

(۳) پتيوسـته له كاتي خوښـنده وه دا داني پيدا بـري، نه گينا لهنگ دهـبي.

ئىستا بولبولى، خوشخوانى فيكرم
 له گەل نىگارى، رازاوهى شيعرم
 دەس له ملانى يەك نابن وەك جاران
 بەخوشى بچن بۆ سەير و سەيران
 ئەو بە دەنگى خوش، بلى گۆرانى
 ئەم شيعر بلى، بە كامەرانى
 خو نەخوازەلا، دنياش وەهابى
 بە دەوام ترسى، گىرتنت لا بى
 چاوەرئ بى كەى، تووشى بە لا بى
 تووشى لىدان و جەور و سزا بى
 شارى چى، بى دەنگ، وەكو وىرانە
 كوندەبوو بە شەو، تەرانە خوانە
 شادى و پىكەنەن، لای كەس نەماوە
 بە سەريا خۆلى، مردوو بىژراوە
 زوبان لال، گوئى كەر، دىدە نابىنا
 عالەم دى و ئەچى، وەكو مقەبا
 كام زوبان تۆزى، تەر و پاراوە
 سەد پشكۆى سوورى، پىا چىژراوە
 كام گوئى بىسى، خراپەى وەزىر
 خاوەنى ئەدرئ، لە كۆتە و زنجىر
 كام چاوەرئ، ناپىكى دىوہ
 گلینەى بەدار، زوو دەرىۆقىوہ
 لە ترسا لە مال، نایەمە دەرى
 ئەگەر لافاوى، خوين بى و سەر بەرى
 ئەستىرەى گەشى، سەماى ھۆش و بىر

له هه‌ور و هه‌لای، ته‌می ماته‌ما
 گیرۆده و داماو، زه‌بوون و نه‌سیر^(٤)
 له ده‌ریا هه‌وای، بێ بنی خه‌ما
 نو‌قمه و پر‌شن‌گی، چاوی نه‌ماوه
 په‌نگی پووناکی، له پوو بپاوه
 نه‌پار‌تیمه‌وه، له قس‌پی یه‌زدان
 له‌لات دانیشم، نه‌ختی وه‌ک جا‌ران
 به‌لام نه‌ترسم، به‌ئاوات نه‌گه‌م
 ئاواتی دلم، له‌گه‌ل خۆم به‌م
 له‌قه‌بر‌شا دل، تۆژی نه‌سه‌ره‌وی
 خه‌ویکی خۆشی، هه‌ر لێ نه‌که‌وی
 به‌نازاره‌وه، هه‌ر بت‌لی‌ته‌وه
 پۆژی پووناکی، لێ نه‌بی‌ته‌وه
 نه‌ی نووری دیده، من تکام وایه
 هه‌ر رزگار نه‌بی، نه‌مه‌ دونه‌یایه
 که‌هات‌یه‌وه (نووری) نه‌ما بوو
 خۆی و ئاواتی، هه‌ردوو نیت‌را بوو
 پۆژی به‌هه‌وه‌س، وه‌ره‌ سه‌ر قه‌بران
 بێ نه‌رخه‌وانی، له‌گه‌ردی سه‌یوان
 به‌دوو‌که‌لی په‌ش، دله‌ی سووتاوم
 به‌په‌نگی سووری، خۆت‌ناوی چاوم
 کیتی قه‌به‌ره‌که‌م، سوور هه‌ل‌که‌پاوه
 په‌نگی خۆله‌که‌ی، په‌ش داگیر‌ساوه
 هه‌ر تاقه‌ تۆژی، ورد بی‌یه‌وه
 قه‌به‌ره‌که‌ی (نووری)، نه‌ناس‌یه‌وه

(٤) شاعیر له ده‌ست‌نوسه‌که‌یدا (نه‌سیر)ی نووسی‌بوو. من (نه‌سیر)م به‌راست زانی. په‌نگه‌ هه‌له‌ی کاتی

له ناو سەد قەبرا، قەبری من دیاره
 خاک و خۆڵە کە ی، مات و غەمبارە
 خۆی هاوار ئەکا، من قەبری نووریم
 کوژراوی ئێشی، زامی پەنجووریم

(٢٣) ی کانوونی ئەوەل ١٩٥٧ سلێمانی

پیشوازی دانیشتوانی شاری سلێمانی بەبۆنەی بەربوونی شیخ لەتیف شیخ مەحمود لە
 بەندیخانە کە وەک لە وێنەکەدا دیارە بەسەر شانی جەماوەرەوهیە - ١٩٥٨

دیناری مووه زه فین^(۱)

به بونهی دهستکورتی و مانگانه که میی زه مانی جارانی مووچه خوره وه و تراوه.

هر خار و خه سی شوومییه، گولزاری مووه زه ف
 کاوول بووه، جیتی کونده بووه شاری مووه زه ف
 خویتی جگه ره بوته شهراب و مهیی مه نمور
 دهنگی دله، ناوازی نهی و تاری مووه زه ف
 مه نمور وه کو (شیخ هومر) و^(۲) وه زعیش به مه سل مار^(۳)
 خورایی نیییه، ناله و هاواری مووه زه ف
 ناکا بهشی قاوه لتییی رژژیککی من نه مسال
 سه د خورگه به دیناریکی پیراری مووه زه ف^(۴)

(۱) له حهری عمومی دووه مدا که دینار قیمه تی هیج نه ماو شت و نیحتیاجاتی ژبان گران بوو و مه عاشات و مووچه شه هر وه کو خوی مابووه وه. ته به قعی - راسته که ی فیئه به - نازاد- مووه فین له حالتیکی زور پرتشانیدا زه مانی شوره که بیان نه برده سر، نهم پارچه شیعه به و مونسه به ته وه و توومه و (دیناری مووه زه فین) به حیسابی نه بجه د (۱۳۶۱) هیجری نه گرتته وه له مقابل به سالی ۱۹۴۲ ی میلادییه. (شیخ نورری شیخ صالح).

(۲) شیخ هومر و ماره که ی: نیشاره ته به و چیرۆکه فولکلورییه ی به کورتی دهیخهینه روو. دهلین کابرایه ک ماریکی سې بوو ده بینتی په پکه ی خواردووه، به زهیی به ماره که دا دیتته وه و له سهرما رزگاری دهکات و گهرمی دهکاته وه، که گهرمی ده بیتته وه ماره سیله که له ملی ده نالتی و دهیه وی پیتیه وه بدات، کابرا هر چند ده کاو ده کوشن له گه ل ماره که سوودی نابتی و له کلهی شهیتان نایه ته خواری، له و کاته دا پیره میتردی ده بینتی و ده لتی مادام هر وایه با نهم پیاوه ریش سپیییه بکهینه دادوهر له م مه سه له یه دا، کابراش زیره ک و دنیا دیده ده بی و له مه سه له که تیده گا، بوته داوا له ماره که دهکات به چیتته وه نه و دۆخه ی که کابرا تیتیدا دیویه تی، به م شیهیه ماره که دیتته خواره وه و په پکه ده خوات و نه وانیش به دار ده که ونه ویزی و دهیکورن. هه ن نهم هه قایه ته به جوژیککی دی دهیگرتته وه.

(۳) له دهستنووسیکی تردا: (مه نمور وه کو شیخ هومر و وه زعیش وه کو ماره) نووسرا بوو.

(۴) بهر له م دیره له دهستنووسیکی تردا نهم بهیته نووسراوه:

بهختی هه موو مه نموروی قهره و ریش بووه نه مهر
 پر خویتی که شه، کووپی دلی زاری مووه زه ف

هیند عاجزی قهرزارییه، هەر گهیییه سه‌ری مانگ
 کافر بێ به جه‌سته‌ی دلی غه‌مباری مووه‌زه‌ف
 سه‌د دره‌مه‌، نو‌تیک‌ی^(٥) ئەم و ئەو له پ‌ه‌واج‌ا
 پار‌ه، یه‌ک و پ‌یتنج‌یش نییه، دیناری مووه‌زه‌ف
 ئەست‌یره‌ی سه‌رشانی من و تو بوو وه‌زیه
 دوینن، که‌چی ئەم‌پ‌رۆ بووه‌ته باری مووه‌زه‌ف
 وا پایزی غه‌م، باخی به‌هاری فه‌ره‌ح‌ی کوشت
 غونچه‌ی گله‌زه‌رده، گولی گولناری مووه‌زه‌ف
 وه‌زعی دلی ئەم‌سالی مه‌عاشم که ئەه‌ینم
 سه‌د خو‌زگه ئەخوازم به‌دلی پاری مووه‌زه‌ف
 یاره‌بی ئەوه‌ی دو‌ژمنه به‌م میلله‌ت و خاکه
 بێ حورمه‌تی که‌ی، هەر وه‌کو دیناری مووه‌زه‌ف^(٦)(٧)

(٥) پاره‌یه‌کی ئینگلیزییه.

(٦) له پ‌و‌ژنامه‌که‌دا: (یاره‌بی ئەوی دو‌ژمنی میلله‌تی کورده) نووسرا‌بوو.

(٧) له ده‌ست‌نووس‌یک‌ی تر‌دا ئەم به‌یت‌ه دوا به‌یت بوو:

حه‌ریکه‌ له‌گه‌ل کو‌مه‌لی مه‌نمووری به‌سه‌زمان

بێ نرخه، ئەل‌یتی سینه‌که، دیناری مووه‌زه‌ف

حه‌قه نه‌مرو بدا تانه له ماهو مشتهدری و نه‌خته
 سلیمانی به‌شیعری ئیوه‌وه ناویه‌ته سهر، نه‌فسهر
 ته‌ماشای لاپه‌ره‌ی ژین که‌ن، نیبه جی نوخته‌یه خالی
 له‌به‌ر نه‌شعاری تازه‌ی شاعیران، نه‌م سهر هه‌تا نه‌و سهر
 نه‌بینی شیعری لوجنه‌ی فه‌حسی تووتن، بی‌شه‌مه‌و بو‌ندار
 نه‌بینی می‌سره‌عی و قامه‌تی به‌رزه‌وه‌کو‌عه‌ره‌عه‌ر^(۲)
 نه‌بینی شیعری (سیدقی)^(۳) پر له نوکته‌ی خوش و مه‌عنیدار
 له‌سهر مالتی (مه‌لا) شه‌ریه‌ له‌سهر پی‌یه‌ وه‌کو‌وه‌روه‌ر
 نه‌بینی شیعری و^(۴) پر له قه‌یسی و می‌وژ و بادام
 فه‌ساحه‌ت جی‌ر و هو‌ری دئ له‌ویدا^(۵) وه‌ک که‌له‌رمی ته‌ر
 له‌ ناو نه‌شعاری نه‌م خو‌رکه‌ نایابانه شیعری کو‌ن^(۶)
 نه‌شوبه‌ی هه‌ر به‌ته‌شپی^(۷) پر له ترخینه و له‌په‌ی ساوه‌ر

(۱) سه‌رده‌می جه‌ریده‌ی ژین به‌عزێ شتی نه‌نوسی، ناوی نرابوو شیعر، نه‌م شیعرانه‌ش که له لایه‌ن لوجنه‌ی فه‌حسی تووتن که له پینجوتین بوون، نه‌نیران بو‌ژین. ژین-یش یا بو‌پتکه‌نین وه‌یا بو‌پازی کردنی ساحیب شیعه‌رکان چاپی نه‌کردن، منیش نه‌م شیعرانه‌م له‌و وه‌خته‌دا وتوه‌ و بلاوم کرده‌وه ۱۹۴۱/۲/۲۵. (شیخ نووری شیخ صالح).

(۲) مه‌به‌ستی ره‌فه‌ت نه‌فه‌ندی درێژه که له‌ نامه‌که‌ی بو‌سه‌جادی ناردوو ئیشاره‌تی بو‌کردوو.

(۳) مه‌به‌ستی (ره‌شید سیدقی غه‌فوور)ه که له‌ شوتنی تر باسما‌ن کردوو.

(۴) هه‌ر له‌ ده‌ست‌نووسیکی تری شاعیر: (نه‌بینی می‌سره‌عه‌و...) نووسرا بوو.

(۵) هه‌ر له‌و ده‌ست‌نوسه‌ی شاعیر: (جی‌ر و هو‌ری دئ له‌واتا...) نووسرا بوو.

(۶) هه‌ر له‌و ده‌ست‌نوسه‌دا: (شیعری من) نووسرا بوو.

(۷) هه‌ر له‌و ده‌ست‌نوسه‌دا: (نه‌شوبه‌ی هه‌ر به‌ده‌فه‌ری...) نووسرا بوو.

شوکر فهوتا (جیناس) و^(۸) قاعیده‌ی تشخیص و نیستیفهام
 ههتا که‌ی بۆ (ته‌ضادی)^(۹) دایمتم والهو موضطر
 ههتا که‌ی من مقه‌یه د بیه‌قه‌یدی قافیه و نه‌وزان
 ههتا کو که‌ی (ته‌جاهول عارفانه)^(۱۰) بپنمه ده‌فته‌ر
 له‌گه‌ل ته‌ردید و قه‌تعا، بۆ نه‌که‌م قه‌تعی عیلاقه‌ی دل
 به‌که‌لکی چیم نه‌شتی، غه‌یری خه‌فت هینان و ده‌ردی سه‌ر
 ده‌با به‌روا (وضوح) و (نیستیعاره)^(۱۱) گۆزی با گووم بپن
 رجوع و (حوسنی ته‌علیل) و^(۱۲) نیدای حسی به‌دیع ناوهر

(۸) جیناس: نه‌وه‌یه که له به‌یتیکدا یان له دێرێکدا دوو وشه که له وتن و پیت و نوخته‌دا وهک یهک
 بن، به‌لام هه‌ریه‌که‌یان مانایه‌کی سه‌ره‌خۆیان هه‌بێ. خۆ ته‌گه‌ر هه‌ردوو وشه‌که یه‌کسان بن به‌یه‌که‌تر
 پیتی ده‌لێن (جیناسی تام). وه‌کو نه‌و به‌یتێ (زێه‌ر): (دل بۆته بۆته بۆ ته‌و).
 (۹) ته‌ضاد: خه‌باتیکێ یه‌ک چاو ناوی (عوهر) ده‌بێ، کابرایه‌کی قسه‌ خۆشی عه‌نتیکه‌ پیتی ده‌لێ
 ته‌گه‌ر ده‌ستی جلی جوانم بۆ به‌درووی، به‌مه‌رجێ که‌س نه‌زانێ (که‌وايه) یان (جوه‌یه) من به‌ به‌یتێ
 ستایش ده‌که‌م، که‌س نه‌زانێ ته‌مه‌ مه‌دحه‌ یان زه‌مه‌. له‌ پاشان کابرای به‌رگ دروو، داواکارییه‌که‌ی
 به‌جێ ده‌هێنێ، ته‌میش ته‌مه‌ به‌یته‌ ده‌لێ:

خاط عمر قبا

لیت عینییه‌ سوا

ته‌مه‌ش بۆ دووباره‌ ده‌بێ و ده‌توانی مه‌عنای لێ به‌دریته‌وه‌. واته‌ هه‌ردوو چاوی وه‌کو چاوه‌ ساغه‌که‌ی
 لێ بیت، یان هه‌ردوو چاوی کوێر بیت. ته‌مه‌ش دوو مانای دژ به‌یه‌ک ده‌که‌یه‌نێ. ل ۶۸-۶۹ تاریخ
 الأدب فی ایران من فردوسي إلى سعدي للمستشرق إدوارد جرانفیل براون. نقله‌ الى العربیة
 إبراهيم أمين الشواري - مطبعة السعاد - مصر ۱۹۵۴.

(۱۰) ته‌جاهل العارف: نه‌وه‌یه که شاعیرێک نه‌زانینی خۆی به‌رامبه‌ر به‌راستییه‌ک ده‌به‌رێ که له‌مه‌دا
 مه‌به‌ستی نه‌وه‌یه نه‌و شته‌ به‌مواله‌غه‌وه‌ وه‌سف بکا ل ۲۲۰ الجدید فی البیان والعروض، سمیر
 سمعان، لبنان، بیروت ۱۹۶۹

(۱۱) مه‌جاز دوو جوژه‌، هه‌ر مه‌جازی که له‌سه‌ر (تشبیه) بینا بکړی پیتی ده‌لێن (نیستیعاره) و هه‌ر
 مه‌جازی که له‌سه‌ر غه‌یری (تشبیه) بینا بکړی پیتی ده‌لێن مه‌جازی (مرسل). سه‌رچاوه‌ی پیتشو
 ۱۷۱ ل

(۱۲) حسن التعلیل: که شاعیر حه‌قیقه‌تیکێ رووداو و به‌هۆیه‌کی خه‌یالی یان شیعرێ لیک ده‌داته‌وه‌
 وه‌کو شیعرێ مانگی چواره‌، وه‌رگێرانی (عه‌لی که‌مال باپیر). ل ۸۸ کتیبی تاریخ الأدب فی ایران.

له بۆ چیم چاکه بهینى دایمىنم بۆ (لهف و نه شىرى) (۱۳)
 (مره تهب) (۱۴) يا (مشه وهش) (۱۵) بۆ به دلما چن وهكو نه شته
 بهقانونيش مووزهف گه یییه هه ددى خوێ تهقاوێته (۱۶)
 تهماي چیمان ههیه، تاکه ی بژی شیعرى من و زیوهه (۱۷)

(۱۳) و (۱۴) و (۱۵) لهف و نهشر: یان (طی و نشر). له زماندا (طه ی) واته كۆكردنهوێ چهند شتیك له یهكێكدا كه بیهشاریتتهوه. (نهشر) یش ئهوهیه كه ئهوهی شاراوهیه یهك یهك دهری خهیت یان بیهخه بته روو. (طه ی و نهشر) چهند مهعنایهك له چهند لهفزیكدا كۆ بکه یتهوه. له پاشان ئهوه مهعنا یانه بهدریژی دهریخهیت. یاخود چهند مهعنایهك بهیه که وه بهیئى و له پاشان ههیه که یان بهدریژی باس بکه ی. (طه ی و نشر) دوو جۆره. نهگه دههینانی مهعنایهكان به تهتریب ی، ئهوه پیتی دهگوتری (مرتب) وهكو ئهم شیعره ی (نالی):

ئاسمانی حوسنی مهحبوبم له نهبرۆ و زولف و روو
 دوو هیلال و دوو شهو و دوو ماهی تابانی ههیه.

خۆ نهگه نهشره که به تهتریب نه بوو، ئهوه پیتی دهلێن (لهف و نهشری) (مشه وهش). پروانه جواهر البلاغة في المعاني والبيان والبدیع - تألیف أحمد الهاشمي، الطبعة الثانية عشرة ل ۲۴۷ .
 (۱۶) هه ره لهو دهستنوسه ی شاعیر: (گه یییه وهختی...) نووسرا بوو.
 (۱۷) لهو دهستنوسه دا ئهم دێره شیعره ش ههیه که له دهستنوسه که ی من پشتم پێ بهستوه دانێ پێدا نهناوه.

له سه ره ده رکه ته سه دور (نووری) بۆ شیعره له دیوانا
 گه دا یی ی نهوا یه، چۆن ئه ییته ساحبی کیشوه
 ههروه ها له گه ل رۆژنامه ی (ژین) که بۆ یه که م جار ئهم شیعره ی تێدا یلاو کراوه ته وه تۆزه جیاوازییه کی
 ههیه .

شەمە جۆر

په پووله

خوژگه نه مزانی توبو؟
 وا خوټ نه که ی په نجه رو؟
 په پووله ی بال هه لوه ريو!
 به تیشکی گر داریزو^(۱)
 بالداري جوان و په نګین^(۲)
 نیسک سووک و بال نه خشین^(۳)
 به روژ له م گول بو نه و گول
 له م چله وه بو نه و چل
 نه فري و نه نیشیته وه
 بوئی خوټ نه چنیته وه
 هر تاریکیت لی ده رکوت
 چاوت به شوعله و گر که وت^(۴)
 باله هه لئه پرووزینی
 جه رگت هه لئه قرچینی
 بالداري بال په نګاوره نګ
 دهم پر هاواری بی ده نګ
 خوژگه نه مزانی توبو؟
 وا خوټ نه که ی په نجه رو؟

-
- (۱) له دستنوسیکي شاعیردا شوینی هم بهیته، له کهل بهیتی سییهم نالوګوږ بووه.
 (۲) هر لهو دستنوسه دا (بالداري جوان و شیرین) نووسرا بوو.
 (۳) هر لهو دستنوسه دا (نیسک سووکي بال نه خشین) نووسرا بوو.
 (۴) هر لهو دستنوسه دا هم بهیته بهم جوړه بوو:

که تاریکیت لی ده رکوت
 چاوت به شوقی گر که وت

شـهـبهـق ئهـدا بهـيانى
 له گوى جۆگه و سهـركانى ^(۵)
 ئهـگهـپى تا ئهـتوانى
 هـيچ مـاندووتى نازانى
 كام جىگا خوش و بهـرزه
 كام لق ناسكه، سهـوزه ^(۶)
 له دوورهـه بوى ئهـفـرى
 جىگاي خوتى لى ئهـگرى
 بهـرۆژ جىت ناو گولانه
 بهـشهـو ئهـبييه پهـروانه
 له كوى بهـشوعلهـت زانى ^(۷)
 خوت ئهـكهـى بهـقوربانى
 پهـپولهـى ناسك و نازدار
 عاشقى دل برىندار ^(۸)
 خۆزگه ئهـمزانى تو بۆ؟
 وا خوت ئهـكهـى رهـنجهـرۆ؟

(۵) هەر لهو دهستنوسه‌دا (شه‌به‌ق بدا به‌يانى/ له گوى جۆگه‌له و كانى) نووسرايوو.

(۶) هەر لهو دهستنوسه‌دا (كام لق ناسك و ته‌رزه) نووسرايوو.

(۷) هەر لهو دهستنوسه‌دا (له كوى شوعله‌ت پى زانى) نووسرايوو.

(۸) لهو دهستنوسه‌دا ئه‌م دێره له‌گه‌ل دێرى هه‌شته‌مدا شوێنپان ئالوگۆز كراوه.

گیژەلووکەى باى بەتینی...

گیژەلووکەى باى بەتینی پێچەوانەى پۆژگار
کارەساتیکى بە من کرد، ئێسکى کردم بە پوار
خستیمبە تەق تەق بە ناحەق دەستى پر زۆرى قەدەر
ذاب قلبى فى العذاب، طار فکرى فى انکسار
(زى) بە لێلى و سووریا دايم لە چاوى من ئەچن
ناوى ئەو لێلە و بەخوێ دى، ئەم تێوگەو دیتە خوار
خۆم ئەزانم چیم بەسەر داهاى بە دەس چە پگەر دەوه
کیف فر العز منى کیف ضیعت الوقار
ایستەم رازى درونى خلقه افشار ایلیم
این سخن ناگفته بە هرکز مبادا اشکار
سینه پر داغى فیراق و دیدە پر فرمیسکى غەم
نائومید و قور بەسەر، ئاوارەیی یار و دیار
غەم و هەها بێزارى کردووم خۆم بە نەفسى خۆم ئەلیم
بویلە بر احوالده پک اعلا دکلمى انتحار
ان قلبى کان مثل الطیر فى سجن فطار
هەر کە هینای بۆم سەبا مۆژدەى قدوومى نەوبەهار
مرغى زارى دل چو از بندى قفس ازاد شد
شد غزلخوان آشیان بگرفت اندر مرغزار

ناچم بۆ به غدا

هه تا پيتم بکري ناچم بۆ به غدا
له به غدا دلم هيچ ناکريته وه
با هه زاران رۆژ پيکه وه ژيا بن
دۆستی خۆت له وێ ناتناسيته وه
با خسووس هيلتي گه وره ی کرد بێ
نايه وێ کۆنی بير که ویتته وه
چاوی پیت که وێ، دلی تیکه ل دێ
له رابووردوی خوی قیزی دیتته وه
نه گهر بزانی تو نه چي بۆ لای
نه و رۆژه نه و خوی نه شاريتته وه
نه لتي نه وه کو، خودا نه کهرده
ئيشيکی ببي و بپاريتته وه
يا بۆ ته عيني، يا بۆ ته رفيعي
هاتبي له من، بلاليتته وه
فه قيری بچي، بۆ لای وه زيری
مه عناي بۆ نه و چاک، ليک نادريتته وه
نازانن رۆژی، ئاواش نه بينري
ته نريخ بۆ دواوه، بگه ريتته وه

هيمه‌تی پيران

پژژنامه‌ی (ژين)ی ژماره (۸۲۲)، (۱۱)ی (ربيع الثاني) ۱۳۶۵ سالی (۲۰)، بهم ناوونيشانه‌ی سه‌روهه نهم باسه‌ی بلاو کردوده‌توهه. (ئيمه پيرتيکی په‌وشه‌ن زه‌ميرمان له به‌غدايه، نه‌مه‌نده ساله بۆم ري نه‌که‌وتوهه زياره‌تی بکه‌م، چونکو گۆشه‌گيره و نه‌يوستوهه بناسري. له‌م دوايييه‌دا دوو شاه نه‌سه‌ری جيهانی و مه‌عانی نهم دی، يه‌کيتکیان (به‌هانه‌دين) پاشای نه‌سه‌ری حه‌ياتی بوو، دووه‌ميان نه‌سه‌رتيکی ته‌دریسی عیلمی (وضع)ی بوو که له کوللیيه‌ی (نه‌عظميه)‌دا به‌ده‌رس وتوويه‌توهه. پيچوله‌ی نه‌مانه‌يشی حه‌للی (له‌غزتيکی) به‌نهم کردوهه، ده‌ست من که‌وت چونکو مه‌وزووع له (وضع) و موعه‌ما بوو. منیش له‌پيشه‌وه به‌موعه‌ما هاڤمه پيشه‌وه. نه‌و زاته شتيخ نوره‌دين شتروانييه، که باوکی به‌هانه‌دين پاشای مه‌سه‌ره‌ی پيشوومانه و موئه‌لفی رساله‌ی عیلمی (وضع)ه. له‌غزه‌که کورتيکی زاويان که له (دۆغره‌مه‌چی)‌يه‌کانی هه‌ولتيره و ته‌خه‌لوسی (کانی)‌يه و توويه نه‌مه‌يه:

ناشنای نه‌سراری قه‌لبه‌ی بيگومان
 ده‌رده‌خا ماهيه‌تی سرپری نيهان
 هه‌رکه‌سی فه‌يزی نه‌وی بۆ ري که‌وی
 پادشاهيکه، به‌گه‌ردوون نانه‌وی
 باده‌يه‌کی گه‌ر بنوشي بيگومان
 پياله‌يه‌ک ناو، نايه‌نتی ملکی جيهان
 جه‌وه‌ری سی حه‌رفه، يه‌ک حه‌فتا ته‌مام
 ناوه‌راستی سي‌سه‌د و دواي سه‌د به‌نام
 هه‌رکه‌سی بي‌زانی دياره تپه‌ده‌گا
 بيگومان فه‌يزی نه‌ویشی پته‌ده‌گا

ئنجا نووسراوه له ته‌ره‌ف (شتيخ نووری)‌يه‌وه وا حه‌ل کرا:

نه‌و موعه‌ممايه که سی حه‌رفه به‌ناو
 وه‌ک مواليبه‌ده شمولی که‌وته ناو

عشقه، جهزیهی سرپری یهزدانی ههیه
 بۆدهماخی نهشئیهی وهحدهت مهیه
 عشقه، شیرانی جیهان دینیتته بهند
 عشقه، رۆحی پاک نهخاته ژیر کهمهند
 عشقه، کهس ناتوانی شهرچی لی بدا
 عشقه، مایهی زهوقی ناسینی خودا
 عشقیان دانا بهدوو نهوع، نههلی حال
 عشقی سانع، عشقی مهسنووع دوو مهئال
 عشقی سانع، شیوهیی ئینسانیه
 عیشقی مهسنووع، ئارهزووی ههیوانیه
 ئارهزووی ههیوانیه، دوایی جهننهته
 سهفوهتی رۆحانیه، مایهی جهننهته
 عشقی زولف و خال و پروومەت فانییه
 عیشقی پهنهانی لهتای سوبحانییه
 ئاه ئهگەر (نووری) لهمه بهشدار ئهبوو
 داخلی ناو دهفتهری ئهحرار ئهبوو

ژن

ژنی بهد چه شنی کولنج ژان نه هینئ
نه گهر زوو نه یته قیینئ، نه ت ته قیینئ
ژنی ژن بی، له ژانی ژینی دونیا
به جورئ لات نه دا، سهر سور نه میتئ
ژنت گهر^(۱) ژن نه بی، ژانه ژبانت
ژنی ژن بی، هه موو دنیا نه هینئ

(۱) له دهستنوسه که ی شاعیردا (گه) نووسرا بوو، وا دیاره له کاتی نووسیندا (رئ) یه که ی که وتوو.

به کوردی ناوی مانگه کان

(نیسان) به کوردی (شهسته باران)ه
ناوی (مایس)یش (بهخته باران)ه
(حسوزه یران) ناوی، (باران یران)ه

ناوی (ته مموز)مان دانا (خه رمانان)
(ئاغستۆس)، (گره) گهرمای فراوان
(ئه یلوول)، (گه لاویژ) فینکی به یان

ناوی (تشرین ئه وهل)، (مشتاخان)
(تشرینی دوهم)، (په له) وهرد کیلان
ناوی (کانوونی یهک)، گه لاریزان

ناوی (کانوونی دووهم)، (پێیه ندان)ه
(شویات)، (ره شه می) ناویکی جوانه
مانگی (مارت)، (تاره) ناخری زستان

زۆر تکا ئه کهم له خوینده واران
له خاوهن بیرو تیپی زانایان
لهم ناوانه گهر چاتر ئه زانن
بیلتین به شهرتی باش بی لای هه موان
له جیگای ئه مان، ئه و په سه ند بکری
ئه وه ناوی بی، تا ئاخه ره مان
نهک من به جوۆری، ئه وی تر جوۆری
ناویان بو دانیین به که یفی خومان

(غونچه) و (شیرین) و (کالی)...

(غونچه) و (شیرین) و (کالی) سئ کچن ئه ولادی گیو
قابیلن هه ر سئ وهزن بکرتن به ئالتوون و به زیو
غونچه وا تازه خه ریکی پیکه نینه بۆ فنوون
عیشویهی (شیرینی) سه د فه رهاد ئه خاته بیستوون
چاوی مه ست و کالی (کالی) پر له باده ی عیسمه ته
ره بی هه ر سئ تاجی به رزی بن له بۆ ئه م میلله ته
باغی بی خاری سه سادته ، نه وزه ووری وا ده بی
غونچه شیرین بی به کالی، باغی مه سه وودیه ته^(۱)

(۱) له م میژوه دا مالی ئیمه له رواندوز هاتنه وه هه ولیر. دوا ی نیوه رۆ بوو له باله خانه ی مه حه له که مدا
(شیخ نووری) له لام دانیشتبوو. له نا کاو (غونچه) و (کالی) و (شیرین) هاتنه سه ری. (شیخ
نووری) ناوی پرسین و ده سته جی ئه و چوار شیعه ی بۆ دانان. گیوی موکریان.

نابینمهوه قهت لیږه یه کئی...

نابینمهوه قهت لیږه یه کئی یار و وه فادار^(۱)
 حه قمه که نه بینم له شه واهه به مه لاره
 هر دهر به دهر و نه فییه، نه وی سیره تی چایی
 نه یق———ونه ک———رده وی به د به هه واره
 ئینسانی وه کو عه بده، له کوئی دهست نه که وی ناخ
 نایدوزمه وه هرچند بگه ږیم بوی به چراوه
 نهو شه خسه که واه لاری قه لاه لای وه کو (ږی)یه
 پیړتکه به شه و هیمه تی شه و کیتل^(۲) به دو واره^(۳)

(۱) ثم شیعری له ههولیره وه ناردوه بۆ ږوژنامه ی ژبن. ده لټن نهو شیعری بۆ شیخ نه حمده دی شیخ غه نی مامی که نازناوی (فهوزی)یه نویسوه.

(۲) پیړی شه و کیتل: شه خستیکه له شاربایږی، ژنان له ږوژانی دیاریکراودا ده چنه سهر مه زاره که ی. گوايه وا به ناویانگه که شهو له گڼه که ی هاتووه ته درې و زه وی کیتلاه. بۆ نه زړ و نیاز خواست ده چنه سهر مه زاره که ی.

(۳) مهبه ستنی نه ویه که شه خسی (شه و کیتل)ی له دوا بۆ ستایش کردنه، به لام بۆ تانوت و زه میس دیت، چونکه کینایه یه بۆ کاری سیکس له شه واندا. له ږوژنامه ی (ژبان)ی ژماره (۴۲۵)ی سالی (۱۰) (۵)ی کانوونی دووه می ۱۹۳۵دا له لاپره (۲) به ناوی پهندي پیشینان - که دیاره هی پیړه میړده - نو و سراهه:

نه وانه ی له هجی لامیان وهک ږتیه
 نه زانن پیړی شه و کیتل له کویتیه
 نه وانه که ږی به غین نه خوتن
 جلوی فیتل بازی دوو قه و نه نوین

هاوار له دهس مالييه

له حالتم گهر نه پرسي، روژ و شهو، مه بهووت و جهيرانم
 له به حري و اريدات و مه سرفه، غه رق و په ريشانم
 به روژ دائيم خه ريكي جه دوهل و جه معي حيساباتم
 به شهو خه و خو^(۱) نيه، خوليا زده دي نيشي سبه ينانم
 به مه سرف هه ر په زامه ندم، وه زيفه ي خومه پيم خوشه
 حيسابي و اريداتيش تازه واهاتوه ته سهر شانم
 له ته حويلاتي خارج عاجزم، داخل به هه ر سووړه ت
 به ميم، حي، بيست و دوو پازيم، له دهس جه معي په ريشانم^(۲)
 له ته وحيدى حيساباتي قه زاکان هيته بيزارم
 نه گاته عه رشي نه علا بوچرووکی جه رگی بريانم^(۳)
 له نازاري نيهائي و^(۴) مولخه قى هه رگيز مه پرسه ليم^(۵)
 خودا دوور بن، له نازاري هه موو خویش و عه زيزانم^(۶)
 گه هي مه شغولى دوکوم، گه ه خه ريكي جه دوهلى سولفهم^(۷)
 ده مي داماوى سه هووى جه مع و ته زياتلى نيسانم^(۸)
 له ناخر مه رحه له ي ته نرمي نه وراق و جه داولدا
 چل و پينچ فه رق نه کا، ئيجمالى شه هري، چي بي؟ نايزانم

(۱) له دهستنوسىکي شاعير (شه ویش خو خه و نيه... نووسرابوو.

(۲) هه ر له و دهستنوسه دا: (به ته سدیدی په ريشانم.) نووسرا بوو.

(۳) هه ر له و دهستنوسه دا: (نه گاته ناسمان، نا هو نه نيني جه رگی بريانم) نووسرابوو.

(۴) نه و سهرده مه نه و شيعره ي تيدا نووسيوه، سالى (مالييه) له (۳۱) ي مارتا ته و او بووه، بويه ده لي: (له نازاري نيهائي).

(۵) هه ر له و دهستنوسه دا: (توخدا مه پرسن ليم) نووسرابوو.

(۶) هه ر له و دهستنوسه دا: (خودا دوور بي، له نازاري جه معي خوشه ويستانم) نووسرابوو.

(۷) له و دهستنوسه ي شاعيردا: (گه ه خه ريكي ته سوييه ي سولفهم) نووسرابوو.

(۸) هه ر له و دهستنوسه دا: (جه مع و ته زياتلى نيسانم) نووسرابوو.

ده که و مه به حری بن پایانی نه رق سام و ته قه للاوه
 و هره نه مجا ته ماشای حله لوله ای می تشکی به سه زمانم ^(۹)
 تومز عه کسی ره قم شانزه ی به شه ست و یدک نیشان داوه
 که و ا گیتی ترازای ده سیتی سه هوو و نسیانم
 نه گهر باوه ره نه فرموی شو له خه ودا تا کو سبجه نین ^(۱۰)
 له ئیستساوه خه ریکی ناردنی نه وراقی نیسانم ^(۱۱)
 به رۆزی جومعه خه لکی وان له به زم و عوشه تا دائیم ^(۱۲)
 که چی من هر خه ریکی دو کوم و جه معی یه کونانم ^(۱۳)
 به شه و چاو هه لبرم، ئیجمالی شه هری دیتته بهر چاوم ^(۱۴)
 که چاروش دانه وینم ^(۱۵)، کو مه لئی نه رقامه میوانم
 هه میشه ^(۱۶) بلیلی ته بهم، نه نیسی غونچه بوو نه و سا
 که چی ئیستاکه جه دوه ل بووه ته گو لزار و گولستانم ^(۱۷)
 به سه د (اذن القبض) کو م کرده وه نه قدی خه زینه ی ژین
 به ئیذنولد هفعی، سه رفم کرد هه موو نه قدی دل و جانم ^(۱۸)
 له غه یری ماده دا نه قدی حه یاتم ^(۱۹)، ته بتی ده فته ر بوو
 به ته عدیلی مه گهر دهستی ^(۲۰) قه ده ر پکی بخا ژیانم

(۹) ئه م به یتته له ده ستنوسه که ی شاعیردا نه بوو.

(۱۰) له ده ستنوسه که ی شاعیر (نه گهر باوه ره نه که ی هر شو له خه و ما تا کو سبجه نین) نووسرا بوو.

(۱۱) هر له و ده ستنوسه دا: (خه ریکی به ستن و پیک خستنی نه وراقی نیسانم) نووسرا بوو.

(۱۲) هر له و ده ستنوسه دا: (خه لقی هر خه ریکی که یف و سه یرانه) نووسرا بوو.

(۱۳) هر له و ده ستنوسه دا: (هر شپزه ی دو کوم و سه هووی یه کونانم) نووسرا بوو.

(۱۴) هر له و ده ستنوسه دا: (له خه و چاو هه لبرم ئیجمالی شه هری دیتته بهر چاوم) نووسرا بوو.

(۱۵) هر له و ده ستنوسه دا: (که چاو دائیمه سه ریه ک) نووسرا بوو.

(۱۶) ئه م به یتته له ده ستنوسه که ی شاعیر له گه ل به یتی پیتشو شو ئینیان ئالو گو پ بووه، (به دایم بلیلی ته بهم) نووسرا بوو.

(۱۷) هر له و ده ستنوسه دا: (پۆته سه یرانی به هار انم) نووسرا بوو.

(۱۸) هر له و ده ستنوسه دا: (به یدک اذن الدفع پۆی هه موو نه ختینه یی گیانم) نووسرا بوو.

(۱۹) هر له و ده ستنوسه دا: (له غه یری ماده دا نه قدی ژیانم...) نووسرا بوو.

(۲۰) هر له و ده ستنوسه دا: (به ته عدیلی مه گهر نه هری قه ده ر...) نووسرا بوو.

له عومرم سه هووی سهرفیات نه گهر ته نزیل بکا نئزه د
 به سولفه ی دابنن و ئیرادی بۆ بیتنن له حیرمانم
 له قهیدی نا ئومیتدی^(۲۱) شه تب نه گهر بکرتیم و تیپه پرم
 به قایای بهد نه میتنن بۆ به قیییه ی مووده تی مانم
 به جارئ نه مه وه نهو بلبله ی نه یووت له گولشه ندا
 چه می هیلانه مه بۆ تائفه ی گول من غه زه خوانم^(۲۲)
 نه گهر بئ سالی مالییه ی حیاتم تیپه پرن نه وسا^(۲۳)
 نییه ئیمکانی ئیسلاحتی سه هووی قهیدی عیرفانم^(۲۴)
 به ته عیدیلش جه وازی نادرن، ته سحیحی پابووردوو^(۲۵)
 به ناچاری له عهینی دهفته را مه جبوریه مانم^(۲۶)

۱۹۴۱/۲/۱۳

-
- (۲۱) هەر لهو دهستنوسه دا: (له سچلی نا ئومیتدی) نووسرا بوو.
 (۲۲) هەر لهو دهستنوسه دا: (چه من هیلانه مه و من نه غمه خوانی به زمی یارانم) نووسرا بوو.
 (۲۳) هەر لهو دهستنوسه دا: (تیپه پرن ئیتر) نووسرا بوو.
 (۲۴) هەر لهو دهستنوسه دا: (قهیدی عیلم و عیرفانم) نووسرا بوو.
 (۲۵) هەر لهو دهستنوسه دا: (ئیسلاحی پابووردوو) نووسرا بوو.
 (۲۶) ئەم شیعره له کاتیکدا نووسراوه، که شیخ نووری، کاتبی مهسرهفی خهزینه ی لیوای سلیمانی بووه. پاشان په مزی مهلا مارف له رۆژنامه ی (ژین) ی ژماره (۶۵۰) ی سالی (۱۵)، (۱۷) ی کانونی په کهم ۱۹۴۱ به شیعرن وهلامی داوه ته وه.

تەربىيى غەزەلى ئەدىبى مۇختەرەم جەنابى (م. نوورى) ئەفەندى^(۱)

رەفيق حىلمى

لە دنيادا چ قەومىكە بكا مىللەتى ئىھمال
جىھانى پر جىدالە، ئىستە بۆ تەئىنى ئىستىقلال
«خودايا بەسىە ئىتر لابهري دەيجوورى ئىزمىحلال
تلووى پى بکەى خورشيدى رۆژى پاکی ئىستىقبال»

لە پتى حورپىيە تا شەرتى بگاتە ئاسمان شىنم
ھەر ئىستىقلالە مەقسوودم ھە تاكو باقىيە ژىنم
«لەگەل خاكپای ھىجرەتدا، بەسەر چوو عومرى شىرىنم
دەسا نۆيەى ويسالە، ئاھ، ئەى ئومىدى ئىستىقلال»

شەوى دەيجوورى نەگبەت، دور كەوئى يارەب لە كوردوستان
سەفایى باغى جەننەت دەرکەوئى، يارەب لە كوردوستان
ئىتر سىناقى مىللەت سەرکەوئى يارەب لە كوردوستان
ئەوا نۆيەى ويسالە، ئاھ، ئەى ئومىدى ئىستىقلال

مەعارف ئىستە ئەطفالانى مىللەتقان ئەكا تەنوير
مەلىك مەحمودى ئەوەل، خۆى بەعەزەم و ھىمەت و تەدبىر
ئموورى مەلىك و مىللەت، تا نىھايەت، گەر بكا تەدویر
ئىتر نۆيەى ويسالە، ئاھ، ئەى ئومىدى ئىستىقلال

(۱) ئەم شىعرەى مامۇستا (رەفيق حىلمى) م لىترەدا وەكو خۆى نووسىيەو، چۈنكە ئەوئەندەى بەدوايدا گەرام و رۆژنامە و گۇفارەكانم ھەلگىتەر و ھەرگىتەر كرد ئەم شىعرەم نەدۆزىيەو كە مامۇستا (رەفيق حىلمى) كەروويەتى بە (تەربىيە)، بەلام لەو ھەك ھەر ئەو شىعرە بىت كە لە كاتى خۇيدا بۆ (ئەحمەد خواجە) ئى ناردو، كە سەروكى تەحرىرى ژمارە (۱) ئى ئەو رۆژنامەى بوو شىعرەكەش نامەى پىرۆزىيەى لە دەرچوونى يەكەم ژمارەى رۆژنامەى ئومىدى ئىستىقلال، رەنگە ھەر لەوئى ئەم شىعرە دەست مامۇستا رەفيق حىلمى كەوتىن، چۈنكە لەدوايدا ئەو كرا بە لىترسراوى رۆژنامەكە.

کوردي پهتې

جووت و گا

شاره زوور تاكو بلیتی جیگه به کی بهرداره
 خـوـلی زیو، ئاری به دیراو ئه پژیئنئ پاره
 کـوـرده تو بۆچی نه لیتی: پروتم و بنی لانه و بان
 خاوه نی جووت و مالات و مه پ و پان و شوان
 بایی تارانیه که و پژه به ره و ئاسنه که ت
 پاره دهره پنه ره له و نه رزه په قه گاسنه که ت
 نهوی پیوسته له جووتی، هه موو داری به پرووه
 نیر و ^(۱) هه و جاپ و نه قیزه و که له مه و دهسته دووه
 و هدی پارت هه موو ئالتوونه، به هۆپ و به جه و آل
 وشکه و هردت هه یه، قهت ناتوئی ده غلی ته په کال
 توو نه که ی به و زه وییه دیمه وه تاوه ختی په له
 شین نه بی، دان نه گری، نه ک یه کتی، بتبی ده په له
 زهرد نه بی و هختی دره و دئ ^(۲)، نه چی بۆی نه گری سه پان
 دره و نه کریت و نه کی شریت و نه بیته خه رمان
 برۆ گاگیره ی تی به سته، شه نی که به شه مال
 هۆپی لی داگسره، دهرکی بدروو، بیکه ره چال
 بیتینه سه ر باسی مه پ و میگه لت، بۆت نه کری له شیر
 رۆن و دۆ، ماست و که ره، که شک و فرۆ و پیسته په نیر
 به ره و هۆپت خوری، چیغ و ده وارت له مووه
 چاکی لی وردبیه وه، هیچی به پاره نه بووه
 هه ره له بهرگن نه کری، خورج و فه ره نجی و لاکیش
 دیته بهر ده ستت به خو پایی، به بی عا ره ق و نیش

(۱) له ده ستنوسیکی تردا: (نیل و...) نووسرا بوو.

(۲) هه ره له ده ستنوسه دا: (دئی...) نووسرا بوو.

کوته جاوی شری خوټه، نهچی نهیکه‌ی به‌که‌لاش
له مه‌ره‌ز بوزوو نه‌پیسیت و نه‌شیکه‌ی به‌که‌واش
ناکری شت له‌م و له‌و، گهر بته‌وئ تا نه‌مری
هموو بۆت ریک نه‌که‌وئ^(۳)، کۆمه‌ل نه‌بی هه‌ر له‌خوری
شووک و دۆشاوی گه‌زۆت بۆ نه‌گری داری به‌روو
نه‌ته‌وئ پاره‌ په‌یاکه‌ی، به‌که‌تیره و مازوو
په‌زه‌که‌ت، گهر بته‌وئ پاره‌ی لی‌شاوی هه‌یه
میوژ و باسووق و^(۴) تری و هیزه‌ی دۆشاوی هه‌یه
چ بلیم پووش و به‌له‌ک^(۵)، چیلکه و زه‌ل، لیژنه‌یی دار
نه‌چی نه‌یه‌ینی به‌باری که‌ر و نه‌ینتیرییه‌ شار
هموو نه‌دری به‌شت و مه‌ک، به‌که‌لوپه‌ل بۆ مال
پانه‌بویری به‌دلی خوټ و منالت هموو سال
مه‌له‌وانم له‌بنی گۆمی زه‌مانا^(۶) به‌هه‌زار
ناوی کوردی ده‌رنه‌هینم به‌جه‌وال و به‌خه‌رار^(۷)

(۳) له‌ده‌ستنوسه‌که‌دا: (نه‌که‌وئ و...) نووسرا بوو.

(۴) له‌پۆژنامه‌ی پینشکه‌وتن-ی ژماره (۳۰) و ده‌ستخه‌تیک‌ی شاعیر: (باسق) نووسرا بوو.

(۵) له‌پۆژنامه‌ی ژین ژماره (۶) سالی (۱) ۱۹۷۱/۴/۱ که‌نهم شیعه‌ره‌ بۆ جارێکی‌تر
بلاوکراوه‌ته‌وه. وادیاره‌ له‌مانای وشه‌ی (به‌له‌ک) نه‌گه‌یشتوون، بۆیه‌ کردوویانه‌ به‌(په‌له‌ک).

(۶) له‌ده‌ستنوسه‌که‌ی مامۆستا (نه‌جه‌ددین مه‌لا): (له‌بنی گۆمی زه‌مانا) نووسرابوو.

(۷) شیخ‌نووری چاک‌ده‌رکی به‌وه‌ کردووه‌ که‌ کۆمه‌لی کورده‌واری، بنچینه‌ نابوورییه‌ که‌ی له‌سه‌ر
کشتوکال به‌نده، چونکه‌ خۆی کۆمه‌لیکی کشتوکالییه، بۆیه‌ هانی خه‌لکی داوه‌ روو بکه‌نه‌ جووتیاری
و زه‌وی کیتلان و زۆرکردنی به‌ره‌هم و به‌روبوومی کشتوکالی و ناژه‌لداری.

جووت و گا شتیکی چاکه^(۱)

له باسی هر شتی پیا راگه‌یشترین ئیمه نووسیمان
 نیتر با بیینه‌وه سهر باسی جووتیاری و زهوی کیتلان
 له پایزدا خه‌ریکی جووت و توو چاندن نه‌بی تا سهر
 له مالی خۆت نه‌نوویت و بئ عه‌زیه‌ت ناوی نه‌دا باران
 له جهرده و دز به‌دووهره، قه‌ت مه‌ترسه هیچی لی نایه
 له هاوینا له پاش دروینه، بیته سهر خه‌له و خهرمان
 وه‌ره توو پیگه‌یشتووی وه‌ختی هاوینیش ته‌ماشاکه
 وه‌کو بامیه و ته‌ماته، کاله‌ک و لۆبیا و باینجان
 جگه له‌و پارهی خاوه‌ن زه‌وی نه‌یخاته گیرفانی
 به‌راستی خزمه‌تیکی زۆر نه‌کا، بۆ هاوالاتییه‌کان
 که‌له‌مه و نیر و هه‌وجاریک و جووتی گای له‌و بئ فەر
 نیتر ده‌سمایه‌ی ناوی، وه‌کو دوکانی بازرگان
 به‌قالی و نه‌م شتانه هیچ نییه که وه‌ختی نابووت بوو
 له باخه‌لیا نه‌لی نه‌سپن گۆرانی سه‌وزه‌لی تووم گیان

(۱) له ژماره (۲۷) ی رۆژنامه‌ی (پیشکەوتن) سالی (۱)، (۱۴) ی صفر (۱۳۳۹)، (۲۸) ی
 ئۆکتۆبهری (۱۹۲۰) ناگاداریه‌ک له ژیر ناوی (بۆ زانین) بڵاوکراوه‌ته‌وه و تییدا ده‌لی:
 (پیشکەوتن) «مه‌به‌ستی رۆژنامه‌ی پیشکەوتنه» خۆی وه‌ک مه‌لی له‌وساوه که حه‌ز به‌ژووهرکه‌وتن و
 پیشکەوتنی زمانی کوردی خۆمان ده‌کات، نیازی وایه که گره‌وی نووسینی کوردی بکری‌ت و بانگی
 نه‌وانه ده‌کات که حه‌ز له نووسین ده‌کهن.

۱- به‌ستی رهنگ پاره‌ی داناره بۆ کرینی نه‌م نووسینه کوردیه‌یه. بۆ (۱) یه‌که‌م (۵۰) روپیه.

بۆ (۲) دووهم (۳۵) روپیه. بۆ (۳) سێیه‌م (۲۵) روپیه.

۲- هه‌تا رۆژی (۱۰) ی ئۆفبه‌هر (۱۹۲۰) نه‌م نووسینه وه‌رده‌گیریت.

له رۆژنامه‌ی (پیشکەوتن) ی ژماره (۳۰) سالی (۱)، (۶) ی ربيع‌الاول (۱۳۳۹)، (۱۸) ی ئۆفبه‌هر
 (۱۹۲۰) راگه‌یه‌نراوه که (نه‌و سێیانه‌ی که کران، یه‌که‌مینیان باسی (جووت و گا) یه‌که (م.
 نووری) و توویه‌تی و (۵۰) روپیه وه‌رده‌گیریت. دووهمیان (بۆ چرووکی) (زه‌کی سانیپ) (۳۵)
 روپیه وه‌رده‌گیریت و سێیه‌میان (رۆژه‌وه‌ بوونیکی) (مه‌مه‌د جه‌میل) (۲۵) روپیه وه‌رده‌گیریت.
 واته له‌م پیشکەکییه‌دا (شیخ نووری) پله‌ی یه‌که‌می بۆ دانراوه و خه‌لاته‌که‌ی دراوه‌تی.

زهوی و زار دهوله تیکه نامریت و قهت له ناو ناچن
 فقیر و دهست نه پویو نابن قهت، خاوه نی دهغل و دان
 بیناغه ی دهوله مه ندی هه به جوت و گا نه بی قایم
 به جوت و گا نه لئن، عهرز هه لدرین و پاره ده رهینان
 تکاتان لئ نه کم لهم ئیشه دا تا پیشکه ون چاکه
 به لام دووباره پیوسته حکومت بیته یاریدان
 له باسی تووتن و کربار و لادییش بنووسم با
 که پاره ی پی بوئ، دیت و هزار روپیه نه با زستان
 به هاری سه د دیراو تووتن نه کات و وازی لئ دینن
 نه ما تووتن چ تووتن، ورد و پیس و بی گه لا و کیشان
 وهج^(۲) و دارک زیاتر ناوی تووتن بی به تووی نادا
 هه موو هه دار و به رد و زبل و پووش و قشپل و ئیسقان
 بچیت و پیتی بلیتی نه و تووتنه باقمانی چهند ییژئ:
 (به سی لیره ی عه جه میی که متری ناده م به سه د قورحان)
 له نه رزی وشک و رهق، تووتن په یابی و واشی بفرۆشن
 که وابوو با هه موو دهست کهینه، جووتیاری و زهوی کیلان

(۲) له دهست نووسه که ی مامۆستا (نه جه ددین مه لا): (وهجه) نووسرا بوو.

پەيامى كۆمەلەيتى

گوتىم لە ئالىنى كـچى بوو، دوينى ئەيلاوانەو
 ۋا بەئسىر و بەسـۆز ئەيوت، دلى ئەتوانەو
 دەنگ و رەنگى ۋا نەبيستراو و نەبينراو لە كەس
 كۆنە قەمناغەى برىنى ناو دلى ئەكولانەو
 ئەيوت، ئەم رووپۆشە تەنيا رووى نەپۆشيوين و بەس
 رووبەرووى خۆمان، حقووقى نايە ۋا نسيانەو
 قەت نەبوو^(۱) پۆژى بە سەربەستى حەقى داوا بكەين
 بۆ بەشى خۆمان بچينە ساحە و مەيدانەو^(۲)
 ئەو ۋا ئاخىر، خەتاي ئەم رووپۆشەى رووپۆشە بوو
 بوو بە مانعمان، نە چووينە كۆمەلى پياوانەو^(۳)
 داىگرن توخوا^(۴) فرتى دەن، بىخەنە تەندوورەو
 حەيفە پۆژى روو، ئەينە ناو شەوى دەيجوورەو

زولمى ئەم غەدارە بوو^(۵)، حوكمى موساۋاتى نەهيتش
 جنسى ئيمەى خستە حالىكى لە پياو پارانەو^(۶)
 بۆ بەشى ئيمە كفن بوو، ۋا لە دنيا و ئاخىرەت؟
 لىرە رەش، لەولا سىمى، بىپرى بەبالامانەو

-
- (۱) لە دەستئوسىكى پيشووترى شاعير: (نايەلى پۆژى...) نووسرا بوو.
 (۲) ھەر لەو دەستئوسەدا: (...) بچينە كۆمەل و مەيدانەو نووسرا بوو.
 (۳) ھەر لەو دەستئوسەدا: (بۆ حقووق و حەقى خۆمان، بچينە...) نووسرا بوو.
 (۴) ھەر لەو دەستئوسەدا: (داىگرن كچ گەل فرتى...) نووسرا بوو.
 (۵) ھەر لەو دەستئوسەدا: (جەورى ئەم...) نووسرا بوو. لە دەستئوسىكى تردا: (جەورى ئەم زۆردارە...)
 نووسرا بوو. لە گۆفارى گەلاۋىژ: (زولمى ئەم مەلەونە بوو...) نووسرا بوو.
 (۶) ھەر لەو دەستئوسەدا: (ھۆزى نەرمى خستە ئەحوالى لە پياو پارانەو) نووسرا بوو.

۷) ھەر ۛو ۛھستۛو ۛھدا: (کۛا دۛخلى...) ۛو ۛسرا ۛو.
 ۸) ۛھ گۛڤارى گۛلاۛيڭ: (ھدیفۛ رۛڭى ۛاک...)
 ۹) ھەر ۛو ۛھستۛو ۛھدا: (ناۛى ۛا ۛيىاتۛ ناۛ لافاۛى...) ۛو ۛسرا ۛو.
 ۱۰) ھەر ۛو ۛھستۛو ۛھدا: (ۛيىدۛ ۛو دۛشتۛ ۛيىڭىڭ ۛدۛم سۛىرانۛوۛ) ۛو ۛسرا ۛو.
 ۱۱) ھەر ۛو ۛھستۛو ۛھدا: (کۛمۛلۛکى ماتۛمى...) ۛو ۛسرا ۛو.

کۛمۛلۛ بگرن ۛ دۛورى، ۛلۛوۛداعى ۛى بکۛن
 ناۛى ۛا ۛرواتۛ^(۹) ناۛ لافاۛى ۛم ۛيىسانۛوۛ
 ۛيىخۛنۛ تابۛوتۛوۛ، ۛيىڭىڭ ۛۛشانى عۛزمۛوۛ
 ۛيىخۛنۛ قۛۛۛىڭ، ۛلۛوتکۛى گردۛکۛى سۛىوانۛوۛ^(۱۰)
 تۛيۛ ۛى ۛارۛۛى، دۛفنى ۛو ۛوڭى جانيىز ۛيىسۛ
 ۛيىخۛنۛ چالۛکى قوۛلى، گردۛکۛى گاورانۛوۛ
 مۛجلىسىکى ماتۛمى^(۱۱) ۛو دابىڭىڭ و يەک ۛيەک
 وەرنۛ تۛعزىکۛى، ۛدۛلخۛشى و ۛروۛى خۛندانۛوۛ
 ۛم سکاۛايۛ، ۛفیکر و شيعرى (ۛوۛرى) تى مۛگۛن
 ۛو کچۛ دۛنگ خۛشۛ ۛو، ۛيۛوت ۛدۛم گريانۛوۛ
 داىگرن توخوا فرى دۛن، ۛيىخۛنۛ تۛندۛوۛرۛوۛ
 ھدیفۛ رۛڭى روو، ۛنۛيڭۛ ناۛ شۛوۛى دۛيجۛوۛرۛوۛ

چوارین = روباعی

برا من حەزل شیرینی جەمالی ناشکرا ناکەم
 پڕوویوچە لە لام من بۆ مەزاهیر قەت پیا ناکەم
 جەمالی نەفسە مەحبووبی حەقیقی گەر تەماشاکە ی
 بەغەیری ئەو، تەمەننای وەسلێ مەحبووبێ لە خوا ناکەم

(کردهوه چاک بێ یا بەد بێ، دیتەوه ریتی ئادەمیزاد - شیخ نووری).
 واتێ مەگە کە کردەوهیی بەد نەگەر بکە ی
 گەردوون لە داستانی زەمان ئەیسرێتەوه
 قەرزی کە کارەکانت لە ئەستۆی زەمانەدا
 هەر وەختی، هەر زەمانی بێ، ئەدریتەوه

ژن

ژن وەک دڵۆپی جیوهیه لەسەر دەست
 ناجوولێ بێستو گەر بەری دەستت کراوه بێ
 ئەمما کە بێستو دەستت بقوچینی پائەکا
 با بەینی پەنجەکانت لەحیمی تواوه بێ

پووشی ئەمەلی دوژمنی بۆ خستە تەندوور
 رۆحی فەرەحی نایە هەزاران دلی پەنجوور
 مۆژدە ی زەفەری پێیە، بەدڵ خوشییەوه هات
 شایستە یە ئەم جەژنە بلیم نووری عەلانور

نووریکه دیده هه ددی بینینی نییه
 ئاگر له بهر بهری ئاوا تینی نییه
 زه پراتی سیفاتی زاتی پر کهون و مه کان
 نابینرئ به دیده یه، که دووربینی نییه^(۱)

خۆشه دهرخه ن ههروه کو ئاوینه عه یبت پروو به پروو
 نهک له پشتی سه رته وه وهک شانه ده ریپن زبان
 پیای کامل دوزمنیش بی یهک زبان و یهک دلّه
 پاش مله نهک زه هری مار و پروو به پروو شیرین به یان

یاره بی له فه یزی مه عریفه ت مه هجوورم
 پێواری مه جازم، له هه قیقته دوورم
 مه^(۲) په حمه تی تو دهستی بداته دهستم
 ساپێژ بکا زامی دلّه ی په نجه ووورم
 نه ی کاتبی هه رفی له وحی پیشانی من
 وه ی په رده گوشای پازی نیهانی من
 زانیو ته له نادانی خوّم، نادانم
 زانیو ته هه دوود و هه ددی نادانی من

تو با عیسی حالی حوزن و خورسه نه دی منی
 تو عوقده گوشایی هه ر گری و بهندی منی
 ئه م عه زمه من به سمه کهوا بهنده یی توّم
 ئه م دهوله ته من به سمه خودا وهندی منی

(۱) ئه م چوارینه یه له (خوا) ده دوتت.

(۲) مه ر: واته مه گه ر.

خۆزگه‌م به‌وه، بێ وه‌جاخه‌ نه‌ولادی نییه
 هه‌رگیز له‌ زه‌مانه‌ داد و بێ دادی نییه
 هه‌ر نه‌و خه‌فه‌ته‌ی هه‌یه‌ وه‌جاخی کوێره
 بێجگه‌ له‌مه‌، داخ و فه‌ریادی نییه^(۳)

خاله‌ بیستم هاتییه‌ هه‌ولێر و نه‌تێرسی له‌ که‌س
 خۆ له‌ باخا هه‌ر گوڵه‌ دايم نه‌نیسی خاروخه‌س
 چی نه‌قه‌وما گه‌ر به‌فه‌رمووی خوشکه‌زایه‌کم هه‌یه
 به‌ندی به‌ندیخانه‌ی هه‌ولێره‌ وه‌ک (مرغی) قه‌فه‌س^(۴)

دل له‌ شه‌قلاوه‌ مه‌گه‌ر نه‌ختی خه‌یاتی بێته‌ به‌ر
 سه‌ر له‌ عه‌نکاوه‌ مه‌گه‌ر نه‌ختی خه‌یالی بێته‌ سه‌ر
 وه‌رنه‌ له‌م هه‌ولێره‌دا نه‌هلی دوو له‌ زه‌وقم نه‌وی
 غه‌یری چهند شه‌خسێ نه‌بێ، چیه‌که‌م خودا (أین المفر)؟^(۵)

خودا مه‌مه‌یله‌ بۆ وه‌خت و زه‌مانی
 له‌سه‌ر دل بیه‌مه‌ باریکی گران

(۳) له‌ شوێنێکی تردا نووسیوی: (غه‌یری نه‌وه‌ قه‌هر و داد و فه‌ریادی نییه‌).

(۴) (وه‌ختی له‌ هه‌ولێر مووه‌زه‌ف بووم، بێخود یه‌عنی مه‌لا مه‌حموود نه‌فه‌ندی موفتی و خه‌به‌رم نه‌زانیبو له‌پاشا ئه‌م دوو شیعه‌رم بۆ نووسی) شیخ نووری شیخ صالح. وادیاره‌ که‌ شیخ نووری له‌هه‌ولێر بووه‌ بێخودی خالی سه‌ری هه‌ولێری داوه‌ و چاوی به‌شیخ نووری نه‌که‌وتوه‌، بۆیه‌ شیخ نووری ئه‌م گله‌یه‌یه‌ی لێ کردوه‌.

(۵) مامۆستا (ناسح نه‌فه‌ندی حه‌یده‌ری)یش له‌ رۆژنامه‌ی (ژین)ی ژماره‌ (۴۰۹)ی سالی (۱۳۹۱)ی نه‌یلوولی (۱۹۳۴)دا ده‌ریاره‌ی نووسیویه‌: (پاش کاتبی مه‌حه‌که‌مه‌ی به‌دائه‌تی سلیمانی ناسح نه‌فه‌ندی حه‌یده‌ری به‌مه‌نزویه‌تی پاژه‌ رۆژ چووه‌ هه‌ولێر. نه‌هلی سلیمانی له‌ معامله‌له‌و کرده‌وه‌ی نه‌وه‌نده‌ مه‌منوون بۆ ئه‌مه‌ که‌ ئیش و کاریان وه‌ پاش نه‌که‌وی ئاره‌زوومه‌ندن که‌ رۆژێک زووتر به‌خێر و سه‌لامه‌تی بگه‌رێته‌وه‌ سه‌ر وه‌زیفه‌ و له‌ چوون و هاتنه‌وه‌ی موه‌فه‌قییه‌تی ته‌مه‌نا نه‌که‌ن). ئه‌م پیاوه‌ یه‌کیک بووه‌ له‌و چهند شه‌خسه‌.

دهسم بگره برۆم با من نه بینم
دهسم بگری یه کئی بۆ په لکه نانی

بارزان ۱۸/۶/۱۹۵۱

خودایا گهر به دلما تپه پیری ههر خه یالاتی
له عه زهت نیشی سهخت و کلپه ی دلما^(۶) وا په شتواوم
به لوتفی خۆت مه گهر بروانییه کرداری ناپیکم
له سجلی ناومیدی بیسری تۆ، کردهوه و ناوم

خوایا بهسیه ئیتر لابه ری دهیجووری ئیضمحال
تلووعی پی بکه ی خورشیدی رۆژی پاکی نیستیقلال
له گه ل خولای هیجره تدا، به سه ر چوو عومری شیرینم
دهسا نۆه ی ویساله، ئاه.. ئه ی ئومیدی نیستیقلال^(۷)

(شووشه) چ به ششووشه، قه دی شووشه وه کو شمشال^(۸)
چاو مه ست و دهه ن غونچه وو پر عیشوه و لیو ئال

(۶) بۆ ئه وه ی له نگ نه بین (وا)م بۆ داناوه.

(۷) له لاپه ره ۱۸۸ ی به رگی سییه می مینای شکسته م وه رگرتوه که مامۆستا نه جمه دین مه لا نووسیوه تییه وه، ره نگه ههر ئه م چوارینه یه بیت که مامۆستا ره فیق حیلمی کردوو یه تی به ته ربیع.

(۸) مامۆستا (حیلمی) (شیخ محمه دی کو ری حسه دین ۱۹۰۹ - ۱۹۸۵/۵/۱۰) له رۆژنامه ی هاوکاری ژماره (۷۱۰) ی رۆژی (۱۹۸۳/۱۱/۳) دا له چاوپێکه وتینکدا ده لێ: (براده ریشم له گه ل شیخ نووری شیخ صالح- دا هه بوو، هه رچه نده ئه چوومه سلیمانی سه رم لێ ئه دا. رۆژیکیان به گه ره کی گاوارندا تپه پیرین دوو کچی گاوری زۆر جوانان بینی، ئه و ئه یناسین وتی حیلمی ناویان (ماری و شووشه) یه، ئینجا سه یریان که ئه لێتی په رین. منیش وتم راسته که ی به خوا جوانن. ههر به ده م رۆیشتنه وه وتی حیلمی قه له مه که ت ده ربه یته و بنووسه. ئه م چوارینه یه ی بۆ وتم). پتیش ئه ویش هاوڕیتی خۆشه ویستم مامۆستا (ئهمین ئه حمه د عه لی) له هه له به جه له رۆژی (۱۹۸۳/۹/۳) دا بۆ نه ی دانانی ئه م چوارینه یه ی به م جوړه بۆ باس کردم و وتی: (له سالی «۱۹۲۹» شیخ نووری له گه ل =

(ماری) ^(۹) که دوو ماری سه‌ری زولفی له ملم دا
جوولایه‌وه که و تم به‌ده‌ما، بی‌خود و بی حال

خه‌یالی دیده‌نی تووا له سه‌رما
خه‌ریک ماوم له‌به‌ر باران و سه‌رما
نه‌وه‌نده‌ت بی‌ر نه‌که‌م وه‌ختی نه‌زانی
له‌خزمه‌ت دام که پوژی هات به سه‌رما

بویه من ئیش‌تیراکی ئی‌وه نه‌که‌م
حه‌ز له نه‌خلاتی چاکی ئی‌وه نه‌که‌م
(۱۰)

پوچ فیدای خاکی پاکی ئی‌وه نه‌که‌م

= «حیلمی» شاعیر به‌گه‌ره‌کی گاوراندا تیده‌په‌رن که له گردی سه‌یوان هاتوونه‌ته‌وه، به‌به‌رده‌م مالی
«که‌ری می‌عه‌له‌که» دا ره‌ت ده‌بن، دوو ئاقره‌تی گاور ده‌بینن که ناویان (شووشه) و (ماری) بووه له
جوانی و شوخیدا بی هاتا بوون. شیخ نووری که چاوی پیتیان که‌وتوو ده‌ستبه‌جی ئه‌م چوارینه‌یه‌ی بو
نووسیون. ئه‌م زانیاریانهم به ته‌فسیل له ماموستا (حیلمی) ی وه‌رگرتوو و له‌سه‌ر نه‌وار تو‌مارم
کردوون.

(۹) ده‌لێن ماری کچیکێ پرچ درێژ بووه.

(۱۰) ئه‌م دێره له ده‌ستتوسه‌که‌دا کوژابوووه و نه‌ده‌خوێنرایه‌وه.

گردی سه‌یوان^(۱)

دهمی ئیواره رۆژ لێره له حالتیکی سه‌زینایه
وتاریکی له مه‌عنایی نیگاهی وا په‌سینایه
شنه‌ی با هه‌ر وه‌کو نه‌ی، نه‌غمه‌په‌ردازی مه‌قاماته
هه‌زاران ناله‌یی زاری له‌ناو ناهو نه‌نینایه

چ خاکیکه موقه‌ده‌س، توریه‌ی پاکی شه‌هیدانه
به هه‌ر لادا بپۆی هه‌ر نه‌عه‌ری (الله اکبر) دێ
له‌هه‌ر سوو تێپه‌ری ئایاتی حق ته‌فسیری قورئانه
مه‌لایه‌ک بۆ زیاره‌ت سه‌ف به‌سه‌ف، بێ پا و بێ سه‌ر دێ

دره‌ختی سال خورده‌ی ئایه‌تی قه‌ومیه‌تی کورده
مه‌زاری نادیا‌ری سووره‌تی (إنا فتحنا) یه^(۲)
به‌یانی شه‌رحی رابوردوی ژبانی میلله‌تی کورده
نیشانه‌ی قه‌هره‌مانی قه‌ومی کوردی ئێ هه‌و به‌یایه

نیگاهی ناگرینی شه‌و به مه‌هتابیکی نوور ئه‌فشان
که دار و به‌زد و کتلی قه‌بره‌کانی پێ نه‌کا ته‌نویر
وه‌کو روحنی له‌به‌ر ده‌متا کفن بردووشی فه‌خروشان
زه‌مانی تێپه‌ریو سه‌رگوزشتی خۆی نه‌کا ته‌قیریر

(۱) گردی سه‌یوان: ناوی گردێکه، که‌وتوو‌ه‌ته رۆژه‌لاتی شاری سلێمانیه‌وه. له‌گه‌ڵ بنیادانی شار ئه‌و
گرده‌ کراوه به‌ گۆرستان. (سه‌یوان) و (که‌یوان) ناوی جووته قاره‌مانیک بوون ده‌لێن دلێرانه‌ دژی
هێرشێ تورکه عوسمانیه‌کان بۆ سه‌ر شاری سلێمانی جه‌نگاون، له‌ گردی (سه‌یوان) نێژاون و گرده‌که
به‌ناوی یه‌که‌میان‌ه‌وه ناو نراوه.

(۲) إنا فتحنا ئیشاره‌ته بۆ سووره‌تی (إنا فتحنا لك فتحا مبینا).

دهلئى ئەم جىڭگە يە بۆ پاشە رۆژت، قىبىلە گاهىتە
سەر اپا قەھرەمان و تاجدارن لىرەدا مەد فوون
سەر اسەر بەرد و قەبرى، رەمزى تاج و تەختى شاھىتە
پەرەى تەئرىخى حوكمى حاكمانى كورد ئەكا گولگۈون

بەزاهىر دار و بەرد، ئەمما ھەموو ئەشعارى پەر ئاھەنگ
سنووحاتى ھەموو ئىلھامى ئەفكارى ئەدىبانە
شەپولى بەحرى مەعنا، ھەرۈەكو مەھتابى رەنگاۋرەنگ
ئەلئى فەجرى بەيانانە لەناو شەودا درەخشانە

لەپىش فەجرا ھەموو رۆژى تەمى ماتەم حەزىنانە
دەپۆش سەر ھەتا دامىنى ئەم گەردە بە مەحزوونى
بەدەنگى پىچەوانەى تى مەگە، سۆزىكى گريانە
لە بەندى جەرگى لەيلئى دىتە دەر بۆ مەرگى مەجنوونى

ھەناسەى ساردى بى رۆحى كە دى بى سروە شەوگاران
بەسەر كولمى گولۋا پەخشان ئەكا، گىتسوى رەيحانە
ئىفادەى شىعەرى، ژىنى تىپەپىوى نەوجوانانە
ئەگەر ورد بىتەو، دەرسىكى پەر مەعنايە بۆ ئىنسان

دەخىلە زائىرا ئاھستە پى دانئى بەسەر خاكا
مەقامى نامداران و نمونەى عەرشى يەزدانە
بەتەعزىم و ئەدەب تىپەپى بى چاكە بەجىتى چاكا
نیشانە و رەمزى كوردە، ناۋى بەرزى گەردى سەيوان^(۳)

سەلىمانى ۱۴- ۱۵/۱/۱۹۴۳

(۳) لە دەستئۆسى (توحفە)دا كە لە ۹۴۲/۱/۲۶ بۆ مامۇستا گىۋى موكريانى ئاردوۋىيەتى ئەم شىعەرى تىدایە. دەستئۆسىكى تى ئەم شىعەرم لەلاۋو كە دواى ئەم دەستئۆسەيان نووسىپوۋىيەو، لە ھەندى شۆتىن جىاۋازىيان ھەبو، بەلام ئەمە دواقەناعەتى شاعىرە و دواى دەست پىدا ھىتانەو بەم شىۋەيە ھىشتۋىيە تىيەو.

تاکه کان

* شاهدی عهیب و قسوورت ئەمەیه ئەی بێ هۆش
 که له دووی عهیب و قسووری ئەم و ئەو عهودالی
 * ئەمینم قەت که پێ نانیমে سەر سه‌بیاره‌یه‌کی خۆم
 به‌لام نێزیکه سه‌بیاره‌ی ئەم و ئەو پێ به‌سه‌رما نێ
 * به‌د کردوه له موجته‌مه‌عا نرخی هەر که‌مه
 خۆزاکێ با بیه‌تته^(١) کولیچه و شه‌که‌رله‌مه
 * دلێ خۆم به‌خوێنی جه‌رگی خۆم ناوداوه رۆژ و شه‌و
 به‌شیری خەم به‌خێوم کردوه رۆله‌ی به‌لا بۆ خۆم
 * غـــــــــــــرووره‌ وایه‌ چه‌ی داوه به‌ پرویا
 نه‌گینا جوان ئەبێ هەر روو نوما بێ
 * به‌هار رۆیشت و هەر نه‌کـــــــــــــرایه‌وه دل
 خودا ئەم غونچه‌یه، بۆچی نه‌پشکووت
 * هیوام وایه‌ هه‌موو رۆژت بیه‌تته رۆژی نه‌ورۆزی
 له‌نه‌سری ناخیدا، لیت بکه‌م من جه‌ژنه‌ پیرۆزی
 * عه‌ره‌ق به‌پروومه‌تی تۆوه به‌تینی گه‌رمی هه‌تاو
 ئەلێی گۆله‌ که به‌ناگر، گولاوی لێ نه‌تکن
 * وه‌کو قه‌ولت له‌گه‌ل خوا کردوه، هه‌رگیز ده‌ستی نه‌گری
 نه‌ویشته‌ خۆ له‌ده‌س دێ وه‌ک سه‌گنی لاقی که‌ستی نه‌گری
 * به‌لێن به‌و یاره‌ وه‌فاداره، که‌وا چاوی له‌ پێمه
 عه‌رزێ بکه‌ن تا‌کو قیامه‌ت هەر ئەمه‌ جێمه^(٢)
 * به‌نازم ورده‌ خـــــــــــــالی ده‌وری لـــــــــــــوت
 ئەلێی زه‌نگی به‌چه‌ی شه‌که‌ر فـــــــــــــروشه

(١) له‌ ده‌ست‌نوسه‌که‌ی شاعیر (بیه‌تته) نووسرا بوو، وایه‌ دیاره‌ هه‌له‌ی نووسینه.

(٢) ئەلێن گوا‌یا ماله‌ باوانی شێخ نووری خه‌ریک بووه‌ ژنیکێ به‌ته‌مه‌نی بۆ به‌یتن، ئافه‌ره‌ته‌که‌ش زۆر مه‌تله‌بی بووه‌ مێرد به‌شێخ نووری بکا، به‌لام شێخ نووری ماوه‌یه‌ک له‌ ده‌ست ئەو ئافه‌ره‌ته‌ دوور ده‌که‌وته‌وه‌ و ئەم دێره‌ شیعهری بۆ ده‌نێرێ.

* نییه له کۆهی ئەوا بێ نه‌واو و پێ‌واری
 که شووشه‌یی دلی وه‌ک تۆه، باره‌ها نه‌شکن
 * من کجا و جمع این ارقام بی معنا کجا
 شاهم اما طیلسان فقر در بر کرده ام
 * چۆن ئەبێ یه‌ک بێ له بازاری مرووه‌ت مه‌ندان
 قیমে‌تی یووسفی میسری و غولامی حه‌به‌شی
 * سه‌ری من وا له گوتی قه‌برا ئەله‌رزێ که‌ی غه‌می تۆمه
 به‌دل من غه‌م ئەخۆم بۆ ئەو که‌سه‌ی ئەمڕۆ له دایک بێ
 * هه‌ر له ئەوه‌ل سه‌فه‌ری مه‌دره‌سه، مامۆستا که‌م
 عه‌ق‌لی فێری ئەم و ئەو کرد و منی شه‌یدا کرد
 * دنیا به‌کسی ده‌ که‌ بگێرد ده‌ستت
 یا پیش سگی نه‌ که‌ بگێسرد پاسد
 * شکر‌ف‌شانی سعدی بێن که‌ شه‌ری روح
 نموده بر شکری طبع او مگس رانی
 * نشاط خیز بود بلب‌لان معنا را
 به بوستان و گلستان او خوش الحانی^(۳)

(۳) هه‌ندێ له‌و تاکانه بریتین له‌ سه‌ره‌تای دامه‌زراندنی شیعری تازه که ئەم به‌یتانه‌ش دیارن و خۆینه‌ر
 ده‌زانی ماویانه‌ شتی دیکه‌یان به‌دواوه‌ بێ.

پاشکو

پاشکۆی ژماره ۱

سې نامه ی شیخ نووری

نامه ی یکه می بۆ ماموستا (گیوی موکریان) ناردووه به یی زیاد و کهم دینوسینه وه

نووری چاوی نووری

له گهل په مزی نه فهندي وینه کهم و به کاربایه کدا کاغه زیکتم وهرگرت، زور له خوشه ویستی ساف و بی تۆز و گهردتان دلشاد بووم، نه وَا هه ندیک لهو شیرانه ی که جه نابتان نه تان دیوه بۆ نه وه ی بژاری بکه ی و کامی به چاکستان زانی نامزه دی دیوانه که ی بکه ی کردم به دیاری و ناوم نا (توحفه) و بۆم ناردی، هیوام وایه مه قبولی ته بعتان بی. ذاته ن له هه موو نه وعیکه. له غه زه ته کۆنه کان به خوا هه ر نه مه مابوو که بۆم ناردی، مندالان هه موویان له ناو بردبوو. به عزتی مه قالاتی نه ده بییه ی خۆم له ناویاندا هه یه مه قاله یه کی سیاسی تیایه که وه ختی خۆی جوابی غه زه ته ی (نه جمه) که له که رکوک دهرده چوو داومه ته وه.

مه عمل نه سه ف قسمی نه وهل له غه زه ته یه کدا یه که نه مدو زییه وه حه قیقی جوابی کی موهیمه. وه ختی خۆی له سه ر تورکچیتی شه ره مه قاله ی زۆرم کردووه. هیه چیشی پاره یه کی نه کرد.

که هاتمه وه کاغه زیکتی عه لی که مالم وهرگرت وا ته قدیم کرد، نه مجا نازانم جوابی خۆتی داوه ته وه؟ هیوام وایه له خزمه ت سستی نه کات. منیش دوو باره بۆی نه نوو سمه وه.

کاغه زه که ی له تیفم هیشتا نه داوه، سبحه ی شه و نه چم بۆ ماله وه بۆ لای.

نه مه دوو سې رۆژه نه گه پیم نه حوالی یه کینک نه پرسم که بیت بۆ هه ولیر ده ست ناکه وی نه و مه جبور بووم نه م توحفه یه م ته قدیم کرد و غه زه ته کۆن و شه رکانم هیشته وه بۆ نه وه ی به یه کیتکدا بینیرم، جارێ نه م جاره خوا حافیزتان بیت.

۱۹۴۲/۱/۲۶

ئییمزا

سلیمانی. م. نووری

نامه‌ی دووه‌می بۆ مامۆستا عه‌لاهه‌ددین سه‌جادی ناردووه، نه‌مه‌ش ده‌قی ئه‌و نامه‌یه‌یه.

سلیمانی

۱۹۵۸/۵/۱۴

برای به‌رز و به‌نرخم مامۆستا عه‌لاهه‌ددین.. هه‌موو کاتیکتان باش.

له‌یه‌زدان ئه‌پارتمه‌وه به‌ته‌ندروستی و خوشی رابوێرن. نامه‌که‌تانم وه‌رگرت لێم عایه‌ن بوو که ئه‌ده‌بیاته‌که‌تان زۆر جوان خوێندۆته‌وه، به‌رامبه‌ر به‌م زه‌حمه‌ته‌تان سوپاسی بێ پایانتان پێشکه‌ش نه‌که‌م.

قوربان! له‌ئه‌ساسا مه‌به‌س له‌نووسین و بلاوکردنه‌وه‌ی ئه‌م کتێبه‌ ئه‌وه‌یه ئه‌م شاعیرانه‌ی که ئیستا به‌پای پیلان شیعر نه‌خه‌نه پێش چاوی خوێنده‌واران و تێگه‌یشتوون شیعر له‌م عه‌سه‌رده‌ا وه‌کو سائیر شتی تر ته‌ته‌وری کردووه و ته‌ته‌وره‌که‌ش عیباره‌ته‌ له‌ریعایه‌ت نه‌کردنی ئه‌وزان و قه‌وافی و به‌کاره‌ینانی وشه‌ی کوردی به‌تی له‌جێگای خۆیا بێ یا نه‌بێ، ئیتر هه‌رچی نه‌واحی ئه‌ده‌بیه‌ی تری شیعر و ئه‌ده‌بیات هه‌یه ریعیایه‌ت کردن و نه‌کردنی زیاده. یه‌عنی شت بلێن و بنووسن و خۆیان ناوی بنێن شیعر، ئیتر به‌سه و ته‌واوه.

مه‌علوومی عالیتانه ته‌ئلیف بۆ ئه‌و خوێنده‌وارانه‌یه که نه‌یخوێننه‌وه و تێی نه‌گه‌ن. بۆ ئه‌وانه نییه که نازانن ئه‌ده‌ب و ئه‌ده‌بیات چییه. ئه‌مجا ئه‌و به‌شه شاعیرانه ئه‌گه‌ر له‌م نه‌وعه ته‌ئلیفانه خوا کردی و که‌وته ره‌خه‌گرتن ئه‌و ته‌نقیده مه‌عنه‌ن ته‌ئیده بۆ ئه‌و ته‌ئلیفه که ئیستیناد به‌مه‌باحسی علمیه‌وه هاتبێته‌ وجود. ته‌بعه‌ن ئه‌وانه ئه‌بن به‌ره‌خه‌گر، شاعیر و یا ئه‌دیبن و ناشزانن که شاعیر و ئه‌دیبن (که فه‌لاکه‌تی گه‌وره بۆ خۆیان) ئه‌مه‌یه مه‌عنا‌ی راسته‌قینه‌ی ئه‌دیبن ئه‌وه‌یه که وه‌له‌و له‌ده‌رجه‌یه‌کی که‌میشا بێ که‌م تا بێژێ له‌قه‌واعدی ئه‌ده‌ب شاره‌زا بێ. بزائن ته‌شبهیه چییه، ئیستیعاره مه‌عنا‌ی چییه، له‌ف و نه‌شر چۆنه و شتی و له‌قه‌واعدی ئه‌ده‌ب بزائن.

ته‌قریبه‌ن ده‌ پانزه‌ سال له‌مه‌و پێش تا قه‌مێک لێره چووبوون بۆ پێنجوێن و لوجنه‌ی فه‌حسی تووتن بوون، له‌و سه‌رده‌مه‌دا یادی به‌خێر ره‌شید سدی مودیری ناحیه‌ی پێنجوێن بوو. له‌به‌رئه‌وه‌ی مودیر گه‌وره‌ترین مووه‌زه‌فی ناحیه‌یه به‌ته‌بیعه‌ت له‌ئه‌وقاتی فه‌راغا هه‌موو لوجنه‌ لای ئه‌و کۆ نه‌بوونه‌وه، مودیریش جه‌نابتان ئه‌یزانن که شاعیره، ئه‌کسه‌ری وه‌قتیان به‌شیعر خوێندنه‌وه لای ئه‌و رابواردووه. ئه‌وانه‌ی که گوێیان له‌خوێندنه‌وه‌ی

شيعريش نه بوه هه موويان به ته نسيږي شاعيري به ناوبانگ ره شيد سډقي بووبون به شاعير. له چ جيتگيه ک کو نه بوونه، چ نه وعه خواره مه نييه کيان نه خوارد، عشق و غرام له گهل کي و له چ دهره جهی شیده تیکا بووبی پهی دهر پهی نه کرا به غه زهل و قه سیده و نه نيترا بو خوالیخو شبو پيره ميږد. يه کي له شاعيرانه رة فعت دريژ بوو غه زه ليتکی ناردبوو بو نه وهی له ژينا چاپ بکړي، شيعره کان توخنی و هن نه که وتبون، به لام هه موو ناخري ديتک له گهل ديري دووه می موقه فا وهکو مريشکی سووره ده کراو و پاقله ی کولاو و گوشتي برژاو، غه زه له کهش مه وزو وعه که ی ههر خواردن بوو و مه وزووع ته طه روقی کردبوو به نيشارهت له غه زه له داسی نه وهشی کردبوو که ره شيد سډقي مديلی کچی مه لا نه کات و روژتیک له مه جلیسه که ياندا مه وزووع کراوه ته وه و زور تووړه بوه. پيره ميږد خوا ليتي خوش بي نه مهی له ژينا چاپ کرد. پينجشمه بوو نهو روژه جه ريده دهر چو خوی بوی هينام بو خه زينه (نهو سرده مه له وي کاتي مه سرف بووم) نيشانی دام، عه زرم کرد خاله بو جه ريده که ی خوت به جوان و مناسی نازانم نه جوره شتانه ی تيا بنووسړی. فهرمووی بو نه وهی حه يايان به رم بویه نوو سيومه، منيش بو پينجشمه ی ناينده نه چهند شيعره م دايه خزمه تی، وتم نه مهش چاپ که (نه مه يه شيعره کان) له ۱۹۴۲د و تراوه.

حه قه نه مړو بدا تانه له ماهو مشتهری و نه ختهر
 سوله يانی به شيعری نيپوهه ناويه ته سر نه فسر
 ته ماشای لا په ری ژين که ن نييه جی نوخته يه خالی
 له بهر نه شعاری تازه ی شاعيران نه م سر هه تا نهو سر
 نه بينی شيعری لوجنه ی فحسی تووتن بيشه مه و بوندار
 نه بينی ميسره عی وا قامه تی به رزه وهکو عه رعه ر
 نه بينی شيعری سډقي پر له نکته ی خوش و مه عيندار
 له سر مالی مه لا شه رييه له سر پتیه وهکو وهروه ر
 نه بينی شيعری وا پرپيه له قه يسی و ميوژ و بادام
 فه ساحه ت جیر و هوړی دي له ويدا وهک که له رمی ته ر
 له ناو نه شعاری نه م خورا که نايابانه شيعری کون
 نه شوبه تی ههر به ته شپی پر له ترخينه و له په ی ساوه ر
 شوکر فهوتا جیناس و قاعیده ی ته شخيس و نيس تيفهام
 هه تاکه ی بو ته ضا دي داجيتم واله و موضطر

هه تاکه ی من مقه یه د بم به قه یدی قافییه و ئهوزان
 هه تاکو که ی (تجاهل عارفانه) بیتمه دهفته ر
 له گه ل ته ردید و قه تعا بۆ نه که م قه تعی عیلاقه ی دل
 به که لکی چیم نه شی غه یری خه فته هیتان و ده ردی سه ر
 ده با به روا وضوح و ئیستیعاره گۆری با گۆم بی
 رجوع و حوسنی ته علیل و نیدای حسی به دیع ئاوه ر
 له بۆ چیم چاکه به ینی دابیتیم بۆ له ف و نه شرئ
 مووره ته ب یا مشه وهش بۆ به دلما چی وه کو نه شته ر
 به قانونیش مووه زه ف گه بییه هه ددی خو ی ته قاو ته
 ته مای چیمان هه یه تاکه ی بژی شیعر ی من و زیوه ر

کاکه عه لانه ددین ئه مجا رۆژتیک ئه بی ئه م شاعیره به نرخانه یا خۆیان تینه گه ن که شاعیر
 نین و یا خیرخواهتیک تییان نه گه یه نی و که له ئه دهب و ئه ده بیات تینگه یشتن ته به ن فیر
 ئه بن و که فیر بوون ئه مجا ئه نووسن و باش ئه نووسن.

ئه مجا که وابوو ههروه کو عه رزم کردن، موختار و مفه وهزن، ئه توانن چ نه وعه ده س
 لیدانی که پتویست بی دهستی لیدهن و که لیماتی عه ره بی (حتی الامکان) بگۆرن به
 کوردی. پاش ئه وه ته رتیبی و هه جمی لاپه ره کانی، له گه ل مقه دیمه یه کی خۆتا بۆم بنیتریه وه
 که خۆم لیره له سه ر ئه و ته وسییه یه ته بییزی بکه م و بۆ چاپ کردنی چی پتویسته
 عه رزتانی بکه م. ئیتر به دل و به گیان ژیان و به رزیتان له یه زدان داوا ئه که م.

نووری شیخ سالح

سلیمانی

١٩٥٨/٥/١٤

نووری چاوم عبدولرحمان

ئینشانه‌للا دائیمه‌ن مه‌سعوود و له‌ سحه‌تدا نه‌بن، نه‌لحه‌مدولیللا هه‌موو لایه‌ک باشین. وتار و نه‌شعاره‌کان پاش سئ - چوار پۆژی حه‌قله‌ی ته‌نبینه‌که هه‌موویم کۆ کرده‌وه و مه‌یدانی فه‌وتانی هه‌یچیم نه‌دا، به‌ نه‌مه‌لی نه‌وه‌ی که ئینشانه‌للا له‌ فرسه‌تیکدا له‌ چاپ بدرئ. تا نه‌م به‌ینه‌ که‌س لیتی نه‌پرسییه‌وه. له‌م رۆژانه‌دا جه‌مال هات و داوای کرد وتی کاک ئاوپه‌حمان داوای کردووه و بۆی نه‌نێرم، منیش هه‌موویم ته‌سلیم کرد. به‌لام بۆ نه‌وه‌ی زایع نه‌بن و به‌هر جۆر و ته‌قه‌للایه‌ک بووه له‌ چاپ بدرئ ویستم نه‌م کاغه‌زه‌تان بۆ بنووسم.

بێخود له‌ دلی هه‌یج فه‌ردیکا فه‌رامۆش نه‌کراوه. ته‌بیعی نه‌و مه‌رکه‌ز و مه‌کانه‌ته‌ی به‌ له‌ چاپ دانی وتاره‌کان که بۆ ته‌نبینه‌که‌ی وتراوه و بێجگه‌ له‌مه‌ش به‌چاپ کردنی نه‌سه‌ره‌کانی تا دنیا ماوه‌ نه‌ویش نه‌میتنی. ناشی مو‌تاله‌عه‌ی حه‌یاتی گه‌وره و شاعیره‌کانت نه‌کردبێ. زۆریان له‌ جیهانیکی موبه‌مه‌مه‌وه دۆستیکی، موخلیستیکی، نه‌سه‌ره‌کانی یا خزمیکی به‌جاری هه‌تاویه‌ته‌وه ناو دلی خوێنده‌واره‌کانی جیگه‌یه‌کی به‌ری بۆ ته‌نمین کردووه و تا لاموته‌ناهی ژيان‌دوویه‌تی. تۆ، ئیمه‌ نه‌گه‌ر بێتوو که‌میک یه‌عنی هه‌ر به‌قه‌ده‌ر ئیمه‌کانی بۆ ژيان‌دنی نه‌م ناوه‌ گه‌وره‌یه‌ تیبکۆشین زۆر به‌ناسانی پێکی نه‌هه‌تین و شتیکی گران نییه‌. نه‌وه‌له‌ن: نه‌و قه‌بره‌ی که‌ نه‌به‌دییه‌ تیا پاکشاهه‌ بۆ نه‌وه‌ی به‌رووری زه‌مان له‌گه‌ل نه‌رزه‌که نه‌بێ به‌یه‌ک ته‌دبیرتیکی بکری.

ثانییه‌ن: نه‌و وتار و نه‌شعاره‌ی که‌ بۆ مه‌رحووم و ته‌نبینی وتراوه له‌ چاپ بدرئ و له‌ ته‌ره‌فه‌یه‌کیکی شاره‌زاوه‌ موقه‌دیمه‌یه‌کی جوانی عه‌لاوه‌ بکری.

ثالیته‌ن: ناساره‌کان زۆر به‌ئیعتیناوه‌ یه‌عنی له‌سه‌ر کاغه‌زیکی چاک له‌ چاپ بدرئ. به‌فه‌رۆشتنی نه‌مانه‌ نه‌وانه‌ی که‌ له‌ سه‌ره‌وه‌ عه‌رزم کردن، که‌ عیبارته‌ له‌ ته‌خلیدی ناو و مه‌رقه‌دی زۆر چاک پێک دیت. ئیشراف و ته‌نزیی چاپ کردنی نه‌مانه‌ به‌خه‌رتیه‌ نه‌ستۆی مامۆستا (عه‌لان‌ددین سه‌جادی) یه‌وه، چونکه‌ نه‌و نه‌ک هه‌ر له‌مه‌دا هه‌موو شتیکی به‌هۆش و مه‌عرفه‌ته‌.

ئه‌مجا من نه‌مانه‌م بۆ نووسیت و هه‌رچی نه‌زانی به‌من نه‌کری و له‌ ده‌ستم دیت نه‌وه

تەودىيى مىن بىكە ، مىن بەرپۇچ ئەيىبەمە سەر. ئىتىر خۇشىتتان لە خوا داوا ئەكەم.

قەسىدەكەى عەبدولقەھار لای خۇتە

لىيى سەندەم و بىۆ خۇتى ناردووه.

ئىمزا

شىيخ نووردى

۱۹۵۵/۱۲/۲۱

پووزات

پاشکۆی ژماره ۲

چاپونیکه وتن له گه‌ل به‌رتزان: (عه‌لانه‌ددین سه‌جادی، ناسح عه‌بدوللا حه‌یده‌ری، نه‌حمه‌د هه‌ردی، سه‌عید ناگام)

به‌مه‌به‌ستی روونکردنه‌وه‌ی زۆر لایه‌نی تاریک و نووته‌ک و که‌لوقوژنی شاراو له‌ ژبانی (شیخ نووری شیخ سالح) په‌نام برده‌ به‌ر زۆریه‌ی خزم و ناسیاو و دۆست و هاوڕێ دیرینه‌کانی شاعیر... هه‌ر چهنده‌ زۆر له‌وانه‌ی چومه‌ لایان شتیکی تازه‌یان پێ نه‌ده‌گوتم و هه‌ر نه‌و شتانه‌یان بۆ دووباره‌ ده‌کردمه‌وه‌ که‌ باو بوون و هه‌موو که‌س ده‌یانی زانی، به‌لام هه‌ندی چاپونیکه‌وتنی دی سوودیکی نیجگار زۆری پێگه‌یاندم له‌ روونکردنه‌وه‌ی زۆر له‌ که‌لوقوژنه‌وه‌ی به‌تاریکی مابوونه‌وه‌... نه‌و لایه‌نانه‌ش که‌ من مه‌به‌ستم بوون پێشتر له‌ هیچ سه‌رچاوه‌یه‌کدا به‌رچاوم نه‌که‌وتوون. زۆر له‌و زانیاریانه‌ی له‌ شوێنی خۆیادا په‌نجهم بۆیان پاک‌یشاوه‌ و پێگه‌یان بۆ رووناک کردوومه‌ته‌وه‌. هه‌ندی له‌و یاداشت و بیره‌وه‌ری و زانیاریانه‌ی تریش، که‌ له‌ ناشنا و دۆسته‌کانی خۆیم وه‌رگرتوه‌، چونکی له‌ شوێنی خۆیادا سووډم لێ وه‌رنه‌گرتوون و نه‌یشم ویستوه‌ به‌زۆری زۆرداره‌کی نه‌و زانیاریانه‌ بشاخمه‌ نووسینه‌که‌مه‌وه‌، بۆی بپارم دا له‌م پاشکۆه‌دا جێگه‌یان بۆ بکه‌مه‌وه‌ و بیخه‌مه‌ به‌ر ده‌ستان. له‌وه‌ش دڵنیام که‌ نووسینیان له‌ سووډ به‌خشین به‌دوور نییه‌. هیوادارین نه‌م کاره‌ بۆ شاعیرانی تریشمان په‌یره‌و بکریته‌، نه‌بادا نه‌و پیر و به‌ساله‌چوانه‌ی رۆژ له‌ دوا‌ی رۆژ ژماره‌یان روو له‌ که‌مییه‌، نه‌وانیش بیره‌وه‌رییه‌کانیان به‌نه‌ ژیر گه‌وه‌.

نه‌مه‌ش ده‌قی گفتوگۆی نه‌و دانیشته‌وه‌ی نێوان من و مامۆستا عه‌لانه‌ددین سه‌جادی بوو، که‌ سه‌ره‌له‌به‌ر ته‌رخانه‌مان کرد بۆ باسی شیخ نووری شیخ سالح کاتێ سه‌ر له‌ نێواره‌ی رۆژی (١٩٨٢/١١/٧) له‌گه‌ل برایان: (جه‌مال خه‌زنه‌دار و عومه‌ر خه‌زنه‌دار و سه‌گهان عه‌بدولحه‌کیم) چوینه‌ لای به‌پیتی نه‌و وه‌عه‌دی که‌ رۆژی پێشتر به‌ته‌له‌فۆن بۆی دانا‌بووم، له‌ ماله‌وه‌ چاوه‌ڕێی ده‌کردم.

له‌ سه‌ره‌تا‌دا باسی یه‌که‌م پێوه‌ندی خۆی و شیخ نووری-م لێ پرسیار کرد، له‌ وه‌لامدا گوتی:

- له‌ نه‌واخه‌ری سالی (١٩٣٩ - ١٩٤٠) عه‌لاقه‌مان به‌ست... یه‌که‌م جار نه‌و ها‌ته‌

به‌غدا. نیترو وەک عه‌لاقه‌ی نه‌ده‌ب و دانیشتن به‌مونا سه‌به‌تی ده‌رچوونی گوڤاری گه‌لاوێژه‌وه ده‌ستی پێ کرد و په‌ره‌ی سه‌ند.

* هۆی چی بوو له‌ گوڤاره‌که‌تان (گوڤاری گه‌لاوێژ) شیعری شیخ نووری به‌که‌می به‌رچاو ده‌که‌وی، ته‌نیا دوو شیعرتان بۆ بلاو کردووه‌ته‌وه؟

- راستیه‌که‌ی ئیمه‌ چه‌زمان نه‌کرد، شیعرمان بۆ بنێتر و بۆی بلاو به‌که‌ینه‌وه، به‌لام هه‌ر خۆی که‌متر شیعری بۆ ئیمه‌ نه‌نارد.

* وا بزانی له‌ ماوه‌یه‌دا خوشی پشتی له‌ نووسین ساردیبوو، وه‌ک ده‌لێن له‌ پاش کۆچی داوی (شیخ عه‌زیز)ی برای له‌ سالی (١٩٣٦) کارێکی زۆری تیکردبوو.

- ره‌نگه‌ نه‌مه‌ هۆیه‌که‌ بێ.

* باشه‌ نه‌م دوو شیعه‌ری بۆتان بلاو کردووه‌ته‌وه، خو لێستان نه‌قرتاندوو، یان ده‌ستکاریتان نه‌کردوو؟

- نه‌خێر... هه‌روه‌کو خۆی بۆمان بلاو نه‌کرده‌وه... ئیمه‌ له‌ گوڤاری گه‌لاوێژدا کردبوومان به‌عه‌ده‌ت که‌ شیعر ده‌ستکاری نه‌که‌ین.

* له‌و یه‌که‌م ناسینه‌ی شیخ نووری، زۆرتر باسی چ باب‌ه‌تیکتان کرد؟

- له‌و جاره‌ی که‌ ها ته‌ به‌غدا؟

* به‌لێ...

- نه‌و جاره‌ قسه‌کانی شیخ نووری دیار بوو ضدی نه‌و که‌سانه‌ بوو که‌ له‌ نه‌زانینه‌وه‌ دژی نه‌وزانی کۆن ده‌هه‌ستان، که‌ له‌و سه‌رده‌مه‌دا تازه‌ داکه‌وتیبوون و به‌ناوی شیعه‌ری نازاد، له‌ لاپه‌ره‌کانی رۆژنامه‌ی ژین، شیعه‌ریان بلاو ده‌کرده‌وه.

* باشه‌ مامۆستا، نه‌و شیعه‌رانه‌ی که‌ له‌ کتێبی (نه‌ده‌بی کوردی و لێکۆڵینه‌وه‌ له‌ نه‌ده‌بی کوردی) و هه‌روه‌ها له‌ کتێبی (ده‌قه‌کانی نه‌ده‌بی کوردی) دا نمونه‌ی شیخ نووری-ته‌ هیناوه‌ته‌وه‌ و لێیان ت کۆلیوه‌ته‌وه، نه‌م شیعه‌رانه‌ت له‌ کۆی به‌ده‌ست که‌وت؟

- هه‌ندیک له‌و شیعه‌رانه‌ له‌ خۆم وه‌رگرتوو. هه‌ندیکێ تریشیان له‌ نامیلکه‌ چاپکراوه‌که‌ی (مه‌به‌ستی نه‌و چه‌ند شیعه‌ریه‌ که‌ له‌ سالی ١٩٥٨ له‌ لایه‌ن کامه‌ران موکری-یه‌وه‌ پێشه‌کی بۆ نووسراوه‌ و له‌ چاپخانه‌ی کامه‌ران له‌ چاپ دراون).

* هۆی چی بوو له‌ کتێبه‌که‌تا (میژووی نه‌ده‌بی کوردی) باسی شیخ نووری-ته‌ نه‌کردوو؟

- به‌لێ نیازم وابوو به‌ ته‌فسیل له‌سه‌ری بنووسم، نه‌ک هه‌ر له‌سه‌ر شیخ نووری، بگه‌

له سهر بێخود و زتوهر و په مزی مه لا مارف و چند كه سانتيكي تريس، به لام (ميژووي نه ده بي كوردي) ته رخاڼ كرابوو بۆ شاعيره مردووه كان.

* كه تۆ ده هاتي بۆ سليحمانی، له گه ل شتيخ نووري كۆده بوونه وه؟

- من نه وسا كه ده چوموه سليحمانی له لای (پيره ميژد) ده مامه وه، نه وه نه يده هيشته بچمه هيچ شوتنتی. شتيخ نووري نه گهر له سليحمانی بوايه و بيزانيايه هاتووم، ده هاته لام. مه جليسي «حاجی توفيق» خهريكي كۆري جۆره جۆر بوون، هه ندی باسی شيعر و نه ده بيان ده كرد وهك: (پيره ميژد و جه لالی برای جه ميل سانیب و شتيخ نووري و مه لا مسته فای ره سوول و شتيخ محمه دی خال و براکانی و بێخود و من) هه ندی خهريكي گۆزانی و مه قام وتن بوون وهك: (حه مه ی به كر و ره شۆل و مه لا نه حمه د ديلاڻ)، هه ندی كيشيان خهريكي سووكه ياری بوون وهك: (په مزی مه لا مارف و حاجی مسته فا سه يید فه تحولا و جه ميل سانیب). نه مانه زۆريان به هۆی منه وه نه هاتن و له وئ كۆنه بوونه وه. (عيزه تی ته ل) يش كه خزمایه تی له گه ل (پيره ميژد) دا هه بوو كه نه يزانی من هاتووم، له عه ريه ته وه نه هاته وه، كالهك و ترتی له گه ل خۆی نه هیتا.

* وا دياره له گه ل شتيخ نووري زوو زوو يه كترتان بينيوه؟

- به عه كسه وه... به هۆی له يه كتر دوور بوونه وه، كه مته ريه كترمان نه بينی. نه وه ساله له ته ينا ل بوو ته له فۆنی بۆ كردم، من له سليحمانی بووم. وتی: له قه له نده رخانه كهی پيره ميژد كه گه رايته وه بۆ به غدا، نه بی بۆ لای من لابه دی. كه چوموه لای جيگه ی له سهر كانيا وه كه پاك و پوخت كرديوو... ديسان له وئ به باسی شيعر و نه ده ب شهومان به سهر برد...

* له قسه كانيدا زياتر باسی چ شاعيريكي كوردي ده كرد؟

- له قسه كانيدا نه وه ده رته كه وت، كه زۆر موعه به به (نالی و مه وله وی و مه حوی...).

* شتيخ نووري هيچ جاريك له و دانيشتنانه شيعری بۆ جه نابت خۆتندووه ته وه؟

- به لئ... زۆر جار...

* نه ی ئيلقاي شيعر خۆتندنه وه ی چۆن بوو؟

- به عه كسی پيره ميژد، شتيخ نووري ئيلقاي زۆر جوان بوو...

* نایا هيچ نامه تان له به ينا بووه؟

- به لئ... سالی ۱۹۵۸ كاغه زيكي بۆ ناردم.

* نه وه نامه يه ته ماوه؟

- ماوه... ئيستا هه ول نه دم بيدۆزمه وه. (هه لساو چوو بۆ ژووري كتیبخانه كهی. له

پاش که من نامه که ی بۆ هینام... دواى خوتندنه وهى نامه که بۆم ده رکهوت له گهڵ دهفته ریک بۆى ناردوه که ده باره ی عهرووز نووسیوه تی.

* وا دیاره دهفته ریکى بۆ ناردوویت ده باره ی عهرووزى نووسیوه تا بیروړا و تیبینی خۆتى بۆ بنووسی؟

- به لى... به لام من دهفته ره که م بۆ ناردوه سلیمانى... نازانم چى لى به سه ر هات... کتیبى کى به نرخ بوو... ده باره ی عهرووز و قافیه و نه وزانى شیعرى کوردی بوو، نمونه ی له شیعرى: (نالی و مه وله وى و مه حوى و زتوهر و حه مدی) و کۆمه لى شاعیری تر هینا بووه. * ته کلیفی له تو کردبوو پیتشه کى بۆ بنووسی یان تیبینی و سه رنجى خۆتى بۆ بنیری، نه ی تو چیت بۆ کرد؟!

- هیچم بۆ نه نووسی... شیخ نوورى پیاویکى مه تهازیع بوو... له ته وازووعدا ناخۆشى کردبوو، نه گینا من به نیسه بت نه وه له مه سه له ی عهرووز شاره زاتر نیم...

* وا دیاره به یه که وهش له بابته ی عهرووز دواون، بۆیه وا گه یشتونه ته نه و به یاره ؟ - به لى، ده ستیکى بالای له بابته ی عهرووزى شیعر هه بوو و نه توانم بلیتم عالم بوو تیا یا. جارىکیان له گهڵ شیخ ره نووفى خانه قا و بله و گۆران و شیخ نوورى دانیشتن. نه و جارهش له بابته شیعر و نه ده به وه قسه ی زۆرمان کرد. له و دانیشتنه دا شیخ نوورى نه وه ی سه لماند که له هه موومان به بابته که عالیمتره.

* هیچ پتی نه وتووی له لای کتى فیترى نه و زانسته بووه؟

- وه ک بۆى گیتراومه ته وه و بۆى باس کردووم، له لای (شیخ بابته عه لى شیخ عه بدوللا و شیخ نوورى شیخ بابته عه لى ته کیه یی) که له کیبارى شه خسیات و عوله ما ی سلیمانى بوون، له لای نه وانه موسته عیدى خوتندوه و زۆر شت فیر بووه.

* که واته شیخ نوورى باسى ژبانى فه قیه ته ی و خوتندنى خۆى بۆ کردوویت؟

- شیخ نوورى و مه جموعه یه ک بوون له سلیمانى و له نه ترافى هه له بهجه، دیراسه یان دیراسه ی فه قیه ته ی بووه. که عیبارته بوون له (شیخ سه لام و شیخ نوورى و بابته عه لى و مه لا حه مه مینى دلیتره یی و مه لا نه حمه دى حاجى مه لا ره سوول دلیتره یی و سه یید نه حمه دى عازه بانى، نه مانه مه جموعه فه قیه ک بوون به یه که وه ره فیق بوون. له فه قیه تیدا علومى عه ره بیان تا مه رحه له ی (موسته عید) خوتندوه. که نه و قوناغه ده رس به (سوخته) نه لینه وه.

* ره فاقه تی زیاتر له گه ل کتى بوو؟

- له گهل زۆریه ی شاعیران و پښنښیرانی سهرده مه که ی په فاقه تی خوش بو، به لام زۆتر له گهل (بیخود و زتوهر و فەوزی) هه لسوکه وتی نه کرد.

* نه ی دهریاره ی پتوه ندی شیخ نووری به باری رامیاری نه و سهرده مه و به تاییه تیش پتوه ندی به «شیخ مه محمودی نه مر» وه چی ده زانن؟

- داخی زۆر بوو بۆ سهرده می شیخ مه محمود... له گهل نه و هشا که خه لک لۆمه ی شیخیان نه کرد... نه م نه بیوت نه ترافه که ی باش نه بوون... زۆر جار که به یه که وه دانیش تووین و باس مان کردووه بۆ تیتیکچوونی وه زعی کورد گریانی نه هات.

* به گشتی شیخ نووری وه ک شاعیرتیک و پښنښیرتیک چۆن ده بینی؟

- شیخ نووری وه ک نینسانتیک زۆر به په وش و زۆر به نه دهب بوو... وه کو شاعیریش، له لای من شاعیرتکی پایه به رزه... شاعیرتیک بوو مورته بیت بوو به قه زایای کوردایه تی... شاعیرتکی به حقیقه ت به رز بوو... پیاویتی تیکه یشتوو و پښنښیر بوو... پاک بوو... له و فتره یه ی هاتوچی منی نه کرد که له گۆفاری گه لاوێژ بووم و په فاقه تمان هه بوو، نه و شتانه م بۆ دهرکه وت... به کورتی له لای من شیخ نووری زۆر له گۆران شاعیر تر بوو...!

له رۆژی (۱۹۸۱/۲/۱۳) و رۆژی (۱۹۸۱/۱۱/۲۵) دا جاری یه که م له گهل برای شاعیر (نه وزاد په فعت)، جاری دووم له گهل کاک (عه بدوللا حه داد) چومه لای ماموستا (ناسح عه بدوللا حه یده ری).

ماموستا (ناسح عه بدوللا حه یده ری) له سالی (۱۹۰۰) له شاری هه ولیر له دایک بووه. باوکی قازی بووه... خۆی له هه ولیر و که رکوک و سلیمانی مووه زه ف بووه... پیاویتی خوش مه شره به و هزی له شاعر و نه ده بیاته (بگره جار جار شاعیرشی داناوه) نه دهب دۆستیتکی دیرینه. هاوینیشنی زۆر له شاعیره کانی نه و سهرده مه بووه وه ک: (بیخود و پیره میر و بیتکس و گۆران).

* ماموستا سالی چهند و چۆن دۆستایه تیت له گهل شیخ نووری په یدا کرد؟

- له سالی (۱۹۳۴) دا به وه زیفه چومه سلیمانی و بوومه (کاتبی عه دل) و ماوه یه کیش (ملاحظ محکمه) بووم... نه و کاته (شیخ نووری) (کاتبی مالیه) بوو، دواپی که (خه زینه) جیاکرایه وه، کرا به کاتبی خه زینه. هه ر له و ساله دا به رتیکه وت له یانه ی فرمانبه رانی سلیمانی یه کترمان ناسی و رۆژ دوا ی رۆژ پتوه ندی دۆستانه مان پته و تر بوو و شه وه ی شه وی مه ستانه مان له گهل یه کتر به سه ر برد.

* په ننگه نهم پټکوتی په کتر ناسینه تان شیعر دروستی کردې؟
 - نه و سهرده مه کهم کهس هه بوو، هز له شیعر بکات و گوتی بداتنی و نه و نیه تیمامه ی
 پی بدا. من له گل شېخ نووری دواي په کتر ناسین که وتینه باسی شیعر و نه ده بیات...
 * له و ماویده دا په زوړی باسی چیتان ده کرد؟
 - شېخ نووری چ له سلیمانی چ له و ماویده ی هاتبوه هه ولتر که داده نیشتن، هه
 له گل پټکی په کهم شیعر پټکی په ناویانگی (نامیق که مال)^(۱) هه په دهر باره ی مه ی و
 مه یخوړان دهستی ده کرد به خو ټنډه وهی.
 * نه و شیعره ت له بیر ماوه؟
 - وه لا نه و نه ده ی بوی خو ټنډه وه تا منیش له بهرم کرد.
 (ماموستا به دهست و خه تی خو، به پټنووسی خو ی شیعره که ی بوم نووسییه وه، که
 نه مه ش شیعره که یه)

بن شهیدی باده یم، دوستلار دم یاد ایلین
 قبرمی میخانه انقاضیله، بنیاد ایلین^(۲)

(۱) نهم شیعره له بنه رته دا هی شاعیر پټکی تورکه ناوی (په فعت) له وهک له دوا دیری شیعره که دا
 دیاره. دهقی شیعره که ش له گل نه و ی ماموستا (ناسیح حیدره ی) زور جیاوازیان له ټیواندا هه یه.
 کاک نه حمه د تا قانه دهقی ټیکسته تورکیه که ی له بهر دهست نووسی دوستی کی خو ی له کهر کوک بڼ
 نووسییه وه و پاشان کردی به کوردی.
 (۲) هه بڼ زانیاری خو ټنهران و ناشناک ردنیان به شیعره که وا دهقی قه سیده تورکیه که و وهر گترانه
 کوردییه که ی ده خینه به ردهستی خو ټنهرانه وه.

بن شهید باده یم دوستلار دم یاد ایله ییک
 قبرمی میخانه انقاضیله بنیاد ایله ییک
 گرچه غسل اولماز شهیدان حمیت ما ایله
 ییقاییک میله بنی بر مذهب ایجاد ایله ییک
 قبرمه قنديل ایچون بر کهنه ساغر وقف ایدک
 شعله نار عرقله روحمی شاد ایله ییک
 تره دار اولسون بکا بر رند میخوار غریب
 نذر سرخوشان ایله اول پیره امداد ایله ییک
 نیله میله، بر آلاي محبوب ایله هر دم گلک
 بزم جم آییننی قبرمه معتاد ایله ییک

نهيله ميله بر آلاي محبوب ايله هردم گلن بزم جامي آين، قبرمده معتاد ايلين

حق حق ايله قبره اينديرسين بنی دیوانه لر
سز بنی بو وجه ايله دنيا دن آزاد ايله يک
ویرمه دی بر گون بکا بو فوق ايله بر فاصله
حالی بربر مزارم اوزره تعداد ايله يک
باده سز مست ایلیمور بوی شرابم عالمی
باده نوشانی بو نو شعرمله ارشاد ايله يک
یادگار اولسون بو شعرم اولیای ساغر
بن شهید باده یم (رفعت) دمن یاد ايله يک

لیکدانه وی کوردی شیعره که :

من شهیدی باده م دوستینه دهم یاد بکن
گۆم به دار و پردوی مه خانه بنیاد بنین
نه گرجی شهیدانی غیره ت نابن بشورتین
من، به می بشون و ریتازیک دابهیتین
بو چرای گۆم جامیکی کون وقف بکن
به کلپهی ناگری باده گیانم شاد بکن
په ندیکی مه یخوره وی نامۆ بیته پاسه وانی گلکۆم
به نه زری سه رخوشان یاریده ی نهو پیره بدهن
به نه ی و مه یوه، به کۆمه له خوشه ویستیکه وه هه موو ده میک وه رن
ناینبی به زمی جه م له گۆمدا بکنه نه نه ریت
به حق حق، با دیوانه کان منینه گۆره وه
نیوه به م شتویه له جیهانم نازاد بکن
به م زه وقه وه، رۆژیک بواریکی نه دام
یه که یکه بارودۆخم به سر گۆره که مدا تۆمار بکن و بژمیرن
بۆنی شرابم به یی باده، جیهان سه رخوش ده کا
به م تازه شیعرم، ریتنایی باده نوشان بکن
نهم شیعرم با بو دوستانی مه ی بیته یادگار
من شهیدی باده م، ده می (په فعت) یاد بکن.

قبرمه قندیل ایچون برکهنه صاغر وقف ایدن
 شعله‌ی ناری عرقله، روحمی شاد ایلین
 تریه‌دار اولسون بکا بر پیر میخور ندیم
 بزم سرخوشانه در اول پیره امداد ایلین
 یادگار اولسن بو شعرم اولیابی صاغر
 پر آچوپ او حتی کمال، اردنجه فریاد ایلین

* ماموستا له سلیمانی زۆرتتر له کوئی کاتتان به‌سهر ده‌برد؟

- لهو ماوه‌یه‌ی له سلیمانی بوم زۆر ئیتواره به‌یه‌که‌وه ده‌چوینه (سه‌رچار). له سالی
 یه‌که‌م و دووه‌می مانه‌وه‌م له سلیمانی مالم نه‌بردبوو بۆ نه‌وی. خانویه‌کم گرتبوو، کردبووم
 به‌جینی کۆبوونه‌وه‌ی نه‌دیبان و هونه‌رمه‌ندان. له سالی (۱۹۳۶) ئنجا مال و خیزانم برده
 سلیمانی.

نه‌وه‌م له بیر چوو... زۆر شه‌ویشمان له مه‌جلیسه‌کانی (حوسین مه‌زلووم) ده‌برده‌ سه‌ر.
 (حوسین مه‌زلووم) کاکه‌یی بوو، واریسی نه‌و (قطبی) بوو که دکتۆری به‌یت‌ره‌ بوو. شیخ
 نووری ته‌بیعاتی وابوو به‌ته‌کلیف گۆزانی له بۆ که‌س نه‌ده‌گۆت، به‌لان که (حوسین
 مه‌زلووم) ده‌عوای لێ کردبا له بۆی ده‌گۆت...

* ده‌لێن شیخ نووری ده‌نگیشی زۆر خوش بووه... تو ده‌لێتی چی؟

- شیخ ده‌نگی هه‌تا بلێتی خوش بوو... که‌م جار هه‌بوو پێکه‌وه دانیشین و گۆزانی
 نه‌لتی...

* ده‌ریاره‌ی گۆزانی کوردیی نه‌و سه‌رده‌مه‌ رای چۆن بوو؟

- به‌عام قسه‌ی نه‌ده‌کرد... به‌لان ده‌یگۆت رام له مه‌قام و گۆزانی (نه‌خۆل)ی شاعیره...
 رای له مه‌قام و گۆزانی (په‌شۆل) نه‌بوو... رای له زۆری گۆزانییه‌ فۆلکلۆرییه‌کان نه‌بوو...
 ده‌یگۆت خرابی ده‌لێن... مه‌سه‌له‌ن رای له (که‌تان که‌تانه) و (هه‌وری لار) نه‌بوو، به‌لایه‌وه
 شه‌له‌ت بوو... ده‌یگۆت پێویسته‌ خواتر بیلێن.

* ده‌ریاره‌ی شاعیران به‌زۆری باسی کیتی ده‌کرد؟

- زۆر باسی مه‌وله‌وی و نالی و مه‌حوی ده‌کرد... ده‌یگۆت (مه‌وله‌وی) فیکری وه‌ک ته‌یر
 ده‌فری... (نالی) بیری قووله... باسی (که‌لیمی هه‌مه‌دانی) ده‌کرد، به‌لام قه‌تعییه‌ن گۆتم
 لێ نه‌بووه‌ باسی وه‌یان مه‌دحی شاعیری عه‌ره‌ب بکا... زۆر رای له هه‌ردی و شیعر
 هه‌ردی بوو... نه‌سه‌فیشی نه‌وه‌بوو که‌ نه‌م کوره‌ بۆچی شیعر نالێ... که‌ باسیش ده‌هاته‌ سه‌ر

(عهلی که مال باپیر ناغا) ده یگۆت خراب نییه... به لّام بئی تالّح و برسیه...

* هیچ رتکه وتووّه تۆ له دانیشتنیکی شیخ نووری بیت هونه رمه ندیکی ترتان له گهّل دانیشتی؟

- له ههولیر من و شیخ نووری له گهّل (شه هابه) ی خوالیخو شبوو دانیشتن. گوئی له دهنگی (شه هابه) بوو به (ئسوول شوناسی) دانا... یه عنی مه قام زان... هه ر چهنده (شه هابه) گۆزانی کوردی کهم ده زانی (بگره زۆر که یفی پێ نه ده هات) به زۆری تورکی و فارسی و عه ره بی ده گۆت، به لّام زیره ک بوو، شتی زوو له بهر ده کرد...

* به و سیفه ته ی ماوه یه کی دوورودرێژتان له گهّل یه کتر بر دوه ته سه ر، نایا ده زانن شیخ نووری چۆن شیعی ده نووسی؟

- شیخ نووری به فیه تره شاعیر بوو، له وانه نه بوو شیعر به گیری بیئن... یان به بیست رۆژ نه و جا له نووسینی شیعرێک بیسته وه... هه ر به له بهر شیعی ده نووسی، یه عنی شیعه که ته و او له کنی پێده گهی و ده یان جار له بهر خۆیه وه ده یگۆته وه نه و جا ده ی نووسی. که شته کی تازه شی دابنا بایه ده هات و ده یگۆت نه و رۆکه نه وه م نووسییه و بیرو پای منی وه رده گرت... زۆریه ی شیعه کانی خوشی له بهر بوو.

* نیلقای شیعی چۆن بوو؟

- شیخ نووری باشتین نیلقای شیعی هه بوو، بگره مامۆستا و مه رجه ع بوو. زۆر جاری وا رتکه وتووّه که سی له مه جلیسیکدا نه گه ر شیعرێکی به غه له ت خوتن دبا وه هه تا پیتی راست نه کرد بایه وه وازی نه ده ینا و هه ر ده یگۆت سه ر له نوێ بیلتیه.

* چۆن باسی سه رده می شیخ مه حمودی بۆ ده کردی؟

- زۆر شیخ مه حمودی خوش ده ویست... نه و کاته شیخ مه حمود مه نفی بوو، به لّام ده یگۆت ده ورو به ره که ی هیچ نه بوو. که قسه ده هاته سه ر شیخ مه حمود ناخیکی هه لده کیشا... هه نده جار له خواردنه وه ده بووه که لاک و هه ر پیتی یه که می خوش بوو. که لیتمان ده پرسی هۆی نه وه چییه؟ ده یگۆت له ژبان زۆر موته نه سیرم. تا هه ددی ژبان و مردن ده یخواردنه وه. نه گه ر مو دمین نه بایه شتی زۆر گه و ره تری ده کرد. له گهّل خواردنه وه ش عه قیده ی دینی هه بوو.

* نه و ماوه یه تۆ ده تناسی زیاتر به ینی له گهّل کن خوش بوو؟

- به ینیان له گهّل (بیخود) زۆر خوش بوو... ناگام لێ بوو له گهّل (حوزنی موکریان) یش به ینی هه ر خوش بوو.

* سالی چند وهزفه که ت بۆ ههولیر گوێزرایه وه؟

- سالی (١٩٣٧) وهزفه که ت بۆ ههولیر گوێزرایه وه... به دوای منیشدا وهزفه که ی (شیخ نووری) بۆ خه زینه ی ههولیر گوێزرایه وه. له ههولیر بیتجگه له من که سی دی نه ده ناسی، نه منیش خانییه که له وه بری به ستی له بۆی گرت. به درێژایی نهو سالی له ههولیر ماوه، هیتواران پتکه وه ده چوینه گوندی (چیمه ن). نهو وه خته به سی - چار دره هه ده یان بر دین ئیستا به چار دیناریش ناتبه ن. له گوندی (چیمه ن) له سه ر کارێزه که ی داده نیشتین و ده مانخواره وه.

* بیتجگه له تۆ و شیخ نووری، کیتی تر تان له گه ل ده هات؟

- چه ند براده رتکی دیکه مه به بو ده هاتن، له وانه: (نوره ددین ناغا و موسا غای کوپانی ره شید ناغا) و (سه لیم سه بری) موفه تیشی به رق و به رید، ناو ره حمان موفتی و هه ندی له مووه زه فکهانی دائیره ی خه زینه ی ههولیر (نه وانه ئیستا که هه موویان مر دینه) نهو براده رانه مه که ناوم هینان سه یرانه کمان کرد و چوینه گوندی (چیمه ن) له وی به یه کدیان ناساندن. نهوانیش که (شیخ نووری) یان ناسی زیاتر خه زیان به دانیشتنی کرد و زوو زوو له گه لمان ده هاتن. شیخ نووری که له ههولیر بوو پتکه وه سه رمان له (عه نکاوه) ده دا و هه ندی جاریش سه رمان له (شه قلاوه) ده دا. چه ند جارێکیش ده چوین وه ختمان له باخ و باخاتی (به نه سلاوه) به سه ر ده برد. مه جلیسی مامۆستا شیخ نووری تا بلیتی خو ش و به تام بوو، به تابه تی ده نگ خوشیه که ی نه وه نه ده زیاتر مه جلیسی ده رازانده وه.

* بۆچی (وهک له شیعریکیدا ده رده که وی) دلی به ههولیر نه کراوه ته وه؟

- نهو کاته ی شیخ نووری ها ته ههولیر، ههولیر شاره کی زۆر دوا که وتوو بوو، خو شی ده ست کورت بوو، مه شروب خوارد نه وه عه یب بوو. ئینسان نه یده توانی به که یفی خو ی بجو و لیته وه. له (نادی الموظفین) داده نیشتین له گه ل هاو پتیه کانی من و خو ی. به راست به بیرم ها ته وه له مه جلیسه که ماندا (شیخ ره نووف) که به (ره نووفه کویر) ناسرا بوو له گه لمان داده نیشت. شیخ نووری نهو جه ماعه ته ی زۆر خو ش ده ویست و نهوانیش نهویان زۆر خوش ده ویست.

* وهک بزانی هیچ پتیه ندی به (مه لا فه ندی) یه وه هه بوو؟

- نهو نه دی له ههولیر بوو، ناگام لی بوو پتیه ندی له گه ل نه بوو^(١).

(١) بۆی (که شیوه نی مه لا فه ندی) ی کرد وه شیعره که ی راسته وخۆ بۆ خو یان نه نار دووه، به هۆی (گیوی موکریانای) یه وه بۆ (عه زه ددین) ی کوپی نار دووه.

* نه دی چ سیفه تیک له شیخ نووری- دا هه بوو، نه توو به دلت بی؟
- رقه بهری له گهل کس نه ده کرد. خوی به سهر که سدا فهرز نه ده کرد. باس و زهمی که سی
نه ده کرد. به درتژیایی مانه وهی له هه ولیر و ناسینی له سلیمانی نه من له گه لی داده نیشتم،
له بزی خرابی له کس نه گه را.

* خوینده وه و نووسینی چۆن بوو؟
- ناگام لی بوو به شهوان دهیخوینده وه و به رۆژ وه زیفه ی ده کرد. به لان هه تا بلتی
کابرایه کی زیره ک بوو. زۆر مودمین بوو. له سهر میتزی وه زیفه جگهره ی نه ده کوژانده وه.
* به چ زمانیک زیاتر دهیخوینده وه؟

- له زهمانی عوسمانیه کان که ده سه لاتداربون، کۆنه کان زمانی په سمییان تورکی بوو.
مه کته ب و خویندن تورکی بوو، زمانی حکومه تیش هه ر تورکی بوو. (مه کاتبی علمیه)
له جیاتی قوتا بخانه ی نه مپۆر باو بوو. له ناو حوجره و فه قتیانیش (گولستان) و
(بوستان) و (شانامه) یان به فارسی ده خویند. بیگومان شیخ نووری سه قافه تی تورکی و
فارسی بوو، بۆی به زۆری کتییی تورکی و فارسی ده خوینده وه.

* باری گوزه ران و دارایی چۆن بوو؟
- ده ست کورت و لات بوو.

* وه ک بۆی باس کرد بیت، پتیه ندی له گهل (عه بدولکه ریم به گی که رکووکلی زاده) ی
حاکمی موفه ریدی سلیمانی چۆن بووه؟
- له بۆی باس ده کردم، ده یگۆت پیاوکی کورد په رست و به وه فا و موسته قیم بوو. زۆر
له گهل یه کدی هه لسان و دانیشتیان بوو بوو.

* هیچ به ره مه میتک یان ده ست نووسیکی نه وت له لا نه ماوه؟
- وه کو عه رزم کردی، نه و وه خته که س گوتی نه ده دایه نه و شتانه، وه کو نیستا نه بوو،
خه لکی وه کو نگۆ خه ریکی نه ته تیمام دان و جه مع کردنی شیعی نه و شاعیرانه بن، ده نا
نه گه ر بزانیا به وای لی دت، نه وه هه موو شیعه رکه انیم ده نووسییه وه.

* که واته هیچ به ره مه می شیخ نووری- ت له لا نییه؟
- نه وه لا.

* دوا شت حه ز ده که یه پتیمان بلتی، وه ک نینسانیتک باری سه رنجت به رانه ر شیخ
نووری چۆن بوو؟

- شیخ نووری تا بلتی پوهشتی بهرز بوو، فرشته بوو، زور متهوازیع بوو. سنی سال له سلیمانی و نژیکه دوو سال له ههولیر پیکهوه بووین، شتیکی خرابم لئ نه دیت. نینسانیکی عالی جه ناب و به عیزت نفس بوو. سنی پوژ نانی نه خواردبایه کهس پتی نه ده زانی. زور به وه فاش بوو. به هه موو مانایه کی نه دیبی نه دیب بوو. هه چهندي له سهه بنووسری هه که مه...!

له پوژی (۱۹۸۱/۴/۲۳) له گهل شاعیری پایه بهرز ماموستا (نه حمده ههردی) له دانیشتنیکدا ده باره ی بیره وه ری خو و شیخ نووری شیخ صالح پرسیارم لئ کرد... له وه لامدا کوتی:

پیشتر دوو به دوووری شیخ نووری-م وهک دهنگ خوش و شاعیر نه ناسی. زورتر شیخ رهووف و شیخ برام-م نه بیني...

یه کهم جار که ناسیبیتم به هوی ته خمیس کردنی شیعی (شه) وه بوو. نه وساکه که ته خمیس کرد له هه له بجه بووم، به لام له سلیمانی له سالی (۱۹۴۸ - ۱۹۴۹) دا نهو کاته فه سل کرابووم و بی نیش بووم. نهو ماوه یه له دوکانی (فایق) ناویک (که له م دواییه مووه زهف بوو له عه قاری) له گهل شیخ حسیبی کوری شیخ نه حمده دی شیخ غه نی و کومه لئ که سی تر له وی دانیشستین و یه کمان نه گرتوه. له دووره وه به سهه و سیما نه مزانی نهوه شیخ نووری-یه، نهویش به هوی باوکمه وه منی نه ناسی، باوکم دهیه ها شهو له گه لئ دانیشتبوو و خواردبوویانه وه. که هات بۆ لای نهو دوکانه به یه کترین ناساندین. که وتیان نه مه فلانه، دیاربوو به ناو منی نه ناسی... بیستبووی من نهو شیعه ری نهوم ته خمیس کردوه، داوای لئ کردم نهو ته خمیسه ی بۆ بخوینمه وه. منیش بۆم خوینده وه... وادیار بوو زوری له لا خوش بوو، کاغه زیکی ده رهینا و وتی چه ز ده کهم به دهستی خو ت بۆمی بنووسیتوه^(۱). نیتر لهو جار وه زیاتر یه کترمان ناسی و بۆ ماله وه هاتوچوینام نه کرد.

جارتیکی دی نهو مودیر ناحیه ی (سهنگاو) بوو، پوژی من و جه مال ناغای حه کیم و نه حمده دی حه مه ی نه ولئ (که نیستاش ماوه - شیخ جه ناب-یش له وی بوو) به لام (شیخ

(۱) وا دیاره هه رهو ته خمیسه یه به ره له چاپ کردنی له دیوانی (پازی ته نیایی)، شیخ نووری له دهستنووسی (که لا پزان) ی خریدا نووسیوتیه وه و له ویدا ده لئ: له لاین شاعیری نازک خه یال ماموستا (نه حمده ههردی) یه وه ته خمیس کراوه.

جەناب) ی کۆری نەخۆش بوو. بۆ دڵ کردنەوهی (جەناب) وتی: بۆ نایەن بچین بۆ سەنگاو... نێتر نێمەش قبوولمان کرد. لێرەوه چووین لە دۆلی قەرەداغ بە ولاخ سەرکەوتین، (نەحمەد و جەمال ناغا) حەزیان لە پاو نەکرد. شەوی لە مالی شیخ نووری بووین، دواییش چووینە پاو. لەوێ چووینە مالی (کەرمە گوللەنەبی) نەویش حەزی لە پاو نەکرد و چووینە پاو. یەک - دوو کەرۆشکمان پاو کرد و پۆژی دوایی چووینە (پێنج نەموستە) لەوێ کابرایەکی جاف تەنیا ماله بوو، خێوەتییکی هەڵدابوو. لەگەڵ براکانی لەسەر ئاو و نەرز نێزاعی هەبوو، موفەوژەکە ی سەنگاو کابرایەکی کەرکوکێ بوو، نەویش لەگەڵمان هات، لە پاشان لەژێر پەشمالەکە ی نووستین. بارانیش باری. بەیانیش کەرپێنەوه سەنگاو شیخ نووری لەوێ مقەید بوو، خۆی شیخ بوو، ئەوانیش (خەلکی سەنگاو) شیخایەتییان زۆر بوو.

لە سالی (١٩٥٧) دا کۆمەڵەی شیعیی دا بە من (کە نێستا لای تۆبە) تا کو بیهێنمە سەر رێنووسی تازه و پێشەکییان بۆ بنووسم و لە چاپیان بدەین، بەلام هەر لام مایەوه و نەمستوانی، تا ئەوه بوو ئەو شیعرانە ی دا بە (کامەران موکری) و لە سالی ١٩٥٨ بە پێشەکییەکی ئەوهوه لە چاپی دان.

* مامۆستا لەم دوایییدا شتیکم بیست، گواپە شیخ نووری وەسیەتی کردووه تۆ و کاکە ی فەلاح لە پاش مردنی خۆی بەرھەمەکانی چاپ بکەن و لەسەری بنووسن؟! - من شتی وام نەبیستووه. دوایی وەک خۆشت ئەزانی کوا من تاقەتی ئەو شتانەم هەیه. تاقەتی نووسینەوه و لە چاپدانی بەرھەمەکانی خۆم نییە... دوا ئەوێش من بەم دوایییە لێی نزیک بووم نەگەر شتی وای بوو تایە ئەمزانی...!

لە پۆژی ١٩٨٤/٢/٤ چوومە لای مامۆستا سەعید (ناکام) و لە شەقلاوێدا میوانی بووم، نەویش بەم جۆرە یادگاری خۆی لەگەڵ شیخ نووری گێرایەوه: سالی ١٩٤٥ لە هەولێر دادگای عورفی دانرابوو و من یەکیەک بووم لەو کەسانە ی عورفی بەدوایاندا دەگەرا، هاوڕێیەکانم بەرەو کۆردستان لە مەھاباد ناوا بوو بوونە ئەودیو، زستانیکی هێجگار سەخت و تۆف بوو، ئەو کاتە لە نێوان پەواندز - پرایاتدا تەنیا لۆزێیەکانی عەسکەری هاتوچۆیان دەکرد.

خۆم گەیانە پەواندز و میوانی مالی خالە شاکر موحڕیم بووم کە لە دادگای پەواندز نیشی دەکرد، بەھۆی ئەوهوه بەسواری لۆزێیەکی سوپایی گەیشتمە گەلالە و چوومە مالی

شیخ نووری شیخ صالح که مودیری ناحیه بود. نهو که له گوندیکی چهپهک و دور له کوری هوال و هاوده مان دهژیا و بهدهگمن ناسیاویک پتی دهکوته لای، نهو چونهی منی زور پی خوش بوو، له پیتشدا وای زانی تهنیا بۆلای نهو هاتووم و ماوهیهک دهمنمهوه، بهلام که چۆنیتی کیشهکی خۆم تیکه یاند ناردی چند که سیکی کاروانی و قاچاخچی بانگ کرد تا بهلکو بگه یه نهو دیو، نهوان که نیشیان بازدانی سهو سنوره کان بوو گوتیان بههوی نهستوورایی بهفری زوره وه بهیچ جۆرتیک زهلام ده رناچی، نهوان نهویه ره کهی ده توان بگه یه نهو دهره ند، بۆیه پتوسته رابوستم تا رتگا ده کرتته وه، نهو رتگا کرانه وه یهش له وانه یه زیاتر له مانگیتیک بخایه نی.

شیخ نووری وای بهباش زانی که لهوئ بمینمه وه تا رتگا ده کرتته وه، ته نانه ت گوتی «په له مه که با ههوا خوش بیت، له وانه یه منیش له گه لتا بیت»، بهلام من نه متوانی نه و نه ده چاوه روانی بکه م، پاش چند رۆژتیک مالا واییم لی کرد و گه رانه وه، له به هاری ۱۹۴۶ دا له سلیمانیه وه چووم بۆ مه هاباد. نهو کاته شیخ نووری (جه ناب) ی کوری له لا بوو، شیعه رکانی خوی که نهو چند رۆژه بۆی خویند مه وه و نهو دهستووسانه ی چاوم پتیان کهوت، زور له وانه زیاتر بوون که تا نیستا بلاوکرانه ته وه. نهو لهو رۆژانه دا کز و خه مبار ده هاته بهرچاو و گله یی له بار و ژبانی خوی ده کرد، کاتی باسی به سه رهاته کانی خۆم بۆ ده گتیرایه وه، پهیتا پهیتا وشدی «نای خۆزگه م به خۆت» ی دوویات ده کرده وه.

پاشکوی ژماره ۳

شيعری «دلاوهران» هی «شیخ نووری»یه

نووسینی: نحمده هردی

ماوه یه کی دوورودریژه، ماموستایان: (محهمه دی مه لا که ریم) و (نازاد عه بدولوا حید)، له سهر شيعری (دلاوهران)، له یهک نه نووسن: کاک (محهمه د) نه لئ: (شيعری دلاوهران هی ماموستا بیتخود)ه و کاک (نازاد) نه لئ: (نه خیر هی شیخ نووری)یه. جا له بهرته وهی منیش شيعری (دلاوهران)، به هی (شیخ نووری) نه زانم، جگه له وهی کاک (نازاد)یش، چهند جارتیک، منی به لایه نگری (شیخ نووری) له قه لهم^(۱) داوه، بویه به پیتویستی نه زانم، بیرو پای خوم، لهم باره وه دهرېم، به لام پیتشه کی نه بئ نه وه بلتیم: ههرچیه که لهم وتارهدا نه نووسم، نه وندهی تو زقالتیک له ریز و خوشه ویستی من کهم ناکاته وه، به رامبه ر نهو زاتانهی لیره دا ناویان نه هینم، به تاییه تی یه کتیکي وه کو ماموستا (بیتخود) که شایانی هه موو ریز و پایه یه کی شیاوی خویه تی. وه لام وایه شاعیرتیکي گه وری وه که نهو، شيعری (دلاوهران) هی نهو بئ، یا هی یه کتیکي که بئ، هیچ شتیک له نرخ و پایه ی نهو کهم ناکاته وه.

دوای نه م سهره تایه، با بچینه ناو باسه که وه.

ماموستا (محهمه دی مه لا که ریم) له لاپره -۸۲-ی گو فاری (به بیان)دا، نه لئ: (له به هاری «۱۹۷۰» وه که دیوانی بیتخود بلا و بو وه و له پاشانیش نهو وتارهدم له (برایه تی)دا بلا و کرده وه و، تا کاک نازاد که وته په یجوری دوزینه وهی خاوه نی راسته قینه ی «دلاوهران» هیچ دهنگ نه بوو. که سیک خوی له مه سه له که هه لته قورتاند ... یه کتیک لهم رۆش بیرانه ی کورد که نیستا پاش (۱۵) سال له بهرده می کاک نازادا شایه تی نه دهن دلاوهران هیی شیخ نووریه و هه ریه که حیکایه تیکیشی له گه ل نه گپ نه وه، تا نهو نه یه تپانه دهنگ که سیان به زه یی به حالی میژووی نه ده بی کوردا نه هاته وه تا نه گه ر راستیه کی لایق بیدرکیتي^(۲).

دوای نه وهی ده قی قسه کانی کاک (محهمه د)م، وه کو خوی نووسی، به پیتویستی نه زانم

لیره‌دا بلتیم: من چاو له‌وه نه‌پۆشم که کاک (محهمه‌د) شایه‌ته‌کانی کاک (نازاد)ی وا پیشان داوه له په‌ناوه نه‌بێ قسه‌یان پێ ناکرێ...! یا به‌مانایه‌کی تر: له په‌ناوه (نازاد) تیژ نه‌که‌ن و خۆیان زاتی نه‌وه‌یان نییه، بێنه پێشه‌وه و به‌ناشکرا (شایه‌تی بده‌ن)! یا به‌ده‌م دلسۆزییان به‌شی که‌س نه‌داوه و، وه‌کو تر به‌زه‌ییان به‌نده‌بی کوردا نایه‌ته‌وه...!! نه‌لیم: من چاو له‌م توانجانه نه‌پۆشم، چونکه نه‌زانم تیر و توانج هاویشتن هیچ گرتیه‌ک ناکه‌نه‌وه. هه‌روه‌کو نه‌شزانم هه‌زار قسه‌ی ره‌ق راستیه‌کی بجوو‌کیش ناشارنه‌وه. جا له‌به‌رنه‌وه دیمه‌ سه‌ر وه‌رامی قسه‌کانی کاک (محهمه‌د). به‌لام پێش نه‌وه‌ی راسته‌وخۆ وه‌رامی قسه‌کانی بده‌مه‌وه و بۆی ده‌رخه‌م که له‌ ماوه‌ی نهم چهند سالانه‌دا، به‌پێچه‌وانه‌ی قسه‌کانی کاک (محهمه‌د) وه، شایه‌تیکی له‌ ئیمه‌مانان له‌ پێشتر و نزیکتر به‌ (شیخ نووری) شایه‌تی بۆ (شیخ نووری) داوه، بێ نه‌وه‌ی کاک (نازاد) به‌بیریشیا هاتبێ! (*) یا کاک (محهمه‌د) باسی بکا! نه‌لیم: پێش نه‌وه‌ی راسته‌وخۆ، په‌نجه‌ بۆ نه‌و شایه‌ته‌ پراکتیسم، له‌سه‌ر هه‌مان (مه‌نتیقی) کاکه (حه‌مه) نه‌لیم: ناشکرایه که شیعی (دلاره‌ران) یه‌که‌م جار له‌ سالی (۱۹۲۵) دا له‌ چاپخانه‌ی به‌له‌دییه‌ی سه‌لمانی، له‌ نامیلکه‌یه‌که‌دا له‌ چاپ دراوه و ناوی شیخ نووری له‌سه‌ر نووسراوه^(۳). هه‌روه‌ها له‌ سالی (۱۹۲۸) دا که‌ریم به‌گی سه‌عید به‌گ، که به‌ (که‌ریم زانستی) به‌ناویانگه‌ شیعی (دلاره‌ران)ی بۆ جاری دووم به‌ناوی (شیخ نووری) یه‌وه بلاوکردۆته‌وه له‌ نامیلکه‌یه‌که‌دا له‌گه‌ڵ چهند گۆرانییه‌کی که‌دا^(۴).

هه‌روه‌ها بۆ جاری سییه‌م (کوردی و مه‌ریوانی) له‌ سالی (۱۹۳۲) دا، شیعی (دلاره‌ران)یان، به‌ناوی شیخ نوورییه‌وه بلاوکردۆته‌وه له‌گه‌ڵ چهند سه‌روود و گۆرانییه‌کی که‌دا، وه‌ ناوی (گۆزانی کوردی)یان، لێ ناوه^(۵)، هه‌روه‌ها کاکه (حه‌مه) خۆی نه‌لێ: له (دیاری لاوان) دا سه‌رله‌نوێ به‌ناوی (شیخ نووری) یه‌وه بلاوکراوه‌ته‌وه^(۶).

که ناشکرایه (دیاری لاوان) له‌ سالی (۱۹۳۴) دا له‌ چاپ دراوه، که نهمه‌ نه‌کاته چوار جار. نهمه‌ جگه‌ له‌وه‌ی که له‌ سالی (۱۹۵۳) دا جارتیکی که، شاعیریکی گه‌وره‌ باسی کردووه، وه‌کو له‌ پشت‌ردا ده‌ری نه‌خه‌م. جا نه‌گه‌ر به‌وه‌ی پێره‌وی کاک (محهمه‌د) بکه‌م،

(*) چ له‌ وه‌لامه‌که‌ی من بۆ کاک محهمه‌دی مه‌لا که‌ریم، یان له‌ وه‌لامه‌که‌ی دووم جارمدا که له‌ گۆفاری به‌یان-ی ژماره (۱۳۴) ی سالی ۱۹۸۷ دا بلاوکراوه، یان له‌ بیللیۆگرافیا یه‌که‌ی له‌م کتێبه‌دا سازم کردووه، ناماژه‌م به‌و سێ سه‌رچاوه‌یه‌ کردووه و زۆر چاک به‌بیرمدا هاتووه و وه‌ک به‌لگه‌نامه‌ی گه‌رنج و زیندوو به‌کارم هێتاون. (ئا. ع).

له سهر شتوازی ئه و نه لێم: له سالی (١٩٢٥) هه که شیعرى (دلاوه ران) بۆ یه کهم جار
 بلاو کراوه ته وه، هه تا سالی (١٩٥٥) که ماموستا (بیخود) کۆچى دواى کردوه (٧)،
 نه کاته (٣٠) سال. ههروه ها له (١٩٢٥) هه تا سالی (١٩٥٨) که شیخ نوورى بۆ
 یه کجاری چاوى لێک ناوه (٨)، نه کاته (٣٣) سال. ههروه ها له سالی (١٩٢٥) هه هه تا
 سالی (١٩٧٣) که ماموستا (په مزى) شایه تی بۆ (بیخود) داوه، نه کاته (٤٨)
 سال (٩)!! نه لێم: بۆچى که سێک نه بوو له پێش نه م چل و هه شت ساله دا، نه و پێنج
 سه رچاوه یه راست بکاته وه و بلێ: نه و شیعره ی له و پێنج سه رچاوه یه دا به ی شیخ نوورى
 دانراوه، ه ی نه و نییه و ه ی (بیخود)؟ بۆچى بیخود خۆى هه تا له ژياندا بوو، نه و (٥)
 سه رچاوه یه راست نه کرده وه؟ باشه شیخ نوورى بۆچى له م رووه وه ورته یه کى لێه نه هات؟
 به لای منه وه نه م بێ ده نگیه ی (شیخ نوورى) به دوو جوړ لێک نه درێته وه: یان نه وه تا
 به ده ستى نه نه سه ست چاوى له راستیه ی نه م مه سه له یه پۆشیه وه، یا نه وه تا شیعره که ه ی (شیخ
 نوورى) خۆیه تی، بۆیه لێى بێ ده نگ بووه، جا له به رنه وه ی نه مه ی دوا یی یان، له گه ل نه و
 هه موو راستیه یان ده نه گوێجێ که له مه و دوا باسێ نه که م، بۆیه من نه مه دوو مه یان به راستتر
 نه زانم.

دواى نه م سه رنجانه، نه گه رته مه وه بۆ قسه کانی پێشوو ی کاک (مه مه د) و نه پرسم: نایا
 راسته له سالی (١٩٧٠) هه که سێک به ناشکرا شایه تی بۆ (شیخ نوورى) نه داوه، له
 به رده مه ی کاک (نازاد) دا نه بێ؟ وه نایا راسته: تاچه ده نگیت که به رزبۆته وه (ده نگى په مزى
 بووه) و نه ویش (دلاوه ران) ی به ی (بیخود) داناوه؟ له وه رامدا نه لێم: نه خێر. چونکه له
 سالی (١٩٨٠) دا، ده نگیه ی زو لالی تر به ناشکرا شایه تی بۆ (شیخ نوورى) داوه و کاکه
 (حه مه) خۆى نه و ده نگه ی به خه لکى گه یان دووه و جێى سه رسو پرمانه که به ه یچ شێوه یه ک،
 نه و ده نگه ی بیر نا که و یتته وه!!

بۆ نه وه ی خۆ یتته وه وارى خۆ شه و یست له سه رسامى پرگار که م، نه لێم: نه و ده نگه ده نگى
 ماموستا (گۆزان) هه که سالی (١٩٥٣) له پێشه کى یه کێک له شیعره کانیدا، که نه وسا
 وه ریگێتپاوه، شایه تی نه وه ی داوه که شیعرى (دلاوه ران) ه ی شیخ نووریه و کاک
 (مه مه د) که هه ر خۆى له سالی (١٩٥٣) هه خه ریکى کۆکردنه وه ی دیوانى (گۆزان)
 بووه و (١٠) هه ر خۆشێ له سالی (١٩٨٠) دا، دیوانه که ی به چاپ گه یان دووه، نه بوو نه و له
 پێش هه موو که سێکى تر دا، نه مه ی له بیر بوایه...

جا با بزانه ی نه و شیعره کامه یه و پێشه کیه که ی چۆنه؟ شیعره که ناوی: (داستانى

هه یاسی و کاکه عابیدین)ه^(۱۱) که له بنه رتدا هی (عه شقی)یه و له کاتی خۆیدا به پیلانی (ره زاشا) کورژاوه. مامۆستا (گۆران) له پێشه کی نهو شیعره دا نه لێ: (به م بۆنه یه وه بێ جێ نییه بیخه یه وه بیر که نهو گۆرانیه ی به هاوکاری خواله ی خوشبوو مه محمود جهوده ت و شاعیری ته ر و پاراو (م. نووری)ی سلیمانی پیکهات: «نهولادی وه ته ن، ئیمه که و^۱ میلله تی کوردین».

ئاوازه که ی له سه ر پارچه یه ک له ئۆیه رای (رستاخیز شهر یاران)... دانراوه که هیه خاوه ندی ته رجومه عه شقییه. پارچه که نه مه یه:

دیشب که مرا وضع وطن در نظر آمد
دیدم که زنی با کفن از قبر در آمد^(۱۲)

دیاره پتۆست به وه ناکات عه رزی کاک (مه مه ده)ی بکه م که مامۆستا (گۆران) سه رده میک یه کێک بووه له هاو پێ نزیکه کانی (شیخ نووری) له نوێ کردنه وه ی شیعی ر کوردیدا که دیاره له گۆتره قسه یه کی واکا. خۆ نه گه ر (گۆران) ئه م شیعه ری له هه مان سالدا بلاو کرد پێته وه (سالی/ ۱۹۵۳)، که داخه که م من ناگام له وه نییه، مانای نه وه یه ۳۵ سال له مه وه به ر که بێخود و شیخ نووری و په مزی هێشتا له ژیا نا بوون، گۆران ئه م شایه تییه ی داوه، بێ نه وه ی که سیان ده نگیان لێهه بێ!! که نه مه ش به لگه نامه یه کی که یه، نه چێته سه ر چوار به لگه نامه کی پێشوو...

دوا ی نه مه، با نه مجا چاوێک به شیعه ره که خۆیدا بگێرین بۆ نه وه ی بزانی: مۆری کێی پێه یه: (بێخود) یا (نووری)? به لای منه وه دوو خاسیه ت له شیعی ر (دلاوه ران) دا هه یه که شیعه ره که له سه ر (شیخ نووری) تا پۆ نه که ن. به لام با له پێشه وه وه سفیک ی دلاوه ران بکه یه ن.

شیعی ر (دلاوه ران)^(۱۳) له چه ند به شیک یا چه ند کۆپله یه ک پیکهاتوه که هه ره کێکیان به دوو (۲) به یتی عه رووزی ده ست پێ نه کا و^(۱۴) به (۳) به یتی هیه جایی دوا یی^(۱۵) دێ که هه ر کۆپله یه ک له سه ر زمانی که سیک یا چه ند که سیک و تراوه، به م جوژه: (مناله کان، باوک، دایک، ئافره ت به مناله وه، که چه کان، چه ک به ده سه ته کان)^(۱۶).

له مه وه خاسیه تی یه که می شیعه ره که مان بۆ ده رنه که وێ که بریتیه له تیکه لکردنی کێشی (عه رووزی) و کێشی (هیه جایی) له سیسته میکی تایبه تیدا. شیعه ره عه رووزیه کانی هه ر کۆپله یه ک له سه ر کێشی: (هه زه جی نه خره بی مه کفوفی مه قصور) یا

(مەحزوف)ن: (مَفْعُولُ مَفَاعِيلُ مَفَاعِيلُ) يا (مَفَاعِي) كە ئەبىي بە (فَعُولن). بۆ
 نمونە با يەك دېرە شىعرى كۆپلەي يەكەم بېكىتىش:

ئەولاد/وہ تەن نېمە/كەوا مىللە/ت كوردین

-- ب ب ب -- ب ب ب -- ب ب ب --

مَفْعُولُ مَفَاعِيلُ مَفَاعِيلُ مَفَاعِيلُ

ھەموو شىعرە ەرووزىيەكانى ئەم سىروودە، بەم جۆرە ئەكىشىرتىن. لەمەش گىرنگىز
 ئەو ەيە: ھەمووشىيان بە يەك ئاواز ئەوترىتىن. ھەروەھا شىعرە ھىجايىيەكانىش لە ھەر
 كۆپلەيەكدا (سى/۳) بەيتىن، واتە: (شەش دېرە شىعەرن)، كە بەيتى يەكەمىيان (۷)
 ھىجايىي و بەيتى دوو ەمىيان (۹) ھىجايىي و بەيتى سىيەمىيان (۱۲) ھىجايىيە (۱۷). وە
 ئەم سىستەمە بەپىكىزىكىكى لە ھەموو كۆپلەكاندا، دووبارە ئەبىتتەو ە. بۆيە مەن ئەبوونى
 (۲) بەيتى ەوت ھىجايىي، لە دوو كۆپلەي دىوانى (بىخود) بە ھەلە (۱۸) ئەزانم بەكورتى
 و بەكوردى تىكەلكەردنى كىشى ەرووزى و كىشى ھىجايىي لە شىعرى (دلاو ەران)دا
 شتىكى تازەيە و لە پىتش (شىخ نوورى) و ھاورپىكانىدا ھىچ شاعىرىك ھەنگاوى واى
 نەناو ە. نەك ھەر شىعرى (بىخود)، بەلكو شىعرى ھەموو شاعىرانى پىيازى كلاسكىكى
 پىتش ئەو بىخوتنەروو ە، شتىكى وات بەرچاوا ناكەوئى.

ئەمەش شتىكى سەير نىيە چونكە ھەموو شاعىرانى ئەو پىيازە كىشى ھىجايىيان
 بەكىشى سووك و ئاسان داناو ە يا وەكو بلىتت: بەمالى پىاوى بى دانىان زانىو ە، بۆيە
 بەكارىيان نەھىناو ە (دبارە شاعىرانى لە ھەجەي «گوزان» لەم ياسايە بەدەرن). ئەو شاعىرانە
 تەنانەت لە كىشى ەرووزىدا بۆ سەلماندى شاعىرىتى خۆيان، گەراون بەدواى كىشى
 قورس و گراندا. خۆ تىكەلكەردنى كىشى ەرووزى و كىشى ھىجايىي، ئەو بەلایانەو ە
 ھەرگىز نەبوو ە. ئەوان چاويان لەو شاعىرە نەپۆشيو ە كە (تەفەيلە) يەكى ەرووزىي بە ھەلە
 بەكار ھىتابى يا ھەلە يەكى تىبا كىرەبى، چ جاي ئەو ەي كىشەكەي تىكەلەي كىشى ھىجايىي
 بكا. راستە لەم دوايىيەدا ھەندئ لەو شاعىرانە تاك و تەرا، كىشى دە ھىجايىيان بەكار
 ھىناو ە، چونكە باوى بوو ە، بەلام ھەرگىز لەگەل كىشى ەرووزىدا تىكەل نەكراو ە. كىشى
 ھىجايىي سنوورى تايبەتى خۆي بوو ە و نەيتوانيو ە لەو سنوورە تىپەر كات. مامۇستا
 (بىخود) لە ھەموو شىعرەكانىدا (مۇستەزاد) تىك نىيە. لەگەل ئەو ەشدا كە (مۇستەزاد)
 دووبارە كەردنەو ەي ھەندئ لە (تەفەيلە)كانى ھەمان كىشە. واتا: لە ياساى (تەفەيلە)ي

عەرووزی لای ئەداوە. هەموو لادانەکی ئەوەیە: کە ژمارە ی تەفعیلەکانی، بەقەد ژمارە ی تەفعیلە ی کێشە بنەرەتییە کە نییە!! بەلکو کەمترە، کە ئەوەندە بەس بووە بۆ (بێخود) کە بەکاری نەهێنێ!! نەجا کە سێک پازی نەبووبێ (تەفعیلە ی) عەرووزی لە (مۆستەزاد) دا، بەکار بەهێنێ، چۆن پازی ئەبێ بەیتێکی درێژی عەرووزی، شان بەشانی بەیتێکی کورتی هێجایی بەکار بێنێ؟.

بەهەر حال با بێنەوه سەر باسی (دلاوەران).

سیستەمی دلاوەرانی (شیخ نووری) و سیستەمی (ئاواتی دووری) ی (گۆزان)، تا رادەیهکی زۆر لە یەک نەچن، چونکە نەمیش وەکو (دلاوەران) بریتییە لە چەند کۆپلە یەک کە سەرەتای هەریەکیکیان بەبەیتێکی عەرووزی دەست پێ ئەکا کە لەسەر کێشی: (موزاریعی ئەخرەبی مەکفوفی مەحذوف) و بە (٦) دێر و شیعیری بچووک دوا یی دێی کە (چواریان) ^(١٩) لە پروی کێشەوه شتێکی تازەن و هیچ پێوەندییەکیان بەکێشی (موزاریع) وە نییە، چونکە لەسەر کێشی هێجایی. هەریەکیکیش لە دوو دێرەکی دوا یی، لە دوو (تەفعیلە) پێکدێ کە دووبارە کردنەوه ی (تەفعیلە) ی یەکەم و چوارەمی کێشە عەرووزییەکی پێشوو. کەواتە، شیعیری (ئاواتی دووری) ش وەک (دلاوەران) لە تێکەڵکردنی کێشی هێجایی و کێشی عەرووزی پێکدێ کە سیستەمێکی نوێیە لە شیعیری کوردیدا و یەکیکە لە هەنگاوەکانی دەستە ی (شیخ نووری) و (گۆزان) و (رەشید نەجیب). ئەمە ی لەمەوبەر لیتی دوام، سیفەتی یەکەمی (دلاوەران) بوو. ئەمجا با بێنە سەر سیفەتی دووەمی.

لە پێش هەموو شتێکا ئەبێ بزانی کە (دلاوەران) سروودە. واتا: لەسەر ئاوازێک دانراوە، ئاوازی سروودیش، یا ئەوەتا ئاواز داھێنەرێک (ملحن) شیعیری شاعیرێک ئەخوێنێتەوه و کاری تێ ئەکا و لە پاشا ئاوازێکی بۆ داھێنێ، یا ئەوەتا بەپێچەوانەوه: شاعیرێک، ئاوازی مۆسیقایەک یا ئاوازی سروودێکی بەدڵ ئەبێ و ئەمجا دیت شیعیریک یا چەند وشەیهکی ڕێکوپێک لەسەر ئەو ئاوازه داھێنێ، پاش ئەوهی ئاوازه کە بەچاکی فێر ئەبێ پێویست بەوه ناکات بەبەلگە بیسەلمێتم کە سروودی (دلاوەران)، بەپێی ڕێگە ی دووم دانراوە، چونکە وەکو (گۆزان) لە پێشتەردا دەریخست، ئاوازه کی لەسەر پارچە یەک لە ئۆپەرای (رستاخیزی شەهر یاران...) ی (عەشقی) دانراوە ^(٢١). واتە ئەوهی ئەم سروودە ی دانراوە لە پێش ئەو ئاوازی بیستوو و کاری تێ کردوو و فێری بوو ئەمجا هاتوو و شیعیرەکی لەسەر ئەو ئاوازه دانراوە. کە سێک شارەزای ئاوازه کەش نەبێ، بەدرێژی و

کورتی شیعره کاندانە زانی که ناوازه که گەلیک گۆزانی تیادایە، چ جای ئەوێ که من هەر له مندالییمهوه، کۆپلهی یهکه می (دلاوه ران) م چەند جار بە ناوازه وه وتوه و نیتستاش هه موویم له بیر ماوه و ئەزانم که شیعره عەرووزییه کانی ئەم سرووده، هه موویان له سەر یهک ناوازن، به لām دێره هه جایییه کان گەلیک گۆزانیان تیایه که ئەبێ له ئۆپەرێته که ی (عه شقی) شدا، هەر وای. بۆیه ئەو قسه یه ی خوالیخۆشبوو (مسته فا سانیب) که ئەلێ: گویا ئەو و کاک (ئه نوهر سانیب) ئەم شیعره یان خستۆته سەر ناوازی: (دیشب که مرا وضع وطن). (٢٢)، ئەلێم زۆرم پێ ناخۆشه که تەنیا به شی دوایی ئەم قسه یه به تهواو ئەزانم که ده لێ: شیعره که له سەر ناوازی (دیشب که مرا...) یه. چونکه ئەگەر شیعره که له بنه رته دا له سەر ناوازی (دیشب که مرا...) نه بوایه، نه ئەو نه که سی تر نه یه توانی بیخاته سەر ئەو ناوازه. نزیکترین به لگه ش بۆ ئەم قسه یه دوو شته، یه که میان ئەوه یه که ئەو دێره شیعره فارسییه ش له سەر هه مان کیشی (هه زه جی نه خرهبی مه کفوفی مه حذوف) ه، وه که به یته عەرووزییه کانی (دلاوه ران) بۆ راستی قسه که مان، با دێری یه که می بکیشین:

دیشب ک / مرا وضع / وطن درن زه رامه د

-- ب / ب -- ب / ب -- ب

مفعول، مفاعیل، مفاعیل، فعولن

به لگه ی دووه می ش ئەوه یه که ئەم به یته ش له سەر هه مان ناوازی شیعره عەرووزییه کانی (دلاوه ران) ئەگوترێ... گومانیشی تیا نییه ئەگەر ده قی شیعره که ی (عه شقی) مان له به رده ستا بوایه، ئەماندی که دێره کانی تریشی کوتومت وه ک هی دلاوه رانن له پرووی کیشه وه. بۆچی؟ چونکه دانهری شیعره که ناوازی ئەم سرووده ی له ناوازی ئەو ئۆپەرێته وه وه رگرتوه.

ئەمە ی که لیته دا وتومه تەنیا له وه وه نه ها توه که ناوازی سرووده که ئەزانم، به لکو له وه شه وه ها توه که کاتی خۆی چەند جارێک، شیعرم له سەر ناوازی هه ندیک سروود و گۆزانی داناوه، بۆیه ئەتوانم بلێم: تا راده یه ک ئەم پێیم تا قی کردۆته وه و ئەزانم چ زه حمه تیکێ تیایه پیاو له سەر ناوازی سروودیک یا گۆزانییه کی تر، شیعر دانێ! چونکه له وانیه بره یه کی سرووده که سه ده ها جار بلێت و بلێته وه، هه تا چەند شیعرێکی به دلی خۆی بۆ بدۆزێته وه!! جگه له م زه حمه تانه، ئەوی سروودی وا دانەنێ، ئەبێ دوو سیفه تی تیا بێ. یه که میان: ئەبێ گوێی موسیقای زۆر سووک بێ، بۆ ئەوه ی که مترین (گۆرران) له

ناوازه که دا ههست پښ بکا، ناشکراشه شاره زایی (شیخ نووری)، له زۆریه مهقامه فارسی و کوردییه کاند، شایه تی بۆ نه ده ن که گوئی موسیقای زۆر سووک بووه. هه رچه نه ده گومان له وه دا نییه که مامۆستا (بیخود) گوئییه کی سووکی بووه له جیا کردنه وه ی کیشه عهروزییه کاند، به لام من لیتره دا، باسی گوئی (ناوازا سین) نه که م که یه کتیک بووه له سیفات هکانی (شیخ نووری).

سیف هتی دووه میش نه وه یه: نه بڼی نه وه که سه تا پاده یه ک زال بڼی به سه ر قوړگ و دهنگی خۆیدا، هیچ نه بڼی نه وه نه ده ی نه وه ی که بتوانی، هه موو (گۆرپان) و (به رز و نرمی) یه کی ناوازه که به بڼی هه له بلتینه وه... بۆ نه وه ی نه وانه ی سرووده کی لیوه فیژ نه بڼ، بتوان هه مان (گۆرپان) و (به رزی و نرمی) به پاستی ده ریتن و بیلتینه وه.

ناشکراشه نه م دوو سیف ه ته به زیاده وه له (شیخ نووری) دا هه بووه و له مامۆستا (بیخود) دا که م تر. بۆیه به دلنیا یییه وه نه لیم: نه م سروودی (دلاوه ران) ه هی (شیخ نووری) یه. پش نه وه ی دوا یی به م به شه بڼم نه بڼ بلیم: هه موو سروودیک له رووی (قورسی و سووکی) و (گرانی و ناسانی) یه وه، له یه ک پایه دا نڼ. بۆیه مه رج نییه نه وه وه سف ه ی که کردم هه موو سروودیک به گرتنه وه. به لکو ته نیا نه وه سروودانه م مه به ست بوو که تا پاده یه ک له رووی ناوازه وه (قورس) و (گران) ن، که (دلاوه ران) یش یه کتیکه له وانه.

دوا ی نه م لیکۆلینه وه یه، نه توانم توخنی نامه کی مامۆستا (په مزی) نه که وم و بلیم: مادام نه م شایه تییه له گه ل نه و ناما نجان ده دا ناگو نجتی که دوا ی لیکۆلینه وه ی پشوو پتی گه یشتن، که واته نه بڼی به رتته پشتگو ی. به لام من به م شتوازه دلم ناو ناخواته وه. بۆیه وای به پاست نه زانم چاوپکیش به نامه کی مامۆستا (په مزی) دا به گتیم.

مامۆستای خوالیخو شبوو له کاتی خۆیدا، نامه یه کی بۆ کاک (مه مه د) نووسیوه، ده رباره ی شیعی (دلاوه ران). له و نامه یه دا یه که ن ده ر دوو نه م رسته یه سه رنجمان رانه کیشی که ده لتی زۆر چاک نه زانم نه و غه زه لی (دلاوه ران) ه هی «مه لا مه حموودی خالنه که له وه ختی خۆیدا دای به شیخ نووری شیخ صالح که بلاوی بکاته وه» (۲۳).

تکا له خۆنده واران نه که م، پیم بلین نه و رسته یی، که خستومه ته ناو دوو که وانه وه، چی نه گه یه نڼ؟ نایا بیخود به پیتی نه م رسته یه، رتگه ی نه وه ی داوه به (شیخ نووری) که نه و شیعه به ناوی خۆیه وه بلاو بکاته وه؟ بیگومان نه. چونکه رسته ی: (له وه ختی خۆیدا دای به شیخ نووری که بلاوی بکاته وه)، ته نیا یه ک شت نه گه یه نڼ، نه ویش نه وه یه:

که (شیخ نووری) لهو کاته‌دا نزیک بووه له رۆژنامه‌کانه‌وه، له‌به‌رئوه (بیخود) نهو شیعره‌ی داوه‌تی، که له یه‌ک‌تیک لهو رۆژنامه‌ندا، بلاوی بکاته‌وه... واته: به‌ناوی ئه‌وه‌وه نیک به‌ناوی خۆیه‌وه. ئه‌مه‌ش وه‌کو ئه‌وه وایه بلیتیت: فلانه که‌س وتاریکی دا به‌کا‌که (حه‌مه) که بلاوی بکاته‌وه. نایا کا‌که (حه‌مه) به‌ناوی خۆیه‌وه وتاره‌که بلاو ئه‌کاته‌وه، یا به‌ناوی فلانه‌وه؟

جا دیاره ئه‌م قسه‌یه‌ش، پێچه‌وانه‌ی ئه‌و به‌روایه‌یه که ده‌لتی: بیخود خۆی پێگه‌ی داوه، شیعره‌ی (دلاوه‌ران) به‌ناوی (نووری) یه‌وه بلاو بکرتته‌وه!! نایا جیتی سه‌رسوورمان نییه، مامۆستا (په‌مزی) که یه‌ک‌تیک بووه له‌وانه‌ی، به‌روای وابووه (بیخود) به‌په‌زامه‌ندی خۆی شیعره‌ی (دلاوه‌ران) ی به‌ناوی (شیخ نووری) یه‌وه بلاو کردۆته‌وه، نیستا وای پیشان بدا که (شیخ نووری) به‌پێچه‌وانه‌ی خواستی (بیخود)، شیعره‌که‌ی به‌ناوی خۆیه‌وه بلاو کردۆته‌وه؟ به‌لام که‌ستیک قسه‌کانی کا‌ک (ئه‌وپه‌حمانی موفتی) خۆیندیته‌وه سه‌ری له‌م رسته‌یه‌ی مامۆستا (په‌مزی) سوور نامیتنی، چونکه ئه‌م رسته‌یه‌ش کوتومت له رسته‌یه‌کی کا‌ک (ئه‌وپه‌حمان) ئه‌چنی که له‌سه‌ر زمانه‌ی (مسته‌فا سانیپ) کردبووی!!

جا بۆ ئه‌وه‌ی خۆینده‌وارانی‌ش ناگاداری باسه‌که بن، به‌پێویستی ئه‌زانم به‌کورتی بۆیانی بگێژمه‌وه.

ئه‌وانه‌ی ناگاداری ئه‌م باسه‌ن، په‌نگه ئه‌وه بزانن که کا‌ک (حه‌مه‌ده) له‌سه‌ر زمانه‌ی (ئه‌وپه‌حمانی موفتی) باسی ئه‌و نامه‌یه‌ی کردوه که به‌پێژ (مسته‌فا سانیپ)، بۆ کا‌ک (ئه‌وپه‌حمان) ی ناردوه و له‌و نامه‌یه‌دا کا‌ک (مسته‌فا) وتویه‌تی، که قوتابی بووه له (که‌رکووک) داوای له مامۆستا (بیخود) کردوه - که ئه‌ویش لهو کاته‌دا له که‌رکووک بووه - سه‌روودێکی بۆ دانن، ئه‌ویش (واته بیخود) سه‌روودی (دلاوه‌ران) ی بۆ داناوه... هتد. له پاشا بیخود «نوسخه‌یه‌کی (ئه‌و سه‌رووده‌ی) ناردوه بۆ سلیمانی بۆ شیخ نووری که له رۆژنامه‌کانا بلاوی بکاته‌وه»^(٢٤). ئنجا تکا له خۆینده‌واران ئه‌که‌م به‌وردی سه‌یرتکی ئه‌و رسته‌یه‌ی دوا‌یی بکه‌ن که ئه‌لتی: (بیخودیش نوسخه‌یه‌کی نارد بۆ سلیمانی بۆ شیخ نووری که له رۆژنامه‌کانا بلاوی بکاته‌وه). نایا ئه‌م رسته‌یه‌ش کوتومت له رسته‌که‌ی مامۆستا (په‌مزی) ناچنی چ له پووی دا‌رشتن و چ له پووی ماناوه؟

فه‌رموون ئه‌مجاره هه‌ردوو رسته‌که، یه‌ک له دوا‌ی یه‌ک، بخۆننه‌وه:

مامۆستا (په‌مزی) ئه‌لتی: «دلاوه‌ران هی بیخوده که له وه‌ختی خۆیدا دای به‌شیخ نووری که بلاوی بکاته‌وه».

کاک (نەرپه‌حمان) یش له‌سەر زمانی کاک (مسته‌فا سانیب) ئەلتی «بێخودیش
نوسخه‌یه‌کی نارد بۆ سلیمانی بۆ شیخ نووری که له‌ رۆژنامه‌کانا بڵاوی بکاته‌وه».

تکام وایه‌ پێم بڵێن: چ جیاوازییه‌کی بنه‌ڕه‌تی له‌ نێوان ئەم دوو رسته‌یه‌دا هه‌یه‌؟
بێگومان، نه‌گه‌ر جیاوازییه‌ک بێ، ئەوه‌یه‌ که‌ کاک (نەرپه‌حمان) له‌سەر زمانی کاک
(مسته‌فا) ئەلتی: بێخود ئەو شیعره‌ی له‌ که‌رکوکه‌وه‌ ناردووه‌ بۆ شیخ نووری!! که‌ ئەمه‌ش
جیاوازییه‌کی سه‌ره‌کی نییه‌. جگه‌ له‌وه‌ی که‌ (مسته‌فا سانیب) خۆی، دوا‌ی ئەو قسانه‌ی
(نەرپه‌حمانی مو‌فتی) به‌ سێ سا‌ل، له‌ چاپێکه‌وتنی‌کدا به‌کاکه‌ (حه‌مه‌)‌ی وتووه‌: که‌
(بێخود) شیعرێکی که‌ی داوه‌تی^(٢٥) نه‌ک (دلاوه‌ران)!! له‌م چاپێکه‌وتنه‌ی دوا‌ی
(مسته‌فا سانیب) دا بۆمان ده‌رنه‌که‌وئ، نه‌گه‌ر بێخود شیعرێکی له‌ که‌رکوکه‌وه‌ ناردبێ بۆ
شیخ نووری، شیعرێ (دلاوه‌ران) نه‌بووه‌. به‌لام کاک (نەرپه‌حمان) وای پێشان داوه‌ که‌
ئەو شیعره‌ (دلاوه‌ران) بووه‌!

به‌گه‌رتی هه‌رکه‌سه‌یک چاپێکه‌وتنه‌که‌ی کاکه‌ (حه‌مه‌) و کاک (مسته‌فا)‌ی دێیت، بۆی
ده‌رنه‌که‌وئ، ئەو قسانه‌ی کاک (نەرپه‌حمان) به‌زمانی (مسته‌فا سانیب)‌وه‌ کردوویه‌تی،
هیچیان قسه‌ی ئەو نین، به‌لکو قسه‌ی کاک (نەرپه‌حمان)!! که‌ وێستوویه‌تی شیعره‌که‌
بکا به‌هی (بێخود)‌ی مامی!! جا که‌ کاک (حه‌مه‌د) ده‌ستی خستۆته‌ روو، زانیویتی
قسه‌که‌ی بۆ نه‌چۆته‌ سه‌ر و کاک (مسته‌فا) ئەو ناوا ته‌ی نه‌هێناوه‌ ته‌ دی، ئنجا پرووی
کردۆته‌ مامۆستا (ره‌مزی)‌ی پوورزای خۆی که‌ پیاویکی دڵناسکی خزم دۆستی بێ پێچ و
په‌نا بووه‌. بۆیه‌ به‌ناسانی توانیویتی کاری تێ بکا و تاي لاسه‌نگی شایه‌تییه‌که‌ی خۆی
پێ راست بکاته‌وه‌.

به‌هه‌رحال من به‌روام وایه‌، نه‌گه‌ر کاک (نەرپه‌حمان)، به‌شێوه‌یه‌کی راسته‌وخۆ، ده‌ستی له‌
نامه‌که‌ی مامۆستا (ره‌مزی)‌دا نه‌بێ، بێگومان به‌شێوه‌یه‌کی لابه‌لا ناگای لێیه‌تی.
له‌یه‌که‌چوونی دوو رسته‌که‌ی پێششوو، گه‌وره‌ترین به‌لگه‌یه‌. بۆیه‌ له‌وه‌ زیاتر له‌ نامه‌که‌ی
مامۆستا (ره‌مزی) نادوێم. به‌لام نه‌گه‌ر لێره‌دا بێبه‌رمه‌وه‌، وا هه‌ست نه‌که‌م که‌ زولم له‌
مامۆستا (ره‌مزی) کردووه‌، چونکه‌ من به‌روام وایه‌، پیاویکی وه‌کو (ره‌مزی)، نه‌گه‌ر له‌
کاتی خۆیدا، شتیکی شک نه‌بردايه‌... هه‌زار (نەرپه‌حمان) و خزمایه‌تی، وایان لێ
نه‌ئه‌کرد، شایه‌تییه‌کی وا بدا. یان به‌واتایه‌کی که‌: نه‌بێ له‌ کاتی خۆیدا مامۆستا (ره‌مزی)
ناگای له‌وه‌ بووبێ که‌ (بێخود) شیعرێک یا دوو شیعرێ به‌ناوی (نووری)‌یه‌وه‌ بڵاو
کردبێته‌وه‌، نه‌گینا (ره‌مزی) له‌ خۆیه‌وه‌ شایه‌تییه‌کی وای نه‌ئه‌دا... بۆیه‌ به‌دووری نازانم،

کاتی که (شیخ نووری) منال بووه، ماموستا (بیخود) شیعریک یا دوو شیعری به ناوی نهووه دانابی و (ره مزی)ش، که له (نووری) خوارتر بووه، ناگای لهوه بووبین^(*). کاکه (حمه)ش له وتاره کهی (بهیان)دا، شتیکای وای به بیرا^(۲۸) هاتووه.

جا نه گهر نهم بۆچوونه به راست بزانی و ناگاشمان لهوه بێ که (شیخ نووری) له سالی (۱۸۹۶)دا هاتۆته دنیاوه^(۲۷)، نه بێ هیچ نه بێ (بیخود) له نیوان سالانی (۱۹۰۷ - ۱۹۱۲)دا - یا که میک ژوورتر - نهو یهک دوو شیعری به ناوی (نووری)یهوه دانابی. واته که (نووری) عومری له نیوان (۱۱ - ۱۶) سالان دابووه و (ره مزی)ش له عومری (۹ - ۱۴) سالاندا بووه^(۲۸). به لام (ره مزی) له باتی نهوهی له کاتی خۆیدا، نهم راستیه ده رخا، یا هیچ نه بێ له سه ره تای لاییدا بیرى بکه ویتتهوه، که چی له سالی (۱۹۷۳)دا نهو شایه تییهی بۆ کاک (محهمه د) نووسیوه، له نامه کهیدا. واته دواى نزیکه ی (۶۱) سال!! بۆ به دووری نازانم، لهم ماوه دووردریژدا، خه یالی ماموستا (ره مزی)، نهو یهک دوو شیعری، له گه ل شیعری (دلاوه ران)دا تیکه ل کردبێ. نه مه ش شتیکى سه یر نییه، چونکه نهوانه ی له ژبانى، یا میژووی ژبانى پیاوانى (حدیث) و (ئه ده ب) و (میژوو) نه کو ئنه وه، که لیک جار پیاوانى وایان به رچاو که وتووه، که دوو رووداو، دوو قسه ی له یه کچوویان تیکه ل کردووه، یا (خه یالیان بۆ شتیک چوو و مه به ستیان شتیکى که بووه) که له عه ره بیدا پێی نه لێن: (وه هم)^(۲۹).

نه مه به به کورتی سه رنجی من ده رباره ی شایه تییه که ی ماموستا (ره مزی). که لیکیشم پێ ناخۆشه که ناچار بووم دژی ماموستایه کی وا بوهستم. چونکه جگه له خۆشایه تی و تیکه لاوی نیوانان، جیگایه کی دیاری هه بووه و هه یه، له دل و ده روونا، خوا لێ خۆشبی به بۆنه ی شایه تییه که ی ماموستا (ره مزی)یه وه، نه مه وی له کو تایی نهم وتاره دا که میک له شایه تییه که ی کاکه (حمه) بدویم. کاکه (حمه) خۆی له من چاتری نه زانی که له شایه تیدا ته نیا راستگو ی هه موو شتیک نییه، (وه کو له شایه تییه که ی ماموستا ره مزیدا ده رکه وت) به لکو که لیک پشت و مه رجی که ی نه وی، که گرنگترینی نهو مه رجان نه وه یه: نه بێ نهو شایه ته، له پال راستگو ییدا، بیره وه رییه کی تپژی هه بێ. نه گینا له وانیه

(*) من که لاپه ره کانی رۆژنامه و گۆناریک نه ماوه هه لم نه دا بیه ته وه و به پێی نهو بیللیۆگرافیا یه ش که له کو تایی نهم کتیه به دا سازم کردووه، شیخ نووری له سالی (۱۹۲۰) به دوا وه شیعری بلاو کرا وه ته وه، پێش نهو میژووه شیعری له هیچ شو ئنیکى تر دا بلاو نه بووه ته وه. نهو کاته ش ته مه دنى (۲۴) سال بووه. (ئا. ع).

نزیكترین و گرنهترین پروودای له بیر نهبن. بۆ نه مهش کاکه (حه مه) خۆی نه کهم به غوونه، من هه رگیز له و باوه ردها نیم که کاکه (حه مه) به دهستی نه نه ست، شایه تییه که ی (گۆزان) ی کردی به ژیر لیوه وه، به لکو پروام وایه نه گه ر قسه کانی نهوی له بیر بوایه، نه و وتاره ی به جۆرتیکی که نه نووسی. له گه ل نه وه شدا که دلنیا م له وه ی کاکه (حه مه) هه ر له سالی (۱۹۵۳) وه خه ریکی کۆکردنه وه ی دیوانی (گۆزان) بووه و هه ر خوشی له سالی (۱۹۸۰) دا به چاپی گه یاندوه. دلنیا شم که چهند جارتیک به قه له می خۆی پیتشه کی نه و هه لبه سته ی نووسیوه که باسی شیعر ی (دلاوه ران) ی تیا کراوه و له وانه شه چهند جارتیک هه له و چه وتی ره شووسه که ی دهسکاری کردی بۆ چاپ، که چی له گه رمه ی مشتومری دۆزینه وه ی خاوه نی (دلاوه ران) دا، نه و شایه تییه ی (گۆزان) ی بیر نه که وتۆته وه!! نه م پروداوه چاکترین به لگه یه بۆ نه وه ی که تنیا راستگۆی هه موو شتیک نییه، به لکو نه بن بیر وه ریه کی تیژی له پالدا بی. جا له کاتی کدا کاک (حه مه) قسه یه کی نووسراوی وا نزیکی له بیر چووبی که چهند جارتیک به قه له می خۆی نووسیوتی! به چیا بزانی مامۆستا (ره مزی)، قسه یه کی له پاش (۴۸) سال - به پیتی بۆچوونی دوا یی دوا ی (۶۰) سال - له بیر ماوه که هه ر قسه یه کی روت بووه و هیچی ترا!!

هه ر چۆنی بی، نه گه ر لای کاکه (حه مه) شتیک ی سه یر بی یه کیک ی وه کو من پاش (۱۵ - ۲۰) سال، شایه تی بۆ (شیخ نووری) به دم که له پیتش مندا هی وه کو: (گۆزان) و (که ریم به گی سه عید به گ) و (کوردی و مه روانی) و کتی و کتی... شایه تییا ن بۆ داوه، له مه سه یر تر نه ویه مامۆستا (ره مزی) دوا ی (۴۸ - ۵۰) سال، شایه تی بۆ (بیخود) بدا و نه و هه موو شایه تانه بی و برۆن، نه و قسه له قسه یاندا نه کا!!

زۆرم حه ز نه کرد که میکیش له کتیه که ی (شیخ نووری) ی کاک (نازاد) بدویم و سه ریکیش له لاواند نه وه که ی (که ریم به گی حاجی عه بدوللای که رکووکلی زاده) خوار به که مه وه، به لام داخه که م پیت نه کرا، بۆیه داوا ی لیبووردن نه که م و سلاو و پیزم بۆ کاکه (حه مه) و کاک (نازاد) دووباره نه که مه وه.

پهراوتزه کان:

۱) پروانه: (دیوانی شیخ نووری شیخ سالتح - به کۆششی، نازاد عه بدولوا حید - به رگی یه که م - به شی به که م - چاپخانه ی دار الجاحظ - بغداد - ۱۴۰۵ هـ - ۱۹۸۵ م - ل/۷۳)، هه روه ا: (گۆفاری به بیان - ژماره ۱۳۴ - نا بی/ ۱۹۸۷ - وتاری: وه لامینیک رتیه گی نیازی پاک ی گرتوه - نازاد عه بدولوا حید - ل/ ۴۰).

- (۲) گۆڭقاری: (بهیان - ژماره - ۱۲۲ - ئابی/ ۱۹۸۶ - وتاری/ دیسانهوه له پیتناوی دۆزینهوهی خاوهنی راسته‌قینهی پارچه شیعی (دلاوه‌ران)دا - ل/ ۷۸ - ۸۷).
- (۳) (دیوانی شیخ نووری - ل/ ۵۹).
- (۴) گۆڭقاری (بهیان - ژماره/ ۱۳۴ - هه‌مان وتاری کاک نازاد - ل/ ۳۹).
- (۵) (ه - س) هه‌مان (ل).
- (۶) گۆڭقاری (برایه‌تی - ژماره - ۱ - سالی - ۱ - خولی دووه‌م/ ۱۹۷۰ - ل/ ۱۸).
- (۷) (پیشه‌کی: دیوانی بیتخود - به‌کۆششی محهمه‌دی مه‌لا که‌ریم - چاپی/ سلیمان الأعظمی - ۱۹۷۰ - ل/و).
- (۸) (دیوانی/ شیخ نووری هه‌مان سه‌رچاوه‌ی پیتشووتر - ل/ ۱۲۳).
- (۹) (بیری نوێ - ژماره/ ۶۶ سالی/ ۱۹۷۳ - وتاری/ دیسان له باره‌ی شیعی (دلاوه‌ران)وه - محهمه‌دی مه‌لا که‌ریم) هه‌روا: (دیوانی/ شیخ نووری - ل/ ۷۳).
- (۱۰) (دیوانی گۆزان - پیشه‌کی - به‌رگی یه‌که‌م - چاپخانه‌ی کۆری زانیاری عیراق - به‌غدا - ۱۹۸۰ - ل/ه - به‌کۆششی/ محهمه‌دی مه‌لا که‌ریم).
- (۱۱) (ه - س - ل/ ۴۷۴ - ۴۷۸).
- (۱۲) (ه - س - ل/ ۴۷۴).
- (۱۳) (دیوانی بیتخود - ل/ ۱۳۶ - ۱۴۰).
- (۱۴) له (دیوانی بیتخودا کۆیله‌ی/ باوک - لاپه‌ره/ ۱۳۷ - یه‌که‌م جار به‌به‌یتیکێ عه‌رووزی ده‌ست پێ نه‌کا و له پاش (۳) به‌یته هه‌یجاییه‌کان دووباره‌ دوو به‌یتی عه‌رووزی و سیانی هه‌یجایی، پێ بشوودان ئه‌یته‌وه جا له‌م حاله‌ته‌دا نه‌توانین وه‌کو دوو کۆیله‌ حسابی له‌گه‌ڵ به‌کین.
- (۱۵) له (دیوانی بیتخودا - ل/ ۱۳۹ - کۆیله‌ی/ ئافه‌رت به‌مناله‌وه). به‌یتی یه‌که‌می شیعیه‌ هه‌یجاییه‌کان که‌ ئه‌بێ حه‌وت هه‌یجایی پێ، نییه. هه‌روا له‌ کۆیله‌ی (که‌جانیش)دا (هه‌مان لاپه‌ره) نه‌و به‌یته حه‌وت هه‌یجاییه، دیار نییه‌.
- (۱۶) له‌ کۆیله‌ی/ چه‌ک به‌ده‌سته‌کان-دا - ل/ ۱۴۰ - دێری/ ۹ - ۱۰ واتا ئێمه‌ خولقاوین بۆ خزمه‌تکردن - یه‌ک دێره‌ شیعه‌، به‌لام کراوه‌ به‌دوو دێر - که‌ هه‌له‌یه، هه‌روه‌ها (دێری/ ۱۱ - ۱۲)ش هه‌ردووکیان یه‌ک دێره‌ شیعی دوازه‌ هه‌یجایی - به‌لام له‌ دیوانه‌که‌دا کراون به‌دوو دێر هه‌له‌یه. ره‌نگه‌ ئه‌و له‌نگیه‌ی له (په‌راویزی-۷)ی هه‌مان لاپه‌ره‌دا باسی لێ کراوه، هێ ئه‌وه‌ پێ.
- (۱۷) دێره‌ هه‌یجاییه‌کان به‌تایه‌ته‌ی (کۆیله‌ی منالان - ل/ ۱۳۶) هه‌ندێ هه‌له‌یان تیاپه‌. بۆ ئه‌وه‌ (پیشه‌ی عه‌دو) هه‌له‌یه و راستیه‌که‌ی (پیشه‌ی عه‌دو)ه. هه‌روا: (حه‌ق به‌ده‌س خۆمان) هه‌له‌یه و (حه‌ق به‌ده‌ستی خۆمان) راسته‌... هتد.
- (۱۸) به‌روانه: (په‌راویزی - ۱۵)ی ئه‌م وتاره‌.
- (۱۹) به‌روانه: (گۆڭقاری/ کاروان - ژماره - ۵۲ - سالی/ ۱۹۸۷ - وتاری: به‌په‌ته‌ی کیشیکێ عه‌رووزی ... نووسینی خاوه‌نی ئه‌م وتاره‌/ ل/ ۱۳).

- له وتاری ناوربرادا وشه‌ی (چواریان) نییه. له‌وه نه‌چته له کاتی گواستنه‌وه‌ی وتاره‌که‌دا، نه‌و وشه‌یهم له بیر چووبته. داوا‌ی لیبووردن نه‌که‌م.
- (۲۰) پروانه: (پۆشنبیری نوێ - ۵ - ۱۱۳ - سالی/ ۱۹۸۷ - وتاره نایابه‌که‌ی مامۆستا (بیمار): عه‌رووز له هه‌له‌به‌ستی کوردیدا - ل/ ۱۵۸ ستوونی/ ۲).
- (۲۱) پروانه: (په‌راوتیزی - ۱۲) ی نه‌م وتاره.
- (۲۲) (دیوانی/ شێخ نووری - ل/ ۷۰) که نه‌ویش له (بیری نوێ - ژماره/ ۶۶) ی سالی - ۱۹۷۳ - هه‌، وه‌رگرتوه‌.
- (۲۳) گۆفاری (به‌یان - ۵ - ۲۲ - ل/ ۸۲ ستوونی/ ۲).
- (۲۴) (دیوانی بێخود - ل/ ۱۳۶ - په‌راوتیزی/ ۱).
- (۲۵) پروانه: (په‌راوتیزی - ۲۳) ی نه‌م وتاره - هه‌مان شوته‌ن.
- (۲۶) (به‌یانی - ژماره - ۱۲۲ - ل/ ۸۴ ستوونی/ ۱).
- (۲۷) (دیوانی شێخ نووری - ل/ ۹۵ - په‌راوتیزی - ۲).
- (۲۸) په‌مزی له سالی (۱۹۰۲) دا له دایک بووه به‌پیتی قسه‌ی (په‌فیق حیلمی) پروانه: (شیعرو نه‌ده‌بیاتی کوردی - به‌رگی دووه‌م) به‌لام مامۆستا (فه‌وزی) ی کۆری نه‌له‌ن به‌پیتی شیعریکی فارسی که باپیری له به‌رگی کتێبێکه‌دا نووسیبووته‌ی نه‌به‌ته‌ له سالی (۱۸۹۸) دا هاته‌بێته دنیاوه‌.
- (۲۹) پروانه: (المنجد - الطبعة السابعة عشرة/ ۱۹۶۶ - بیروت - ص/ ۹۲۱).
- (*) له رۆژنامه‌ی هاوکاری، ژماره ۹۹۳ له ۱۹۸۸/۷/۲۱ وه‌رگیراوه‌.

میژووی گۆرانی ئینتیباھ

نووسینی: شاکر فەتاح - ۱۹۸۷

پێشهکی

له ناوه‌ند ساله‌کانی (۱۹۲۰) و (۱۹۳۰) دا راپه‌ڕینیکی گه‌رموگوپ و پاک و پیروز، له مه‌یدانی رۆشنبیری و هونه‌ر و هۆنراوه و په‌خشاندا، له کۆری نیشتمانپه‌روه‌ری و کوردایه‌تی و مرۆف دۆستیدا له سلیمانیدا رووی دا. کۆمه‌له‌یه‌کی گه‌وره هۆنراوه‌ی نیشتمانی و رۆشنبیری له‌لایه‌ن بوژ و وێژه‌وانه‌کانمانه‌وه دانرا که زۆریه‌یان کران به‌گۆرانی و، له خۆتندنگا‌کانی کوردستانی عێراقدا، به‌ئاوازیکی خوش و به‌جۆشه‌وه، له لایه‌ن شاگرده‌کانه‌وه ده‌خۆتندراوه‌وه. مامۆستایان (زێهه‌ر و ره‌فیق حیلمی و فاتق بیکه‌س و عه‌بدلواحید نووری و شیخ نووری شیخ سالح) له‌و جۆره‌ بوژ و وێژه‌وانانه‌ بوون. نه‌گه‌ر به‌پیتی ژماره‌ یه‌، (زێهه‌ر) له هه‌موویان زۆرت‌ری دانابوو. به‌لام نه‌گه‌ر به‌پیتی نرخ و بایه‌خ و گرنگیی و کاریگه‌ری یه‌، گۆرانییه‌که‌ی (شیخ نووری شیخ سالح)، که ناوی (ئنتبا‌ه) بوو له هه‌موو نه‌و گۆرانییانه‌ پایه‌ی بلندتر بوو. ئه‌مه‌یش سه‌باره‌ت به‌وه‌ بوو که نه‌و گۆرانییه‌ هه‌ر هه‌ستی نه‌ته‌وایه‌تی (شیخ نووری) ی پێشان نه‌دابوو، هه‌ست و ته‌زوو و تاسه‌ و بیروباوه‌ری دڵ و ده‌روون و هۆشی کورده‌واری نه‌و سه‌رده‌مه‌یشی ده‌رپه‌بوو، که دامابوون له‌سه‌ر (دادپه‌روه‌ری) و (به‌زه‌یی هاتنه‌وه‌) ی کاربه‌ده‌ستانی جیهان و نه‌وانه‌ی په‌یوه‌ندییان به‌کوردستانه‌وه هه‌بوو. هه‌روه‌ها که دژی سته‌م و زۆرداری ناوخۆ و نه‌و فه‌رمانپه‌وا‌ییانه‌ وه‌ستابوون، که بووبوونه‌ هۆی سه‌رگه‌ردانی و پاشکه‌وتویی کورده‌واری و کاوولبوونی کوردستان.

له‌ راستیدا گۆرانی (ئنتبا‌ه) هی (م. نووری) نه‌بوو. هی بوژێکی ئافه‌رتی فه‌ره‌نسه‌یی بوو، که ناوی (ماری ژۆزه‌ف شه‌نی) بوو. ئه‌م ژنه‌ به‌ژنه‌ی په‌کیک له‌ شۆرشه‌ گه‌وره‌کانی فه‌ره‌نسه‌وه نه‌و کۆمه‌له‌ هۆنراوه‌یه‌ی دانابوو. که هۆنراوه‌که‌ کرا به‌گۆرانی و له‌ شێوه‌ی (لاسیکه‌ردنه‌وه‌یه‌کی به‌گۆرانی)^(۱) دا، پێشانی نه‌ته‌وه‌ی فه‌ره‌نسه‌ درا، له هه‌موو لایه‌که‌وه

(۱) واته‌: ئۆپه‌ریت یان ئۆپه‌را.

خۆشه‌ويستىيى و رېتزيان بهرامبەر گۆرانىييه كه و خاوه‌نه‌كه‌ي پيشان دا كه به‌هۆي نه‌وه‌وه ناوبانگىكى گه‌وره‌يشيان ده‌ستكه‌وت.

جا ليره‌دا هونه‌ر بۆ (مه‌حمود جه‌وده‌ت)ه، كه له پرووى نىشتمانپه‌روه‌رىي و نازايه‌تى و مه‌ردايه‌تبييه‌كه‌يه‌وه، ويژه‌وانىتبييه‌كه‌ي خۆي خسته‌كار و ئه‌م گۆرانىييه‌ي له سالى ۱۹۲۵دا له فهره‌نسزىييه‌وه گۆرپيه‌ سه‌ر زمانى كوردى. له بوژه‌كانىشمانى داواكرد، كه يه‌كىيان ئه‌م په‌خشانه‌ي ئه‌و بخاته شىوه‌ي هۆنراوه‌وه و ئاوازىكىشى بۆ بدۆزىته‌وه، تا له‌لایه‌ن شاگردانى خويندنكاكانى كوردستانه‌وه، به‌گۆرانىييه‌وه بخويندنريته‌وه.

ليته‌ريشدا هونه‌رى (شىخ نوورى) ده‌رده‌كه‌ويت، كه له پيش هه‌موو بوژه‌كدا، ئه‌و په‌خشانه‌ي (مه‌حمود جه‌وده‌ت)ي به‌هۆنراوه‌ خسته شىوه‌يه‌كى جوان و په‌نگين و ئاهه‌نگ داره‌وه و، ئاوازىكى جوانىشى بۆ دۆزىيه‌وه و وه‌ك گۆرانىييه‌كى نىشتمانىي زۆر خۆش و به‌جۆش و گه‌وره و گرنگىش له ناو خويندنكاكانى كوردستاندا بلأوى كرده‌وه (*).

(*) خوالىخۆشبوو (مه‌حمود جه‌وده‌ت) ئه‌و ئۆپه‌رته‌ي له فهره‌نسىييه‌وه به‌ناوى (ئىنتىبا)ه‌وه به‌شىوه‌ي (په‌خشان) كردۆته‌ كوردى و له (ژيانه‌وه‌)ي ژماره (۲۱)ي ۱۹ مارت ۱۹۲۵دا له لاپه‌ره‌ چواردا به‌شىكى بلأوكردوه‌ته‌وه، به‌شى دووه‌مى له ژماره (۲۲)ي ۲۶ مارت ۱۹۲۵دا بلأوبوه‌ته‌وه. جا له‌بەر گرنگى باسه‌كه و ئه‌و لك و پۆيانه‌ي له داوييدا لىي ده‌بنه‌وه، واى به‌باش ده‌زانم كه ده‌قى وه‌رگه‌ترانه‌كه (به‌په‌خشان) وه‌ك ئه‌وه‌ي له ژيانه‌وه‌ دايه‌ بخه‌ينه به‌رچاوى خويته‌ر و به‌شىوه‌ي رىتووسى ئىستا پيشكه‌شى كه‌ين:

ئىنتىبا

دوینى شه‌و له‌ سكونه‌تى عه‌مىقه‌ي نىوه‌شه‌وا له‌ناو ژووره‌كه‌ما كه به‌پۆشنايى مانگ نىوه‌ پرووناك ببوه‌وه، به‌نیه‌تى نووستا پاكشايوم و چونكه‌ زۆر هىلاك و ماندوبوم ئه‌مويست زوو خه‌وم لى بكه‌وى، فه‌قه‌ت هه‌رچه‌ندم نه‌كرد و نه‌كوژام به‌هيچ كلۆجىك خه‌و نه‌نه‌كه‌وته‌ چاوم. چونكه‌ خه‌يال و وه‌زه‌يه‌تى وه‌ته‌ن و ئاره‌زووى ته‌ئسىسى ئه‌م و ئاسايش تيايدا موخه‌بييه‌له‌ي به‌سوره‌تتىك ئىستىلا كردبو له‌ پاش موده‌تتىكى زۆر كه‌م ئه‌وه‌ي كه فكرم لى نه‌كردوه‌ عاده‌تا به‌چاو ده‌مبىنى. له‌م خه‌يالاتدا وا ته‌هاته‌ پيش چاوم كه له (ده‌شتى وه‌يس)^(۱)دا: ريش سىي، مندال، پىياوى قه‌يره، ژن، كوپ، كچ، حاسل گه‌وره و بچووك عه‌شاماتىكى ئه‌وه‌نده‌=

(۱) ده‌شتى وه‌يس: كه‌وتبووه‌ رۆژئاواى شاره‌وه به‌پال كارگه‌ي جگه‌ره‌ي ئىستاوه، شه‌خسىكى لىيه، خه‌لكى بۆ نىياز و موباره‌كى زياره‌تيان ده‌كرد، به‌گۆرانىيه‌وه ده‌وترا: هاپچينه‌ سه‌ر (وه‌يس) وه‌يسى خۆمانه‌ له وه‌يس ده‌پرسين خه‌تاي كاخانه‌.

له‌وه‌دا ده‌ره‌که‌وئ که نهم گۆزانیی (انتباه) دیان له‌گه‌ل چیرۆکی (نیرۆن) و چیرۆکی (سکالانوس) دا، له‌سه‌ر شانۆی خوێندنگه‌کیان، به‌ (تیپی ساز و ناواز و گۆزانی و لاسایی‌کردنه‌وه)، لاسایی‌کردنه‌وه که به‌سایه‌ی ده‌ستکه‌وتی نه‌و نا‌هه‌نگانه‌وه، که سێ شه‌وی

= کۆبو‌بو‌وه‌وه که ته‌شبهه‌کردنی نهم قه‌له‌بالغه به‌شاره‌میترووله‌یک جائیز بوو، نهم خه‌لقه‌ش به‌ئیه‌تیباری نه‌کسه‌ریه‌ته‌وه پر چه‌ک و سیلاح بوون، له‌م ده‌شته‌دا که له‌به‌ر نینسان وه‌ک به‌حرێکی موته‌لاتیم وابوو به‌ده‌ره‌جه‌یک سکوت و سکون‌ه‌ت حوکم فرما‌بوو که نینسان عاده‌تا گوئی له‌ وزه‌ی باله‌ میتشوله‌ ده‌بوو. منیش له‌ کن (کرده‌که‌ی شیخ محی‌دین) ^(۲) وه‌ له‌ناو نهم عاله‌مه‌دا خۆم ده‌بینی. ناگه‌هان ده‌نگ و نا‌هه‌نگ و گۆزانییه‌کی زۆر مونه‌سیرم ها‌ته به‌ر گوئی. ^(۳) گۆزانییه‌که مه‌وزون و گفته‌که‌ش مو‌هه‌یج بوو، چاو‌م هه‌لبه‌ری که ته‌ماشام کرد نهم گۆزانییه‌ چه‌ند سیلاح به‌ده‌ستیک له‌سه‌ر کرده‌که‌وه‌ن، نه‌یانوت و نه‌قه‌راتی نهم گۆزانییه‌ به‌یک نا‌هه‌نگ له‌ ته‌ره‌ف عموومه‌وه تیکرار نه‌کرایه‌وه و له‌ ته‌نیشته‌ نهم سیلاح به‌ده‌ستانه‌وه چه‌ند دایک‌یک که هه‌ر یه‌که ده‌ستی مندالیک به‌ده‌سته‌وه، چه‌ند مندالیک ده‌ دوانزه‌ سال، چه‌ند ژنیکی میت‌ددار، چه‌ند کچیک چوارده‌ سال له‌سه‌ر خه‌تیک به‌ته‌رتیب ریک را‌وه‌ستا‌بوون و به‌سوره‌تیک حوزن نه‌نگیز، جه‌ساره‌ت به‌خش ده‌سته ده‌سته به‌ریزه له‌سه‌ر نهم گۆزانییه‌ که نه‌قه‌راته‌که‌یی له‌ ته‌ره‌ف عموومه‌وه تیکرار نه‌کرایه‌وه ده‌وامیان نه‌کرد. گۆزانییه‌که‌م عه‌ینه‌ن ^(۴) له‌بیر نه‌ما، فه‌قته‌ خولاسه‌یی مه‌ئاله‌که‌ی ^(۵) نه‌مه‌بوو که‌وا عه‌رزی ده‌که‌م.

ده‌سته‌یی لاوه‌کان

ئیمه‌ دل‌اوه‌رانی کوردان بۆ ته‌نمینی سه‌عه‌اده‌تی میلیته‌ نه‌وا هه‌وه‌ل هه‌نگاومان ها‌ویشته. ئالای زه‌فه‌ر به‌مه‌سرو‌ریه‌ت له‌ پێشمانه‌وه په‌فعی مه‌وانیعی ئامالمان نه‌کات. بۆ ئیمحای زولم و ته‌عه‌سسوب له‌ هه‌موو کورده‌ستاندا. ته‌هل‌بازی سوارانی جه‌نگاوه‌ر ده‌ستی کرد به‌لێدان، نه‌ی دو‌شمه‌انی کورده‌ستان، نه‌ی زالمه‌ن و خوێنخۆزان به‌ل‌ه‌رزن نه‌مه میلیته‌ که هه‌لساوه، نه‌ی عه‌دداران هه‌ر له‌ ئیستاه‌وه کفن بۆ خۆتان حازر بکه‌ن.

«نقرات»

ماده‌ری وه‌ته‌غان، کورده‌ستان، ئیستیم‌دادمان له‌ ده‌کا. ئیمه‌ که نه‌ولادی نه‌وین ها‌تین =

(۲) گردی شیخ محی‌دین: خوار ده‌شتی وه‌یسه، نه‌و گرده‌ی نیوان کئارگه‌ی جگه‌ره و کارگه‌ی سه‌هۆله‌که‌ی

گه‌ره‌بیت، ئیستا (گه‌ره‌کی شیخ محی‌دین)ه‌.

(۳) تا ئیره له‌ ژیا‌نه‌وه‌ی ژماره (۲۱) دایه‌.

(۴) عه‌ینه‌ن: وه‌ک خۆی. کتومت.

(۵) مه‌ئال: پوخته‌که‌ی، مانا‌که‌ی. له (ما آل إلیه) عه‌ره‌بییه‌وه‌یه.

خایاند، گه لیک نامیری ساز و ناواز و، که لویه لی وهرزش و دیده وانیشان بۆ خوتندنگا که یان کری، بیتجگه له وهیش دهستگیرویی گه لیک شاگردی هزاریشیان پی کرد

به نیمه دایه وه و عه زمان کرد که نجاتی بدهین و له ڕنگای نه جاتی نهودا بمرین. ئیمه ههر بۆ خرمه تی نهو ئه زین له پتی ژبانی نهودا مردن به ژبان نه زانین.

سێ چوار دایک

ئهی دلاوه رانی وه تن قه تعیهن زهن مه کهن که له دیدیهی ماده رانهی ئیمه به حوزنیککی زه لیلانه وه فرمیسک بیته خوار، چونکه ئیمه نه زانین که ئیوه دهستان دایه تفهنگ توفیق ره فیه قاتنه و زه فهر یار و یاوه رتانه، له بهر نه مه لازمه ههر له ئیستاهه زالمه و دوشمنانی کوردستان نهشکر پیژی مه زه لله ت بن. ئهی جهنگاوه ران ئیمه ئیوه مان هینایه دنیاوه له بهر نه مه حه یاتنان هی ئیوه نییه. عانیده به وه ته نه. چونکه له پیش ئیمه دا ماده ر نه وه.

«نقرات»

سێ چوار باوک

ئهی (غظنفران) ئیوه که قه لبهان به رابیتیهی نه به ویه ته وه زه ره بات دهکا له ساحیهی جهنگ و جیدالدا ئیمه تان له بیر نه چیته وه، بۆ نه وهی ڕۆحی ئیمه به موفقه قیه تی ئیوهه دانیمه ن شه عشه عانبی، له هیچ شتیک سل مه کهن و به برینداری و شان و شه ره فوه وه رنه وه سه ربالی نی ئیحتیزاری ئیمه و به دهستی خۆتان دیدیهی نوکرانی ئیمه لیک بنین.

«نقرات»

چهند مندالیک

نه تیجهی زه فهر که ته ئیمینی سه عاده ت و مه سه ره تی دلاوه رانی وه تن په ره ور دهکا، نه تیجهی نامالی ئیمه یه؛ مردنیک که ته ئیمینی ژبانی نه به دی دلی میله تیک بکا بگاته غایه ی موفقه ده سی ئیمه یه. نهو ترسۆکانه له ژیر باری حه یاتدا ده نالین، له ژبان نه گه یشتوون، نه وانه که له پتی سه عاده ت و ره فاهی میله ته ی خۆیاندا ئیفنای حه یاتیان کردوه ههر نه وان ژباون و نه زین. هه وه له درسی ئیمه له ناغوشی^(۱) ماده ردا، له سه ر په حله ی مه کته ب نه مه بوو.

«نقرات»

سێ چوار ژنی مه ردار

به ژۆن ئهی ره فیه قان دلاوه ران، شه ر جه ژنی ئیوه یه، به ژۆن ئهی جهنگاوه ران، به ژۆن هه تا به موزه فقه ره ت=

(۱) ناغوش: نامیز، باوهش.

بۆ كېنى جلوبەرگى وەرزش و دیدەوانى. تا ئىستاكەش يادى ئەو كارگىر و مامۇستايانە لەبىرى نەتەو كەماندا ماون و، بەرپىز و خوشەوېستىيەو ناولان دەرھىن. (سالىق قەفتان،

= نەگەرپىنەو. بۆ گولبارانى ئىتو و تەزىنى تاقى زەفەرتان ئىمەش گول ئەچىنەو.

نەگەر دەستى زولمى زەمانە چەند وجودىكى غەزىزى ئىتو ئەبەدىيەن لە ئىمە جوى بىكەتو، ئىمەش بەزەفەر و غالىبەتى ئىتو ئەبەدىيەن ئەلايىنەو و فىكرى ئىنتىقامى ئىتو بەسورەتتىك تەلقىنى ئەو شىر بەچانە،^(۲) كە لە باووش و سىكماندان، دەرھىن كە ھەر قەترەيەكى خوتىنى ئىتو بېيتە دەرپايەك كە سەد ھەزار زالمان غەرق بىكات!

«نقرات»

چەند كىچىك

ئىمە كە خوشكانى قەرەمانىن و ھىشتا رابىتە موقەددەسى ئىزدىواج لامان مەجھولە، نەگەر لەگەل ھەيائى ئىمەدا نەوجەوانانى و تەن ئارەزووى ئىشتىراك بىكەن لازمە بەچەھرىەكى ئارائىش و پايدى زەفەرەو غەدەت بىكەنەو و بۆ ئىستىھسالى ئەم غايە موقەددەسە لەم شەرە موبارەكەدا خوتىنى خويان پۇندى.

«نقرات»

تاقى چەنگاۋوران

لە ژىر ئەم چەك و سىلاھەدا، لە حەزور خۋاى غالىمىان و ئەم غەشاماتە و دايىك و باۋك و خوشك و برا و مال و مىندالماندا سۆتەند دەرھىن كە رىشەيى زولم و زالمان بىكىشىنەو و ئەمەن و ئاسائىش لەم كوردستاندا تەئسىس و تەئەين بىكەن.

بەندە بەچامەيەكى (زىن فرۆشتەنىيەو؟) كە بەئەمانەت لامىن ئەوى خورغاىى بىكەم. بىنئانەن غەلەيى دەرھەق ئەم گۆزانييە كە ناۋى (گۆزانی غەزەت)ە، نەختى غەزى مەلومات بەلازم ئەزانم.

ئەم گۆزانييە لە تەرەف ژنە فرانسىزىەكەو كە ناۋى (مارى ژۆزەف شەنى) يە وتراۋە، لەناۋ فرەنسەكاندا بوۋە بەگۆزانييەكى زۆر مەرغوب و مەشھورى مىللى.

بەندە كە خوتەندەو ئەم مەزۇغەم ۋەك فەۋەرانى ھىسسىياتىكى عموم كە لەم موحىتەدا بەرامبەر زولم و ئىعتىسامى شىخ مەحمۇد و تەبەغەى و لە كوردستانى شىمالىدا بەرامبەر ئىستىبىداد و ھەشىمەتى تورۇك ھاسىل بوۋىن، ۋا ھاتە پىش چاۋم. ۋە فىكرى مۇنەزەمەكەى كە ئەساس تەشكىل =

(۲) شىرەچە: بېيجوۋە شىر.

زۆرەر، سەعید کابان، عەلی ناگا، فوئاد رەشید) لەو جۆرە مامۆستایانەن. ھەر ھە

= دەکا بەنەزەر ئەحوالی روحیە و تەمایلاتی خۆمانەووە نەختی ھەلمگێتەر ھەو و بەموقەددیمە ھەو
عەرزەم کرد. لە تەرجومە کردنی عەرزە ئێسلیشم، ئەگەر یەکێک لە شاعیرەکانمان مەوزوعەکی لا چا
بوو (چاکبۆ. ۱. ب) بەزمانی خۆمان نەزمی بفرموی تاکو لە تەرەف مەندالەکانی مەکتەبەووە
بەگۆرانی بپیژێرێ، لام وایە ئەم ھیممەتە ھەموو ھاوخوازێ و ھاوزمانان خۆشحال دەکا.

مەحمود جەودەت (۱)

(۱) وایزە ئێسلی بەتەدەکی لای خۆتێدەر ئاشکرایە، ھەروا سەرچاوە ئێسلییە، ھەندێ وشە لە کاتی
گواستەووەدا، بەداخووە، لە رۆژنامەکادا باش دەرنەچوو بوو. (ژین - ۲۱، ۱۹/۳/۱۹۲۵ و وواتر).
دەستپێتەووە سەرئەجەکی کۆتایی مەحمود جەودەتی وەرگێتێ ئەم پارچەیکە لە کارەکایدا (نەختی)
دەستکاری وای کردووە تا خۆتێدەر وایتیزیکخاتەو لە دەرووبەری ئەو رۆژی سلیمانی بچێ یا
کوردستانی شیمالی! لەو رۆژەدا (مارتی ۱۹۲۵) شیخ مەحمود تەنگ بەشۆرشەکی ھەلچنرابوو و
لە ناوچە پێنجوین بوو، کەمالیە تورکەکانیش تەنگیان بەشۆرشەکی شیخ سەعیدی پیران ھەلچنبوو و
ئێسلانی کورد قەتەیان کردبوو. لێرەدا جەودەت ئەم دوو دیاردەیی باکوور و باشوور دەخاتە یەک تایی
تەرازووەو: رابەری نەتووەیک لە ۱۹۱۸ وە دژی داگیرکەری تورک و ئینگلیز جەنگاو و دەربەدەر،
لەگەڵ جەللادیکی کورد کوژ. (زولم و ئیعتیساسی شیخ مەحمود و تەبەعی = ئیستیداد و وحشیەتی
تورک لە شیمال) ... ئەمە ئەگەر (سوئی فەھم) و (جەھالەتی) ئەو رۆژە نەبێت یا کێنە و بێگانە پەرستی
نەبێت دەبێت چی ناوتری. (ژیانەو) ئۆرگانی ئینگلیز و حوکمە عەرەبیەکی بەغدا بوو لە سلیمانی،
تەسخیسەر کرابوو بۆ (راگەیانندنیکی دژ بەکوورد و شۆرشەکی)، بۆ مێشک ناووانی خەلکی و
تێگەیانندیان بە بێ ھودەیی (شۆرش و یاخی بوون و جەردەیی)! بەسوود و قازانجی مام ئینگلیز و
عەدالەت و مەرحەمەتی حوکمەتەکی بەغدا، ژیانەو ھبۆو (وردبێتی) و بەدووی زەردیە لە ھەل و
نالەباری حوکمی سەردەمی شیخدا دگەرا و نەشری دەکرد. (پروانە ژمارەکانی). بەداخووە لەو ھەول و
کارەدا داگیرکەران دەسەپاچەنەبوون، داماونەبوون، ھەر قەلەمی لەم بابەتە زۆر بوو کە (فی سبیل اللہ)
ئەوێ خۆیان نەیان دەزانێ و پێیان نەدەکا ئەمان بەختەخشانە بۆیان دەکردن. بەلام کە دوایی، دواي سن
چوار سال ژيان لەژێر سایەي ئەو (بەیاخی عێراق و بەریتانیای موعەزەمەیدە)، رەش و سپیان بۆ
ئاشکرا بوو، بۆیان دەرکوت کە داگیرکەر ھەر ئەوێ کە بوو و دەبێت... ئەوساکە، د. کەمال مەزھەر و تەنی:
(زۆری نەبێد کاتیک ئەوانەي لە - ژیانەو - دا دەیاننوسی لەوگەیشتن... بۆیە بەشیکیان دەستیان لە
نوسین ھەلگرت و لە کاری سیاسی دوورکەوتنەو و بەشیکیشیان دایانەو پال شیخ مەحمود).
بۆ بەندی زەمان، مەحمود جەودەت یەکێک بوو لە تاقمی دوویم کە دایەو پال شیخ و شۆرشەکی، (لە
دواي ۶ ئیلوولی ۱۹۳۰). پێشێووە سەر بابەتەکی خۆمان. کە وەرگێتەر داوای لە شاعیرانی کورد کرد
ئەو پارچە شیعەر فەرەنسیسی بەپەخشان کردوویە بەکووردی، یەکێک بیکاتە شیعەر تا لەلایەن مەندالانی
قوتابخانەووە وەک سەروێتی بووتری... شیخ نووری شیخ سەلح ۱۸۹۶ - ۱۹۵۸/۱۲/۲۰ ئەم کاری
بەجوانی نەئجامدا. جا گرتی باسەکی مامۆستا شاکیر فەتاح ئالیزەدا: مامۆستا محەمەدی مەلا کەرم
رای وایە بێخوودی شاعیر ئەو کاری کردووە، کاک ئازاد عەبدولواحید و مامۆستا ھەردی و کۆمەڵیک
لەگەڵ ئەوێ کە، کەردن بەشیعەرکە، لەلایەن شیخ نوورییەووە بێ. ئەم باسەي مامۆستا بەدووری ئەو
تەوەرەیدا دەخوێننەووە.

(عبدالواحد نووری، کهریم سه عید، مستهفا سانیب) یش له لاوانی نهو سه رده مه بوون و له لاساییکردنه وه که دا یارمه تییان دا. جا نهوانه هه موویان شایانی پێژ و سوپاسن، چونکه به کاری نه ته وه که مان هاتن.

کاروبار بهم ڕهنگه بوو، تا ڕوودانی کاره ساتی شەشی مشتاخان (ئهیلول) و سالی ١٩٣٠. نیتەر له وه به داوه به ربه سستی نهو گۆزانییه نهو کرا. به ربه ره گۆزانییه کان له بیر چوونه وه. ته نانه ت گۆزانیی (انتباه) یش به خاوه نه که یه وه که (شیخ نووری شیخ سالح) بوو تا ساوه یه کی دوور و درێژیش له بیر چووه وه... که واته ئیمه پێژ و سوپاس و پیروزیاییمان له سه ره که پیشکه شی سێ نووسه ری تریشمان بکه یین، واتا (دکتۆر کامیل حه سه ن عه زیز به سیر) و (موسلیح مستهفا جه لالی) و کاک (نازاد عه بدولواحد)، چونکه هه ربه که یان له ناوه ند ساله کانی ١٩٨٠ و ١٩٨٥ دا، نووسراویکی له سه ر (شیخ نووری شیخ سالح) و به ره مه کانی نووسی و هه رسیکیشیان پایه ی گه وره یان له ناو نووسه ران و بوژانی سه رده می خۆیدا، که شایسته یه تی بۆ نامه ده کرد. هه روه ها نه وه شیان چه سپانده دلی کورده ره رانه وه که گۆزانیی (انتباه) نهو دایناوه؛ واتا نهو له په خشانه که ی (مه حمود جه وده ت) وه کردووه به هۆنراوه و ئاوازیکی نایابیشی بۆ دۆزیوه ته وه و فیتری شاگرده کانی خۆتندنگای کورانی سه ره تایی یه که می سلیمانیشی کردووه و له ویشه وه بلاو بوته وه به ناو خۆتندنگاکانی تری کوردستاندا.

هه روه ها له لاپه ره کانی ئهم نووسراوه دا پیشان دراوه، نووسه ری ئهم نووسراوه له گه لێک ده رفه تدا هه ولتی داوه که ئهم گۆزانیی (انتباه) ه و گۆزانییه کانی تریش، له لایه ن کاربه ده ستانی (خۆتنده واری) و (ڕۆشنبیری) یه وه، هه روه ها له لایه ن تیپه کانی (لاسیاییکردنه وه) و (ساز و ئاواز و گۆزانییه وه) سه ره له نوێ تازه بکرتنه وه و زیندوو بکرتنه وه و به خرتنه وه ناو خۆتندنگاکان، چونکه پرن له ساز و ئاوازی خۆش و به جۆش و وشه ی به نرخی نیشتمانیی و مرۆفایه تی. ئیستاکه یش دیسانه وه تکا ده که مه وه له و کاربه ده ستانه و له و تیپانه که ئهم که له پووری نه ته وایه تییه مان زیندوو بکه نه وه و نه هیتلن له ناو بچێ.

شاکر فه تاح

«خاوه نی پرۆژه ی خۆتنده واری کورد»

(سلیمانی): (١٩٨٧/١٢/١٧)

میژووی گۆرانلی (انتباه)

جیتگای دلخۆشی و سوپاسی خودایه، که له ماوهی شەش سالدای، (۱۹۸۰ - ۱۹۸۵)، سێ نووسراو له بابەت (شیخ نووری شیخ سالح) و بەرھەمەکانییەوه، له لایەن سێ نووسەری کوردی بەرێزەوه چاپ کرا:

۱- شیخ نووری شیخ سالح له کۆری لیتکۆلینەوهی وێژەیی و پەخنەسازیدا - د. کامیل بەسیر، سالی ۱۹۸۰.

۲- شیخ نووری - دەنگی پەسەنی شیعر - موسلیح مستەفا جەلالی، سالی ۱۹۸۴. (۱)

۳- دیوانی شیخ نووری شیخ سالح - نازاد عەبدولواحید، سالی ۱۹۸۵.

هەرچەندە ئەم سێ نووسراوە ناوازه و نایابانه، له بابەت ژمارەى لاپەرە و شێوەى نووسین و دارپشتن و بیروباوەڕەوه، هەندیک جیاوازی له یەكتری، بەلام نووسەرەکانیان، هەموویان، لەسەر ئەوه یەكدهنگن کە (شیخ نووری شیخ سالح) سەردهستەى بوێژ و وێژەوانانی سەردهستەى خۆى بووه، له پایەبەلەندیدا، له تازەکردنەوهی وێژە و هۆنراوهی کوردیدا، له رۆژنامەنووسیدا، له بەکارهێنانی دەستووری زانستیی له پەخنەسازی و نرخ دانانی وێژەیییدا، له خەباتی نیشتمانیدا، له بەرزکردنەوهی سەری کوردەواریدا. بەرھەمە

(۱) ئەوهی پێویستە لێرەدا بخرێتە بەرچاو، دەرپارەى ئەو کتێبەى خۆلێخۆشبوو (موسلیح جەلالی) ئەوهیه کە ئەو کاتە ناوبراو بەرپۆڕەبەری گشتی دەزگەى رۆشنبیری و بلاوکردنەوهی کوردی بوو له بەغدا، هیچ سەر و ساختییەکی لەگەڵ شیعر و ئەدەبیاتدا نەبوو؛ کاک عەبدولقادر عەلى مەردان کە کارمەندیکى هونەرى بووه لەو دەزگایە له رۆژی یەكشەممەى ۱/۹/۲۰۰۲ له مالى لەتيف هەلمەتى شاعیر بۆى باس کردم کە: ئەو کتێبەى لەسەر شیخ نووری، خۆلێخۆشبوو (م. ن) شاعیر بۆى نووسی و نامادەى کرد و بەناوی (موسلیح) هوه بلاوکرایهوه، لهوهشدا سوودیکى زۆر له کتێبەکەى کاک (نازاد عەبدولواحید) وەرگیرا... نەك هەر ئەمە بەلكو کتێبى (شوراته‌كان) یش کە ديسان (م. ن) نامادەیکرد و بەناوی ئەوهوه بلاوکرایهوه. بپوانه: (موسلیح جەلالی - شوراته‌كان، دەزگای رۆشنبیری و بلاوکردنەوهی کوردی - دار الحریة للطباعة، بغداد ۱۹۸۷ نجیهرەى ژمارە - ۱۵۶-).

جا لێرەدا هیچ ناوترى جگە لهوهی زۆر جیتی داخ و مەخابنە کە له سەردهمەکاندا خاوهن قەلمى وا پیدایە، بەکڕى، کار بۆ کەسانی خاوهن پایە و دەسەلات دەکەن له بەرامبەر سوود و دەسکەوتیکى کاتیی کەم خایەن و خزیان دەکەنە (أقلام تحت الطلب) و (أقلام مأجورة)... نەك هەر ئەمە بەلكو نمونەى ئەم بابەتە زۆرن، ئەوساکە و نیشتاش، کەچی له بەدبەختی و چارەپەشییان، کارە ناپەسەندەکانیان هەر ناشکرا دەبن.

ناوازه و نایابه‌کانیشی به‌لگه‌ن بۆ راستییی قسه‌کانی نهو سێ نووسهره. ههره‌ها له‌سه‌ر نه‌وه‌ش یه‌ک بیروب‌اوه‌پن که (گۆزانی‌انتباه)، به‌ره‌مه‌میککی په‌رچه‌که‌راو و پاک و پوخته و نه‌ژادی (شیخ‌نووری)یه، نه‌ک هی (مه‌لا مه‌حمودی بیتخود).

له‌ راستیدا (شیخ‌نووری شیخ‌سالم)، خودای گه‌وره، سێ به‌هره‌ی گه‌وره‌ی پێ به‌خشیبوو: سه‌روسیمایه‌کی جوان و پرسنگداری هه‌بوو، که دڵپاکی و ده‌روون نازادی و سه‌ره‌ستی بیروب‌اوه‌پت له‌ده‌م و چاویدا ده‌خوێنده‌وه، له‌گه‌ل پروخۆشی و زمان شیرینی و نه‌رم و نیانیدا. ده‌نگیککی نه‌رم و خۆشیشی هه‌بوو، له‌ کاتی گۆزانی گوتندا، دلی پیاو کیش ده‌کرد و کاری تیده‌کرد. بلیمه‌تی و هه‌لکه‌وتویی و لی هاتووییشی هه‌بوو، که به‌ره‌مه‌کانیدا ده‌رده‌که‌ون، له‌گه‌ل کرده‌وه و په‌وشت و خه‌باته‌ نیشتمانیه‌کانیدا. جا نه‌م سێ به‌هره‌یه‌ بوون، که (شیخ‌نووری)یان گه‌یاند به‌پۆیه‌ی ناوبانگی بوژیته‌تی و بیژه‌وانی خه‌باتی نیشتمانی و پۆژنامه‌نووسیی، له‌ کوردستانی عێراقدا، به‌تاییه‌تی له‌ سلیمانیدا، له‌ سه‌له‌کانی (۱۹۲۰ - ۱۹۳۰)دا.

له‌ سه‌له‌ ۱۹۲۵دا، (مه‌حمود جه‌وده‌ت)، که نه‌فسه‌ریکی کورد و نووسه‌ریکی ده‌روون نازاد و نه‌به‌رد و هونه‌رمه‌ندیکی په‌ندبوو له‌ وینه‌کیشاندا، کۆمه‌له‌ هۆنراوه‌یه‌کی له‌ زمانی فه‌ره‌نسییه‌وه‌ گۆزییه‌ سه‌ر زمانی کوردی، ناوی نابوو: (انتباه) (*).

خواه‌نی نه‌م کۆمه‌له‌ هۆنراوه‌یه‌ (۱) ناوی (ماری ژۆزه‌ف شه‌نی)یه که ژنیکی فه‌ره‌نسی

(*) ته‌ماشای پۆژنامه‌ی (ژیا‌نه‌وه) بکه، که له‌ شاری (سلیمانی)دا ده‌رده‌چوو، ژماره (۲۱)ی پۆژی ۱۹/۳/۱۹۲۵ و، ژماره (۲۲)ی پۆژی ۲۶/۳/۱۹۲۵. (ش. ف)

(۱) به‌لکو: (نه‌م هۆنراوه‌یه) که له‌ نه‌سه‌که‌دا چامه‌یه‌که و مه‌حمود جه‌وده‌ت به‌شیوه‌ی په‌خشان گۆزیویه‌ بۆ کوردی. مه‌حمود جه‌وده‌ت له‌ ۱۹۳۰دا دیسان (مه‌نزومه‌یه‌ک)ی تری له‌ فه‌ره‌نسییه‌وه‌ به‌م جۆره‌ کرده‌ په‌خشان: (ته‌رجومه‌ی پارچه‌ مه‌نظومی - سولی پرۆدۆم - که یه‌کیکه‌ له‌ نه‌دیب و وه‌ته‌نپه‌روه‌رانی فرانسزه - گولی خوێنن - ژبان: ژ ۲۴۳ له‌ ۵ حوزه‌یران ۱۹۳۰). نه‌حمه‌د موختار جافی شاعیر (۱۸۹۸ - ۱۹۳۵/۲/۶) به‌زویی نه‌و په‌خشان‌ه‌ی کرده‌ پارچه‌ شیعرێکی به‌سۆز و هه‌ر له (ژبان، ژ ۲۴۷ی ۲۶ حوزه‌یران ۱۹۳۰)دا بلاوکرایه‌وه، دوا‌دیری:

موقابیلی نه‌م ده‌رد و به‌لایه

نازاد نه‌پشکین گولانی وطن

چه‌ند بێ وێج‌دانن، ئێوه‌ نه‌بوايه

بۆ مردوه‌کاغان هه‌ر بکه‌ن شیوه‌ن

=

بووه. وا دياره نهو ئافره ته به پونه يه کيک له شورشه گه وره کاني فەرهنسه وه. نهو کومه له هونراوه يه يه هله به ستوه. (مه محمود جه ودهت) يش داواي کردبوو له بوژه کاغان يه کيک نهو هونراوه يه، که (بريتيه له گورانييه کي نيشتمايش) بکات به هونراوه و ساز و ناوازيکيشي بو بدوزيته وه، تا له لايهن شاگرده کاني خوتندنگا کورد ييه کانه وه به گورانييه وه بخوتند رتته وه.

(مه محمود جه ودهت) يش، ههروهک پياويکي دلناسک بوو و، به زه يي به نه ته وه که ي خويدا دهاته وه، که نهو سه رده مه له هه موو لايه که وه نازار دهره و زيانی لي دهره و ده چه وسينرايه وه، پياويکي زيره کيش بوو. بويه کا لهو روزه نهو نهو کومه له هونراوه يه، به په خشان، کردبوو به کوردی و داواي کردبوو بيکه نه به هونراوه و به گوراني، که ناگاداربوو له خه باتي نيشتماييه که له هه موو لايه کي کوردستاندا له نارادابوو، چ به جهنگ و چ به پينوس و خه باتي بن خوتن، بو ده ستکه و تنه وي مافي نه ته وايه تي بو کورده واري.

(شيخ نووري شيخ صالح) يش که نهو سه رده مه له هه رته ي خه باتيدا بوو، له پيش هه موو که سيکدا نهو خواسته ي (مه محمود جه ودهت) ي جيبه جني کرد. هيناي (انتباه) هه کي (مه محمود جه ودهت) ي، له شيويه کي جوان و رازاوه و شوخ و شهنگدا، به جلبره رگيکي کوردييه وه و به بيرروباوه و گيانتيکي کوردايه تيه وه، کرد به هونراوه و ناوازيکي يه جگار پر شاهنگ و خوشيشي بو دوزيه وه که له سه ر کيشي ناوازي گورانييه کي فارسي بوو، که ناوي (ديشب کي مه را وضعي وطن در نظر نامه د) بوو. نه مه يش هه ر له سالي ۱۹۲۵ دا پيکه ات. (۱)

= هه روا هه ر نهو ترجمه مه يه يه بناوي (آزهار ي خوتنين) له گوڤاري زاري کرمانجيدا له گوشه ي (شيعر منسور) دا بلاو کردوته وه. برهانه: زاري کرمانجي. ۲۳ سالي (۵) ۴ حوزه يراني ۱۹۳۰ رهواندز ل: ۹ - م. ج: ترجمه ي پارچه يه کي منظومي سوللي پر دودم...

سولي پر دودم Sully - Prudhomme (۱۸۳۹ - ۱۹۰۷) شاعيريکي فره نسي به توانابوو، بايه خي زوري به لايه ني فله سه ف له مر دودا ددها، له به ره مه کاني: ته ني اييه کان، چاره نو سه کان. له ۱۹۰۱ پاداشتي نوبلي له نه ده بدا پي به خشرا.

(۱) له کاتي خويدا باس و نووسين له سه ر نهو به ره مه و کردن به شيعره ي زور نووسرا؛ ناخو له لايهن بيخوده وه بووه يان شيخ نووري؟، به لام واپزانم وتاره به پيتره پر له به لکه و راستيه کي ماموستا نه حمده هه ردي شاعير کوتايي به هه موو نهو گومان و نه گهرانه هينا و مه سه له کي يه کلایي کرده وه و خاوه نيته ي شيعره کي دايه پال شيخ نووري. جا له باسي ناوازي شيعره که شدا، ماموستا هه ردي =

له سالی ۱۹۲۵دا، دیسانه‌وه، نهم گۆمه‌له هۆنراوه‌یه له‌گه‌ڵ چه‌ند گۆزانییه‌کی تری کوردیدا که به‌ده‌موویان ژماره‌یان ده‌گه‌یشته (۲۰) بیست گۆزانیی کوردی، له‌ژێر ناوی (گۆزانی کوردی)دا، له‌لایه‌ن شاره‌وانی (سلیمانی)یه‌وه و له‌ چاپخانه‌که‌ی خۆیدا، وه‌ک نووسراویکی بچووک چاپ کرا. له‌ پشته‌که‌ی نووسرابوو: «له‌سه‌ر امری عالیی متصرف و مفتشی‌ی‌إداری چاپ کراوه». ئه‌وه‌ی شایانی باسه، ئه‌وه‌یه که گۆزانیی (انتباه) به‌ناوی (م. نووری)، واتا (شیخ نووری شیخ صالح)ه‌وه له‌ چاپ درابوو. هه‌روه‌ها نهم گۆزانییه‌م له‌ چه‌ند نووسراویکی تریشدا دیوه که به‌ناوی (شیخ نووری شیخ صالح)ه‌وه چاپ کراوه، وه‌ک نووسراوه‌کانی: (که‌ریم سه‌عید)^(۱) و (موس‌لح مسته‌فا)^(۲) و (کوردی و مه‌ریوانی)^(۳) و (تازاد عه‌بدولواحید)^(۴). که‌چی له‌ سالی ۱۹۷۰دا له‌لایه‌ن کاک (مه‌مه‌دی مه‌لا که‌ریم)ه‌وه، نهم گۆزانییه‌ کرابوو به‌به‌ره‌مه‌می (بی‌خود) و له‌ نووسراوی (دیوانی بی‌خود)دا به‌ناوی بی‌خوده‌وه چاپ کرابوو.

== دهلي: «ماموستا گزوان له پيشه كې شيعري - داستاني هدياسي و كاكه عاييدين-دا دهلي: ...
نمو گزوانيښي به هاو كاري خوالې خوشبښو مه محمود جه ودهت و شاعيري ته و پاراو م. نووړي
پټكهاټ، ناوازه كې له سمر پارچه پك له ټوپه راي - رستاخيز شهر ياران...- دانراوه كه هي
(عشق)، شاعيري فارسيه، پارچه كه نه مهي:

دیشب که مرا وضع وطن در نظر آمد

دیم که زنی با کفن از قبر درآمد

... ئەبى پىزانىن كە - دىلاۋەران - سىروودە... واتا ئەۋەى ئەۋ سىروودەى دانائە لە پىششا ئەۋ ئاۋازەى بىستوۋە و كارى تىن كىردوۋە و فىتىرى بىۋە و ئەمجا ھاتوۋە شىعەرەكەى لەسەر ئەۋ ئاۋازە دانائە... بۆيە ئەۋ قىسەمەى خوالىتخوشىۋو مستەفا سائىب كە ئەلەى: گوايە ئەۋ و كاك ئەنۋەر سائىب ئەم شىعەرەيان خىستۆتە سەر ئاۋازى: دىشب كە مرا... زۆرم پىن ناخۆشە. تەنيا بەشى دىۋاى ئەم قىسەمە بەتەۋاۋ ئەزانم كە دەلەى شىعەرەكە لەسەر ئاۋازى - دىشب كە مرا... (يە). بەدىۋاى ئەمەدا ئىتەر مامۇستا ھەردى كۆمەلەى بەلگەى ھونەرىيە لە ئاۋازداناندا بۆ شىعەرەيا بەپىچەۋانەۋە، دىنەى كە جىتەى باۋەرىن. بۆ زىياتر بىروانە: (ھاۋاكارى - رۆژنامە: ۹۹۳، ۷/۲۱/۱۹۸۸ ل: ۸ - ئەحمەد ھەردى: شىعەرى دىلاۋەران ھى شىخ نورىيە).

(۱) گورانی: کہریم سہ عید، سالی ۱۹۲۸.

(۲) شبنم نووری، دهنگی رهسەنی شیعر: موسڵح مستەفا جەلالی، ۱۹۸۴.

(۳) گۆرانى، كوردى: كوردى و مەريوانى، سالى: ۱۹۳۷.

(۴) دیوانہ شیخ نووری شیخ صالح: نازاد عہدولواحد، ۱۹۸۵ء (ش.ف)

جا هونەری کاک (نازاد عەبدولواحید) لەو دایە، وەک لە نووسراوە کەیدا (دیوانی شیخ نووری شیخ سالح) و لە گۆڤاری (بەیان)، ژمارە (١٣٤) ی ئابی ١٩٨٧ دا پیشانی داوە، بەتەواوەتی بۆ هەموو لایەکی خستۆتە پوو کە ئەم گۆرانی (انتباه) ه، بەهەلە کراوە بەهی بێخود، چونکە لە راستیدا هی (شیخ نووری شیخ سالح) ه، نەک هی بێخود.

(کاک نازاد عەبدولواحید)، بێجگە لە گەلیک کەسی تر، وەک (کاک نووری کاک) هەمە) و کاک (ئەحمەد خواجە) و (مامۆستا فوناد رەشید) کە خزم و دۆست و ناسنای (شیخ نووری شیخ سالح) بوون و چوو بووە دیدەنییان، هاتە لای منیش لە بابەت (شیخ نووری) و بەرەمە کانییه وه، بەتایبەتی لە بابەت گۆرانی (انتباه) وه پرستیاری لێ کردم. منیش هەرچییه کم لە لا بوو، لە بەلگە و بەرەم و زانیاری پیشکەشم کرد و بۆم چەسپاند کە گۆرانییه کە هی (شیخ نووری) یە نەک هی (بێخود). ئەو کەسانە ی لەسەر وهیش ناوم بردوون، هەر وه ها لەسەر ئەو سووریوون کە گۆرانی (انتباه) هی (شیخ نووری) یە، نەک (بێخود).

لە سالی ١٩٢٧ دا (شیخ نووری شیخ سالح) چەند پۆژیک هاتە خۆتەنگای سەرەتایی یە کە می سلیمانی، بەدەنگە خۆشە کە ی خۆی ئەم گۆرانی (انتباه) ه کە خۆی داینا بوو (٥)، فێری کۆمەلیکی گەورە ی شاگردانی خۆتەنگاکە ی کرد. من خۆشیم یە کێک بووم لەو شاگردانە. ئەو ساکە تەمەنم لە چوار دە سالییدا بوو کە یە کە می شاگردانی پۆلی شەشەم بووم. ئەمە لە بەهاری ئەو سالییدا پووی دا.

بەلام لە هاوینی سالی ١٩٢٧ دا، ئەم گۆرانییه، لە شێوه یە کێ شەنگ و شوخدا و بەجلوبەرگ و چەک و پوختاریکی کوردانە وه، لەسەر شانۆی خۆتەنگاکە مان، لەگەڵ چەند چیرۆکیکی تری لاسایی کردنە وه دا، بەگۆرانییه وه لاسایی کرایە وه. (٦)

مامۆستا (فوناد رەشید) و کاک (کەریم سەعید) لەو لاسایی کردنە وه ناوە بەشداربوون. گۆرانی (انتباه) ه کە لە لایەن جەماوە رانە وه زۆر پەسەند کرا. من خۆشیم یە کێک بووم لەو شاگردانە ی کە دەستە ی مندالانیان پێک هاتبوو. وەک دیتە وه بیرم فەرانبەرە گەرەکان و پیایە ناو دارەکانی شاریش بۆ ئەو ناھەنگە هاتبوون. لاسایی کردنە وه کانییش تا سێ شەو دووبارە کرانە وه. بەپارە ی ناھەنگە کان گەلیک نامێری فوویی و ساز و ئاواز و کەلوپەلی

(٥) بەلکو راستتر: گۆرانییه سەر ئۆپەرتیتیکی شیعی.

(٦) بەشێوه ی ئۆپەرتیت پیشکەش کرا.

دیده‌وانی و وهرزشی پی کپرا، له‌گه‌ل ده‌ستگیرویی کردنی شاگرد هه‌ژاره‌کان له دروستکردنی جلویه‌رگی دیده‌وانی و وهرزشدا. ئه‌و ئاهه‌نگانه له ژێر سه‌ره‌یه‌رشتیی مامۆستا (سالح قه‌فتان) و مامۆستا (زێهر) و (مه‌لا سه‌عید کابان) و (عه‌لی ئاگا) و (فوناد ره‌شید) دا پتک هه‌تران.

کاک (مسته‌فا سانیب) و کاک (عه‌بدولواحید مه‌جید) یش له‌و لاوانه‌ بوون که له به‌غداد هه‌و هاتبونه‌وه و له هه‌لسووپراندنی کاروباری ئاهه‌نگه‌کاندا یارمه‌تیان ده‌دان. ئاهه‌نگه‌کان به‌لای دانیه‌شتووانی شاری سلیمانییه‌وه ناوازه‌بوون، دلی هه‌موو کورد په‌روه‌ریکیان خو‌ش ده‌کرد.

ئه‌وساکه‌ خو‌تێندنگا که‌مان له‌ مالی (به‌هێ خان) دا بوو که هاوسه‌ری (شیخ مه‌حمودی مه‌زن) بوو یه‌کێک له‌و چیرۆکانه‌ی لاسایی کرانه‌وه، چیرۆکی زۆرداری (نیرۆن) بوو، که بریتی بوو له‌ شاهه‌نشاهیکی پۆمایی. چیرۆکی (سکالانوس) یشی تێدا بوو که هه‌موو لایه‌کی هه‌تایه‌ پتکه‌نن. شایانی باسه‌ مامۆستا (فوناد ره‌شید) و کاک (که‌ریم سه‌عید)، له‌ ناو لاسایی که‌روه‌ه‌کاندا، هونه‌رمه‌ندی و شاره‌زایییان زۆر پێشان دا. هه‌ر مه‌هرسه‌ که (شیخ نووری) یش ئه‌و شه‌وه‌ چهند دلخۆش و کامه‌ران بوو به‌ ته‌ماشاکردنی لاسایی کردنه‌وه‌ی گۆرانیی (انتباه) هه‌که‌ که‌ خو‌ی په‌نجیکی زۆری تێدا دا بوو تا هاتبوه‌ ئه‌و شتییه‌وه‌.

خه‌یزانی مالی باوکم و خه‌یزانی مالی باوکی (شیخ نووری) ناشناپه‌تی و هاتوچۆیان هه‌بوو، چونکه‌ هه‌ردوو لایان له‌ گه‌ره‌کی‌دا بوون و مالیان له‌یه‌که‌وه‌ زۆر نزیک بوو. خو‌شیم که‌ له‌ سالی ۱۹۲۷ دا به‌ تاییه‌تی وینه‌گریکم کړی، هه‌ر بۆ ئه‌مه‌ی وینه‌ی بوژان و وێژه‌وانان و پۆشنبیرانی کوردی پی بگرم و بینێرم بۆ حوزنی موکریان، به‌ ناوی پێزگرتن و خو‌شه‌یستی پێشاندانه‌وه‌.

یه‌که‌م جار چومه‌ سه‌را، وینه‌ی (شیخ نووری شیخ صالح) و (میرزا ماف) م گرت. ساختمانی سه‌را که‌ شوێنێکی میژوویی بوو، له‌ سه‌رده‌می توڕه‌که‌کاندا به‌ پێستاکی دانیه‌شتووانی شاری سلیمانی دروست کرابوو، بۆ ئه‌مه‌ی بیه‌کن به‌ خو‌تێندنگاه‌.

له‌ سه‌رده‌می ئینگلیزه‌کاندا کرا به‌ سه‌را و ئه‌وساکه‌ هه‌روا ما‌بووه‌وه‌. له‌ سالی (۱۹۴۴) دا چهند مانگی‌ک من و (شیخ نووری) له‌ ناوچه‌ی رانییه‌دا پتکه‌وه‌ فه‌رمانبه‌ر بووین. ئه‌و کارگه‌ڕی لادیتی (ناوده‌شت) بوو، منیش جێ نوشین (قانی‌مقام) ی ناوچه‌ی (رانیه‌) بووم.

گهلیک جار له مالی یه کتریدا خهریکی گفتوگۆی ویتزهیی ده‌بووین. ئەمەم نەبیست لیتی هیچ جارتیک بلتی گۆرانی (انتباه) هی (بیتخود)ە.

بیتجگه له‌وه (مه‌لامه‌حمودی بیتخود)یش، دوور بوو له‌وه‌وه که بتوانی هۆنراوی وا به‌جۆش و خروۆش و شورشگێترانه و بیروباوه‌ری فەرهنسه‌ییانه، به‌ده‌میدا یاخود به‌پینووسیدا بێ. (شیخ نووری)یش گه‌لیک له‌وه بلندتر بوو، که به‌ره‌می بوژتکی وه‌ک (بیتخود) بکات به‌هی خۆی، به‌تایبه‌تی ئەو جۆره ویتزهیه که ههر له‌ خۆی ده‌وشایه‌وه و له (بیتخود) نه‌ده‌وشایه‌وه. نیستر نازانم ئەم ئاژاوایه بۆ چ نرایه‌وه، که چل سال پتر ئەم گۆرانیی (انتباه)ه، به‌ناوی (شیخ نووری)یه‌وه ناوبانگی ده‌کردبوو، نه (بیتخود) نه که‌سیکی تر، قسه‌ی نه‌کردبوو و به‌ریه‌رچی نه‌دابوووه، که‌چی له‌ سالی ۱۹۷۰دا (کاکه‌ حه‌مه‌ی مه‌لامه‌ که‌ریم) کردی به‌هی بیتخود؟! ^(۱) من ئەم گۆرانییهم زۆر به‌دلدا چووبوو.

هه‌رچه‌نده مافی ئەوه‌یشم نه‌بوو، ناوه‌که‌ی بگۆرم، به‌لام گه‌لیک جار له‌ دلی خۆمدا ده‌مگوت: کاشکی (مه‌حمود جه‌وده‌ت) و (شیخ نووری) ناویان بنایه (پرشنگی نازادی)، چونکه له‌ راستیدا ههر که‌سی گوتی له‌و گۆرانییه‌ بیت و ناوه‌رۆکه‌که‌ی تیتبگات، (نازادی) پرشنگ ده‌دات به‌ناو هه‌موو دل و ده‌روون و له‌ش و هۆشیدا و ئاراسته‌یشی ده‌کات بۆ خه‌بات کردن له‌ پێناو ده‌ستخستنی نازادی گشتیدا. گۆرانییه‌که‌ یه‌کیستی نه‌ته‌وه پێشان ده‌دات به‌هه‌موو چین و ده‌سته و کۆمه‌لتیکیه‌وه، به‌هه‌موو

(۱) ههر لهم‌ ڕوه‌وه مامۆستا هه‌ردی ده‌لی: ناشکرایه‌ شیعری دلاوه‌ران - مامۆستا شاکر ههر به‌ئینتیاه ناوی ده‌با. ۱. ب - یه‌که‌م جار له‌ سالی ۱۹۲۵دا له‌ چاپخانه‌ی به‌له‌دییه‌ سلیمانی له‌ نامیلکه‌یه‌که‌دا له‌ چاپ دراوه‌ ناوی شیخ نووری له‌سه‌ر نووسراوه. له‌ ۱۹۲۸دا که‌ریم به‌گی سه‌عید به‌گ بۆ جاری دووه‌م به‌ناوی شیخ نوورییه‌وه له‌گه‌ل چهند گۆرانییه‌کی تردا بلای کردۆته‌وه، بۆ جاری سێیه‌م - کوردی و مه‌ریوانی - له‌ ۱۹۳۲دا به‌ناو شیخ نوورییه‌وه له‌گه‌ل چهند سرود و گۆرانییه‌کی که‌دا ناوی - گۆرانی کوردی - یان لی ناوه، بلایکرده‌وه. له‌ -دیاری لاوان-دا له‌ ۱۹۳۴ سه‌ره‌له‌نوێ به‌ناوی شیخ نوورییه‌وه بلایکرده‌وه، ئەمه‌ ئه‌کاته‌ چوار جار، جگه‌ له‌وه‌ی له‌ ۱۹۵۳دا گۆرانی شاعیر باسی کردوه‌ له‌ پێشه‌کی شیعری - داستانی هه‌یاسی و کاکه‌ عابیدین-دا... ئەلێم بۆچی که‌سێک نه‌بوو له‌ پێش ئەم چل و هه‌شت ساله‌دا ئەو پێنج سه‌رچاوه‌یه‌ راست بکاته‌وه و بلتی ئەو شیعهری له‌و پێنج سه‌رچاوه‌یه‌دا به‌هی شیخ نووری دانراوه، هی ئەو نییه‌ و هی (بیتخود)ه، بۆچی بیتخود خۆی هه‌تا له‌ ژياندا بوو - له‌ ۱۹۵۵ کۆچی دوا‌ی کردوه. ۱. ب - ئەو پێنج سه‌رچاوه‌یه‌ی راست نه‌کرده‌وه؟ به‌رانه: (هاوکاری - رۆژنامه: ۹۹۳ ی ۱۹۸۸/۷/۲۱ به‌غدا. ئەحمه‌د هه‌ردی - شیعری دلاوه‌ران هی شیخ نوورییه. ل. ۸).

خه باتیکیه وه دژی زۆرداری و سته مکاری ده وهستی و بۆ دهستکه وتنه وهی ماف و ناسایش و نازادی گشتیی هانه ده دات.

نهم گۆزانییه و (۱۹) گۆزانییه که ی تریش که له ناو نووسراوه خنجیلانه که دا، له لایهن شاره وانیی سلیمانیه وه چاپ کرابوون، به تاسوقه وه له ناو خۆتندن گاکانی کوردستانی عێراقدا، له لایهن شاگرد هانه وه ده گوتران. له ناوه ند ساله کانی (۱۹۲۰) و (۱۹۳۰) دا، کهس شاگرد هانه کانی به ریه ست نه ده کرد، له خۆتندن وه یان، به لام کاره ساتی شۆرش (۶) ی مشتاخان (ئه یلول) ی سالی ۱۹۳۰، بوو به هۆی به ریه ستکردن له خۆتندن وه یان له هه موو خۆتندن گاکانی کوردستانی عێراقدا. ئینگلیزه کان که له م به ریه ستکردنه دا له ژیره وه، ده ستیان هه بوو، گرتیه کی کو تریان خسته ناو دلی نه ته وه که مانه وه، که به هۆی نه وه وه توانییان نا کو تکیه ک بخه نه نیتوان (کورد هاری) و (فه رمانه وایی عێراق) ی نه و سه رده مه وه. (۱)

له سالی ۱۹۵۴ دا که له شه قلا وه دا جی نوشین بووم، له سه ر دهستی (ده ستی) ده ستی لاسایی کردنه وه و ساز و ناوازی یانه ی شه قلا وه دا، گۆزانیی (انتباه) م زیندوو کرده وه و له گه ل چیرۆکی تر دا که ناوی: (دادگاهی سه رچنار) بوو و خۆم دامنا بوو، له سه ر شانۆی یانه که، به نا ههنگ و به زمیکی پرشن گداره وه، له به رده م دانیش توهانی شاری شه قلا وه دا لاسایی کرایه وه. گۆزانییه که و لاسایی کردنه وه ی بایه خی زۆر پت درابوو، ته ماشا که رانی نه و شه وه زۆر پیتی گه شکه دار بوون.

له سالی ۱۹۷۱ دا له سلیمانی نهم گۆزانیی (انتباه) ه و (۱۶) گۆزانی ترم له

(۱) رهنگه خۆتنه ر لیره دا وا تی بگات که نه و فه رمانه وایییه ی عێراق گه لی نیازیاک و دلسۆزی کورد بووه، به لام ئینگلیز نا کو کی خسته نیتوانیانه وه. نه وه ی نابێ لیتی به گومان بین که ئینگلیز وه ک داگیر که ری عێراق و باشووری کوردستان پیکه وه، بۆ زیاتر کو تترۆ لکردن و جی قایمکردن هه میشه تۆی دوو به ره کی نه ک له نیتوان نه ته وه جیا جیاکاندا، به لکو له ناو رۆ له کانی یه ک نه ته وه شدا ده چاند و هه ر بۆی بکرایه به گژیه کی دا ده دان، به لام خۆ وه نه بی حوکه مه که ی به غداش له و باشتربو بی له مامه له کردنی دا له گه ل کورد، نه ی نه و دروستکراوی ئینگلیز نه بوو؟ جا بۆیه نا کو تکیه که خۆی هه ر هه بوو، به لام به داخه وه له و حه له دا زۆر کهس به تاییه ت پرونا کبیر و خۆتنه واره کان به هه له له هه لۆیسته کانی به غدا ده گه یشتن. وه ک هه موو سه رده من، کو مه لی له وانه، ده بوونه نامرازی جیبه جیکردنی نیاز و مه به سه پیسه کانی نه و حوکه مه ت و نه وانی دی که به دی دا ده هاتن.

نووسراوه بچکۆلهکه، خسته سهر که لافیهکی تۆمارکار، بهدهنگی خۆم، لهگهڵ وتاریکدا که له بابته میترووی نهم گۆزانییهانوه تۆمارم کردبوو، لهبهردهم کۆپتیکی گهورهی نووسهرانی کورد و هونهرمه‌ندانی ساز و ئاواز و گۆزانی و لاساییکردنهوه و رۆشنبیران خۆتندهوه و تکام لیتکردن که بههه‌موویان ههول بدهن نهم گۆزانییه نیشتمانیه نازدار و بهکه‌لکانه بۆ سوودی شاگرده‌کانمان زیندوو بکه‌نهوه.

له سالی ۱۹۷۴دا له بهردهم کۆپتیکی وێژه‌یی جیهانیدا، که رۆشنبیرانی کوردی خۆشمان تیتیدا به‌شداریبون، له شاری (به‌یرووت)دا، له ئاههنگی دوا کۆبوونه‌وه‌ماندا، له‌سهر تۆمارکاریک، نهو وتارهم و نهو (۱۷) گۆزانییه‌م که به‌دهنگی خۆم تۆمار کرابوون، دا به‌گویتیاندا، له‌گه‌ل هه‌ندیک قسه‌ی رۆشنکردنه‌وه که لهو بابته‌وه به‌زمانی ئینگلیزی کردم. گویتگره‌کان که زۆریه‌یان بیتگانه‌یش بوون، به‌کۆرده‌کانی عێراق و تورکیا و ئێرانه‌وه، زۆریه‌یان په‌سه‌ندیان کرد. (۲)

له ۱۹۷۷/۳/۲۰دا نامه‌یه‌کی دوورودرژێم به‌زمانی عه‌ره‌بی بۆ کارگیتیری (پادیۆی کوردی) له به‌غدا نووسی. له‌گه‌ل که‌لافیه‌یک که نهو وتاری خۆم و هه‌ر (۱۷) گۆزانییه‌که‌ی تیتیدا تۆمار کرابوو، به‌دهنگی خۆم. بۆ نه‌مه‌ی به‌سایه‌ی ده‌سته‌ی ساز و ئاواز و گۆزانی و لاساییکردنه‌وه و سه‌ره‌له‌نوێ زیندوو بکاته‌وه و بلاویشی بکاته‌وه. هه‌ر به‌و چه‌شنه‌ له ۱۹۸۰/۱/۲۷یشدا نامه‌یه‌کم نارد بۆ (نه‌مینه‌اری گشتیی رۆشنبیری و لاوان) له شاری (هه‌ولێر) به‌زمانی عه‌ره‌بی، له‌گه‌ل که‌لافیه‌یک که نهو وتاری خۆم و هه‌ر (۱۷) گۆزانییه‌که‌ی تیتیدا تۆمار کرابوو، به‌دهنگی خۆم، بۆ نه‌مه‌ی به‌سایه‌ی ده‌سته‌ی ساز و ئاواز و گۆزانی و لاسایی کردنه‌وه‌وه له (ئێستگه‌ی پادیۆی هه‌ولێر)دا سه‌ره‌له‌نوێ زیندوو بکه‌نه‌وه و بلاوی بکه‌نه‌وه. جا هه‌روه‌ک له‌سه‌ره‌وه پیشانم داوه، له هه‌موو ده‌رفه‌تیکدا، خه‌باتم کردوه گۆزانی (انتباه)که‌ی (شیخ‌نووری) و گۆزانییه‌ نیشتمانیه‌کانی تریشمان، له‌لایه‌ن تپیه‌کانی ساز و ئاواز و گۆزانی و لاساییکردنه‌وه، زیندوو بکرتنه‌وه، تا به‌رچاو و دلی هه‌مووان بکه‌وێ ناواتی کوردپه‌روه‌رانه‌یش هه‌ر نه‌مه‌تا که رۆژیک له

(۲) مامۆستا مه‌به‌ستی له (کۆنگره‌ی په‌رچه‌کردن)یه که له ۱۹۷۴/۳دا له بیروت گیراوه، به‌نامه‌ده‌بوونی هه‌ندێ پروناکبیری کورد و جیهان وه له لایه‌ن (جمعية‌الکتاب المقدس و کۆزی زانیاری ئه‌لمانیای رۆژنا‌واوه) ریتکخرا‌بوو... بۆ زانیاری زیاتر بره‌وانه: یادداشته‌کانی شاکیر فه‌تاح - کتییی یه‌که‌م - هه‌ر له‌م پرۆژه‌یه‌ی ده‌زگای ئاراس. ئاوێنه‌ی ژینم ل ۶۰۱-۶۰۲.

پۆژان له لایه‌ن ئه‌و ده‌سگایانه‌وه و ئه‌و تیه‌پانه‌وه که له‌مه‌وپیش ناوم بردن، ئه‌م گۆزانییه‌نه سه‌رله‌نوێ زیندوو بکریته‌وه و بلاویش بکریته‌وه و له‌ناو را‌دیۆ و له‌سه‌ر په‌رده‌ی ته‌له‌فزیۆندا پیشانی گوێگران و ته‌ماشاکه‌رانی کورده‌واری بدرێن. پیش ئه‌مه‌ی وتاره‌که‌م ته‌واو بکه‌م، چه‌ژ ده‌که‌م سوپاس و ستایش و پێزی خۆم پێشکه‌شی ئه‌و سێ نووسه‌ره‌ بکه‌م، که نووسراویان له‌سه‌ر (شیخ نووری شیخ سالح) داناوه. له‌ راستیدا هه‌ر سێکیان شایسته‌ی ئافه‌رین و په‌سندکاری و سوپاسی هه‌موو کورده‌په‌روه‌ریکن، چونکه به‌نووسراوه‌کانیان سه‌ری کوردیان به‌رزکردۆته‌وه.

ئه‌وه‌نده‌ی په‌یوه‌ندی به‌نووسراوه‌کانی (دکتۆر کامل حه‌سه‌ن عه‌زیز به‌سیر) و (مامۆستا موصلح مسته‌فا جه‌لالی) په‌وه‌ هه‌یه، سوپاس بۆ خودا له‌ کاتی چاپ کردنیاندا تووشی ته‌نگچه‌له‌مه و گیروگرفت و که‌ندوکۆسپ نه‌بووبون. چونکه ده‌سگاکانی (کۆری زانیاری عێراق/ ده‌سته‌ی کوردی)، و، (پۆشنبیری و بلاوکردنه‌وه‌ی کوردی) له‌سه‌ر ئه‌رکی خۆیان بۆیان چاپ کردیون.

به‌لام نووسراوه‌که‌ی کاک (نازا عه‌بدولواحید)، چونکه زۆر گه‌وره‌تر بووه له‌هی ئه‌وان و له‌سه‌ر ئه‌رکی خۆی چاپکراوه و یارمه‌تی (ده‌سگای پۆشنبیری و لاوان)یش ئه‌وه‌نده نه‌بووه که به‌شی بکات بۆ چاپ کردن، تووشی گه‌لیک ته‌نگچه‌له‌مه و گیروگرفت و که‌ندوکۆسپ و، ده‌ردی سه‌ری و ناحه‌زی و وام (قرض) وه‌رگرتن بووه. ته‌نانه‌ت هه‌ندیک له‌ دل په‌شانی به‌دزییه‌وه هه‌ولی‌ان داوه ته‌گه‌ره له‌ خه‌باتی بدن و نه‌هێلن چاپکردنی نووسراوه‌که‌ی سه‌ریگری، یاخود هاش و هووشیان کردووه له‌ژێره‌وه که نه‌فرۆشری و هانه‌ی و امداره‌کانیشیان داوه که زوو پاره‌کانی لی بسێننه‌وه و له‌ به‌لێنه‌کانی خۆشیان په‌شیمان ببنه‌وه! له‌ سه‌روو ئه‌مانه‌شه‌وه، کزی بازاری نووسراو. جا ده‌بینین،... له‌گه‌ل ئه‌م هه‌موو باره‌ ناهه‌مووارانه‌دا، ئافه‌رین بۆ (نازاد) که کۆلی نه‌دا و وه‌ی به‌رنه‌دا و تا نه‌گه‌یشت به‌کامی خۆی و نووسراوه‌ نایابه‌که‌ی خۆی به‌ته‌واوی له‌ چاپخانه‌ چاپ نه‌کرد وازی نه‌هێنا...

(نازاد) هه‌رچه‌نده ئه‌رک و نازاری زۆر چێشت، به‌لام به‌هۆی ئارام و به‌رگه‌ گرتنه‌که‌یه‌وه توانی به‌سه‌ر هه‌موو گیروگرفت و ته‌نگچه‌له‌مه‌کانیدا زāl ببێ... نووسراویکی نایاب و ناوازه و لیکنۆلینه‌وه‌یه‌کی گه‌وره و فراوانی له‌سه‌ر (شیخ نووری شیخ سالح) و به‌رهمه‌کانی پێشکه‌ش به‌خوێنده‌وارانی کورد کردووه، سه‌ری نه‌ته‌وه‌که‌ی خۆشی پێ

بەرزکردۆتەو... ئەمەیش کاریکی پەسەندە کە پتییستە ھەموومان پیرۆزیایی لێ
بکەین. (*)

ھۆنراوەکە (شیخ نووری)

(انتباھ)

(لەسەر وەزنی: دیشب کە مەرا وضع...)

اولادی وطن ئیمە گەوا میللەتی گوردین
بۆ غایە ئاسایشی میللەت ھەموو گوردین
شێرانە ئەوا مەزگەر ئارای و غا بووین
بۆ پشتنی خۆیناوی عەدو حاضری پاه بووین
لە پێشمانەو ھەروا، بەیداخی ظفر دەروا
پیشە عەدو بادەرتین، حق بە دەستی خۆمان بستین
بۆ نەمانی مظالم سوارانی جەنگی
تەپلی بازییان لێدا بە شوخ و شەنگی

باوک:

لەم وضعە گەر ئەو دوشمنی کورد ئێوە دەپرسن
ئەم ھەمەمەییە میللەتە ھەلساوە بترسن
کفن بۆ خۆتان بپرن. ھەر لە ئێستایە بمرن

(*) کاک نازاد عەبدولواھید لە چوارشەممەی ۲۸/۸/۲۰۰۲ لە ھەولێر، بەدرێژی باسی ئەو ئاستەنگ و
تەگەرانی بۆ کردم کە کەسانیکی ناحەز و خۆیست لەبەردەم چاپکردن و پەخشی ئەو دوو بەرگی
دیوانەکیان دادەنا و بەزۆر شتێوی دوور لە ھەلسووکەوتی ئەدیپ و پوناکیبەرەو بەرەکانیان
کردووە... مەسەلەکەش لەو زیاتر نەبوو کە وەک لەمەوبەر باسمان کرد و یستراوە ئەو دیوانە
بەناوی خوالێخۆشبوو (موسڵح جەلالی) پەو نامادە کراوە پێشکەوتی و زووتر بخریتە بازارە!! خۆ
کە دوو بەرگەش چاپ کرا، پڕ بوو لە ھەلە و ناپێکی لە پروی ھونەرییەو، ھەرچەندە لە
کاتی خۆیدا لیستیکی دوور و درێژی ئەو کەموکۆری و ھەلە و ناپێکی (ھاوکاری) دا خرایە بەرچاو
خۆتەرەن، بەلام ئەمە ئەو نالەباری و ئەقلە منالانە و ناکاملاتی ھەندێ لەوانە پیشان دەدات کە
داسەپاون بەسەر ئێوەندە ئەدەبی و رۆشنبیری کەماندا.

لازمه له بهر غهم و حسرت، بڼ نه شکرېزی مډلت
 نهی دلاوه رانی وطن وهر نه اــــــــــــــمداد
 باوک به په روښ لیتان نه کا استمداد

کور دانی غظنفر شکه نی معرکه ناغوش
 نابې بکه نه هم باوکی خوتانه فه راموش
 زیره که دوو چاوی ابدی نیمه له گزرا
 چاوی له ظفرتانه له حهرب و شهر و شورا
 باوک به قوریانتان بې. روچه که ی فدا تان بې
 وقتی فرصت و إتفاقه. روژی لابر دنی نفاقه
 ناره زوو نه که هم نیوه وقتی احتضار
 به شان و ظفروهو بمبهن بو مه زار.

دایک:

بو دفعی مظالم له موانع مه که په ره یز
 ساده س بده ره شیر و تفهنگ، خه نجه ری خوونریز
 بو نیوه که وا غیره ته یه کده فعه ره گ و نیسک
 حاشاکه به حزنیکی ذیلانه وه فرمیسک
 له چاوم بیتو بتکی، دلم یه کده پره بشکی
 چونکو نیوه جسور نه بینم، نامیتی نازاری برینم
 شیره که م حلال تان بې، روژی هیمه ته
 روچه که م فدا تان بې، وقتی غیره ته.

مناله کان:

نجمه ی املی نیمه هموو بهم دهس و برده
 خه لقینه له بو مسعدتی میله ته کورده
 مه وتی که حیاتی وطنی کی له دوابی
 سه د ژینی ذیلانه ی یارب به فدای بې
 نه و که سانه ی جبانن، معنای ژبان نازانن

مردنی له ږنگای میلله تا، چاکتره له ژین له ذلتا
هه ر کس خوی بکا به قوریانی میلله ت
له قبرا هه تا محشر ناکیشنی ذلت.

ثافرت به مندالوه:

یاران و ږه فیقان و دلیر و یهلی کوردان
شه ږ جهړنی هه موومانه ږوین بو صفی مهیدان
وقتی که به توفیق و ظفر دینه وه لامان
نه وسا گول نه که ین نیمه به شاباشی قدمتان
گر له یتوه چهند کس شهید ین، لازمه عزای نیمه عید ین
نم پلنگ به چانه ی وا انتقام سین
گه وره یان ده که ین نیمه، حقتان نه سین.

کچه کان:

نیمه که نه مانکړدوه بوئی چه مهنی شوو
مجهولی نظرمانه گول و نه سته رینی شوو
نم تازه جه و انانه له بهر سیرتی نیمه
گر بیتو بکه ن نارده زووی شرکتی نیمه
لازمه که عودت بفرموون، بینه وه به پرویه کی گولگون
یعنی چیه ره ږه نگین بن، به شان و ظفر
خوینی دوشمن ږپژن به نووکی خه نجر.

چک به ده سته کان:

نیمه که مسلح له دهر و دهشت و له شارین
سویندخوړی حضوری حق و باب و کس و کارین
بو مسعدتی نم وطن و میلله تی کورده
پیشه و ږه گی ظالم بېرین بهم دهس و برده
تا که ی له زه حمتا ین، له ناو مذلتا ین

لازمه به‌کەیف و مسرت، رۆح بکه‌ین به‌قوریانی میللەت
ذاتەن ئێمە خولقاوین بۆ خدمت کردن
بۆ ئەوەی فیداکار بین تا رۆژی مردن. (**)

م. نووری

(**) ئەم گۆزانیەمان لە نووسراوی (گۆزانی کوردی) وەرگرتوو، کە لە سالی ١٩٢٥دا، لە سلێمانیدا،
لە لایەن شارەوانی سلێمانییەوه لە چاپخانەی شارەوانیدا چاپ کراوه. (ش. ف.).
سەرئێخ: سەرجه‌می بەرهم‌می شاکر فەتاح، بەرگی سێیەم، دەزگای ئاراس، هەولێر، کۆکردنەوه و
پێک‌خستنی: ئەحمەد سەیدعەلی بەرزنجی، ٢٠٠٤، ل ٣٠١ - ٣١٧.

فهرههنگۆک

ئ

ئاتهش كه ده: ئاگردان، ئاگردانی په رستگاکانی زهردهشت.

ئاخیرهت: رۆژی قیامهت، جیهانی دووهم.

ئاسار: کۆی (أثر). هه موو شتیکی که وینهی مابێتهوه، شوین پی.

ئاسیب: زیان، زهرهه.

ئاسیاب: ئاسیاو، ناش.

ئاشفته (ئاشوفته): په ریشان، ئالتوز و شیاو.

ئاشیانه: هیلانه.

ئاغاز: سه ره تا، دهست پی کردن.

ئاغوش: باوهش، باخهه، هه میتر.

ئافاق: ئاسۆ، هه موو دنیا ش ده گه یه نن.

ئافات: به لا، زیان، هه موو شتی که له ناو بچن، کۆی (آفة) یه.

ئاقتاب: خۆر، هه تاو، رۆژ.

ئافه ریده: مه خلروق.

ئافه ریده کار: خالق.

ئاهن: (ف) ئاسن.

ئا هیسته: به هیمن، له سه ره خۆ، هیواشی.

ئالام: کۆی (ألم)، ئیش و ژان و ئازار.

ئامال: کۆی (أمل)، هیوا، ئامانج.

ئه به د: بی به رانه وه.

ئه بر: (ف) هه ور.

ئه بیهم: ده بیستم.

ئه خته ر: (ف) ئه سته ره.

ئه خه گر: (ف) پشکۆ، په نگر، سکل، پوولرو.

ئه دنا: نزمتر، زه بوونتر.

ئه رکان: کۆی (روکن = رکن) کۆله گه، پایه، گه وره ترین و به هیترین پارچه و به ش له هه موو شتیکی،

شتی بنچینه یی.

نه زهل: سهره تاي دروست بوون، رژي بناوان، هر بووه و هر ده بټي.
 نه سرار: كوي (سراه، نه پټني).
 نه سفلي سوفيلا: ژيري ژيره وه، بني بنه وه.
 نه شك: (ف) فرميسك.
 نه غيار: بيتگانه، خه لكی دور.
 نه فسر: تاج، تاجي پادشايان.
 نه فسورده: كلاو، سارد بوون.
 نه فشان: بلاړكه ره وه، پړاندن، په خش.
 نه كوان: كوي (كون) ه، هر چي نافه ريده و داهيتراوي عهرز و عاسمانه.
 نه له ست: رژي نه له ست نه و رژويه كه خودا دنياي دروست كړد و له نه وراحي خه لقي پرسى (الست
 پرېكم؟).
 نه له م نه فزوود: (ف) دهرده دار.
 نه ندوه: (ف) خه م.
 نه نسال: كوي (نسل) ه، نه وه.
 نه نसार: أنصار، لايه نكيږ.
 نه نوهر: هره پرووناك. پرووناكتر، دره وشاوه تر.
 نه نيس: خه م ره وټين، هاو دم، نه وهی دل دده اته وه.
 نه نين: أنين، نازار، نووړه و نركه.
 نه وچ: (أوج) بلندي، بلندترين، بهرترين پله.
 نه يوان: هه يوان، تاق، ديوه خاني شاهان.
 نه ينه له فمر: (أين المفر) بؤ كوي ده رچين؟ بؤ كوي راده كهي؟
 نه جلال: إجلال، گه وړه كړدن، بهر كړدنه وه.
 نه جعالي: إجمالي، پوخته و كورته.
 نه تيهام: إتهام، تاوانبار كړدن.
 نه حتيزار: إحتضار، گياهه لا، ناويلكه، ناوړنگ دان، سهره مهرگ.
 نه يزه: خوا، يه زدان.
 نه يزه دی بيچوون: خوي بي وټنه و بي هاو تا.
 نه يزي راب: إضطراب، په شتويي.
 نه يستيخوان: (ف) ئيسقان، پيشه.
 نه يستيغنا: إستغناء، بي نياز يي.

نیستیقبال: استقبال، به‌رهو پیره‌وه چوون، پیتشوازی.
 نیستیقلال: استقلال، سه‌ره‌خۆزی.
 نیستیمداد: استمداد، په‌ره‌سه‌ندن، به‌هاواره‌وه چوون.
 نیستیزلال: استذلال، ملکه‌چی، سه‌ر شۆزی.
 نیستیقامه‌ت: استقامه، راستیی، راست بوونه‌وه‌ی کارێک دوا‌ی خواری و خێچی.
 نیستیئناف: استئناف، له‌سه‌ر رۆیین، دووباره‌کردنه‌وه، چوونه‌وه سه‌ر.
 نیستیه‌زا: استه‌زاء، ته‌وس و لا‌ق‌رتی، گالته‌ پێکردن.
 نێزمی‌حلال: اضمحلال، له‌ناو‌چوو، په‌راگه‌نده، به‌ره‌و نه‌مان و نابوت بوون.
 نیعتیقاد: اعتقاد، باوه‌ر.
 نیعتیلا: اعتلاء، سه‌رکه‌وتن، به‌رزبوونه‌وه.
 نیقبال: روو تێکردن، پیتشوازی کردن، به‌خت.
 نیقلیم: مه‌لبه‌ند.
 نیک‌را‌ه: زۆری لێکردن، به‌زۆر شتی به‌سه‌ر که‌سی‌کدا به‌سه‌پینی که‌ خواستی خۆی له‌سه‌ر نه‌بێ.
 نیمتی‌حان: امتحان، تاقیکردنه‌وه، نه‌زموون.
 نیمداد: (إمداد) یاری‌ده‌دان، به‌هانا گه‌یشتن.
 ئین و ئان: (ف) نه‌مه و نه‌وه.
 ئینشا: دروست کردن، وتی قسه‌ی جوان.
 ئینقراز: قه‌ر تێکه‌وتن، له‌ناو‌چوون، کوتایی هاتن به‌جنس و توخم.
 ئینتیقام: انتقام، تۆله.
 ئینقیلاب: انقلاب، هه‌لگه‌یت‌رو داگه‌یت، سه‌رو‌بن.
 ئیهمال: اهمال، پشتگۆی خست‌ن، که‌م ته‌رخه‌می کردن.

ب

باخه‌به‌ر: خه‌به‌ردار.
 باسووق: دۆشاری تری (ره‌ش یان سه‌پی) نه‌ختی ئاردی نیشاسته‌ی تێده‌که‌ن. له‌سه‌ر سینیه‌ک ده‌په‌رتن، ئیتر دوا‌یی ده‌مه‌یی و خه‌ست ده‌به‌پته‌وه و هه‌کو هه‌ویری لێدێ. دوا‌یی به‌چه‌قو قالب قالب ده‌په‌رن.
 باعیس: باعث، هۆ، سه‌به‌ب.
 به‌خته‌ باران: مانگی مایس که‌ باران که‌م ده‌به‌پته‌وه و له‌وانه‌یه‌ به‌باری یا نه‌باری.
 به‌خشایشی خوا: خوا به‌خشین و لێبووردنی زۆره‌ بۆ گونا‌ه. هه‌یج باک و خه‌مت نه‌بێ.

به دهنه نديش: بهدخوا، بهددل، يه کي بيري بهد بين و خراب بين له باره ي يه کيکي دي. نياز خراب.
به دبیر: کارگوزار، نيشکهر.

به دنهاد: نيته و نياز خرابي.

به دنامي: بهدناوي، پسوا بوون، ناوزران.

به ردووش: (ف) له سر شان و پشت، به کوله وه بوون.

به رداش: بهردي ناشي ناو، که گهنم و دانه و تله ده هاري.

به رگن: خوري نهو کاوړه يه، که هيتشتا نه بووه به ساله وه خته، که بوو به مهر پتي ده ليتن (خوري) يان (روينگ).

به ريدي خه يال: په يامي خه يال.

به سر: بصر، بينين، چاو، ديده.

به سيرهت: بصيره، بهرچاو پروني.

به قا: مانه وه.

به کوللي: يه کجاري، هيجگاري.

به لک: جوړه رووه کيکه ره گي هه يه، ره گه که ي دهرده هيتري و يو هندی کاروباري پيشه سازي به کاري ده هيتن و شيرينيشه.

به نده گي: نوکهر ي يان کوزيله تي.

به ندي جگر: ريشه ي جهرگ.

به ني به شر: بني بشر، مرؤث، ناده ميزاد.

به هر سوو: (ف) به هر لادا، به هر شوين. هر جوړ.

به رهمن: پيشه وای نايي به رهميه کانه. له شوتني خزيده باسمان کردووه.

به تکه ده: بوتخانه، په درستگاي بوتان.

به وزوو: له ناوچه ي رانيه دا به کار ده هيتري. مه به ست شالي رانک و چوغه يه، که له مهره ز دروست ده کړي.

به ريدي: به راو.

به ريان: به راو.

به نياد: بنيات، دروست کراو. به نجويناوان.

به نيتمه که نار: به نيتمه لاوه.

به ناشيانه: به هيتلانه.

به نيچوون: (ف) به هاوتا، به نه زير، خوا، که عهره ب بهدخوا ده ليتن (ليس کمثله شي).

به نه دد: به سنوور و کو تايي.

بیخود: بٚ ھوش، زهعیف، بٚ حال، بٚ ئیختیار.

بیدار: نهنووستوو، خهو لٚ نهکھوتوو، ھوشیار.

بٚ ژن: کوږی (گیو) و خوشکهزای (ږۆستم) بووه، دلی دهچن له (مه‌نیزه‌ی) کچی (نه‌فراسیاب)، جارتیکیان (نه‌فراسیاب) له مالی کچه‌که‌یدا ده‌ییینٚ. ده‌یگری و له چالٚکدا به‌ندی ده‌کا. پاشان (ږۆستم) ای خالی دٚت ږزگاری ده‌کات.

بٚ شومار: بٚ ژماره.

بٚ گونه‌ه: مه‌به‌ستی بٚ (گوناح)ه.

بٚ نه‌وا: بٚ په‌ناو پشتیوان.

بی: صف‌صاف، دار بی.

بیروشه‌ی خه‌و: خه‌وی قوولٚ.

بیکران: بکر، نٚبه‌ره، سه‌ره‌تا و یه‌که‌می هه‌موو شتیک.

بیم: ترس، واهیمه، دوودلی.

بیم ناوهر: ترس هٚنهر، ترسٚنهر، ترسناک.

پ

پاره پاره: پارچه پارچه.

پایه‌مال: ریسوا.

په‌رده‌گوشا: په‌رده‌کرانه‌وه.

په‌ژموورده: ژاکاو.

په‌رستش: په‌رستن.

په‌رستشگاه: معبد، شوٚنی په‌رستن.

په‌رواز: فٚرین.

په‌رهٚز: سله‌مینوه، پارٚز.

په‌ست: نزم، نه‌وی.

په‌سمایه: (ف) بٚ نرخ.

په‌ل: به‌ردی پر به‌ده‌ستی هاوٚژراو.

په‌له: په‌له هه‌ور.

په‌له: په‌له باران.

په‌له: پارچه.

په‌نهان: شاره‌وه، نادیار.

په یک: نامه بهر، قاسید، تهر.

په یکان: سهره تیر.

په عیا: ناسا.

په یوه سته: پتیکه وه لکاو.

پرتو: روشنایی و تیشک.

پرتو نه فشان: پرشنگ هاوړ، تیشک دهره وه.

پرسه: پرسه، ته عزیه.

پرسش: پرسین.

پدهر: باوک، باب.

پسهر: کوپ.

پشتینی پتچکه لیره: پشتینی نافرته که پلپله کانی لیره بیت.

پلوسک: نهو تنه که یان دهری له سهریان داده نریت چوړاگهی بارانی پیدا دیتسه خواره وه، یان کانیه کی ناو که له بهر زییه که وه نهو دهره کون کراوه یان تنه که چه میتراوه یو داده نریت تا کو ناو که به گلری و کوژی بیتته دهره وه و بلاونه بیتته وه.

پوار: پوا، رزی، وردوخاش.

پتچ و تاب: نه لقه و لوول خواردوو.

پیشان: نیوچه وان، ته ویل.

پیری موغان: خاوهن مه یخانه.

ت

تائیفه: کومه له کهسانیک، نه ته وه.

تاب: پتچ.

تابدار: به پتچ.

تابان: دهره وشه دار، تیشک دهره وه، پروناک.

تارانی: پاره یه کی کوژی عجه مه، واته ره شادی به کی عوسمانی، دوو قرووش، چوار عانه، (۱۶) پوول.

تاغات: طاعة، په رستن، مل که چ کردن یو خوا و فرمایسته کانی.

تالع: بهخت و چاره نووس.

ته جه للی: خو ناشکر اکر دن، خو دهر خستن.

ته جه دود: نوی، تازه بونه وه.

ته جره به: تاقیکردنه وه، نه زمون.

تهجهيز: ناماده و تهيار.
 تهئهمول: تامل، رهامان، بيرکردنهوه، خهيال كردن، سهرنجداني ورد، تيراهمان له خو يان له دهرهوهي خو.
 تهئهننى: لهسهرخوئى، نارام و هيمنى.
 تهتهر: نامهبر.
 تهحههمول: تحمل، خوږاگرتن لهبر ههموو ناخوشيبهك.
 تهختهنهرد: تهختهي ياري تاووله.
 تهدهوير: له (مدور)هوه، كردنى بهشيوهيكى بازنهيي.
 تهراڼه: گوزاني، ناواز.
 تهراڼهگوز: گوزانييڅو، ناوازيڅو.
 تهرهقي: ترقي، بهرزبون، بلنډبون، پيشكهوتن.
 تهرهپ: شاد بون، شادمان له (طرب)هوه.
 تهرهننوم: گوزانيي وتن، ناواز دهرخستان.
 تهرز: لق و پوي پاكشاي پروهكي خشوك وهكو كالهك و شووتى.
 تهريجيب: نارهزوو لا پيدا كردن، بهلام به نيراده و دهسلاتى خوئ نهو نارهزووه پيدا بڼ.
 تهركال و ديمهكال: نهو زهوييهي بهراو بيت و كشتوكالهكي ناوي بيت.
 تهزيين: (تزيين) جوان كردن، نارايش كردن، پهونهقدان به شتى.
 تهسوير: تصوير، دروستكردنى ويڼهكي كهسيك يان شتيك.
 تهشپي: جوړه قاپتيكي پهله، له دار دروست دهكړئ.
 تهشييعي جوسماني: بهپي كردنى تهرمي مردوو.
 تهقرير: نيشانداني حال، خستنه پروو، ناشكرا كردن.
 تهكرار: تكرار، دووبارهكردنهوه، پيداچوونهوه بهسهر شتيكدا.
 تهلافى: لهناو چوون، نهمان.
 تهمام: تمام، تهواو، ههموو، گشت، دروست.
 تهميز: دووبارهكردنهوهي بهرياري دادگا، لاي دادگاي تاييهتي.
 تهن: جسم، جهسته، لهش.
 تهنك دهست: ههژار و دهست كورت.
 تهوهللا: ههلهوه، دوورخراو.
 تهى: طي، پيچانهوه، قهكردن، نووشتانهوه.
 توريه: تربه، خاك و خوئل.
 توريه موشكين:

تورره: نهو دهسته مووه په که بهسهر نتيجه واندا دپته خوارئ.

موشکين: نيسېته به بڼ (موشک) که ماده په کی بڼ خوښه له ناوکی مامزی موشک دپته دهري. مامزی موشک جوړه مامزیکه وهکو نابی فیل دوو که لی دريځی هدی، زوړتر له شاخه کانی هیمالایای هیندستان دهري، له ژیر زگی کیسه په کی پجووکی وهک دوومه له هدی ماده په کی په پتی تیدا کډه پیتته وه. هر کاتیکي که کیسه که پر دهی مامز که هست به نازار و خارشت دهکا، ناچار له بهردی دهخشیتن تا دوومه له که ده ته قی و ناوی پوړ که که ده پرتته سهر پووی زهوی و رشک ده پیتته وه، نه مه ماده په موشکی بڼ خوښه. مامزی تاتار و مامزی خوتن و مامزی خه تاو مامزی موشکینیشی پی ده لین. که واته نهو دهسته مووه که بهسهر نتيجه وانیدا هاتووه ته خوارئ نهو دوو سیفه ته ی هدی:

۱- بڼی موشکی هدی.

۲- ره شه، چونکه رهنکی موشکی هدی.

توولی شو: طول اللیل، بهدریژایی شو.

تور: طیور، بالنده، فنده، بالدار.

توتیخ: توتیژال، توی، چهرم، پیست.

تیجوال: تجوال، هات و چو.

تیره وتار: تاریک و نوتکه.

تیره گی: تاریک، شو.

ج

جاه: پایه و پله، شان و شکو، بهرزی، قeder و قیمهت.

جان: گیانیکه ده زگای لهشی زینده وری له ماوه دیاریکراوی ژبانی نه م سهرزه مینه دا پی سپیتر اوه.

جانان: دل بهران، فارس به جان و رهوان ناویان ناون.

جانی: پیوا خراب و بهدکرده وه.

جاو: خام و بلووری نیتسایه، له کاتی خویدا به دهست پانه ته ونی جولا چنیویانه و پییان وتوه

(جارو).

جاویدان: خلود، نهمری.

جده بان: جبان، ترسنوک.

جده: باپیر.

جدهم: کوری ته هموورسه، یدکیکه له شاهه نشاهه نه فسانه یییه کان، چواره مین شاهه نشاهی بیتشدا دیبانه به پیتی شانامه ده وسد سال فرمانروایی کردووه. جمرنی نه ورؤز له لایم نه ووه بنیادنراوه، پیاله په کی نه فسانه یی هده ووه، که لهو پیاله یه دا هموو شتیکی دنیایی ددیت. کورته ی ناوی جه مشیده.

جده نه توله نوا: جنة المأوی. به هه شتی حوتهم، خوشترینی هموو به هه شته کان.

جەۋال: ھۆر، شۆلەكە لە بەن دەچنرەت بە تەون بەدەك تایی وەك گونییە یان بەدوو تایی وەك ھۆر دروست دەكرێ.

جەوان: جوان، گەنج، لاو.

جگەری بۆرید: جگەری براو.

جوود: بەخشین، چاوتیری، كەرەم.

جیلوه: پێشان دان، ناشكرا كردن.

جینان: كۆی (جنت)، بەهەشت.

ج

چاووگە: مصدر، سەرچاوە.

چاهی زەقەن: چالی چەناگە.

چاهی زەنەخدان: (ف) چالی چەناگە.

چەشمە: سەرچاوە، كانیی.

چەشم: (ف) چاو.

چەمەن: مێرغوزار، سەوزایی، چیمەن، زەوی سەوز و تەپ، مێرگ.

چەمەنزار: جێگە یەك چیمەنی زۆر و فراوانی لێ یێ.

چراغ: (ف) چرا.

چست (چوست): چالاک، چاپووک، گورج و گۆل.

چیلەكە و چەوێل: لقی باریك و وردی دار.

چۆلی قفرە (چۆلی قولغە): جاران بەرێگای بەغدا یان وتووە چۆلی قفرە یان (قولغە). ئیشارەتە

بەرێگای نێوان سلێمانی - بەغدا (قفر) لە وشە (قفر) - مقفر) ھوہ ھاتووە، واتە چۆل و بیابان.

چین و خوتەن:

چین: ناوی ولاتیكە لە پۆڤھەلاتدا.

خوتەن یان خەتا: شارێكە لە ولاتی چین. ناوچەكانی باكوری چین كە بریتییە لە مەنشوریا و مەنگۆلستان و توركستانی پۆڤھەلات و بەشێکی سیبیریا. لە شیعردا كینایەتە بۆ زولف و خەت و خالی یار، چونكە مامزێ موشكێ ئەوێ بەناویانگ بوو، موشكیش رەش و بۆن خۆشە.

ح

حاتەم: عەرەبێکی ھۆزی تەبە، كە بە دەھەندە ناوی دەرچوو.

حادیسە: رووداو، ناشووب.

حەرم: ئەو بەشێ ئافرەتی تێدا ژیاوێ لە مالا گەورە یان پاشایەكدا.

خه‌زین: خه‌مناک.

خه‌سه‌د: ئیره‌یی.

خه‌فلات: خفلات، به‌زم و ناهه‌نگ.

خه‌فید: نه‌وه، کوره‌زا و کچه‌زا.

خه‌ق‌گۆ: نه‌وانه‌ی زمانیان به‌قسه‌ی راست هه‌لدین.

خه‌لوه‌لا: هاوار و فریاد.

خه‌مییه‌ت: غیره‌ت و ئازایی.

خه‌یران: خه‌په‌ساو، سه‌رسره‌ماو.

خه‌وزن: حزن، خه‌م، ناخۆشی.

خه‌وود: خه‌ود، سنوور.

خه‌ده‌ت: توندی، تیژی، تووره‌یی.

خه‌یرس: حرص، مه‌یلی زۆر بۆ شتیك، ئاره‌زووی به‌هێز.

خه‌سه: حصه، به‌ش.

خه‌شمه‌ت: حشمت، و یقار و داوین پاكی.

خه‌لیف: حلف، په‌یمان.

خ

خه‌ترجه‌م: دلتیابه، بێ خه‌م به‌.

خه‌ادیم: خه‌مه‌تکار، نوکەر.

خه‌ار: دپک.

خه‌اروخه‌س: دپک و په‌وش.

خه‌اشاک: زیل و زال، په‌ره‌په‌وش، خه‌ته.

خه‌اکسار: خۆلایی.

خه‌اکسته‌ر: خۆله‌میش، مشکی.

خه‌انه: خانو، ژوور، مال.

خه‌جسته‌فه‌ی: فه‌ی و به‌ره‌که‌ت هه‌ینه‌ر، پێ و قدووم خه‌یر، موباره‌ک، به‌پیت و به‌ره‌که‌ت.

خه‌ده‌مه‌ت: خه‌مه‌ت‌گه‌زاریی.

خه‌رابات: مه‌یخانه، شه‌رابخانه. له‌ بنجدا به‌عه‌ره‌یی (خه‌رات)ه. کۆی (خه‌یه) به‌مانای وێرانه و

کاوولگه‌.

خه‌رار: چینه‌پێکی شاشه، له‌ مووی بۆن دروست ده‌کری، نه‌وسا له‌ کۆندا هه‌رچی توتنه‌ ده‌کرایه

خه راره وه.

خه سته: نه خوئش، ده رده دار.

خه سم: خصم، دوژمن، ناحهز.

خه لفه نه مام: لقی تازه روار، یاخود ولام.

خه ممار: باده فروش.

خه میده: کوماوه، چه ماوه.

خه نده فشان: نهوکه سهی پتکه نین بلاو ده کاته وه.

خه ریدار: کپیار.

خه زر: خضر، ناوی یه کتیک له نزیکان به خوایه و مهرگی لی دوورکه وتوده توه. ده لئین ناوی ژیا نیشی

خوار دووه توه و هه همیشه هه ر جوان ده مینتی.

خسوف و کسوف:

خسوف: گیران، که بۆ مانگی ده لئین.

کسوف: رۆژ گیران.

خه رچ: بهو دوو تاییه ده لئین که له کۆچ و باردا، کۆچه ریبه کان شتومه کی نه ختینه ی تیده که ن. وه ک

هۆر وایه، بهلام ده مه که ی له سه ره وه یه. نهوسا جیگه ی کانتۆر و سندووقی گرتوه.

خه رپه م گوشادی: خوشی و شادی، بهختیاری.

خه رشید: خۆر، رۆژ.

خه سران: له ده ست چوون، دۆراندن، زیان کردن.

خه لاسه: خلاصه، نویشکی هه موو شتی، جه وه هری.

خه لدزار: (خولد)، نه مری، به هه شت.

خه لدزار: به مانای جیگه ی نه مران، به هه شت ده گرتیه وه.

خه م: (ف) کوویه ی شه راب.

خه نرێز: خوتنرێز.

خه ره د: عه قل و ئاوه ز.

خه ره ده مند: زانا، دانا، هۆشیار، عاقل.

د

دارک: دارکه به چوکه که ی ناو گه لا تووتنه که یه.

دارمال: جاران «وشکه دان» وه کو گه نم و جۆ به (مه ن) و (ته نه که) ده پتورا، ئنجا که (مه ن) که یان

(ته نه که) که یان پر ده کرد له و وشکه دانه، پاشان ده یان په ست و دارتکیان به سه ری داده هیتا. بهو کرداری

دار به سه ر گه نم دا هیتانه ده لئین (دارمال). (پتوانه ش) هه یه که وشکه ی دانه که ده گرتیه ناو مه نیکه وه

یان ته نه که یه که وه، چهندي پتوه بهند بیت پتی ده لټین (پتوانه).

دارولفنوون: زانست، نهضة، رټنسانس.

داري به قا: دار البقاء، به دهشت.

داري لیژنه: داري که له کړاو بڼو سوتانندن.

دانش: زانن، ناگاداري.

دامي: (ف) داوی.

دانشور: دانا، عاقل، حکیم.

ده بده به: دهنګی پتی ولاغ، دهنګ و همرای ته پل لیدان. رږیشتنی پاشایان که به ته پله وه به ږی ده کړتن.

دهسته دوو: نهو دارویه که ده کړی به پستی هه و چاره که دا، جوړتیاره که به ده ست ده یګړی، تا کو هاو سه نګی هه و چاره که ی پټ راپګړی، لهو کاته ی خوی به سه ری داده دا، تا کو قورس بیټ و به زه ویدا بچټ و هه لی بدرټ.

ده سال: کڅلوانه، جوړه قوماشټکی سټ سوچییه ژنان ده یکه نه کڅلیان.

ده فر: قاپو قاچاخ، حاجه تی شت ټیګردن، ده وری.

ده نانه ت: نه فس نزمی، نییه ت پیسی.

ده و: دوا، داوود ده رمان.

ده وهن: دره خټیله.

ده ههن: زار، دم، ده لټن هه زره تی یووسف له ساله گرانییه کانی میسر دا به قسه ی خوش توانیویه تی متمان به خاته دلی خه له که وه.

ده ی: مانګی ده یه می خور شیدی ټیرانییه، یه که می مانګی زستانه که سه رده می به فر و باران و سه رما و سه خټییه. مهوله وی ده لټ:

ساقی پاک نیهن جه سه ردی ده ی ده ی

هه واو هه که رږن، نه شته ی نو شای مه ی

ده یجووړ: تاریکی ټوخ.

دراز: درټږ.

دره ختی سالخورده: دره ختی ساوا، دره ختی به ته مه ن بچووک، نه مام.

دره خشان: بریقه دهر.

درټیغ: نه فسووس، موخابن، داخی گران.

دلټوبا: دلټرټن.

دلټپش: دلی بریندار.

دلفریب: تھوہی فریوی دل دہدا، تھوہی دل دہبا.

دلفیگار: دلی بریندار، دلی دهرده دار، زویر.

دلی، زار: دلی نازاردراو، دلی شکاو.

دوجهیل: مهبست سارای (دوجهیل)ه که دهشتیکه مهنوونی تیتدا سرگردان بووه. وهک لهو
شیرهدا دیاره:

ئەمەن مەجنوونم وئىلى دوجەيلم

ئاوارە لە شوتین زوڵفانی لەیلم

دوعا گو: نهو که سہی دوعا دہکا.

دوعای موستہجاب: تھو کہ سہی دوعای گیرا دہی.

دوکوم: حساباتی هه‌موو قه‌زا و ناحیه‌کان و ناو شارێان کۆکردوو هه‌وه و سه‌رته‌نجه‌مه‌که‌ی ناو‌نراوه (دوکوم).

دوودی هه ناسه: دووکه ئی هه ناسه.

دوون: نزم، نزم پهروهري. سیله یی.

دیوار: کوی (دار) ه واته نیشتمان، ولات.

دېيا: جوړه قوماشتيكي ناورشيمييه، قوماشي ناورشيمي رهنكاوړهنگ له عه ره پيدا بووه به (ديياچ).

دیرایه‌ت: درایه. زانین، پسیوری.

راہ: ری، ریگہ۔

پامى: ئۆقرە و ئاسودەيى.

ره‌خشان: دره‌وشانه‌وه، رۆشنی.

ره‌خشنده: (ف) نه‌شته‌ی رووناکی دهدا، روشنایی دهر، بریقه‌دهر.

رہسہ د خانہ: مرصد، نہو شوینہ یہ کہ چاود پیری جو لانا نہو ہی نہستیرہی لیتوہ دہ کری.

ره‌سختیز: بعث، زیندووبونه‌وهی روژی قیامت.

رہ عدد: رعد، ہورہ تریشقہ، دہنگی ہور۔

رفعت: رفعت، بلندی جیگہ، پلہی بلند، مہزنی و گہورہی و پایہ داری.

رہم: راگردن، بہمانای گہلہ ناسکیش دی، پان راگردنی ناسکہ کیتیہ۔

رهند (رهندان): کهم ترس و پھ بک، زیرک و چاپووک، فیلبار، گوی نہدہر.

رہوانی پاک: گیانی پاک۔

ره‌وزه‌یی ریزوان:

په وزه: روضه، گولستان، باخچه می گول.
 ریزوان: ریضوان، بههشت، واته گولستانی بههشت.
 پشینته: پرژ، پرژی باران، بارانیکه کم که هر نهونده بئ ناوړشینیکه زهوی بکات.
 پوخی تابدار: (ف) پروی پرشنگدار، پروی بریقه دار.
 پوژی وهصلت: پوژی سپی، پوژی خوشی و بههکتر گیشتن.
 پوفاه: رفاهیة، خوشی و خوشگوزهرانی، ناسوودهیی.
 پوښما: پروو دهرکه وتوو.
 پوخ: پروو، پوخسار، چههره.
 پیققت: رقت، ناسکی، نهرمی، تنک.
 پیحاب: گوزهرپان، فراوان.
 پیش: بریندار.

ز

زاری: ناله، گریان، پارانهوه.
 زایع: ضائع، بئ سود، ون بوو.
 زده: له چاووگی (زدن) هوه هاتوو، نیسمی مفعول له واته لیږدراو.
 زهرپات: ذره، شتی یه کجار بچووک، هر یه کیکیش لهو شته بچووکانه ی له ههوادا بلاون و له بهر
 تیشکی پوژ دیار دهبن.
 زهفر: ظفر، سهرکهوتن، هیوا و نامانج هاتنه دی.
 زهقن: ذقن، چه ناگه.
 زهکا: ذکا، زیرهکی.
 زهل: جوړه گیایه کی درېژه، وشک دهکړئ، دهیبهستن بژ گسک دروست کردن، یان بژ پهردووی خانوو
 بهکاری دهیتن. له کویتستاندا (که نه مه) دهیبهستن بژ گسک دروست کردن. بهعهره بی (ذرة المکانس) ی
 بئ دهلتن.
 زه مزه مه: ویره ویر.
 زهنگه قلیشه: داری بهرووی وشک و ناو قهده نهستور که بهتور دهیقلیشیتن و پارچه پارچه دهکهن،
 نهو پارچانه پیتی دهلتن زهنگه قلیشه.
 زهوال: زوال، نه مان، له ناو چوون، فهوتان.
 زهی: ذی، خاوهن.
 زوبانی حال: نهو وهزه یه که ناده میزاد پاز و نیازی ناوهوی خوی تیتدا دهردهخت، واته زمانی دل.

زولمەت: تارىكايى.

زومره: دەستە، گرووپ، تاقم.

زوننار: پشتىنى مەسحىيەكان، ئەو پشتىنەيە كە پياوھ ئاينىيەكانى مەسحى واتە (قەشەكان) لە
پشتى خۆيانى دەبەستن، تا لە موسلمانەكان جيا بکەرنەو. ئەو پشتىنەيە كە سەلبىيەكان لە كاتى
شەردا دەيان بەست و خۆيان پى شەتەك دەدا بۆ گورج بوونەو.

زىافشان: پرووناكى پزىن.

زىلال: ظلال، سىبەر.

زى: دەرکە زى.

زىندەگىي: ژيان.

زىندەدار: بىتدار.

زىنهار: ئاگات لە خۆت پى، نەكەي، دەخيلە.

س

سابىت: ثابت، جىگىر، قايم، پىتى لە جىتى خۆى پى و نەبزوى.

ساغر: (ف) پىالەى مەى، قەدەحى مەى.

سالار: سەرۆك، سەردار.

سالى گوزەشتە: سالى رابردوو، سالى پار.

سانىحات يان (سونحەت): لە (سنوح) ەو ەاتوو، واتە دەرپىنى بىرورا بەشپەيەكى جوان. ەەر
شتىك بەدل خۆشى پى.

سەبا: صبا، باى بەيانيان.

سەبات: ثبات، جىگىرى و نەبزوتن لە شوتنى خۆى.

سەبت: ثبت، نۆقرە گرتن، قەرارگرتن.

سەبزه: سەوزاى.

سەبەل: جاران بەتەر اخۆما و تراو سەبەل.

سەبوو: (ف) گۆزە.

سەتووت: دەست بەسەرداگرتنى زۆرەكى.

سەحەر: نزىكى بەيانى، سپىدەى بەيانى.

سەحەر ئەنگووت: ەاتنى و ەختى سەحەر، كاتى سەحەر ەاتوو.

سەحنەى مىحنەت: مەيان سەراى مىحنەت، گۆرەپانى مىحنەت.

سەراب: تراويلەكە، لە بىاباندا پىاو لە دوورەو شتىك دەپىنى بەئاوى دەزانى، بەلام ئاوتىك لە نارادا

نیبه و چاری فربو دهخوات، بهوه دهلین سهراب.

سەرد: سارد.

سەرزەده: نهوهی ږووی دایټ و سەری هەلدایټ، له پړ.

سەراسیمه: سەرلښتیواو، سەر سوږماو.

سەرمه‌دییه‌ت: نهوهی سەرەتا و کۆتایی نه‌بټ. هه‌میشه‌و بټ پړانه‌وه.

سەرنه‌گون: سەراوژتیر.

سەرگه‌شته: سەرگه‌ردان.

سەرووی سەهی: سەرووی ژۆر بلند و به‌رز و ږټک.

سەفاهەت: کەم عەقڵی و نه‌زانی، بیته‌وشی.

سەفحه: ږوو.

سەفیل: سەفیل و ږه‌زیل ده‌گوتړی، سەرکز، نهوهی له ژتیره‌وه بټ.

سەفینه: سفینه، که‌شتی، پاږډ.

سەف: ږیز.

سەقم: سقم، نه‌خوشی.

سەمه‌ر: ثمر، به‌ر، به‌روبووم.

سەمه‌ردار: به‌ردار.

سەمه‌ن: سټ په‌ږه.

سەنا: ستایش کردن، مه‌دح.

سەوازه‌ده: عاشق، شه‌یدایی عاشق.

سەوقی قه‌زا: مل که‌چ کردن بۆ فه‌رمانی پټکه‌هاتووی خودا.

سەهی: ږاست و بټ گړی.

سەیلې ږه‌وان: فره‌میسکی ږه‌وان.

سەییاد: صیاد، نتیجیره‌وان، ږاوچی.

س‌روورخواهان: نه‌وانه‌ی به‌دوای که‌یف خوشی و ږا‌بواردندا ده‌گه‌ږتڼ.

س‌زاوار: (ف) شیاو، موسته‌حق، لایق.

سوفله: سەر به‌ره‌و خواړ.

س‌کووت: بټ ده‌نگی، ماتې، که‌پی.

س‌ن‌جاق: ئالا، س‌ن‌جاق.

س‌واله‌ت: قاپټکه‌ له مس دروست کړاوه، ناوی تڼ ده‌کړی و بۆ بالنده و نا‌ژهل به‌کاری ده‌ه‌یتڼ.

س‌وب‌حده‌م: کاتی به‌دیانی، س‌زده‌می به‌دیانی.

سویه: به کوردی پیتی ده لَین (سپتر) واته (موضع) که بز خَ شاردنوه ده چنه ناوییه وه .

سوحیه: کۆری ههوالان.

سوخن: قسه کردن، که لام.

سوخنه ندان: نووسەر، شاعیر، ئه وهی قسهی راست و جوان بنووسی و بلتی، قسه زان. به واتای تیکشکانیش دئی یان رووخان.

سوداع: صداع، سه ره شه.

سیا: رهش، تیر و تاریک.

سیاپۆش: ره شپۆش.

سَدق: صدق، راستگویی، راست ویزی.

سیرهت: ره وشت.

سینان: سنان، سه ره پم.

سینه چاک چاک: سینه لهت لهت.

سیواک: ئه وه داره سه ره پره شواله به که مه لا له پیش نوژ و کاتی ده ستنوژ شووشتن ده بهتین به ددانیا ندا.

ش

شاخسار: (ناوه)، بهشی سه ره وهی درهخت که پره له لق و چل و پزپ، هه ندی جار هه به مانای لق و چل دیت، هه ندی جار له بری «شاخسار» به «شاخساره» دیت.

شامات: واته شای شه ترهنج له کار که وت و مرد.

شهئن: شان، پایه، به مانای (ده باره) ش دئی.

شهستان (شه بوستان): مه حره م سرا، جیتی نووستن.

شهتاب: خیرا، زو به زو، ده ستویرد کردن.

شهتب: ره شکردنه وه، کوژانه وه.

شه شه: شهش خان، زاراوه به که له یاری تاووله (نهره) دا به کار ده هینری. بریتییه له وهی که یه کنی له دوو یاری که ره که شهش خانی لای خۆی بگری، به مه به رام به ره که ی ده به ستیتته وه و ناتوانی پوه له کانی خۆی ببزوینیتته وه.

شه عشه: روونا کایی و تیشکدان.

شه رابی ناب: شه رابی بی خه وش (خالیس)، ئه وه شه رابه به که (٤٠) سال له کوپه دا بچینیتته وه، چونکه تا کۆن بیت باشتین شه رابی لی دره ده چتی، بۆیه له ناو فارساندا و توویانه شه رابی (٤٠) سال و کچی (١٤) سال.

شه که ره که ن: دهنگخۆش، یان به شکر له دهم ته شبیه ده کری، له ب شه که ره ش له فارسیدا بۆ ئه وه

نافره تانه به کار دیت که سه رووی لیتویان چالینکی بچووکى تی که وتیټ.

شه‌د: هه‌نگوین، شیلەى هه‌نگوین.

شه‌ی: پادشایی.

شمشاد: داری شمشال.

داری شمشاد، دارټکی هه‌میشه سه‌وزه، گهلای خر و ورد و بچووک و نه‌ستوور و تیشکداری هه‌یه.

داره‌که‌ی رهق و پته‌وه. یۆ دروستکردنی شتی جوان به‌کار دیت.

شمشاد مییان: قه‌دباریک.

شوعاع: شعاع، تیشک، تیرټژ.

شوعله: کلپه، گپ.

شوعله نه‌فزا: چرا نیشان‌دان.

شوه‌ره: شه‌ره، نیتویانگ.

شۆر: قیامه‌ت.

شۆر و نشوور: پۆژی قیامه‌ت و زیندوو بونه‌وه‌ی مردووان.

شۆک و دۆشاو: دوو جۆر شیرینین له‌سه‌ر گهلای دار به‌روو کۆ ده‌بنه‌وه، ده‌گیرټین و ده‌کرټین به‌(گه‌زۆ).

شیفته: شتیواو، عاشق، سه‌رگه‌ردان.

شیقات: دووبه‌ره‌کیی.

ع

عاریز: عارض، ده‌موجاو، پوو.

عالی جه‌ناب: وشەى پټز گرتنه بۆ گه‌وران.

عه‌سر: عصر، چه‌رخ، زه‌مانه.

عه‌د: عهد، پدیمان، ده‌وران.

عه‌فاف: عفاف، پاک و بټټگه‌رد.

عه‌یان: ناشکرا، دیار.

عوشه‌ت: (عشرت) دۆستایه‌تی، ژبان له‌گه‌ل یه‌کتریدا.

عوزار: (عذار) مووی سه‌ر نیتچه‌وان. روخسار، پوومه‌ت.

عوقده: عقده، گریټ.

عوقده‌گوشا: گرتی کراوه.

عومرټکه: زه‌مانټکه.

عیسمه‌ت: خو پاراستن له‌گونا‌ه و تاوان.

عیشوه: ناز و کرشمه، لوت به رزی و له خویایی بوون له پرووی جوانییه وه.
عیففت: داوین پاکیی.

غ

غار: نه شکهوت.
غه زهغه رشکه: شیر به زتن.
غم نالود: نه وهی له گهل غم راهاتیی، ره فیقی خهم، تیکه لی خهم.
غم مگوسار: غه مخوار.
غم منیشان: نیشانه غم.
غم نیمه: غنیمه، ده سکوت.
غوهار: غبار، تۆز و گهرد.
غوسه: خهم.
غولیا زده: خولیا لیتدراو، خولیا له سهری په کیکیی دایی.
غم مزده: لاره و بهوو، نهو که سهی خهم لیتی بدات.

ف

فارغ: فارغ، بی ناووک، بۆش و به تال.
فاسق: نه واندهی پروویان له ناین و خوا وه رگتپراوه و دهستیان داوه ته کاری دنیایی.
فاشی: (ع) مه بهستی له درکندن و خسته پرووه.
فانی: له ناو چوو، نه بوون.
فجاعت: کاره سات.
فجر: فجر، به ره به بیان.
فهرح: فرح، خوشی.
فهریاد: هاوار.
فهزل: فضل، به خشین، چاکه کردن، یاریده دان.
فهزله: پیاده تی و چاکه کردن.
فهقید: فقید له (فقد) وه هاتوه، له کیس چوو.
فهلهک په پیا: فهلهک ناسا.
فهنا: فنا، له ناو چوو.
فهندر: چرادان، چرای ناو شووشه.
فهیز: فیض، به ره کهت، به ره گه یاندن، ناوی زۆر، سهرپتژ.

فهيزوباب: فيضباب، فہر و بہرہ کت، بہختہ و ہر و ٹاسوودہ.
فتور: سستی.

فراز و نشیب: بہرزی و نزمی زہمانہ و رڙگار، ہوراز و نشیو.
فرّمایہ: (ف) پست، نزم، نہوی.
فریب: فیل، مکر، ہلخہ لہ تاندن.
فریو: دہسخہ رڙ، خہ لہ تان.
فوتوہ: فتوہ، ہرہ تی لاویتی.
فوغان (فیغان): شین و شہ پڙ، فہریاد، ہوار و داد.
فیرت: فرط، زور کردن.
فیراق: فراق، جیابونہ وہ، دہست لہ یک بہردان.
فیگار: دل بریندار و زویر.

ق

قہدع نوش: مہی خور.
قہدہم: بہریت.
قہدیولعہد: قدیم العہد، کون، دیرنہ.
قہرہ قوش: پادشایہ کی زہر بہدست بووہ.
قہعر: قعر، بن، رڙیر.
قہلعجی (قہلعدار): پاسہوانی قہلا.
قہلہم قہلہم: دہفعہ دہفعہ، دہلن ہرجی لہ عہ مارہ کماندا ہبو بہیک قہلہم فروشتم.
قہوسہینی نہو نہدنا: دہگوتری (قاب قوسین أو أدنی) کہ لہ قورنانی پیروزدا ہاتوہ لہ کاتی کہ
پیغہمبہر (دخ) چوبوہ دیداری خوا. واتہ بہنہ ندازہی رڙی کہوانیک.
قہیتول: جیگہی لہشکر، قہلا.
قدووم: ہاتن.
قشیل: لہ ناوچہی سلیمانیدا پتی دہلین (پشقل).
قفرہ (قولفہ): بہعہرہبی (قفرہ)، چولی، ساریہک کہسی تیدا نہی.
قوتب: قطب، پیری ہرہ پایہ ہرز لہ تہریقہ تدا.
قوتبی رہبانی: پیری ہرہ پایہ ہرز لہ تہریقہ تی ٹیلاہیدا.
قووت: خوراک، خواردہمہنی.

ک

کاره‌بای زهر: جَوَره مووروویه‌کی زهردی سووکه، که له شتی ده‌خشی‌تی، گهرماییی پیدای ده‌کات و پووش و په‌لاش وهک موگناتیس له‌گه‌ل خوی پاده‌کیشی.

کاشانه: کۆخ، خانووی بچووک، خانووی هم‌زاران.

کامیاب: به‌ختیار، به‌مراز گه‌یشتوو.

کامیابه‌دل: دل په‌ئاوات و مرز گه‌یشتوو.

که‌دهر: خه‌فت، ناخوشی.

که‌مشک: له مه‌نجه‌لێکدا (دۆ) ده‌کولێن تا بۆ خوی سه‌رده‌دا، ئنجا به‌توره‌که‌ی شیرێژی داده‌که‌ن، بۆ نه‌وه‌ی بچۆزیته‌وه و خه‌ستییه‌که‌ی بگرن. دوا‌یی کابان دیت و ده‌ری ده‌هیتن و به‌ده‌ست ده‌یگوشن و بۆ وشک‌کردنه‌وه له‌سه‌ر سه‌به‌ته‌ی داده‌نی، خویشی تی ده‌کری بۆ نه‌وه‌ی خه‌راپ نه‌بی.

که‌شمه‌که‌ش: کیشه‌کیش، گیره و کیشه، ته‌نگ‌چه‌له‌مه، بگه‌ و به‌رده.

که‌فه‌ن: (کفن) جلی مردوو.

که‌له‌مه: نه‌و دوو دا‌ره باریکه‌یه، که له نیله‌که‌وه (نیر) ده‌ره‌هاتوو له ژێر ملی گاکه‌وه ده‌به‌ست‌ریت بۆ نه‌وه‌ی نیله‌که‌ ملی گاکه‌ قایم بکات.

که‌مه‌تر: که‌مه‌تر، نه‌حقه‌ر، نه‌مه‌تر.

که‌وسه‌ر: ناوی رووباریکی نه‌فسانه‌یییه له به‌هه‌شتدا.

که‌وی مه‌دان: که‌وی بنا‌ر. کاتی که‌و له به‌یانییان دیته‌ بنا‌ر و ده‌خوینن و سه‌ر له ئیواران ده‌چنه‌وه سه‌ر شاخ و کینه‌کان. زۆرتر له ناو مه‌نگوره‌کان به‌کار دێ.

که‌یل: نه‌وه‌ی ئاره‌زووی هه‌یه، هه‌له‌بارده.

کوله‌: زنج، کوخته، گۆشه. خانووی ده‌رویشانه.

کلێسا: کلێسه، جیگا و شوینی په‌رستنی مه‌سیحیه‌کان.

کونا‌وده‌ر: کون به‌ده‌ر، کون تێکردن.

کووچه: کۆلان، گۆزه‌ر.

کۆ: له (که‌به‌که‌)ی فارسییه‌وه هاتوو. کۆلان. گۆزه‌ر.

کۆسار: نه‌و جێیه‌ی شاخ و کینوی زۆری لێیه، جێی شاخاوی.

کینه‌وه‌ر: کینه له‌ دل.

گ

گاه: تاوین، جاری.

گه‌زۆ: دا‌ربه‌روو و دا‌رمازوو لیتی ده‌باری.

گهردووش (گهردش): چهرخ، پژگار، گهردوون.

گهواه: شایهت

گروځ: دهسته، تاقم، کڅمځ، گروپ.

گریبان (گریب): یدخه، بهرڅک، پیټسیر.

گرځ پیټچ: لوول خواردوو.

گوزدهشته: رابردوو.

گولموزار: کینایه ته، مهبهستی زولف وهکو گوله.

گولنگون: گول پهنگ.

گولنار: گول همنار.

گومراه: نهوانه ی پټیان لی گومر بووه، سه رلیټیواو.

گورد: نازا.

گوشا: کرانه وه، فراوان بوون.

گووم: ون، بزر.

گیرایه خواره وه: ډاگرتنه خواره وه، هینانه خواره وه.

گیرودار: بگره و رابگره، بهمانای شهر و شوریش دی.

گیسوو: بسک، کهزی، پرچی هونراو.

ل

لاسدان: فریودان، خهله تانندن.

لاکیش: فهرشی لاکیشی مهبهسته.

لاموته ناهی: لامتناهی، تاهه تایه، بڼ کڅتایی.

لاهوروت: خواوه نندی، (نیلاهی) له نه سلنه وه (لاهوروت)، واته (اله) (وت) یشی بڼ موباله غه چووه ته سهر. وهکو (وت) ای (جبروت) و (ملکوت).

لایق: پر به پیټست، شایان.

لایوفنا: لایفنی، له ناو ناچن.

له باله ب: پر، لیتواولیتو.

له ب شهکهر: له ناو فارساندا نهو نافرته تانه ی سهرووی لیتویان چالی تی که وتی پیټیان ده لټین له ب شهکهر، واته لیتو وهک شهکهر شیرین، لیتو شیرین.

له زاوییه ی من: له نه زهر منه وه، له لایه منه وه.

له شکری جوود: له شکری سهخا، به لیتشاو، بهرچاو تیریی.

له‌عل: جۆره كه وهه‌رتكى سوورى به‌نرخه.
 له‌معان (لمعة): ترووسكه.
 له‌ناحييهى من: له‌تەره‌ف من، له‌لايه‌ن منه‌وه.
 له‌وحى پيشان: ته‌ختى ته‌وتيل، ناوچه‌وان.
 له‌هه‌ر سوو: له‌هه‌ر لاوه.
 له‌هه‌ر دامانى شه‌و: له‌هه‌موو دامانى شه‌و.
 لۆنده‌ره: جاران واته له‌زه‌مانى عوسمانلى له‌سليمانى به‌(لندن) گوتراره (لۆنده‌ره).
 لىباس: به‌رگ، جلوه‌رگ.
 لىژنه‌ى دار: دارى سووتاندنى هه‌لچنراو، يان كه‌له‌كه‌كراو له‌سه‌ره‌يك، گزره.
 لىس: دارده‌ستىكى نه‌ستوو، به‌لام وه‌ك تۆيز سه‌ره‌كه‌ى نه‌ستوو نىيه.
 لىواى عه‌زا: نالاي ماتهم، نالاي پرسه.

م

ماه: مانگ.

ماتهم: ماتم، پرسه، ته‌عزىيه.

ماتهم زه‌ده: نه‌و كه‌سه‌ى خهم و خه‌فت لىتى ده‌دات و په‌نگى زه‌رد ده‌بن، ئنجا ماتىي دايدە‌گرئ.

ماجه‌را: ماجرى، رووداو، نه‌وه‌ى روويدا.

ماده‌ر: داىك.

مازى: ماضى، رابردوو.

مانه‌ند: وه‌كو.

ماهيه‌ت: جه‌وه‌رى شتىك، سروشتى پاستىي شتىك.

مه‌به‌وت: سه‌رسام، واق و پرمان.

مه‌تاع: كه‌لوپه‌ل.

مواليده‌: (ف). له‌ (موالى) يه‌وه هاتوو، واته مووالى بىت به‌ شتى، لايه‌نگرى شتىك بىت، عاشقى شتى بىت، هۆگرى ده‌گه‌يه‌نى به‌ماناي مودارىش دىت.

مه‌جال: مه‌جال، بوار.

مه‌جلوب: مه‌جلوب، راكتىشراو، په‌له‌كيتىش كردن.

مه‌جور: مه‌جور، چۆلكراو.

مه‌جه‌ول: مه‌جه‌ول، نه‌زاندرار، په‌نه‌ان و شاراره.

مه‌حه‌رم: جىي نووستن، شوينى تاوان و گوناهاى لق نه‌كرئ.

مه‌ددى به‌سەر: چه‌ندى چاو پرکات، هه‌ته‌رکات.
 مه‌دفوون: مدفون، نیتزراو.
 مه‌دوو: مه‌دوئ، مه‌ناخفه.
 مه‌دهوش: له‌هوش چوو.
 مه‌ر: مه‌گەر.
 مه‌زار: ئارامگا، گۆر.
 مه‌زارستان: گۆرستان.
 مه‌زبه‌له: مزيلة، زيلخانه، گوفه‌ک، سه‌ره‌نوێلک.
 مه‌ساعى: کۆى (سعى) واته‌هه‌ول، ته‌قه‌للا.
 مه‌سه‌رپه‌ت: له‌ (سرور)ه‌وه، شادى.
 مه‌سدوود: مسدود، داخراو.
 مه‌سه‌ده‌ت: به‌ختيارى، خوشى.
 مه‌سه‌وود: به‌ختيار، ئاسووده.
 مه‌مات: له‌ (موت)ه‌وه، مردن.
 مه‌سه‌ند: ده‌سک، ئه‌و شته‌ى ده‌ست يان ئانیشک پ‌ا‌ب‌گ‌رئ، هه‌ر شتى ه‌ي‌زئ پ‌ا‌گ‌ير ب‌کا.
 مه‌عبوود: که‌سى پ‌ه‌رستريت، له‌ به‌رواوه‌ يان له‌ خوشه‌ويستى.
 مه‌عه‌رکه‌ ئاغوش: ئه‌وه‌ى ئه‌وه‌نده‌ ئازايه، جه‌نگى له‌ باوه‌ش گرتوه.
 مه‌عه‌سووم: دوور له‌ گوناھ، بئ‌ گوناھ.
 مه‌عه‌نيدار: مانادار، واتادار.
 مه‌غموم : مغموم، غه‌مبار، خه‌فه‌تبار.
 مه‌فتوون: شه‌يدا و تاسه‌کردن.
 مه‌قام: مقام، جئ‌گه، پايه و پله.
 مه‌قبر: مقبر، گۆر.
 مه‌قسه‌د: مقصد، مه‌به‌ست.
 مه‌له‌ک: فرشته.
 مه‌لال: مه‌للول، بئ‌زار.
 مه‌لامه‌ت: گله‌بى، لؤمه.
 مه‌نته‌قه: منطقه، ناوچه.
 مه‌هتاب: (ف) مانگه‌شه‌و، تريفه‌ى مانگ.
 مه‌ه‌روخسار: روخسار مانگ.

مهیی ناب: سیفه ته، ساف و پاک و خالیس و بی غهش.
مونا مه ره: موآمره، پیلان، پیلان گیتران.
مویته لا: گیرۆده.

موجه سسه م: بهرز و بهرچاو.
موجید: مجد، هیتانه کایه وه، داهیتنان.
موحه ققهر: بی نرخ و سووک، شتی له نرخ خوی که متری بۆ دابنری.
موخاته به: مخاطبة، قسه کردن و دوان له گهل بهرام به ره کت، دمه ته قتی.
موخالیف: ناتها، پیچه وانه.

مودام: (مه دام)، مهی، بهرده وام و بی راوهستان.
مورغ: (ف) بالنده، تهیر.

موزه قهر: مظفر، سه رکه و توو، به مراز گه یشتوو.
موزمه حیل: مضمحل، نه بوون و نابوود، له ناوچوو.
موسه وهر: مصور، وینه کیش، وینه گر.
موشه ققعت: زه حمهت.

موشفیق: دل نهرم، خاوهن سۆز و گوداز.
موعه تر: معطر، بۆن خوش، عه تراویی.
موغبه ره: مغیر، تۆزای، خۆلای، خاکی.
موفه وهز: مفوض، موخه بیهر، ناره زوو مه ند بن له هه لبراردن.
موقه ره: مقرر، بریار دراو.

موکه دهر: شیلوو بوون. دلته نگ، بیتزار و شتاو.
مول: (مل): شوشه ی شه راب و مهی.

مۆمی ناو فه نهر: (فه نهر) چرادان، مۆمی ناو هه ر قوتوو یه کی له کاغه ز یان دار یان مه عده ن
دروستکراو. چرا و مۆمی له ناو دابنری.
موناجات: پارانه وه، رازونیاز کردن.
موننس: هۆگر، ناشنا.
مونقادی: په له کیش کراو، به کیش کردن.
موهه یا: ناماده. ته یار.
میلله تی غه بیور: به غیرهت.
مییان: ناوقه د.

ن

نائیل: نائل، دهستی کهوئ، بیدرتتی، پیتی ببه خشرئ.

نابوود: نه بوون.

ناتهوان: بیت دهسه لات.

نادان: نهزان، نهقام، بیت هوش.

ناسوت: سروشت، جیهانی بهرجهسته، جیهانی مادی له وشه ی ناس و (وت) دروست بووه.

ناکهرده: نه کرده.

ناگاه: لهپر، له ناوهخت.

ناله رزیده: نه له رزین.

ناله بدووش: (ف) ناله له سهرشان.

نه حیف: لهپر و لاواز.

نه دامهت: په شیمانی.

نه دارایی: نه بوونی و دهست کورتی.

نه دیم: هاودهنگ.

نه دیمی نه دم: هاوړتی په شیمانی.

نه دیوی: نهودیو گردیک. یان بهرزیهک که نه بیئرئ پیتی دهلین (نه دیوی).

نه ستره: گولیککی بۆن خوشه، پهنگی سوور یان سپی دهبت، له سهر ههمو لقتیک چهند گولیک

ده پشکوئ، داره که ی درکاویه.

نه شتر: تیغی برین درین.

نه عره: هاواری بهرز.

نه عش: نعش، تابووت، داره مهیت، جه نازه.

نه غمه پهرداز: نه غمه خوین.

نه غمه سورا: نه غمه خوین.

نه فخی صور: ئیشاره ته به نایه تی (یوم ینفخ فی الصور) واته لیدانی شه پیوور له لایهن ئیسرافیله وه

له رۆژی قیامه تدا.

نه فغ: نفع، سود.

نه قیزه: نهو داره یه که به دهست جووتیاره که وهیه، سهرتکی بزماری پتویه ده یکات به لارانی گاکه و

گاکه ی پین لئ ده خوړئ، سهره که ی دیکه شی ئاسنیککی پانی پتویه پیتی دهلین (هیشه ماله) که قوړی

هیشه که ی پتی پاک ده کاته وه.

نهوا پرداز: نهوا خوټن.
 نهوازش: دلدانهوه.
 نهوځهگهري: (ف) شپوهن.
 نهودهمیده: تازه پشکړوتوو.
 نهورهس: نۆپهره، تازه پټیگه‌یشتوو.
 نهورهسته: تازه پیدابوو.
 نهورسیده: نۆپهره.
 نهوزاد: مولود، تازه له‌دایک‌ه‌وو.
 نهوزهور: نهو (ظهیر). تازه ده‌رکه‌وتن. تازه پیدابوون.
 نهوشیروان: پادشایه‌کی ټیټان‌ه‌وو. به‌خواه‌ن داد ناوی ده‌رکه‌دبوو.
 نهونی‌هال: نه‌مامی نوټ.
 نه‌یزه‌ن: (ف) نه‌ی ژهن. نه‌وه‌ی نه‌ی ده‌ژهنټی.
 نزا: دوعای خیر، به‌پټچه‌وانه‌ی تووک که دوعای خه‌راپه.
 نشوور: (نشور) زیندووک‌رنه‌وه، زیندووک‌رنه‌وه‌ی مردووان له پژوی قیامه‌تدا.
 نیگاریټکی وه‌فادار: خوښه‌ویست و دل‌به‌ریټکی به‌نه‌مک. مه‌عشووقه‌یه‌کی به‌وه‌فا.
 نووری عه‌لانور: (نور علی نور) نور له‌سهر نور، پووناکی ژۆر. نووری ژۆر.
 نۆت: به‌پاره‌یه‌کی کاغه‌زی ټینگلیزی وتراوه (نوت).
 نیدا: نداء. بانگ، بانگ‌ه‌واز.
 نیزاع: دووبه‌ره‌کی.
 نیسار: نثار، بلاوکرده‌وه و هه‌ل‌بژاردن، په‌راگه‌نده‌یی و په‌رش و بلاوی.
 نیفاق: دوو‌پرویی کردن.
 نیقاب: پرویه‌ند، په‌چه.
 نیگاهی واپه‌سین: ناوې بۆ دواوه، نیگاهی‌ک بۆ دواوه به‌روانی.
 نیل (نیر): نه‌و داره‌یه که ده‌خړټته سهر ملی گاجو‌ته‌کان.
 نی‌هال: نه‌مام، ده‌خټی تازه پوایی و پشکو‌وتبټی.
 نی‌هایه‌ت: نی‌هایه. کوټایی، دوايي هاتن.
 نی‌هان: به‌نه‌یټنی.
 نیش: تازار. به‌مانای شتی نووک تی‌یش دی.

و

واپه سین: دواوه، کوټایی.
 واژه گون: هډلگټپړانده، بهراوږوو، پټچه وانه.
 واله: حهیران.
 وهچ: که توتوتن ده پرتنه وه و ده یشکټنه وه، لقی تازه ده داته وه، بهو لقه تازانه ده لټن (وهچ).
 وه حشمت: ته نیایی، خه لوت گرتن.
 وه داع: وداع، مالټا وایی، خواحافیزی.
 وه دود: زور میهره بان، دؤستدار.
 وهرد: نهو پارچه زهویسه یه که گهنم و جوئی تیدا ده چټن.
 وهرسه: گیایه که له یه مهن ده پوئ. که ده می کرده وه، چهنه تالټیکی لټی په یدا ده بی وهک موو وایه، نهو تالانه وهک مووی زهغه ران وایه شتی پټ پرنګ ده که ن.
 وهروره: ده مانچه.
 وهغا: جه نګ.
 وجود: بوون.
 وشکه وهرد: نهو وهرد برینه یه که له هاویندا ده پوئ هره به هاوینیش ده چټرن، که په لټی دا ده پرتیت.
 وبقار: له سه رخوئی، هیمنی، گهره یی، خو قورس گرتن.
 وټزه بهره: نهو قایشه یه که له کونی نیله که دایه که مژانی پټوه ده به ستریت. مژانیش دارټکی پټکه له بهینی هه وچار و نیله که دایه.

ه

هدها: نهو تۆزقاله تۆزانن که له دهوری تیشکی خوړی ناو کولانچکه ی مال ده هالټن. هه ورنه، خوټایی.
 هه متا: وهک په ک.
 هه مراه: هاوړپټ، هاوړټگا.
 هه مراز: هاوړاز، رازی دل و دهروون.
 هه منشین: هاوړنشین.
 هه مه مه: هاوار و فهریاد ټیک که له ده می ناده میزاد بیته ده ری.
 هه نگامه: ههراو به زم.
 هه وچار: نهو داره یه که بز کټلان به نیله که وه ده به سترټ. هه وچار و نیل به یه که وه ده به سترټ. هه وچار (هیس) یشی پټ ده لټن. له گهر میاندا (قهرمه) ی پټ ده لټن.

ههولناک: پرمه ترسی، ترسناک، له (أهوال) هوه هاتووه.

ههیکل: هیکل، پهیکەر.

هوهیدا: دیار، ئاشکرا.

هوما: بالتندهیکه ئهفسانهیییه. دهلتین سیبهرهکهی بکهوێته سهر ههر کهسیک یان خۆی لهسهر ههر کهسی بنیشی دهبیته خونکار و پادشا.

هۆز: جۆره چینییکه له شتیوهی دووتادا، بهیهکهوه نووساوه. دانهوێلهی تیدهکهن و بهسهر پشتی ولاغی دادهدهن.

هیزه: نهو پیسته ههوانهیه که تایبهتی ڕۆنی تیدهکری. بهدۆشاری توو پیسته که خوش دهکری که خوشکردنه که پیتی دهلتین (هالوتین)

ی

یاساغ: قهدهغه.

یاوهر: هاودهم، نهنیس، ئاشنا، هاورێ.

یهکتا: بی وینه، بی نهزیر، تاقانه، یهکانه، تهنیا.

یهکانه: تاقانه، خوی تاک و تهنیا.

ییتلی کوردان: عیلی کوردان، یهلی کوردان.

بىبلىئوگرافىيا يان سەرچاۋەدى نووسىن

لە بارەدى شاعىرايەتى شىخ نوورى شىخ سالىح

یه ک دوو قسه ی پیتوست

نامه وی به سهرتانه وه بیکم به مننه؛ به لام ناماده کردنی نهم بیلیوگرافیا به بارتقای کوشش و تهقه للام له ناماده کردنی نهم دیوانه هیلاکی کردووم. هوی سهره کیی نهم ماندوو بوونهش بۆ بایه خ پینه دان و نه پاراستن و له برده ست نه بوونی ژماره ی تهوای رۆژنامه و گوڤاره کاغان ده گهرته وه، چونکه تا ئیستا کتیبخانه یه ک له سهرتاپای کوردستانا نییه تهوای ژماره کاکی نهو رۆژنامه و گوڤارانه ی تیدا پارێزایی. به هوی نهو پشتگوێ خستن و بایه خ پینه دانه لاپه ره کاکیان تووشی پوان ده بیت و رۆژ له دوای رۆژ هه لده وهرتن و له که لک ده کهن. له کاتیکدا کتیبخانه ی پیشکه وتوی میلله ته خواپیداوه کاکی دنیا ده خرینه شوینی تاییه تی نهو ک ناووه وا و کهش کاریان لی بکات و به چه ندین جوړه داووده رمان ده یانپارێزن. رهنگه بلتین نهم لایه نه پتیه وندی به لایه نی پیشکه وتنی شارستانی میلله ته که مانده هیه، به لام به لای رای منه وه دروست نه بوونی هوشیاری پیتوست بۆ پاراستن و بایه خدان بهو رۆژنامه و گوڤارانه، کاریکی وای کردوه به دهستی نهقه ست به فووتاندن بدرتن.

تا کو نه مړۆکه کتیبخانه کاغان نهم رۆژنامه و گوڤارانه یان به نات تهوای و نیوه ناچلی هیشتوته وه، به بی نه وهی نهو که سانه ی له کتیبخانه کانداییش ده کهن، مشووری پرکردنه وهی ژماره نات وه اووه کاکی نهو رۆژنامه و گوڤارانه بخۆن و بۆ نهم مه بهسته په نا بیه نه به کتیبخانه تاییه تییه کان، تا به فوتۆ (کۆبی) وینه یان له بهر بگرته وه و کاری لیتوتیژه وه و خوتنه رانی پی مه یسه ر بکهن، بۆیه دانانی که سانی لیتوه شاه و قه درزان بۆ کتیبخانه کاکی کوردستان کاریکی تا بلتی پیتوسته بۆ پاراستنی نهو ژماره که مه ی نه مړۆکه ماون، هیچ نه بی نهو رۆژنامه و گوڤارانه نه دهنه ده ست هه مو که سی تا هه ر لاپه ره یه کیان بویت لیی بکه نه وه و به ئاره زووی خویان له سه ری بنووسن و به بیباکی لاپه ره کاکی هه لبدنه وه و نه مهش بیته هوی دراندنی لاپه ره کاکیان.

به داخه وه تا نه مړۆکه ده زگایه کی زانستی و نه کادیی وه کو «کۆری زانیاری عیراق - دهسته ی کورد» هه ولی نه داوه تهوای ژماره کاکی نهو رۆژنامه و گوڤارانه پهیدا بکات و له لای خۆی بیانپارێزی. نه گه ر بۆشی پهیدا نه بی وینه ی نهو ژمارانه ی ده ست ده کهن بگرته وه، یان هه ولی کرینیان بدات لهو که سانه ی نیازی فروشتنیان هیه، یان نهو

که سانه هان بدات که له باریاندا ههیه ژماره کانی نهو پوژنامه و گوڤاراننه ناو به ناو به ئوفسیت له چاپ بدهن و بکړینه دیاریی بۆ خوښه رانی نهو هی نه مړوکه.

په ننگه زور کهس هه بن وایان به زه پیندا بیت که نه م جوړه کارانه زور به سووک و سانایی بیتنه دهست و نه رکیتکی گه وره ی له گه لدا نه کیشری، یان وا ده زانن هه موو کهس نهو حه وسه له یه یان هه یه، بتوانن لا په ره کونه کان هه لیده نه وه و له هه مان کاتیشدا به دوا ی پیدا کړدنیان عه و دال بن. نازانن نه م جوړه ئیشاننه نه گهر به (داهینان) یش نه ژمیردرین، نه وه له زور پوره شیعر و چیروکی پوړدراو و وتاری بی ناواخن، به که لکتر و قورستره. و تپرای نهو هی کتیبخانه یه که له کوردستاندا نییه ژماره ی نهو پوژنامه و گوڤاراننه ی تیدا پاریزرا بی، نه وه له هه مان کاتیشدا تا پوژی نه مړوکه هیچ کتیبخانه یه کی گشتی، یاخود هیچ که سی هه ولتی نه دواوه بیبلیوگرافیا یه که - چ به کتیبی چاپکراو و چ به پوژنیو - بۆ ناوه روکی پوژنامه و گوڤاره کان ساز بکات یان بیبلیوگرافیا بۆ ناوی نووسه ره کان بکات و په نجه بۆ نهو ژمارانه رابکیشی که به شدارییان تیدا کردوه. تا نهوانه ی دهیانه وی له م جوړه بیبلیوگرافیا نه ی له م پر خومان سازیدن، به بی نه رکی هه لدا نه وه ی لا په ره به لا په ری پوژنامه و گوڤاره کان، بگه پینه وه سر نهو باس و بابه تانه ی گه ره کیانه سوودی لی وهریگرن، که نه مړوکه له بهر که میی سه رچاوه بووه ته تاکه سه رچاوه ی باوه پیتکراو و به ردهستی ئیمه.

له پوژی نه مړوکه ماندا - بیبلیوگرافیا - سازدان به ته و او که ری ساغکردنه وه و بلاوکردنه وه ی به ره می شاعیران ده ژمیردری که به بی بوونی نهو - بیبلیوگرافیا یه - دیوانه که هه رچنده بی که موکورتی و پیکوپیک بی، هیشتا که له به ری تیده که وی و به که موکورتی بۆی ده نووسری. بۆیه شه له ولاتان نهوانه ی له بواری نه کادییدا ئیش ده که ن، به ردهوام په نجی فهره ادا نه ده دن له پیناوی پیتشخستنی نه م لایه نه ته و او که ره له کاتی له چاپدانی دیوانی شاعیره کانیان.

نه مړوکه نهو زانسته ی که بایه خ به «کتیبخانه» ده دات گه یشتووه ته را ده یه که ده توانی زور پتگی دوو رودریژ بۆ خوښه ران کورت بکاته وه و دهستی لیتویره وه کانیس بگری. سازدانی (بیبلیوگرافیا) ش پوژ له دوا ی پوژ نرخ ی زیاتر ده بی و پتر ده بیتنه جیگی بایه خ و هه ست به گرنگی نه م کاره ده کړیت و فهرامو شکردن و پشتگو ی خستنی ئیشه که به نیوه ناچل ده هیلیته وه.

بیبلیوگرافیا سوودی زیاتر ده که یه نیتنه خوښه ران و لیتویره وه کان تابتوانن له

سهرده ميكي خيرا و ئاپورهى وهكو نه مړوکه «كات» يان به فپړو نه چیت، نه مړوکه گرنګى نه م بيليوگرافيا يانه له لای ميلله ته سهر فراهه کانی دنيا که نړۍ زانستيان له لا هه يه، نه ک هه به شپوهى کتيب نه م جوړه بيليوگرافيا يانه ده بينړئ، به لکو له ناو هه ر کتيبخانه يه کدا، هه نو سهر ټيک به پيتي پسته کانی نه بجه د دوسيهى تاييه تى خوړى هه يه و نه م زانسته که به زانستى (التوثيق)^(۱) ناوزده کراوه، رږږ له دواى رږږ قوولتر ده کړئ و زياتر ده بيته مایه ي سوود گه يانندن، ئينجا هه ر که سئ بيه وئ له شاعير ټيک، يان له نو سهر ټيک بتوژتته وه، نه وه يه کسهر نه و باس و بابه تانه ي که نو سهر که نو سويويه تى يان له باره يه وه نو سرون هه موړى به وئ دوسيهى تاييه تى نه و که سه وه ده خرڼه به رده ست، باس و بابه ته کانيس له ناو دوسيه که به پيتي کات و بابه ت بوليتوژتته وهه جيا کراوه ته وه. هه موړ نه مانه بول کورت کردنه وهى رڼگايه، تا بتوانئ هه ر لايه نيکي که بيه وئ، به ناسانى به ده سته وه بيت و که ره سته ي نو سينه که گه لاله بکات. به داخه وه جارئ ئيمه نه گه يشتو ينه ته نه و ناسته پيشکه و توهى کتيبخانه کاغان، ته نانه ت ژيانان به و جوړه رڼکوپټيک بخه ين و بگره زوريشمان ماوه بيگه يني.

بيگومان له به رنه وهى - شيخ نوړى شيخ سالتح - يه که م جاره ديوانى شيعرى به م شپوه يه له چاپ بدرت و به وئ له به رده ست نه بوړى ديوانى شيعرى نه م شاعيره له زور ليتکولينه وهى رڅخه يي و نه کادى ناوى خراوه ته ژير ليتوه وه، ئنجا نه م به ده ستى نه نقه ست بوړى يان له به رنه وهى نه و که سانه نه يان ويستوه خو يان هيلاک بکه ن و تاقه تى پشکني و هه لدا نه وهى لاپه رى رږږ نامه و گوڅاره کانين نه بووه، هه ر بول نه وهى نه م بيليوگرافيا يه بيته ته واکه ر ټيکي نه م ئيشم و بول نه وهى نه و به هانه يه ش بپرين که هه ندى که س خو يان پتوه هه لواسيوه و له پتناوى نه وهى ده ستى يارمه تى بول خوڼنه ران و رڅخه گراني نه مړ و پاشه رږږ درټر بکه ين و يارمه تى نه وانه ش بده ين که له پاشه رږږدا ده يانه وئ له سهر بزووتنه وهى شيعرى کوردى هاوچه رخ بنووسن، هاتم و ده ستم دا يه دروستکردنى نه م بيليوگرافيا يه بول به ره ميه شيعرييه بلاو کراوه کانی نه م شاعيره، بگره چنده جار يش بلاو کراوه ته وه و ئنجا نه و به ره مانه ي وهک وتار و يادکردنه وه له سهر ژيان و شيعرى شيخ نوړى نو سرون. له پال نه م هه ش به ره مانه کانی تری که بر ټييه له وتارى ميژووي و

(۱) بول زانستى زياته پروانه: جاک شوميه: (أصول التوثيق) - ترجمة انطوان عبده. منشورات

عويدات، بيروت - باريس، الطبعة الثالثة، ۱۹۸۲.

سیاسی و ئەدەبی، لە گەڵ ئەوانەش کە شیعری (شیخ نووری)یان کردوو بە پێنج خشتهکی یان وتار و شیعرییان وەرگێراوە تە سەر زمانی عەرەبی، هاتووم بە پیتی بابەت ڕێکەم خستوو، ئەم نەرکەشم بۆیە خستە ئەستۆی خۆم، چونکە سەرەڕای ئەوەی کە تەواوکەری نیشە کەمە، لە لایەکی ترەوە ژمارەی ئەو ڕۆژنامە و گۆڤارە کوردییانەمان کە زۆر پرش و بلاون و زۆربەیانم لە کتێبخانە تایبەتییهکان دەرھێناوە، وایشی بۆ دەچم ئەو ژمارە کەمەیی لەبەر دەستیشدا هەن ڕۆژ لە دوا ڕۆژ بە دەست کاربە دەستانی کتێبخانەیی قەدر نەزان و بەھۆی بارودۆخەکە و کەمی ھۆشیاریی خوێنەرانی لە گرنگیدان بەو ڕۆژنامە و گۆڤارانە لە کاتی ھەڵدانەو و خوێندنەو، بەرەبەرە ڕوو لە کەمی دەکەن و ڕۆژی لە ڕۆژان لەوانەیە ئەو ژمارانەش لەناو بچن، یان ھەلبگیڕن و بشاردرێنەو، بۆیە تا ڕێگای سەخت و پڕ پێچوینا بۆ خوێنەرانی و ڕەخنەگران ئاسان و کورت بکێتەو. ھیوادارین لەمەولا ئەو بریارانەی لە چاپدانێ دیوانی شاعیریکیان پێ دەسپێرێ خەریکی ساغکردنەوێ دەبن لە دروستکردنی ئەم جۆرە بیبلیۆگرافیاانە بێ بەشی نەکەن و نەبخەنە پشتگوێ.

ئێتر با لەمەودا ھەوێ ئەم شیعرانە و ئەم بیبلیۆگرافیا (شیخ نووری) بەسەر بکێتەو و مافی شاعیرانەیی خۆی بدریتێ و ئەو ڕووپێوەی لە نەخشەی داھێنانی شیعری کوردی تازەدا لەسەری جوولایەتەو دیاری بکێت و لە داھاتوویەکی نزیکدا ئەوانەیی نیازیانە لە بارەیی شیعەر و شاعیرایەتی شیخ نووری بنوسن ئەوەندە ماندوو نەبن و ئەو نەرکەیی من کێشاومە، ئەوان دووبارە نەیکێشن و یەکسەر بەھۆی ئەو بیبلیۆگرافیاوە بتوانن بگەرێنەو سەر ئەو سەرچاوانەیی باسی شیخ نووری و شاعیرایەتییه کەمی دەکەن. لە گەڵ ئەو تەقەلایەش کە داومە، ھێشتا من نالێم ئەوەی کردوومە زۆر پوختە و تەواوە و ھیچ کەموکوورتی تێدا نییە. ڕەنگە لە گەڵ ئەو ھەولەش کە داومە زۆرشتی تری بلاوکراوەی شیخ نووری یان ئەو نووسینانەیی دەربارەیی ئەو نووسراون، بەر چاوم نەکەوتن و لەم بیبلیۆگرافیاوەدا جێگای بۆ نەکرابێتەو، بەلام ئومێدەوارم ئەمە بێتە ڕچە شکاندنێک بۆ ئەوەی کەموکوڕییەکانم پڕ بکێتەو و لە ھەمان کاتیشدا بێتە ڕتۆرەسم و نەرتیک، لەمەولا پەپرەو بکێت.

نووسین و وتاره‌کانی شیخ نووری

* رۆژنامه‌ی پێشکه‌وتن.

ژماره (٤٤) ی سالی (١)

(١٦) ی جمادی الآخر ١٣٣٩

(٢٤) ی فیروهری ١٩٢١ ز

وتاریکی زمانه‌وانی به‌ناوی: (له‌یه‌کچوونی هه‌رف) (*)

* رۆژنامه‌ی پێشکه‌وتن.

ژماره (٨٧) ی سالی (٢)

(٢٢) ی ربیع الآخر ١٣٤٠ هـ

(٢٢) ی دیسمبر ١٩٢١ ز

وتاریک به‌ناوی: (تووتن له‌ به‌غدا نرخی شکاوه له‌ شرکت زیاتر چاره‌ی نه‌ماوه).

* رۆژنامه‌ی پێشکه‌وتن.

ژماره (٨٨) ی سالی (٢)

(٢٩) ی ربیع الآخر ١٣٤٠ هـ

(٢٩) ی دیسمبر ١٩٢١ ز

(پاشماوه‌ی ژماره‌ی پێشوو).

* رۆژنامه‌ی پێشکه‌وتن.

ژماره (٨٩) ی سالی (٢)

(٧) ی جمادی الأول ١٣٤٠ هـ

(٥) ی جینیوه‌ری ١٩٢٢ ز

(پاشماوه‌ی ژماره‌ی پێشوو).

(*) دکتۆر (ئه‌وره‌حمان حاجی ماف) له‌ کتێبه‌که‌یدا (چی له‌ باره‌ی زمانی کوردی) یه‌وه‌ نووسراوه، که له‌ به‌غدا له‌ سالی ١٩٧٣ چاپ کراوه، ئیشاره‌تی بۆ ئهم وتاره زمانه‌وانیه‌ نه‌کردوه که پێش هه‌وله‌کانی مامۆستایان: (سه‌عید سەدقی کابان) و (توفیق وه‌هبی) که‌وتوه (وه‌ک ده‌ستپێشخه‌رییه‌ک).

* رۆژنامه‌ی پێشکەوتن.

ژماره (٩١) سالی (٢)

(٢١) ی جمادی الأول ١٣٤٠

(١٩) ی جینیوه‌ری ١٩٢٢ ز

وتاریک به‌ناوی: (زیان) که وه‌لامی ره‌خه‌یه‌که بۆ (په‌سوول ناجی). (**)

* رۆژنامه‌ی رۆژی کوردستان.

ژماره (١) ی سالی (١)

(٢٥) ی ربیع الأول ١٣٤١

(١٥) ی تشرین الثاني ١٩٢٢

وتاریک به‌ناوی: (بانگ کوردستان - رۆژی کوردستان).

* رۆژنامه‌ی رۆژی کوردستان.

ژماره (٢) ی سالی (١)

(٢) ی ربیع الآخر ١٣٤١

(٢٢) ی تشرین الثاني ١٣٣٨ ی رۆمی، ١٩٢٢ ی ز.

وتاریک به‌ناوی: (مه‌تانه‌ت و سه‌باتی قه‌ومی کورد).

* رۆژنامه‌ی رۆژی کوردستان.

ژماره (٤) ی سالی (١)

(٢٣) ی ربیع الآخر ١٣٤١

(١٣) ی کانوونی نه‌وه‌ل ١٣٣٨ ی رۆمی، ١٩٢٢ ی ز

وتاریک به‌ناوی: (فه‌نی و ئیجتیماعی - میللەت).

* رۆژنامه‌ی رۆژی کوردستان.

ژماره (٥) ی سالی (١)

(**) وه‌ک د. نه‌وره‌حمان حاجی مارف ئاماژه‌ی به‌و وتاره و وتاره‌که‌ی پێشتر نه‌کردووه (محهممه‌ده‌مین

غەفوور هه‌ورامانی) اش کاتێ ئه‌و کتێبه‌ی کردووه به‌عه‌ره‌بی و به‌ناوی (ماکتب عن اللغة الكردية) که

له‌ سالی ١٩٧٨ له‌ به‌غدا چاپی کردووه هه‌یج ئاماژه‌یه‌کی بۆ ئه‌و دوو وتاره نه‌کردووه، له‌ کاتێکدا

خۆشی زمانه‌وانه و بایه‌خ به‌زمانی کوردی ده‌دات.

(۳۰) ی ربيع الآخر ۱۳۴۱

(۲۰) ی کانوون الأول ۱۳۳۸ ی رۆمی، ۱۹۲۲ ز

سەروتاریک بەناوی: (موجاده‌لەى حەیات).

* پۆژنامەى رۆژى کوردستان.

ژمارە (۶) ی سالى (۱)

(۹) ی جمادی الأول ۱۳۴۱

(۲۷) ی کانوون ئەوەل، ۱۳۳۸ ی رۆمی ۱۹۲۲ ی ز

سەر وتاریک بەناوی: (ولایەتى مووسڵ لە لۆزاند).

* پۆژنامەى رۆژى کوردستان.

ژمارە (۸) ی سالى (۱)

(۲۳) ی جمادی الأول، ۱۳۴۱

(۱۰) ی کانوون الثاني، ۱۳۳۸ ی رۆمی

وتاریکی سیاسى بەناوی: (داواى حقووقى مەشرووعە).

* پۆژنامەى رۆژى کوردستان.

ژمارە (۱۰) ی سالى (۱)

(۷) ی جمادی الآخر، ۱۳۴۱

(۲۴) ی کانوون الثاني، ۱۳۳۸ ی رۆمی

سەروتاریک بەناوی: (قسەى ناحەق یەد ئەکریتەوه).

* پۆژنامەى رۆژى کوردستان.

ژمارە (۱۴) ی سالى (۱)

(۸) ی رەجەب ۱۳۴۱

(۲۴) ی شوبات ۱۳۳۸ ی رۆمی

سەروتاریک بەناوی: (لە فەلاکەت عیبرەت).

* پۆژنامەى رۆژى کوردستان.

ژمارە (۱۵) ی سالى (۱)

(۱۵) ی ره‌جەب، سالی ۱۹۴۱

(۳) ی مارت سالی ۱۳۳۹ ی رۆمی

له‌تورکییه‌وه وتاریک به‌ناوی: (فاپیتولاسیون) و نووسراوه ماویه‌تی، کاتی رۆژنامه‌که ده‌رنه‌چووه نیتەر پچراوه.

* رۆژنامه‌ی بانگی کوردستان.

ژماره (۱) ی سالی (۱)

(۸) ی ذی الحجة ۱۳۴۰

(۲) ی ئاغستۆس ۱۹۲۲ ز

وتاریکی بێ ناوونیشان له‌لایره (۶) دا

* رۆژنامه‌ی بانگی کوردستان.

ژماره (۲) ی سالی (۱)

(۲۰) ی ذی الحجة ۱۹۴۰

(۱۴) ی ئاغستۆس ۱۹۲۲

کورتە نووسینی به‌ناوی: (ئه‌لین هه‌یه‌تی ناسیحه له به‌غداوه دیت) (۲)

* رۆژنامه‌ی بانگی کوردستان.

ژماره (۳) ی سالی (۱)

(۲۷) ی ذی الحجة ۱۳۴۰ هـ

(۲۱) ی ئاغستۆس ۱۹۲۲

وتاریک به‌ناوی (ماکینه‌ی چاپ).

* رۆژنامه‌ی بانگی کوردستان.

(۲) هه‌ندێ نووسین و سه‌روتار له‌و رۆژنامه‌یه‌دا هه‌یه، که ده‌یخوێنیته‌وه یه‌کسه‌ر ده‌زانی ئه‌وه شیوازی «شیخ نووری» یه که یه‌کێکه له‌ موحه‌ریبه‌کانی به‌شه کوردی و فارسییه‌که. که کاک - جه‌مال خه‌زنه‌دار - یش له‌ کاتی دروستکردنی بیبلیۆگرافیا یه‌ک بۆ نووسه‌ره‌کانی ئه‌م گۆڤاره هه‌ر وای بۆ چووه. به‌لام هه‌ندێ وتاری تر هه‌ن که کاک (جه‌مال) به‌ هی (شیخ نووری) داناوه من له‌ ئاستیا‌ندا وه‌ستام، چونکه ئه‌و وتارانه به‌ئیمزای که‌سانی تر نووسراون وه‌ک (مسته‌فا پاشا)، که من ئه‌م خسته‌ ناو بیبلیۆگرافیا یه‌که‌وه.

ژماره (۵) ی سالی (۱)

(۱۲) ی موخه پهم

(۴) ی نه یلوول ۱۹۲۲

وتاریک به ناوی (موجادهله ی حیات، نهفکاری مته نه وعه، حسیاتی مته له ونه).

* پوژنامه ی بانگی کوردستان.

ژماره (۸) ی سالی (۱)

(۷) ی صفر ۱۳۴۱

(۲۹) ی نه یلوول ۱۹۲۲

وتاریکی بئ ناوونیشان له لاپه ره (۲ - ۳).

* پوژنامه ی بانگی کوردستان.

ژماره (۹) ی سالی (۱)

سه روتاریک که ناوونیشانی نییه له لاپه ره (۱ - ۲ - ۳ - ۴) نه گهرچی ناوی به سه ره وه

نییه، به لام دیاره هی (شیخ نووری) یه

* پوژنامه ی بانگی کوردستان.

ژماره (۱۲) ی سالی (۱)

(۵) ربیع الأول ۱۳۴۱ هـ

(۲۷) ی تشرین أول ۱۹۲۲

وتاریک به ناوی: (نه خوشی نیجیتیماعی و چاره ی ته داوی).

لاپه ره (۳-۴).

* پوژنامه ی ژبانه وه.

ژماره (۱۹) ی سالی (۱)

(۷) ی شعبان ۱۳۴۳

(۲) ی مارتی ۱۹۲۵

وتاریک به ناوی: (تورک و کورد - گورگ و مهر).

* پوژنامه ی ژبان.

ژماره (۲۰) ی سالی (۱)
(۱۹) ی ذي القعدة ۱۳۴۴، (۱۰) ی حوزهيران ۱۹۲۶
(بۆ داتيرهی عاليهی ژيان ته قديمه). سهره تايه كه بۆ وتاره ره خه بييه كانی، له گهڵ بهشی
يه كه می (ئه ده بیاتی كوردی).

* رۆژنامهی ژيان.

ژماره (۲۱) ی سالی (۱)
(۶) ی ذي الحجة ۱۳۴۴
(۱۷) ی حوزهيران ۱۹۲۶
بهشی دووه می وتاری: (ئه ده بیاتی كوردی).

* رۆژنامهی ژيان.

ژماره (۲۲) ی سالی (۱)
(۲۰) ی ذي الحجة ۱۳۴۴
(۱) ی ته ممووز ۱۹۲۶
بهشی سییه می وتاری: (ئه ده بیاتی كوردی).

* رۆژنامهی ژيان.

ژماره (۲۳) ی سالی (۱)
(۸) ی ته ممووز ۱۹۲۶
بهشی چواره له وتاری (ئه ده بیاتی كوردی).

* رۆژنامهی ژيان.

ژماره (۲۴) ی سالی (۱)
(۱۴) ی موچه رهم ۱۳۴۵
(۱۵) ی ته ممووز ۱۹۲۶
بهشی پینجه می وتاری: (ئه ده بیاتی كوردی).

* رۆژنامهی ژيان.

ژماره (۲۵) ی سالی (۱)

(۱۱) ی موحه پهم ۱۳۴۵

(۲۲) ی تهعمووزی ۱۹۲۶

بهشی شهشم له وتاری: (ئهدهبیاتی کوردی).

* پۆژنامهی ژبان.

ژماره (۲۶) ی سالی (۱)

(۱۸) ی موحه پهم ۱۳۴۵

(۲۹) ی تهعمووز ۱۹۲۶

وتاریک بهناوی: (جهواب بۆ غهزه تهی نهجمه).

* پۆژنامهی ژبان.

ژماره (۲۷) ی سالی (۱)

(۲۵) ی موحه پهم ۱۳۴۵

(۵) ی ناغستۆس ۱۹۲۶

پاشماوهی ژمارهی پێشوو: (جهواب بۆ غهزه تهی نهجمه).

له گهڵ بهشی ههوتهمی وتاری: (ئهدهبیاتی کوردی).

* پۆژنامهی ژبان.

ژماره (۲۸) ی سالی (۱)

(۲) ی صفر ۱۳۴۵

(۱۲) ی ناغستۆس ۱۹۲۶

بهشی ههشتهمی وتاری (ئهدهبیاتی کوردی).

* پۆژنامهی ژبان.

ژماره (۲۹) ی سالی (۱)

(۹) ی صفر ۱۳۴۵

(۱۹) ی ناغستۆس ۱۹۲۶

بهشی نۆیهمی وتاری: (ئهدهبیاتی کوردی).

* پۆژنامهی ژبان.

ژماره (۳۱) ی سالی (۱)

(۲۳) ی صفر ۱۳۴۵

(۲) ی ئەیلوول ۱۹۲۶

بەشی دەیه می وتاری: (ئەدەبیاتی کوردی).

* رۆژنامە ی ژیان.

ژمارە (۳۲) ی سالی (۱)

(۳۰) ی صفر ۱۳۴۵

(۹) ی ئەیلوول ۱۹۲۶

بەشی یانزە له وتاری: (ئەدەبیاتی کوردی).

* رۆژنامە ی ژیان.

ژمارە (۳۳) ی سالی (۱)

(۹) ی ربیع الأول ۱۳۴۵

(۱۶) ی ئەیلوول ۱۹۲۶

بەشی دوایزە له وتاری: (ئەدەبیاتی کوردی).

* رۆژنامە ی ژیان.

ژمارە (۳۷) ی سالی (۱)

(۷) ی ربیع الآخر ۱۳۴۵

(۱۵) ی تشرینی یەكەمی ۱۹۲۶

بەشی سیانزە له وتاری: (ئەدەبیاتی کوردی).

* رۆژنامە ی ژیان.

ژمارە (۳۸) ی سالی (۱)

(۱۴) ی ربیع الآخر ۱۳۴۵

(۲۱) ی تشرینی أول ۱۹۲۶

بەشی چواردە له وتاری: (ئەدەبیاتی کوردی).

* رۆژنامە ی ژیان

ژمارە (۳۹) ی سالی (۱)

(۲۱) ی ربيع الآخر ۱۳۴۵

(۲۸) ی تشرینی یه‌که‌م ۱۹۲۶

به‌شی پانزه له وتاری (ئه‌ده‌بیاتی کوردی).

* رۆژنامه‌ی ژیان

ژماره (۴۰) ی سالی (۱)

(۲۸) ی ربيع الآخر ۱۳۴۵

(۴) ی تشرینی دووهم ۱۹۲۶

به‌شی شازده له وتاری (ئه‌ده‌بیاتی کوردی).

* رۆژنامه‌ی ژیان

ژماره (۴۱) ی سالی (۱)

(۵) ی جمادی الأول ۱۳۴۵

(۱۱) ی تشرینی دووهم ۱۹۲۶

به‌شی هه‌ڤده له وتاری: (ئه‌ده‌بیاتی کوردی).

* رۆژنامه‌ی ژیان

ژماره (۴۲) ی سالی (۱)

(۱۲) ی جمادی الأول ۱۳۴۵

(۱۸) ی تشرینی دووهم ۱۹۲۶

به‌شی هه‌ڤده له وتاری: (ئه‌ده‌بیاتی کوردی).

* رۆژنامه‌ی ژیان

ژماره (۴۶) ی سالی (۱)

(۱۰) ی جمادی الآخر ۱۳۴۵

(۱۶) ی کانوونی یه‌که‌م ۱۹۲۶

به‌شی نۆزده له وتاری: (ئه‌ده‌بیاتی کوردی).

* رۆژنامه‌ی ژیان

ژماره (۴۸) ی سالی (۱)

(٢٤) ی جمادی الآخر ١٣٤٥

(٣٠) ی کانوونی یه کم ١٩٢٦

بهشی بیستم له وتاری: (ئه ده بیاتی کوردی).

* رۆژنامه ی ژیان

ژماره ی (٥٣) ی سالی (٢)

(٧) ی شعبان ١٣٤٥

(١٠) ی شوبات ١٩٢٧

بهشی بیست و یهک له وتاری: (ئه ده بیاتی کوردی).

* رۆژنامه ی ژیان

ژماره (٥٤) ی سالی (٢)

(١٤) ی شعبان ١٣٤٥

(١٧) ی شوبات ١٩٢٧

بهشی بیست و دوو له وتاری: (ئه ده بیاتی کوردی).

ههر له و ژماره یه دا (په شید نه جیب) شیعرێکی به ناوی (ئینتیباعاتی هه ورامان) پیشکەش به (شیخ نووری) کردووه.

* رۆژنامه ی ژیان

ژماره (٥٥) ی سالی (٢)

(٢٤) ی شوباتی ١٩٢٧

بهشی بیست و سێ له وتاری: (ئه ده بیاتی کوردی).

* رۆژنامه ی ژیان

ژماره (٥٧) ی سالی (٢)

(٧) ی په مه زان ١٣٤٥

بهشی بیست و چوار له وتاری: (ئه ده بیاتی کوردی).

* رۆژنامه ی ژیان

ژماره (٥٩) ی سالی (٢)

(۲۱) ی پهمه‌زان ۱۳۴۵

(۲۴) ی مارت ۱۹۲۷

به‌شی بیست و پینج له وتاری : (ئەدەبیاتی کوردی).

* پۆژنامە ی ژیان

ژماره (۸۵) ی سالی (۲)

(۱۵) ی ربیع الآخر ۱۳۴۵

(۱۱) ی تشرینی یەكەم ۱۹۲۷

وتاریک بەناوی: (بەمناسەبەتی تەعینی عەلی عێرفان ئەفەندییەو بە مەتبەعە ی ژیان).

شیعرە بلاوکرەوانی شیخ نووری لە ناو پۆژنامە و گۆزارەکاندا

* پۆژنامە ی پیشکەوتن

* پۆژنامە ی پیشکەوتن

ژماره (۱۰) ی سالی (۱)

(۱۴) ی شەوال ۱۳۳۸ هـ

(۱) ی جولای ۱۹۲۰ م

شیعری: (لە تەوسیف چاپخانە)

* پۆژنامە ی پیشکەوتن

ژماره (۱۱) ی سالی (۱)

(۲۱) ی شەوال ۱۳۳۸ هـ

(۸) ی جولای ۱۹۲۰ م

شیعری: (وەرە بەدی سەبا، تۆ قاسیدی من بە بەمەردانە).

* پۆژنامە ی پیشکەوتن.

ژماره (۳۰) ی سالی (۱)

(۶) ی ربیع الأول ۱۳۳۹ هـ

(۱۸) ی نۆفەمبەر ۱۹۲۰ م

شیعری: (جووت و گا شتیکی چاکە).

* رۆژنامەى پيشكەوتن

ژمارە (۳۳) ى سالى (۱)

(۲۷) ى ربيع الأول ۱۳۳۹ھ

(۹) ى ديسمير ۱۹۲۰م

شيعرى: (ئەى دولبەرى جانى، بەخودا جانى جيهانى).

* رۆژنامەى پيشكەوتن.

ژمارە (۱۴) ى سالى (۱)

(۲۴) ى جمادى الآخر ۱۳۳۹ھ

(۳) ى فبرورى ۱۹۲۱م

شيعرى: (موسەدەس لەسەر نيوە شيعرىكى سولتان سەليم).

* رۆژنامەى پيشكەوتن.

ژمارە (۷۶) ى سالى (۲)

(۲) ى صفر ۱۳۴۰ھ

(۱۶) ى ئۆكتۆبەر ۱۹۲۱م

شيعرى: (دەردى دلى خۆم، جوملەيەكى بىنمە تەقىرى).

* رۆژنامەى پيشكەوتن.

ژمارە (۷۸) ى سالى (۲)

(۱۸) ى صفر ۱۳۴۰ھ

(۲۰) ى ئۆكتۆبەر ۱۹۲۱م

شيعرى: (غەمى زەمانە وەكو پەردە، وا دلى پۆشىم).

* رۆژنامەى پيشكەوتن.

ژمارە (۷۹) ى سالى (۲)

(۲۵) ى صفر ۱۳۴۰ھ

(۲۷) ى ئۆكتۆبەر ۱۹۲۱م

شيعرى: (پەشتوى پەرچەمى شوخىكى بىن پەروا و بىن باكم).

* رۆژنامه‌ی پیتشکه‌وتن.

ژماره (۸۰) ی سالی (۲)

(۳) ی نوؤتیمبر ۱۹۲۱ هـ

(۲) ی ربیع الأول ۱۳۴۰ هـ

شیعری: (دل).

* رۆژنامه‌ی پیتشکه‌وتن.

ژماره (۸۱) ی سالی (۲)

(۹) ی ربیع الأول ۱۳۴۰ هـ

(۱۰) ی نوؤمبر ۱۹۲۱ م

شیعری: (ئە‌ی فە‌لە‌ک دی‌سان لە‌دە‌س تۆ‌شین و واو‌ە‌یلا ئە‌کە‌م).

* رۆژنامه‌ی پیتشکه‌وتن.

ژماره (۸۲) ی سالی (۲)

(۱۶) ی ربیع الأول ۱۳۴۰ هـ

(۱۷) ی نوؤمبەر ۱۹۲۱ م

شیعری: (ئیس‌تی‌قبال بۆ‌تازە‌ پیت‌گە‌یشتو‌ە‌کان).

* رۆژنامه‌ی پیتشکه‌وتن.

ژماره (۹۲) ی سالی (۲)

(۲۸) ی جمادی الأول ۱۳۴۰ هـ

(۲۶) ی جە‌نیو‌ە‌ری ۱۹۲۲ م

و‌ە‌رگێ‌ترانی شیعری: (تە‌فە‌کۆ‌ر).

* رۆژنامه‌ی پیتشکه‌وتن.

ژماره (۹۹) ی سالی (۲)

(۱۷) ی رە‌جە‌ب ۱۳۴۰ هـ

(۱۶) ی مارچ ۱۹۲۲ م

شیعری: (شە‌و).

لە‌ هە‌مان ژمارە‌دا شیعری: (ئە‌ی دو‌لبە‌ری جانی بە‌خودا جانی جی‌هانی) بلاو‌کراو‌ە‌تە‌و‌ە‌.

* رۆژنامه‌ی پیتشکه‌وتن.

ژماره (۱۱۴) ی سالی (۳)

(۴) ی ذی القعدة ۱۳۴۰هـ

(۲۹) ی جون ۱۹۲۲م

شيعرى (هەر مورغى فرى بۆچەمەنستانى خەيالىتى).

* رۆژنامه‌ی رۆژى كوردستان.

* رۆژنامه‌ی رۆژى كوردستان.

ژماره (۵) ی سالی (۱)

(۲۰) ی كانوونى يەكەمى ۱۹۲۲م - ۱۳۳۸ ی رۆمى

(۳۰) ی ربيع الآخر ۱۳۴۱

شيعرى: (عەسكەر).

* رۆژنامه‌ی رۆژى كوردستان.

ژماره (۸) ی سالی (۱)

(۱۰) ی كانوونى دووه‌مى ۱۹۲۲م - ۱۳۳۸ رۆمى

شيعرى فارسى بەناوى (وقت ارشاد است اى عالى همم اعيان ما).

* رۆژنامه‌ی رۆژى كوردستان.

ژماره (۹) ی سالی (۱)

(۱۷) ی كانوونى دووه‌مى ۱۹۲۲م - ۱۳۳۸ ی رۆمى

شيعرىكى دووقۆلى لەگەل (عەلى كەمال) بەناوى (وا موبەدەل بوو بەخۆشى...).

* رۆژنامه‌ی بانگى كوردستان.

* رۆژنامه‌ی بانگى كوردستان.

ژماره (۳) ی سالی (۱)

(۲۷) ی ذى الحجة ۱۳۴۰هـ (۲۱) ی ئاغستۆس ۱۹۲۲ز

شيعرى: (بانگ كردستان).

استقبال و خوش آمدى بانگ كردستان.

* رۆژنامەى (ژيانەو) و (ژيان) و (ژين) و چەند رۆژنامەىەكى تر.

* رۆژنامەى ژيانەو.

ژمارە (۱۲) ى سالى (۱)

(۱۴) ى جمادى الآخر ۱۳۴۳

(۹) ى كانونى دووهم ۱۹۲۴

شيعرى: (گريه ى خوسران).

* رۆژنامەى ژيانەو.

ژمارە (۱۴) ى سالى (۱)

(۸) ى رەجەب ۱۳۴۳

(۲) ى شوباتى سالى ۱۹۲۵

شيعرى: (هاوارى وەتەن).

* رۆژنامەى ژيانەو.

ژمارە (۱۸) ى سالى (۱)

(۲۴) ى شوباتى ۱۹۲۵

(۲۹) ى رەجەب ۱۳۴۳

شيعرى: (ئەمشەو من لە خەوا...).

* رۆژنامەى ژيان.

ژمارە (۴) ى سالى (۱)

(۲۶) ى رەجەب سالى (۱۳۴۴) هـ

(۱۱) ى شوباتى سالى ۱۹۲۶ ز

شيعرى: (لە كوردستاندا گرانى).

* رۆژنامەى ژيان.

ژمارە (۹) ى سالى (۱)

(۳) ى رەمەزان ۱۳۴۴

(۱۸) ى مارت ۱۹۲۶

شيعرى (بەمناسەبەتى تەبديلى ناوى ژيانەو بۆ ژيان).

* رۆژنامەى ژيان.

ژمارە (٤٥) ى سالى (١)

(٣) ى جمادى الآخر ١٣٤٥ هـ

(٩) ى كانوونى يەكەمى ١٩٢٦ ز

شيعرى: (جووت و گاشتىكى چاكە).

* رۆژنامەى ژيان.

ژمارە (٤٩) ى سالى (١)

(٢١) ى پەجەب ١٣٤٥ هـ

(٦) ى كانوونى دووهم ١٩٢٦

شيعرى (سالى ١٩٢٦).

* رۆژنامەى ژيان.

ژمارە (٥٠) ى سالى (٢)

(٢٣) ى پەجەب ١٣٤٥ هـ

(٢٧) كانوونى دووهمى ١٩٢٧ ز

شيعرى: (ئەم ئىجتىماعە بۆمەھى عىزەت بەراعەتە).

* رۆژنامەى ژيان.

ژمارە (٥٩) ى سالى (٢)

(٢٤) ى مارت ١٩٢٧

شيعرى: (نىسان).

* رۆژنامەى ژيان.

ژمارە (٢٤٦) ى سالى (٥)

(٢٢) ى موحەپرەم ١٣٤٩ هـ

(١٩) ى حوزەيران ١٩٣٠ ز

شيعرى (بۆيانەى سەرکەوتن).

* رۆژنامەى ژيان.

ژماره (۴۸۳) ی سالی (۱۱)
(۱۳) ی حوزه‌یران ۱۹۳۶ز
شیعری (شینى شیخ عەزیزی برام).

* پۆژنامه‌ی ژبان

ژماره (۴۹۳) ی (۱۱)
(۵) ی جمادی الآخر ۱۳۵۵هـ
(۲۲) ی ئاغستوس ۱۹۳۶ز
شیعری: (روحی سه‌عدی).

* پۆژنامه‌ی ژبان.

ژماره (۵۵۳) ی سالی (۱۳)
(۱۰) ی مارتى ۱۹۳۸
(۸) ی موچه‌په‌مى ۱۳۵۷
شیعری (دیاری ژبانە).

* پۆژنامه‌ی ژین.

ژماره (۵۵۸) ی سالی (۱۴)
(۱۱) ی موچه‌په‌م ۱۳۵۸هـ
(۲) ی مارتى ۱۹۳۹ز
شیعری: (نابینمه‌وه لیتره یه‌کتی یار و وه‌فادار).

* پۆژنامه‌ی (ژین)

ژماره (۵۷۲) ی سالی (۱۳)
(۲۹) ی حوزه‌یرانى ۱۹۳۹
شیعری: (شیتوه‌ی زیتوهر).

* پۆژنامه‌ی ژین.

ژماره (۶۱۷) ی سالی (۱۵)
(۱۷) ی موچه‌په‌م ۱۳۶۰

(۱۳) ی شوبات ۱۹۴۱
شیعری: (هاوار له دەس مالیه).

* رۆژنامەى ژین.

ژماره (۶۲۱) سالى (۱۵)

(۱۵) ی صفر ۱۳۶۰ھ

(۱۷) ی مارت ۱۹۴۱ز

شیعری (حەقە ئەمرو بەدا تەعەنە لەماهو مشتەری و ئەختەر).

* رۆژنامەى ژین.

ژماره (۶۲۴) ی سالى (۱۵)

(۲۱) ی ربيع الأول ۱۳۶۰ھ

(۱۷) ی نیسان ۱۹۴۱ز

شیعری: (بەم بەهارە) شیوەنى ئاوپرەحمانى خالۆزای.

* رۆژنامەى ژین.

ژماره (۶۶۶) ی سالى (۱۶)

(۶) ی ربيع الثاني ۱۳۶۱ھ

(۲۳) ی نیسان ۱۹۴۳ز

شیعری: (دینارى موظفین).

* رۆژنامەى ژین.

ژماره (۷۰۰) ی سالى (۱۷)

(۱۲) ی ربيع الأول ۱۳۶۲ھ

(۱۸) ی مارت ۱۹۴۳ز

شیعری: (کۆچى مەلا ئەفەندى).

* رۆژنامەى ژین.

ژماره (۸۲۲) ی سالى (۲۰)

(۱۱) ی ربيع الثاني ۱۳۶۵

شیعری (هیمەتى پیران).

* رۆژنامەى ژين.

ژمارە ۱۰۲۶ سالى ۱۹۵۰

شيعرى: (شيونى برايمى برائى).

* رۆژنامەى ژين.

ژمارە (۱۳۶۵) سالى (۳۲)

۱۹۵۷/۱۰/۱۷

شيعرى: (نابى مونەوەر بەگولى يەخەيى چاكت).

* رۆژنامەى ژين.

ژمارە (۱۶۸۴) سالى (۳۷)

۱۹۶۲/۷/۱۲

شيعرى: (سالى گوزەشتە) يان (بۆ سالى ۱۹۲۶).

* رۆژنامەى ژين.

ژمارە (۱۶۸۸) سالى (۳۷)

۱۹۶۲/۸/۹

شيعرى: (ئاورىك بۆ دواو، بۆ سالى ۱۹۳۴).

لە شىخ نوورىيەو بۆ (گۆران) بەزمانى (جەناب) سالى كورپيەو.

* رۆژنامەى ژين.

ژمارە (۱۶۹۷) سالى (۳۷)

۱۹۶۲/۱۰/۱۱

نامەيەكى شيعرى لە نىوان «شىخ نوورى» و «زىوەر». بەناوى: (ئەى بادى سەبا!
پەيكى خەيالاتى ئەدىيان).

* رۆژنامەى پروا.

ژمارە (۶۹) سالى (۳)

سالى ۱۹۶۲

شيعرى (شىنى عەزىز).

* رۆژنامەى بېوا.

ژمارە (۹۰) ى سالى (۳)

سالى ۱۹۶۲

شيعرى: (ژيان).

* رۆژنامەى پاپەرىن.

ژمارە (۱۲۷) ى سالى (۳)

(۱۸) ى شوباتى ۱۹۶۷

شيعرى: (شيونى ئاورپەحمانى خالتوزاى) و (دينارى مووهزەف).

* رۆژنامەى ژين.

ژمارە (۱۶) ى سالى (۱)

۱۹۷۱/۴/۱

شيعرى: (جووت و گا).

* رۆژنامەى بېرى نوئى.

ژمارە (۲۶) ى سالى (۱) چوارشەممە ۱۹۷۲/۱۲/۲۰

نمونه يەك لە شيعرى شتيخ نوورى شتيخ سالتح كە شيعرى (نهورۆز)ە.

* رۆژنامەى ژين. (سالانى هفتا)

ژمارە (۱۰۵) ى سالى (۳)

۱۹۷۳/۳/۳۱

شيعرى (نهورۆز).

* بلاوكرارهى رۆشنپىرى نوئى. (رۆژنامە يەك بوو، بە دە رۆژ جارێك لە بەغدا دەردەچوو)

ژمارە (۳۷)

(۱۱) ى كانوونى دووهى ۱۹۷۵

شيعرى (پەچە) و لە هەمان ژمارەدا شيعرى: (جووت و گاشتێكى چاكە)

بلاوكراره تەوه.

* نەو گۆڧارانەى شىعىرى «شىئخ نورى» يان تېدا ېلاوكر او تەو

* گۆڧارى پەيزە

ژمارە (۱) ى سالى (۱)

سالى ۱۹۲۷

خاوەنى مستەفا شەوقى، بەغدا، چاپخانهى فورات.

شىعىرى (ھاوارى وەتەن).

* گۆڧارى زارى كرمانجى.

ژمارە (۶) ى سالى (۱)

(۱۷) ى ربيع الثانى ۱۳۴۵

سالى ۱۹۲۷ ز

شىعىرى: (بۆ زارى كرمانجى).

* گۆڧارى زارى كرمانجى.

ژمارە (۸) ى سالى (۱)

(۲۰) ى شوبات ۱۹۲۷

مامەند كەركووكى وەلامى شىعىرى، (بۆ سالى ۱۹۲۶) ى داو تەو.

* گۆڧارى گەلاويز.

ژمارە (۵-۶) سالى دووهم

مايس و حوزەيران

سالى ۱۹۴۱

شىعىرى: (پەچە - رووېوش).

* گۆڧارى گەلاويز.

ژمارە (۵) ى سالى چوارەم

تشرىنى دووهمى ۱۹۴۳

(نەحمەد شىئخ غەنى «فەوزى») شىعىرى (شەو) ى كردوو بەپىنج خستەكى.

* گۆڧاری گەلاوێژ.

ژماره (۵) ی سالی ههوتهم

مایسی ۱۹۴۶

شیعری: (چ خۆشه شاره زوور).

* هنا بغداد.

ژماره (۳)، سالی شهشهم

تهیلوولی ۱۹۵۶

صفر ۱۳۷۶

ژماره (۱۴۹) ی عهده بیههکه

شیعری: (شاره زوور).

* گۆڧاری په یام

ژماره (۸ - ۹) ی سالی ههشتم

۱۹۵۷ شیعری (دلی من)

* هنا بغداد.

ژماره (۱۷۱) ی مانگی تهیمووزی ۱۹۵۸

شیعری: (شاره زوور تاکو بلتی جینگه یهکی بهرداره).

* گۆڧاری نهوورۆز.

ژماره (۱) ی سالی (۱)

سالی ۱۹۵۹

شیعری: (ژیان) لاپه ره (۲۵)

شیعری: (نهوورۆز) لاپه ره (۶۰)

* گۆڧاری پۆژی نوێ.

ژماره (۷) ی سالی (۱)

تشرینی یهکه م سالی ۱۹۶۰

شیعری: (هینانه وهی تهرمه که ی شیخ مهحمود).

* گۆڧارى رۆژى نوئ.

ژماره (۹) ى سالى (۱)

كانوونى يەكەم ۱۹۶۰

شيعرى: (بېتكەس).

* گۆڧارى رزگارى.

ژماره (۲) ى سالى (۱)

(۲۷) ى نيسانى ۱۹۶۹

لە لاپەرەى دواوہ و لە ژئير ناوى (تۆمار) شيعرى: (وا موبەدەل بوو...) كە لەگەل (عەلى كەمال باپير) ى شاعير پيئكەوہ دايانناوہ و بلاوكر اوہ تەوہ.

* گۆڧارى سليئمانى.

ژماره (۱۱) ى سالى (۱)

حوزەيرانى ۱۹۶۹

شيعرى: (پەچە).

* ئەو نووسپانەى لە بارەى شېئخ نوورى-يەوہ نووسراون

* رۆژنامەى پيئشكەوتن

ژماره (۸۳) ى سالى (۲)

(۲۴) ى ربيع الأول ۱۳۴۰

نۆفيمبر ۱۹۲۱

(فائق) ناويك بەشيعر جوايئكى بۆ جەنابى شېئخ نوورى نووسيوہ.

* رۆژنامەى بانگى كوردستان

ژماره (۸) ى سالى (۱)

(۷) ى صفر ۱۳۴۱

(۲۹) ى ئەيلوول ۱۹۲۲

بۆ (ئەديبى موحترەم شېئخ نوورى ئەفەندى) نووسينى (كوردېك).

* رۆژنامەى پيئشكەوتن

ژماره (۳۸) ی سالی (۱)

(۳) ی جمادی الأول ۱۳۳۹

(۱۳) جینیوه‌ری ۱۹۲۱

شیعریک له لایهن (محهمه‌د ره‌شید) هوه نووسراوه و به‌ناوی: (به‌یادی سلیمانی نووری).

* رۆژنامه‌ی ئومیدی ئیستیقلال

ژماره (۴) ی سالی (۱)

(۳۰) ی صفر ۱۳۴۲

(۱۱) ی تشرینی یه‌که‌م ۱۹۳۹

شیعریک که مامۆستا (ره‌فیق حیلمی) نووسیویه‌تی به‌ناوی: (ته‌ریعی غه‌زه‌لی نه‌دیبی موخته‌ره‌م جه‌نابی م. نووری).

* رۆژنامه‌ی ژین

ژماره (۶۵۰) ی سالی (۱۵)

(۲۹) ی ذو القعدة ۱۳۶۰

(۱۷) ی کانوونی أول ۱۹۴۱

وه‌لامی (محهمه‌د ره‌مزی - ره‌مزی مه‌لا مارف) بۆ (هاوار و جه‌سه‌ب حالی شیخ نووری).

* گۆفاری پێشکه‌وتن

ژماره (۱) ی سالی (۱)

شوباتی ۱۹۵۸

وتاریکی مامۆستا (ره‌فیق حیلمی) به‌ناوی: (ئینقیلاب له‌ شیعری کوردیدا).

* رۆژنامه‌ی ژین

ژماره (۱۳۸۴) سالی (۳۱)

۱۹۵۸/۳/۶

گۆشه‌ی شیعرو شاعیره‌کانان

کورتیه‌ باسیک و شیعری (بۆ یانه‌ی سه‌رکه‌وتن).

* رۆژنامه‌ی ژین

ژماره (۱۳۸۲) سالی (۳۳)

۱۹۵۹/۲/۲۰

پینچ خسته‌کی شیخ نه‌حمه‌دی شیخ غه‌نی که نازناوی (فه‌وزی) یه له‌سه‌ر شیعره (شه‌و).

* گۆفاری بلیسه

ژماره (۸) ی سالی (۱)

مارتی ۱۹۶۰

وتاریک به‌ناوی: (بیره‌وه‌ری شاعیری به‌ناوبانگ شیخ نووری شیخ صالح)، به‌بۆنه‌ی تیتیه‌ریبون به‌سه‌ر کۆچیا.

(شیخ حه‌سیب شیخ نه‌حمه‌د).

* رۆژنامه‌ی ژین

ژماره (۱۵۱۶) ی سالی (۳۵)

۱۹۶۰/۳/۱۰

وتاریک به‌ناوی: (یادی شاعیری نه‌مر: شیخ نووری شیخ صالح).
مامۆستا (نه‌حمه‌د دین مه‌لا).

* رۆژنامه‌ی ژین

ژماره (۱۷۰۴) ی سالی (۳۷)

۱۹۶۲/۱۱/۲۹

گۆران

هه‌ر نه‌و رایه‌ی له‌ دیوانی (به‌هه‌شت و یادگار) نووسیویه‌تی، وه‌ک خۆی رایان گوتزازه‌ و بلاویان کردووه‌ته‌وه‌.

* رۆژنامه‌ی ژین

ژماره (۱۵۷۹) ی سالی (۳۵)

۱۹۶۰/۱۲/۲۶

وتاریک به‌ناوی: (یادی شیخ نووری شیخ صالح).

ماموستا (نەجمەددین مەلا).

* پۇژنامەى برایی

ژمارە (۳۲۲) ى پۇژى شەمە

(شيعر و شاعیرەكانمان)،

۱۹۶۷/۷/۲۷، محەمد رەسوول ھاوار

* پۇژنامەى ژين

ژمارەى (۲) ى سالى (۱)

۱۹۷۰/۱۲/۱۷

وتارتىك بەناوى (يادى كۆچى «شېخ نوورى شېخ سالىح»).

(س . ع . شادمان).

* پۇژنامەى ژين

ژمارە (۳) ى سالى (۱)

۱۹۷۰/۱۲/۲۴

وتارتىك بەناوى (يادى شاعیرى بەنرخ شېخ نوورى شېخ سالىح)

(۱ . ب . ھەورى).

* گۇڭارى برایەتى

ژمارە (۱) ى سالى (۱) خوولى دووهم

وتارتىك بەناوى (پیتداچونەوہیەك بە «دلاوہران» ى دیوانى «بیتخود» دا).

نوسینی: محەمدى مەلا كەرىم - ۱۹۷۰.

* پۇژنامەى برایەتى

ژمارە (۲ - ۳) ى ۱۹۷۲/۱/۲۱ - خوولى چوارەم - پیتنجشەمە

(لە بیرەوہرى ھۆنەرى چەشكىتى نەمردا)

رەفيق چالاك

* پۇژنامەى برایەتى

ژمارە (۱۲) ى ۱۹۷۲/۸/۲۴

(ئهوهى ئهيزانم له بارهى هونهروه)

نووسىنى پرهقيق چالاك

* رۆژنامهى (بىرى نوئ)

ژماره (٦٦)ى سالى دووهم

چوارشه ١٩٧٣/٩/٢٦

وتاريك له ژئير ناوى: ديسانوه له بارهى پارچه شيعرى «دلاوه رانهوه»

نووسىنى: محهمه دى مهلا كهريم.

* كتيبى (شيعرى كۆن و نوئ)

أ . ب . ههورى

سليمانى - چاپخانهى كامهرانى - ١٩٧٥

(ويتنهى شيعرى جوان) نمونهى شيعرى شتيخ نوورى ل٨

* بلاوكراوهى رۆشنبىرى نوئ

ژماره (٣٧)

(١١)ى كانوونى دووهمى ١٩٧٥

(كه دهست كرا به كوردى نووسين)

نووسىنى: (جهمال بابان).

* رۆژنامهى بىرى نوئ

ژماره (٢٢١)

١٩٧٦/١٢/٢٥

وتاريك به ناوى: (بىره وههرى شتيخ نوورى شتيخ سالتح).

له گههلا بلاوكردنهوهى شيعرى (شهو).

* گوڤارى كۆزى زانبارى عىراق «دهستهى كورد»

ژماره (٧)ى سالى ١٩٨٠

(بنه پرهتپيه كانى په خه سازى و هۆنراوهى دىرينى كوردى)

د. كاميل حهسهن عزيز البصير.

* گۆڧارى به يان

ژماره (۷۱)، نيسان و مايسى ۱۹۸۱
وتارىك به ناوى: (شېخ نوورى شېخ صالح) و چەند بيروپا و سەرنجىكى پەخەگرانە.
نەژى گۆران.

* رۆژنامەى پاشكۆى عىراق

ژماره (۴۴)
تەممووز و ئابى ۱۹۸۱
(نەوہى شايانى باسە)
ئامادەکردنى: (پەزا حەمە).

* گۆڧارى كۆپى زانىيارى عىراق «دەستەى كورد».

بەرگى دەهەم - ۱۹۸۳
چاپخانەى كۆپى زانىيارى عىراق
بەغدا، ۱۹۸۳
(پەخەسازىك و بىردۆزى ھۆنراوہ)
دكتۆر كامەل بەصير

* جريدە العراق - دوو لاپەرە كوردىيەكەى

ژماره (۲۱۹۷) الاربعاء

(۲۰) نيسان ۱۹۸۳

(۷) رجب ۱۴۰۲ ھجرىة - بەغداد

لەم پاشكۆى كوردىيەدا: وتارىك نووسراوہ به ناوى: (شېخ نوورى كانىياوى ھۆنراوہى لە
بارەگای «زانستى» دا تەقييەوہ.) نووسىنى: غەفوورى ميرزا كەرىم.

* گۆڧارى به يان

ژماره (۱۰۳) ى كانوونى دووہم ۱۹۸۵

شېخ نوورى: دەنگى پەسەنى شيعەرل ۲۰

* رۆژنامەى ھاوکارى

ژماره ۷۹۳، ۱۳/۶/۱۹۸۵.

(بۆ پېتش چاوخستنى خوتنهران) نووسىنى: (محەمەد سەئىد سەلىم).

* رۆژنامەى ھاوکارى

ژماره ۸۰۸ ۲/۱۰/۱۹۸۵

وتارىك بەناوى شېخ نوورى و دەنگى پەسەنى شىعەرم خوتندەو، حوسىن سەيد ئىبراھىم سەيد عارەب.

* رۆژنامەى براىەتى

ژماره (۱۲)،

(نەوئى ئەيزانم لەبارەى ھونەرەو)، رۆژى ۲۴/۸/۱۹۷۲، پەفىق چالاك.

* رۆژنامەى ھاوکارى

ژماره (۷۹۳) لە ۱۳/۶/۱۹۸۵

بۆ پېتش چاوخستنى خوتنهران، محەمەد سەئىد سەلىم، لە بارەى ۋەرگىترانەكەى كە لە رۆژنامەى ژيان لە سالى ۱۹۳۴دا بلاوكراوەتەو.

* رۆژنامەى العراق

ژماره (۳۱۸۸)

لە بارەى (دىوانى شېخ نوورى شېخ سالىح)ەو، معتصم سالىبى، دوو لاپەرە كوردىيەكەى چوارشەمان، لە ۱۶/۸/۱۹۸۶.

* گۆڤارى بەيان

ژماره (۱۲۲)ى ئابى / ۱۹۸۶

وتارى دىسانەو لە پىناوى دۆزىنەوئى خاوەنى راستەقىنەى پارچە شىعەرى (دلاوەران)دا، محەمەدى مەلا كەرىم.

* گۆڤارى رۆشنېبرى نوئى

ژماره (۱۱۳)، سالى ۱۹۸۷

(عەرەوز لە ھەلبەستى كوردیدا) عەبدولپەزاق بىمار.

* گۆڤارى بەيان

ژماره (۱۳۴)

وتاریک به ناوی وهلامیک ږیگه‌ی نیازی پاکی گرتووه، نازاد عه‌بدولواحید، نابی
۱۹۸۷.

* ږوژنامه‌ی هاوکاری

ژماره (۹۱۸) ی ۲۹/۱۰/۱۹۸۷

پازی نیتوان شاعیران، مسته‌فا سالتح که‌ریم، شیعی شیخ نووری به ناوی جه‌ناب بو
گوزان و وهلامی گوزان باس ده‌کات.

* گوزاری به‌یان

ژماره (۱۵۰)، کانوونی یه‌که‌م ۱۹۸۸، به‌شی یه‌که‌می به‌رگی یه‌که‌می دیوانی شیخ نووری
و چه‌ند سه‌رنجیتک، عه‌بدولپه‌حمان موفتی.

* ږوژنامه‌ی هاوکاری

ژماره (۹۹۳)، شیعی «دلاوه‌ران» هی (شیخ نووری) یه، نووسینی نه‌حمده هه‌ردی، له
۱۹۸۸/۷/۲۱.

* ږوژنامه‌ی هاوکاری

ژماره (۹۹۷)، سه‌رله‌نوئی له باره‌ی پارچه شیعی «دلاوه‌ران» وه، محمدی مه‌لا که‌ریم،
۱۹۸۸/۸/۱۱.

* ږوژنامه‌ی هاوکاری

ژماره (۱۱۵۵)، ۲۲/۲/۱۹۹۰، پاست کردنه‌وی هه‌ندی له هه‌له‌کانی دیوانی شیخ
نووری شیخ سالتح، نازاد عه‌بدولواحید.

* گوزاری کاروان

ژماره (۸۹) ی سالتی نوبه‌م، نه‌یلوول و تشرینی یه‌که‌م ۱۹۹۰، ده‌رباره‌ی دیوانی شیخ
نووری شیخ سالتح، کاکه‌ی فه‌للاح.

* ږوژنامه‌ی هه‌ریمی کوردستان

شاعیری نوټکاری کورد شیخ نووری شیخ سالتح، شاره‌زا، ژماره (۳۸)،
۱۹۹۶/۱۲/۲۳.

* گوزاری پامان

ژماره (۴۱)، توفیق فیکره‌ت و شاعیره نوټخوازه‌کانی کورد، نه‌حمده تاقانه،
۱۹۹۹/۱۱/۵.

* گۆڤاری پامان

ژماره (٤٢)، توفیق فیکرەت و شاعیرە نوێخوازەکانی کورد، ئەحمەد تاقانە،
١٩٩٩/١٢/٥.

* رۆژنامەی ژیان

ژماره (١ - ٨١)

ئامادەکردنی رەفیع سالح، لیکۆلینەو: سدیق سالح، بەرگی یەکەم، پێشەکییەکی،
سلیمانی ٢٠٠٢.

* پاشکۆی ئەدەب و ھونەری کوردستانی نوێ

پتگی شێخ نووری لە نوێگەری ئەدەبی کوردیدا، ژماره (٣٥٠)،
بەشی یەکەم، لوقمان رەووف، ٢٨/٨/٢٠٠٣.

* پاشکۆی ئەدەب و ھونەری کوردستانی نوێ

پتگی شێخ نووری لە نوێگەری ئەدەبی کوردیدا، ژماره (٣٥١)،
بەشی دووھەم، لوقمان رەووف، ٤/٩/٢٠٠٣.

* پاشکۆی ئەدەب و ھونەری کوردستانی نوێ

پتگی شێخ نووری لە نوێگەری ئەدەبی کوردیدا، ژماره (٣٥٢)،
بەشی سێیەم، لوقمان رەووف، ١١/٩/٢٠٠٣.

* پاشکۆی ئەدەب و ھونەری کوردستانی نوێ

ژماره (٣٥٣)، پتگی شێخ نووری لە نوێگەری ئەدەبی کوردیدا،
بەشی چوارەم، لوقمان رەووف، ١٨/٩/٢٠٠٣.

* رۆژنامەی خەبات

ژماره (٢٣٦٠)، چوارشەممە، ٢٠ی کانوونی یەکەم ٢٠٠٦، ٢٩ی سەرماوەز (٢٧٠٦)ی
کوردی. وتاریک بەناوی (لە سالتۆژی کۆچی دوایی شاعیری نوێکەرەوێ شیعری
کوردی شێخ نووری شێخ سالح)، کەریم شارەزا. لەم وتارەدا ھاتوو و دەلتی: (کاک
نازاد عەبدولواحید گرنگییەکی زۆری بە شاعیریەت و شیعەرەکانی داو و لە دوو بەرگی
گەر و گراند بە چاپی گەیانندوون و مافی رەوای خۆی بەو شاعیرە گەرەبە بە تەواوی
داو).

* گۆڤاری پامان

ژماره (۱۱۲)،

به یادی ماموستا عه لانه ددین سه جادی-یهوه، نازاد عه بدولواحید، نه یلوولی ۲۰۰۶.

* رۆژنامه‌ی خهبات

ژماره (۲۴۱۱) له ۲۰۰۷/۲/۱۶، شیخ نووری شیخ صالح له شیعی (په‌چه)

په‌چه له سه‌ر کیشی نافرته‌تان هه‌لده‌مالن،

شاخه‌وان فه‌ره‌اد محهمه‌د.

* گۆفاری رۆژنامه‌نووس

به‌سه‌ر کردنه‌وی دوو رۆژنامه‌نووسی فه‌رامۆش کراو،

نازاد عه‌بدولواحید، ژماره (۱۱)، هاوینی ۲۰۰۷.

* کتێب و نامیلکه‌کان

* گۆرانی کوردی

چاپخانه‌ی - بلدیه - له سلیمانی

له‌سه‌ر (ئه‌مری مه‌سه‌ریف و موفه‌تیشی ئیداری له‌چاپ دراوه) (که نه‌حمه‌د به‌گی توفیق

به‌گ و کاپتن لاین بووه).

سالی ۱۹۲۵. شیعی (ئینتیباه) ل ۷-۱۰.

* G.J Edmonds, A Kurdish News Paper "Rozhi- Kurdistan".

"Jornal of the Central Asian Society Vol. XII Part 1.1925. P 85. 86

* گۆرانی

که‌ریم سه‌عید.

۱۳۴۶ - ۱۹۲۸ ل ۱۴ - ۱۹

چاپخانه‌ی فورات - به‌غدا

(ئینتیباه) و (که‌شافی کوردین ئیمه)

* گۆرانی

کوردی - مه‌ریوانی.

چاپخانه‌ی - آیتام - به‌غدا

سالی ۱۹۳۲

شیعری: (نیمه که شافهی کوردین) لاپه‌ره (۲۰)
شیعری: (دل‌او‌هران)

* گولده‌سته‌ی شو‌عه‌رای هاو‌عه‌سرم

عه‌لی که مال با‌پیر نا‌غا - چاپی به‌که‌م

چاپخانه‌ی ژیان - سلیمانی

۱۳۵۸-۱۹۳۹ز

کورت‌ه با‌سن س‌ه‌بارت به ژیان و شاعیرایه‌تی شیخ نووری له‌گه‌ل شیعری (په‌شیتیوی
په‌رچه‌می شو‌ختیکی...) لاپه‌ره ۴۲-۴۳.

* به‌ه‌شت و یادگار.

گۆزان

چاپخانه‌ی مه‌عاریف - به‌غدا

۱۹۵۰-۱۲۶۹ له‌س‌ه‌ر نه‌رکی عه‌لانه‌ددین سه‌جادی له چاپ دراوه سه‌ره‌تا ل - ج -

* شیعرو نه‌ده‌بیاتی کوردی - به‌رگی دوو‌ه‌م

په‌فیک حیلمی

چاپخانه‌ی - الش‌باب - به‌غدا ۱۹۵۶

با‌سن له باره‌ی شیخ نووری ل ۱۹۹۹ - ۲۰۸

* رازی ته‌نیایی

نه‌حمه‌د هه‌ردی

نه‌ورۆز ۱۹۵۷

ته‌خمیس له‌س‌ه‌ر شیعری (شه‌و). لاپه‌ره (۲۵).

* نظری به‌کردستان و دیداری با شعرای کرد

خالد خاکی،

چاپخانه‌ی گیلان،

انتشارات شرق، ۱۹۵۷،

شیعری: (ئه‌ی دل‌به‌ری جانی) ل ۱۹۳۱

* هۆنراوه‌ی نووری شیخ س‌ال‌ح

چاپخانه‌ی کامه‌ران - سلیمانی

۲۵۷ک - ۱۹۵۸ی زایینی

چەند ھۆنراوەیەک لە گەڤ پێشەکییەکی (کامەرەن موکری).
نامیلکەیکەکی (٤٠) لاپەرەیی قەوارە ناوەرەست.

* لە بابەت مێژووی ئەدەبی کوردی تازە.

د. مەرف خەزەندەر - سالی ١٩٦٧ مۆسکۆ
لە سالی ١٩١٨ - ١٩٤٥ نامە دکتۆرا. بەزمانی پروسی.
ل ٩٦، ل ٩٨، - ل ٩٩ و ل ١٠١ و ل ١١٣ - ل ١١٤ و ل ١٤٧

* ئەدەبی کوردی و لیکۆلێنەو لە ئەدەبی کوردی.

عەلاتەدین سەجادی

چاپخانەی مەعاریف - بەغدا سالی ١٩٦٧
بەستی لە بارەی شیعی (ژیانی ئادەمیزاد). لاپەرە ٣١٤ - ٣١٩

* چیم دی

ئەحمەد خواجە

بەرگی یەکم - بەشی یەکم
چاپخانەی شەفیق - بەغدا، ١٩٦٨
(عەسکەر) و بەسی سەربازەکانی شیخ محمود ل ١٢٩

* گۆلدەستە شوعەرەکانی ھاوێسەرم

عەلی کەمال باپیر ناغا - چاپی دووھ

چاپخانەی پاپەرین - سلیمانی

سالی ١٩٦٩

پێشەکیەک دەربارەی (شیخ نووری) لە گەڤ شیعی (پەچە) لاپەرە ٣٦-٣٧

* باخچەی شاعیران

عبدالعظیم ماوہتی - عبدالقادر صالح

چاپخانەی ژین، سلیمانی، سالی ١٩٧٠

پێشەکیەک لە گەڤ شیعی (پەپوولە) و (ژیان) و (بۆ مامۆستایان). ل ١٠٠-١٠٣

* دیوانی بێخود

بە کۆششی محەمەدی مەلا کەریم، چاپخانەی سلمان الاعظمی، ١٩٧٠.

* میژووی نه‌ده‌بی کوردی

عه‌لانه‌ددین سه‌جادی - چاپی دووهم

چاپخانه‌ی مه‌عاریف - به‌غدا

سالی ۱۹۷۱ - باغی شاعیران ل ۶۰

* رینووسی کوردی له سه‌ده‌یه‌کدا

له چاپکراوه‌کانی کۆری زانیاری کورد

چاپخانه‌ی کۆری زانیاری کورد - به‌غدا

سالی ۱۹۷۶ شیعرى (جووت و گا شتیکی چاکه) ل (۱۷-۱۸).

* ده‌قه‌کانی نه‌ده‌بی کوردی

عه‌لانه‌ددین سه‌جادی

چاپخانه‌ی کۆری زانیاری کورد - به‌غدا

سالی ۱۹۷۸

باسی ده‌رباره‌ی شیعرى (هیتانه‌وه‌ی تهرمی شیخ مه‌حمود).

ل ۱۰۵-۱۰۸

* «تیگه‌یشتنی راستیی» و شوتنی له رۆژنامه‌نوسیی کوردیدا

د. که‌مال مه‌زه‌هر نه‌حمه‌د چاپخانه‌ی کۆری زانیاری کورد - به‌غدا سالی ۱۹۷۸،

ل ۹-۱۱-۱۰۱ و ل ۹۳ و ل ۱۰۵-۱۰۶

* شیخ نووری شیخ سالح له کۆری لی‌کۆلینه‌وه‌ی وێژه‌یی و ره‌خنه‌سازیدا.

د. کامل حه‌سه‌ن عه‌زیز نه‌لبه‌سیر، به‌غدا، ۱۹۸۰.

کتیبتیکی (۸۵) لاپه‌ره‌یی قه‌واره به‌تاله ده‌رباره‌ی وتاره ره‌خنه‌یییه‌کانی «شیخ نووری

شیخ سالح».

* سه‌رحه‌می به‌ره‌می گۆزان، دیوانی گۆزان، به‌رگی یه‌که‌م، ۱۹۸۰ محه‌مه‌دی مه‌لا که‌ریم

کۆی کردووه‌ته‌وه و ئاماده‌ی کردووه و پیتشه‌کی و په‌راوتزی بۆ نووسیه‌وه، پیتشه‌کی

داستانی هه‌یاسی و کاکه عابیدین. گۆزان نووسیه‌وه‌تی.

چاپخانه‌ی کۆری زانیاری کورد - به‌غدا

سالی ۱۹۸۰ ز - ۱۴۰۰ک

* زمان و نه‌ده‌بی کوردی - بۆ پۆلی چواره‌می ناماده‌بی

چاپی شه‌شهم

سالی ۱۹۸۰م - ۱۴۰۰ک

چاپخانه‌ی وه‌زاره‌تی په‌روه‌رده، هه‌ولێر.

* زمان و نه‌ده‌بی کوردی - بۆ پۆلی شه‌شهمی ناماده‌بی

لیژنه‌یه‌ک له وه‌زاره‌تی په‌روه‌رده دایان ناوه.

چاپی پینجهم سالی ۱۹۸۱ز - ۱۴۰۱ک

چاپخانه‌ی وه‌زاره‌تی په‌روه‌رده، ژماره ۲- هه‌ولێر.

* ره‌خه‌سازی «میژوو و په‌په‌وی کردن»

دکتۆر کامل حسن عزیز البصیر

چاپخانه‌ی کۆری زانیاری کورد - به‌غدا

۱۴۰۳ک - ۱۹۸۳ز

له چاپکراوه‌کانی کۆری زانیاری عێراق «ده‌سته‌ی کورد» ل ۱۳۰-۱۳۴

* شتیخ نووری ده‌نگی ره‌سه‌نی شیعر

مصلح جه‌لالی، ۱۹۸۴، له بلاوکراوه‌کانی ده‌زگای رۆشنایی و بلاوکردنه‌وه‌ی کوردی.

* چه‌ند لا‌په‌ره‌یه‌ک له میژووی گه‌لی کورد

به‌شی یه‌که‌م. د. که‌مال مه‌زه‌هر، به‌غدا - ۱۹۸۵

ل ۲۶۱ - ۲۶۴ - ۲۶۵

* نه‌ده‌بیاتی نوێی کوردی

د. عزالدین مصطفی رسول، هه‌ولێر، چاپخانه‌ی خوتندنی بالا، ۱۹۹۰.

* کتییی: توفیق فیکه‌رت و شاعیره نوێخوازه‌کانی کورد

نه‌حمه‌د تاقانه، ده‌زگای ئاراس، هه‌ولێر ۲۰۰۱.

* ره‌شید نه‌جیب ۱۹۶۸-۱۹۰۶ ژبانی و به‌ره‌مه‌کانی

ناماده‌کردنی: ئومید ناشنا، ده‌زگای ئاراس، هه‌ولێر ۲۰۰۱.

* سه‌ره‌جه‌می به‌ره‌می شاکر فه‌تاح

کو‌کردنه‌وه و رێک‌خه‌ستنی نه‌حمه‌د سه‌ید عه‌لی به‌رزنجی، هه‌ولێر، ۲۰۰۲.

* چەند لاپەرەپەیک لە مێژووی پۆژنامەوانیی کوردی
سالانی نێوان دوو جەنگی جیهانی ۱۹۱۸ - ۱۹۲۸، بەرگی دووهم، نەوشێروان مستەفا
نەمین، سلێمانی، ۲۰۰۲.

* راپەرێ کێشی شیعری کلاسیکی کوردی
لێکۆڵینەوێهەکی نەدەبی، عەزیز گەردی، هەولێر، سلێمانی، بلاوکراوەکانی وەزارەتی
پۆشنییری، بەرپۆهەرتی گشتی چاپ و بلاوکردنەو، ۲۰۰۳.

* مێژووی نەدەبی کوردی
د. مەرف خەزەندەر، شیخ نووری شیخ سەلح، بەرگی شەشەم، هەولێر، ۲۰۰۶.
* کتێبی شاری سلێمانی، مەملەتیی گرووپە کۆمەڵایەتیەکان ۱۸۲۰ - ۱۹۲۰،
نووسینی: مامۆستا جەعفەر، سلێمانی، ۲۰۰۶.

* گۆزان و نەدەبی ئینگلیزی
لێکۆڵینەوێهەکی بەراوردکارییە، عومەر مەرف بەرزنجی، چاپی یەکەم، چاپخانەی شەفان،
۲۰۰۶.

* نووسین و وەرگێڕانە عەرەبییەکان

* مجلة الثقافة الجديدة

العدد (۹)

كانون الأول ۱۹۶۹

(الاتجاه الرومنطقي في الادب الكردي)

(النصف الأول من القرن العشرين).

ص ۱۹۷-۲۰۵ بقلم الدكتور معروف خزندار

* جريدة العراق

العدد ۱۳۲۳

(۳۰) حزيران ۱۹۸۰

(۱۸) شعبان ۱۴۰۰هـ

(احترس) (*)، قصيدة مترجمة

عبدالستار كاظم

* جريدة العراق

العدد ٢٠٦٧

(٢٠) تشرين الثاني ١٩٨٢

في رحاب الذكرى

نوري شيخ صالح - إعداد: رستم باجلان

* جريدة العراق

العدد ٢٢٢٤

(٢٣) آيار ١٩٨٣ م

(١٠) شعبان ١٤٠٣ هـ

من أعلام الأدب الكردي (الشيخ نوري الشيخ صالح)

١٨٩٦ - ١٩٥٨

اسم الكاتب: بلا

* جريدة العراق

العدد ٢٣٩٨

(٢٢) كانون الأول ١٩٨٣

(١٨) ربيع الأول ١٤٠٤ هـ

(نوري الشيخ صالح: شاعراً وصحفيًا)

بقلم إبراهيم باجلان

* جريدة العراق

العدد ١٥٥٨

(٣٠) آذار ١٩٨١ م

(٢٢) جمادي الأول ١٤٠١ هـ

(*) شيعره كه ناوی (شهوا)، نهك (خوت بيارتزه) كه سه ره تاى دتيرى يه كه مى شيعره كه يه، بويه

له جياتى (احترس) ناوونيشانه كه ده بيتته (الليل).

(نص كردي في نظرية الأدب عمره أكثر من نصف قرن).

القسم الأول - ترجمة كمال ممد میراودلی.

بهشی پینجه می نهم وەرگێرانه له هه مان رۆژنامه دا بلاو کرایه وه که بریتیه له وەرگێرانی گوتاره رهنه ییه کانی شیخ نووری که له رۆژنامه ی ژیان-دا بلاویانی کردوه ته وه.

* جريدة العراق

العدد ۱۵۹۱

(۷) آيار ۱۹۸۱م

(۱) رجب ۱۴۰۱ هـ

(نص كردي في نظرية الأدب عمره أكثر من نصف قرن)

القسم الخامس^(۱)

* جريدة العراق

(۱۶) كانون الثاني - ۱۹۸۵

(۱) زۆر له جێی خۆیدا بوو کاک (که مال میراوده لی) دهستپێشخه ربی وەرگێرانی نهم (۲۵) وتاره ی شاعیری چه شکین شیخ نووری شیخ صالح-ی کرد، به لام له پێشه کییه کورته کهیدا که بۆ نهم وتارانه ی نووسیوه وای ده رخستوه که له رۆژنامه ی (ژین) دا بلاو کرایه وه، له کاتی کدا له رۆژنامه ی (ژیان) بلاو کراوه ته وه. نهم هه له یه ی له په راوێزی زنجیره ی چواره میشدا دووباره کردوه ته وه، ئنجا که وتوه ته هه له یه کی دیکه وه که ده لێ: (له کۆتاییدا نهم ده قه نهم رۆله گه وره یه مان بۆ روون = ده کاته وه که (رۆژنامه کان) گێر اوایانه له هان دان و بلاو کردنه وه ی نووسین و پێشخه ستنی واقعی نده بی. رۆژنامه ی (ژین) ی هه فته انه که له نیوان سالی ۱۹۲۶ و ۱۹۲۷ به رێکوپێکی ده رده چو، ئنجا دوا ی نهم (ژیا نه وه) قه له می رۆشنبیره کان روویان تێک ره برون)

نهم قسه یه دوو هه له ی زه ق ده رده خات، که نو سه ر به ورده یینی نه ی نووسیوه. یه که م گوایه ژین (دوو) سال ده رچه وین. دووه میان نهم یه که (ژیا نه وه) له پاش (ژین) ده رچه وین. له کاتی کدا هه مسو که سێک ده زانی که ئینگلیزه کان هاتن به هۆی چاپخانه ی (حکومه ت) وه یه که م جار (ژیا نه وه) یان چاپ و بلاو کرده وه، ئنجا ناوی گۆرا به (ژیان) و پاشان (ژین). ئنجا له وەرگێرانی وتاره کانداکاک که مال زۆر درشته و خۆت نه ر که ده قی وەرگێرانه که له گه ل ده قه نه سلێیه که به راورد ده کات، بۆی ده رده که ی که وەرگێر هه قی ته واوی نه دا وه ته (ده قه که) و وەرگێرانه که شی پترستی به وەرگێرانیکی نوی هیه، چونکه وەرگێرانیکی شاش و فش و فۆله. باشتر وایه نهم ده قه به رخه به وەرگێرانیکی تازه وه پێشه کییه کی بۆ بنووسرێ و به رخته وه به رده ستنی خۆت نه رانه وه.

العدد: ٢٧٢٥

حضور «الشيخ نوري ١٨٩٦-١٩٥٨»
جلال زنگابادي.

* جريدة العراق

العدد ٤٣٠٥ الأحد، ٧/ شعبان - ١٤١٠هـ، ٤ آذار ١٩٩٠. تحت عنوان إصدارات جديدة، (ديوان شيخ نوري شيخ صالح) عرض و تعليق: محمد زياد طه.
* جريدة خهيات باللغة العربية، العدد ٨٢٢، الجمعة ١٩٩٧/٤/٢٥ - ٥ جوان ٢٦٩٧
كوردي، ١٨ ذوالحجة ١٤١٧هـ. مقال بعنوان (نحو الذكرى المثوبة لتأسيس الصحافة الكوردية) الشاعر الكوردي الشيخ نوري الشيخ صالح رائداً من رواد الصحافة الكوردية. اعداد و ترجمة: م. ر. (اي مكرم رشيد) ترجمة و تلخيص فصل من كتاب الكاتب آزاد عبدالواحد، ديوان الشيخ نوري الشيخ صالح). الجزء الأول، طبع عام ١٩٨٥.

* العروض في الشعر الكردي

أحمد هردى، من منشورات المجمع العلمي الكردستاني، أربيل، ٢٠٠٤.
جگه له و نووسینانه ی به نجه مان بۆ ڤاکیتشاون، له زۆر وتار و نووسینی دیکه شدا ناوی شیخ نووری هاتوو، به لām ناو هیتانه که ی ته نیا وه ک هیتما بۆ کردن و ناوهیتنان بووه و شتیکی تازهی ده رباره ی شیخ نووری نه داوه به دهسته وه تا له م کتیبه دا جیگهی خوی بکاته وه، به لکوشتی سواو بووه که وتراوه و هه موو لایه ک له سه ری یه ک ده گرینه وه، بۆیه نه م نیشاره ته به چووکانه م پشتگوێ خست. ته نیا نه و وتارانه ی بۆ نه و ته رخا ن کراوه، یان له کتیبدا که له لای ئیمه سه رچاوه ی لیکتۆلینه وه ن ناوی هاتبی، نووسیوو من (٢).

(٢) برادر (جهمال محمهد نه مین) له بهرگی دووه می (دیوانی خادیم) کهیدا له لاپه ره (٢٢٤) دا وای ده رخستوه که (خادیم) پیته ی خسته کی له سه ر شیعیکی (نووری) دانابن، له په راوتیشدا ده رباره ی نه و (نووری) یه ی نووسیوه گوايه نه وه (شیخ نووری شیخ صالح) ه، به لām له دوا ی پشکنین و سۆزاگ کردن بۆم ده رکوت نه م (نووری) ناوه شاعیریکی دیکه یه و پیته وندی به (شیخ نووری شیخ صالح) وه نییه .

سەرچاوه‌کانی دیوانی شیخ نووری شیخ صالح

* سوووم لهو دۆسیانه وەرگرتووێه که له بهرپوهه‌رایه‌تی خه‌زینه‌ی سه‌ر به نه‌دا‌ره‌ی مه‌حه‌لی پارێزگای سلێمانی پارێزرا‌ه‌وون:

- (١) دۆسیه‌ی شیخ نووری شیخ صالح.
- (٢) دۆسیه‌ی نه‌حه‌مه‌د به‌گی توفیق به‌گ.
- (٣) دۆسیه‌ی مه‌سته‌فا قه‌ره‌دا‌غی.
- (٤) دۆسیه‌ی توفیق وه‌ه‌بی.
- (٥) دۆسیه‌ی شیخ عه‌زیز شیخ صالح.
- (٦) دۆسیه‌ی عومه‌ر عه‌لی.

* نه‌وه‌نی چاوپێکه‌وتنم له‌گه‌ڵیه‌ان سازداوه و له‌گه‌ڵیه‌ان دانیه‌شتووم:

- (١) عه‌لاه‌ه‌ددین سه‌جادی، (٣) جار له به‌غدا له ماله‌که‌ی خۆی، له‌نیوان سالانی (١٩٨١ - ١٩٨٢).
- (٢) شیخ مه‌حه‌مه‌دی خاڵ، (٥) جار له سلێمانی له ماله‌که‌ی خۆی، له‌نیوان سالانی (١٩٨١ - ١٩٨٤).
- (٣) فه‌تح‌وللا‌ی شیخ ره‌شه‌ید شیخ عه‌به‌دولقا‌در (١٩١٣ - ١٩٨٩) (٥) که‌مه‌رت له دوکا‌نه‌که‌ی که‌ به‌رانه‌هر دادگای سلێمانی بوو. شه‌جه‌ره‌ی بنه‌مه‌اله‌ی شیخ نووری-شم هه‌ر لهو وهرگرتووێه.
- (٤) عه‌لی که‌مه‌ال به‌گ، (٢) جار له شاری به‌غدا له ماله‌که‌ی خۆی، له‌نیوان سالانی (١٩٨٢ - ١٩٨٣).
- (٥) عه‌به‌دولقا‌در قه‌زاز، (٢) جار له به‌غدا، جاریک له ماله‌که‌ی خۆی و جاریک له نێزگه‌ی کوردی به‌غدا.

- (٦) د. ئیبراهیم حیلمی فه‌تاح، (٢) جار له شاری به‌غدا له مالی خۆی.
- (٧) شیخ حه‌سه‌ین شیخ نه‌حه‌مه‌دی خانه‌قا، (١) جار له به‌غدا له مالی خۆی.
- (٨) حیلمی-ی شاعیر، (٣) جار له شاری هه‌له‌به‌جه له ماله‌که‌ی خۆی.
- (٩) د. دارا نه‌حه‌مه‌د توفیق، (٢) جار له شاری سلێمانی له ماله‌که‌ی خۆی.
- (١٠) که‌ریم زه‌ند (٢) جار له سلێمانی، له باره‌گای یه‌کیته‌ی نووسه‌رانی کورد.
- (١١) مه‌حه‌مه‌د مه‌ولوود مه‌م، (٣) جار له شاری هه‌ولێر له ماله‌که‌ی خۆی.
- (١٢) نه‌حه‌مه‌د خواجه، (٣) جار له شاری سلێمانی له ماله‌که‌ی خۆی.
- (١٣) مه‌حموود توفیق فه‌تاح شلک، (٢) جار له شاری سلێمانی له دوکانی کوپه‌که‌ی.
- (١٤) مه‌حموود شه‌وقی، (٢) جار له شاری سلێمانی له ماله‌که‌ی خۆی.
- (١٥) سه‌عه‌ید نا‌کام، (٢) جار له شاره‌چه‌که‌ی شه‌قلاوه له ماله‌که‌ی خۆی.

- (۱۶) محمەد سالىح ديلان، (۲) جار له سليتمانى له ئىدارەى محەلى.
- (۱۷) شاكر فەتاح، (۳) جار له شارى سليتمانى له مالهەكى خۆى.
- (۱۸) گيومى موكرىيانى، (۵) جار له شارى هەولتير له چاپخانهەكى خۆى.
- (۱۹) هەسيپ شتيخ ئەحمەد شتيخ غەنى، (۳) جار له سليتمانى له مالهەكى خۆى.
- (۲۰) جەئاب شتيخ نوورى شتيخ سالىح، (۵) جار له شارى سليتمانى له مالهەكى خۆى، يەكەم جار يەكشەممە ۱۹۸۲/۱/۲۴.
- (۲۱) ناسح عەبدوللا حەيدەرى، (۲) جار له شارى هەولتير.
- (۲۲) ئەحمەد هەردى، (۳) جار له سليتمانى له مالهەكى خۆى.
- (۲۳) كامەران موكرى، (۳) جار له سليتمانى و له هەولتير.
- (۲۴) جەمال موختى، (۲) جار له سليتمانى له چاپخانهى شەعب و (۱) جار له بەغدا له دەزگای رۆشنبيرى.
- (۲۵) وەستا عەلى فاتمە روغزايى، (۲) جار له سليتمانى له چاپخانهى شەعب.
- (۲۶) كەمال رەمزي مەلا مارق، (۴) جار له سليتمانى له هەيشەى كشتوكالى سليتمانى كە پتيكەوه فەرمانبەر بووين لەوى.
- (۲۷) شتيخ محمەدى مەحوى، (۱) جار له سليتمانى له خانەقاي مەحوى.
- (۲۸) ئەخول، (۳) جار له سليتمانى له ژوورى پارتيژەرانى دادگاي سليتمانى و چاپخانهى شەعب، يەكەم جار له ۱۹۸۰/۱۱/۴.
- (۲۹) محمەد سەعيد سەليم جاف، (۲) جار له سليتمانى له نووسينگەى رۆژنامەى هاوكارى و جاريك له بەغدا له دەزگای رۆشنبيرى.
- (۳۰) كەريم سەعيد زانستى، (۲) جار له سليتمانى له مالى خۆى، لەگەل ماموستا عومەر عەبدولرەحيم چووينە لاى.
- (۳۱) عەبدولرەحمان موختى، (۱) جار له سليتمانى و (۲) جار له بەغدا له مالهەكى خۆى.
- (۳۲) نوورى كاكه حەمە ناسراو بە (نوورى غەربى)، (۲) جار له سليتمانى له مالهەكى خۆى، يەكەم جار له ۱۹۸۲/۲/۵. (*)
- (۳۳) ئەمين ئەحمەد عەلى (ماموستا)، (۱) جار له هەلەبجە له دوكانى كتييفرۆشپيەكى كە بەناوى (گۆزان) بوو، (۱) جاريش له مالهەكى خۆى.
-
- (*) نوورى كاكه حەمە غەربى له شارى سليتمانى لەدايك بووه، (حاجى فەتاح قادر) كە باپيريەتى، خالى شتيخ نوورى بووه كە بازرگانتيكى بەناوبانگى ئەو سەردەمەى سليتمانى بووه، هەر ئەو خالەى ناوى له (صابر) هە كردوو بە (نوورى) و يەكەم سەرمەشقى ئەلقويىتى له شەش ساليىدا بۆ نووسيووه ئەم يەكەم ماموستايەتى.

(۳۴) فاقه محیه‌ددین پهری، (۲) جار له سلیمانی له مالی خۆی.
 (۳۵) حمه‌دی به‌کر (ده‌نگ‌خۆش)، (۲) جار له سلیمانی له دوکانی په‌حمه‌تی عه‌لی بۆسکانی.
 (۳۶) محمهد مسته‌فا حمه‌بۆر، (۲) جار له به‌غدا له ماله‌که‌ی خۆی، جاری یه‌که‌م له ۱۹۸۳/۱۱/۸.

(۳۷) غه‌فوور نه‌مین عه‌بدوللا (مامۆستا)، (۱) جار له سلیمانی له ماله‌که‌ی خۆی.
 (۳۸) ناجیه‌ خانی کچی حمه‌دی ناوهرحمان ناغا، (۲) جار له سلیمانی له ماله‌که‌ی خۆی.
 (۳۹) نه‌حمه‌د میرزا (*)، (۲) جار له سلیمانی له چایخانه‌ی شه‌عب.
 (۴۰) شیخ محمهدی حاسل (له‌گه‌ل خوالیخ‌خۆشبوو ده‌سیب قه‌رده‌اغی چووینه‌ لای)، (۱) جار له سلیمانی له سه‌رچار چومه‌ته‌ لای.
 (۴۱) نه‌زیره‌ که‌ریم، (۱) جار له سلیمانی چومه‌ته‌ لای له په‌روه‌رده‌ی سلیمانی.

* سوود وهرگرتن له کتیبخانه و نه‌رشه‌لی تاییه‌تی:

- (۱) کتیبخانه‌ی گشتی له شاری سلیمانی.
- (۲) کتیبخانه‌ی زانکۆی سلیمانی نه‌وسا (به‌شی دوریات).
- (۳) کتیبخانه‌ی موزه‌خانه‌ی سلیمانی.
- (۴) کتیبخانه‌ی نه‌وقاف-ی سلیمانی.
- (۵) کتیبخانه‌ی گشتی هه‌ولێر.
- (۶) کتیبخانه‌ی زانکۆی سه‌لاحه‌دین- هه‌ولێر.
- (۷) کتیبخانه‌ی کۆری زانیاری کورد، به‌غدا.
- (۸) کتیبخانه‌ی تاییه‌تی شیخ محمهدی خال.
- (۹) کتیبخانه‌ی تاییه‌تی شاگر فه‌تاح.
- (۱۰) کتیبخانه‌ی تاییه‌تی د. مارف خه‌زنه‌دار.
- (۱۱) کتیبخانه‌ی تاییه‌تی جه‌مال خه‌زنه‌دار.

* ده‌ست‌نوس‌ی شاعیر و که‌سانی دی:

(۱) ده‌ست‌نوس‌ی شاعیر به‌ناوی گه‌لاپێزان که‌ (۲۴۴)ی بریتی بوو له شیعرێ نووسراوی شیخ نووری به‌ده‌سه‌خته‌ی خۆی که‌ له‌لای روشدی عه‌زیز پارێزرا‌بوو، نه‌ویش لای د. که‌مال مه‌زه‌هر نه‌حمه‌د داینا‌بوو.

(*) نه‌حمه‌د میرزا (۱۹۰۴ - ۱۹۸۲)، باوکی هونه‌رمه‌ند کاوه‌ی نه‌حمه‌د میرزا و خه‌زووری شێرکۆ بێکه‌سه‌.

- (۲) دهستنوسیتکی شاعیر که چند شیعرتکی بهدهسختهتی خۆی له دهفتهرتکی سهده لاپه‌ره‌ییدا نووسیویهوه که پانکوسو شیعره‌کان بوون، ئهم دهستنوسه‌ش هه‌ر له‌لای کاک روشدی عه‌زیز پاریزرا‌بوو.
- (۳) دهستنوسو (توحفه) که (۲۰) لاپه‌ره‌یه و بهدهسختهتی شاعیر نووسراوه‌تهوه له‌گه‌ل کورته‌یه‌ک له ژبانی شاعیری تیتدا‌یه، له‌لای مامۆستا گیوی موکریان‌ی پاریزرا‌بوو.
- (۴) سه‌ دهستنوسو پانکوسو سکراره‌ بهدهسختهتی شاعیر که بریتی بوو له‌ چنده شیعرتیک، له‌لای مامۆستا هه‌ردی پاریزرا‌بوون.
- (۵) دهستنوسیتکی شاعیر که له‌ دهفتهرتکی بچکۆله‌ دایه‌ به‌قه‌واره‌ی دهفته‌ری به‌ریاخه‌ل بهدهسختهتی شاعیر نووسراوه‌تهوه، که له‌لای (س‌دیق سالح) پاریزرا‌ بوو، ئهم دهستنوسه (۲۲) پارچه‌ شیعره‌ به‌دهسختهتی شاعیر تیتدا نووسرا‌بووه.
- (۶) که‌شکۆلی ژماره (۴۴۴) که له‌ ناو دهستنوسه‌کانی کۆری زانیاری عیراق «دهسته‌ی کورد» پاریزرا‌بوو.
- (۷) که‌شکۆلی مینای شکسته که له‌ لای مامۆستا محممه‌د مسته‌فا حه‌مه‌بۆر (۱۹۲۲-؟) پاریزرا‌بوو، که له‌ سالی ۱۹۴۰ له‌ لایه‌ن مامۆستا نه‌جمه‌ددین مه‌لا نووسراوه‌تهوه.
- (۸) هۆنراوه‌ی نووری شیخ‌ سالح، چاپخانه‌ی کامه‌ران- سلیمانی ۲۵۷۰- ۱۹۵۸ز، پیتشه‌کی کامه‌ران.
- (۹) دهستنوسو مامۆستا نه‌جمه‌ددین مه‌لا که له‌سه‌ر ته‌کلیفی شیخ‌ نووری نووسراوه‌تهوه بۆی و خوشی چاری پیتدا‌ گه‌یراه‌تهوه و له‌ زۆر شویتندا به‌قه‌له‌می خۆی ده‌سکاری وشه‌ و به‌یتی شیعره‌کانی کردووه که ئهم دهستنوسه له‌لای مامۆستا گیوی موکریان‌ی پاریزرا‌بوو.
- (۱۰) دهستنوسیتکی دیکه‌ی مامۆستا نه‌جمه‌ددین مه‌لا که لاپه‌ره (۱۵- ۳۶)ی که‌شکۆلتیکی گرتووه و ته‌نیا نه‌و لاپه‌رانه‌ لی‌ کرانه‌تهوه که شیعره‌ی شیخ‌ نووری تیتدا نووسراوه‌تهوه. له‌ ناو دهستنوسه‌کانی گیوی موکریان‌ی پاریزرا‌ بوو.
- (۱۱) که‌شکۆلتیکی دیکه‌ی مامۆستا نه‌جمه‌ددین مه‌لا که له‌لای مامۆستا عه‌بدولپه‌قیب یوسف پاریزرا‌بوو.
- (۱۲) که‌شکۆلتیکی دیکه‌ی نه‌جمه‌ددین مه‌لا که له‌ ئهرشیقی د. م‌ارف خه‌زنه‌دار پاریزرا‌وه و به‌ناوی سوۆزی نیشتمان، ژماره (۱۱۴۵)ی له‌سه‌ره و سالی ۱۹۴۵ نووسراوه‌تهوه.
- (۱۳) چه‌ندین شیعره‌ی تاک و ته‌را که به‌دهسختهتی شاعیر نووسرا‌بوونه‌وه و له‌ کاتی خۆیدا بۆ که‌سانیتکی ناردووه و له‌ناو کتیبخانه‌ و ئهرشیقی تایبه‌تی که‌سه‌کاندا ده‌رم هه‌یتاون که له‌ شوینی خۆیاندا په‌نجهم بۆیان را‌کیشاوه، یان له‌به‌ر نوسه‌خی ده‌سخته‌تی شاعیر نووسرا‌بوونه‌وه.
- (۱۴) به‌سه‌رکردنه‌وی سه‌رحه‌م گوڤار و پۆژنامه‌کان بۆ دۆزینه‌وه‌ی ئه‌و شیعرانه‌ی شیخ‌ نووری شیخ‌ سالح که له‌ ژبانی خۆیدا بلایوانی کردوونه‌تهوه، یان له‌ پاش مردنی خۆی بلاو کرانه‌تهوه.

* فهره‌نگه‌كان:

- (۱) قاموسى زمانى كوردى، بەرگى يەكەم (ا)، عبدالرحمن محمدأمين زەببىحى، چاپخانهى كۆپى زانىيارى كورد، بەغدا، ۱۹۷۷.
- (۲) قاموسى زمانى كوردى، بەرگى دووهم (ب)، عبدالرحمن محمدأمين زەببىحى، چاپخانهى كۆپى زانىيارى كورد، ۱۹۷۹.
- (۳) فهره‌نگى مه‌هاباد، گىوى موكرىانى، زنجيره ۴۴، چاپى يەكەمين، فهره‌نگىكى قوتابخانهى كوردى و آرهوى يه، ههولتير، چاپخانهى كوردستان، ۲۵۷۳ى كوردى.
- (۴) فهره‌نگى خال، بەرگى يەكەم، سلیمانی، ۱۹۶۰.
- (۵) فهره‌نگى خال، بەرگى دووهم، سلیمانی، ۱۹۶۴.
- (۶) فهره‌نگى خال، بەرگى سێيهم، سلیمانی، ۱۹۷۴.
- (۷) فرهنگ عميد، حسن عميد، چاپ ششم، تهران، ۱۳۵۱.
- (۸) مختار الصحاح، محمد أبى بكر الرازي، دار الكتاب العربي، بيروت، ۱۹۸۱.
- (۹) المنجد في اللغة والاعلام، الطبعة الثلاثون، دار المشرق، بيروت، ۱۹۸۸.

* كۆتبه كوردیه‌كان:

- (۱) گۆزانى كوردى، له‌سه‌ر نه‌مرى عالى مه‌سه‌ريف و موفه‌تیشى ئىدارى چاپ كراوه، چاپخانهى بلديه، سلیمانی، ۱۹۲۵ - ۱۳۴۴.
- (۲) گۆزانى كوردى، كه‌رىم سه‌عيد زانستى، سلیمانی، ۱۹۲۸.
- (۳) گۆزانى، كوردى - مه‌ريوانى - چاپخانهى الاتيام، بەغدا، ۱۹۳۲.
- (۴) باربوو، كارى يانهى سه‌رگه‌وتن، نادى الارتقاء، ژماره ۱، پەيامى تهرعات، چاپخانهى النجاج، بەغدا، ۱۹۴۳ - ۱۹۴۴.
- (۵) ديوانى شېخ ره‌زای تاله‌بانى - كۆكرده‌وه و چاپكه‌ره‌وهى عه‌لى تاله‌بانى، چاپخانهى مه‌عاريف - بەغدا، ۱۹۴۶.
- (۶) ميترۆوى نه‌ده‌بى كوردى، عه‌لانه‌ددىن سه‌جادی، چاپى يەكەم (۱۳۷۲ - ۱۹۵۲) چاپخانهى مه‌عاريف، بەغدا، هه‌روه‌ها چاپى دووهم، بەغدا، ۱۹۷۱.
- (۷) شيعر و نه‌ده‌بىياتى كوردى، ره‌فيق حيلمى، بەرگى يەكەم، چاپخانهى تفيض، بەغدا، ۱۹۴۱؛ بەرگى دووهم، چاپخانهى الشباب، بەغدا، ۱۹۵۶.
- (۸) هۆنراوى نوورى شېخ سالىح، چاپخانهى كامه‌رانى، سلیمانی، ۱۹۵۸.
- (۹) كامه‌ران و هۆنراوى نوئى، نووسينى محمەد سديق عارف (حسين عارف)، چاپخانهى مه‌عاريف، ۱۹۵۹، بەغدا ل.
- (۱۰) هۆنراوى نوئى، ناکام، چاپخانهى كامه‌ران، سلیمانی، ۱۹۵۹.

(۱۱) به هشت و یادگار، گۆزان، چاپخانه‌ی مه‌عاریف، به‌غدا، ۱۹۵۰، همان بیروپرای خۆی له
رۆژنامه‌ی ژین ژماره (۱۷۰۴) ی سالی (۳۸) ی ۱۹۶۲/۱۱/۲۹ سه‌بارهت به شیخ نووری
بلاوکردوه‌ته‌وه.

(۱۲) لیکۆلینه‌وه‌ی ئه‌ده‌بی نوێی کورد، ساجید ناواره، چاپخانه‌ی ژین، سلیمانی، سالی ۱۹۶۷.

(۱۳) گۆلده‌سته‌ی شوعه‌رای هاو‌عه‌سرم، به‌قه‌له‌می عملی که‌مال باپی‌رناغا، چاپی یه‌که‌م، له چاپخانه‌ی
(ژبان) ی پیره‌مێرد له سلیمانی چاپ کراوه، ۱۳۵۸هـ - ۱۹۳۹م، هه‌روه‌ها همان بیروپرا به
قوتیتنرای له‌لاپه‌ره (۳۶) ی گۆلده‌سته‌ی شوعه‌رای هاو‌عه‌سرم، سالی ۱۹۶۹ دووباره
بلاوکردوه‌ته‌وه، چاپخانه‌ی راپهرین، سلیمانی.

(۱۴) پیره‌مێردی نهر، نووسینی محهمه‌د ره‌سوول (هاوار) چاپخانه‌ی (العانی)، به‌غدا، ۱۹۷۰.

(۱۵) باخچه‌ی شاعیران، عبدالعظیم ماوه‌تی - عبدالقادر صالح - چاپخانه‌ی ژین، سلیمانی، سالی
۱۹۷۰.

(۱۶) دیوانی بیتخود - کوکێردنه‌وه و رێکخستنی و له‌سه‌ر نووسینی محهمه‌دی مه‌لا که‌ریم، به‌غدا،
۱۹۷۰.

(۱۷) ئه‌حه‌ی ناسری هونه‌رمه‌ند، چاپخانه‌ی کامه‌رانی، سلیمانی، ۱۹۷۱، غه‌فوور ره‌شید داراغا.

(۱۸) چی له باره‌ی زمانی کوردییه‌وه نووسراوه، چاپخانه‌ی کۆژی زانیاری کورد، به‌غدا، ۱۹۷۳، د.
ئه‌وه‌رهمان حاجی مارف.

(۱۹) دیوانی نالی - مه‌لا عه‌بدولکه‌رمی مدرس و فاتح عه‌بدولکه‌ریم، به‌غدا، له چاپکراوکانی کۆژی
زانیاری کورد، به‌غدا، ۱۹۷۶.

(۲۰) دیوانی نالی و فره‌هنگی نالی، د. مارف خه‌زنه‌دار، به‌غدا، ۱۹۷۷.

(۲۱) کاروانی شیعی نوێی کوردی، کاکه‌ی فه‌للاح، به‌رگی یه‌که‌م، چاپخانه‌ی کۆژی زانیاری کورد،
به‌غدا ۱۹۷۸.

(۲۲) ئه‌ده‌بی به‌راوردکاری، عه‌زیز گه‌ردی، له‌چاپکراوه‌کانی کۆژی زانیاری کورد، به‌غدا، ۱۹۷۸.

(۲۳) ده‌قه‌کانی ئه‌ده‌بی کوردی، عه‌لاه‌ده‌دین سه‌جادی، له‌چاپکراوه‌کانی کۆژی زانیاری کورد،
چاپخانه‌ی کۆژی زانیاری کورد، به‌غدا، ۱۹۷۸.

(۲۴) ده‌روازه‌یه‌ک بۆ ئاواز و گۆزانی کوردی، محهمود زامدار، ۱۹۷۹، به‌غدا.

(۲۵) یادی مه‌ردان، به‌رگی یه‌که‌م، مه‌لا عه‌بدولکه‌رم مدرس، به‌غدا، ۱۹۷۹.

(۲۶) دیوانی گۆزان، سه‌رحه‌می به‌رهمی گۆزان، به‌رگی یه‌که‌م، ۱۹۸۰ محهمه‌دی مه‌لا که‌ریم کۆی
کردوه‌ته‌وه و ئاماده‌ی کردوه و پێشه‌کی و په‌راویزی بۆ نووسیه‌وه، چاپخانه‌ی کۆژی زانیاری عیراق،
له‌بلاوکردوه‌کانی یه‌کیتی نووسه‌رانی کورد.

(۲۷) زمان و ئه‌ده‌بی کوردی بۆ پۆلی چواره‌می ئاماده‌یی، چاپی شه‌شم، هه‌ولێر، ۱۹۸۰.

(۲۸) شیخ نووری شیخ صالح له کۆری لیکۆلینهوهی و وێژیهی و ڕهخنه سازیدا، د. کامیل حهسهن البصیر، بهغدا، چاپخانهی کۆری زانیاری کورد، ۱۹۸۰.

(۲۹) دیوانی خادیم، حاجی میرزا عهبدوللا کۆبی، بهرگی دووهم، بهغدا، ۱۹۸۱، جهمال محهمدهمهین ناماده و ساغی کردووه تهوه.

(۳۰) رازی تهنبایی، نهحمده ههردی، بهغدا، ۱۹۵۷، چاپی دووهم، سلیمانی، ۱۹۸۴.

(۳۱) دیوانی بێکهس، چاپی یهکهم، بهغدا، ۱۹۷۰، چاپی دووهم، بهغدا، ۱۹۸۰، چاپی سێیهم، بهغدا، ۱۹۸۶.

(۳۲) رهشید نهجیب ۱۹۰۶ - ۱۹۶۸، ژبان و بهرهمه کانی، ناماده کردنی: ئومید ناشنا، له چاپکراوه کانی دهزگای ئاراس، ههولیر، ۲۰۰۱.

* کۆتار و رۆژنامه کوردیهکان:

(۱) رۆژنامهی ژبانوه، ژماره (۲۲) ی سالی (۱)، (۱) ی رهمهزان ۱۳۴۳، (۲۶) ی مارتی ۱۹۲۵ ئینتیباه که له لایهن مهحمود جهودت له فهره نسییه وه کراوه به کوردی.

(۲) رۆژنامهی ژبانوه، ژماره (۲۱) ی سالی (۱)، (۲۴) ی شهعبان ۱۳۴۳، (۱۹) ی مارتی ۱۹۲۵.

(۳) رۆژنامهی ژبان، ژماره (۴۶) ی سالی (۱)، (۱۰) ی جمادی الآخر ۱۳۴۵، (۱۶) ی کانوونی یهکهم ۱۹۲۶.

(۴) رۆژنامهی ژبان، ژماره (۲۷) ی سالی (۱)، (۲۵) ی موحههم ۱۳۴۵، (۵) ی ئاغستۆس ۱۹۲۶.

(۵) رۆژنامهی ژبان، ژماره (۲۵) ی سالی (۱)، (۱) ی موحههم، ۱۳۴۵، (۲۲) ی تهمموزی ۱۹۲۶.

(۶) رۆژنامهی ژبان، ژماره (۳۷) ی سالی (۱)، (۷) ی ربیع الآخر، ۱۳۴۵، (۱۵) ی تشرینی یهکهمی ۱۹۲۶.

(۷) رۆژنامهی ژبان، ژماره (۲۸) ی سالی (۱)، (۲) ی صفر ۱۳۴۵، (۱۲) ی ئاغستۆس ۱۹۲۶.

(۸) رۆژنامهی ژبان، ژماره (۴۰) ی سالی (۱)، (۲۸) ی ربیع الآخر، ۱۳۴۵، (۱۴) ی تشرینی دووهم ۱۹۲۶، زنجیره ی نهدهبیاتی کوردی، نووسینی شیخ نووری شیخ صالح.

(۹) رۆژنامهی ژبان، ژماره (۲۰) ی سالی (۱)، (۱۹) ی ذوالقعدة، ۱۳۴۴، (۱۰) ی حوزهبیران ۱۹۲۶ (بۆ دائیره ی عالییه ی ژبان تهقدیه).

(۱۰) رۆژنامهی ژبان، ژماره (۲۱) ی سالی (۱)، (۶) ی ذوالحجّة، ۱۳۴۴، (۱۷) ی حوزهبیران ۱۹۲۶.

(۱۱) رۆژنامهی ژبان، ژماره (۴)، (۱) ی شوباتی ۱۹۲۶ له کوردستاندا گرانی.

(۱۲) رۆژنامهی ژبان، ژماره (۲۴) ی سالی (۱)، (۱۴) ی موحههم، ۱۳۴۵، (۱۵) ی تهمموز ۱۹۲۶.

(۱۳) رۆژنامەى ژيان، ژمارە (۵۷)ى سالى (۲)، (۲۷)ى رەمەزان، ۱۳۴۵، (۱۰)ى شوباتى ۱۹۲۷.

(۱۴) رۆژنامەى ژيان، ژمارە (۵۹)ى سالى (۲)، (۲۱)ى رەمەزان، ۱۳۴۵، (۲۴)ى مارت ۱۹۲۷.

(۱۵) رۆژنامەى ژيان، ژمارە (۱۲)ى سالى (۹)، (۱)ى ئەيلول ۱۹۳۴.

(۱۶) رۆژنامەى ژيان، ژمارە (۴۰۹)ى سالى (۹)، (۱)ى ئەيلول ۱۹۳۴.

(۱۷) رۆژنامەى ژيان، ژمارە (۴۱۱)ى رۆژى ۱۵/۹/۱۹۳۴.

(۱۸) رۆژنامەى ژيان، ژمارە (۴۲۵)ى سالى (۱۰)، (۵)ى كانونى دووم ۱۹۳۵.

(۱۹) رۆژنامەى ژيان، ژمارە (۴۷۵)ى سالى (۱) شەمە (۱۸)ى نىسانى ۱۹۳۶.

(۲۰) رۆژنامەى (ژين)ى ژمارە (۵۶۰)ى سالى (۱۴)، (۳۰)ى مارتى ۱۹۳۹.

(۲۱) رۆژنامەى (ژين)ى ژمارە (۵۷۲)، (۲۹)ى حوزەيران ۱۹۳۹.

(۲۲) رۆژنامەى (ژين)ى ژمارە (۶۵۰)ى سالى (۱۵)، (۱۷)ى كانونى يەكەم ۱۹۴۱.

(۲۳) رۆژنامەى (ژين)ى ژمارە (۵۶)ى سالى (۱۵)، (۱۷)ى كانونى يەكەم ۱۹۴۱، بۆھاوارو
حەسەب خالى شېخ نوورى، مەجمەد رەمزى.

(۲۴) رۆژنامەى (ژين)ى ژمارە (۱۲۵۴۱)ى سالى (۳۰)ى ۱۹۵۵.

(۲۵) رۆژنامەى (ژين)ى ژمارە (۱۲۵۲)ى سالى (۳۰)ى ۱۹۵۵.

(۲۶) رۆژنامەى (ژين)ى ژمارە (۱۲۵۳)ى سالى (۳۰)ى ۱۹۵۵.

(۲۷) رۆژنامەى (ژين)ى ژمارە (۱۳۱۷)ى سالى (۳۱)، ۱۸/۱۰/۱۹۵۶. ئەى كيان

(۲۸) رۆژنامەى ژين ژمارە (۱۳۸۴)ى سالى (۳۳)ى رۆژى پېنجشەمە ۱۹۵۸/۳/۶ گۆشەى شيعرو
شاعيرەكانغان- نەجمەددىن مەلا.

(۲۹) رۆژنامەى (ژين)ى ژمارە (۱۳۸۴)ى سالى (۳۳)، پېنجشەمە ۱۹۵۸/۳/۶ گۆشەى شيعرو
شاعيرەكانغان، نەجمەددىن مەلا. لەگەل بلاوكردەنەوى شيعرى (بۆيانەى سەرگەوتن)..

(۳۰) رۆژنامەى (ژين)ى ژمارە (۱۵۱۶)ى سالى (۳۵)، ۱۰/۳/۱۹۶۰. وتارىك بەناوى: (يادى
شاعيرى نەمر: شېخ نوورى شېخ سالىح) نووسىنى: نەجمەددىن مەلا لەگەل بلاوكردەنەوى شيعرى
(شەو).

(۳۱) رۆژنامەى (ژين)ى ژمارە (۱۵۷۹)ى سالى (۳۵)، ۲۶/۱۲/۱۹۶۰. وتارىك.

(۳۲) رۆژنامەى (ژين)ى ژمارە (۱۵۷۹)ى سالى (۳۵)، ۲۶/۱۲/۱۹۶۰.

(۳۳) رۆژنامەى (ژين)ى ژمارە (۱۳۴۵)ى سالى (۳۵) ۱۲/۷/۱۹۶۰.

(۱۷) رۆژنامەى (ژين)ى ژنارە (۳)ى سالى (۱)ى رۆژى پېنجشەمە، ۲۸/۱۲/۱۹۷۰.
۱.ب ھەورى.

(۳۴) رۆژنامەى ژيان، ژمارە (۲۴)، ۲۷/۵/۱۹۷۱ ئەو كېشە بېرگەببەندى ئىستا باون، گۆران.

(٣٥) رۆژنامه‌ی (ژین)ی ژماره (٣٤)ی پینجشمه ١٩٧١/٨/٣، چاویتکه و تنیتکی ئه‌ده‌بی له‌گه‌ڵ مامۆستا (شیخ محهمه‌دی خاڵ).

(٣٦) رۆژنامه‌ی (ژین)ی ژماره (٦)ی سالی (١) ١٩٧١/٤/١.

(٣٧) رۆژنامه‌ی (ژین)ی ژماره (١١٢)ی سالی (٣)ی رۆژی پینجشمه ١٩٧٣/٥/١٧ چۆن چۆنی له‌ کۆن و نوێی شیعیر ئه‌دوین، کاکه‌ی فله‌لاح.

(٣٨) رۆژنامه‌ی (ژین)ی ژماره (٨٢٢)، (١١)ی ربیع الشانی ١٣٦٥، سالی ٢٠٠٠، به‌ناوی (یادی شیخ نووری شیخ صالح)، نه‌جمه‌ددین مه‌لا.

(٣٩) رۆژنامه‌ی (ژین)ی ژماره (٦٢١)ی سالی (١٥)، (١٥)ی صفر ١٣٦٠هـ، ١٩٤١.

* سه‌رچاوه‌ به‌بێه‌کان:

(١) قورئانی پیرۆز، ئایه‌تی (٢٩) سووره‌تی (الانبیاء)، هه‌روه‌ها سووره‌تی (المیئنه) ئایه‌تی (٧).

(٢) سنن‌ان فی کوردستان، ١٩١٨ - ١٩٢٠، دهبلیو. آر. میجر ه‌ای، الجزء الأول والثانی، ترجمه‌ فؤاد جمیل، بغداد، ١٩٧٣.

(٣) الجداول (دیوان)، إبلیا أبو ماضی، تقدیم میخائیل نعیمه، مقاطع من قصیده الطلاسم، ١٩٢٥، ص ١٣٩-١٤١.

(٤) مشاهیر الکرد و کوردستان فی الدور الأسلامی، الجزء الأول، أمین زکی بک، بغداد، ١٩٤٥.

(٥) تاریخ السلیمانیه، محمد أمین زکی، نقله الی العربیه: الملا جمیل الملا أحمد الروزیانی، سنه ١٩٥١ ل ٢٦٢.

(٦) الأدب فی ایران من فردوسی الی سعدي- للمستشرق ادوارد براون، نقله الی العربیه: ابراهیم أمین الشواری- مطبعة السعاد، مصر، ١٩٥٤.

(٧) مجلة الهلال، الجزء الرابع، المجلد (٦٤)، عن الأنجلیزیه: طاهر الطناحی (لاتخف)، ١٩٥٦.

(٨) الکتاب الأسود، تحقیق محمد شکری العزاوی، مطبعة المعارف، بغداد، ١٩٥٧.

(٩) کشف القناع عن بعض الوقائع العراقیه، الجزء الأول، مذكرات عبدالعزیز یامولکی فی العراق، حقوق الطبع محفوظه للمؤلف، مطبعة دارالمعرفه، بغداد، ١٩٥٧.

(١٠) العراق الشمالي، مطبوعات النهار، تألیف محمد هادی الدقتر- عبدالله حسن، الجزء الأول، مطبعة شفیق، بغداد، ١٩٥٧.

(١١) یوسف الصانع، الشعر الحر فی العراق منذ نشأته حتی ١٩٥٨، رساله ماجستیر، بغداد، مطبعة الأديب البغدادیه، ١٩٧٨.

(١٢) مقارنات الأديان (الديانات القديمه)، الأمام محمد ابو زهرة ١٩٦٥، ص ٢٧- ٢٨.

(١٣) الواقعيه فی الأدب الكردي- د. عزالدین مصطفی رسول، بیروت، ١٩٦٦.

(١٤) الشعر العربي فی المهجر- امريکا الشماليه- تألیف الدكتور احسان عباس و الدكتور محمد

يوسف نجم، بيروت، ١٩٦٧، ل ١٣٣.

(١٥) الأسس النفسية للأبداع الفني - في الشعر خاصة - د. مصطفى سويف، القاهرة، ١٩٦٩.

(١٦) الجديد في البيان والعروض، سمير سمعان، لبنان، بيروت، ١٩٦٩.

(١٧) مجلة الثقافة الجديدة، العدد (٩) كانون الأول، ١٩٦٩، مقال بعنوان (الاتجاه الرومنطقي في الأدب الكردي) النصف الأول من القرن العشرين د. معروف خزندهار.

(١٨) تاريخ علم الفلك في العراق - عباس العزاوي، بغداد، ١٩٧١.

(١٩) ديوان بدر شاكر السياب، المجلد الأول، دارالعودة، بيروت، ناجي علوشي، ص ث، ١٩٧١.

(٢٠) الحركة القومية الكردية - نقد و تحليل كتاب، بقلم علي كمال، طبع عام ١٩٧٣ ل ٦-٧-٨-٩.

(٢١) ماكتب عن اللغة الكردية، مطبعة المجمع العلمي الكردي، بغداد، ١٩٧٨، محمد أمين غفور الهوراماني.

(٢٢) اصول التوثيق، جان شومبييه، ترجمة انطوان عبدة، منشورات عويدات، بيروت، باريس الطبعة الثالثة ١٩٨٢.

(٢٣) جريدة العراق، العدد ٢٣٩٨، ٢٢ كانون الأول، ١٩٨٣، (١٨) ي ربيع الأول ١٤٠٤هـ، الشيخ نوري الشيخ صالح شاعرا وصحفي، بقلم إبراهيم باجلان.

(٢٤) البلاغة في المعاني والبيان و البديع، تأليف: أحمد الهاشمي، الطبعة الثانية عشرة ل ٢٧٤.

* سفرچاوه بهزمانی دیکه (به زمانی رووسی):

(١) له بابته میژووی ئهدهبی کوردی تازه، د. مارف خهزنه دار، مۆسکۆ ١٩٦٧ ل ٩٦ (ئهو بهره گرافه نووسهر بۆی کردم به کوردی و بهدهسخهتی خۆی لهلامه).

* گۆڤاره کوردیهکان:

(١) گۆڤاری زاری کرمانجی، ژماره (٦) ی سالی (١)، (١٧) ی ربيع الثاني ١٣٤٥، ١٩٢٧.

(٢) گۆڤاری په‌یژه، ژماره (١) ی سالی ٩٢٧ (٢) گۆڤاری گه‌لاوێژ، ژماره (٥) ی سالی هه‌وته‌م ١٩٤٦.

(٣) گۆڤاری په‌یام، ژماره (١٩٩) ی (٢٠) ی تهمموزی ١٩٥٣، به‌رگی پێنجهم شیعری ژبان.

(٤) گۆڤاری پێشکه‌وتن، ژماره (١١) ی شوباتی ١٩٥٨، ئینقیلاب له شیعری کوردیدا، په‌فیق حیلمی.

(٥) گۆڤاری پێشکه‌وتن، ژماره (١١) ی (١٧) ی مایسی سالی ١٩٥٨.

(٦) گۆڤاری پۆژی نوێ، ژماره (٥) ی سالی (٢)، (٢) ی ئابی ١٩٦١ عومهر ده‌ولت.

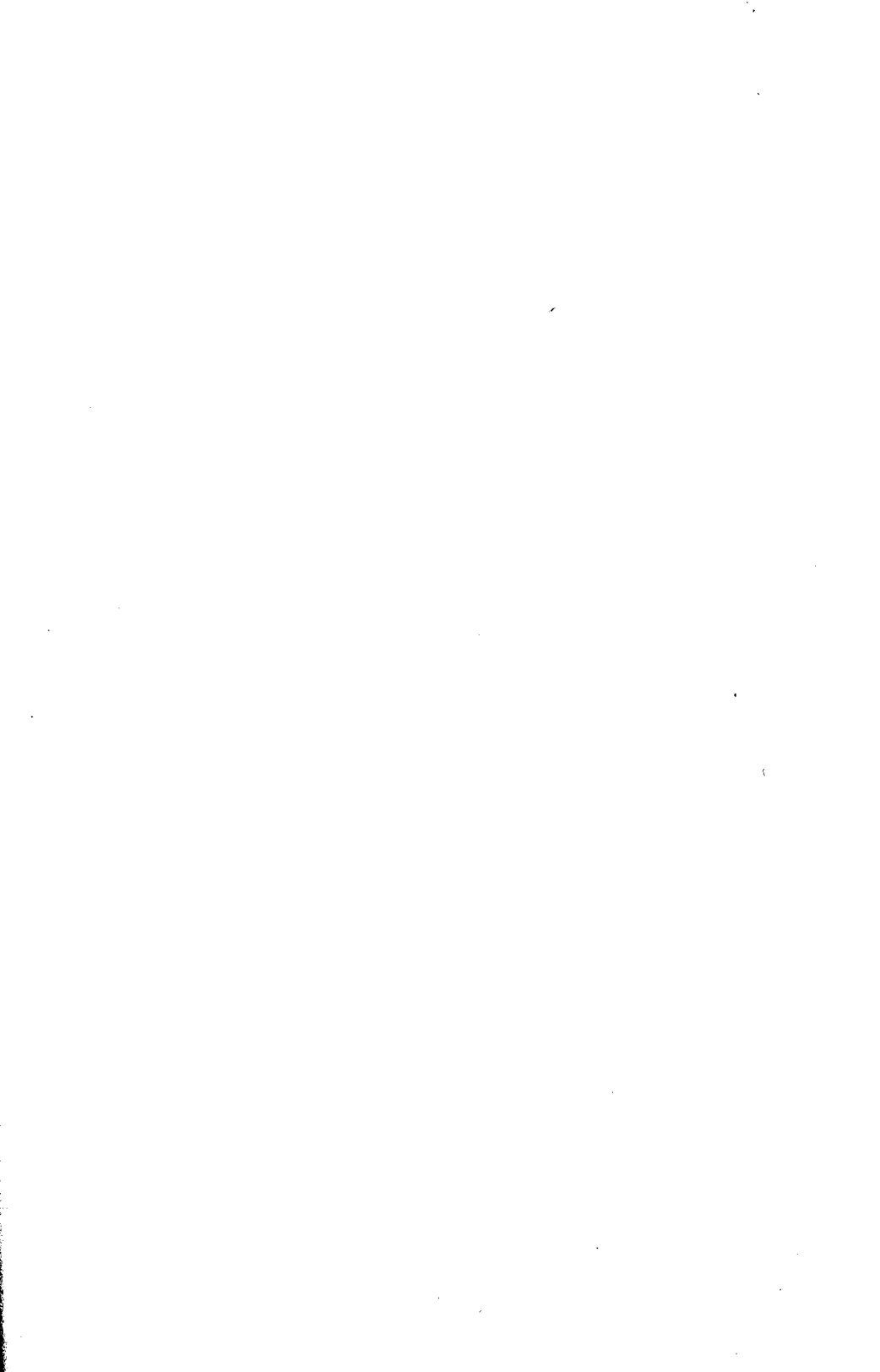
(٧) گۆڤاری به‌یان، ژماره (٢) ی شوباتی ١٩٦٩، دانیشتییک له‌گه‌ل گۆزان - دا عه‌بدوله‌زاق بیمار.

(٨) گۆڤاری برایه‌تی، ژماره (١) ی سالی (١)، خولی دووه‌م، ١٩٧٠، محمهدی مه‌لا که‌رم.

- (۹) گۆڧارى ھەولتېر، ژمارە (۴-۵) ى سالى (۱) ى كانونى دووم و شوياتى ۱۹۷۱ دلدار لەنتىوان (كلاسيك) و (رۆمانتيك) و (رياليزم) دا، عەزىز گەردى.
- (۱۰) گۆڧارى رۆشنىبىرى نوڧ ژمارە (۷۳) ى ئادار، ۱۹۷۹، فاتمە محى الدىن پەرى پېشەرە و سەربازى نەناسراو، د. كەمال مەزھەر نەحمەد.
- (۱۱) گۆڧارى بەيان، ژمارە (۷۱)، شېخ نوورى شېخ سالت و چەند بېرورا و سەرنجىكى رەخنەگرانە، نەزى گۆزان، نىسان و مايسى ۱۹۸۱.
- (۱۲) گۆڧارى بەيان، ژمارە (۸۰) ى حوزەيرانى ۱۹۸۲، ل ۹۴-۹۵.
- (۱۳) گۆڧارى رۆشنىبىرى نوڧ، ژمارە (۹۰) ى مانگى كانونى دووم و شويات، ۱۹۸۲، ل ۷۹ غەفور مېرزا كەرىم.
- (۱۴) گۆڧارى رۆشنىبىرى نوڧ، ژمارە (۹۹) ى نەيلوولى ۱۹۸۳.
- (۱۵) گۆڧارى كاروان، ژمارە (۴) ى كانونى دووم، ۱۹۸۳ چاپىكە و تنىك لەگەل ھەسىب قەرەداغى.

* ھەندى رۆژنامە ى:

- (۱) رۆژنامە پېشكەوتن، ژمارە (۳۰) ى سالى (۱)، (۶) ى رېبىع الاول ۱۳۳۹، ۱۹۲۰.
- (۲) رۆژنامە بانگى كوردستان، ژمارە (۳) ى ئاغستوس، سالى (۱)، ۱۹۲۲ ماكىنە چاپ م. نوورى.
- (۳) رۆژنامە بانگى كوردستان، ژمارە (۸) ى (۲۹) ى نەيلوول، ۱۹۲۲.
- (۴) رۆژنامە بانگى كوردستان، ژمارە (۱) ى تشرىنى دووھى ۱۹۲۲.
- (۵) رۆژنامە رۆزى كوردستان، ژمارە (۱) ى تشرىنى دووھى ۱۹۲۲.
- (۶) رۆژنامە بېرى نوڧ، ژمارە ۶۶، ۱۹۷۳/۹/۲۶ ديسانەو لە بارەى شىعرى (دلاوهران) ھو.
- (۷) بلاوكراوھى رۆشنىبىرى نوڧ ژمارە ۳۷، ۱۹۷۵/۱/۱۱.
- (۸) رۆژنامە ھاوكارى، ژمارە (۳۵۵) ى رۆزى ۱۹۷۷/۳/۱۶، بەلگەنامە يەكى تر مەحمود زامدار.
- بۆ پى زانىنى نەوى شېخ نوورى خۆى لە ژيانىدا، يان لە پاش مەرگى خۆى چى نووسىوھ و بلاوكراوھتەو، يان چى لە بارەو نووسراوھ سەرچەمى گۆڧار و رۆژنامە كوردىيەكانم ھەلداوھتەو و ببىليۆگرافىيەكم بۆ نەو مەبەستە دروست كردوھ، كە بە پىتويستە نەزانيوھ جەردكردىنى نەو كىتىب و سىپارە و رۆژنامە و گۆڧارانە بنووسم.

سویاس و نوازشت

ههركه دهستم دایه كۆكردنهوه و ساغكردنهوهی شیعرهكانی شیخ نووری شیخ صالح و كهوتمه ههڵدانهوهی لاپه‌ره‌كانی رۆژنامه و گۆڤاره كوردییه‌كانمان ئه‌وهم بۆ پروون بووه‌وه، شیخ نووری سه‌ریاری ئه‌وه‌ش كه هه‌چی بۆ نه‌كراوه شایانی پایه‌ی رۆشنبیری و شاعیرایه‌تی ئه‌و بیت، له زۆر سووچ و په‌نادا، هه‌ندێ كه‌س ئه‌وه‌ی به‌قه‌له‌مه‌كه‌ی رها بینیه‌ وینه‌ی راسته‌قینه‌ی شیخ نووری بشیوتن. لی‌ته‌دا ده‌بایه ته‌قه‌للاكه‌م زیاتر بیت بۆ ده‌رخستنی هه‌ندێ راستی و لا‌بردنی په‌رده‌ی تاریک و ته‌ماوی له‌سه‌ر ژیان و به‌ره‌مه‌ی ئه‌و شاعیره. ئه‌وه‌بوو كه‌وتمه سۆراغ‌كردن و قوولبوونه‌وه و شوتن بۆ هه‌لگرتنی به‌ره‌م و ژیا‌نی ئه‌م شاعیره و كه‌وتمه دیدنه‌ی كردنی خزم و هاو‌پێ‌كانی و هه‌موو ئه‌و كه‌سانه‌ی ناسیویانه و شتیکی لی‌ ده‌زانن، تا بتوانم زۆرترین به‌جی‌ما‌وی ئه‌م شاعیره له په‌را‌گه‌نده‌یی و ونیوون رزگار بكه‌م. ئه‌م كاره‌شم به‌سه‌ریه‌كه‌وه پێنج - شه‌ش سا‌لی ربه‌قی خایاند، هه‌ر به‌ئومیدی دۆزینه‌وه‌ی به‌ره‌مه‌ی زیاتری شاعیر و پروون‌كردنه‌وه‌ی پێ‌وستی ژیان و بی‌رو‌پایه‌كانی. به‌و پێنج سا‌ل گه‌را‌نه‌ی من به‌د‌و‌ای به‌جی‌ما‌وه‌كانی زۆر كه‌سم ناسی و له ده‌رگای زۆر ما‌لم دا، ئه‌له‌ق هه‌موو لایه‌ك به‌خۆش‌حالییه‌وه به‌بیرمه‌وه هاتوون و ده‌رگایان بۆ خستومه‌ته سه‌ر گازه‌رای پشت. ئه‌وه‌نده له‌گه‌ڵ ئه‌و شاعیره ژیا‌م، ئی‌ستا هه‌ست ده‌كه‌م زۆر جار به‌گۆشت و خوتن و گیان له به‌رچاومه و لی‌م نزیکه و بو‌ینه‌ته دوو هاو‌پتی له یه‌ك‌تر نزیک، واته كه‌سایه‌تی شاعیرم زیاتر بۆ پروون بووه‌ته‌وه.

پێش ئه‌وه‌ی ده‌ست به‌ده‌مه ئه‌و ئیشه‌ی ئی‌ستا له‌به‌ر ده‌ست‌دا‌یه، وا تێده‌گه‌یشتم ساغ‌كردنه‌وه و پێشكه‌ش كردنی دیوانی ئه‌و شاعیرانه‌ی له پایه‌ی شیخ نووری دان، کاریکی زۆر سووک و ئاسانه، ده‌توانم رێ‌نۆسه فارسییه‌كه‌ی به‌پێنمه سه‌ر رێ‌نۆسی كوردی ئه‌مه‌رۆكه و چه‌ند لاپه‌ره‌یه‌ك له سه‌رگوروشته و ژیا‌نی بنۆسم و مه‌سه‌له‌كه ده‌بێ‌ته‌وه، دوا‌ییش په‌راوێز بۆ ئه‌و شتانه بكه‌م كه ده‌یان زانم و ئه‌وانه‌ی ناشیا‌ن‌زانم چش...! به‌لێ ئه‌مه پێشه‌ی زۆر كه‌سی پێشتر بووه، كه ئه‌م جو‌ره كارانه له كتی‌بخانه‌ی كوردی زۆر به‌ر چاو ده‌كه‌ون.

که که ره سهی کتیبه کهم دهسکه وت، زو به خۆم زانی ئیشه کهم پتیوستی به سۆراغکردن و لیکۆلینه وهی مهیدانیی ههیه، بگره پتیوستی به گفتوگو و به قسه هینانی هه ندی که سی نزیک به شاعیره که هه لوتستی بیده نگیان هه لێژاردبوو. که و قه خوتنده وهی زۆر له و کتیبانهی باسی به رنامهی ساغکردنه وهی دیوانی شاعیران و جوۆی پیشکهش کردنیان دهکات. تاچه تیشم دایه ئه و که سانهی تاچه تیان له قسه کردن، یان نووسین چوو بوو. دلتیا بووم قسهی ئه وانه یان بیرو ریاان کتیبه کهم تیروته سه لته ر دهکات. له پیشه وه بریارم دا له گه لێ پرۆژه کهم به نارام بم و هه لپه هه لپی چاپکردنی نه کهم. ئه م په له نه کردنهش زۆر زانیاری و به ره می دیکه ی شاعیری ده ستگیر کردم. ئیستاش ئه و هه وله بچووک و سه ره تاییهی من، ته نیا هه ولتیکه و داومه، ره نگه له چاپه کانی داها تو دا ببسته که ره سه یه ک بۆ لێ زیاده کردن و پوخته کردنی زیاتری.

دەرچوونی نهم دیوانه بهم جۆرهی نیستای، هیلاکی و ماندوو بوونیکي نهموندهی لهگهل
کیشراوه، رهنگه کهم کهس هه بیت ههستی پێ بکات. بهلام نهو نیشه نهوهی تینگه یاندم
نیوهی بهرپرسیارهتی سهرشانی نه دیبی کورد له مڕۆکه دا، گه ران و پشکنینی ورده به دواي
که له پوورو به جیماوه کانی نه ته وایه تیمان، بایه خدانه به نیشی مهیدانی، به تایبه تی
نه وانهی له بواری رهخنه و لیکۆلینه وه دا قۆلیان لی هه لکردوه، تا بتوانن به هۆی
سۆراغکردنه وه و گه ران زیاتر خزمه تی حه قیقه ت بکن و په رده له رووی هه لمان.
به شیکي زۆری نهو که ره سانه شمان تا به نه مڕۆکه ش ده گات زۆر کهم لایان لی کراوه ته وه و
له سه ریان نوو سراوه، بۆیه لی ره دا ده مه وی سوپاسیکی گه رمی نهو که سانه بکه م که له
به ره مه هیتانی نهو پڕۆژه یه مه دا هانیان دام و دهستی یارمه تییان بۆ درێژکردم و له
وه لامدانه وهی پرسیاره کانم وه پس نه بوون و دهستیان نه نا به روومه وه. خۆم به یی نه مه ک
ده زانم ته گه ر نهو سوپاسه یان نه که م.

سوڀاس ٻو:

* دکتۆره کوردستان موکریانى، که هه رچى ده ستنووسى شیخ نوورى له کتیبخانه کهى باوکیدا هه بوو، بۆى دۆزمیه وه و پیشکەشی کردم.

* ماموستایان: (کاردۆخی) ی خوالیټخۆشیوو و (د. محمەد نووری عارف) که چاویان به‌شیعره فارسییه‌کاندا خشانده و بۆیان خستمه سهر ږټنووسی فارسی و ساغیان کرده‌وه.

* مامۆستا (ئەحمەد ھەردی) کە چاوی بە ھەندی دێرە شیعردا خشانو بەلایە راستە کەیدا
وشە ی ئەو دێرانە ی بۆ دەخوێندمەو.

* مامۆستایان (کامەران موکری) و (شیخ محەمەدی خاڵ) و (ئەخۆل) و (عەلی بەگی
جاف) و (فەتحوللای حاجی پەشید)، خوالیخۆشبوو (جەناب شیخ نووری) کۆپە
گەورە ی شاعیر کە ھەریە کە یان لە قۆلتیکەو، ھەر شتێکی پێوھندی بە شیخ
(نووری) یەو بووبێ، بۆیان پوون کردوومەتەو، لە شوێنی خۆیاندا پەنجەم بۆیان
پاکیشاوە.

پیرست

- 7 له باره‌ی چاپی دووه‌می نو دیوانه‌وه
- 17 پیشده‌ستی
- 25 له چاپدانی نو دیوانه چۆن که‌وته نه‌ستوی منه‌وه؟
- 31 ده‌رباره‌ی به‌رنامه‌ی ساغ‌کردنه‌وه‌ی ئهم دیوانه
- 37 نو سه‌رچاوه و ده‌ست‌نوسانه‌ی له ئاماده‌کردنی ئهم دیوانه‌دا له‌به‌ر ده‌ست‌مدا بون
- 47 کۆمه‌لتی به‌ره‌می نادیارى شیخ نوورى
- 53 شیخى شیخ نوورى له دیوانى بێخوددا
- 79 سه‌ربه‌ده‌ی ژيانى شیخ نوورى شیخ صالح
- 103 شیخ نوورى شیخ صالح له کۆرى هونه‌رى گۆرانیدا
- 117 شیخ نوورى شیخ صالح، شاعیری چه‌شکین
- 141 شیخ نوورى نوێخواز و سه‌رده‌مه‌که‌ی
- 159 ئایا چاووکی ڕۆشنییری شیخ نوورى هه‌ر نه‌ده‌بى تورکى بوو؟
- 171 شیخ نوورى شاعیری نه‌زمون
- 179 سیمایه‌کانی قوتابخانه‌ی شیخى نوئى
- 203 پێداچوونه‌وه‌یه‌ک به‌ هه‌ندى بیرورا که له باره‌ی شیخ نوورى-یه‌وه نووسراون
- 243 شیخ نوورى له کۆرى ڕۆژنامه‌نوسى کوردیدا
- 265 پایه‌ی شیخ نوورى له لای شاعیران و نووسه‌رانی کورد
- 279 * شیخه وه‌رگێردراوه‌کان
- 281 مه‌قبه‌ر
- 293 له ئیلیا نه‌بوو ماضی-یه‌وه وه‌رگیراوه
- 295 ڕۆح
- 297 ته‌فه‌کور
- 299 ژيان
- 300 له کوردستاندا گرانی
- 302 شه‌وتیک
- 305 * خه‌بیام به‌ کوردی
- 313 * به‌شى فارسی

- 315 - بانگ کوردستان
- 316 - ای شاه دستگیر
- 317 - وقت ارشاد است
- 319 * شیعی موسسه زاد
- 321 - عهسکەر
- 323 - نامه یکی شیعی له «شیخ نووری» یهوه بۆ زقوهر
- 326 - به مونسه به تێ ته بدیلی رۆژنامه ی (ژیانه وه) بۆ (ژیان) ته قدییه
- 328 - من و گه لاوێژ
- 330 - روتبه ی عهزه مهت
- 332 - بۆ یانه ی سه رکه وتن
- 335 * شیوهن و ماته منامه
- 337 - له باره ی ئهم شیعرانه وه
- 338 - شیوهنی شیخ عهزیزی برای
- 340 - شیوهنی مه لا مهحمودی بیتخود
- 343 - شیوهنی شیخ برایی برای
- 345 - شیوهنی مهحمود جهودهت
- 346 - کۆچی مه لا نهفهندی ههولێر
- 349 - بۆ کیتلی قهبره کی شیخ مهحمود
- 350 - بۆ ته نریخی وهفاتی قادر ناغا
- 352 - شیوهنی ناوهرحمانی خالتوزای
- 354 - شیوهنی شیخ مهحمودی سه رۆک
- 357 - تالعی کوردی به دبه خت
- 361 - ئهو کاره ساته ی له هینانه وه ی جهنازه کی (شیخ مهحمود) دا پرووی دا
- 365 * بانگه وازی ویردان
- 367 - مووی سپی و پشتی خه میدهم
- 368 - ویردان
- 369 - نامۆگاری
- 370 - له دونیادا نه گهر لای تو بیتی ئیدراک و تیفکرین
- 372 - سه عاده تی راستی
- 373 - نیستی قبال بۆ تازه پیگه یشتوه کان

- 375 * سۆزی دەررون
- 377 - دلی من
- 383 - نهی دلبهری جانی
- 384 - شتیوهی زتوهر
- 386 - تهلیح لهسەر غهزهلیکی سهعدی
- 388 - دل
- 389 - گالتهیان پین دئی، به ناوی چاوی پر گریانهکم
- 390 - غهمی زهمانه
- 391 - دهردی دلی خۆم
- 393 - نهی فهلهک
- 394 - چاوم که دوو مفتاحی کوتبخانهیی سهرمه
- 395 - پهشتیوی پهڕچهمی شۆختیکم
- 396 - ههر مورغی فری
- 397 * بههار و سروشت
- 399 - بولبول فیداتم
- 401 - ساقیا نهو بههاره پۆیی دهی
- 403 - سلیمانی
- 406 - نیسان
- 408 - بههار
- 409 - بههار
- 410 - بههار
- 411 - بههار
- 413 * شیعەر و ژیان
- 415 - فریاد
- 417 - کوا شیعههکانم
- 418 - گریه‌ی خوسران
- 420 - هه‌لکه‌نن خزمینه بۆم قه‌بری
- 421 - هه‌مواره‌ غه‌ریبی کوچه‌یی شاری بی
- 423 - مه‌لی نامال
- 424 - هاو‌زو‌بانم، زو‌بانی لالی منه

- 425 - ئىلھامىتىك لە (حسین دانش) ھوۋە ۋەزگىراۋە
- 427 - شەۋ
- 428 - ئادەمىزاد
- 431 * چىرۆكە شىعر
- 433 - كارۋانى ژيان
- 437 - لە خەۋما
- 449 - بۆ مېژوو
- 474 - شىعەرىكى ناتەۋاۋ
- 479 * شىعەرى نىشتىمانى
- 481 - بە مەن بىلى چ مىللەتتى
- 482 - نەۋرۆز
- 483 - ھاۋارى ۋەتەن
- 484 - ئەي پۇجى پەۋانم
- 485 - چۈۋاردەي تەمموۋز
- 487 - (۱۴) ى تەمموۋزى ۱۹۵۸
- 489 - لەگەل (ەلى كەمال باپىر) بە يەككەۋە داپانناۋە
- 492 - بۆ سالى ۱۹۲۶
- 495 - ئەمشەۋ بۈۋ لە خەۋا
- 497 * سىروود و ئۆيەرىت.. پشتگىرى لە زانست و خوتىندەۋارى
- 499 - ئىنتىباھ
- 502 - عىلمە مىللەت
- 503 - ئىتمە كەششافەي كوردىن
- 504 - لە تەۋسىف چاپخانە و تراۋە
- 506 - ۋەرە بادى سەبا، تۆ قاسىدى مەن بە مەردانە
- 507 - بۆ مەدلىمەكان
- 509 * پىنىچ خىشتەكى
- 511 - تەخمىس لەسەر غەزەلى عىسمەت بوخارا
- 515 * بەيادى كۆنەۋە
- 517 - ئاۋرىتىك بۆ دۋاۋە

- 519 له ههولتير به له تيفه بۆ په فيقيكم نووسيوه كه له خارج بووه
- 520 بۆ بېتكهس
- 524 نهم شيعره له ستايشي متهسهرپي سوله يمانى (نهمهده بگى توفيق بهگ) دا وتووه
- 528 بۆ زارى كرمانجى
- 530 بۆ عهلى كه مال
- 532 گله يى
- 534 بۆ دۆستىكى قه دىي خۆى نووسيوه
- 536 ديارى ژيان
- 540 بۆ متهسهرپي كهركوك نووسراوه
- 543 * شيعرى بۆنه
- 545 بۆ ماته مى (٦) ى نيلوولى سالى (١٩٣٠) وتراوه
- 549 بۆ ناھهنگى كۆمهلى زانستى كوردان
- 551 بۆ ئيسلاحي ناوى قوله
- 552 بههۆى نهوى كه (شيخ له تيف) له بهسرا، له بهنديخانه بوو
- 557 دينارى مووه زه فېن
- 559 حهقه نه مۆ
- 563 * هه مه جۆر
- 565 په پوله
- 567 گيژه لوكه ي باى به تينى
- 568 ناچم بۆ به غدا
- 569 هيمه تى پيران
- 571 ژن
- 572 به كوردى ناوى مانگه كان
- 573 - (غونچه) و (شيرين) و (كالى)
- 574 نايينمه وه قهت ليره يه كنى
- 575 هاوار له دهس مالييه
- 578 - تهرىيى غه زه لى نه دىيى موخته رهم جه نايى (م. نوورى) نه فهندي
- 579 * كوردى په تى
- 581 - جووت و گا
- 583 - جووت و گا شتيكى چاكه

- 585 - پەيامى كۆمەلەيەتى
- 587 - پەچە
- 589 * چوارىن = روباعى
- 596 - گردى سەيوان
- 599 * تاكەكان
- 603 * پاشكۆ
- 605 - پاشكۆى ژمارە (۱)
- 605 - سى نامەى شىخ نوورى
- 611 - پاشكۆى ژمارە (۲)
- 611 - چاوپىتكەوتن لەگەل بەرتزان: علانەددىن سەجادى، ناسح عەبدوللا حەيدەرى
- 625 - پاشكۆى ژمارە (۳)
- 625 - شىعرى «دلاوهران» ھى «شىخ نوورى» يە
- 639 - مېژووى گۆزانى ئىنتىياھ
- 661 * فەرھەنگۆك
- 691 * بېبلىوگرافىا يان سەرچاۋەى نووسىن لەبارەى شاعىرايەتى شىخ نوورى
- 693 - يەك دوو قسەى پىتويست
- 697 - نووسىن و وتارەكانى شىخ نوورى
- 707 - شىعرە بلاوكراوەكانى شىخ نوورى لە ناو رۆژنامە و گۆفارەكاندا
- 719 - ئەو نووسىنانەى لە بارەى شىخ نوورى-يەو نووسراون
- 723 - كىتەب و نامىلكەكان
- 733 - نووسىن و ھەرگىزانە عەرەبىيەكان
- 737 - سەرچاۋەكانى ديوانى شىخ نوورى شىخ سالىح
- 749 - سوپاس و نوازشت

ئافەرىن بۆ ئازاد كە كۆلى نەدا و ورەى بەر نەدا تا نەگەشت بەكامى خۆى و نووسراوہ نایابەكەى خۆى بەتەواوى لە چاپخانە چاپ نەكرد وازى نەهینا. ئازاد ھەرچەندە ئەرک و ئازارى زۆرى چىشت، بەلام بەھۆى ئارام و بەرگە گرتنەكەىھوہ توانى بەسەر ھەموو گىروگرفت و تەنگوچەلەمەكانىدا زال بىي، نووسراوێكى نایاب و ناوازە و لێكۆلینەوہیەكى گەورە و فراوانى لەسەر (شیخ نوورى شیخ سالىح) و بەرھەمەكانى پێشكەش بەخوێندەوارانى كورد كەردووہ، سەرى نەتەوہكەى خۆشى پى بەرز كەردووہتەوہ، ئەمەش كاریكى پەسەندە كە پتویستە ھەموومان پیرۆزبایى لى بكەین.

شاكر فەتاح. سەرجمەى بەرھەمى شاكر فەتاح.

بەرگى سێھەم، ۳۱۴ - ۳۱۵

ھەز دەكەم ئەو راستیەى بلیم كە كاكا ئازاد عەبدولواھىد ئەرکێكى ھەر تەواو زۆرى بەئامادەكردنى ئەم دیوانەوہ كیشاوہ و چەند سالیكى تەمەنى بۆ كۆكردنەوہ و بزار و لەسەر نووسىنى تەرخان كەردووہ و خزمەتێكى بى پەرەى رۆشنیبارەنى ئەو شاعیرە گەورەھەمان و شیعەر و ئەدەبیاتى كوردى ھێناوہتە ئەنجام و لە لایەن ھەموو كوردێكى دڵسۆز و بەوھەواوہ شایانى پێز و پێزانین و ئەمەكاناسیە. منیش كە ئەمە دەلیم، یەكێكم لەو كەسانەى كە بەھىوای ئەو ماندوووویون و ئارام و رێخۆلەبەكیشى و گەران و پشكینە نەبووم و تا ئەو پادەھەش تەمای سەرگەوتنیم نەبوو.

كاكەى فەلاح. گ. كاروان. ژمارە ۸۹، سالى ۱۹۹۰

كاكە ئازاد عەبدولواھىد توانى لە سۆنگەى ساغەردنەوہى دیوانى (شیخ نوورى شیخ سالىح) زۆر دیکۆمیتەت لە نەمان پزگار بكات. خۆزگایە پووناكبیران پەپرەوى رێبازەكەى ئەویان بکەردایە و كاری میژوونووسیان ئاسانتەر بکەردایەتەوہ.

مامۆستا جەعفەر لە كتیبى شارى سلێمانى

مەملەتێ گرووپە كۆمەلایەتیەكان

۱۸۲۰ - ۱۹۲۰، لاپەرە ۱۱۸

چاپخانەى دەزگای

ھەولێر - كوردستان
Aras Press
Kurdistan - Erbil